கைவல்ய நவநீதம்

— பொன்னம்பல சுவாமி —

உ

சிவமயம்.

ஸ்ரீ. தாண்டவராயசுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

கைவல்யநவநீதம்.

மூலமும்,

ஸ்ரீகோயிலூர்

பொன்னம்பல சுவாமிகள்

இயற்றிய

தத்துவார்த்ததீபமென்னும்

உரையும்.

இவை

திருப்பாதிரிப்புலியூர்

க-ரா-சிவசிதம்பரமுதலியாரால்

பொழித்திறமுட்டறவாராயப்பட்டபிரிதிககிணங்கப்

பரிசோதிக்கப்பட்டு,

ஷை சுவாமிகள் மாணுக்கரும் சிஷியருமாகிய

சிதம்பரம்

ராஜாஸ்வாமி அவர்கள்

உத்தரவின்படி

கே-பே, சிங்காரவேலுமுதலியாரவர்களால்

சென்னை

ஜீவகாருண்யவிலாசம் பிரஸில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

இதன் விலை] 1910. [ருபா 2

ஸ்ரீ பொன்னம்பல சுவாமிகள்.

8-4

உ

சிவமயம்.

தத்துவவிளக்கப்படலத்தின்

அநுக்கிரமணிகை.

தத்துவவிளக்கப்படலத்தின்

அநுக்கிரமணிகை

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சந்தேகந்தெளிதற்படலத்தின்

அநுக்கிரமணிகை.

சந்தேகந்தெளிதற்படலத்தின்

அநுக்கிரமணிகை

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

கைவல்லிய நவநீத

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

இஃது

திருப்பாதிரிப்புலியூர்

க. ரா - சிவசிதம்பரமுதலியாரியற்றிய

நேரிசையாசிரியப்பா.

திருவளா தெய்வச் செழுமறை முடியி ன்
பொருளதைச் சூத்திரம் புகன்றனன் மேனா ட்
டியாவுடை வல்லபத் தனிமுனிவரனு ம்
வியாதனுங் கதற்கு விரித்தனர் பாடிய ம்
பற்பல ரவையெலாம் பக்க பாத ச்
சொற்பயில் வனவே தூயவவ் வியாத ன்
பொங்கர வணிந்த புராந்தகன் கலை யே
சங்கர நாமந் தயங்கவோர் பாற்க ர
னென்னத் தோன்றி யெனதுசூத் திரத்து க்
குன்னத மெய்ப்பொரு ளுரைத்துமற் றம்ப ல
அற்புத நடத்தி யவிர்தரு மென வே
பொற்புறு மற்புத புராண மதனி ல்
முந்துரைத் திமெருண் மொழிப்படி கலியு ள்
வந்தவ தரித்தா வதரிநன் ஞ த
மூர்த்தியைத் தேவ முழங்குநீர் நதியினி ன்
றார்த்தெடுத் தத்தலத் தமர்தரத் தாபன ஞ்
செய்துபுன் சமண்முதற் செறிபல மதத்தை யு
மைதுவென் றேங்கு மரியசீர்ச் சங்க ர
பகவற் பாதர்செய் பாடிய மது வே

தகவிற் பொதுமையாத் தழைத்துமன் னியதா ல்
அன்னபா டியவழி யறிஞர்பற் பலரு ம்
சொன்னநூல் தமக்கோ தொகையிலை யவையெலாம்
தெள்ளிதி னுய்ந்துணர் சிந்தையன் றெய்வத க்
கள்ளிவர் தருமதிக் காடெனப் பெயரி ய
திருநன் னிலத்தொளி திகழ்தகு மரபி ல்
வருமொரு தாண்ட வராயநா மத்தோ ன்
நாரா யணப்பெயர் நயந்ததன் னுசா ன்
சாராத் தனதுயர் சமாதியோ கத்தி டை
அன்பநீ யொருவே தாந்தநூ லறைகு தி
யென்பதா வருளிய வின்னுரை கடைப்பிடி த்
தாய்ந்தபன் னூற்பொரு ளனைத்தையுந் திரட்டிநீ ர்
வாய்ந்தகை வல்லிய மாநவ நீதமா ம்
பெயரிற் புகன்றனன் பேசுமந் நூற் கோ
அயர்வுறு முறைபல ரறைந்துள ரவைகிற் க
இந்தநா ளினிலோ ரினியநற் பேரு ளை
முந்துநூற் பொருளெலா முழங்கிமன் விளங்க ச்
சொன்னயம் பொருணயந் தொடைநய மா தி
யெந்நயங் களுஞ்சிறந் தெழுந்துமே லோங்க த்
தந்து வார்த்ததீ பம்மெனத் தகுபெய ர்
வைத்தினி தியற்றி மகிழ்க்கு வழங்கின ன்
அங்கவ னொளி லறைகுவன் முன்புக ல்
சங்கர பகவற் பாதர்தம் மரபி ற்
போந்தொரு சமிவனப் புண்ணிய க்ஷேத்திர ம்
ஆந்தகு மான வணிவணி கர்கள்வா ழ்
தருதிருக் கோயிலூர்த் தண்ணறும் பதிக்க ட்
டிநநெல்லை நாயகித் தேவியோ டமர்ந் த
கொற்றவா வீசர்பொற் கோயில்வா னளா வி
யுற்றகோ புரங்களு மொளிர்விமா னங்களு ம்
வளமலி விடைமதின் மண்டபங் களுந்திரு க்
குளமுநீ ராழிக் கோதில்மண் டபமு ம்
மற்றைய பிறவும் வயங்கிமன் பொலி வு
பெற்றிட வியற்றிப் பெரியோர் வசித்திட
தருமடா லயமதுஞ் சால்புறச் சமைத்து த்
தொகுமடி யார்க்கெலாந் தசன முதவி ச்

சாற்றுமத் தருவே தாந்தநன் குணர்த் தி
வீற்றினி திருந்த விழுத்தவ சீ ல
முத்துரா மலிங்க முதல்வனுண் மலர டி
சித்தத் திருத்தித் திகழ்தே சிகனு ம்
சிதம்பர முனிபத சேகர னெவர்க்கு ம்
இதம்பகர் வாய்மை யின்சொன் மாட்சிய ன்
கற்றவர்க் கினியன் கவின்றமை யுருவ ன்
உற்றவர் குறைதப வுதவுசீ ருதார ன்
தென்கலை வடகலை திகழிந்துந் தா னி
மன்கலை யாதியும் வாய்மடுத் துயர்ந்தோ ன்
சிவகா ருணியத் தெள்ளமு தக்கட ல்
பாவக வீசுர பத்தியா ரணிய ம்
வரமுறு பாச வயிராக் கியம லை
பிரம ஞானப் பெருந்தனிப் பாற்கர ன்
விரும்புற் றெத்தவ மேலவ ருஞ்சா ர்
பெரும்பற் றப்புலி யூரமர் பெரியோ ன்
தன்னம் பினர்க்கொரு சருவெனு ம்
பொன்னம்பலப் பெயர்புநிதமாதவ னே.

முற்றியது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

பெற்றவன் சிற்சபைப் பிஞ்ஞக னேக்கம் பிரமநிலை
யுற்றவன் மெய்த்தவத் தொண்டருக் குற்றவ னேங்குநனை
யற்றவ னாறு சமய வதீத வரும்பொருணூல்
கற்றவன் பொன்னம் பலப்பெயர் போதக காரணனே.

பன்னிருசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

கோற்றவா வீசர்திரு நெல்லைநா யகியொடமர்
கோயிலூர்ப் பதியிலன்னோர்
கோதிலருள் பெறுமுத்தி ராமலிங் கக்குரவர்
கூறுமநு பவநிலைமையி
னுற்றிடு சிதம்பரக் குரவர்பத சேகர
னேங்குபொன் னம்பலப்பே
ருறுதவன் யௌவனேச் சுரர்தத்வ தேசிகர்க்
குயர்கோயில் கட்டுவித்தோன்
மற்றும்வே தாந்தசூ டாமணி கைவல்லிய
மலிபகவற் கீதைக்கியன்
மாண்புரை வகுத்தவன் சாலிவா கனசகாப்
தத்தின்மூ வாறுசதமுன்
னுற்றவிரு பானேழ தாகுங்கு ரோதியாண்
டுத்துலை மதிச்சித்திரை
தின்னுநா ளிற்சிதம் பரநகரி லொளிர்சுயஞ்
சோதிபத முற்றனனரோ.

உ

கணபதி துணை.

சிவமயம்.

கைவல்லிய நவநீதம்.

உரைப்பாயிரம்.

குரு வணக்கம்.

வேத நான்கினுட் பொருளினை மறைத்தவெந் * தமக்குப்
போத பாநுவாய்ப் புனிதநல் லருளுருப் புனைந்து
சேது வாம்பர சுகத்தினைத் திகழ்தர விளக்கும்
வாத ராயணன் மலரடி முடிமிசை வைப்பாம். (௧)

இதுவு மது.

போங்கருண் ஞான நங்கள் புண்ணிய மனைத்து மொன்றாய்
அங்குபுல் லென்ன வந்தாண் டருமறைப் பொருளையார்க்கும்
அங்கையி னெல்லி போல வளித்தரு ளமலா நந்த
சங்கர பகவற் பாதன் றாண்மலர் நந்த லைக்கே. (௨)

இதுவு மது.

உகந்த தேசிக னெண்டனிப் பதத்தையிவ் வுலகை
இகந்த முத்தரா மப்பெய ரிறைமல ரடியைச்
செகந்த ஞுதெனுஞ் சிதம்பர தேவனற் றாளை
அகந்தை தீரவெம் மகத்தினுஞ் சிரத்தினு மணிவாம். (௩)

---

* தமத்துக்கு எனற்பாலது, அத்துச்சாரியை குறைந்து தமக் கென நின்றது.

நூலாசிரியர் வணக்கம்.

மாண்ட மெய்ப்பொருள் கையிலா மலகமே யென்ன
ஈண்டி யாவரு மெளிதினி லுணர்தர வெவையும்
தூண்டு சோதியே வந்ததென் றியாவருந் துதிக்கும்
தாண்ட வப்பெருந் தண்ணருண் மூர்த்திதாள் சார்வாம். (௪)

தற்சிறப்புப் பாயிரம்.

அன்ப ராய்த்தனை நினைபவ ரகத்திருந் தருளும்
இன்ப நாடகத் திறைமல ரடியுளத் திருத்தி
முன்பு கன்றமூ தறிஞர்நூன் முறைபிற ழாமே
என்பு லத்தள விதற்குரை யியம்புவ னெடுத்தே. (௫)

உரைப்பாயிர முற்றிற்று.

உ

கணபதி துணை.

சிவமயம்.

கைவல்லிய நவநீதம்.

மூலமும், தத்துவார்த்த தீபவுரையும்.

நூன்முகம்.

முதனூ லிருக்கவும் வழிநூல், சார்புநூல் செய்யப்புகுவோர் ஆதிக்கண்ணே மங்கலஞ் செயற்பாலது அவசியமே; என்னை? கிரந்த சமாப்திக்குப் பிரதிபந்தங்களாகவுள்ள எவ்வித விக்கினங்களும் அம் மங்கலத்தால் நாசமுறுதலின். விக்கினமென்பது பாவம்: பாவத்தினால் சுபகாரியங்கள் சமாப்தியாகா; ஆகலின் அப்பாவங்களைப் போக்கவல்ல மங்கலம்வேண்டும். பாவமின்மையராயினாரோ வெனின்? அவரானும் மங்கலஞ்செய்யத் தக்கதேயாம்; இன்றேல் அந்நூலை நோக்குவோர்க்கெல்லாம் நூலாசிரியரிடத்து நாஸ்திகப் பிராந்தியுண்டாகி அந்நூற்கண் ஊக்கஞ்செல்லாதென்க.

(க) அப்படிச் செய்யும் மங்கலம் வஸ்து நிர்த்தேச ரூபமங்கலமென்றும், நமஸ்கார ரூபமங்கலமென்றும், ஆசீர்வாத ரூபமங்கலமென்றும் மூவகைத்தாம். சகுணம், அல்லது நிர்க்குணமாகவுள்ள பரமாத்மாவே வஸ்துவாம். அவ்வஸ்துவின் கீர்த்தனமே வஸ்துநிர்த்தேச மங்கலமெனப்படும். அப்படிக்கன்றி அவ்வஸ்துவுக்கு வணக்கங் கூறுவது நமஸ்கார ரூபமங்கலமாம். தனது, அல்லது மாணாக்கரது வாஞ்சித வஸ்துவைப் பிரார்த்திப்பது ஆசீர்வாத மங்கலம்.

[இந்நூலாசிரியர், இங்கே சிஷ்டாசாரத்தாற் பெற்ற இஷ்ட தேய்வ நமஸ்கார நபமங்கலத்தை அங்கீகரிக்கின்றார்.]

பொன்னில மாத ராசை பொருந்தினர் பொருந்தா ருள்ளம்
தன்னிலந் தரத்திற் சீவ சாட்சிமாத் திரமாய் நிற்கும்
எந்நிலங் களினு மிக்க வெழுநில மவற்றின் மேலாம்
நன்னில மருவு மேக நாயகன் பதங்கள் போற்றி. (க)

இதன் பதப்பொருள். பொன் நிலம் மாதர் ஆசைபொருந்தினர் பொருந்தார்=பொன்னாசை மண்ணாசை பெண்ணாசை இயைந்த

அஞ்ஞானிகளும், இயையாத ஞானிகளுமாகிய இவர்களது—உள்ளந் தன்னில்=அந்தக்கரணங்களில்—அந்தரத்தில்=(தார தம்மியமான மட்குடம், பொற்குடங்களிற்பெய்யும் பண்டங்கட்குத் தாரதம்மிய மற அவகாசங் கொடுப்பதுமாத்திரமாய் நிற்கும்) ஆகாயத்தைப் போல—சீவசாட்சிமாத்திரமாய் நிற்கும்=சீவசாட்சிமாத்திரமாக நிற்கின்ற—ஏகநாயகன்=அகண்டைகரஸனான சிவபெருமானுடைய—பதங்கள்போற்றி=சீர்பாதங்கட்கு நமஸ்காரம்.—என்றவாறு.

நிலத்திற் குரிமையுடைய மைந்தனை ஆகுபெயரால், "நிலம்" என்றார்.

(உ) அங்ஙனமாயினும் விடயபேதத்தால் மனோரதங்கள் அநேகமாயிருக்கவும், இவர் மூவகையாகத்தொகுத்தது யாது கருதியோவெனின் ? எல்லா ஆசையும் அம்மூவகையுள் அடங்கியிருத்தல்பற்றி என்க. இவ்வாறே,

"மனைவியு மகரும் பொன்னு மமதைசெய் தமுதம்போல
நினைவினு னேயஞ் செய்து நீணிலத் துள்ள வெல்லா
மனையவர்க் காகச் செய்வர்"—

என வாசிட்டத்தும்,

"விழைவெ னப்படு கின்றது மென்மெல
வழல்வி ரிந்த கனகத் தரும்பிமென்
மழலை மாதர் மருங்கிற் படர்ந்துபைங்
குழவி மீதுகொ ழுந்துவிட் டோங்குமால்"

எனப் பாகவதத்தும் மனோரதங்களனைத்தையும் அம்மூவேடணையுளடக்கிக் கூறியிருக்கின்றமை காண்க. அருணகிரிநாதரும் இக்கருத்தே பற்றியன்றே, "மூவே டணையென் றுமுடிந் திடுமோ"—
என்றார்

(ரு) அற்றேலஃதாகுக, உலகில் அஞ்ஞானிகளுள்ளும்சில்லோர் மனைவி, மக்கள், அர்த்தவேடணைத்தியாகிகளாகக் காணப்படுதலின், "ஆசைஇயையாதார்ஞானிகள்" எனவிரித்தது* அதிவியாப்தியாமே

* "அதிவியாப்தி"=இலக்கியமல்லாத தன்கண்ணுமிருப்பது: அது "ஆவிற்குக் கோடுடைமை" "அவ்வியாப்தி"=இலக்கியத்தின் ஏகதேசத்தின் இலக்கணமில்லாமை: அது "ஆவிற்குக் கபிலநிறத் தன்மை" "அசம்பவம்"=இலக்கிய முழுதினுமின்மை: அது "ஆவிற்கு ஒற்றைக்குளம்புடைமை.

யெனின் ? மூவேடணைமாத்திரமொழித்த அவர்கட்குப் பிரபஞ்சத்திற் றோடதிருஷ்டியினானும், பரோட்சமித்தியா புத்தியினானும் விராகமுண்டாயிருப்பினும், பிரபஞ்சத்தின்கண் அபரோட்சசத்திய புத்தி பிரபலமாக விருத்தலின் றோடங்கண்ட விடயங்களிற் காலாந்தரத்தில் நல்லதென்னும் புத்தியுளதாம்; அஃதுளதாகவே விராக நீங்கி இராகமுளதாமாகலின், அஞ்ஞானிகள்பாலுள்ளவிராகம் மந்த விராகமாம். ஞானிகள்பாலோவெனின்? அவர்கட்குப் பிரபஞ்சத்தில் அபரோட்ச மித்தியாபுத்தியால் விராகமுளதாயிருத்தலின், அதுதிட விராகமாம்.

"குறையுமாப் பிணிப் புற்றுறுங் கொண்டவிப் புலன்களெ
[ண்ணி
லறைகட லனைய நெஞ்சத் தவாவறு னறிவி னில்லான்"—

எனக் கீதையில் பகவானலருளிச்செய்யப்பட்டிருப்பதால், எடணாத்திரயத்தியாகிகளான அஞ்ஞானிகட்குச் சூட்சுமமான அநுற்புத்தவாசையுள்ளதே; ஆதலால், "ஆசை பொருந்தாதார் ஞானிகள்" என்றது, அதிவியாப்தியாகாதென்க. [அநுற்புத்தவாசை= புலப்படாவாசை.] வாசிட்டத்தும்,

"அடக்கமா யுரைத்தே மஃதறிந் தவர்க்கு மறிகிலாதவர்க்குநற் குறிக, டொடக்கமில் சன்மாத் திரமதா மறிவின் சொரூபநின் றசைவிலா தவரே, விடற்கருங் காம முதற்பகை கடந்தோர் மெய்யறி விலார்கடப் பரியோர்"—

என ஆசையின்மையும், உண்மையும் ஞானி, அஞ்ஞானிகட்குச் சின்னமாகக் கூறியிருப்பது காண்க.

(சு) "பொன்னிலமாதர்" என்பதை பொன்னில் அம்மாதர் எனப் பிரித்துத் திருமகள்போலும் அழகினையுடைய பஞ்சவிடயசமஷ்டி ரூபமான பெண்களிடத்து எனப்பொருளுரைப்பினும் அமையும்; இஃதமையுமாறு,

"பாரியை யுடையோன் யாவ னவனுக்கே பற்றும் போகம்
நாரியை யில்லா தார்க்குப் போகத்தி னலமெங் குண்டாங்
காரிகை தன்னை நீங்கிற் கருத்துறு சகத்து நீங்கும்
பேரியற் சகத்து நீங்கிற் பிரிவில்பே ரின்பமுண்டாம்"—

என வாசிட்டத்திற் கூறியுள்ள இரகுநந்தனர் திருவாக்கானும்,

"நெய்விட்ட கருங்குழலார் தம்பால் வைத்த நெஞ்சொழி ந்தா ரைம்புலன்சே ரின்பநேராக், கைவிட்டா ரொழியாவா நந்த போகக் காமுகராய் முடிந்தபடி காண்மின் காண்மின்"

என்னும் அஞ்ஞவதைப் பரணியின் செய்யுளானும் அறிக.

(ரு) "ஆசைபொருந்தினர் பொருந்தார்" எனச்சிறப்புப்பற்றி உயர்திணைமேல் வைத்துச் சொன்னாரேனும்,

"ஒரு மொழி யொழிதன் னினங்கொளற் குரித்தே"—

என்பதனால்,பிரமாமுதற் றம்பபரியந்தமான சேதனப்பிரபஞ்ச முழுவதுங் கொள்ளற்பா லனவாம். "உள்ளம்" என்றது, அந்தக் கரணம். "உள்ளந்தன்னில்" என்றது, சாதி யொருமை.

கிரிசதியாதிய வசேதனப்பிரபஞ்சத்தின்கண் ணந்தக்கரணமின் மையின், அவைகளில் அவச்சின்னசேதனம் ஞானமென்னும், சாட்சி யென்றுஞ் சொல்லப்படவில்லை.

"ஆசை பொருந்தினர் பொருந்தா ருள்ளந்
தன்னிலந் தரத்திற்சிவ சாட்சிமாத் திரமாய்நிற்கும்"—

என்றதால், அந்தக்கரணமொன்றே பிரமாதாவுக்கு விசேடண மும், சாட்சிக்கு உபாதியுமாம் என்பது பெற்றாம்.

(சா) அங்ஙனமாயின், அவ்விரண்டின்றன்மையும் யாவையோ வெனின்? ஒன்றன் சொருபத்திற் பிரவேசித்து வியாவர்த்தகமாகி நிற்பது விசேடணம். அந்நியத்தினின்றும்ஒன்றை வேறுபடுத்தலது வியாவர்த்தகமாம். எது வேறுபடுத்துக் காட்டப்படுமோ அதுவியா வர்த்தியமாம். நீலக்குட மென்புழி நீலத்தன்மை குடத்தின் விசே டணம். என்னை? நீலக்குடத்தில் நீலத்தன்மை பிரவேசித்து அத னைப் பொன்மைக்குட முதலியவற்றினும் வேறுபடுத்துக் காண்பித்த லான்; அந்நீலத்தன்மை விசேடணமாம். அவ்வாறு, பிரமாதாவுக்கு அந்தக்கரணம் விசேடணமாம். என்ன? பிரமாதாவின் சொருபத்தி லந்தக்கரணம் பிரவேசித்து அதனைப் பிரமேய சேதனத்தினின்றும் வேறுபடுத்துக் காண்பித்தலால் என்க.

ஒன்றன் சொருபத்திற் பிரவேசியாமல் வியாவர்த்தகமாய் நிற் பது யாது அது உபாதியெனப்படும். நியாயமதத்தில் *கர்ணசட்குலி

* கர்ணசட்குலி=செவித்துளை.

யின் அவச்சின்னாகாயஞ் சுரோத்திரேந்திரியமெனப்படும்; அங்கே கர்ணசட்குலி சுரோத்திரேந்திரியத்திற்கு உபாதியாம்; என்னை? சுரோத்திரேந்திரியத்தின் சொருபத்திற் கர்ணசட்குலி பிரவேசியா மல் வாகிய வாகாயத்தினின்றும் சுரோத்திரேந்திரியத்தை வேறுபடுத் துக் காண்பித்தலால் உபாதியாம். வேறுமொரு திருஷ்டாந்தம்;— கடாகாயமானது * மணுபரிமாண அந்நத்திற்கு அவகாசங்கொடுப்ப தால் ஆகாயத்திற்குக் கடம் உபாதியாம், என்னை? மணு அந்நத்திற்கு இடங்கொடுக்கு மாகாயத்தின் சொருபத்தில் கடம்பிரவேசியாமல் வியாபகவாகாயத்தினும் வேறுபடுத்துக் காண்பித்தலால் மணு அந் நத்திற்கு அவகாசங்கொடுக்கும் ஆகாயத்திற்குக் கடம் உபாதியாம்.

அதுபோல அந்தக்கரணவுபகித சேதனம் சாட்சியாமென்புழி, அந்தக்கரணம் சாட்சிக்கு உபாதியாம். என்னை? அந்தக்கரணம் சாட் சியின் சொருபத்தில் பிரவேசியாமல், பிரமேய சேதனத்தினும் சாட் சியை வேறுபடுத்துக் காட்டுவதால் என்க. அந்தக்கரண மொன்றே சாட்சிக்கு உபாதியாகவும், பிரமாதாவுக்கு விசேடணமாகவும் நின் றமைகாண்க; இவ்வாற்றால், அந்தக்கரண வுபகிதசேதனமோ சாட்சி யாம்; அந்தக்கரண விசிட்டசேதனம் பிரமாதாவாம்.

உபாதியுடையது, உபகிதமென்றும்,விசேடணமுடையது, விசிட் டமென்றுங் கூறப்படும். அந்தக்கரண விசிட்டமான பிரமாதாவே கர்த்தா, போக்தா, சுகி, துக்கி என்னும் சம்சாரியாகிய சீவனும், இது அவச்சேத வாதத்தின் றன்மை.

இனி ஆபாசவாதம்:—ஆபாசவாதத்தில், ஆபாசசகிதவந்தக்கர ணம் சீவனுக்கு விசேடணம். ஆபாசசகிதவந்தக்கரணம் சாட்சிக்கு உபாதியாம்; ஆதலால் ஆபாசத்தோடுகூடின வந்தக்கரண விசிட்ட சேதனம் சீவனும். ஆபாசத்தோடுகூடின வந்தக்கரணவுபகித சேத னம் சாட்சியாம். இரண்டுபட்சத்திலும் விசேடணத்தோடு கூடின சேதனம் சீவனும்; அவனே சம்சாரியாம். ஆயினும், விசேடிய பாக மான சேதனத்தின் கண்ணேயோ, ஜநநமரணமுதலியசம்சாரசம்பவ மில்லை. விசேடணமாத்திரத்தில் அச்சம்சாரம்உண்டு. ஆதலான்,இக் கருத்தை யறிவித்தற்பொருட்டே பிரமகீதையில்,

"பருதி நெஞ்சினு மொழிந்தவர் நெஞ்சினும் பரனே
கரிய தாகிநின் றறிபவன்"—௭ - ம்.

* மணு=மணங்கு என்னும் ஓரெடுத்தலளவை.

"உருத்திரன்மான் முதலாகத் தம்பமீறுவுள பொருட்குஞ் சான்றாகுமொருவன்"—எ-ம்,

பாகவதத்தில்,

"சொன்ன புந்தியிற் கரியெனத் தோன்றியவரிவை"—

என்றும் கூறியிருப்பதுபோல,

"ஆசை பொருந்தினர் பொருந்தா ருள்ளந்
தன்னிற் சீவ சாட்சியாய் நிற்கும்"

என்றொழியாது, "சாட்சி மாத்திரமாய்நிற்கும்" என்று "மாத்திர" பதந்தந்து விசேடித்துக் கூறினர்.

(எ) ஆபாச சாட்சியென்னாது "சீவசாட்சி" எனப் பொதுப் படக் கூறினமையின், இவ்வாசிரியர்க்கு அவச்சேதவாதந்தான்உடன் பாடாமோ வெனின்? இரண்டாம் படலத்தில்,

"உன்முகம் போற்கண்ணாடிக் குள்ளொரு முகங்கண்டாற்
போல், சின்மய வடிவின் சாயை சித்துபோற் புத்தி தோன்
[றும்"—

என்றாபாசவாதங் கூறியிருப்பதால், இவர்க்கஃதுடன் பாடன் றென்க, இவருடன் படாமைக்குக் காரணமென்னையோவெனின், பாஷியகாரர் ஆபாசவாதமங்கீகரித்திருப்பதானும்,வித்தியாரண்ணிய சுவாமிகள் அவச்சேத வாதத்திற் றோடஞ்சொல்லி யிருப்பதானு மென்க.

(அ) வித்தியாரண்ணியசுவாமிகள் அவச்சேதவாதத்திற் சொல் லிய தோடமென்னையோவெனின்? அதுகூறுதும். ஆபாசரகிதவந் தக்கரண வவச்சின்ன சேதனத்தைப் பிரமாதாவாக வொப்பிடில் கடாவச்சின்னசேதனமும் பிரமாதாவாகவேண்டும். என்னை? எப்படி அந்தக்கரணம் பூதங்களின் காரியமோ அப்படிக்கடமும் பூதகாரிய மாம்; அன்றியும், அந்தக்கரணம் சேதனத்தின் வியாவர்த்தகமாக எப்படியுளதோ அப்படிக் கடமும் சேதனத்தின் வியாவர்த்தகமாம்; ஆதலால், அந்தக்கரண விசிட்டம்போலக் கடவிசிட்டமும்பிரமாதா வாதல்வேண்டும். அந்தக்கரணத்தின்கண் ணுபாசக்கிரகணம் அங்கீ கரிக்கில் இவ்வாறான தோடமின்றாம். என்னை? அந்தக்கரணமோ பூதங்களின் சத்துவகுணகாரியமாகலின் சொச்சமாம்: கடமுதலி யவை பூதங்களின் றமோகுணகாரியமாகலின் சொச்சமல்ல; யாது

சொச்சபதார்த்தமோ அதுவே ஆபாசயோக்கியமாம். மலினபதார்த் தம் ஆபாசயோக்கியமாகா; இஃதெதுபோலவெனின்? கண்ணாடியும் அதன் மூடியும்போலவென்க; இவ்வாற்றால், அந்தக்கரணத்தின்கண் இருவிதப்பிரகாசமுள; ஒன்றோ வியாபகமான சேதனப் பிரகாசம் மற்றொன்றாபாசப்பிரகாசம். சரீராதிகளிலும், குடமுதலியவற்றிலும் ஒருவியாபகமான சேதனத்தின் பிரகாசமோவுண்டு: மற்றோராபா சப்பிரகாசமில்லை; ஆதலால் இருவிதப்பிரகாசத்தோடு கூடின அந் தக்கரணவிசிட்ட சேதனமே பிரமாதாவெனப்படும்: ஒருவியாபக சேதனப்பிரகாசத்தோடு கூடின கடாதிவிசிட்டசேதனம் பிரமாதா வன்று. எவருடைய மதத்தில் அந்தக்கரணத்தில் ஆபாசமில்லையோ, அவருடையமதத்தில் கடாதிகளைப்போல அந்தக்கரணத்திலும்ஆபா சப்பிரகாசமில்லை:வியாபகசேதனத்தின் யாதொரு ஏகப்பிரகாசம்அந் தக்கரணத்தின் கண்ணுண்டோ, அவ்வியாபக சேதனத்தின் பிரகா சமே கடாதிக்கண்ணும் உளது. ஆதலால், அந்தக்கரண விசிட்டம் போலக் கடவிசிட்டசேதனமும், சரீரவிசிட்டசேதனமும், குட்டிய விசிட்டசேதனமும் பிரமாதாவாதல் வேண்டும்; அங்ஙனமாகாமை யின், ஆபாசவாதமே உத்தமம்; அவச்சேதவாதம் அன்று, இவ்வா றான தோடங்கூறி யிருத்தலின், அவச்சேதவாதம் இவர்க்கு உடன் பாடன்றென்க.

(கூ) எப்படி அந்தக்கரணம் ஆபாசசகிதமாகவுளதோ, அப்படி யே அந்தக்கரணத்தின் விருத்தியும் ஆபாசசகிதமாகவேயுளது. அந் தக்கரணவிருத்தி நேத்திரேந்திரிய வாயிலாகப் புறம்போந்து விடய சமாகாரமடையும்;அப்போது அவ்விருத்திபாகத்தால்விடயத்தின் கண் ஆவரணம்பங்கமாம், ஆகவே,ஆபாசனால், இதுகடம், இதுபடம் என: இவ்வாறு விடயம்பிரகாசியாநிற்கும். இவ்வாறே, ஏனைய விந்தி ரிய வாயிலாகப் புறம்போந்துறும் விருத்திகளிலும்ஊகிக்க. புறம்பே சாட்சிப் பிரகாசம் எவ்வாறுள்ளதோவெனின்? கடத்தைநான்கண் டேனென்று கடஞானத்தின் பின்னிகழாநிற்கும் பிரகாசமே சாட்சி யாமென்க. (பிரகாசமெனினும், ஞானமெனினும் ஒக்கும்.)

(க0) இனி, உள்ளே இருவிதப்பிரகாசங்களைக் கூறுதும். இச் சை, ஞானம், கிரியை, சுகம், துக்கம், துவேடம் இவை ஆறும் பிர தான குணங்கள். நியாயமதத்தில், இவைகளை ஆன்மாவின் குணமெ ன்பர். வேதாந்தத்தில், அந்தக்கரணத்தின் பரிணாமமென்ப இவைக ளில், ஒன்று பிரகாசமாகும்போது சிதாபாசனைக்காணலாம். அல்லாத

போது அவனைக்காணக்கூடாது; ஆகலின், தப்தாயபிண்டத்தக்கினி போன்று அவைகளை தானாகப்பிரகாசிப்பவன் ஆபாசன். சாக்கிர சொப்பனங்களில் விருத்திகள், விருத்திகளின் அந்தராளம், சுழுத்தி முதலியவற்றில் விருத்திகளின் அபாவம் ஆகிய இவைகளைப் பிரகாசிப்பது சாட்சியாமென்க. சாட்சிப்பிரகாசத்தில் விருத்தியநங்கீகார பட்சம் உரைக்கப்பட்டது.

இனி, விருத்தியங்கீகாரபட்சம்.

(௧௪) அவித்தை, அந்தக்கரணங்களின் பரிணாமம் விருத்தியெனப்படும். குரோதசுகாதிகளும், ஆகாசாதிகளும் முறையே அந்தக்கரணம், அவித்தை இவைகளின் பரிணாமமாயினும் அவைகளால் யாதொரு விஷயமும் பிரகாசியாமையின், அவை விருத்தியென்று சொல்லப்படவில்லை. மற்றெதைவிருத்தியென்பரோவெனின்? அவித்தை,அந்தக்கரணங்களின் ஞானரூபபரிணாமத்தால்விடயங்கள் பிரகாசமாகலின், அதனையேவிருத்தியென்பர். சுகதுக்கம்,காமக்குரோத முதலிய எவ்வளவு அந்தக்கரணத்தின் பரிணாமமுண்டோ அவைகளனைத்தையும், விருத்தியென்றுசாஸ்திரங்களில் விவகரித்திருக்கினும் தத்வாநுசந்தானம், அத்வைத கௌஸ்துப முதலிய கிரந்தங்களில் பிரகாசகபரிணாமமே விருத்தியென்றனர். ஆகலான், மாயை, அந்தக்கரணங்களின் ஞானரூபபரிணாமமே விருத்திசத்தத்திற்கு அத்வைத மதத்தில் * பாரிபாஷிகப்பொருளாம்; அவ்விருத்தி ஞானம் இருவகைத்தாம்; ஒன்றுபிரமாரூபம்: மற்றொன்றுஅப்பிரமாரூபம்.பிரமாணஜந்யஞானத்தைப்பிரமாவென்பர். அதனின்வேறான ஈசுரஞானம், சுகாதிகோசரஞானம், ஸ்மிருதிஞானம், பிரம[ஜ்ரூ]ஞானம் ஆகிய இவை அப்பிரமாரூபமாம்; அவற்றுள், ஈசுரஞானமுதலியவை யதார்த்த அப்பிரமா: பிரம [ஜ்ரூ]ஞானம் அயதார்த்தஅப்பிரமா.இவைகளின் விரிவை யறியவேண்டின் விருத்திப்பிரபாகர கிரந்தத்திற் காண்க; இதுநிற்க, எப்போது அந்தக்கரணத்தின் பரிணாமம் சுகரூபமாக, அல்லது துக்கரூபமாக வுளதாமோ அப்போது அந்தக்கரணத்தின் ஞானரூபவிருத்தி சுகதுக்ககோசரமாகவுளதாகும்; அவ்விருத்தியின் கண்ணூருடமான சாட்சி அவைகளைப் பிரகாசிப்பிக்கின்றது. ஆதலின், கிரந்தகாரர் சுகதுக்கம் சாட்சிக்குவிடயமென்றனர். விருத்தியன்றிக் கேவலம் சாட்சிக்கு விடயமாகா.

---

* சாஸ்திரத்தின் அசாதாரணசங்கேதம்பரிபாஷை; பரிபாஷையினாற்சொல்லும்பொருள் பரிபாஷிகப்பொருளாம்.

ஈண்டிது இரகசியம்.

(௧௨) "அந்திரத்தில்" என ஆகாயத்தை உவமானமாகக் காட்டினமையின் ஆகாயத்தின்கண் கடாகாயமென்னு நாமமும், ஜலங்கொணர்தலாகிய காரியமும் கடரூப உபாதி திருஷ்டியாற்றோன்றிக் கடரூப உபாதிதிருஷ்டியன்றி அவைதோன்றாமல் கடாகாயமாத்திரமே தோன்றுவதால் கடாகாயம் எப்படி மகாகாயரூபமோ அப்படிச்சேதனத்தின்கண் சாட்சியென்னு நாமமும், சுகதுக்காதி தர்மங்களோடு கூடின வந்தக்கரணத்தின் பிரகாசரூபமாகியகாரியமும் அந்தக்கரணரூபவுபாதி திருஷ்டியாற்றோன்றி அவ்வந்தக்கரணரூபவுபாதி திருட்டியன்றிச் சாட்சியென்னுநாமமும்,சுகதுக்காதி தர்மங்களோடுகூடின அந்தக் கரணத்தின் பிரகாசரூபமான காரியமுந் தோன்றாமற் சைதந்நிய மாத்திரமான பிரமமேதோன்றுவதால் சாட்சி, "பிரமநுபமே" என்னும் ஈதோ ரிரகசியார்த்தமுங் கொள்ளக்கிடந்தமை காண்க. கடவுபாதியினாற் கடாகாயமும் நாநாவாய்ப் பரிச்சின்னமா யிருப்பினும், மகாகாயத்திற்குப் பின்னமாக விராமல் மகாகாயரூபமே யாகின்றதுபோல அந்தக்கரணவுபாதியால் சாட்சியும் நாநாவாய்ப் பரிச்சின்னமா யிருப்பினும் வியாபகமான பிரமத்திற்குப் பின்னமாகாமற் பிரமரூபமாகவேயுள்ளது; ஆதலால்,

"ஆசை பொருந்தினர் பொருந்தா ருள்ளந்
தன்னிலந் தரத்திற் சிவசாட்சி மாத்திரமாய் நிற்கு மேக
நாயகன்"—என்றார்.

["சீவசாட்சி" என்பது, சீவனது சாட்சி, சீவனுக்குச்சாட்சி, சீவன்கட் சாட்சி எனவிரியும்.]

"எந்நிலங் களினு மிக்க வெழுநில மவற்றின் மேலாம்
நன்னில மருவும்"—

என்றது, ஏகநாயகனுக்கு விசேடணம். இ-ள். எந்நிலங்களினும்=(சாங்கியர், யோகியர்முதலிய மதஸ்தர்களால் நாநாபேதமாகக் கூறப்பட்டுள்ளனவாகிய) ஞானபூமிகளனைத்தினும்—மிக்க எழுநிலம்=(நிரதிசயாநந்தத்தைத் தருதலால் ஆன்றோர்கட் கபிமதமாகச்) சிறந்தவை (சுபேச்சை முதலியஞான) சத்தபூமிகளாம்;—அவற்றில் = அப்பூமிகளுள்,—மேலாம் நன்னிலம்மருவும் = மேலாகிய துரியபூமியின்கட் பொருந்தி யொளிராநிற்கும்—ஏகநாயகன் பதங்கள் போற்றி—எ-று.

துரியத்திற்குமேல் விதேககைவல்லியமாவதேயல்லாமல் வேறு பூமியின்மையின், "மேலாம்நன்னிலம்" எ-ம், மகா நந்தமயமாதலின் துரியத்தை, "நன்னிலம்" எ-ம், தன் சொரூபமுள்ளவாறு வெளிப்படுந் தானமாகலின், "நன்னிலமருவும்" என்றுங்கூறினரென்க. இரண்டாம் படலத்தி னந்தத்தில் ஞானசத்தபூமிகளை இவ்வாசிரியரே விஸ்தாரமாகக் கூறியிருப்பதால் அவைகளை ஈண்டு விரித்திலேம். சுபேச்சை, விசாரணை, தநுமானசி, சத்துவாபத்தி, அசம்சத்தி, பதார்த்தாபாவனை, துரியம்என்பன அப்பூமிகளின் நாமங்களாம்.

(௧௩) சாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுத்தி என்னும் அவஸ்தைகளினபிமானமே பந்தமெனப்படும்; அவ்வவஸ்தைகளும் கோரம், சாந்தம், மூடம் என்னும் மனோவிருத்திக ளாதலால் விசாரரூபம், அல்லது, தியானரூபமாகிய பிரமா நுசந்தானவலியால் அவைகளுசமாம்; ஆகவே, அவைகட்குக் காரணமான மனதும் பிரமப் பிரகாசத்தில் விலீனமாம்; ஆகவே, பிரமம் அகண்டை கரசமாய்த் தன்மயமாகவே விளங்காநிற்கும். நெடுங்காலம், நிரந்தரம்ஆதரவோடும் அநுஷ்டித்துவாராநின்ற பிரமா நு சந்தானவலியால் அஞ்ஞானமும், அதன் காரியங்களுமாகிய வனர்த்தங்களின் நீங்கி நிரதிசயாநந்த மாத்திரமாகப் புருடன் விளங்காநிற்கும் ஸ்தானமே முடிந்த நிலமான துரியமாம். பிரமவித்து, வரன், வரியான்என்னு மிம்மூவர்க்குமேலாய் நான்காமவனுனவரிட்டனு லடையப்படுவதாகலின், துரியமென்றுபெயராம்.

(௧௪) அல்லது, "நன்னிலம்" என்பது, துரியத்திற்கு வேதாந்தத்தின் பரிபாஷையாகிய சத்தமன்மையின்.

"எந்நிலங் களினுமிக்க வெழுநில மவற்றின் மேலாம்
நன்னில மருவும்"—

என்பதற்கு, எல்லாப் பதிகளினுஞ் சிறந்தொளிராநிற்கும் சத்தபுரியினுஞ் சிறந்த நன்னிலமென்னுந் தலத்தின் கண்ணே எழுந்தருளாநிற்குமென்று வேறுமொரு பொருள்கூறினு மமையும்; இஃது மையுமாறு.

"நன்னிலந் தனிலெழுந்த நாரணன் கிருபை யாலே
தன்னிய னுனேன் நான்"—

என்று இந்நூலினந்தத்தில் வித்தியாநந்தங் கூறுங்காலையிற் கூறியிருக்குங் காரணத்தினுல் அறிக. "நன்னிலம்" என்பது சிலேடையாய்த் துரியபூமியையும், மதுவனமென்னும் ஸ்தலத்தையும் உணர்த்தாநின்றது.

(௧௫) அபனரியுருத்திராதியர்போற் றோற்றமொடுக்கமின்மையின், "ஏகம்" எ-ம், அன்னோர்க்குந் தான் இறையாகலின், "நாயகன்" என்றுங்கூறினர்; இவ்வாற்றால், இது காரணப்பிரமமென்பது பெற்றும்.

(௧௬) மாயாவிசிட்ட சைதந்நியத்தைக் காரணப்பிரமமென்று கூறியிருக்கின்றனராகலின் அதற்கு, "உள்ளந்தன்னிற் சாட்சிமாத்திரமாய்நிற்கை" அசம்பவமாமேயெனின் ? அது பரமார்த்தமாகச் சுத்தப்பிரமமேயாகலான்; சாட்சித்தன்மை அதற்கு அசம்பவமாகாதென்க.

(௧௭) இவ்வாற்றால், இஃது தோடமின்றாயினுகுக. "பதங்கள்" என்னுஞ்சத்தம் உபலட்சணமாய் ஆபாதமஸ்தக பரியந்தமான மூர்த்தி போதகமயிருத்தலின், இது சுத்தப்பிரமத்திற்கும், அப்படியே காணப்பிரமத்திற்கும் பொருந்தாதாகலின் சரீரவிசிட்ட சைதந்நியங்களான காரியப்பிரமங்களுள்ளே, யாதானுமொன்றைக் கூறலாமேயெனின் ? அங்ஙனங் கூறுதற்குச் சதுர்ப்புஜ, திரிநேத்திர, ஸதுண்ட, அஷ்டபுஜாதிகளான காரியப்பிரமங்களின் சின்னங்களுள்ளே, யாதானுமொருசின்னங்களையெடுத்துவிசேஷித்திருத்தல்வேண்டும்; அங்ஙனம் விசேஷியாமல், "ஏகநாயகன் பதங்கள் போற்றி" என்றதால், காரியப்பிரமங்களுள், யாதானுமொன்றைக்கூறுதல்பொருந்தாது. ஆயின், "பதங்கள்" என்றது, காரணப்பிரமத்திற்கு அசம்பவமாமே யெனின்? அக்காரணப்பிரமம் ஓரோர்காலையில் பக்தாநுக்கிரகார்த்தம் அவர்வேண்டிய அருளுருக்கொண்டா விர்ப்பவிக்கும் ஆற்றலுடைத்தானமையின், அதற்குப் பாதங்கூறியது உபசாரமும், அசம்பவமுமாகாது. இதனை,

"புருட னென்றுரை செயப்படு வதுபரி பூரண மாகின்ற,
சொருப நின்றவா நிற்கவிங் கருளொடு தோன்றவல் லவன்றனே, யரனு மன்றுமா லயனுமன் றெவர்க்குமுள் ளாகியே
யாவர்க்குந், தெரிவ ருஞ்சிவ னவனையிங் கொருங்கிய சிந்தை
யார் தெளிவாரே"—

என்னும் பிரமகீதையினுனும்,

"சாவாது பிறவாது தனிமுதலா யிருந்தநா
னுவாவிவ் வுலகுபடு மழிதுயர்தீர்ப் பதற்காக
மேவாது நின்றேயென் மாயையினுன் மெய்யேபோ
லோவாது பிறந்திடுவே னுகந்தோறு முகந்தோறும்".

என்னும் பகவற்கீதையினுலும்,

"துயரில் சுடரொளி தன்னுடைச் சோதி நின்றவண்ண நிற்கவே, துயரின் மலியும் மனிதபிறவியிற் றோன்றிக்கண் காணவந்து, துயரங்கள் செய்துதன் றெய்வநிலை யுலகிற் புக வுய்க்குமம்மான், றுயரமில் சீர்க்கண்ணன் மாயன் புகழ்துற்ற யாஞோர் துன்பமிலேனே"—

என்னுந் திருவாய்மொழியினும்,

"தன்பராபரம தானதிரு மேனிநிலையிற் சலனமின்றி யொரு தன்மையினி னின்றருளியே, யன்பரானவர்க ணெஞ் சினிலு வந்தவடிவா யங்குவந்தவர்க ளுய்யும்வகை செய்த வருளும்"—

என்னும் அஞ்ஞவதைப் பரணியினும் அறிக; இது, சிஞ்ஞா சையுடையோர் உபாசிக்கத்தக்கது காரணப்பிரமமேயென்னும் சாஸ்திரார்த்தத்தைத் தனது ஒழுக்கத்தால் உபதேசித்ததாம்.

(௧௮) ஸ்ரீ-வியாசபகவானது அபிப்பிராயமும் இதுவே. என்னை? வியாசபகவான் ஒருவரே ஸ்காந்தபுராணத்தில் சிவனுக்கு, சுதந்தரத்துவமுதலிய ஈசுரத்தன்மங் கூறினர். அந்நியதேவர்க்கு, சிவகிருபையினால் சர்வவிபூதியின் பிராப்தி கூறி அதனால் சிவதன்மங்கூறினர். அப்படியே ஒருவர்க்குப் புராணத்திலும், ஒருவர்க்கு உபபுராணத்திலுமாக விஷ்ணு, சிவன் இவரின் வேறான கணேசாதிகட்கும், ஈசுரத்தன்மை கூறினர்; இவ்வாற்றால், வியாசருடைய வாக்கியங்களில் விரோதந் தோன்றா நிற்கின்றதே எனின்? அதற்குச்சமாதானம்;— சர்வமும் ஈசுரனே. எந்தப்பிரகரணத்தில் அந்நியதெய்வத்தின்நிந்தை கூறியிருக்கிறதோ, அந்நிந்தை அதனுபாசனாத்தியாகத்தின் பொருட்டன்று; அப்படி வியாசர்க்கு அபிப்பிராயமில்லை மற்றென்னையோவெனின்? வைஷ்ணவபுராணங்களில் சிவன் முதலியோர் நிந்தையும், விஷ்ணுவின் துதியும் விஷ்ணுவின் உபாசனையில் பிரவிர்த்தித்தற்கேதுவாயிருக்கிறது. அப்படியே சிவபுராணங்களில் விஷ்ணுவாதிகளின் நிந்தையும், அவர்களினுபாசனாத்தியாகத்தின் பொருட்டாகாமல் சிவனுடைய உபாசனையில பிரவிர்த்தித்தற்கே ஏதுவாம். ஓர் பிரகரணத்தில் அந்நியத்தினுடையநிந்தை தியாகத்தின் பொருட்டேயாமாயின், சர்வதெய்வங்களினுடைய உபாசனைகளுந் தியாகமாகும்; அதனால் அந்நியத்தின் நிந்தை ஒன்றன் ஸ்துதியின்பொருட்டாகவே உளது; தியாகத்தின் பொருட்டன்று.

[இதற்குத்திருஷ்டாந்தம்.]

(௧௯) வேதத்தில் அக்கினிஹோத்திரத்திற்கு இரண்டு சாலங் கூறியிருக்கின்றது; ஒன்றுசூரியோதயத்திற்குப்பிரதமம்: மற்றொன்று

சூரியோதயத்திற் சங்சாகாலம். அங்கே, உதயகாலத்தின் பிரசங்கத்தில் அநுதயகாலத்தை நிந்தித்திருக்கிறது; அநுதயகாலத்தின் பிரசங்கத்தில் உதயகாலத்தை நிந்தித்திருக்கிறது; அந்நிந்தையின்றாற்பரியம் தியாகத்திலாமாயின், இரண்டுகாலத்திலும் ஓமத்தின்றியாகமாம். நித்தியகர்மத்தின் தியாகங்கூடுமோ? ஆகலின், உதயகாலத்தைத் துதித்தற்பொருட்டுஅநுதயகாலத்தையும், அநுதயகாலத்தைத் துதித்தற்பொருட்டு உதயகாலத்தையும் நிந்தித்திருக்கிறது; அப்படி ஓர் தேவதையின் உபாசனையின் பிரசங்கத்தில் அந்நியத்தின்நிந்தை ஒன்றன் ஸ்துதியில் தாற்பரியமாம்: அந்நியத்தின் நிந்தையில் அன்று.

(௨௦) எப்படிச் சாகாபேதத்தால் ஒருவர் உதயகாலத்தில்ஓமஞ் செய்ய, ஒருவர் அநுதயகாலத்தில் ஓமஞ்செய்யபயன் இருவருக்குஞ் சமானமாக உண்டாகின்றதோ! அப்படி இச்சாபேதத்தால் ஐந்து தெய்வங்களில் எதனை உபாசித்தாலும் பிரமலோகப்பிராப்தியாம்; அங்கே போகங்களைப்புசித்திருந்து இறுதியில் விதேகமோட்சமும் அடைவர். விஷ்ணுவாதிகளின் உபாசனைகளால் வைகுண்டலோகாதிகளின் பிராப்தி புராணங்களிற் கூறியிருக்கின்றதன்றிப் பிரமலோகத்தின் பிராப்தி கூறவில்லையேயெனின்? அங்ஙனம் கூறியிருப்பினும் உத்தம உபாசகராய், விதேகமுத்திக்கு அதிகாரிகளாயினோர்சகலரும் தேவயானமார்க்கத்தால் பிரமலோகத்திற்கே போகாநிற்பர். பிரமலோகம் ஒன்றே, வைஷ்ணவ உபாசகர்க்கு வைகுண்ட ரூபமாகத்தோன்றா நிற்கும்; அவ்வுலகவாசிகளனைவரும் அவர்க்குச் சதுர்ப்புஜ * பார்ஷதரூபராய்த் தோன்றாநிற்பர்: தாமும் சதுர்ப்புஜமூர்த்தியாகா நிற்பர்; அப்படியே சைவ உபாசகர்க்கும் பிரமலோகமே சிவலோகமாகத் தோன்றாநிற்கும்; அவ்வுலகவாசிகளனைவரும் திரிநேத்திரமூர்த்திகளாகத் தம்மோடுகூடத் தோன்றாநிற்பர்; இவ்வாற்றால், சர்வஉபாசகர்க்குப்பிரமலோகமொன்றே தமதுஉபாசியத்தினுடைய லோகமாகத் தோன்றாநிற்கும். என்னை? தேவயானமார்க்கமன்றி அந்நியமார்க்கத்தால் யாவர் செல்லா நிற்பரோ! அவர்க்கு மீளுதலுண்டாகும்; இதுநியமம். தேவயானமார்க்கம் ஓர் பிரமலோகத்திற்கே உள்ளது. ஆகலின், விதேகமோட்சத்திற்கு யோக்கியரான உபாசகரனைவரும் பிரமலோகத்திற்கே போகாநிற்பர்; அது உபாசகருடைய இச்சையின் அநுசாரமாகச் சகல சாமக்கிரிகளோடு கூட அவரவர்க்குத் தோன்றாநிற்கும்; இப்படிப்பட்ட அற்புதமகிமை அந்தப்பிரமலோ

* பார்ஷதர்=கணங்கள், அல்லது சபையிலிருப்பவர்.

கத்திற்கே உள்ளது. இவ்வாற்றால், ஐந்துதேவதைகளின் உபாசகர்க்
கும் பயன் சமமாகவே யுண்டாகா நிற்கும்.

(௨௧) அங்ஙனமாயின், ஐந்து தேவதைகளுக்கும் நாமரூபங்கள்
வெவ்வேறாகக் கூறியிருக்கின்றன. ஈசுரனே ஒருவன்; ஒரு ஈசுரனு
க்கு நாநாநாமரூபம் எங்ஙனங் கூடுமெனின்? அதற்குச்சமாதானம்;
பரமார்த்தமாக நாமரூபங்களொன்றும் பரமான்மாவின்கண்ணேஉள
தாக இல்லை. மந்தபுத்தியுடையோர்க்கு உபாசனையின் பொருட்டு
நாமரூபரகிதமான பரமான்மாவுக்கு, மாயையினாற் பண்ணப்பட்ட
கற்பிதநாமரூபங்கள்கூறினர். ஆதலால், ஓர்பரமான்மாவின்கண்ணே
மாயையினாற் பண்ணப்பட்ட நாநாகற்பித நாமரூபங்கள்கூடும்; இவ்
வாற்றால் சர்வபுராணவாக்கியங்களின் விரோதமும் நிவிர்த்தியாய்
விடும்.

(௨௨) புராணவாக்கியங்களில் விரோதசங்கைக்கு முக்கியசமா
தானம் யாதெனில்? விஷ்ணு,சிவன்,கணேசன், தேவி,சூரியன் என்
பன முதலாக எவ்வளவுநாமங்கள் ஒவ்வொன்றற்குண்டோ! அவை
முழுவதும் காரணப்பிரமத்தினுடைய நாமங்களேயாம். காரியப் பிர
மங்கட்கும் அவைமுழுவதும் நாமங்களாகப்பொருந்தும்; அது எங்
ஙனம்? மாயாவிசிட்டமான காரணத்தைப்பிரமமென்றவர், இரண்ய
கர்ப்பரான காரியத்தையும் பிரமமென்றனர்; ஆகலின், விஷ்ணு,
சிவன், கணேசன், தேவி, சூரியன், என்னும் பதங்கள் காரணப் பிர
மத்தையும், காரியப் பிரமங்களையும் உணர்த்துகின்றன; அப்படியே
அப்பதங்களின் பரியாயநாமங்களாயுள்ள நாராயணன், நீலகண்டன்
விக்கினேசன், சத்தி, பாநுஇவைமுதலிய அநந்தபதங்களும் அவ்விரு
வகைப் பிரமங்களையும் உணர்த்துகின்றன. பிரசங்கத்திற்கு ஏற்க
ஓரிடத்தில் காரணப்பிரமத்தையும், ஓரிடத்தில் காரியப்பிரமங்களை
யும் உணர்த்தும்.

அஃதெப்படியெனின், சைந்தவபதம் அசுவம், லவணம் இரண்
டையும் உணர்த்துமேனும், போஜனப்பிரசங்கத்தில் லவணத்தை
யும், கமனப்பிரசங்கத்தில்அசுவத்தையும்உணர்த்துவதுபோலென்க.
வைஷ்ணவபுராணத்தில் விஷ்ணு, நாராயணாதிபதங்கள் காரணப்
பிரமத்தையும், சிவன், கணேசன், சூரியாதிபதங்கள் காரியப் பிரமங்
களையும் உணர்த்தாநிற்பனவாம். ஆதலால் வைஷ்ணவ கிரந்தத்தி
லுள்ளவிஷ்ணுவின் துதிக்கும், சிவன்முதலியோர் நிந்தைக்கும் வியா
சரது அபிப்பிராயம் காரணப்பிரமம் உபாசிக்கத்தக்கது: காரியப்பிர
மங்கள் உபாசிக்கத்தக்கன வல்லவென்பதாம்; அப்படியே, ஸ்காந்த

புராணமுதலிய சைவகிரந்தங்களில் சிவன், மகேசன் முதலிய பதங்
கள் காரணப்பிரமத்தையும்,விஷ்ணு,கணேசன்,தேவி,சூரியாதிபதங்
கள் காரியப்பிரமங்களையும் உணர்த்துவனவாம். ஆதலால், அவை
களிலும் காரணப் பிரமத்தின் ஸ்துதியும், காரியப்பிரமங்களின் நிந்
தையும் உள கணேசபுராணத்தில் கணேசபதம்காரணப்பிரமத்தின்
வாசகம். விஷ்ணு,சிவன்முதலிய பதங்கள் காரியப்பிரமங்களின்வாச
கங்களாம்; அதிலும்காரணத்தின் ஸ்துதியும், காரியங்களின் நிந்தை
யும் உள: காளிபுராணம், சூரியபுராணங்களிலும் அப்படியே உண்டு.
இவ்வாறு, சகலபுராணங்களிலும், காரியகாரணங்களின் நாமசங்கே
தங்கட்குப் பேதம் உள; கொள்ளற்பாலதும், தள்ளற்பாலதும்
ஆகிய பொருள்கட்குப் பேதமில்லை, சகலபுராணங்களிலும் காரணப்
பிரமத்தின் உபாசனை கொள்ளற்பாலதும், காரியங்களின் உபாசனை
தள்ளற்பாலதுமாம்; அதனால் சகலபுராணங்களும் ஓர் காரணப் பிர
மத்தை உபாசிக்கத்தக்கதாகவே உணர்த்துகின்றன; அவைகளுக்குத்
தம்மில் விரோதமில்லை.

(௨௩) எப்படியும் சதுர்ப்புஜ, திரிநேத்திர, ஏகதண்ட, அஷ்ட
புஜாதி மூர்த்திகள் மாயையின் பரிணாமமும், சேதனத்தின்விவர்த்த
முமாம்; ஆகலின்; காரியம்: அவைகளின் உபாசனையுங்கூறியிருக்கின்
றது; அங்ஙனங் கூறியிருப்பினும், அச்சதுர்புஜாதி மூர்த்திகளுக்
கும், மாயாவிசிட்டகாரணப்பிரமத்திற்கும் விசாரிக்குமிடத்துப்பேத
மில்லை. ஆதலால், காரியப்பிரமங்களின் ஆகாரங்களை * வாதித்து
அவர்களைக் காரணரூபமாக உபாசிக்கவேண்டுமென்பது தாற்பரியம்.
என்னை? ஆகாரம் காரியமாதலின், துச்சம்: காரணம்சத்தியம் யாவ
ரது மந்தப்பிரஞ்ஞை ஆகாரத்திலேயே ஸ்திதமாமோ! அவர் சாஸ்
திரத்திற்சொன்ன ஆகாரத்தையே உபாசனைசெய்க; அதனாலும் பிர
ஞ்ஞை நிச்சலமாய்க் காரணப்பிரமத்தின் உபாசனையில் ஸ்திதிபெ
றும்: இவ்வாறே திருவாய்மொழியினும்,

"உணர்ந்துணர்ந் திழிந்த கன்றுயர்ந் துருவியந்த விந்நிலை
மை, யுணர்ந்துணர்ந் துணரினு மிறைநிலை யுணர்வரி துயிர்
கா, ளுணர்ந் துணர்ந் துரைத் துரைத் தரியய னரனென்னு
மிவரை, யுணர்ந் துணர்ந் துரைத் துரைத் திறைஞ்சுமின் ம
னப்பட்டதொன்றே"—எ-ம்,

"ஒன்றெனப் பலவென வறிவரும் வடிவினு ணின்ற
நன்றெழி னாரண னான்முக னரனென்னு மிவரை, ஒன்றநும்

* வாதித்தல்=காரியம், காரணப்பிரமமே அந்நியமன்று என்பதாம்.

மனத்துவைத் தள்ளிநும் மிருபசையறுத்து, நன்றெென நல ஞ்செய்வ தவனிடை நம்முடை நாளே''—எ-ம்,

அருளிச்செய்திருப்பது காண்க.

(௨௪) ஜகத்காரணன், சத்தியகாமன், சத்தியசங்கற்பன், சர்வஞ்ஞன், சுதந்தரன், சர்வப்பிரேரகன், கிருபாளு என்றிவ்வாறு ஈசுரத் தன்மங்களைச் சிந்திப்பாயாகவென்று காரணப்பிரமத்தின் உபாசனை கூறியிருக்கின்றது. காரணப்பிரமமன்றி வேறே அநேகமூர்த்திகளும் சாஸ்திரங்களிற் கூறியுள்ளன; அவையெல்லாம் உபாசனையின்நிமித்தம் அன்று. சகலமும் காரணப்பிரமத்தின் உபலட்சணமாகவே கூறியிருக்கின்றன.

(௨௫) உபலட்சணமாவது, ஒன்றன் ஏகதேசத்திருப்பதும், ஓர்போதிருப்பதும், *வியாவர்த்தக மாயிருப்பதும் யாது அது. என்னை? காகமிருப்பது தேவதத்தனது கிரகம் என்னும் வாக்கியத்தில் காகம் உபலட்சணம். எங்ஙனம் காகமானது தேவதத்தனது கிரகத்தின் ஏகதேசத்திருப்பதாயும், ஓர்போதிருப்பதாயும், வியாவர்த்தகமுமா யிருக்கிறதோ அங்ஙனம் ஜகத்காரணபிரமத்தின் ஏகதேசத்தில் சதுர்ப்புஜாதிமூர்த்திகள் உள்ளன: ஓர்போது உண்டாகின்றன; அச்சதுர்ப்புஜாதிமூர்த்திகள் காரணப் பிரமத்தின் கண்ணேயே உண்டாகின்றன; அந்நியத்தின்கண் இல்லையென வியாவர்த்தகமாக விருத்தலின், அவை உபலட்சணமாம். உபலட்சணத்திற்கு விசேஷியவஸ்துவின்சொரூப ஞானம் உளதாதலே பிரயோஜனமாம். காகத்தால் தேவதத்தனது கிரகத்தின் ஞானம் உளதாதலே பிரயோஜனமல்லாமல் அந்நியப்பிரயோஜனம் இல்லாததுபோல சதுர்ப்புஜமுதலிய ஆகாரங்களால்நிராகாரமான காரணப்பிரமத்தின்ஞானமே உபாசனையின்நிமித்தம்மூர்த்திப்பிரதிபாதனத்தின் பிரயோஜனமல்லாமல் அந்நியமில்லை.

(௨௬) மந்தப்பிரஞ்ஞை யுடையோர், சாஸ்திராபிப்பிராயம் அறியாமல் அவ்வாகாரங்களில் ஆக்கிரகஞ் செய்கின்றது மன்றி "சியால சாரமேய நியாயத்தால்" பரஸ்பரம் கலகமும் விளைக்கின்றனர். "சியாலன்" என்பது, ஒருஸ்திரீயின் தமையன்பெயர் "சாரமேயன்" என்பது, நாயின்பெயர். "நியாயம்" என்பது, திருஷ்டாந்தம். ஒரு ஸ்திரீயினுடைய தமையனுக்கும், அவள் கணவன்வீட்டுக்கு அடுத்தவீட்டுநாய்க்கும் உற்பாலகன் என்று பெயர் இருந்தன. அந்த

* வியாவர்த்தகம்=அந்நியத்தினின்றும் ஒன்றை வேறுபடுத்துமது; இஃது, ௬-வது பிரசங்கத்திற்காண்க.

ஸ்திரீயின் தமையனுடைய சத்துருவுக்கும், அவள் கணவன் வீட்டு நாய்க்கும் தாவகன் என்று பெயர் இருந்தன; இப்படியிருக்க, அந்த ஸ்திரீயானவள் பிரதமத்தில் கணவன் வீட்டுக்குவந்தாள்; அப்போது மேற்கூறிய இரண்டு நாய்களும் ஒன்றோடொன்று சண்டைசெய்து கொண்டிருந்தன; அதைக்கண்ட அவளுடையகணவன், அடுத்தவீட்டு நாயாகிய உற்பாலகனை பன்றி, கழுதை என்பன முதலியவார்த்தைகளால் வைது, தன்னுடையத்தாவகனைப்போற்கிடையாதென்று பெருமைப்படுத்திக்கொண்டாடினான்; அதைக்கேட்டிருந்த அந்த ஸ்திரீக்குத் தன் தமையனை வைகிறதாகவும், தமையனுடைய சத்துருவைக் கொண்டாடுகிறதாகவும், பிராந்தியுண்டாகி அதனால் அவள் துக்கமுடையவளாய்த் தன்பர்த்தாவோடு கிலேசித்திருந்தாள். நாயகன் அபிப்பிராயம் அறியாமல் சமானமான நாமத்தாலேபிராந்திகொண்டு அவள் எப்படிக்கிலேசித்திருந்தாளோ அப்படியே வைணவகிரந்தங்களில் சிவன்முதலிய நாமங்களால் காரியப்பிரமங்களை நிந்தைசெய்திருப்பதைக்கண்ட சைவர் முதலியோர்களும், சைவ கிரந்தங்களில் விஷ்ணுநாமத்தால்காரியப்பிரமத்தைநிந்தைசெய்திருப்பதைக்கண்ட வைணவர்களும் துக்கத்தையடைகின்றனர். காரணப்பிரமம் உபாசிக்கத்தக்கது, காரியப்பிரமங்கள் விடத்தக்கனவென்பதே சகலபுராணங்களின் அபிப்பிராயமாம். மாயாவிசிட்ட சேதனம் காரணப்பிரமமென்றும், மாயையினாற்பண்ணப்பட்ட காரியவிசிட்டசேதனம்காரியப் பிரமமென்றுஞ் சொல்லப்படும். பாரதவியாக்கியானத்தின் ஆரம்பத்தில் அறிஞர்சிகாமணியாகிய நீலகண்டபண்டிதரால்இவ்வாறெழுதப்பட்டிருக்கிறது. சகல வேதாந்தங்களின் சித்தாந்தமும் இதுவே என்று விசாரசாகரத்தின் ஏழாந்தரங்கத்திற் கூறியிருக்கின்றது. இந்நூலாசிரியர், இவ்வபிப்பிராயத்தை அறிவித்தற்பொருட்டே காரியப்பிரமங்களின் சின்னங்களான சதுர்ப்புஜ, திரிநேத்திர, ஏகதண்ட, அஷ்டபுஜாதிகளுள்ளே யாதொன்றையும் எடுத்து விசேடியாமல் "ஏகநாயகன் பதங்கள் போற்றி"—என்றார்.

இலக்கணையினால் தன்னநுபூதிமயமான இருக்குவேத மஹாவாக்கியப்பொருளையே சிந்தித்ததாம். (௧)

[ஆன்மசோரூப நமஸ்காரரூப மங்கலம்.]

ஈன்றளித் தழிக்குஞ் செய்கைக் கேதுவா மயனாய் மாலாய்
ஆன்றவீ சனுமாய்த் தானே யநந்தமூர்த் தியுமாய் நிற்கும்
மூன்றுமுத் தனுமா யின்பப் புணரியா தவனாய் நாளும்
தோன்றிய விமல போத சொரூபத்தைப் பணிகின் றேனே.

இ-ள். தானே,—ஈன்ற=உலகத்தைச்சிருஷ்டித்து,—அளித்து=இரட்சித்து—அழிக்கும்=சம்மரிக்கும்,—செய்கைக்கு=இம்முத்தொழிற்கும்,—ஏது ஆம்=காரணமாகும்,—அயன் ஆய்=பிரமனாகியும்,—மால்ஆய்=நாராயணனாகியும்,—ஆன்ற ஈசனும் ஆய்=மாட்சிமைபொருந்திய உருத்திரனாகியும்,—அநந்தமூர்த்தியும் ஆய்=(இன்னும்) அளவிறந்த சுர, நர, திரியக்காதி சேதனப்பிரபஞ்சங்களாயும், கிரிநதியாதிய அசேதனப் பிரபஞ்சங்களாயும்,—பூன்ற முத்தனும் ஆய்=(அனைத்தினும்) பூரணமாகும் நித்தியமுத்தனான ஈசுரனுமாய்,—நிற்கும்=(நிறைந்து) நிற்கின்ற,—இன்பப்புணரி ஆதவன் ஆய்=ஆநந்த சமுத்திரமாயும், (பர)மாதித்தனாயும்,—நாளும்தோன்றிய=சதாகாலமும் விளங்குவதாகிய—விமலபோதசொரூபத்தை=நிர்மலமான ஆன்மசொரூபத்தை—பணிகின்றேன்=வணங்குகின்றேன்.—எ-று.

“தானே, ஈன்றளித் தழிக்குஞ் செய்கைக் கேதுவா மயனாய் மாலா, யான்றவீ சனுமா யநந்தமூர்த் தியுமாய்ப் பூன்றமுத் தனுமாய் நிற்கும், விமலபோத சொரூபத்தைப் பணிகின்றேன்,,—

எனக்கூட்டுக.

“அயனாய் மாலாயான் றவீசனு மாய்” என்றது, காரியப்பிரமங்களை. “பூன்றமுத்தனுமாய்” என்றது, காரணப்பிரமத்தை. இங்ஙனமனைத்துமாய் நிற்பதும் தனது ஏகதேசத்தில்; அதுவும் தோற்றமாவு மாத்திரமேஎன்னும் பொருடோன்ற “இன்பப் புணரியாதவனாய்” என்றார். அன்றியும், “இன்பப் புணரியாதவனாய்” என்றதை, ஏதுகர்ப்ப விசேடணமெனினுமமையும் “இன்பம்” என்பது, பிரசித்த சமுத்திரத்தினும் ஆன்மசமுத்திரத்துக்குள்ள விலட்சணத்தன்மையையும், “நாளுந்தோன்றிய” என்பது, பிரசித்தசூரியனினும்பரமாதித்தனுக்குள்ள விலட்சணத்தன்மையையும் குறிப்பித்துநின்றது. “விமலபோதம்” என்றதால், பஞ்சகோசங்களே ஆன்மாவென்பாரையும், “போதசொரூபம்” என்றதால், ஆன்மாவிற்கு ஞானங்குணமென்பாரையும் மறுத்தனர்—எ-ம், “தானே” என்றதால், அந்நிய நிமித்தோபாதானம் இன்மையைக் குறிப்பித்தனர்—எ-ம் கொள்க.

“ஈதனைத்தும் ஆன்மாவே” என்னுஞ் சுருதியால், தன்னைவணங்கினதாம். (உ)

[குருவின் நமஸ்கார ரூபமங்கலம்.]

எவருடை யருளால் யானே யெங்குமாம் பிரம மென்பால்
தவருடைப் புவன மெல்லாங் கற்பித மென்ற றிந்து

சுவரிடை வெளிபோல் யானென் சொரூபசு பாவமா னேன்
அவருடைப் பதும பாத மநுதினம் பணிகின் றேனே. (௩)

இ-ள். எவருடையஅருளால்= (தாயினுஞ்சிறந்த) யாவருடைய கிருபையினால்,—சுவரிடை வெளிபோல்=குட்டியத்தின்கண் (அதனாலாச்சாதிக்கப்பட்டுள்ள) ஆகாயத்தை(அக்குட்டியத்தையிடித்தொழித்து அதுவே மகாகாயமென்றறிந்தாற்) போல,—யானே=(அசங்கசிதாத்மாவான வென்னை யாச்சாதித்துள்ள பஞ்சகோசங்களையும், அவை என்னாலறியப்பட்டுச் சடமாயிருத்தலின் இதுநானல்ல, இது நானல்ல என்று நேதித்து, மேலே அவைகளினபாவரூபமான சூனியத்தையும் ஒழித்து அவைகட்குச்சாட்சியாய், அசங்கசிதாத்மாவான) நானே,—எங்கும் ஆம்பிரமம்=அரி, அயன், சிவன், அந்தகன், இந்திரனாதிய விடந்தோறும் (முத்தினுள் நூல்போல அநுகுதமாய்,சாட்சியாய்) நிறைந்திருப்பதாகிய பிரமமாம்.—என்பால் = (இப்படிப் பரப்பிரமமான என்னிடத்து,)—தவருடைப்புவனம் எல்லாம்=நாநா கூறுபாடுடையபிரபஞ்சமெல்லாமும்,-கற்பிதம்= (கானற்சலம்போல அத்தியஸ்தமாதலின்,) மித்தையாம்,—என்று அறிந்து=என்று(சமுசயமில்லாமற் சாட்சாத்கரித்து,— சுபாவம்= சுபாவமாக, யான்என் சொரூபம் ஆனேன்=நான் எனது நிசசொரூபமாயினேனே,— அவருடைப்பதுமபாதம்= அக்கருணாமூர்த்தியினுடையதாமரைமலர்போலுந் திருவடியை,—அநுதினம் பணிகின்றேன்=நாடோறும் வணங்குகின்றேன்,—எ-று.

எவருடையருளால் ஆனேனேனக்கூட்டுக.

யாவரும் முடிமேற் கோடலானும், யாவரினும் பெருமையுடைமையானும், அபக்குவர் அண்மைக்கணிருந்தும் அடையாமையானும் பக்குவர் சேய்மைக்கணிருந்தும் தேடிவந்தடைதலானும் “பதும பாதம்” என்றார். ஞானம்வந்தபின்பணிதலொழியின் “செய்ந்நன்றி கோன்ற” தோடம்வருமென்பதை, “அநுதினம்”என்னும்பதத்தாற் குறிப்பித்தனர்.

(உஎ) “சுபாவம்” என்றபதத்தால் அம்ஸாம்ஸிபாவம், விகாரவிகாரிபாவம், உபாசகவுபாசியபாவமுதலியனபோல எனக்கும், பிரமத்திற்குங் கொஞ்சமும் பேதமின்றென்பதையும், பேதமின்மையின் காரியத்தன்மை, பிரகாசியத்தன்மை, ஆதேயத்தன்மை ஆகிய பரதந்திரமுடைய னன்றென்பதையும் குறிப்பித்தனர். “யானே யெங்குமாம் பிரமம்” என்பதற்கு, உதாரணம்-பிரபுலிங்கலீலை,

வானமல்லேன் வளியல்லே னழனீரல்லேன் மண்ணல்லேன், ஞாயமல்லேன் வினையல்லே னானே சிவமென்றெண்ணினேன், ஞானமில்லா வொருசிவமே யாவனிவ்வா றுன்னுதா, னீனமெல்லா முடையவுடம் பெடுத்துச் சுழலுமெஞ்ஞான்றும்,,—

எனவரும் மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க. 'அநுதினம்பணிகின்றேன்' என்றதற்கு, உ-ம்-பிரமகீதை,

“மாய வன்புலத் தெழாவகை தீர்ந்ததன் வாய்மையான் மயிர்க்காலாற், பாயவின்னமு திருசெவித் துளைவழி பாய்ச்சினன் பதுமத்தா, டாயுந் தந்தையுஞ் சுற்றமு மற்றுநற் றனமுமென் றடைவான்றன், காய முள்ளள வும்புகழ்ந் தேத்துவான் கற்றதோர் கலையாலே,,—

எனவரும் மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க. “யானே” என்பது, மஹாவாக்கியத்தின் “அகம்” பதம். “எங்குமாம்பிரமம்” என்பது, “பிரம” பதம். “ஆனேன்” என்பது, அஸ்மி” பதம்.

அநுபூதிவாக்கியார்த்த ஸ்மிருதியோடு குருவினது பெருங்கருணையை வியந்ததாம். (௫)

குருவின் சீர்பாதவல்லபத்தைத் துதித்தல்.

என்னுடை மனது புத்தி யிந்திய சரீரமெல்லாம்
என்னுடை யறிவி னாலே யிரவிமுன் னிமமே யாக்கி
என்னுடை நீயு நானு மேகமென் றைக்கியஞ் செய்ய
என்னுடைக் குருவாய்த் தோன்று மீசனை யிறைஞ்சினேனே.

இ-ள். என்னுடை மனது=எனது (சமுசயரூபமான) மனதும்,—புத்தி=(நிச்சயரூபமான) புத்தியும்,—இந்தியம்=ஞான கருமேந்திரியங்களும்,—சரீரம்=(பிராணபஞ்சகத்தோடு இவ்விலிங்க தேகத்திற்கிடமான தூல) சரீரமும்,—எல்லாம்=இவ்விரண்டிற்கும் மூலமான அஞ்ஞானக்கூறென்னும் காரணசரீரமும், இவைகளைப்பற்றி வாராநின்ற சாக்கிராதி அவத்தாத்திரயமும், விசுவாதி அபிமானித்திரயமும், இன்னும் விராட்டாதி சமட்டி சரீரத்திரயங்களும், சிருஷ்டியாதி அவத்தாத்திரயமும், வைசுவானரனாதி அபிமானித்திரயமும் ஆகிய தவம்பத, தற்பதங்களிலுள்ள மாயாகற்பிதங்கள் அனைத்தையும்,—என்னுடை அறிவினாலே=(தம்மாற்போதித்த யுத்தியினாலேயுளதாகிய) எனது பிரஞ்ஞையினாலேதானே,—இரவி

முன் இமமே ஆக்கி=சூரியன்முன்னேபனியைப்போலவே (அபாவ)மாக்கி—நீயும்=(துவம்பத லட்சியார்த்தமென்னும் கூடஸ்தனாகிய) நீயும்,—நானும்=(தற்பதலட்சியார்த்தயென்னும்பிரமமாகிய) நானும்—ஏகம் என்று=(கடாகாயம், மடாகாயம்போல) ஒன்றேயென்று,—என்னுடை ஐக்கியம்செய்ய=என்னுடை ஐக்கியத்தை (எனக்)குபதேசித்தருள,—என்னுடைக்குருஆய்த் தோன்றும் ஈசனை=என்னுடைய குருமூர்த்தமாயெழுந்தருளிய ஈசுரனை,—இறைஞ்சினேன்=வணங்கினேன்.—எ-று.

தத்துவசமூகங்களுள் மனதை முன்னே காட்டினது, வாசிட்டத்தில்,

“பரமமா மறிவின் முன்னே புறப்படும் பொய் யாமுள்
ளம் புவனவிகற் பங்களெனும் பொய்யைக் காட்டும்”

எனக் கூறியபடியே, சகலசககற்பனைக்கும்மனதேகாரணமாதல்பற்றி. “எல்லாம்” என்றபதத்தால், சமஷ்டிசரீரத்திரயமுதலியவை வருவித்தாம். “எல்லாம், இரவிமுன் னிமமேயாக்கி” என்பதால், அநர்த்தநிவிர்த்தியும்,“ஐக்கியஞ்செய்ய”என்பதால்,ஆநந்தப்பிராப்தியும் குருவினால் உளவாயினவென்பதுபெறும் இப்பேறு குருவின் சீர்பாதவல்லபத்தாலாதலின், இதுவே குருவின் சீர்பாதவல்லபமாமென்க. “நானும்”என்றது, “பிரமவித்துபிரமமே” என்னும்சுருதியாலென்க. ஐக்கியந்தனக்கு ஏற்கனவே உளதாயிருத்தலான்,

“என்னுடை ஐக்கியம்,,—எ-ம்,

“ஈசனிங் கருள் செய்யவந் திருக்கிற விடமிவன் றிருமேனி,,

என்னும் சுருதியால்,

“என்னுடைக் குருவாய்த்தோன்று மீசனை,,

என்றுங்கூறினர். [“ஈசன்” என்பதற்கு, ஐசுவரியசம்பன்னனென்றுபொருள்.] இறைஞ்சாநின்றேன் என்னாது, “இறைஞ்சினேன்” என்று, இறந்தகாலத்தாற்கூறினது ஜகதீசுரன் குருமூர்த்தமாய் வந்தருளியதும்,கீழ்ப்போன அநந்தஜநநங்களில் யான்நிஷ்காமனாய் உபாசித்துவந்த உபாசனையின் பெரும்பேறுமென்னுங் குறிப்பு. “குரு” என்பதில், “குகாரம்”=அஞ்ஞானம்: “ருகாரம்”=ஞானமாம்; ஆகவே, ஞானத்தால் அஞ்ஞானத்தை நிவர்த்திசெய்பவரே குருவாம்; மற்றையர் குருசத்தத்திற்கு அருகரல்லரென்றறிக. இதற்கு, உ-ம்-பிரமகீதை,

"உண்டுபோற் றோன்று முலகெலா முண்மை யன்றெ னவுணர்த்தி யெப் பொருளுங், கண்டசான் றதனைக்காட்சிய தறவே கண்டிடக் கரியெனக் காட்டும், பண்டைவே தாந்த வாக்கியஞ் சொன்ன படிபிலே பரபனோ டொன்றாய், விண்டிடா வண்ண முணர்த்துவான் றன்னை வியன்குரு வென்றிடும் வேதம்,,—எ-ம்,

"காட்சியை யெல்லாங் கண்ணதாய்க் களைத்துக் கண்ணெழிந் தொருபொரு ளில்லா, மாட்சியை யளிக்க வல்லவன் குருவா மாரிபோன் மாறுவேண்டாதே, மீட்சியில் பதத்தைக் கருணையா லளிக்கும் வித்தகக் குரவனே யெவருந், தாழ்ச்சிசெய் தேத்தற் குரியதத் துவமாஞ் சங்கர னென்றிடத் தருவான்,,—எ-ம் வரும்.

மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க.

குருவின் திருமேனிக்கண்ணிருந்து சாமவேதமஹாவாக்கியத்தை உபதேசிப்பதும், ஈசுரனேயென்னுஞ் சுருதியின்பொருளை யறிவித்ததாம்.

[குருவைவணங்கி அவரருளால்நூல்செயப்புகுந்து நூலின்அதிகாரி, சம்பந்தம், விடயம், பயனென்னும் அநுபந்தசதுஷ்டயமறிந்தாலல்லாமல் விவேகித்து நூல்கேட்டற்கண்ணூக்கம் பிரவாதாகலின், அவற்றை இரண்டுசெய்யுளான் முன்னே கூறத்தொடங்கி இதில் அதிகாரியையும், விடயத்தையுங் கூறுகின்றார்.]

அந்தமு நடுவு மின்றி யாதியு மின்றி வான்போல்
சந்தத மொளிரு ஞான சற்குரு பாதம் போற்றிப்
பந்தமும் வீடுங் காட்டப் பரந்தநூல் பார்க்கமாட்டா
மந்தரு முணரு மாறு வத்துதத் துவஞ்சொல் வேனே. (ரு)

இ-ள். ஆதியும் நடுவும் இன்றி=(தனக்குத்) தோற்றமும், திதியுமில்லாமல்,—அந்தமும் இன்றி=நாசமுமில்லாமல்,—வான்போல்=ஆகாயம்போலச்(சூட்சுமமாய், வியாபகமாய், அசங்கமாய்)—சந்ததம் ஒளிரும்=சார்வகாலமும் விளங்காநிற்கும்,—ஞானசற்குருபாதம்போற்றி=ஞானமயமான *சற்குருவினுடையசீர்பாதங்களைத் துதிசெய்து

* சற்குரு=சத்துபதேசஞ் செய்பவர்.

(அப்பாதாம்புஜப் பிரசாதலேசத்தால்),—பந்தமும் வீடும்காட்ட=பந்தலட்சணம் இன்னது, மோட்சலக்ஷணம் இன்னதென்று (அதிகாரிக்கு) அறிவித்தற்பொருட்டு,—பரந்த நூல்=வாதராயணர் முதலிய பூர்வாசாரியரால் அருளிச்செய்யப்பட்டுள்ள சூத்திரம்,பாடியம், வார்த்திக முதலிய)வேதாந்தநூல்களை,—பார்க்கமாட்டா மந்தரும்=விசாரித்தறியச் சாமர்த்தியமின்றிய மந்தபுத்தியுடைய வதிகாரிகளும்,—உணரும் ஆறு=(அப்பந்தமோட்சசொரூபங்களையெளி) தறியும்படி,—வத்துதத்துவம் சொல்வேன்=வஸ்துவின் உண்மையை (இந்நூலின்கட்) சொல்லுவேன்,—எ-று.

"மந்தர்"=இந்நூலின் அதிகாரி. "வத்துதத்துவம்"=இந்நூலின் விடயம்; "வத்து"=சீவபிரமங்கள்; "தத்துவம்"=அவைகளின் ஏகத்துவம்.

(உஅ) சகலபிராணிகளின் அந்தக்கரணத்துள்ள * மலம், விட்சேபம், ஆவரணம் என்னும் மூவகைத் தோடங்களுள்ளே நிட்காம கர்மாநுட்டானத்தால் மலதோடமும், உபாசனையால் விட்சேப தோடமும், ஞானத்தால் சொரூபாவரணரூபமான அஞ்ஞான தோடமும் நீங்காநிற்குமென்று கூறியிருப்பதால்,நிட்காமகருமத்தால் மலதோடமாத்திரத்தோடு கூடி நான்கு சாதனங்களையுமுடைய புருடரே இந்நூற் கதிகாரிகளாம்.

(உகூ) பிரதிபாதனம் பண்ணப்படுவதுயாது? அதுவிடயமெனப்படும். இந்நூலின்கண்ணே சீவபிரமங்களின் ஏகத்துவம் பிரதிபாதனஞ் செய்திருத்தலின், அவ்வேகத்துவமே இந்நூற்கு விடயமாம்.

"மந்தரும்" என்பதில், உம்மை இழிவுசிறப்பாய்க் கூறிய மதியுடைய ஏனையோரும் என எதிரது தழீஇ நின்றது.

"மந்தரு முணரு மாறு வத்துதத்துவஞ்சொல் வேன்"—

என்பதன் கருத்து, பூர்வாசாரியரான வாதராயணர்முதலியோரால் தெய்வவாணியால் வெகு கிரந்தங்கள் முன்னமே அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்க, நீர் நூதனமாகச் செந்தமிழ்ப்பாஷையா லியற்றும் நூலானது நிட்பலமாமென்றுவரும் ஆசங்கையைப்பற்றித் தெய்வவாணியாலுள்ள அந்நூல்களாற் கூறிய மதியுடையோர்க்கேபோதம் உளதாம். மந்தபுத்தியுடையோர்க்குப் பாஷாகிரந்தங்களாலல்லாமல்

* மலம்=பாவகம்.

அந்நூல்களால் போதம் உளதாகாதென்பது துணிவாதலால், நூதன
மாக விந்நூலாரம்பிப்பது சபலமாமென்பது. (௫)

[ஆனல், செந்தமிழ்ப்பாஷையினும் பிரபந்தங்கள் அநேக மிகு
த்தலின், நீர் நூதனமாகச் செய்வதில் விசேட மின்மையின் இது
நிட்பிரயோஜனமா மென்றசங்கித்துத் தாம்நூதனமாகச் செய்யப்
புக்கநூலின் விசேடத்தைத் தெரித்துணர்த்துகின்றர்]

படர்ந்தவே தாந்த மென்னும் பாற்கடன் மொண்டு முன்
னூற், குடங்களி னிறைத்து வைத்தார் குரவர்க ளெல்லாங்
காய்ச்சிக், கடைந்தெடுத் தளித்தே னிந்தக் கைவல்ய நவநீ
தத்தை, அடைந்தவர் விடய மண்டின் றலேவரோ பசியி
லாரே. (௬)

இ-ள். படர்ந்தவேதாந்தம் என்னும்=(அநேகமாய்)விரிந்துள்ள
உபநிஷத்துக்க ளென்றுகூறும்,—பாற்கடல் மொண்டு=பாற்கடலில்
முகந்து,—முன் நூல் குடங்களில்=(சூத்திரம், பாஷியம், வார்த்திக
முதலிய) புராதன கிரந்தங்களென்னுங் குடங்களிலே,—நிறைத்து
வைத்தார்=பூரித்து வைத்தார்கள்,—குரவர்கள் எல்லாம்=(வாதரா
யணர் முதலிய) பூருவா சாரியர்களெல்லாம்,—காய்ச்சி = உபநிஷ
த்து வாக்கியங்களென்னும் அப்பால்களைச் சற்குரு சந்நிதித்தீயிற்)
காய்ச்சி,—கடைந்து = எனதநுபூதிமத்தான் மதநஞ்செய்து,—எடு
த்து அளித்தேன்=(திரட்டி) எடுத்துக்கொடுத்தேன்,—இந்தக் கைவ
ல்ய நவநீதத்தை=இக்கைவல்ய நவநீதமென்னும் ஞான நூலினை,—
அடைந்தவர்=இதனை யநுபூதியளவிற் பெற்றோர்,—விடய மண்
டின்று = (சாரமற்ற) விடயமாகிய மண்ணையுண்டு,—அலேவரோ =
(அவ்விடயவாசனையான் மீண்டும், மீண்டும் ஜநநமரணங்களை யடை
ந்து) வருந்துவரோ (வருந்தார்) என்னை—? பசியிலார்=திருப்தராக
லின்.—எ-று.

அர்த்தகெம்பீரத்தால் அளத்தற்கரிதாகலானும், பரிபூரண பர
மாநந்தரூபமான சீதளத்தைப் பயத்தலானும், அமலமாயும், அற்புத
மாயுமிருத்தலானும் வேதாந்தத்தைப், "பாற்கடல்" எ-ம், பூர்வாசா
ரியராகிய வாதராயணர் முதலியோர் தாம் உபதேசிக்கும் வகைக்
கேற்கத் தமக்குவேண்டிய வாக்கியங்களை அங்கங்கே எடுத்துக் கொ
ண்டதை, "மொண்டு" எ-ம், அவ்வாக்கியங்களை நூலாகப்பூர்த்திசெ
ய்ததை, "முந்நூற்குடங்களில் நிறைத்து" எ-ம், அப்புராதனகிரந்தங்
களை இவ்வாசாரியர் குருமுகமாக வாராய்ந்து அவற்றில் இன்னது
பூர்வபட்சம், இன்னது சித்தாந்தம் எனத் தாம் தேர்ந்ததை, "காய்

ச்சி" எ-ம், சித்தாந்தத்திலும் † ஆக்யாயிகை × ஆக்யான முதலிய
வற்றை ஒழித்துச் சாராம்சமான பிரகரணர்த்தங்களைத் தமது அநு
பவபலங்கொண்டு பலபடவிசாரித்ததை, "கடைந்து" எ-ம், பிரமான்
மவைக்கியஞானத்திற்கு முக்கிய உபயோகிகளான ட்தார்த்தங்களைத்
தமது மனதிலே தாரணைசெய்ததை, "எடுத்து" எ-ம், அவைகளைப்
பத்தியரூபப் பிரபந்தமாகச் செய்ததை "அளித்தேன்" எ-ம், இக்கார
ணத்தான் இந்நூற்குக் கைவல்லிய நவநீதமென நாமமிட்டேமென்
பார் ‡"கைவல்ய நவநீதத்தை" எ-ம், இதைக் குருமுகமாகவே கே
ட்டு அநுபூதிபெற்றவர் செய்யத்தக்கவையெல்லாஞ்செய்து, அடை
யத்தக்கவை யெல்லாம் அடைந்தேம் என்னும் அமைதிரூபமான நிரா
ங்குச திருப்தராய்ச் சம்சார வனர்த்தத்தினின்றும் முத்தராவர் என்
பார், "விடயமண்டின் றலேவரோ பசியி லார்" என்றுங் கூறினர்.
"எடுத்தளித்தேன்" எ-து, சம்பந்தம். "விடயமண்டின் றலேவரோ
பசியிலார்" எ-து, அநர்த்தநிவிர்த்தி, ஆநந்தப்பிராப்திரூபமான இந்
நூலின் பயன்.

(௧௦) கிரந்தத்திற்கும், விடயத்திற்கும் பிரதிபாத்திய, பிரதிபா
தகபாவசம்பந்தம், கிரந்தம், பிரதிபாதகம்; விடயம், பிரதிபாத்தியம்;
யாது பிரதிபாதனஞ் செய்வதோ! அது பிரதிபாதகம்: யாது பிரதி
பாதனஞ் செய்ய யோக்கியமாமோ! அது பிரதி பாத்தியமாம். அதி
காரிக்கும், பலத்திற்கும் பிராப்பிய, பிராபக பாவசம்பந்தம். பலம்,
பிராப்பியம்: அதிகாரி, பிராபகன்; யாதொன்று பிராப்தமாமோ!
அது*பிராப்பியம்: எவனுக்குப் பிராப்தமாமோ! அவன் ‡ பிராபகன்
அதிகாரிக்கும், விசாரத்திற்கும் கர்த்திரு, கர்த்தவ்வியபாவசம்பந்தம்.
அதிகாரி, கர்த்தா: விசாரம், கர்த்தவ்வியம்; செய்பவன் யாவன்,
அவன் கர்த்தாவாம். யாது செய்யயோக்கியமாமோ! அது கர்த்தவ்
வியமாம். கிரந்தத்திற்கும், ஞானத்திற்கும் ஜந்நியஜநகபாவசம்பந்தம்:
விசாரவாயிலாகக் கிரந்தம், ஞானத்திற்கு ஜநகமாம். ஞானம், ஜந்நிய

---

† ஆக்யாயிகை = பிரத்தியட்ச தடத்தசத்தார்த்தம். + ஆக்யா
னம்=பரோட்சவிருத்தாந்தம்.

‡ "கைவல்ய நவநீதம்" என்பது, கைவல்யத்தை ஞானவாயி
லாசப் பயக்கத்தக்க நவநீதம்போன்றதுஎன இரண்டாம் வேற்றுமை
உருபும், பொருளும் உடன்றொக்க தொகையாய் நூற்கு உவமவாகு
பெயரென்னும் காரணக்குறியாயிற்று. "கைவல்லியம்"=மோக்ஷம்.
"நவநீதம்"=வெண்ணெய். * பிராப்பியம்=பேறு. † பிராபகன் =
பெறுமவன்.

மாம்: உற்பத்தி பண்ணுவது யாது! அது ஜநகமாம். யாது உற்பத்தியாமோ! அது ஜந்நியமாம். இவைமுதலான சம்பந்தங்கள் இன்னும் அநேகம் உள.

(ருக) பிரபஞ்சத்திற்குக் காரணமான அஞ்ஞானமும், பிரபஞ்சமும் ஜநநமரணரூபமான துக்கத்திற்கேதுவாகலின், அவைஅனர்த்தமாம்; ஆகவே, அவ்வனர்த்த நிவிர்த்தியும், பரமாநந்தப் பிராப்தியும் மோட்சமெனப்படும்; இதுவே, கிரந்தத்திற்குப் பரமப்பிரயோஜனமாம்: அவாந்தரப்பிரயோஜனம் ஞானமாம். யாதொன்றனிடத்துப் புருடனுக் கபிலாஷையுண்டாமோ! அது பரமப் பிரயோஜனமாம்; அதனையேபுருஷார்த்தமென்ப;அவ்வபிலாஷை துக்கநிவிர்த்தியிலும், சுகப்பிராப்தியிலும் சர்வபுருடருக்கும் உளதாம்; அதுவே மோட்சத்தின் சொரூபமாம். ஆகவே, பரமப்பிரயோஜனம் மோட்சமாம்: ஞானம்அன்று. என்னை? ஞானம் சுகப் பிராப்திக்கும், துக்க நிவிர்த்திக்கும் சாதனந்தான்; ஆயினும், ஞானம் சுகப்பிராப்தி, துக்கநிவிர்த்திரூபமானதன்று; இதனுன் ஞானம் அவாந்தரப்பிரயோஜனமாம்; யாதொரு வத்துவின்வாயிலாகப் பரமப்பிரயோஜனம்பிராப்தமாமோ அது அவாந்தரப்பிரயோஜனமெனப்படும்; அப்படிப்பட்டதுஞானம். என்னை? கிரந்தத்தினுல் ஞானவாயிலாக முத்திரூபமான பரமப்பிரயோஜனம் பெறப்படுதலின், ஞானம் அவாந்தரப் பிரயோஜனமாம். இவ்வாருன சம்பந்த, பிரயோஜனுதிகளை இவ்வாசிரியர் இரண்டுசெய்யுளாற் ருெகுத்துக் கூறினர்.

சொல்லிய உருவகத்தால், இந்நூலானது சகலவேதாந்தசாஸ்திரார்த்த சாராம்சங்களையும் சூத்திரம்போலச் செய்யுளுள்ளே அடக்கிக்கொண் டிருப்பதென்பதும், ஓரிடத்திலாவது வேதாந்தசாஸ்திரத்திற்கு விரோதமில்லாததென்பதும்; ஞானத்திற்கு முக்கியஉபயோகிகளான பதார்த்தங்களைப் பிரதிபாதிப்பதென்பதும், ஏனையபாஷாகிரந்தங்களோடு இணையானதன்று சர்வபாஷாகிரந்தங்களினும் உத்தமோத்தமமாம் என்பதும் பெற்ரும்.

(சு)

[இந்நூலின் படலவகை கூறுகின்ருர்.]

முத்தனை வேங்க டேச முகுந்தனை யெனையாட் கொண்ட
கர்த்தனை வணங்கிச் சொல்லுங் கைவல்ய நவநீ தத்தைத்
தத்துவ விளக்க மென்றுஞ் சந்தேகந் தெளித லென்றும்
வைத்திரு படல மாக வகுத்துரை செய்கின் றேனே. (எ)

இ-ள். முத்தனை=சம்சாரபந்தம் விடுபட்டவனை,—வேங்கடேச முகுந்தனை=வேங்கடமென்னு மலைக்கிறைவனுன திருமாலை,—எனை ஆள்கொண்ட கர்த்தனை=என்னை அடிமைகொண்ட கருத்தனை,—வணங்கிச் சொல்லும்=(என்மயமாக) வணங்கிச்சொல்ல எடுத்துக் கொண்ட,—கைவல்யநவநீதத்தை=கைவல்யநவநீதமென்னும் பெயரையுடைய இந்த ஞானநூலினை,—தத்துவவிளக்கம் என்றும் சந்தேகம் தெளிதல் என்றும்,—இரு படலமாக வகுத்துவைத்து=இரண்டு படலமாகப் பிரித்துவைத்து,—உரை செய்கின்றேன் = சொல்கின்றேன்,—எ-று.

"மு" எ-து, முத்தி: "கு" எ-து, புத்தி; இவைகளை முறையே ஞானிகட்கும், பத்திமான்கட்குங் கொடுப்பவன், "முகுந்தன்" ஆம். "முத்தன்" எ-து, விடுபட்டவனென்னுஞ் சுருதியால் சுபாவமாகச் சமுசாரபந்தம் இவனுக்குச் சர்வாத்மா இல்லை; இதனுன், "முத்தன்." யாதொரு சகாயமும் அபேட்சியாமல் பிரபஞ்சசிருட்டியைச் சுதந்தரனுகச் சுவேச்சையினுலே பண்ணுகின்றமையால், கர்த்தாவாம்; இங்ஙனம் விஷ்ணுசகஸ்திரநாம பாஷியத்திற் கூறியிருக்கின்றன. நாராயண தேசிகனென்னும் நாமத்திற்கியைய "வேங்கடேசமுகுந்தன்" என்ருர். குருவருளுடையோர்க்கே சகல சுருதிப் பொருள்களும் உள்ளவாறு தோன்றுமாகலான், "எனை யாட்கொண்ட கர்த்தனை வணங்கிச் சொல்லும்" என்ருர். இதனுல் குருவினது கிருபாபலங் கொண்டு இந்நூல் சொல்லுகின்றேனல்லாமல் எனது புத்தி வலி கொண்டு சொல்லவில்லையென்பது குறிப்பு;

இங்ஙனங்கூறியது அவையடக்கம்.

சீவ பிரமங்களின் ஐக்கிய ஞானத்தைப் பிரகாசிப்பித்தலால் முதற் படலத்திற்கு, "தத்துவவிளக்கம்" எ-ம், அதன் கண்ணுளவாகும் சந்தேகங்களைத் தெளிவித்தலால் இரண்டாம் படலத்திற்கு, 'சந்தேகந்தெளிதல்" எ-ம், நாமஞ்சூட்டினர். "படலம்"=கிரந்தபேதம்; அதாவது நூலினுட்பிரிவு.

(எ)

பாயிரம் முற்றிற்று.

உ

கணபதிதுணை.

சிவமயம்.

கைவல்லிய நவநீதம்.

முதலாவது,

தத்துவவிளக்கப்படலம்.

[குருசீட சம்வாதருபமாக அர்த்தநிருபணஞ் செய்வதால் அநாயாசமாகப் போதம் உண்டாமாகலின், அங்ஙனம் இந்நூல் நுவலத்தொடங்கி இதுகேட்டும் அதிகாரிக்குரிய சாதனங்களை இங்கே கூறுகின்றார்.]

(௫௨) நித்திய வநித்தி யங்க ணிண்ணயந் தெரிவி வேகம்
மத்திய விகப ரங்கள் வருபோகங் களினி ராசை
சத்திய முரைக்க வேண்டுஞ் சமாதியென் றாறுகூட்டம்
முத்தியை விரும்பு மிச்சை மொழிவர்சா தனமிந் நான்
[கே. (௮)

இ-ள். நித்திய அநித்தியங்கள்=நித்தியா நித்தியவஸ்துக்களினுடைய,—நிண்ணயம்தெரிவிவேகம்=நிச்சயமான தன்மையை அறியாநிற்கும் விவேகமும்,—மத்திய இகபரங்கள்=மத்தியமான இகலோக பரலோகங்களில்,—வருபோகங்களில் நிராசை=(முறையே கருமஜந்நியமாய்) வருகின்ற (மாலை, சந்தனமுதலியனவும் அப்ஸரஸ்திரீ, அமுதமுதலியனவும் ஆகிய) போகங்களில் விராகமும்,—சமாதிஆறுகூட்டம் = சமாதிசட்கசம்பத்தியும்,—முத்தியைவிரும்பும் இச்சை=மோட்சத்தையடைய விரும்பாநிற்கும் இச்சையும்,—(ஆகிய) இந்நான்கே,—சத்தியம் உரைக்கவேண்டும்=உண்மையாக(அதிகாரிக்குரியனவாகச்) கூறத்தக்க,—சாதனம் என்று மொழிவர்=சாதனமாமென்று சொல்லுவர் பெரியோர்,—எ-று.

"நித்தியம்"=ஆன்மா. "அநித்தியம்"=தேகாதிப் பிரபஞ்சம். "நிண்ணயம்"=ஆன்மா நாசமின்மையதும்,கிரியையின்மையதுமாம், பிரபஞ்சம் நாசமுடையதும், கிரியையுடையதுமாம் என்னுந்தன்மை; இவைகளின் பகுத்தறிவு, "விவேகம்." இகலோக பரலோகங்களிலுள்ள போகங்களில் அநித்த துக்காதி தோடதரிசனத்தால் வாந்தாசன மூத்திர புரீஷங்களிற்போல அருவருப்புற்று ஆசைவிடுவதே, "இகாமுத்திரார்த்தபலபோகவிராகம்." சமமுதலிய ஆறின் பிராப்தியே, "சமாதிசட்கசம்பத்தி." பிரமப்பிராப்தியும், அனர்த்தநிவிர்த்தியும் மோட்சத்தின் சொரூபமாகலின், இவற்றின் கண்ணுளதாகும் இச்சை, "முமுட்சுத்துவம்." சமமுதலிய ஆறையும் ஒரு சாதனமாக எண்ணியிருப்பதால் சாதனம் ஒன்பதல்லவென்பார், "நான்கே" எனத்தேற்றங் கொடுத்தார். "சத்தியி னுரைக்க வேண்டும்" எ-து, பாடமாயின், வைராக்கியமும் சரீரவலியினளவு கூறவேண்டுமென்று பொருளுரைத்துக்கொள்க. சாதன நான்கனுள்ளே முன்னர் விவேகத்தைச்சொன்னது, முன்னே விவேகம் உளதாயிற்றான் பின்னர் வைராக்கியாதி உத்தர சாதனங்கள் உளவாம்; அஃதுள தாகாதேல் உத்தரசாதனங்க ளுளவாகாவாகலின் என்க. (௮)

[சமாதிசட்கங்களின் நாமமும், அவைகளின் இலக்கணமுங் கூறல்.]

சமந்தமம் விடல்ச கித்தல சமாதானஞ் சிரப்தை யாறும்
சமமகக் கரண தண்டந் தமம்புறக் கரண தண்டம்
அமர்தரு கருமம் பற்று தறுத்தலே விடலென் றாகும்
மமர்செயுங் காம மாதி வரினடக் குதல் சகித்தல். (௯)

இ-ள். சமம் தமம் விடல் சகித்தல் சமாதானம் சிரத்தை = சமம், தமம், உபரமம், திதிட்சை, சமாதானம், சிரத்தை (எனும் இவை),—ஆறு ஆம்=ஆறன் நாமமாம்,—[இனிச் சமமுதலிய நான்கன் இலக்கணம்.] சமம்=சமமாவது,—அகக்கரண தண்டம்=அந்தக்கரணத்தைத் தண்டித்து விடயங்களினின்றுந் தகைதலாம்,—தமம்=தமமாவது,—புறக்கரண தண்டம்=வாகியகரணங்களைத் தண்டித்துச் சத்தாதி விடயங்களினின்றுந் தகைதலாம,—அமர்தரு கருமம் பற்றறுத்தலே=(ஸ்திரீ, தனம், சாதியபிமான முதலிய * சாமக்கிரிகளோடு) பொருந்திய சகல கருமங்களையும் பரிசியாமற் றியாகஞ் செய்தலே,—விடல் என்று ஆகும்=உபரமமென்று சொல்

* சாமக்கிரி=சாதனம்.

வதாம்,—சகித்தல்=திதிட்சையாவது,—மமர் செயும் காமம் ஆதிவ ரின்=மயக்கத்தைச்செய்யுங் காமமுதலியவை (பூருவ வாசனையினுல் அந்தக் கரணத்தில்) எழுமாயின்,—அடக்குதல் = (விவேகத்தினுல் அவற்றை விரியவிடாமல்) அடங்கச்செய்வதாம்,—எ-று.

வெய்யில், சீதம், பசி, தாகமுதலியவற்றைச் சுபாவமாகச் சகித்தலே, "திதீட்சை" என்றுங்கூறுவர். மம்மர் எனற்பாலது, தொடை நோக்கி, "மமர்" எனத் தொக்குநின்றது. (க)

[சமாதான சிரத்தைகளின் இலக்கணம்.]

சிரவணப் பொருளைத் தானே சித்தஞ்சிந் திக்கு மாறு
சரதமா வைக்கு மித்தைச் சமாதான மென்பர் மேலோர்
பரமசற் குருநூ லன்பு பற்றலே சிரத்தை யாகும்
வரமிகு சமாதி யாறு வகையின் சொற் பொருளி தாமே. ()

இ-ள். சித்தம்= விடயங்களினின்றுந் தகையப்பட்ட சித்தமானது,—சிரவணப்பொருளைத்தானே=(பெரியோர்களிடத்திற்)கேட்டஞான சாஸ்திரார்த்தங்களையே,—சிந்திக்கும் ஆறு = (அநுபவத்திற்குவரச்) சிந்திக்கும்படி,—சரதமாவைக்கும் இத்தை=உள்ளபடி வைக்கும்இதனை,—சமாதானம் என்பர்மேலோர்=சமாதானமென்று சொல்லுவர் பெரியோர்,—பரம சற்குரு நூல் அன்புபற்றலே = உத்கிருஷ்டமான ஞானசாரியராலும், ஞான சாஸ்திரங்களாலும் (உபதேசிக்கப்பட்ட வாக்கியங்களில் இவை சத்தியமாமென்று) விசுவாசம் வைத்தலே,—சிரத்தை ஆகும்,—வரம் மிகு=சிரேஷ்டமிக்க,—சமாதி ஆறுவகையின்=சமமுதலிய ஆறு வகைகளின்,—சொற்பொருள் இது ஆம்=மொழிப்பொருளிவையேயாம்,—எ-று.

சமதமாதி சாதனமுடையவனே அதிகாரியென்று சாஸ்திரங்களில் ஆங்காங்கு எடுத்து வர்ணித்திருத்தலால், "வரமிகுசமாதி"எ-ம், விடயத்தினின்றமீட்ட மனத்தை ஓர்போதும் விட்சேப மடையவிடாமல் என்னும் பொருட்டோன்ற, "சிரவணப்பொருளைத்தானே" என்றுங் கூறினர்.

[சொல்லிப்போந்த சாதனங்களின் பயனை விதிமுகத்தானும்,
எதிர் மறைமுகத்தானும் உணர்த்துகின்றார்.] (க0)

சாதன மின்றி யொன்றைச் சாதிப்பா ருலகி லில்லை
ஆதலா லிந்த நான்கு மடைந்தவர்க் கறிவுண் டாகும்

நூதன விவேகி யுள்ள நுழையாது நுழையு மாகில்
பூதசன் மங்கள் கோடி புனிதனும் புருட னுமே. (கக)

இ-ள். சாதனம் இன்றி=(எழுத்தாணி, மண்வெட்டிமுதலிய) சாதனங்களில்லாமல்,—ஒன்றை=(எழுதுதல், மண்வெட்டுதென் முதலிய காரியங்களுள்) ஒருகாரியத்தை,—சாதிப்பார் = செய்துமுடிக்க வல்லோர்,—உலகில்இல்லை=உலகின்கண்(ஒருவரும்) இல்லை;—ஆதலால் இந்தநான்கும் அடைந்தவர்க்கு=ஆகையால்விவேகம், விராகம், சமாதிசட்கசம்பத்தி, முமுட்சுத்துவம் என்னும் இந்நான்கு சாதனங்களையும் (அவதிபரியந்தம்) பெற்றோர்க்கே,—அறிவு உண்டாகும்= பிரமான்ம வைக்கியஞானம்(* பிரதிபந்தமின்றி)உண்டாம்,—நூதன விவேகி உள்ளம் நுழையாது = புதிய விவேகியின் உள்ளமானது (ஞானவழியிற்) செல்லாது,—நுழையும் ஆகில்=செல்லுமாயின்,—(அவன்)பூதசன்மங்கள் கோடி=கீழ்ப்போன அநந்தஜநநங்களில்,—புனிதன் ஆம் புருடன் ஆம்=(நிஷ்காமகர்மங்களை அநுட்டித்து வந்ததால்) அந்தக் கரணசுத்தியையுடையவனுன புருடனும்,—எ-று.

நான்கும் என்னும் முற்றும்மை, அவைகளிலொன்று குறையினும் ஞானம் பலியாதென்பதை விளக்கிநின்றது. சற்சங்க சகவாசத்தால் வெகுகாலந் தொடுத்துச் சாதனங்களை யநுட்டித்து வாராமையால், தீவிர வைராக்கியாதி சாதனங்களின்றிச் சன்மாந்தர புண்ணியத்தா லுண்டான மந்தசிஞ்ஞாசையினுற் குருவை யடைந்து ஞானம் கேட்கும் புதிய விவேகிக்கு அவர் தயையினு லுபதேசிப்பினும், அவன் உள்ளமானது அவ்வுபதேசவழியிற் சென்று பிரமான்ம வைக்கிய ஞானத்தைப்பிரதிபந்தமின்றி அடையமாட்டாதுஎன்பார், "நூதன விவேகி யுள்ள நுழையாது" என்றூர். "இந்த நான்து மடைந்தவர்க் கறிவுண்டாதும் நூதன விவேகியுள்ள நுழையாது" என்பதற்கு, உ-ம் - அத்துவிதவுண்மை.

"மேலாஞ் சதுட்ட சாதனங்கண் மேவி நிறைந்தபேர்க் குரைக்கின், மேலா மதுநா மெனத்திடமாய் விளங்கு மவையில் லாதவர்க்கு, மேலாம் பரமன் மான்மழூவாய் விளங்கியுரைத்தும் விளங்காது, மேலாஞ் சாத னங்கள்வர மேவ வேண்டுஞ் சாதுசங்கம்"—எ-ம்.

வாசிட்டம்.

---

* பிரதிபந்தம்=சமுசயவிபரீதங்கள்.

"தியக்குறுபோ கத்தாசை தீர்ந்து புந்தி தெளிந்தவனைப்
போல்வார்க்கே திகழத்தோன்றும்"—எ-ம் வரும்.

மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. (௧௧)

[தீவிரமான வைராக்கியாதி சாதனாநந்தரம் அதிகாரியின்
செய்கையைக் கூறுகின்றார்.]

இவனதி காரி யானே னிந்திரி யங்களாலும்
புவனதெய் வங்க ளாலும் பூதபௌ திகங்களாலும்
தவனமூன் றடைந்து வெய்யிற் சகித்திடாப் புழுப்போல் வெ [ம்பிப்
பவமறு ஞான தீர்த்தம் படிந்திடப் பதறி னானே. (௧௨)

இ-ள். இவன் அதிகாரி ஆனேன் = இச்சாதன சதுட்டய சம்பன்னனே (இந்நூல்கேட்டற்குரிய) அதிகாரியாம்,—இந்திரியங்களாலும்=அத்தியான்மிகத்தினானும்,—புவன தெய்வங்களாலும் = புவனத்திற்குரிய தெய்வங்களினானும்,—பூதபௌதிகங்களாலும் = பூதகாரியங்களானும்,—தவனம்மூன்று அடைந்து=(உளவாகும்) தாபத்திரயமென்னும் அக்கினியையடைந்து,—வெய்யில்சகித்திடாப்புழுப்போல்=வெய்யலின் (ரூபத்தைச்) சகிக்கமாட்டாத புழுவைப்போல,—வெம்பி=வாடி,—பவம் அறும்=சம்சார (தாபம்) ஒழிதற்கேதுவாகும்,—ஞானதீர்த்தம் படிந்திட = சுவான்ம தீர்த்தத்தின் கண்ணே மூழ்க,—பதறினான்=விரைந்தனன்,—எ-று.

பிராமணாதிவருணம், பிரமசரியாதி ஆச்சிரமங்களுள்ளே இவ்வருணத்தன், இவ்வாச்சிரமத்தன் இந்நூற்கு அதிகாரியென்னும் நியமமின்று; எவ்வருணத்தனாயினும், எவ்வாச்சிரமியாயினும் விவேகாதி சாதனசம்பன்னனே அதிகாரியாமென்பது தோன்ற, "இவனதிகாரியானேன்" என்றார். இது, இந்நூலின் அந்தத்தில் விரித்து உரைக்கப்படும்.

(௩௩) வியாதி, பசிமுதலானவைகளால் உண்டாகுந் துக்கம். அத்தியான்மிகதுக்கம். இயக்க, இராக்கத, பிரேத, கிரகாதிகளானும் சீத, வாத, ஆதபங்களானும் உண்டாகாநிற்குந் துக்கம், அதி தெய்வதுக்கம். சோர, வியாக்கிர, சர்ப்பாதிகளால் உண்டாகுந்துக்கம், அதிபூததுக்கம். இவ்வதிகாரிமந்தன், மத்திமன், உத்தமன் என்னும் இம்மூவர்க்கும் மேலான உத்தமோத்தமனாதலால், "வெய்யிற் சகித்திடாப் புழுப்போல் வெம்பி" என்றார். அம்மூவரோவெனின்? வெய்யிலைத் தாரதம்மியமாகச் சகிக்கும் எருமை, பறவைக்குஞ்சு, நீர்ப்பாம்புகள்போலத் தாரதம்மியமாகச் சகிப்பரென்க.

(௩௪) விவேகாதி நான்கு சாதனங்களையும் எது மாத்திரமாக வுடையவன் மந்தன், சொரூப பரியந்தமுடையவன் மத்திமன், காரிய பரியந்தமுடையவன் உத்தமன், அவதிபரியந்தமுடையவன் உத்தமோத்தமன் என்றறிக; இதனை, அத்வைதபோத தீபிகையிற்காண்க. ஆன்ம அஞ்ஞானத்தினால் உண்டாகிய துக்கம் ஆன்ம ஞானத்தினாலேயே நிவிர்த்தியாவதால், "பவமறு ஞான தீர்த்தம்" எ-ம், அத்தியந்ததுக்க நிவிர்த்தியும், பிரதிபந்த ரகிதமான ஆரூடஞானத்தினாற்றானே உண்டாகத் தக்கதாகலின், "படிந்திட" என்றுங் கூறினார்.

"பதறினான்" எ-து, சம்சாரதுக்கம் நமக்கு எதனால் வந்தது? எதனால் நிவிர்த்தியாம்? இதன்நிவிர்த்தியுபாயத்தை உபதேசிக்க வல்லபெரியோர்யாவர்? அவர் எங்குளர்? அவரை எவ்வாறடைவேம் என்றடிக்கடி விசாரிப்பதையென்க.

"பதறினான்" எ-கு, உ-ம்-அஞ்ஞவதைப்பரணி.

"தேருளூ றுங்கலை பலவு ணர்ந்தொரு சிறித லம்பிற
வா வருளூறுங்குரு பரணி ருந்திட மறிய வென்றெழுமே"
என வரும்.

மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. (௧௨)

[தீவிரசிஞ்ஞாசையினாநந்தரம் அதிகாரியின்
வியவகாரத்தைச் சொல்லுகிறார்.]

(௫௫)ஆனபின் மனைவி மக்க ளர்த்தவே டணைகண் மூன்றில்,
கானவர் வலையிற் பட்டுக் கைதப்பி யோடு மான்போல், போ
னவன் வெறுங்கை யோடே போகாத வண்ணஞ் சென்று;
ஞானசற் குருவைக் கண்டு நன்றாக வணங்கி னானே. (௧௩)

இ-ள். ஆனபின்=இவ்வாறான தீவிரசிஞ்ஞாசையி னநந்தரம்,—மனைவி மக்கள் அர்த்த எடணைகள் மூன்றில் = தாரம், புத்திரர், தனமென்னும் எடணாத்திரயங்களி னின்றும்,—கானவர் வலையில் பட்டு=வேடர்களுடைய வலையி லகப்பட்டு,—கைதப்பி ஓடுமான் போல் = (அவ்வலையைக்கிழித்துக்கொண்டு அவர்கள்) கையிலகப்ப

டாமல் ஓடா நிற்கும் மானைப்போல—போனவன் = (துறந்து சற்குருவைத் தேடிப்போன அதிகாரியானவன்,—வெறும் கையோடே போகாதவண்ணம்=வெறுங்கையோடே போகாதபடி,—சென்று = (கரதலத்திற் பத்திர, புஷ்ப, பலாதிகளைக்கொண்டு) சென்று,—ஞான சற்குருவைக்கண்டு = ஞானசாரியரைத் தரிசித்து,—நன்றாக வணங்கினன்=(அவர்க்குச்) சந்தோஷமுண்டாகப்(பத்திர, புஷ்பாதிகளால் திருவடியில்அர்ச்சித்துப் பன்முறைவலம்வந்து) பணிந்தனன் —எ-று.

எடணை=விருப்பம்; அது விரும்பப்படு பொருள்களுக்கு ஆகுபெயராயிற்று. "மான்போற் போனவன்" என்று மானை உவமானமாகச்சொன்னது, இங்ஙனந் துறந்தோனுக்குக் குடும்பத்தின் கண் மீட்டு எண்ணம் எழாமையின் என்க. "ஞானசற்குரு" எ-து, ஆசாரியர் இலக்கணம். "ஞான சற்குருவைக்கண்டு" என்றதால் சரியை, கிரியை, யோகங்களை உபதேசிப்பவரும், உதரநிமித்தம் பொருள் விழைவான் ஞானியென்று பெயரிட்டுக்கொண் டிருப்பவரும் ஆகிய அநாசாரியரைவிட்டென்பது அருத்தாபத்தியாற்பெற்றாம். "வணங்கினன்" எ-து, குருசேவை; சேவையினாலேதான் உபதேசரூபமான திருஷ்டபலத்திற் கேதுவாகியசந்தோஷங் குருவுக்குளதாகுமென்று அறிஞர்கூறுவதால், "நன்றாக" என்பதற்குச் சந்தோஷமுண்டாக வென்று பொருளுரைக்கப்பட்டது. இதற்குத் திரிகரணசுத்தியாக வென்று பொருள்கூறுவாரும் உளர். குருசேவை ஆத்தம், அங்கம் தானம், சற்பாவம் எனநான்காம்; இவைகளை "வேதாந்த சூடாமணியிற்" காண்க. விரிவாய் அறியவேண்டில் விசாரசாகர கிரந்தத்தின் மூன்றாந்தரங்கத்திற் கண்டாவது, கேட்டாவது அறிக. (கங)

[சேவையினாற் குருவைச் சந்தோஷிப்பித்துத்
தனது குறையிரத்தல்.]

வணங்கிநின் றழுது சொல்வான் மாயவாழ் வெனுஞ்சோ கத்
தால், உணங்கினே னைய னேயென் னுள்ளமே குளிரும் வண்
ணம், பிணங்கிய கோச பாசப் பின்னலைச் சின்ன மாக்கி,
இணங்கிய குருவேயென்னை யிரட்சித்தல் வேண்டு மென்றான்.

இ-ள். வணங்கிநின்று அழுதுசொல்வான்=பணிந்து (எழுந்து இருகரங்கூப்பி நின்று இரங்கி விண்ணப்பஞ்செய்வான்,—மாயவாழ்வு எனும் சோகத்தால்=பொய்யானசம்சாரவாழ்வென்னுந் துக்கத்தினால்,—உணங்கினேன் = (யான் அநேககாலமாக) வாடினேன்,—என் உள்ளம்குளிரும்வண்ணம்=என்னுடைய அந்தக்கரணம்சீதளமாகும்படி—பிணங்கிய=(ஒன்றினுள் ஒன்றாக) நெருங்கிய—கோசபாசப்பின்னலை=பஞ்சகோசங்களில்(யான்,எனது என எழும்) அபிமானரூபமானபந்தத்தை—சின்னம் ஆக்கி=நாசமாக்கி—இணங்கிய=(துக்கிகளான என்போலிகளை இரட்சிக்கக்கருணையேதிருவுருவாகப்)பொருந்திய—ஐயனே குருவே=(எனது) பிதாவாகிய ஆசாரியரே,—என்னை இரட்சித்தல்வேண்டும் என்றான்=நாயேனைக் காத்தருளல் வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்தான்.—எ-று.

[சின்னமாக்கி, இரட்சித்தல்வேண்டும் எனக்கூட்டுக.]

உள்ளம், சம்சாராபிமானத்தினால் அடைந்துள்ள துக்கம் அதனோடு சம்பந்தத்தாற் றனக்கு வந்ததாகலான், அது சீதளமாகிற்றானுஞ் சீதளமாகலாமென்னுங் கருத்தினால், உள்ளமேகுளிரும் வண்ணம்" என்றான். (கச)

[குறையிரந்த சீடனுக்கு ஆசாரியர் செய்த அருளினை
இனிக்கூறுகின்றார்.]

(௩௬) அன்னதன் சிசுவை யைய னாமைமீன் பறவைபோ
லத், தன்னகங் கருதி நோக்கித் தடவிச்சந் நிதியிருத்தி, உன்
னது பிறபி மாற்று முபாய மொன்றுண்டு சொல்வேன், சொ
ன்னதுகேட்பா யாகிற் றொடர்பவந் தொலையுமென்றான்.(கரு)

இ-ள். அன்ன=அப்படிக் குறைகூறியிரந்த—தன்சிசுவை=தனதுசீடனை—ஐயன்=குருவானவர்—ஆமை (போல)=ஆமையானது (தனது கண்ணின்றமுட்டையைத் தனதகத்திற்பாவிப்பது)போல,—தன் அகம்கருதி=(அஞ்ஞானம்ஒழிந்து அவன் தனது நிசரூபமாகும்(படி) தமதுதிருவுள்ளத்திற்பாவித்து,—மீன்(போல)=மீனானது(தனதுசினையைப் பார்ப்பது)போல,—நோக்கி=(அவனது சஞ்சித வினைகள்கெடும்படி அநுபூதியோடுகூடி விளங்காநிற்குந் தமதுகிருபாவீட்சணத்தால்) ஈட்சித்து,—பறவைபோல=பறவையானது (தன்சிறகினால் முட்டையைத்தடவுவது) போல,—தடவி=(முடிவான ஆன்மவிசாரம் இவனுக் குதயமாகுகவென)அஸ்தமஸ்தக சையோகஞ்செய்து—சந்நிதி இருத்தி=எதிரே இருக்கவைத்து—உன்னது பிறவிமாற்றும்=உனதுசம்சாரதுக்கத்தை ஒழிவிக்கும்—உபாயம்ஒன்று உண்டு

=ஒருபாயம் உளது—சொல்வேன்=(அதனை உனக்கு) உபதேசிப்பேன்;—சொன்னதுகேட்பாய் ஆகில்=(யான்)உபதேசிப்பதை(த்தவருமல்)அநுஷ்டிப்பாயாகில்,—தொடர்பவம்= (அநாதிகாலயாய் உன்னைத்) தொடர்ந்துவந்துள்ள சம்சாரமானது—தொலையும் என்ருன்=நிவிர்த்தியாய்விடுமென்று அருளிச்செய்தார்.—எ-று.

அன்னை தன்சிசுவைஎனவும்பாடமுளது."சொன்னது கேட்பாயாகில்" எ-து, அவனது இயற்கைகுணஞ் சோதித்தற்பொருட்டென்க.

(௬௫)

[சீடன் ஆசாரியர் செய்த ஆதரவினுனும், உபாய முபதேசிப்பேனென்றமையாலும் தனது காரியசித்தியாவதிற் சந்தேகமின்றென்றுகருதி ஆநந்தமடைந்து விண்ணப்பஞ் செய்யத் தோடங்கல்.]

தொடர்பவந் தொலையு மென்று சொன்னதைக் கேட்டபோ
தடமடு மூழ்கி னன்போற் சரீரமுங் குளிர்ந்துள் ளாறி [தே
அடருமன் பொழுகு மாபோ லாநந்த பாஷ்பங் காட்டி
மடன்மலர்ப் பாதமீண்டும் வணங்கிநின் றீது சொல்வான். ()

இ-ள். தொடர்பவம் தொலையும்என்று சொன்னதை=(அநாதிகாலமாய்த்) தொடர்ந்துவந்த ஜநநமானது நிவிர்த்தியாய்விடுமென்று (ஆசாரியர்)அருளியதை—கேட்டபோதே=கேட்ட அந்தக்கணமே—தடமடு மூழ்கினன்போல்=(வெய்யிலாற் றபிக்கப்பட்டுவாடி) விசாலமான மடுவிலே மூழ்கினவனைப்போல,—உள் ஆறி=மனவெப்பந் தணிந்து,—சரீரமும் குளிர்ந்து=தேகமும் சீதளமாய்—அடரும் அன்பு=(உள்ளே) நெருக்கிய அன்பானது—ஒழுகுமாபோல்=(தனும்பி வெளியே) ஒழுகுமாறுபோல,—ஆநந்தபாஷ்பம் காட்டி=ஆநந்தக் கண்ணீர்விட்டு—மடல்மலர்ப்பாதம்=இதழ்களையுடைய தாமரைப் பூப்போலுந் திருவடியை,—மீண்டும் வணங்கிநின்று=மீட்டும் பணிந்தெழுந்து (இரு கரங்களையுஞ் சிரமேற் கூப்பி) நின்று—ஈது சொல்வான்=இதனை விண்ணப்பஞ்செய்வான்.—எ-று.

(௬௬)

சொன்னது கேட்கமாட்டாத் தொண்டனு னாலுஞ் சுவாமி
நின்னது கருணை யாலே நீரென்னை யாள லாமே
உன்னது பிறவி மாற்று முபாயமொன் றுண்டென் றீரே
இன்னதென் றதைநீர் காட்டி யீடேற்றல் வேண்டுமென்றான்.

இ-ள். சொன்னது கேட்கமாட்டா=(தேவரீர்) உபதேசிப்பதைக் கேட்டுத்தவருமல் அநுட்டிக்கமாட்டாத—தொண்டன் ஆனாலும்=அடிமையாயினும்,—சுவாமி நின்னது கருணையாலே=குருவே தேவரீரது கிருபையினாலே—நீர் எனை=தேவரீர் அடியேனை—ஆளல் ஆம்=ஆளுதன்முறைமையாம்.— உன்னதுபிறவி மாற்றும்=உனது ஜநநத்தையொழிக்கும்—உபாயம் ஒன்று உண்டு என்றீரே=உபாயமானது ஒன்றுளதென் றருளினீரே;—இன்னது என்று=இப்படிப்பட்டதென்று—அதை=அவ்வுபாயத்தை—நீர்காட்டி=தேவரீர் போதித்து—ஈடேற்றல்வேண்டும் என்ருன்=(ஜநநசங்கடத்தினின்றுங்) கடைத்தேற்றல் வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்தான்.—எ-று.

உலகின்கண் ணரசராயினோர், தமதுஆணைவழிச் செல்லாதோரைச் சதுர்விதவுபாயங்களான் வசமாக்கித் தமது ஆணைவழியே செலுத்தியாள்வதுபோல நீர் சுவாமியாகலானும், அடியேன் உமது ஆளாகலானும் எவ்வாற்றானும் என்னை யாள்வது உமக்குக் கடமையேயாகலான் யான்முகமன்சொல்லவேண்டுவது என்னை! என்பான்,

"சொன்னது கேட்க மாட்டாத் தொண்டனு னாலுஞ் சுவாமி, நின்னது கருணையாலே நீரெனையாள லாமே"—என்றான்.

(௬௭)

[பரீட்சையினுல் சீடனது இயற்கைகுணஞ் சோதித்த ஆசாரியர் பின் உபதேசிக்கத் தோடங்கல்.]

(௩எ) அடங்கிய விருத்தி யானென் றறிந்தபின் செறிந்த மண்ணின், குடம்பையுட் புழூமுன் னூதுங் குளவியின் கொள்கை போலத், தொடங்கிய குருவு மான்மசொருபமே மருவவேண்டி, உடம்பினுட் சீவனைப்பார்த் துபதேச மோதுவாரே.

இ-ள். அடங்கியவிருத்தியான்என்று அறிந்தபின்=(இவன் அகம்பாவ) விருத்தியொடுங்கினவனென்று சோதித் தறிந்தபின்னர்,—செறிந்த மண்ணின் குடம்பை உள்=நெருங்கிய மண்ணினுலாகிய கூட்டினுள்ளே (சோதித்தெடுத்துவந்துவைத்த)—புழூமுன்=புழுவுக்குமுன்னே—ஊதும் குளவியின் கொள்கைபோல=(அக்கீடந் தன்னுருவமாகும்படி) தொனிசெய்யும் பிரமரத்தின் றன்மைபோல,—தொடங்கியகுருவும்=(உபதேசிக்க) ஆரம்பித்தகுருவும்—ஆன்மசொ

ரூபமே மருவவேண்டி=(அவன் ஸாபாசவந்தக்கரண வுபகிதமான) தனது விசேடரூபத்தை (த்தாதான்மியமாகப்) பொருந்தவேண்டி—உடம்பின் உள் = அவனது தேகத்தினுள்ளே—சீவனைப்பார்த்து=(ஸாபாசவந்தக்கரண விசிட்டனுன) சீவனைப் பார்த்து,—உபதேசம் ஓதுவார்=உபதேசஞ் செய்வாராயினர்.—எ-று.

குளவியானது புழுவைக் கொட்டிப்பார்த்து மிகத் துடிப்பதையும், துடியாமற் கிடப்பதையும் ஒழித்துமத்தியதுடிப்புடையதையெடுப்பதுபோல குருவும், "இயற்கைதுணஞ் சோதித்து" என்னும் விதிப்படி சோதித்தே உபதேசிக்கப் புகுந்தமையின், "குளவியின் கொன்கைபோல"எ-ம், பந்தமுடையவன் சீவனுதலால், "சீவனைப் பார்த்து" என்றுங்கூறினர். (கஅ)

[சம்சார நிவர்த்தியுபாயம் இனி உபதேசிக்கத் தொடங்கி
அது வந்ததற்குக் காரணம் அதற்கவதியும்
உபதேசிக்கின்றார்.]

வாராயென் மகனே தன்னை மறந்தவன் பிறந்தி றந்து
தீராத சுழற்காற் றுற்ற செத்தைபோற் சுற்றிச் சுற்றிப்
பேராத கால நேமிப் பிரமையிற் றிரிவன் போதம்
ஆராயுந் தன்னைத் தானென் றறியுமவ் வளவுந் தானே. ()

இ-ள். வாராய் என்மகனே,—தன்னை மறந்தவன்=(பிரத்தியகபின்னபரமான்மாவான) தன்னை (நான்யாரென்று விசாரித்து)அறியாதவன்—பிறந்து இறந்து=(சுரநரதிரியக்காதியோனிகளிற்) சனித்து, மரித்து—தீராத சுழல்காற்று உற்ற செத்தைபோல்=நீங்காத சுழற்காற்றிலகப்பட்ட திரணம்போல,—சுற்றிச் சுற்றி=இகலோகத்தினின்று பரலோகத்திற்குப்போவதும்,பரலோகத்தினின்றும் மீட்டிகலோகத்திற்றலைகீழாக வீழ்வதுமாய்—பேராதகாலநேமிப்பிரமையில் திரிவன்=ஒழியாத காலசக்கரமாகிய சுழற்சியிற் சுழலாநிற்பன்—போதம் ஆராயும் தன்னை=ஞானதிருஷ்டியினுல் (யானுரென்று) விசாரித்தறியத்தக்க பிரத்தியகான்மாவாகியதன்னை—தான் என்று=பிரமமென்று—அறியும் அவ்வளவும் = சாட்சாத்கரிக்கும் பரியந்தமும்.—எ-று.

தனது சந்நிதியிற் கேட்டுக்கொண்டிருப்பவனை, "வாரா யென் மகனே" எ-து, யான் உபதேசிக்கு முபாயத்தை சித்தத்தையும்,சிரவணத்தையும் சாவதானமாக்கிக்கொண்டு கேளென்றவனை அபிமுகமாக்கியதென்க. நாள், மாதம், ஆண்டு, உகங்களாகக்காலம் மீண்டுமீ

ண்டுற்பவித்தலால், "நேமி"எ-ம், படைப்பதும், படைத்தவையனைத்தையுந் துடைப்பதுங் காலமாகலால், "பிறந்திறந்துகால நேமிப் பிரமையிற்றிரிவன்" என்றுங் கூறினர். இங்ஙனங் கூறியவாற்றான், ஆன்ம சாட்சாத்காரமுடையவன் காலாதீதனுவனென்பதுபெற்றாம்.

[ஈண்டிது விவேகம்.]

(ஙஅ) ஆபாசனுனவன் தன்னையும், தனக்காதாரமும்,தன்னிஜரூபமுமாகிய கூடஸ்தனையும்தனதுசொரூபமாகக்கருதியுளன். யாண்டும் ஆபாசனென்னும் சத்தத்திற்கு, அந்தக்கரணசகிதமாகவே ஆபாசனைக்கொள்ளல்வேண்டுமெனக் கூறியிருத்தலின்,தான் எ-ம்,சீவன் எ-ம், ஆன்மா எ-ம் சாஸ்திரங்களில் எங்கேவரினும் அவைகட்கு ஆபாசம், ஆசிரயம்,அதிஷ்டானம் ஆகிய மூன்றனையும் பொருளாகக் கொள்ளல்வேண்டும்; அங்ஙனம் கொள்ளாக்கால், பாகத்தியாகலட்சணை வியர்த்தமாம்; இதனை ஊகித்துணர்க. (கக)

[இனி உபாயம் உபதேசித்தல்.]

தன்னையுந் தனக்கா தாரத் தலைவனை யுங்கண் டானேல்
பின்னையத் தலைவன் றானுய்ப் பிரமமாய்ப் பிறப்புத் தீர்வன்
உன்னைநீ யறிந்தா யாகி லுனக்கொரு கேடுமில்லை
என்னைநீ கேட்கை யாலே யீதுப தேசித் தேனே. (உ0)

இ-ள். தன்னையும்=(ஆபாசனுன)தன்னையும்,—தனக்கு=(ஆபாசனுன)தனக்கு—ஆதாரத் தலைவனையும்=ஆதாரமாகிய கூடஸ்தனையும்— கண்டானேல்=ஒருவன் கண்டானுயின்,— பின்னை=கண்டபின்—அத்தலைவன் தானுய்=அக்கூடஸ்தன் தானுய்,—பிரமம்ஆய்=கூடஸ்தனுனநானே பிரமமென்னும் அநுபூதியுடையவனுய்—பிறப்புத்தீர்வன்=ஜநநத்தினின்றும் விடுபடுவன்.—உன்னை நீ அறிந்தாய் ஆகில்=நீ இப்படி உனது நிஜரூபமான கூடஸ்தனை (அகம்பிரமமென்று) அறிந்தாயாயின்,—உனக்கு ஒருகேடும் இல்லை=உனக்கு (ச்சம்சாரவனர்த்தங்களுள்ளே) ஓரனர்த்தமும் உளதாதலில்லை: (நீ ஆநந்தக்கடல் வடிவேயாவாய்.)—என்னை நீ கேட்கையாலே= என்னை நீ (சரணடைந்து) கேட்டமையின்,—ஈது உபதேசித்தேன்=(அதிரகசியமான) இதனை உனக்குபதேசித்தேன்.—எ - று.

"என்னை நீ கேட்கையாலே யீதுப தேசித்தேன்" எ-து, இது ஏனைய உபதேசம்போலச் சாதாரணமா வுபதேசிக்கத் தக்கதன்றென்னும் அதனருமைதோன்றக் கூறினதாம். பகவற்கீதையில்,

"நல்ல காதல்செய் நண்பனு மாயென்ன, யல்ல தியாவு மறியலை யாதலாற், சொல்லன் மேபினன்"—

என்று ஸ்ரீ-பகவானாலு மருளிச்செய்யப்பட் டிருக்கின்றது. "தன்னையும்" எ-கு, கூடஸ்தனையும் என்று பொருள் கூறுவாரு முளர்; அங்ஙனங் கூறின், கூடஸ்தனுக்கு ஆதாரம் பிரமமென்று கொள்ளல் வேண்டும்; கொள்ளவே, கூடஸ்தன் ஆதேயமாம். இங் ஙனங் கூடஸ்த பிரமங்களை ஆதேயவாதார மென்றுதல், காரியகா ரணமென்றுதல், ஆரோபவதிஷ்டான மென்றுதல் கூறுவது சம்பிர தாயப் பொருளன்றாம்; இதனை, இப்படலத்தின் சுஅ-ம், செய்யுளில், 'என்னிசவடி வினையான் காண நீர்காட்டல் வேண்டும்" என்னும் சீடன் கடாவினானும் உய்த்துணர்க, (உ0)

[அருளிய உபதேசத்தினாற் சீடன் அமையாது
மீண்டும் வினாதல்.]

என்னைத்தான் சடனு வுள்ளத் தெண்ணியோ சொன்னி னையா
தன்னைத்தா னறியா மாந்தர் தரணியி லொருவருண்டோ
பின்னைத்தா னவர்களெல்லாம் பிறந்திறந் துழலு வானேன்
நின்னைத்தா னம்பி னேற்கு நிண்ணய மருளு வீரே. (உக)

இ-ள். ஐயா=எனது குருவே,—என்னை=அடியேனை—சடனு= மூடனாக—உள்ளத்து=திருவுளத்தின்கண்—எண்ணியோ=கருதி யோ—சொன்னீர்= ("உன்னை நீ யறிந்தாயாகி லுனக்கோரு கேடு மில்லை") என்று அருளினீர்.—தன்னைத்தான் அறியாமாந்தர்=தம் மைத்தாம் அறியாதமநுடர்—தரணியில்=பூமண்டலத்தில்—ஒருவர் உண்டோ=யாரேனும் ஒருவர்உளரோ! (இலர்.)—பின்னை அவர்கள் எல்லாம்—பிறந்து இறந்து=ஜனித்து, மரித்து—உழலுவான் என்= சுழலா நிற்பது என்னை?—நின்னை=தேவரீரையே—நம்பினேற்கு= (மாதா, பிதா, குரு, தெய்வமாக) விசுவசித்துள்ள வெனக்கு—நிண் ணயம் அருளுவீர்=அந்நிச்சயத்தை உள்ளவாறுபதேசிப்பீராக. எ-று.

தான், எ-து, மூன்றிடத்தும் அசைநிலை. "தன்னைத்தா னறியா மாந்தர்" எ-து, ஒருமைபிற் பன்மை மயங்கிய வழுவமைதி.

சாதன சம்பன்னனாய்க் குடும்பக் குற்றங்கண்டு எட்டுனைத்திரயத் தினின்று நீங்கி எங்கெங்குந் தேடிவந்து மகேசனுக்கொப்பான உம் மைச் சரணடைந்த சுமதியான வென்னை இங்ஙனஞ் சொல்லன் முறையையாவென்பான்,

"என்னைத்தான் சடனு வுள்ளத் தெண்ணியோ சொன் னீரையா"—எ-ம்,

"கரசரணாதி மட்டா நானிவ னென்னு காணுந், திர மது தானே மூன்று மகங்கரஞ் செகத்தோர்க்கெல்லா, முரி யதாம்"

என்னும் அபிப்பிராயத்தினால்,

"தன்னைத்தா னறியா மாந்தர் தரணியி லொருவ ருண் டோ"

என்றுங் கூறினான். (உக)

[தேகான்ம விவேகியே தன்னைத்தான்
அறிந்தவனாமெனல்.]

இன்னது தேகந் தேகி யிவனென வுணர்வான் யாவன்
அன்னவன் றன்னைத் தானென் றறிந்தவ னாகு மென்றார்
சொன்னபின் றேகி யாரித் தூலமல் லாம லென்றான்
பின்னது கேட்ட வையர் பீழையு நகையுங் கொண்டார். ()

இ-ள். இன்னது தேகம்=(கடம்போல அறியப்படுவதான) இது தேகம்,—இவன் தேகி=(அறிபவனான) இவன் இதற்குவேறா னதேகி—என உணர்வான்யாவன்=என்றிவ்வாறு (சிற்சடங்களைப்) பிரித்தறிபவன் யாவனோ!—அன்னவன்=அப்படிப்பட்ட விவேகியே —தன்னைத்தான் என்று அறிந்தவன் ஆகும் என்றார்=தன்னைப்பிரம மென்றறிந் தவனாமென் றாசாரிய ரருளினார்:—சொன்னபின்= (இவ்வாறாசாரியர் தன்னையறியும்நிர்ணயத்தை) அருளியபின்னர்,— இத்தூலம் அல்லாமல்=இந்தத்தூலதேகமே தானல்லாமல்— *தேகி யார்=வேறேதேகியாவன்? (காணேன், இருந்தாற்காணப்படானா! படாமையின், அவன் இல்லை) —என்றான்=என்று (சீடன்) கூறி னான்;—பின்=பின்னர்,—அதுகேட்ட ஐயர்=அதனைக்கேட்ட ஆசா ரியர்,—பீழையும் நகையும்கொண்டார்=துன்பமும் மகிழ்வுங்கொண் டனர்.—எ-று.

"தேகியாரித் தூலமல்லாமல்" என்னும், இவ்வியவகாரத்திற் கேதுவே ஆவரணமாமென்க. தூர்க்கடகடனாசமர்த்தையான அவித்

*"தேகியாரித் தூலமல்லாமல்" என்புழி, இருந்தாற் காணப்ப டானா? படாமையின் அவன் இல்லை என்னுந் தொடர்மொழி எச்ச மாய்நின்ற குறிப்புப்பொருளை வெளிப்படுத்தலாற் குறிப்பெச்சம்.

தையினுல் நமது உபதேசத்தை இவன் அறியாமற் போயினுன்: வெறும்பொய்யான இவ்வவித்தையினு லன்ரே ! சகலபிராணிகளும் ஜநநமரணரூபமான சம்சாரசமுத்திரத்தின்மூழ்கி வருந்தாநிற்கிற் றனவெனத் தமது திருவுள்ளத்தின்கண்ணே எழும் இரக்கத்தை, 'பீழை' எ-ம், இவ்வவித்தியாநாசகமான அநேகசுருதி, யுத்தி,அநு பவம்நம்பால் இருத்தலின், ஓர் முகுர்த்தநேரத்தில் இதனை நிவிர்த் தித்து இவனை ஆநந்தக்கடலின்கட் டிளைக்கப்பண்ணுவாம், இது நமக்கு ஓர் அருமையா எனத் தமது திருவுள்ளத்தி லெண்ணி மந்த காசங்கொண்டருளியதை, 'நகை' என்றுங்கூறினுர். இதற்கு, வேறு பொருள் கூறுவாருமுளர். (உஉ)

[சந்தேக விபரீதங்களி னிவிர்த்தி சுருதி, யுத்தி அநுபவம்
என்னுமூன்றனுள் அநுபவத்தின் கண்ணதேயாகலின்
தேகத்திற்குத் தான் வேறேன்ப தவனுக்குத்தானே
அநுபவமாகும்படிக்கு அவனைத்தானே வினுதல்.]

தேகமல் லாமல் வேறே தேகியார் காணே னென்ருய்
மோகமாங் கனவில் வந்து முளைத்தவ னெவனீ சொல்வாய்
சோகமாங் கனவுதோன்ருச்சுழுத்திகண் டவனுர் சொல்வாய்
ஆகநீ நனவி லெண்ணு மறிவுதா னேது சொல்வாய். (உங)

இ - ள். தேகம் அல்லாமல்=(நான் மநுடனென்னும் அநுப வத்தால்) தேகமே தானென்பதற்குப் பொருளல்லாமல்;—வேறே தேகி ஆர்காணேன்என்ருய்=அதற்கு அந்நியமாகத்தேகியென்பவன் யாவன் (இருந்தாற்) காணப்படானு? (படாமையின், அவன் இல்லை) என்று சொன்னுய் ;—(அங்ஙனமாமேல்,)மோகம்ஆம் கனவில்வந்து =(ஆன்மாவென் றனக்கபிமதமான தேகம் சேட்டையற்றுக்கிடக்க வும்) நித்திராமோகத்தா லுளதாகுஞ் சொப்பனத்தின்கண்வந்து— முளைத்தவன் எவன் நீசொல்வாய்=தோற்றிச்சாத்தாதிவிடயங்களை யறிபவன் யாவன்? நீசொல்லு;—சோகம் ஆம் கனவுதோன்ரு= (இஃதன்றிச் சத்துரு, சர்ப்பாதிகளால்) துன்பமுளதாகும் அச்சொ ப்பனமுந்தோன்ருத—சுழுத்திகண்டவன் ஆர்சொல்வாய் ஆக=சுழு த்தியின்கண்ணே (அஞ்ஞானத்தை) யறிந்தவன் யாவன்? சொல்லு வாய்.—நனவில் எண்ணும் அறிவுதான் எது நீ சொல்வாய்=(தாருவி ணுற்செய்த யானையினுட்புகுந்து அதனையியக்காநிற்கு மவன்போலச் சொப்பன, சுழுத்திகளிற் சேட்டையற்றுக்கிடந்த இத்தேகத்தைத் தரித்துநின்று அக்கினி, சந்திராதித்தியப்பிரகாசமொழிந்தபோதும்)

சாக்கிரத்தில்(சத்தாதிவிடயங்களை) அறியாநிற்கும் அறிவுதான்யாது? நீ சொல்லிதி.—எ-று.

[தடஸ்தலட்சணங் கோண்டிங்ஙனம் வினுவினரேன்க.]

(நக) சொப்பனுவத்தை, சுழுத்தியவத்தைகளின்வேருய் இந் திரியங்களாற்ருேன்றும் ஞானத்திற் காதாரகாலம் யாது? அது சாக் கிராவத்தை.இந்திரியங்களாற் ருேன்றுவதல்லாதவிடயகோசரமான அந்தக்கரணத்தின் அபரோட்ச விருத்தியின் அவத்தை சொப்பனு வத்தை. சொப்பனத்தில் ஞேய, ஞாயங்கள் அந்தக்கரணத்தின் பரி ணுமமாம். சுககோசரமும், அவித்தியாகோசரமுமான சாட்சாத ஞ்ஞானத்தின்பரிணுமரூபவிருத்தியினவத்தையைச்சுழுத்தியென்பர்; சுழுத்தியில் அவித்தியாவிருத்தியின் கண் ஆரூடமான சாட்சி அவித் தையையும், சொரூபசுகத்தையும் பிரகாசிப்பிக்கின்றது.சுழுத்தியவத் தையிற் சுகாகார அவித்தியாகார பரிணுமமாக எவ்வஞ்ஞானக் கூறு ண்டோ ! அவ்வஞ்ஞானக்கூற்றில் அப்புருடனுடைய அந்தக்கரணம் விலீனமாகி நிற்கும். சாக்கிரகாலத்தில் அவ்வஞ்ஞானக்கூற்றின் பரி ணுமமாக அவ்வந்தக்கரண முண்டாகின்றதாகலின், அஞ்ஞானவிரு த்தியினுல் அநுபவித்த சுகத்தினது ஸ்மிருதி சாக்கிரத்திலுண்டாகி ன்றது: உபதானத்திற்கும், காரியத்திற்கும் பேதமின்மையினுல் அநுபவ, ஸ்மரணத்திற்கு விரோதமின்றென்றறிக. [கூறு எனினும் அம்சமெனினுமொக்கும்.] சாக்கிர, சொப்பனங்களிரண்டிலும் அந் தக்கரண விருத்தியுண்டு: சுழுத்தியிலோ! அஞ்ஞான விருத்தியுண்டு; ஆகலின், அவத்தை மூன்றும் விருத்தியின் அதீனமாம்: சுகாதிஞான காலத்தையும், உதாசீனகாலத்தையும் சாக்கிரத்தில் அந்தர்ப்பாவமா கக் கூறுவர்; மரணம், மூர்ச்சை இவைகளைச் சிலர் சாக்கிரத்திலும், சிலர் சுழுத்தியிலும் அடக்கிக்கூறுவர். ["அவத்தை" எ-து, காலத் துக்குப்பெயர்.] (உங)

[சுவாமிகளுபதேசித்தவண்ணம், தேகத்திற்குத்தேகி
அந்திய மேன்பது இவ்வநுபவத்தினுல்
எனக்கு ஒக்குமேனல்.]

நனவுகண் டதுநான் கண்ட நனவுள நினைவு நீங்கித்
கனவுகண் டதுஞ்சு ழுத்தி கண்டதும் வேருன் றேபோல்
தினமநு பவிப்ப தொக்குந் தெரியவு மில்லை சற்றே
மனதினி லுதிக்கும் பின்னே மறைக்கும தருளுவீரே. (உச)

இ-ள். நனவு கண்டதும்=சாக்கிரத்தில் (திரமானசத்தாதிவிடயங்களை) அறிந்ததும்,—நான்கண்ட=யானறிந்த—நனவுஉள நினைவு நீங்கி=சாக்கிரத்திலுள்ள நினைவுகளொழிந்து—கனவு கண்டதும்=சொப்பனத்தின்கண்ணே(அஸ்திரமான சத்தாதிவிடயங்களை)அறிந்ததும்;—சுழுத்தி கண்டதும்=சுழுத்தியில்(மூலாஞ்ஞானவிருளை) அறிந்ததும்—வேறுஒன்றேபோல்= இத்தேகத்திற்கு)அந்நியமான ஒரு தேகியேபோல,—தினம் அநுபவிப்பது ஒக்கும்=நாடோறும்(யான்) அநுபவிப்பது ஒவ்வும்;—[ஆயின், அவ்வநுபவத்திலிருந்தியெனின்?] தெரியவும் இல்லை=(அஃதுள்ளபடிசார்வகாலமுந்)தோற்றவில்லை—சற்றுமனதினில் உதிக்கும் பின்னே மறைக்கும்=இமைப்போது (சுவாமிகளுபதேசத்தினாலுண்டாகிய)விவேகத்தில்விளங்குகின்றது. பின்னர், (இமைநேரத்தில் இருளாக அஞ்ஞானமானது) மறைக்கின்றது;—அது அருளுவீர்=அது (அங்ஙனம்மறைபடாமற் சார்வகாலமும் அபரோட்சமாகும்படியான உபாயம்) உபதேசிப்பீராக.—எ-று.

(''மனது'' எ-து, விவேகத்தை.) ''சற்றே மனதினி லுதித்தும் பின்னே மறைத்தும்'' எ-சு, உ-ம்-வாசிட்டம்.

''இம்மொழிகளா லிமைப்போ திருளா மீள லிமைப்
போது வெளியாகு மிவ்வாறாகி, மைம்முகிலா லற்பமாய்
வெய்யிற் சீதம் வந்துவந்து போகின்ற மழைநா ளொத்
தேன்''—எ-ம்,

''இந்தவடி வாமெனக்கோ ரேதுகாணே னிடர்கனத்
தாருவின் விதையா மகங்காரத்தை, யுந்தும்வகை யறிகிலே
னந்த வந்த வோடிவரு மதனாலுள் ளுடைந்தேன்''—எ-ம்.

மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. வரும்.

(உச)

[இனி, விசேடமாக உபதேசிக்கத் தொடங்கல்.]

ஞாலத்தின் மரங்கள் காட்டித் தனிப்பிறை காட்டுவார்போல்
ஆலத்தி னுடுக்கள் காட்டி யருந்ததி காட்டு வார்போல்
தூலத்தை முன்பு காட்டிச் சூக்கும சொரூப மான
மூலத்தைப் பின்பு காட்ட முனிவரர் தொடங்கி னாரே. (உரு)

இ-ள். தாலத்தின் மரங்கள்காட்டி=பூமியின்கண் உள்ளவிருட்சங்களின் (சாகைநுனியை முன்னே) காட்டி;—தனிப்பிறை காட்டு

வார்போல்=(பின்னே) மூன்றாம் பிறையைக் காட்டுபவரைப்போலவும்,—ஆலத்தின் உடுக்கள்காட்டி=ஆகாயத்தின் கண்ணே (வசிட்டர் முதலிய ஆல) நட்சத்திரங்களை முன்னேகாட்டி,—அருந்ததிகாட்டுவார்போல்= (சூட்சுமமான) அருந்ததிநட்சத்திரத்தை (ப் பின்னே) காட்டுபவரைப்போலவும்—தூலத்தை முன்புகாட்டி=தூலமான சகசீவபரங்களை முன்னே தரிசிப்பித்து,—சூக்குமசொரூபம்ஆனமூலத்தை=சூட்சுமரூபமான சகத்காரணபிரமத்தை—பின்புகாட்ட=பின்னேதரிசிப்பிக்க,—முனிவரர்=மனனசீலருள், சிரேஷ்டரானஆசாரியர்—தொடங்கினார்=ஆரம்பித்தனர்.—எ-று.

''ஞாலத்தின் மரங்கள் காட்டித் தனிப்பிறை காட்டல்'' சாகாசந்திரநியாயம். ''ஆலத்தி னுடுக்கள் காட்டி யருந்ததி காட்டல்'' தூலாருந்ததி நியாயம். ''ஆலம்''=பெருமை; அது குணவாகுபெயராய் ஆகாயத்தை யுணர்த்திற்று.

(உரு)

[பந்த மோட்சங்களுக்கு முறையே காரணங்களாகிய அத்தியாரோ பாபவாதங்களுள் அத்தியாரோபங் கூறத்தொடங்கல்.]

அத்தியா ரோப மென்று மபவாத மென்றுஞ் சொல்லும்
உத்தியாற் பந்தம் வீடென் றுரைக்கும்வே தாந்த மெல்லாம்
மித்தையா மாரோ பத்தாற் பந்தமா மபவா தத்தான்
முத்தியா மிவ்வி ரண்டின் முந்தியா ரோபங் கேளாய். (உசு)

இ-ள். வெளி.

''மித்தை'' என்றபதத்தை, ஆரோபத்திற்கு விசேடணமாகக் கொள்ளில், சுத்தியின்கண் அத்தியஸ்தமான இரஜதத்தையும், ஊஷரபூமியில் அத்தியஸ்தமான சலத்தையும் சத்தியமென்று கூறுஞ் சத்தியாதிவாதத்தை மறுத்தனர் எ-ம், பந்தத்திற்கு விசேடணமாகக் கொள்ளில், சித்தாந்தத்தில் அத்தியாசசாமக்கிரிகள் கூடாமையின் பந்தம் மித்தையன்று, சத்தியமாம் ஆகலின், தனக்குறுதிவேண்டின் நித்தியாதிகருமங்கள் செய்யற்பாலதேயா மென்னும் ஏகபவிகவாதத்தை மறுத்தனர் எ-ம் கொள்க.

(சு0) அத்தியாச சாமக்கிரியாவன, அதிஷ்டானம் சாமான்யரூபதால் ஞானத்துவமும், விசேடரூபத்தால் அஞ்ஞாதத்துவமும், வஸ்துஞானஜந்நியசம்ஸ்காரமும், பிரமாதிருதோடமும், பிரமாண

தோடமும், பிரமேயதோடமுமாம் என்க. விஸ்தாரபயத்தால் இவைகளை இங்குவிரித்திலேம்: சிஞ்ஞாசையுளதேல், விசாரசாகர கிரந்தத்தி லிரண்டாந்தரங்கத்திற் கண்டுகொள்க. அகங்காராதிகளும், அவைகளின் ஞானங்களும் பந்தமாம், அவைகளின் அத்தியந்தநிவிர்த்தியே முத்தியாம்.

"பந்தத் துருவங் கேட்டுணரிற் பரவீட் டுருவுமேல் வெளியாம்"—

என வாசிட்டத்திற் கூறியிருப்பதால்,

"முந்தியாரோபங்கேளாய்" எனக்கூறினர். பந்தமுத்தி இலக்கணம் வாசிட்டத்தில்,

"இந்தச் சகநீ நான்முதலா மிவைமெய் யென்றல் பந்தமதா, மந்தக் கருத்து நிற்பளவு மிறதா முத்தி"—எ - ம்,

"துன்றுவா தனையே பந்தந் தொல்லைவி டதனைத் தீர்தல்"—எ - ம்.

"ஈன மான வகம்பாவப் பிராந்தி யன்றோ விடர்பந்த, மான வீடா வதுமடமை யந்தகாரங் கெடலன்றோ"—எ-ம்,

மற்றுங் கூறியிருப்பன கொண்டுங்காண்க. (உகூ)

(சக) [அத்தியாரோபத்தின் பரியாயநாமங்களோடு திருஷ்டாந்தத்தில் அதன் இலக்கணங்கூறல்.]

ஆரோப மத்தி யாசங் கற்பனை யாவ வெல்லாம்
ஓரோர்வத் துவினில் வேறே யோரோர்வத் துவினை யோர்தல்
நாரூடு பணியாய்த் தோன்ற னரனாகித் தறியிற் றோன்றல்
நீரூடு கானற் றோன்ற னிருந்தலம் வெளியிற் றோன்றல். ()

இ-ள். ஆரோபம் அத்தியாசம் கற்பனை,—ஆவ எல்லாம்=ஆவனவனைத்தும்—ஓர் ஓர் வத்துவினில்=ஒவ்வொரு வத்துவினிடத்து—வேறே ஓர் ஓர் வத்துவினை ஓர்தல்=அந்நியமான ஒவ்வொருவத்துவை உணர்தலாம்;—(அது) நார் ஊடு பணி ஆய்த் தோன்றல்=(சர்ப்பமின்மையிடமான) இரச்சுவின்கட் சர்ப்பமுளதாகித் தோற்றுதலும்,—தறியில் நரன் ஆகித் தோன்றல்=(புருடனின்மையிடமான தாணுவின்கட் புருடனுளனாகித் தோற்றுதலும், கானல் ஊடு நீர் தோன்றல் =(நீரின்மையிடமான) கானலிடத்துச் சலமுளதாகித் தோற்றுதலும்,—வெளியில் நிறம் தலம் தோன்றல் =(நிறந்தலங்களின்மையிடமான) ஆகாசத்திலே நீலவர்ணமும், (கொப்பரை கவித்தாற்போலுள்ள) இடமும் உளதாகித் தோற்றுதலும், (பிறவுமாம்.)—எ-று.

"பணியாய்" என்றதால், அர்த்தாத்தியாசமும் "தோன்றல்" என்றதால், ஞானாத்தியாசமும்பெற்றும். இவ்மையெனினும், அபாவமெனினும் ஒக்கும். தோன்றலெனினும், அவபாசமெனினும் ஒக்கும். "ஓரோர்வத்துவினைவேறேயோரோர்வத்துவெனவோர்தல்" எனவும் பாடமுளது; அங்ஙனம் பொருள்கொள்ளில், நியாயவைசேடிகமதாநுசாரியரானசிந்தாமணிகாரர்க்குடம்பாடான அந்நியதாக் ‡ கியாதி என்றும். வேதாந்தசித்தாந்தத்தில், அநிர்வசனீயக் கியாதியே உடம்பாடாகலின் அது பாடமன்று: ஏட்டிலெழுதினவர்களுடைய புத்திதோஷத்தாற் பிறழ்ந்ததேயாம்.

"நாரூடு பணிமை யோர்த னரன்மைதா ணுவிலோர்தல் பேய்த், தேரூடு நீர்மை யோர்த றெரியுநீ லிமைவிண்ணோர்தல்"—எ-ம், பாடமுளது.

திருஷ்டாந்தஞானமின்றித்தாஷ்டாந்தஞானமுதியாதாதலால், திருஷ்டாந்தத்தைத்தானேநன்றாகவிரித்துவிசாரிப்பது ஆவசியகமாமாகலின் அதனைவிரிக்குதும்;—இரச்சுசர்ப்பம், சுத்திரஜத முதலிய பிரம(ஹூஹ)ஸ்தலத்தில் சத்கியாதி, அசத்கியாதி, ஆத்மக்கியாதி, அந்நியதாக்கியாதி, அக்கியாதி எனவைந்து மதங் கேட்கப்படுகின்றன. வைணவர்முதலியோர், சத்தியாதிவாதிகள். சூனியவாதி, அசத்கியாதிவாதி. க்ஷணிக விக்ஞானவாதி, ஆத்மக்கியாதிவாதி, நியாயவைசேடிகர், அந்நியதாக்கியாதி வாதிகள். சாங்கிய பிரபாகரர், அக்கியாதிவாதிகளாம்.

(சஉ) இவர்களுள், க-வது—சத்கியாதிவாதிகள், சுத்தியினுடைய அவயவங்களோடு இரஜதத்தினவயவமும் எப்போது மிருக்கின்றதெனவும், சுத்தியினவயவம் சத்தியமாவதுபோல இரஜதாவயவமுஞ் சத்தியம், மித்தையன்றெனவும், தோடத்தோடுகூடிய நேத்திரசம்பந்தத்தால் சித்தாந்தத்தில் அவித்தையின் பரிணாமமாக அநிர்வசனீயரஜதம் உண்டாவதுபோலத் தோடத்தோடுகூடிய நேத்திர சம்பந்தத்தால் இரஜதாவயவங்களினின்று சத்தியரஜதமும் உண்

‡ கியாதி=ஞானம், அல்லது வார்த்தை.

டாகின்றதெனவும், சித்தாந்தத்தில் அதிஷ்டானஞானத்தால் அநிர்வசனீயரஜத நிவிர்த்தியாவதுபோலச் சுத்திஞானத்தால் சத்தியரஜதமும் தனதவயவத்திற் றெரும்சமாமெனவுங்கூறுவர்; அதுநிராகரிக்கத்தக்கது. யாதினலெனின்? சுத்திரஜத திருஷ்டாந்தத்தினல் பிரபஞ்சம் மித்தையென்னும் அநுமிதியுண்டாகின்றது. சத்தியாதிவாதத்தில் சுத்தியில் ரஜதஞ்சத்தியமாம்; ஆகவே, அதைத் திருஷ்டாந்தமாக வைத்துப் பிரபஞ்சத்தில் மித்தியாத்வசித்தி பெறுவது கூடாதாதலாலென்க; இன்னும், இந்தப்பஞ்சத்திற் பிரபல தோடங்கள் அநேகமுள; அவை சுத்திஞானத்திற்குப்பின் சுத்தியில் காலத்திரயத்திலும் இரஜதமே இல்லையென்று சுத்தியினிடத்துத் திரைகாலிக ரஜதாபாவப் *பிரதீதியுண்டாகின்றது; சித்தாந்தத்தில் அநிர்வசனீய ரஜதமோ! மத்தியகாலத்தில் மாத்திரம் உண்டு: வியாவகாரிக ரஜதாபாவம் திரைகாலிகமாக இருக்கின்றது. சத்தியாதி வாதிமதத்தில் வியாவகாரிக ரஜதம் உண்டாகுங் காலையில் வியாவகாரிக ரஜதாபாவங்கூடாது; ஆகலின், திரைகாலிக ரஜதாபாவப்பிரதீதியினல் வியாவகாரிக ரஜதஞ்சொல்லுகை விருத்தமாம்; அன்றியும், அநிர்வசனீய ரஜதத்தின் உற்பத்தியில் பிரசித்த ரஜதத்தின் சாமக்கிரி வேண்டுவதில்லை. தோஷசகித அவித்தையினல் அதனது உற்பத்திகூடும்: வியாவகாரிக ரஜதத்தின் உற்பத்தி பிரசித்தரஜதத்தின் சாமக்கிரியின்றிக்கூடாது. சுத்தியின் கண்ணே இரஜதத்தின் பிரசித்த சாமக்கிரியில்லை; ஆதலால், சத்தியரஜத உற்பத்திசுத்தியில் உளதாமென்கை கூடாது. சுத்தியின்கண் இரஜதாவயவம் உண்டு; அதுவே சத்திய ரஜதத்தின் சாமக்கிரியாம் எனின் ? அது உற்பூதரூபமா ? அநுற்பூதரூபமா ? உற்பூதரூபமெனின் ? இரஜதத்தினுற்பத்திக்கு முன்னரே அது பிரத்தியட்சமாதல்வேண்டும். அநுற்பூதரூபமெனின்? இரஜதமும் அநுற்பூதரூப முடையதாம்; ஆகவே, அவ்விரஜதம் பிரத்தியட்சமாகாது.

அன்றியும், ஓரிரச்சுவின்கட் பத்துப்புருடர்க்கு வெவ்வேருக ஒருவனுக்குத்தண்டம், ஒருவனுக்குமாலை, ஒருவனுக்குச்சர்ப்பம், ஒருவனுக்குச் சலத்தின்ருரை என இப்படிபிரம ஞூம் உண்டாகிறது அங்கே தண்டமுதலிய பதார்த்தங்களின் அவயவங்கள் சொற்பரச்சுதேசத்தில் உண்டெனல் கூடாது. என்னை ? மூர்த்தத்திரவியங்கள் ஸ்தானத்தைத் தகையுமாதலால் என்க. சித்தாந்தத்தில், அநிர்வசனீயங்களாகத் தண்டமுதலியவை உண்டாகின்றனவாகலான் வியாவகாரிகதேசத்தை அவைதகையாவாம். சத்தியாதிவாதியும் தண்டமுத

* பிரதீதி=ஞானம்.

லியவற்றில் ஸ்தானத்தைத்தகைவது முதலிய பயனை ஒப்பாவிடின், தண்டமுதலியவற்றைச் சத்தியமென்று கூறுதல் விருத்தமும், நிஷ்பலமுமாம். தண்டமுதலியவை தோற்றரவு மாத்திரந்தான், அந்நியமானகாரியம் அவைகளால் உளதாகாதென்னின் ? அப்போது அநிர்வசனீயவாதமே சித்தமாம். பிரம[ஞூ]ஸ்தலத்தில் சத்பதார்த்த உற்பத்தி ஒப்பிடில், அக்கினியோடு கூடிய ஊஷரபூமியில் சலப்பிரம[ஞூ]ம் உண்டாமாயின் அங்கே அச்சலத்தால்அவ்வக்கினி சாந்தமாதல்வேண்டும். பஞ்சின்மீதுவைத்த குன்றிமணிக்கொத்தில் அக்கினிப்பிரம[ஞூ]ம் உண்டாமாயின் அங்கே பஞ்சானது எரிதல்வேண்டும். தோடத்தோடு கூடிய காரணத்தினின்றும் உண்டான பதார்த்தம் அந்நியனுக்குத் தோற்றமாட்டாது: யாவனுடைய தோடத்தினுலுண்டாயிருக்கிறதோ ! அவனுக்கே தோற்றுநிற்கும். தோடத்தின் காரியமான சலத்தினுலும், அக்கினியினுலும்நனைத்தலும், தகித்தலும் உளவாகாவென்னில்? அப்போது அவைகளைச்சத்தியமென்று சொல்லுதல் கேவலம் நகைத்தற்கே ஏதுவாருமல்லது வேறில்லை; அதனல், சத்தியாதிவாதிகளின் வார்த்தை யுத்தியில்லாத வார்த்தை என அந்தப்பட்சம் நிராகரிக்கத்தக்கதேயாம்.

(௪௩) ௨-வது சூன்யவாதி, இரச்சுவினிடத்துச்சர்ப்பம் அத்தியந்தம் அசத்தாம்: அப்படியே அந்நியதேசத்திலும் அத்தியந்தம்அசத்தாம்; இப்படி அத்தியந்தம் அசத்தாகியசர்ப்பம் இரச்சுவினிடத்துத் தோன்றுநின்றதென்பன்.

(௪௪) ௩-வது க்ஷணிக விஞ்ஞானவாதிகள், பழுதையினிடத்தும், அப்படியே அந்நியதேசத்தும் புத்திக்குப்புறம்பே ஓரிடத்தும் சர்ப்பமானது இல்லை: சகல பதார்த்தங்களும் புத்தியினும் வேருக இல்லை சகலபதார்த்தங்களின் ஆகாரத்தையும் புத்தியே தரிக்கின்றது; அந்தப் புத்தியும் க்ஷணிகவிஞ்ஞான ரூபம்: க்ஷணத்தில் நாசமும், க்ஷணத்தில் உற்பத்தியும் அடையாநின்றவிஞ்ஞானமே சர்ப்பரூபமாகத் தோன்றுநின்றதென்பர்.

(௪௫) ௪-வது நியாயவைசேடிகர், புற்றுமுதலிய ஸ்தானங்களில் யதார்த்தமாகிய சர்ப்பமுளது; அது நேத்திரத்தினுற் காணப்படுகின்றது. நேத்திரத்திலுள்ள தோடபலத்தால் எதிரே சமீபத்தில் இரச்சுதேசத்திற் றோன்றுகின்றது. யதார்த்த சர்ப்பத்திற்கும், நேத்திரத்திற்கும் மத்தியில் பிரத்தியாதிய * அந்தராயங்கள் இருப்பினுந் தோடசகிதநேத்திரத்தால் அதுகாணப்படுகின்றதென்பார். ஷ—சிங்

* அந்தராயம்=மறைப்புக்குக்காரணம்.

தாமணிகாரர், தோடசகித நேத்திரத்தினுல் புற்றினிடத்துள்ள சர்ப்பஞானம் உண்டாமாயின்; மத்தியிலுள்ள ஏனைய பதார்த்த ஞானங்களும்உண்டாதல்வேண்டும்;ஆதலால் பித்தியாதி அந்தராயசகித வத்துவின் ஞானம் நேத்திரத்தால் உண்டாகாது. பின்னையோ? தோடசகித நேத்திரத்தினுல் இரச்சுவானது நிசரூபமாகத் தோன்ருமல் சர்ப்பரூபமாகத் தோன்ருநின்றது; இப்படி ஒன்று மற்ருென்ருகத்தோன்ரு நிற்பதே அந்நியதாக்கியாதி யென்பர்.

(சுசு) ரு-வது அக்கியாதிவாதியர், அசத்தானது தோன்றுமாயின் வந்தியாபுத்திர, சசிருங்கங்களுந் தோன்றவேண்டும்; அங்ஙனந் தோன்ருமையின், அசத்கியாதி அசங்கதம். க்ஷணிக விஞ்ஞானத்தின் ஆகாரமே சர்ப்பாதிகளாமாயின், க்ஷணிகமாத்திரத்தால் அதிககாலத் தோற்றரவுகூடாது; ஆதலால், ஆத்மக்கியாதியும் அசங்கதம். அந்நியதாக்கியாதியின் பிரதமரீதி சிந்தாமணிமதத்தால் தூஷிக்கப்பட்டதுபோலவே சிந்தாமணி மதரீதியினுற்கூறும் அந்நியதாக்கியாதிமதமும் அசங்கதமாம். எதனுலெனின்? ஞேயவநுசாரமாகவே ஞானமுண்டாகின்றது. ஞேயம் இரச்சு; அதில் சர்ப்பஞானங் கூறுதல் அத்தியந்தவிருத்தமாமாதலின் எனமறுத்து, எங்கே இரச்சுவின்கட்சர்ப்பப்பிரம[ஜ்ஞா]முண்டாமோ ! அங்கே இரச்சுவினுடனே நேத்திரத்திற்குத் தன்விருத்திவழியாகச் சம்பந்தமுண்டாய் அவ்விரச்சுவினிடத்து இதுவென்னும்ரூபமாகச் சாமான்யஞானமும், சர்ப்பத்தின் ஸ்மிருதியும் உண்டாகின்றன; அவ்விரண்டில், இதுவென்னுங்கூறு இரச்சுவின்சாமான்யப் பிரத்தியட்சஞானம். சர்ப்பமென்பது ஸ்மிருதிரூபஞானம். ஆகலான், இதுசர்ப்பமென்புழி இரண்டுஞானமுண்டாம்;அப்படியுண்டாதற்குப் பிரமாதாவின்கட்பயதோடமும், பிரமாணத்தின்கட்டிமிரதோடமுமே காரணமாம்; அவற்றின் வலியால் புருடனுக்கு இதுவென்பது இரச்சுவின்சாமானியப்பிரத்தியட்சஞானமென்றும், சர்ப்பமென்பது பூருவங்கண்ட சர்ப்பத்தின் ஸ்மிருதிஞானமென்றும் விவேகம் உண்டாகவில்லை; இவ்விருவகைஞானத்தின் அவிவேகமே பிரம[ஜ்ஞா]மென்பர்.சத்கியாதியும், அக்கியாதிவாதியால் மறுக்கப்பட்ட அசத்கியாதி,ஆத்மக்கியாதி, அந்நியதாக்கியாதிகளும் ஆகிய நான்குமதங்களும் யுத்திகீனமாவதால் எப்படி அசங்கதமென்று தள்ளப்பட்டனவோ ! அப்படியே அக்கியாதிமதமும் அசங்கதமாம்.

(சுஎ) எதனுலெனின்? இது சர்ப்பமென்னும் ஞானத்தில்முன்னே, இதுவென்னுங்கூறு இரச்சுவின்சாமானியப்பிரத்தியட்சஞான

மாம், சர்ப்பமென்னுங்கூறு பூர்வங்கண்ட சர்ப்பத்தின் ஸ்மரண ஞானமாம் என்பது அக்கியாதிவாதிகள்மதம்; அங்கேபூர்வங்கண்டசர்ப்பத்தின் ஸ்மரணமே ஒப்பி எதிரே இரச்சுதேசத்தில் சர்ப்ப ஞானம் ஒப்பாவிடில் எதிரே கிடக்கும் இரச்சுவினின்றும் புருடனுக்குப்பயமுண்டாகித்திரும்பி ஓடவேண்டுவதில்லை: எதிரேகண்ட இரச்சுதேசத்திலேயே சர்ப்பஞானம் உண்டாகின்றதாதலால் அதுபூருவங்கண்டசர்ப்பத்தின் ஸ்மிருதியல்ல; அன்றியும், இரக்சுவின் விசேடரூபயதார்த்த ஞானம் உண்டானதன் பின்னர் எனக்கு இரச்சுவினிடத்துச் சர்ப்பஞானம் மித்தையாகஉண்டாயிற்றென்னும் * பாதமானது உண்டாகின்றது; இப்பாதத்தினுலும் இரச்சுவினிடத்துச் சர்ப்பஞானம் உண்டாகின்றதேயல்லாமற் பூருவங்கண்டசர்ப்பத்தின் ஸ்மிருதியுண்டாகவில்லை. இதுசர்ப்பமென்புழி, ஞானம் ஒன்றே தோன்ருநின்றது: இரண்டில்லை. ஏககாலத்தில் அந்தக்கரணத்தினின்று ஸ்மிருதிரூபமும், பிரத்தியட்ச ரூபமும் ஆகிய இரண்டு ஞானமுளவாகா; ஆதலால் அத்தியாதிமதமும்அத்தியந்தம்அசங்கதமாம்என்க.இம்மதங்களின்பிரதிபாதனமும்,கண்டனமும்விவரணம்,ஸ்வாராஜ்யசித்தியாதிய கிரந்தங்களிலும், விருத்திப்பிரபாகர கிரந்தத்துங்காண்க.

(சுஅ) இனிச்சித்தாந்தமாகியஅநிர்வசனீயக்கியாதியின்கொள்கைகூறுதும்;—அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி நேத்திராதி இந்திரியவாயிலாகப்புறம்போந்து விடயசமானுகாரத்தையடையும்போது அதனுல் விடயத்தின்ஆவரணம் பங்கமாம்; ஆகவே,அவ்விடயந்தோன்ருநிற்கும். அங்கே பிரகாச சகாயமும்வேண்டும்; இன்றேற்பதார்த்தங்கடோற்ருவாம். ஆதலால், எங்கே இரச்சுவில் சர்ப்பப்பிரமமுண்டு அங்கே முற்கூறியவாறுஅந்தக்கரணத்தின்விருத்திநேத்திரேந்திரியவாயிலாசப் புறம்போந்து இரச்சுவோடு சம்பந்தமாயினும் திமிராதிதோடப்பிரதிபந்தமிருக்கில் விருத்தின்சொரூபம் இரச்சுவின் சமானுகாரமாகாது; அஃதங்ஙனமாகாதபோதுஇரச்சுவின் ஆவரணம்பங்கமாகாது.இவ்வாறு ஆவரணபங்கநிமித்தம்விருத்திசம்பந்தமுளதேனும், எப்போது இரச்சுவின் ஆவரணம் பங்கமாகவில்லையோ! அப்போது இரச்சுசேதனத்துள்ள அவித்தையினிடத்து † க்ஷோபமுண்டாய் அவ்வவித்தை சர்ப்பாகார பரிணமத்தையடையும்;அவ்வவித்தையின் காரியமாகியசர்ப்பம் சத்தெனின்? இரச்சுஞானத்தாற் பாதமாகாது;

---

* பாதம்=மித்தையென்னும் நிச்சயம். [பாதஃ] எனும் வடமொழி தற்பவமாய், பாதம் எனவரும்; ஏனையவிடங்களிலும் இதுவே பொருள். † க்ஷோபம்=காரியாபிமுகாவஸ்தை.

பாதமாகலின் சத்தன்று. அசத்தெனின் ? வந்தியாபுத்திரன் போலத்
தோற்றரவாகாது; ஆகலின், அசத்துமன்று; மற்றெத்தன்மையதோ
வெனின் ? சதசத்விலட்சண அநிர்வசனீயத்தன்மையதாம். இங்ஙனம்
சர்ப்பமானது அவித்தையின் பரிணமமாவதுபோல அதன் ஞான
ரூபவிருத்தியும் அவித்தையின் பரிணமமே: அந்தக்கரணத்தின் பரி
ணமமன்றாம். என்னை ? இரச்சுஞானத்தால் சர்ப்பம்பாதமாகின்றது
போல அதன்ஞானமும் பாதமாகின்றது. அந்தக்கரணத்தின்பரிண
மாயின் அது பாதமாகாது. ஆதலால், சர்ப்பஞானமும்சர்ப்பம்போல
அவித்தையின் காரியமாய்ச் சதசத்விலட்சண அநிர்வசனீயத் தன்
மையதேயாம். இங்ஙனம் சர்ப்பமும், அதன்ஞானமும் அவித்தையின்
பரிணமமேயாயினும் இரச்சுவுபகிதசேதனத்துள்ள தமோகுணப்பிர
தான வவித்தைக்கூற்றின் பரிணமம் சர்ப்பமும், சாட்சி சேதனத்து
ள்ள வவித்தையின் சத்துவகுணப் பரிணமம் விருத்திஞானமுமாம்.
எச்சமயத்தில், இரச்சுசேதனத்துள்ள வவித்தை சர்ப்பாகார பரிண
மமாமோ ! அச்சமயத்திலேயே சாட்சியாசிரிதமான வவித்தைஞா
காரபரிணமமாம். என்னை? இரச்சுசேதன வாசிரிதமானவவித்தையி
டத்து யாதொருக்ஷோப நிமித்தமுளதோ ! அந்நிமித்தத்தினாலேயே
சாட்சியாசிரித வவித்தைக்கூற்றினிடத்தும்க்ஷோபம் உளதாதலினெ
ன்க; இங்ஙனங் கூறியவாற்றால் சர்ப்பத்திற்கும், அதன் ஞானத்திற்
கும் அவித்தை உபாதானகாரணமும், இரச்சுவின் அப்பிரதீதியினால்
இரச்சுவவச்சின்ன சேதனவாசிரிதமான வவித்தையின்கண் ணுளதா
கும் க்ஷோபம் நிமித்தகாரணமும் ஆம். இவ்வாறு பிரம[ஹ்ம]
ஸ்தலத்தில் சர்ப்பாதிவிடயங்களும், அவற்றின்ஞானங்களும்கூடவே
உண்டாய் இரச்சுவாதி அதிஷ்டானஞானத்தாற் கூடவே இலீன
மாம்; இவ்வாற்றால், சர்ப்பமுதலிய பிரம[ஹ்ம]த்தில் புறவவித்
தைக்கூறு சர்ப்பமுதலிய விடயங்களுக்கும், சாட்சியாசிரிதமான
அகவவித்தைக்கூறு அவ்விடய ஞானரூபவிருத்திகட்கும் உபாதான
காரணமெனப்படும். சொப்பனத்தினிடத்துச் சாட்சியாசிரிதமான
வவித்தையின் தமோகுணக்கூறு விடயரூப பரிணமத்தையும், சத்து
வகுணக்கூறு ஞானரூபபரிணமத்தையும் அடைகின்றமையின், சொ
ப்பனத்தில் அகவவித்தையே விடயத்திற்கும், ஞானத்திற்கும் உபா
தானகாரணமாம்; இவ்வாற்றால், வாகியமான இரச்சுசர்ப்பாதிக
ளும், ஆந்தரமான சொப்பனபதார்த்தங்களும் சாட்சிபாசியமென்று
சொல்லப்படும். அவித்தியாவிருத்தியின் வாயிலாக யாதொன்றைச்
சாட்சியானது பிரகாசிப்பிக்குமோ ! அது சாட்சிபாசியமாம். இரச்சு
வாதிகளில் அநிர்வசனீயமான சர்ப்பாதிகளும், அவைகளின் ஞானங்

களும் பிரம[ஹ்ம]மென்றும், அத்தியாசமென்றுஞ் சொல்லப்ப
டும். அந்தப்பிரம[ஹ்ம]ம் அவித்தையின் பரிணமமும், சேதனத்
தின் விவர்த்தமுமாம்.

(சகூ) உபாதானகாரணத்திற்குச் சமானசுபாவமுடையதாயும்,
அந்நியதாசொரூபமாயு முள்ளதுபரிணமம். அதிஷ்டானத்தினும்விப
ரீதசுபாவமுடையதாயும், அந்நியதாசொரூபமாயுமுள்ளதுவிவர்த்தம்.
உபாதானகாரணமான அவித்தை எப்படி அநிர்வசனீயமோ! அப்
படியே இரச்சுசர்ப்பமும், அதன்ஞானமும் அநிர்வசனீயமாவதால்
அவித்தைக்குச் சமானசுபாவமுடையன: அந்நியதாசொரூப மென்
பது அவித்தையினும் வேறுபிரகாரமான ஆகாரம்; அப்படியே இரச்
சுவவச்சின்ன வதிஷ்டானசேதனம் சத்ரூபம்: சர்ப்பமும், அதன்ஞா
னமும் சத்தினும்விலக்ஷணமாவதால்விபரீத சுபாவமுடையனவாம்.
அந்நியதா சொரூபமென்பது சேதனத்தினும் வேறு பிரகாரமான
ஆகாரம்.

(ருO) மித்தியாசர்ப்பத்தின் அதிஷ்டானம்இரச்சுவுபகிதசேதன
மாம்: இரச்சுவல்ல. என்னை? சர்ப்பத்தைப்போல இரச்சுவும் கற்பி
தம்; கற்பிதவத்து அந்நியகற்பிதத்திற்கு அதிஷ்டானமாதல்கூடாது
ஆதலால், இரச்சுவுபகிதசேதனமே அதிஷ்டானமாம்: இரச்சுவல்ல.
இரச்சுவிசிட்டத்தை அதிஷ்டானமென்றுசொல்வோமாயின், இரச்சு
வும், சேதனமும் ஆகியஇரண்டும் அதிஷ்டானமாம்; ஆகவே, இரச்சு
பாகத்தில் அதிஷ்டானத்தன்மை பாதிக்கப்பட்டிருத்தலின், இரச்சு
வுபகிதசேதனமேஅதிஷ்டானமாம்: இரச்சுவிசிட்டசேதனம் அதிஷ்
டானமன்று. அப்படியே சர்ப்பஞானத்திற்குச் சாட்சிசேதனம் அதி
ஷ்டானமாம்; இவ்வாற்றால், பிரம[ஹ்ம]ஸ்தலத்தில் விடயத்திற்
கும், அதன்ஞானத்திற்கும் உபாதிபேதத்தால் அதிஷ்டானம்பின்ன
மாம்: ஒன்றன்று. விசேடரூபமாக இரச்சுவினது அப்பிரதீதி அவித்
தையில் க்ஷோபவாயிலாக இரண்டின் உற்பத்தியிலும் நிமித்தமாவ
துபோல இரச்சுஞானமும் இரண்டன் நிவிர்த்தியிலும் நிமித்தமாம்.

(ருக) சங்கை—மித்தியாவஸ்துவிற்குயாது? அதிஷ்டானமோ!
அவ்வதிஷ்டான ஞானத்தினால்மித்தியாவஸ்துநிவிர்த்தியாமென்பது
அத்வைதவாதத்தின் சித்தாந்தம்; இங்கே மித்தியாசர்ப்பத்திற்கு
அதிஷ்டானம் இரச்சுவன்றாம், இரச்சுவுபகித சேதனமாம் என்று
கூறினமையின் இரச்சுஞானத்தால் சர்ப்பநிவிர்த்தி கூடுமாறெங்
ஙனேயெனின்?

(௫௨) உத்தரம்—இரச்சுவாதி ஜடபதார்த்தங்களின் ஞானம் அந்தக்கரணத்தின்விருத்திரூபமாகஉண்டாகுமேல் அங்கேஆவரணபங்கம் விருத்தியின் பிரயோசனமாம்;அவ்வாவரணம் அஞ்ஞானத்தினது சத்தியாகலான், ஆவரணம் ஜடத்தின் ஆசிரிதமன்று: ஜடத்திற்கு அதிஷ்டானசேதனத்தின் ஆசிரிதமாம்.ஆகலான், இரச்சுவின் சமானாகாரமான அந்தக்கரணத்தின் விருத்தியினால் இரச்சுவவச்சின்னசேதனத்தின் ஆவரணமேபங்கமாம். விருத்தியின்கண்ணுள்ள சிதாபாசனால் இரச்சுமாத்திரம் பிரகாசிக்கும். சேதனபாகம் சுயம்பிரகாசமாவதால் அதன்கண் ஆபாசனுக்கு உபயோகமில்லை ; இவ்வாற்றால், சிதாபாசனோடுகூடின அந்தக்கரண விருத்திரூபமாகியஞானத்திலுள்ள விருத்திபாகத்திற்குஆவரணபங்கரூபபயன்சேதனத்திலும், சிதாபாசபாகத்திற்குப் பிரகாசரூபபயன் இரச்சுவிலும் உள்ளன. ஆதலால்,ஸாபாசவிருததிஞானத்திற்குக் கேவலம்சடமாகிய இரச்சு விடயமன்று. பின்னையோவெனின்? அதிஷ்டான சேதனத்தோடு கூட இரச்சுவானது.ஸாபாசவிருத்திக்கு விடயமாம்; இக்காரணத்தால், சித்தாந்தகிரந்தங்களில் அந்தக்கரணத்தினின்றுஞ் சனியாநிற்கும் விருத்திஞானங்கள் முழுதும்பிரமத்தைவிடயம்பண்ணுகின்றனவென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது; இவ்வாறுஇரச்சுஞானத்தால் நிராவரணமாய்ச் சர்ப்பத்திற்கதிஷ்டானமாகிய இரச்சுவினவச்சின்ன சேதனமும், தனது பிரகாசத்தால் விளங்குவதால் இரச்சுவின் ஞானமேசர்ப்பத்தினதிஷ்டானஞானமாகலின்சர்ப்பநிவிர்த்திகூடும்.

(௫௩) சங்கை—இங்ஙனம் சர்ப்பநிவிர்த்தி இரச்சுஞானத்தாற் கூடுமேல் கூடுக. சர்ப்பஞானத்திற் கதிஷ்டானமாகிய சாட்சிசேதனம் அஞ்ஞாதமாயிருத்தலின், சர்ப்பஞான நிவிர்த்திகூடுமாறு எங்ஙனேயெனின்?

(௫௪) உத்தரம்—விடயத்தின் அதீனமாக ஞானமுளதாகலின் விடயத்தினபாவத்தால் சர்ப்பஞானந்தானே நிவிர்த்தியாம். கற்பிதநிவிர்த்தி அதிஷ்டான ஞானமின்றி உளதாகாதென்று மீட்டும் சங்கிக்கிற் கூறுதும்.

(௫௫) நிவிர்த்தி இருவகைத்தாம்; ஒன்று அத்தியந்தநிவிர்த்தி: மற்றொன்று காரணத்தில்லயரூபமானநிவிர்த்தி சகலகற்பிதவஸ்துக்களின் காரணம்அதிஷ்டானவாசிரிதமான அஞ்ஞானம்; அவ்வஞ்ஞானத்தோடுகூடக் காரியங்களினிவிர்த்திஅதிஷ்டானஞானத்தினாலேயேயுளதாம். காரணத்தின்கண் லயரூபமானநிவிர்த்தி அதிஷ்

டான ஞானத்தினாலன்றியும் சுழுத்தியிலும், பிரளயத்திலும் சர்வபதார்த்தங்கட்கு முளவாம். அங்கே, சர்வபதார்த்தங்களினது லயத்தில் போகப்பிரதமான கர்மங்களினபாவம் நிமித்தமாகவிருப்பதுபோல,அதிஷ்டானஞானமின்றியேசர்ப்பஞானம்லயமாமிடத்துச்சர்ப்பஞானத்திற்கு விடயமான சர்ப்பத்தினபாவம் சர்ப்பஞானலயத்தில் நிமித்தமாகவுளது; இவ்வாறு சர்ப்பநிவிர்த்தி இரச்சுஞானத்தாலும், சர்ப்பஞானத்தினதுலயம் அதன்விடயமான சர்ப்பத்தினபாவத்தாலும் உளவாம்.

(௫௬) அல்லது சர்ப்பமும், அதனது ஞானமுமாகிய இரண்டனது நிவிர்த்தியும் இரச்சுஞானத்தாற் றானே யுளவாம். என்னை? எப்போது இரச்சுவின் பிரத்தியட்சஞானமுளதாமோ ! அப்போது அந்தக்கரணத்தின்விருத்தி நேத்திரவாயிலாகப்புறம்போந்து இரச்சுதேசத்தையடைந்து இரச்சுவிற்குச்சமானமாகிய ஆகாரமாமாதலால், இரச்சுவின் பிரத்தியட்சசமயத்தில் விருத்தி உபகிதசேதனமும், இரச்சவுபகிதசேதனமும் பேதமின்றி ஏகமாம்; இதற்கேதுகூறும். சேதனத்திற்கு உபாதிபேதத்தாலன்றிச் சொரூபத்தால் யாண்டும் பேதமில்லை. விருத்தி உபகிதசேதனம்;இரச்சுவுபகிதசேதனங்களின் பேதகவுபாதி விருத்தியும், இரச்சுவுமாம்; அவ்விருத்தியும்,இரச்சுவும் வெவ்வேறு தேசத்திருக்கில் அப்போது உபாதியுடைய சேதனங்கட்குப் பேதமுண்டு. இரண்டுபாதியும் ஓரிடத்திருக்கில் அப்போது உபகிதசேதனங்கட்குப்பேதமின்று. இவ்வார்த்தை வேதாந்தபரிபாஷாதி கிரந்தங்களிற் கூறியிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால், இரச்சுவின் பிரத்தியட்ச ஞானசமயத்தில் இரச்சுவுபகிதசேதனமும், விருத்தி உபகிதசேதனமும் ஏகமாம். அந்தக்கரணத்திலும், அதன்விருத்தியிலும் உள்ள அவைகளின் பிரகாசகமான சேதனமாத்திரம் சாட்சியெனப்படுதலின், இரச்சுஞானசமயத்தில் இரச்சுவுபகித சேதனத்தோடு அபின்னமானசாட்சியும் அவ்விரச்சுஞானத்தாற்றானே பாநமாவதால் கற்பிதசர்ப்பஞான நிவிர்த்திகூடும்.

(௫௭) அன்றியும், சாட்சியானது தான் அஞ்ஞாதமாயின் திரிபுடிஞானம் அச்சாட்சியினாற்பொருந்தாது; ஆதலால், சர்வதிரிபுடிகளின்ஞானத்திலும் சாட்சிஞானம் அவசியமிருக்கின்றது; அச்சாட்சிஞானதால் சர்ப்பஞானநிவிர்த்திகூடும். சர்ப்பத்திற்கும், அதன் ஞானத்திற்கும் அதிஷ்டானம் வெவ்வேறாகக்கூறினமையின் இவ்வளவுசங்கை சமாதானங்களுண்டாயின.

(ருஅ) இனி சர்ப்பத்திற்கும், அதன்ஞானத்திற்கும் அதிஷ்டா
னம் ஒன்றே என்னும் பட்சங்கூறுதும். வாகியமான ஓரிரச்சு சேத
னத்தைச் சர்ப்பத்திற்கும், அதன்ஞானத்திற்கும் அதிஷ்டானமென்
னல்கூடாது எதனுலெனில்? எத்துணைஞானமுளவாகாநின்றனவோ
அத்துணையும் பிரமாதா, அல்லது சாக்ஷியினுசிரிதமாம். வாகியமான
இரச்சுசேதனவாசிரிதமாக ஞானங்கூடாது; அப்படிச் சர்ப்பத்திற்
கும், ஞானத்திற்கும் அதிஷ்டானமாக அந்தக்கரண வுபகிதசாட்சி
சேதனத்தை யொப்பினுல் சரீரத்தினுள்ளே அந்தக்கரணதேசத்தில்
சர்ப்பந்தோன்றவேண்டும். இரச்சுதேசத்திற் சர்ப்பந்தோன்றவேண்
டுவதில்லை. அகத்தே உதியாநின்ற சர்ப்பத்தின்றேற்றம் புறத்தே
மாயையின் வலியாலுளதாமென வொப்பினுல் ஆத்மக்கியாதிமதம்
சித்தியாம். ஆகலின், இரச்சுவுபகிதசேதனம் ஞானத்திற்கதிஷ்டான
மாதலும், அந்தக்கரணவுபகிதசேதனம் சர்ப்பத்திற்கதிஷ்டானமாத
லுங்கூடாது. இவ்வாற்ருல் சர்ப்பத்திற்கும், அதன் ஞானத்திற்கும்
அதிஷ்டானம் ஒன்றென்கை பொருந்தாதேனும், நேத்திரேந்திரிய
வாயிலாகப் புறம்போந்து இரச்சுவின்சமீபமடைந்த இதுவெனும்
ஆகாரமான அந்தக்கரணத்தின் விருத்தியுபகிதசேதனத்தின்ஆசிரித
மாயுள்ள வவித்தையின் தமோகுணக்கூறு சர்ப்பாகாரபரிணுமமும்,
சத்துவகுணக்கூறு ஞானுகாரபரிணுமமுமாம். ஆதலால்விருத்தி உப
கிதசேதன வாசிரிதமானவவித்தைசர்ப்பத்திற்கும்,அதன்ஞானத்திற்
கும் உபாதானகாரணமாம்: விருத்தியுபகிதசேதனம் அதிஷ்டான
மாம். விருத்திஇரச்சுதேசத்தில் புறம்பே நேத்திரவாயிலாகப் போந்
திருத்தலால் விருத்தி உபகிதசேதனமும் புறம்பே உளது. இக்கார
ணத்தால், சர்ப்பத்திற் காசிரயமாதல்கூடும். அந்தக்கரணத்தினது
சொரூபம் எவ்வளவுளதோ! சாட்சியினது சொரூபமும் அவ்வளவே
யுளது. சரீரத்தினகத்தேயுள்ள அந்தக்கரணமே விருத்திரூபபரிணும
மடைதலின், விருத்தியுபகிதசேதனம் சாட்சியாம்; ஆகவே அது
ஞானத்திற் காசிரயமாதலுங்கூடும். எப்போது, இரச்சுவினது சாட்
சாத்காரமாமோ ! அப்போது இரச்சுசேதனம், விருத்திசேதனம்
எனும் இரண்டும் ஏகமாம். ஆதலால் இரச்சுவின்ஞானத்தால் சர்ப்ப
நிவிர்த்தியும், அதன்ஞானநிவிர்த்தியுங்கூடும். ஓரிரச்சுவில்பத்துப்புரு
டர்க்குச்சர்ப்பம், தண்டமுதலிய பத்துப்பதார்த்தங்கள் வெவ்வேறு
கத்தோன்றுக; அல்லது, சகலர்க்கும் சர்ப்பம் ஒன்றே தோன்றுக;
அங்கே எவனுக்கு இரச்சுவின் சாட்சாத்காரமாமோ! அவனுக்குஅவ
னது விருத்திசேதனத்திற் கற்பிதமாகியஅத்தியாசம் நிவிர்த்தியாகி

றது: மற்றவனுக்கு இல்லை. ஆதலால், விருத்திசேதனமே கற்பிதத்
திற்கு அதிஷ்டானம். இரச்சுமுதலிய விடயவுபகிதசேதனம் அல்ல.
இரச்சுவுபகிதசேதனத்தைச் சர்ப்ப, தண்டாதிகட்கு அதிஷ்டான
மாக வொப்பினுல் பத்துப்புருடர்கட்குத் தோன்றுநிற்கும் பத்துப்
பதார்த்தங்களும் ஒவ்வொருவனுங்குந் தோன்றவேண்டும். நமது
கொள்கையால், எவனுடைய விருத்திசேதனத்தில் எப்பதார்த்தங்
கற்பிதமோ! அஃதவனுக்கே தோன்றும்; அந்நியனுக்கு இல்லை. இவ்
வாற்ருல் வாகியசர்ப்பாதிகட்கும், அவைகளின் ஞானங்கட்கும் விரு
த்தி உபகிதசாட்சியே அதிஷ்டானம்:சொப்பன பதார்த்தங்கட்கும்,
அவைகளின்ஞானங்கட்கும் அந்தக்கரணவுபகித சாட்சியே அதிஷ்
டானம்.இவ்வாறு சதசத்தின்விலட்சணமான அநிர்வசனீயவவித்தை
யின் பரிணுமமாகிய அநிர்வசனீயசர்ப்பாதிகள் அநிர்வசனீயக்கி
யாதி எனப்படும்.

(ருகூ) சங்கை—சதசத்தின் விலட்சணம் அநிர்வசனீயமென்
னல்கூடாது. யாதினுலெனின்? யாது சத்திற்குவிலட்சணமோ!
அஃதசத்தாம்; ஆகவே, சத்திற்குவிலட்சணம் அசத்தல்லவென்று
சொல்லுதல் அசங்கதமாமாகலின் எனின்? உத்தரம்—சொரூபாகி
த்தைச் சத்விலட்சணமென்றும், * வித்தியமான சொரூபத்தை
அசத்விலட்சணமென்றுஞ்சொல்லில் ஓர்பதார்த்தத்திலேசொரூபரா
கித்தியம், சொரூபஸாகித்தியம் என்னும் இரண்டும்பொருந்தாது;
ஆதலின் சதசத்விலட்சணத்திற்குப்பொருள் அங்ஙனமன்று.

(சூ0) மற்றெங்ஙனமெனின்? காலத்திரயத்திலும் யாதொன்
றிற்கு நாசமில்லையோ! அது சத்து; யாதொன்றுபாதமாமோ ? அது
சத்விலட்சணம். சசிருங்கம் வந்தியாபுத்திரன்போலச் சொரூபமில்
லது அசத்து; அதனின் விலட்சணம் சொரூபமுடையதாம்; இவ்
வாற்ருல், பாதயோக்கிய சொரூபமுடையது சதசத்விலட்சண சத்
தத்திற்குப்பொருளாம்; சத்விலட்சணசத்தத்திற்குப் பாதயோக்கிய
மென்றுபொருள் ; சொரூபமுடயது என்னும் இவ்வளவு சத்தத்
திற்கு அசத்விலட்சண மென்றுபொருள்; ஆகலின், சதசத்விலட்ச
ணம் அநிர்வசனீயமென்னல் அசங்கதமாகாமைகாண்க. இவ்வாற்
ருல், எங்கேபிரம[ஞ]ஞானமுண்டு! அங்கே அநிர்வசனீயபதார்த்
தங்கண்முழுதும் உற்பத்தியாகின்றன. அந்நியசாஸ்திரங்களில் இர
ஜதத்தின் உற்பத்தி ஒப்பவில்லை. சத்கியாதிவாதி ஒருவர் ஒப்பினர்;
அவர் மதத்தினும் அநிர்வசனீயக்கியாதி விலட்சணமாம்.

* வித்தியமானம்=இருப்பது.

(௩௧) இனி அத்தியாசவிலக்கணம்—தனதபா * வாதிகரணத்திற்றனதவபாசம் அத்தியாசமாம். பாரமார்த்திகமாகவும், வியாவகாரிகமாகவும் இரஜதாபாவத்தின் அதிகரணமான சுத்தியில் இரஜதமும், அதன்ஞானமும் அநிர்வசனீயமாகத்தோன்றுகின்றமையின். இவ்வத்தியாசவிலக்கணம் பொருந்துமாறுகாண்க; அல்லது, அதிஷ்டானத்தினும் விஷமசத்தையுடையதினவபாசம் அத்தியாசமாம். அந்நியசாஸ்திரகாரர்ஒப்பியிருக்கும் அத்தியாசவிலக்கணமனைத்தினும்பாஷியகாரர் அருளிச்செய்திருக்கும் இவ்வத்தியாசவிலக்கணம் அசாதாரணமாம். வியாகரணரீதியால், அத்தியாசவவபாசபதங்கட்குவிடயமும், ஞானமும் வாச்சியமாம். ஆகவின், அர்த்தாத்தியாச, ஞானாத்தியாசபேதத்தால் அத்தியாசம் இருவகைத்து; அவற்றுள், அர்த்தாத்தியாசம் அநேகபிரகாரமாம். ஓரிடத்தில், கேவலம் சம்பந்தமாத்திரம் அத்தியாசமாம். ஓரிடத்தில், சம்பந்தவிசிஷ்டசம்பந்தி அத்தியாசமாம். ஓரிடத்தில் கேவலம்தருமம் அத்தியாசமாம், ஓரிடத்தில், தருமவிசிஷ்டதருமி அத்தியாசமாம் ஓரிடத்தில், அந்நியோந்நியாத்தியாசமாம் ஓரிடத்தில், அந்நியதராத்தியாசமாம்; இவ்வந்நியதராத்தியாசமும் இருவகைத்து. ஒன்று ஆத்மாவில் அநாத்மாத்தியாசம் மற்றொன்று அநாத்மாவில் ஆத்மாத்தியாசமாம்; முறையே இவற்றைச் சொரூபாத்தியாசம், சம்சர்க்காத்தியாசமென்ப. யாதொருபதார்த்தத்தின்சொரூபம் அநிர்வசனீயமாகத்தோன்றுமோ அதைச்சொரூபாத்தியாசமென்பர்; அதுஇப்பியில் வெள்ளிபோல; இவ்வாறு, ஆத்மாவில் அகங்காரமுதலிய அநாத்மாக்கள் சொரூபாத்தியாசமாம். யாதொருபதார்த்தத்தின்சொரூபம்வியாவகாரிகமாகத்தான், பாரமார்த்திகமாகத்தான் முன்பேயிருக்க அதனதுசம்பந்தம் பிறிதொன்றனிடத்து அநிர்வசனீயமாகத்தோன்றுமோ! அதுசம்சர்க்காத்தியாசமென்பர்: அஃதெவ்வாறேவெனின்? முகத்துக்கும், கண்ணாடிக்கும் யாதொருசம்பந்தமுமின்றாய்இரண்டும் வியாவகாரிகமாக இருக்கக்கண்ணாடியில் முகத்தின்சம்பந்தந்தோற்றுகின்றதால் அதில்அநிர்வசனீயமாக முகத்தின்சம்பந்தமுண்டாயிருப்பதும், அப்படியே சிவப்புநிறமுடையது புடவையென்னுந் தோற்றரவால், சிவப்புநிறமுடைய பதார்த்தத்தின் தாதாத்மியசம்பந்தம் புடவையில் உண்டாயிருக்கின்றது. சிவப்புநிறமுடையது குசும்பாத்திரவியமாகலின், சிவப்புநிறத்தின் தாதாத்மியம் குசும்பாத்திரவியத்திலுண்டு, புடவையில் இல்லை: சிவப்புநிறமுடைய குசும்பாத்திரவியமும், புடவையும் வியாவகாரி

* அதிகரணம்=இடம்.

கம்: குசும்பாத்திரவியத்திலுள்ள சிவப்புநிறத்தின் தாதாத்மியசம்பந்தம் அநிர்வசனீயமாகப் புடவையிலுண்டாயிருப்பதும், அப்படியே சிவப்புப்படிகமென்னுந் தோற்றரவால் புஷ்பத்திலிருக்கும் சிவப்புநிறத்தின் தாதாத்மியசம்பந்தம் அஃதில்லாத ஸ்படிகத்தில் அநிர்வசனீயமாக வுண்டாயிருப்பதுங் காண்க.

இவ்வாறு, அநேகவிடங்களில் சம்பந்திகள் வியாவகாரிகமாக இருக்க அவைகளின் சம்பந்தங்களும், சம்பந்த ஞானங்களும் அநிர்வசனீயமாக வுண்டாகின்றன. ஆத்மத்தன்மை சேதனத்தின்கண் உண்டு. ; அது அகங்காரத்திற் றோற்றுகின்றதால் ஆத்மசேதனத்தின் தாதாத்மியசம்பந்தம் அநிர்வசனீயமாக வகங்காரத்திலுண்டாயிருக்கின்றது; ஆதலால், சேதனம் கற்பிதமன்று மற்றியாது கற்பிதமெனின்? அகங்காரத்தில் சேதனத்தின் தாதாத்மியசம்பந்தங் கற்பிதமாம். இவ்வாறு, எங்கே பாரமார்த்திகபதார்த்த மில்லாதிருந்து தோற்றரவாமோ! அங்கே வியாவகாரிகபதார்த்தத்தில் பாரமார்த்திகபதார்த்தத்தின் சம்பந்தமும், சம்பந்தஞானமும் அநிர்வசனீயமாகவேயுண்டாகின்றன. வியாவகாரிகபதார்த்தம் இல்லாதிருந்து எங்கே தோற்றரவாமோ! அங்கே சம்பந்தியும், சம்பந்தியின்ஞானமும் அநிர்வசனீயமாக வேறே யுண்டாகின்றன.

ஓரிடத்தில் சம்பந்தமாத்திரமும், சம்பந்தமாத்திரத்தின் ஞானமும் அநிர்வசனீயமாக வுண்டாகின்றன. சகலவதிஷ்டானங்களினும் அத்தியாசத்தின்விஷயசத்தை அநிர்வசனீயசத்தையே. எங்கே அநாத்மாவில் அத்மாவின் அத்தியாசமுண்டாமோ! அங்கேயும், அதிஷ்டானமாகிய அநாத்மா வியாவகாரிகம். ஆத்மா அத்தியஸ்தமன்று, ஆத்மாவின் சம்பந்தம் அநாத்மாவில் அத்தியஸ்தமாம் ; ஆகலின், அஃதநிர்வசனீயமாம். யாதொன்றனிடத்து ஆதாரத்தன்மை தோற்றுமோ! அஃததிஷ்டானமெனப்படும். அவ்வாதாரத்தன்மை பரமார்த்தமாமேல் ஆகுக ; அல்லது, ஆரோபிதமாமேல் ஆகுக. பரமார்த்தமாக ஆதாரமிருக்கில் அஃததிஷ்டானமாம் என்னும்ஆக்கிரகம் இந்தப்பிரசங்கத்தில் இல்லை. என்னை? ஆத்மாவில் அநாத்மாத்தியாசம் எப்படியோ! அப்படி அநாத்மாவில் ஆத்மாத்தியாசம் உண்டு. அநாத்மாவில் பரமார்த்தமாக ஆதமாவின் ஆதாரத்தன்மை இல்லை: ஆரோபிதஆதாரத்தன்மையே உண்டு. ஆதலால், ஆதாரமாத்திரத்தை இப்பிரசங்கத்தில் அதிஷ்டானமென்றனர். எங்கே அநாத்மாவில் ஆத்மாத்தியாசமுண்டு ! அங்கே அதிஷ்டானம் அநாத்மாவாம்; அது வியாவகாரிக

சத்தையும், ஆத்மா பாரமார்த்திக சத்தையும் உடையனவாகலின் அதிஷ்டானத்தின் விஷமசத்தையுடையதின் அவபாசம் அத்தியாசவிலக்கணமாதல் காண்க.

(௬௨) அத்தியஸ்தத்திற்குப் பரமார்த்தசத்தை கூறினதற்குத் தாற்பரியம்;—சுத்தபதார்த்தத்தினும் விசிட்டம் பின்னமாம் ; ஆகவின், அநாத்மாவில் ஆத்மாவின் சம்பந்தத்தின் அத்தியாசஞ் சொன்னேம்; அங்கே சம்பந்தவிசிட்ட ஆத்மாவுக்கே அத்தியாசமாம்; சொரூபமாக ஆத்மா சத்தியமாகலின், அத்தியஸ்தத்திற்குப் பரமார்த்தசத்தை சொருபதிருஷ்டியாற் கூறினர். அத்தியஸ்தங்கற்பிதமாமாகவின், அநாத்மசம்பந்தவிசிட்டம் கற்பிதமாயினும் சுத்தங் கற்பிதமாகாது; என்னை? சுத்தத்துக்கு விசிட்டம் பின்னமாகலின், விசிட்டத்தின் கற்பிதத்தன்மை சுத்தத்திலுண்டாகாது. கேவலம் ஆன்மசம்பந்தத்திற்கு அத்தியாசஞ்சொல்வதினும் சம்பந்தவிசிட்டவான்மாவுக்கு அத்தியாசஞ்சொல்லுதலும், அத்தியஸ்தத்திற்குப் பரமார்த்தசத்தை சொல்லுதலுமே சிரேஷ்டமாம். எதனாலெனின்? கேவலம் சம்பந்தத்திற்கு அத்தியாசஞ்சொல்லில் அதிஷ்டானத்திற்கு ஆரோபிதத்திலும் விஷமசத்தைகூடாது. சேதனசம்பந்தத்தின் அதிஷ்டானமாகிய அந்தக்கரணமும், கடாதியும் வியாவகாரிகம்; அவைகளில் சேதனத்தின் சம்பந்தமும் வியாவகாரிகம், பிராதிபாசிகமன்று. சேதனத்தின்சம்பந்தம் பிராதிபாசிகமாமேல், பிரமஞானத்தாலல்லாமல் பாதமாகவேண்டும்; பாதமாகாமையின் ஆன்மசம்பந்தமும், அதிஷ்டான அநாத்மாக்களும் வியாவகாரிகசத்தையாம்; ஆகவே, விஷமசத்தையாகாமையின் அத்தியாசவிலக்கணங்கூடாது. ஆகையால்; சம்பந்தவிசிட்டவான்மா அநாத்மாவில்அத்தியாசமாம். விசேஷியபாகம்பாரமார்த்திக சத்தையாகலின் விசிட்டம் பரமார்த்தசத்தையும் அதிஷ்டானம் வியாவகாரிக சத்தையுமாய் இரண்டும் விஷமசத்தையாகலின், அத்தியாசவிலக்கணங் கூடுமென்பது. எங்கே பிரம [௬௨] ஞானமுண்டோ! அங்கே சகல அநிர்வசனீய பதார்த்தங்களும் உற்பத்தியாம்.

(௬௩.) ஓரிடத்தில் சம்பந்தியின் உற்பத்தியுண்டு ; அது சுத்தியில் இரஜதத்தின் உற்பத்தியாம். இரஜதத்தில் சுத்தியிலிருக்குந் தாதாத்மியசம்பந்தத்தின் உற்பத்தியாம். சுத்தியிலிருக்கும் தன் தாதாத்மியம் இரஜதத்தில் அந்நியதாக்கியாதியன்று ; அப்படியே சுத்தியில் முன்னேயுள்ளதென்னுந் தன்மையாகிய தருமம் உண்டு; அதன் அநிர்வசனீயசம்பந்தம் இரஜதத்தில் உற்பத்தியாம்; அதுவும் அந்நியதாக்கியாதியன்று; இவ்வாற்றால், அந்நியோந்நியாத்தியாசத்திற்கும் இது உதாரணம், சம்பந்தாத்தியாசத்திற்கும் இது உதாரணம். சம்பந்தி அத்தியாசத்திற்கும் இது உதாரணம். அநிர்வசனீயவத்துவின் றோற்றரவைஞானாத்தியாசமென்பர். ஞானத்தின் அநிர்வசனீயவிஷயத்தை அர்த்தாத்தியாசமென்பர். ஆதலால் ஞானாத்தியாசம், அர்த்தாத்தியாசங்கட்கும் இது உதாரணமாம். சுத்தியில் இரஜதத்வதருமவிசிட்ட இரஜதத்தின் அத்தியாசம் உண்டு; ஆதலால், தருமி அத்தியாசத்திற்கும் இது உதாரணம். எங்கே அந்நியோந்நியாத்தியாசம் உண்டு! அங்கே இரண்டும் பரஸ்பரம் சொரூபமாக வத்தியாசமாகா. மற்றெப்படியெனின்? ஆரோபிதம் சொரூபமாகா வத்தியாசமாம். சத்தியவஸ்துவின் தருமம, அல்லது சம்பந்தம் அத்தியாசமாம். சம்பந்தாத்தியாசமும் இருவகைத்தாம். ஓரிடத்தில் தருமத்தின் சம்பந்தம் அத்தியாசமாம்; அது சொல்லிய உதாரணத்தில் சுத்தியிலிருக்கும் இதுவென்னுந்தன்மைரூபமானதருமத்தின்சம்பந்தம் இரஜதத்திலத்தியாசமாவதாம். சிவப்புப்புடவை என்புழி, குசும்பாவிலிருக்குஞ் சிவப்புநிறமாகிய தருமத்தின் சம்பந்தவத்தியாசம் புடவையிலுண்டு. அந்தக்கரணத்திற்கு ஆன்மாவில் சொரூபமாக வத்தியாசமுண்டு.அந்தக்கரணத்தில் ஆன்மாவுக்குச் சொரூபமாக அத்தியாசம் இல்லை ; பின்னை எப்படியெனின்? ஆன்மசம்பந்தம் அத்தியாசமாமாகலின், ஆன்மாவிற்குச் சம்சர்க்காத்தியாசமுண்டு. ஞானசொரூபம் ஆன்மாவாம். அந்தக்கரணமன்று. ஞானத்தின்சம்பந்தம் அந்தக்கரணத்திற்றோன்றுகின்றது. ஆகவின், ஆன்மாவின் சம்பந்தாத்தியாசம் அந்தக்கரணத்திலுண்டு. அப்படியே கடம் விளங்குகிறது, படம் விளங்குகிறது என்றிவ்வாறு ஸ்புரணசம்பந்தம் சர்வ பதார்த்தங்களிலுந் தோன்றுகின்றதாகலின்; நிகிலபதார்த்தங்களிலும் ஆன்மசம்பந்தத்தினத்தியாசமுண்டு. ஆன்மாவில் குருடுமுதலிய இந்திரியதருமந் தோன்றுகின்ற தாகலின், குருடு முதலியதருமங்களின் அத்தியாசம் ஆன்மாவிலுண்டு. ஆன்மாவில் இந்திரியங்களின் தாதாத்மிய வத்தியாசமில்லை. என்னை? நான்குருடனென்று தோற்றரவாகின்றதல்லாமல் நான் நேத்திரமென்னுந் தோற்றரவாதவில்லை. ஆதலால், நேத்திரதருமமாகிய குருட்டுத்தன்மையின் அத்தியாசம்ஆன்மாவிலுண்டு: நேத்திரத்தின் அத்தியாசம்இல்லை; இது தருமாத்தியாசத்திற்குஉதாரணம். நேத்திர முதலிய நிகிலபிரபஞ்சத்தின் அத்தியாசமும், ஆன்மாவிலுண்டெனினும், பிரமசேதனத்தில் சர்வபிரபஞ்சத்தின்அத்தியாசமும் உண்டல்லாமல் துவம்பதார்த்தத்தில் நிகிலபிரபஞ்சத்தின்

அத்தியாசம் இல்லை.ஒரேபதார்த்தத்தின் ஓர்தருமவிசிட்டத்தின்அத்தியாசம் உண்டாகிறதேயன்றி மற்றோர் தருமவிசிட்டத்தின் அத்தியாசம் உண்டாகிறதில்லை. அவித்தைக்கு இப்படிப்பட்ட வற்புத மகிமையுண்டு; அஃதெங்ஙனம்? பிராமணத்தன்மை முதலிய தருமவிசிட்டமாகியசரீரத்தின்தாதாத்மியவத்தியாசமஆன்மாவிலுண்டாயிருக்கிறதல்லாமல் சரீரத்தன்மை விசிட்ட சரீரத்தின் அத்தியாசம் உண்டாகவில்லை; இதனால், விவேகியும் நான் பிராமணன், நான் மநுடனென்று விவகரிக்கின்றனன்: நான் சரீரமென்று விவகரிக்கிலன். அவித்தைக்கு இப்படிப்பட்ட வற்புதமகிமை யிருத்தலால், ஆன்மாவில் இந்திரியங்களின் அத்தியாசமின்றிக் குருட்டுத்தன்மை முதலிய தருமாத்தியாசம் பொருந்துகின்றது; இது தருமாத்தியாசத்திற்கு உதாரணம். யாது அந்நியாசிரிதமாக விருக்குமோ! சுதந்தரமாகவிராதோ அதைத் தருமமென்பர், ஆதலால், சம்பந்தமுந்தருமமே:அதன் அத்தியாசமும் தருமாத்தியாசமேயாம். சொல்லியவாற்றால், அதிஷ்டானத்தினும் * விஷமசத்தையுடையதின் † அவபாசம் அத்தியாசமெனவும், அல்லது தனது அபாவாதிகரணத்திற் றனதவபாசம்அத்தியாசமெனவும் அத்தியாசவிலக்கணம் இருவகைப்படுதல்காண்க. ()

௬௪ [தாஷ்டாந்தத்தில் அத்தியாசவிலக்கணங் கூறுகின்றார்.]

இப்படிப் போல நாமரூபங்க ளிரண்டு மின்றி
ஒப்பமா யிரண்டற் றொன்றா யுணர்வொளி நிறைவாய் நிற்கும்
அப்பிர மத்திற் றோன்று மைம்பூத விகார மெல்லாம்
செப்புகற் பனையி னாலே செனித்தவென் றறிந்து கொள்ளே.

இ-ள். இப்படிப்போல=மேற்சொல்லிய சர்ப்பமுதலியவை தமதபாவாதிகரணங்களான இரச்சு முதலியவற்றில் அவபாசமாவனபோல—நாமரூபங்களானஇரண்டும்இன்றி=ஓர்நாமமும்,ஒருருவமும் தன்கணில்லாமல்—ஒப்பம் ஆய்=சமமாயும்,—இரண்டு அற்று ஒன்று ஆய்=துவிதமற்றேகமாயும், உணர்வு ஒளி நிறைவு ஆய்=ஞானமாயும், ஸ்புரணமாயும், பூரணமாயும்,—நிற்கும்=(தான் நின்றவண்ணமே)நிற்கின்ற,—அப்பிரமத்தில்=தமதபாவாதிகரணமானபிரமத்தில்—ஐம்பூதவிகாரம் எல்லாம்=பஞ்சபூத முதலிய ‡ விகாரங்களனைத்தும்—தோன்றும்=அவபாசமாம்.—[ஆயின்,இரச்சுவில்சர்ப்பாத்தியாசத்திற்கு இரச்சுவவச்சின்ன சேதனாசிரிதவவித்தை, அல்லது இரச்சுவின் இதுவென்னும் ஆகாரமானஅந்தக்கரணவிருத்தியவச்சின்னசேதனவாசிரிதவவித்தைஉபாதானகாரணமும், இரச்சுவின் விசேஷரூபஅப்பிரதீதி நிமித்தகாரணமுமாயிருப்பனபோல ஜகத்தத்தியாசத்திற்கு உபாதானநிமித்தம் யாவையோவெனின்?] செப்பு கற்பனையினாலே = இனிக்கூறப்படும் கற்பனைகளாலே—செனித்த என்று=உண்டாயினவென்று—அறிந்துகொள்= நீ தெரிந்துகொள்வாய்—எ-று.

"கற்பனைகள்" என்றது அவ்வியத்தம், ஈசுரஞானமுதலியவை; இனிவருஞ் செய்யுட்களால் இவைவெளியாம். இவைகளைக்கற்பனை என்றது,

"அவிச்சைவிச்சைக்டாமோது மாத்திரமாமுலகுறை வழக்கத்துள்ளன வுண்மையிலில்லை"—

என்னுஞ் சுருதியாலென்க; அல்லது, கற்பனைக்குக்காரணங்களை ஆகுபெயரால் கற்பனையென்றாரெனினும் ஆம்.

"நாம ரூபங்க ளிரண்டு மின்றி, ஒப்பமா யிரண்டற்றொன்றா யுணர்வொளி நிறைவாய் நிற்கும்"—

என்று இவ்வளவு விசேடணங்கூறினது சகத்தின் அபாவாதிகரணம் பிரமமென விளங்குதற் பொருட்டாமென்க.

அங்ஙனமாயின் அதற்கு,

"நாம ரூபங்க ளிரண்டு மின்றி, ஒப்பமாய்"—

எனும் இத்துணைவிசேடணமே போதுமாகலான், ஏனையவிசேடணங்கள் எற்றிற்குக்கூறினர்தாவெனின்? சாங்கியமதத்தில் பிரகிருதிக்கு முக்குணமும் சமமாகும்போது "பிரதானம்" எ-ம், அவ்வியாகிருதம்" எ-ம், அதுவே "சகத்காரணம்" எ-ம் கூறியிருப்பதால் அதில் அதிவியாப்தி நீக்குதற்பொருட்டு,

"நாம ரூபங்க ளிரண்டு மின்றி ஒப்பமாய்"—

என்றொழியாது, "இரண்டற்றொன்றாய்" எ-ம், ஆகாசம் இரண்டற்றொன்றாயிருத்தலினானும், நியாயமதத்தில் அதனை "நித்தியம்" என்றொப்பியிருத்தலினானும் அதில்அதிவியாப்திநீக்குதற்பொருட்டு, 'உணர்வொளி நிறைவாய்"எனவுங்கூறினரென்க. ஞானம் அந்தக்

* விஷமசத்தை=சமமல்லாத சத்தை. † அவபாசம்=தோற்றரவு. ‡ விகாரம்=காரியம்.

காரணத்தின்கண்ணும், ஸ்புரணம் கடாதிக்கண்ணும் நிகழாநிற்கும்;
இதனை, சுரு-வது பிரசங்கத்திற்காண்க.பிரமம்பாரமார்த்திகசத்தை
யுடையதாகலானும், ஆகாசாதிகள் வியாவகாரிகசத்தை யுடையனவா
கலானும் அதிஷ்டானத்தினும் விஷமசத்தையுடையத னவபாசம்
அத்தியாசமென்னும் இலக்கணமும் பொருந்துமாறறிக. (உஅ)

[முன்தோகுத்துக் கூறியதை வகுத்துக் கூறுகின்றார்.]

அதுதானெப் படியென் றக்கா லநாதியாஞ் சீவ ரெல்லாம்
பொதுவான சுழுத்தி போலப் பொருந்துமவ் வியத்தந் தன்
இதுகால தத்து வப்பே ரீசனுட் பார்வை யாலே [னில்
முதுமூல சுபாவம் விட்டு முக்குணம் வியத்த மாமே. (உகூ)

இ-ள். அது தான்=(அத்தியாசரூபமான) அச்சிருஷ்டிக்கிரமந்
தான்—எப்படிஎன்றக்கால்=எங்ஙனம்உண்டாயினவென்று கேட்பா
யாகின்,—அநாதி ஆம் சீவர் எல்லாம்=அநாதியாயுள்ள சீவகோடி
கள்யாவும்—பொது ஆனசுழுத்திபோல=(சகலர்க்கும்)சாதாரணவநு
பவமானசுழுத்தியிற்போல—அவ்வியத்தந்தன்னில்=(சிருஷ்டிக்குமு
ன்னே அநாதியாய், சதசத்விலட்சணபாவபதார்த்தமாயுள்ள)மாயை
யின்கண்ணே—பொருந்தும் = (கருமவாசனைகளோடுகூட) விலீன
மாயிருக்கும்.— இது=இம்மாயையானது—காலதத்துவப்பேர்=கால
தத்துவமென்னும் நாமமுடைய—ஈசன் உட்பார்வையாலே=(சீவர்
களின் கர்மபரிபாகவசத்தாலெழுவதான) ஈசுரனுடைய சிருஷ்டிபரி
யாலோசனரூபமாகிய திருஷ்டியினாலே—முது மூலசுபாவம்விட்டு=
முன்னிருந்த (சாமியாவஸ்தாரூபமான) காரணத்தன்மையை யொழி
த்து—முக்குணம் வியத்தம் ஆம்=(குலாலாதிகளின் சகாயத்தினால்
மண்ணிற் கடசத்திபோல) மூவகைக்குணங்களாகப் பிரகாசமாம்.—
எ-று.

சீவத்துவ, ஈசுரத்துவங்கள் அஞ்ஞானாதீனமாதலால் அவ்வஞ்
ஞானத்திற்கு அநாதிபாவரூபத்தன்மை சித்தியாமல் சீவேசுரர்களுக்
குச் சித்தியாதாகலின், சீவர்க்கு அநாதியென்னும்விசேடணந் தந்த
தால் மாயைக்கும அதுதந்து விரித்தாம்.அவ்வியத்தம், அஞ்ஞானம்,
அவித்தை, பிரகிருதி, மாயை, சத்தி என்பன ஒருபொருட்சொற்
கள். அவித்தை,மாயை என்பவற்றிற்கு ஏகதேசிகள் பேதங்கூறுவர்.
நையாயிகர்முதலியோர், ஞானபாவத்தையே அஞ்ஞான மென்பர்.
சித்தாந்தத்தில் ஆவரணவிக்ஷேபசத்திகளையுடையதாய், அநாதியாய்,
பாவ [ஸாவ] ரூபமாயுள்ள பதார்த்தம் அஞ்ஞானம்.

(கூரு) நாமரூபங்க ளாக வெளிப்படாமையின் அவ்வியத்தம்,
வித்தையினால் நாசமாதலின் அவித்தை, பிரபஞ்சத்திற் குபாதான
மாகலின் பிரகிருதி, தர்க்கடத்தையுஞ் சம்பாதித்தலின் மாயை,சுத
ந்தரத்தன்மையின்மையின் சத்தி என்பர். அஞ்ஞானத்திற்கு அநாதி
பாவரூபத்தன்மை இரண்டாம்படலத்தில் மாயாலட்சணங் கூறுமி
டத்து விரித்துரைக்கப்படும்;ஆண்டுக்காண்க."சுழுத்திபோலப்பொ
ருந்தும்" என்றதால், கர்மவாசனைகளோடுகூடஎனவிரித்தாம். சர்வப்
பிரபஞ்சத்தையும்நாசம்பண்ணுவதால்ஈசுரனுக்கு, "காலதத்துவம்"
என்று பெயர்;இதனைக்கீதையிலும், விஷ்ணுசகஸ்திர நாமபாஷியத்
துங் காண்க. "ஈசனுட்பார்வையால்" எ-கு, உ-ம் பிரமகீதை.

"காலமுங் கன்மந் தானும் பரிபாக மான வாறே
ஞானமுண் டாக நல்ல குணத்தினைக் கலந்து நிற்கும்
பாலதொன்றில்லா விந்தச் சத்திமான் படைத்தற் காக
வேலவே யெல்லா மாவோ மென்றுகொண் டிசைந்து
பார்த்தான்"—எனவரும்.

மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. (உக)

(கூகூ) [முக்குணங்களி னுநவழதலியவற்றைக்
கூறுகின்றார்.]

உத்தம வெளுப்புச் செம்மை யுரைத்திடு கறுப்பு மாகும்
சத்துவ குணத்தி னோடு ரசோகுணந் தமோகுணந் தான்
சுத்தமோ டழுக்கி ருட்டாச் சொல்லுமுக் குணமு மூன்றாய்
ஒத்துள வேனுந் தம்மு ளொருகுண மதிக மாமே. (கூ0)

இ-ள். வெளி.

"சத்துவ குணத்தினோடு ரசோகுணத் தமோகு ணந்தான்"—
எ-கு, உ-ம் பகவற்கீதை,

"சத்து வம்ரச சோடு தமமென
வுய்த்து வந்த பெயரை யுடையன
வெத்து வந்துவ முந்தரு கிற்பன
மெத்து வந்தவற் றின்செயல வேறுகேள்"—
எனவரும்.

"உத்தம வெளுப்புச் செம்மை யுரைத்திடு கறுப்பு மாகும்"—
எ-கு, உ-ம் பகவற்கீதை,

"பற்று மாசின்மை யாற்பளிங் கொப்பது
வுற்ற நல்லறி வானதுண் டாக்குவ
தெற்று மின்பமல் லாற்றுன்ப மென்பது
சற்று மில்லது சத்துவ மாவதே''—எ-ம்,

"ஓது ராக வுருவ முடையது
தாது கற்புரை யுண்ணிறஞ் சார்ந்தது
பேது செய்வினை யோடறி வைப்பினற்
கேது வாய திராசத மென்பதே''—எ-ம்,

"குறியு நீல மயக்கமுங் கோதிலா
நெறிக டம்மை யிகழ்தலு நித்திரை
செறித லானது மற்றிவற் றாற்றிண்ணென்
றறிவை மாய்க்கு மதுதம மாவதே''—எ-ம் வரும்.

"சுத்தமோ டழக்கி நட்டாச் சோல்லுழக் குணமும்'' எ-கு, உ-ம் ஈசுரகீதை,

"ஒத்தமுக் குணங்களாம் பகுதி யுத்தமஞ்
சத்துவ ஞானமாந் தமமஞ் ஞானமாம்
மத்திமங் கலப்பதா மற்றிம் மூன்றையும்
புத்தியின் விகாரமே புலப்ப டுத்துமால்''—எ-ம்,

"தம்மு ளொரு குணமதிகமாம்''—எ-கு, உ-ம் பகவற்கீதை,

"வாழுஞ் சத்துவ மற்றைய விரண்டையு மறைத்துத்
தாழு மற்றைய விரண்டுமெத் தமோகுணந் தழைப்பின்
வீழுஞ் சத்துவந் தமங்களவ் விரசதம் விளைவி
னூழின் மற்றிவை யிரண்டுந்தாழ்ந் தொன்றுமிக் குளதா
ம்''—எனவரும்.

மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (ருO)

(கூஎ) [சகத்தின் உற்பத்திப் பிரதிபாதனத்தில் வேதத்திற் கபிப்பிராயமின்றென்பதை அறிவித்தற்பொருட்டு இடையே மற்றொருவகைச் சிருட்டி கூறுகின்றார்.]

ஒருவழி யிதுவா மித்தை யொருவழி வேறுச் சொல்வர்
மருவுமவ் வியத்தந் தானே மகதத்வ மாகு மந்த
அருண்மக தத்து வந்தா னகங்கார மாகு மென்றும்
கருவகங் கார மூன்றுக் காட்டிய குணமா மென்றும். (ருக)

இ-ம். இது ஒரு வழி ஆம்=(உபநிடதங்களிற் சொல்லுஞ் சகத்துற்பத்திக்கிரமங்களுள்ளே,) இதுஒருகிரமமாம்,—இத்தை—வேறு ஒருவழியாச் சொல்வர்=மற்றொரு கிரமமாகவும் பெரியோர்சொல்லுவர்.—மருவும் அவ்வியத்தந் தானே=(கர்மவாசனைகளோடு சீவர்கள்) விலீனமாயிருக்கும் அவ்வியத்தமே—மகதத்வம் ஆகும் (என்றும்)=சமஷ்டிபுத்திரூபமான) மகதத்துவமாகத் தோன்று மென்றும்,—அருள் அந்த மகதத்துவந்தான்=சொல்லிய அந்த மகதத்துவமே—அகங்காரம் ஆகும் என்றும்=அகங்கார தத்துவமாகத் தோன்றமென்றும்—கரு அகங்காரம் = காரணமான அவ்வகங்காரதத்துவமானது—மூன்றுக்காட்டிய குணம் ஆம் என்றும்=மூவகையாக முன்னே அறிவித்த சத்துவாதிகுண ரூபங்களா மென்றும்—எ-று.

"காட்டிய குணமாமென்றும், ஒருவழி வேறுச்சொல்வர்''—என ஒட்டுக.

இதனை,

"சத்துவ குணத்திற் றோன்றுந் தயங்குமுட் கரண நான்கும்
புத்தியிந் தியங்க ளைந்தும் போந்துதித் திடு மிராச
தத்தில்வாக் காதி யைந்துந் தரும்பிரா ணாதியைந்து
மத்தமோ குணத்திற் றோன்று மகல்விசும் பாதி பூதம்''—

"அப்பெரும் பூதம் பஞ்சீ கரித்துல காகி நிற்கும்''—

என வேதாந்த சூடாமணியிற் கூறியபடி விரித்துக்காண்க.

(கூஅ) இன்னும் சாந்தோக்கியத்தல் சத்ரூப பரமான்மாவினின்றும் அக்கினி, சலம், பிருதிவி என்னும் இவை கிரமமாக உண்டாயிற்றென்றும், தைத்திரியத்தில், ஆகாசம், வாயு, அக்கினி, சலம், பிருதிவி என்னும் இக்கிரமத்தால் பஞ்சபூதங்கள் உண்டாயினவென்றும், ஓரிடத்தில் சர்வசகத்தையும்பரமேசுரர்சிருட்டித்தாரென்று முறைதெரிக்காதும் உற்பத்தி கூறியிருக்கின்றது. வாஸ்தவமாகச் சகத்திருந்தால் அதனது உற்பத்தி அநேகபிரகாரமாக வேதஞ்சொலாது. அநேக பிரகாரமாகச் சொல்லியிருப்பதாற் சகத்தினுற்பத்திப் பிரதி பாதனத்தில் வேதத்திற் கபிப்பிராயமின்றும்; பின்னையாது! அதனபிப்பிராயம் என்னில்? அத்வைதப் பிரமத்தை யறிவித்தற் பொருட்டுச் சகத்தை நிடேதஞ் செய்வதேயாம்; ஆகலின், மித்தை

யான சகத்தை யாதானும் ஒருவழியாக ஆரோபஞ் செய்ததென்க. எதுபோலெனின் ? விநோதத்தினிமித்தம் மேலே கிளப்புதற்கு வாணமருந்தையுள்வைத்துத் தாருவினுல்யானையுருவமைப்பவன் அதன் செவி, வால் முதலிய அவயவங்கோணிப்போமாயின், அவற்றை ஒழுங்குறச் செய்யவேண்டுமென்று முயற்சியாதது போலவென்க.

(௬௬) சூத்திரகாரரும், பாஷியகாரரும் இரண்டாம் அத்தியாயத்தில் உற்பத்திகூறுஞ்சுருதிவாக்கியங்களின் விரோதங்களைப்போக்கித்தைத்திரிய சுருதிகூறியபடி ஒரே வழியாகச் சகத்துற்பத்தியில் சர்வ உபநிடதங்கட்கும் அபிப்பிராய முளதென வருளிச்செய்தது எற்றிற்கோவெனின்? உற்பத்தி வாக்கியங்கட்குப் பூருவஞ்சொன்ன அபிப்பிராயமறியாத மந்த சிஞ்ஞாசையுடையோர்க்கு உபநிடதங்களில் நாநாவிதமாகச் சகத்துற்பத்தி கூறியிருக்கின்றதைப் பார்த்துப் பிராந்தியுள தாமாகலின், அதை நிவிர்த்தித்தற்பொருட்டும், பிரமவிசாரத்தால் யதார்த்த ஞானம் உதியாதோர்க்கு லயசிந்தன நிமித்தமும் அங்ஙனம் அருளிச்செய்ததென்க. சகத்துற்பத்தி நியமமின்றென்பதை,

"வான்முதலா மண்முதலா நீர்முதலாந் தீமுதலா மற்றைவாயுத், தான்முதலா மிப்படியே சிருட்டிதொறு மோரொன்றுதலைமையாகும், யான்முதலோ ரயன்சிருட்டி சிலேடையா வுனக்குரைத்தே னிந்தவாற்றான், மேன்முதலா நியமமிதற் கொன்றுக விலதுபல விதமாய்த்தோன்றும்"—

என்னும் வாசிட்டத்தானும் அறிக. (௩௧)

[தான் எடுத்துக்கூறப்புகுந்த சிருட்டிக்கிரமத்தை
இனி விவரணஞ் செய்கின்றார்.]

இக்குணங் களிலே விண்போன் றிருக்குஞ்சிற் சாயைதோன்
(றும்
முக்குணங் களினுந் தூய்தா முதற்குண மாயை யாகும்
அக்குணப் பிரமச் சாயை யந்தரி யாமி மாயை
எக்குணங் களும்பற் றுதோ னிமித்தகா ரணனு மீசன். (௩௨)

இ-ள். இக்குணங்களிலே = மேலேகூறிய சத்துவாதி குணங்களில்—விண் போன்று இருக்கும்= ஆகாசம்போல (அசங்கமாய், வியாபகமாய், சூட்சுமமா) யிருக்கும்—சிற் சாயை தோன்றும்=சித்தின் பிரதிபிம்பம் உண்டாகும்.—முக்குணங்களினும்—தூய்து ஆம் முதற்

குணம்=சுத்தமான சத்துவகுணம்—மாயை ஆகும்=மாயையென்று சொல்லப்படும்;—அக்குணப் பிரமச் சாயை=அந்தச் சுத்தசத்துவப் பிரதான மாயையிற் பிரதிபலிக்கும் பிரமத்தின்பிரதிபிம்பமானது—அந்தரியாமி = அந்தரியாமியாம்:—மாயை எக்குணங்களும் பற்றுதோன்=(அவனே தனக்குச் சரீரமான) மாயையிலும்; அதன்பரிணாமமாகிய சர்வஞ்ஞத்வாதி கல்யாணகுணங்களுள்ளே எந்தக்குணங்களிலும் அகந்தை, மமதைரூப அபிமானமுறாத—நிமித்தகாரணன் ஆம் ஈசன்=நிமித்தகாரணனாகிய ஈசனும்.—எ-று.

இக்குணங் களிலே விண்போன் றிருக்குஞ் சிற் சாயை
தோன்றும்"—

எனக்கூறியதால், தமோகுணத்திற் பிரதிபிம்பம் எதென்று ஆசங்கைவரில், அங்ஙனங்கூறியது சத்திரிநியாயத்தால் என்க; அல்லது, அதன்காரியமான பஞ்சதன்மாத்திரையின் சத்துவாம்ச சமஷ்டியினாற்றோன்றும் அந்தக்கரணத்திலும், அதன்காரியமான ஞானாகாரவிருத்தியிலுந் தோன்றும் பிரதிபிம்பத்தை அங்ஙனங் கூறியதாம் என்க. இராசததாமதகுணங்களால்தான் அமிழ்த்தப்படாமல், அவைகளையமிழ்த்தி மேலிட்டிருப்பது சுத்தசத்துவமாம். இரசோகுண தமோகுணங்களால்அமிழ்த்தப்பட்டசத்துவம்மலினசத்துவமெனப்படும். சகலசீவர்கட்குள்ளுமிருந்துபிரேரணைசெய்வதால், "அந்தரியாமி." "மாயையெக்குணங்களும்பற்றுதோன்" எ-து, இவற்கு உபாதியானமாயை "அமோககாரணியாகலின்;" இதனானேஈசுரன்நித்தியமுத்தன் என்பதும், "நிமித்தகாரணனும் ஈசன்" என்றதால், பிரமம் அசங்கமாகலின் சகத்திற்குக் கேவலம் சத்தாஸ்பூர்த்தியைக்கொடுப்பதுமாத்திரமாய் இருப்பதேயல்லது சகசிருட்டியாதி யாதொருசம்பந்தமுடைத்தானதன்றென்பதும், சகசிருட்டியாதிசெய்பவனும், பக்தானுக்கிரகார்த்தம் ஆவிர்ப்பவிப்பவனும், சகலவிபூதிகளை யுடைத்தானவனும் காரணப்பிரமமென்னும் இவ்வீசுரனே என்பதும்பெறப்படுகின்றன. சுத்தசத்துவகுணசகிதமாயையும், மாயைக்கதிஷ்டானசேதனமும், மாயையின்கண் ஆபாசமும் மூன்றுங்கூடி ஈசுரனெனப்படும்; இவ்வீசுரனே சகத்துக்குக்காரணமாம்; காரணம் இருவகைத்து. ஒன்று உபாதானகாரணம்: மற்றொன்று நிமித்தகாரணம். கடத்தின் சொரூபத்தில் மண்போல யாது காரியத்தின்சொரூபத்திற் பிரவேசமாமோ யாதின்றிக் காரியத்தின் ஸ்திதிகூடாதோ ! அது உபாதானகாரணமெனப்படும். யாதுசொரூபத்திற் பிரவேசமாகாமல்காரி

யத்திற்கு வேறுயிருந்து குலாலன்போலச்செய்கிறதோ! யாதுநசித்ததால் காரியங்கெடாதோ! அது நிமித்தகாரணமெனப்படும். உலண்டுபோல, ஈசுரனுடைய சரீரமான சடமாகியமாயை சகத்துக் குபாதானகாரணம்: சேதனபாகம் நிமித்தகாரணமென்றறிக. (௬உ)

[இதுவுமது.]

ஈசனுக் கிதுசு ழுத்தி யிதுவேகா ரணசரீரம்
கோசமா நந்த மாகுங் குணமிரா சதம வித்தை
தேசறு மவித்தை தோறுஞ் சிற்சாயை சீவ கோடி
நாசமா முயிர்க்கப் போது நாமமும் பிராஞ்ஞ னாமே. (௬௩)

இ-ள். ஈசனுக்கு=ஈசுரனுக்கு—இது=இம்மாயையே—சுழுத்தி=சுழுத்தியவத்தையாம்;—இதுவே காரணசரீரம் கோசம் ஆநந்தம் ஆகும்=இதுவே காரணசரீரமும், ஆநந்தமயகோசமுமாகும்.—இராசதகுணம் அவித்தை=இராசோகுணம் அவித்தை (யென்றுசொல்லப்படும்;)—தேசறும்அவித்தைதோறும்=மலினசத்துவமான அவித்தைகடோறும்—சிற்சாயைசீவகோடி=(பிரதிபிம்பித்துள்ள)சித்தின்பிரதிபிம்பங்களே சீவகோடிகளாம்.—நாசம் ஆம் உயிர்க்கு=நாசமாகாநிற்கும் உயிர்களுக்கு—அப்போது= (காரியசரீரங்களையடையாமல் அவித்தைமாத்திர வுபாதியுடைத்தாயிருக்கும்) அச்சமயத்தில்—நாமமும்=பெயரும்—பிராஞ்ஞன் ஆம்=பிராஞ்ஞனென்று சொல்லப்படும்.—எ-று.

(எ0) "தேசறு மவித்தை தோறும்" என, அவித்தைக்குப் பன்மைப்பொருட்டும் இடைச்சொற் கொடுத்ததனால் அவித்தைஅநந்தம்; அந்த அநந்த அவித்தைகளினால் அநந்த ஈசுரனும், அநந்த பிரமாண்டங்களுங் கற்பிதமாமென்றும், யாதொருசீவனுக்குஞானமுண்டாமோ! அவனது அஞ்ஞானமும், ஈசுரனும், பிரமாண்டமுமேநிவர்த்தியாம்; மற்றைச் சீவர்கட்குப் பந்தமுண்டென்றுங் கூறுகின்ற வாசஸ்பதிமதமே இவ்வாரியர்க்கும் உடம்பாடென்றூ மாலோ வெனின் ?

(எக) அதில் ஈசுரன், சீவனுடைய அஞ்ஞான கற்பிதமென்று சொல்லியிருக்கிறது; அது சுருதி, ஸ்மிருதி, புராணங்கட்கு விருத்தமாம்; அதுவேயன்றி, ஈசுரன் அநந்தம் என்பதும், தனித்தனி சீவரிடத்துச் சிருட்டிபேதஞ் சொல்லுவதும் விருத்தமாம். நாநாவாக அஞ்ஞானத்தை யொப்பி ஈசுவரனும், சிருட்டியும் ஒன்றென் றொப்பவதுங் கூடாதாதலால் இவர்க்கு அஃதுடம் பாடன்று.

(எஉ) பின்னையாதோ ! இவர் உடம்பாடெனின்? அஞ்ஞானம் ஒன்றே ; அந்தகாரம்போல அம்ஸம் அநேகமாம் : எவ்வந்தக்கரணத்தில் ஞானம் உண்டாமோ ! அவ்வந்தகரண வச்சின்னசேதனத்துள்ள அஞ்ஞானக்கூறு ஞானத்தால் நிவிர்த்தியாம்; அது நிவிர்த்தியாகப்பெற்றவனே முத்தனும். எவ்வந்தக்கரணத்தில் ஞானம்உண்டாகவில்லையோ ! அவ்வந்தக்கரணத்தில் அஞ்ஞானக்கூறும் உண்டு: பந்தமும் உண்டு; இவ்வாறு, அஞ்ஞானம் ஒன்றென்னும்பட்சத்தில் பந்தமோட்சவியவகாரங் கூடுமாகலின், அஞ்ஞானம் ஒன்றென்னும் பட்சமே இவர்க்குடம்பாடாம்.

(எ௩) அன்றியும், அஞ்ஞானம் சீவேசுரவிபாகரகிதமான சுத்தப்பிரமத்தின் ஆசிரிதமாய் அச்சுத்தப்பிரமத்தைத்தானே * ஆச்சாதனம் பண்ணுகின்றது. எதுபோலெனின்? அந்தகாரமானது கிரகத்தையே ஆசிரித்துக்கொண்டு அக்கிரகத்தைத்தானே ஆச்சாதனம் பண்ணுவதுபோலென்க; இந்தப்பட்சத்தைச் சுவாசிரய, சுவவிஷய பட்சமென்பர் ; இதற்கு, சுத்தப்பிரமமே மாயைக்கு ஆசிரயம், சுத்தப்பிரமமே மாயைக்கு விஷயம் என்று பொருள். மாயை சுத்தப்பிரமத்தை மறைப்பதே அதனைவிஷயம் பண்ணினதாம். சஞ்சேபசாரீரகம், விவரணம், வேதாந்தமுக்தாவலி, அத்வைதசித்தி, அத்வைததீபிகைமுதலிய கிரந்தகாரர் அஞ்ஞானம் சுவாசிரயம், சுவவிஷயம் என்னும்பட்சமே அங்கீகாரஞ்செய்திருக்கின்றனர். வாசஸ்பதியென்பவர், அஞ்ஞானம் சீவன் ஆசிரிதமாய்ப் பிரமத்தை விஷயம்பண்ணுகிறதென்று ஒப்பினர். எதனாலெனின்? நான்அஞ்ஞானி, பிரமத்தையறிகின்றிலேன் என்னுந் தோற்றரவால் நான் என்னுஞ் சத்தத்துக்குப்பொருளானசீவன் அஞ்ஞானியென்பதால் அஞ்ஞானத்திற்குஆசிரயமாக விளங்குகின்றனன். பிரமத்தை யறிகின்றிலேன் என்பதால், அஞ்ஞானத்திற்குவிடயமாகப்பிரமந்தோற்றுகின்றது. இவ்வாற்றால், அஞ்ஞானம் சீவனாசிரிதமாய்ப் பிரமத்தை விடயம்பண்ணுகின்றதென்பது வாசஸ்பதியினுடையமதம். சீவபாவம் அஞ்ஞானத்தின் காரியம் : அஞ்ஞானம் சுதந்தரமாக ஒருகாலும் இராதாதலால், நிராசிரய அஞ்ஞானத்தால் சீவபாவங்கூடாது. முன்னேஏதேனும் ஒன்றனாசிரிதமாக அஞ்ஞானம் இருக்குமாகில், அப்போது அஞ்ஞானகாரியமாகச்சீவபாவம் உண்டாகும். சீவத்துவம்போல ஈசுரத்துவமும்அஞ்ஞானகாரியமாமாகலின், ஈசுரனாசிரிதமாகவும் அஞ்ஞானம்இன்றாம்.

* ஆச்சாதனம்=மறைத்தல்.

பின்னை எதனது ஆசிரிதமாமெனின்? சுத்தப்பிரமத்தின்ஆசிரிதமாய் அநாதியாம். சேதனமும், அஞ்ஞானமும் அநாதி ; அவைகளின் சம் பந்தமும் அநாதி: சேதன அஞ்ஞானங்களின் அநாதிசம்பந்தத்தால் சீவபாவமும், ஈசுரபாவமும் அநாதியாம் ; அங்ஙனமாயினும் சீவபா வம், ஈசுரபாவம் இரண்டும் அஞ்ஞானத்தின் அதீனமாம். ஆதலால், அஞ்ஞானத்தின் காரியமென்று சொல்லப்படும். சீவன் அஞ்ஞானத் திற்கு அதிஷ்டானரூப வாசிரயமென்னல் கூடாது: சுத்தப்பிரமமே அஞ்ஞானத்திற்கு அதிஷ்டானரூப வாசிரயமாம்; சுத்தப்பிரமமென் னும் அதிஷ்டானத்தினுசிரிதமாகிய அஞ்ஞானம் அந்தச்சுத்தப்பிர மத்தையேஆச்சாதனஞ்செய்கிறது; அதன்பின்னர் நான் அஞ்ஞானி யாயிருக்கிறேன் என்னும் இவ்வாற்றுல், சீவன் அஞ்ஞானத்திற்கு அபிமானிரூப வாசிரயமாகின்ருனென்பதும் இவர்க்கு உடம்பாடா மெனக்கொள்க. உற்பத்திக்கு ஆதியென்றுபெயர் ; அஃதில்லாதது அநாதி. "அநாதியாஞ்சீவரெல்லாம்' என்று,௨௧-ம்செய்யுளிற்கூறி யிருத்தலின் அநாதிக்குநாசங்கூடாதென்றுவரும் ஆசங்கையை, பிரா கபாவத்திற்குப்போலச் சீவத்துவத்திற்கு ஞானேதயத்தால் புலிகண் டோன்போல நாசங்கூடுமென்று நிவிர்த்தித்தற்பொருட்டே "நாச மாம் உயிர்க்கு" என்ருர். (௩௩)

[இதுவுமது.]

அழுக்கொடு பற்றுஞ் சீவர்க் கதுவேயா நந்த கோசஞ்
சுழுத்திகா ரணச ரீரஞ் சொன்ன திம்மட்டு மோக
முழுக்குணத் திரண்டால் வந்த மூலவா ரோபஞ் சொன்னேம்
வழுத்துசூக் குமவா ரோப வழியுநீ மொழியக் கேளாய். (௩௪)

இ-ள். அழுக்கொடு பற்றும் சீவர்க்கு=மலினசத்துவமான அவி த்தையையும்,(அதன்காரியமானகிஞ்சிஞ்ஞத்துவமுதலியஈனகுணங் களையும் யான், எனதென்று) விசுவசிக்குஞ் சீவர்கட்கு—அதுவே ஆநந்தகோசம்=அவ்வவித்தையே ஆநந்தமயகோசமாம்;— சுழுத்தி காரணசரீரம்=(அதுவே) சுழுத்தியவத்தையும், காரணசரீரமுமாம். —இம்மட்டும்சொன்னது=இதுவரையிற் கூறியது—முழுமோக இர ண்டுகுணத்தால் வந்த=முழுமோகமான சுத்தசத்துவம்,மலினசத்து வம் என்னும்மாயை, அவித்தைகளாலுண்டான—மூலஆரோபம்சொ ன்னேம்=காரண அத்தியாசத்தைக் கூறினேம்.—வழுத்து சூக்கும ஆரோபவழியும்=இனிக்கூறத்தக்கதான சூட்சுமப்பிரபஞ்ச வத்தியா சக் கிரமத்தையும்—மொழிய நீகேளாய்=கூற நீகேட்பாய்.—எ-று.

அவித்தையின்கண்ணே ஆவரணசத்தி உண்மையின், அதுதமது நிசரூபமான கூடஸ்தசொரூபத்தை மறைத்துக்கோடலால் அவித் தையிலும், அதன்காரியமான கிஞ்சிஞ்ஞத்வாதிகளிலும் யான், என தென்னுஞ் செருக்குச் சீவர்கட்குளவாகலின், "அழுக்கொடுபற்றுஞ் சீவர்க்கும்" எ-ம், அவித்தை, மாயைகள்காரியப்பிரபஞ்சத்திற்குமூல மாகலானும், தமோகுணம்போற் பிரியாமையானும் "மோக முழுக் குணத் திரண்டால் வந்த" என்றுங் கூறினர். (௩௪)

[இதுவுமது.]

ஏமமா யாவி னேத வீசனு ரருளி னுலே
பூமலி யுயிர்கட் கெல்லாம் போகசா தனமுண் டாகத்
தாமத குணமி ரண்டு சத்தியாய்ப் பிரிந்து தோன்றும்
வீமமா மூட லென்றும் விவிதமாந் தோற்ற மென்றும். (௩௫)

இ-ள். ஏமமாயாவினேத ஈசனுர்=(ஆவரணமின்மையின் சுத் தப்பிரமாஹமென்னும் அநுபூதியினுல்எழுங்)களிப்பினையும், மாயை யினுல் சகசிருட்டியாதி, (திரிபுரசம்மாராதி, இராவணசம்மாராதி) லீலைகளையும் உடையனுன ஈசுரனுடைய—பூமலி அருளினுலே= சிறப்புமிக்கதண்ணருளினுலே—உயிர்கட்குஎல்லாம்= (சேடகருமத் தோடு அவ்வியத்தத்திற்கிடந்த) சீவர்களுக்கெல்லாம்—போகசாத னம் உண்டாக=போகசாதனமான (சூட்சுமதேகங்கள்) உளவாதற் பொருட்டு—தாமதகுணம்=தமோகுணப்பிரதானமானமாயையான து—வீமம் ஆம் மூடல் என்றும் = கனமான ஆவரணமென்றும்,— விவிதம் ஆம் தோற்றம் என்றும்=நாநாவான விட்சேபமென்றும்— இரண்டு சத்தி ஆய்=இருவகைச்சத்திகளாக—பிரிந்து தோன்றும்.... எ - று. (௩௫)

[இதுவுமது.]

தோற்றமாஞ் சத்திதன்னிற் சொல்லிய விண்ணும் விண்ணிற்
காற்றதாங் காற்றிற் றீயாங் கனலினீர் நீரின் மண்ணும்
போற்றுமிவ் வைந்து நொய்ய பூதங்க ளென்று பேராம்
சாற்றுமற் றிவற்றிற் போக சாதன தநுவுண் டாகும். (௩௬)

இ-ள். சொல்லியதோற்றம் ஆம்சத்திதன்னில்=முன்சொல்லிய (அவ்விருவகைச்சத்திகளுள்ளே,) விட்சேபமாகிய சத்தியினின்றும் —விண் ஆம் =(சத்ததன்மாத்திரையான)ஆகாசமுண்டாம்.—விண் ணின்காற்றது ஆம்= ஆகாசத்தினின்றும் (பரிசதன்மாத்திரையான)

வாயுவுண்டாம்.—காற்றின் தீயாம்=வாயுவினின்றும் (ரூபதன்மாத்திரையான) அக்கினியுண்டாம்.—கனலின் நீர்=அக்கினியினின்றும் (ரசதன்மாத்திரையான) அப்புவுண்டாம்.—நீரின்மண் ஆம்=அப்புவினின்றும் (கந்ததன்மாத்திரையான)பிருதிவியுண்டாம்;—போற்றும் இவ்வைந்தும்=சொல்லாநின்ற இவ்வைந்து தன்மாத்திரைகளுக்கும் —நொய்ய பூதங்கள் என்றபேர் ஆம்=சூட்சும பூதங்களென்றும், (அபஞ்சீகிருத பூதங்களென்றும்) நாமமாம்;—சாற்றும் = சொல்லா நிற்கும்—இவற்றின்=இவ்வபஞ்சீகிருத பூதங்களினின்றும்— போக சாதன தநு உண்டாகும்=போகசாதனமென்னுஞ் சூட்சுமதேகங்களுளவாம்.—எ-று. மற்று அசைநிலை.

(௩௬)

[இதுவுமது.]

ஆதிமுக் குணமிப் பூத மடங்கலுந் தொடர்ந்து நிற்கும்
கோதில்வெண் குணத்தி லைந்து கூறுணர் கருவி யாகும்
ஓதிய பின்னை யைந்து முளம்புத்தி யிரண்டா ஞான
சாதன மாமிவ் வேழுஞ் சற்குணப் பிரிவி னாலே. (௩௭)

இ-ள். ஆதிமுக்குணம்=தமக்குக்காரணமான தமோகுணப்பிரதான மாயையின்கணுள்ள தமசில் சத்துவம், தமசில் இராசதம், தமசில் தமசு என்னும் முக்குணங்கள்—இப்பூதம் அடங்கலும்=இத்தன்மாத்திரைகண் முழுதினும்—தொடர்ந்து நிற்கும்=சம்பந்தித்து நிற்கும்.—கோதில் வெண்குணத்தில் ஐந்துகூறு=(பஞ்சபூதங்களின்) குற்றமற்ற சத்துவகுணக்கூற்றில் (எடுத்து வெவ்வேறாக வைத்த) ஐந்துகூறும்—உணர்கருவி ஆகும்=ஞானேந்திரியங்களாம்.— ஓதிய பின்னை ஐந்தும்=சொல்லிய அப்பூதங்களின் சத்துவகுணக்கூற்றில் (எடுத்து ஒன்றாகவைத்த)ஐந்துகூறும்—உளம் புத்தி இரண்டு ஆம்= மனம், புத்தியென்னும் இருவித பரிணாமமுடைய அந்தக்கரணமாம். —இவ்வேழும்=இவ்வேழு தத்துவங்களும்—சற்குணம் பிரிவினால்= சத்துவகுணக்கூறாதலால்—ஞானசாதனம் ஆம்=ஞானசாதனமென்று சொல்லப்படும்.—எ-ம்.

[இதுவுமது.]

இராசத குணத்தில் வேறிட் டெடுத்தகூ றைந்து மைந்தும்
பிராணவா யுக்க ளென்றும் பெருந்தொழிற் கருவியென்றும்
பராவிய பெயரா மிந்தப் பதினேழு மிலிங்கதேகம்
சுராசுரர் நரர்வி லங்காய்த் தோன்றிய வுயிர்கட் கெல்லாம். ()

இ-ம். இராசதகுணத்தில்=(அபஞ்சீகிருதபூதங்களின்) இரசோகுணக்கூற்றில்—எடுத்து வேறஇட்ட ஐந்துகூறும்=எடுத்துத்தனித்தனியேவைத்த ஐந்துகூறுக்கும்,—ஐந்தும்=(ஒன்றாகவைத்த)ஐந்துகூறுக்கும்—பெருந்தொழில் கருவி என்றும்=(முறையே)பெரியகருமேந்திரியங்களெனவும்,—பிராணவாயுக்கள் என்றும்=பிராணாதிவாயுக்களெனவும்—பராவியபெயர் ஆம்=சொல்லாநின்றநாமங்களாம் ; —இந்தப்பதினேழும்=இப்பதினேழுதத்துவங்களும்—சுரர் அசுரர் நரர் விலங்கு ஆய்—தேவர், அசுரர், மநுடர், விலங்கு, பறவை, ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவரங்களாய்—தோன்றிய=உண்டாகிய—உயிர்கட்கு எல்லாம்=சீவகோடிகளனைத்திற்கும்—இலிங்கதேகம் = சூட்சுமதேகங்களாம்.—எ-று.

பஞ்சபூதங்களின் சத்துவகுணக்கூறுகள்கூடிச் சத்துவமென்னும் அந்தக்கரணத்தையுண்டாக்கின; அந்தக்கரணம் ஞானத்திற்கு ஏது; ஞானத்தினுற்பத்தி சத்துவகுணத்தால்அங்கீகரித்திருப்பதால் அந்தக்கரணம் பூதங்களினுடைய சத்துவகுணகாரியமாம். பஞ்சபூதங்களின் காரியமான பஞ்சஞானேந்திரியங்கட்கும் சகாயமாமாதலின், பஞ்சபூதங்களின் சமட்டிசத்துவகுணத்தில் அந்தக்கரணவுற்பத்தி சொல்லப்பட்டது. ஞானத்திற்குச் சாதனமாகத்தேகத்தினுள்ளே இருத்தலின் அந்தக்கரணமெனப்பட்டது. பூதங்களின் சத்துவகுண காரியமாகலால் அந்தக்கரணத்திற்குச் சத்துவமென்றும் நாமமாம். அந்தக்கரணத்தின் பரிணாமத்தை விருத்தியென்பர்; அவ்விருத்தி நான்குவகையாம்: பதார்த்தங்களின் நன்கு, தீங்குகளை நிச்சயிக்கின்ற விருத்தியைப் புத்தியென்றும், சங்கற்பவிகற்பவிருத்தியை மனமென்றும், சிந்தாவிருத்தியைச் சித்தமென்றும், நான் என்னும் அபிமானவிருத்தியை அகங்காரமென்றுஞ்சொல்லுவர்; சித்தத்தை மனத்திலும், அகங்காரத்தைப் புத்தியிலும் அடக்கிஇவ்வாசிரியர்அந்தக்கரணவிருத்தி இரண்டென்றார். பஞ்சபூதங்களின் சமட்டி இரசோகுணக்கூற்றால் பிராணனுற்பத்தியாம் ; அப்பிராணன் கிரியாபேதத்தினாலும், ஸ்தானபேதத்தினாலும் ஐவகைப்படும். இருதயஸ்தானத்திருந்து பசிதாகக்கிரியைகளைச்செய்வது பிராணன், குதஸ்தானத்திருந்து மூத்திரமலங்களின் அதோநயனக்கிரியை செய்வது அபானன், நாபிஸ்தானத்திருந்து உண்ட அன்னந்தண்ணீர்களைப்பாகயோக்கியமாகச் சமம்பண்ணுவது சமானன், கண்டஸ்தானத்திலிருந்து உசுவாசநிசுவாசக்கிரியை செய்வது உதானன், சரீரமுழுதும் வியாபித்து இரசத்தைச்சேர்க்குங்கிரியையுடையது வியானன். ஒவ்

வொருபூதங்களின் சத்துவகுணக்கூறுகள் ஒவ்வொரு ஞானேந்திரியங்களையும், இரசோகுணக்கூறுகள் ஒவ்வொரு கருமேந்திரியங்களையும் உண்டாக்கின. ஆகாசத்தின் சத்துவகுணக்கூற்றினற் சுரோத்திரமும், வாயுவின்சத்துவகுணக்கூற்றினல் துவக்கும், தேயுவின்சத்துவகுணக்கூற்றினல் நேத்திரமும், சலத்தின் சத்துவகுணக்கூற்றினல் *ரசனையும், பிருதிவியின் சத்துவகுணக்கூற்றினல் கிராணேந்திரியமும் உற்பன்னமாம்; இவை ஞானசாதனங்களாகலின், ஞானேந்திரியமெனப்பட்டன. ஞானம்சத்துவகுணத்தினலுண்டாவதாதலால் பூதங்களின் சத்துவகுணத்தினின்றும் அவற்றிற்கு உற்பத்தி சொலப்பட்டது. சுரோத்திரேந்திரியம் ஆகாசத்தின் குணத்தைக் கிரகணஞ்செய்வதால், அதற்கு ஆகாசத்தினின்றும் உற்பத்தி சொல்லப்படும். இப்படியே எப்பூதத்தின்குணத்தை எவ்விந்திரியங்கிரகணஞ் செய்கின்றதோ! அப்பூதத்தினின்றும் அவ்விந்திரியத்திற்குஉற்பத்தி சொல்லப்படும். ஆகாசத்தின் இரசோகுணக்கூற்றினல் வாக்கிந்திரியமும், வாயுவின் இரசோகுணக்கூற்றினல் பாணீந்திரியமும், தேசசின் இரசோகுணக்கூற்றினல் பாதேந்திரியமும், சலத்தின் இரசோகுணக்கூற்றினல் உபஸ்தேந்திரியமும், பிருதிவியின் இரசோகுணக்கூற்றினல் குதேந்திரியமும் உற்பன்னமாம். [கருமம்=கிரியை.] அப்பஞ்சேந்திரியங்களும் கிரியைக்குச் சாதனங்களாகலின், கருமேந்திரியமெனப்பட்டன. கிரியை இரசோகுணத்தின லுண்டாவதாதலால் பூதங்களின் இரசோகுணக்கூற்றில் அவற்றிற்கு உற்பத்தி சொல்லப்பட்டது. (௩அ)

[இதுவுமது.]

இவ்வுடன் மருவுஞ் சீவ னிலங்குதை சதனென் றுவன்
இவ்வுடன் மருவு மீச னிரணிய கர்ப்ப னுவன்
இவ்வுட லிரண்டு பேர்க்கு மிலிங்கசூக் குமச ரீரம்
இவ்வுடற் கோச மூன்று மிதுகன வவத்தை யாமே. (௩௯)

இ-ள். இவ்வுடல் மருவுஞ்சீவன்=இந்தச்சூட்சுமசரீரத்திற் பொருந்திய சீவனனவன்—இலங்குதைசதன் என்று ஆவன்=விளங்காநின்றதை சதனென்றுசொல்லப்படுவன்:—இவ்வுடல் மருவும் ஈசன் இரணியகர்ப்பன் ஆவன்=இந்தச்சூட்சும சரீரத்திற்பொருந்திய ஈசுரன் இரணியகர்ப்பனென்று சொல்லப்படுவன்;—இவ்வுடல் இரண்டு பேர்க்கும்=இப்பதினேழுதத்துவமயமான தேகமேசீவேசர்இருவர்க்கும்—இலிங்கசூக்குமசரீரம் = இலிங்கதேகமென்னும் பெயரையுடைய சூட்சுமசரீரம்;—இவ்வுடல் மூன்றுகோசம் ஆம்=இவ்விலிங்கதேகமானது பிராணமயம், மனோமயம், விஞ்ஞானமயம் எனும் மூன்று கோசங்களாம்.—இது கன அவத்தை ஆம்=இது சொப்பனவத்தையாம்.—எ-று. (௩௧)

* ரசனை=ஜிங்குவேந்திரியம்.

[இதுவுமது.]

சூக்கும சடமிம் மட்டுஞ் சொல்லினே மிப்பாற் றூலம்
ஆக்குமா ரோபந் தானு மடைவினின் மொழியக் கேளாய்
தாக்குமிவ் வுயிர்க்குத் தூல தநுவும்போ கமுமுண் டாகக்
காக்குமவ் வீசன் பஞ்சீ கரணங்கள் செய்தான் றனே.(௪0)

இ-ள். சூக்குமசடம் இம்மட்டும் சொல்லினோம்=சூட்சுமசரீர (அத்தியாசத்தை) இதுகாறுங்கூறினோம்.—இப்பால்=இனி—தூலம் ஆக்கும் ஆரோபந் தானும்=தூலதேக (முதலியபிரபஞ்சத்தைச்) சிருட்டிக்கும்அத்தியாரோபத்தையும்—அடைவினில்மொழியக்கேளாய் =கிரமமாகச்சொல்லுதுங்கேட்பாய்.—தாக்கும்இவ்வுயிர்க்கு=(லிங்கதேகங்களிற்) சம்பந்தித்துள்ள இவ்வுயிர்கட்கு—தூலதநுவும் போகமும்உண்டாக=(தத்தங்கருமத்திற்குத்தக்கதாகத்)தூலதேகங்களும் (அவ்வத்தேகங்களுக்குசிதமான)போகங்களும் உளவாதற்பொருட்டு —காக்கும் அவ்வீசன்=(யாவரையும்) காவல்செய்யும் அவ்வீசுரன்— பஞ்சீகரணங்கள் செய்தான்=(தன்மாத்திரைகள் ஐந்தனையும்)பஞ்சீகரணஞ்செய்தனன்.—எ-று. தான்-ஏ-அசை. (௪0)

[இதுவுமது.]

ஐந்துபூ தமும்பத் தாக்கி யவைபாதி நந்நான் காக்கி
நந்துதம் பாதி விட்டு நான்கொடு நான்குங் கூட்ட
வந்தன தூல பூத மகாபூத மிவற்றி னின்றுந்
தந்தன நான்காந் தூல தநுவண்ட புவன போகம். (௪௧)

இ-ள். ஐந்து பூதமும் பத்து ஆக்கி = ஐந்துபூதங்களுள், ஒவ்வொன்றையும் (சமமாக) இரண் டிரண்டு பாகம்பண்ணி—அவை பாதி நந்நான்கு ஆக்கி=அவைகளின் (ஒவ்வோர்பாதியைவைத்து) மற்ற ஒவ்வோர்பாதியை நான்குநான்குபாகங்களாகப்பண்ணி—நந்து தம்பாதி விட்டு=பெரிய(அரைப்பாகங்களில்) தத்தம்பாகத்தைவிட்டு —நான்கொடு நான்குங்கூட்ட=(மற்றை) நான்குபூதங்களின் அரைப்பாகங்களோடு நான்குபாகங்களையுஞ் சேர்க்கவே—தூலபூதம் வந்தன

=தூலபூதங்களுண்டாயின;—மகாபூதம் இவற்றின்னின்றும்=(பஞ்சீகிருத)மகாபூதங்களான இவைகளினின்றும்—அண்டம்புவனம்போகம் நான்கு ஆம் தூல தநு தந்தன = (இந்திரியங்களின்விடயமான ஸ்தூலப்)பிரமாண்டமும், (பிரமாண்டத்தினுள்ளே பூலோகம், புவலோகம், சுவலோகம்,சனலோகம், தபோலோகம், மகாலோகம், சத்தியலோகம் என்னும் மேலேழுபுவனங்களும், அதலம், விதலம், சுதலம், தராதலம், இரசாதலம், மகாதலம், பாதாளம் என்னும் கீழேழுபுவனங்களும் ஆகிய சதுர்த்தச) புவனங்களும், சீவர்களின்போக்கியத்திற்கு யோக்கியமான அந்நாதிகளும், போகத்திற்கு ஸ்தானமான சராயுஜம், அண்டஜம், சுவேதஜம், உற்பீஜம் என்னும் நால்வகைப் பிறப்பாகிய(தேவர், மநுடர், பசுவாதிய)தூலசரீரங்களும்(ஈசுரனால்) சிருஷ்டிக்கப்பட்டன.—எ-று.

பிரமாண்டலட்சணம், அஞ்ஞவதைப்பரணி.

“இரையுமெழு கடலும்வளை யாநின்ற வேழ்புவியு
மெழுமலையு முலகுபதி னாலுந்த னாடுருவு
வரையுமிரு சுடரடைய வோரண்ட மாகுமிது
வடவிதையி னளவுமில தாலென்கொ லோதுவதே”
—எனவரும்.

மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

ஒவ்வொருபூதங்களில் ஐயைந்து பூதங்களைச் சேர்த்துப்பண்ணுகிறதற்குப் பஞ்சீகரணமென்று பெயர்.எந்தப்பூதங்கள் பஞ்சீகரணஞ் செய்யப்பட்டனவோ அவைகளைப் பஞ்சீகிருதமென்பர். பஞ்சீகரணத்திற்கு உ-ம் பிரமகீதை,

“தன்மாத் திரைக ளைந்தினையு மோரொன் றிரண்டாய்ப் பகுத்தொன்றை, நந்நா லாக்கித் தன்பாதி யொழிந்த நாலினுடன்கூட்டி, பின்னே யல்லா தவைநான்கி னியற்பிற் கூட்ட வானதி, பின்னே தூலபூதமெனப் பிறக்கு மெனவே பெயர்த்துரைத்தான்.”—எனவரும்.

மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. (உக)

[இதுவுமது.]

தூலமே மருவுஞ் சீவன் சொல்லிய விசுவ னாகும்
தூலமே மருவு மீசன் சொலும்விராட் புருட னாகும்

தூலமே யன்ன கோசந் துன்னுஞ்சாக் கிரவ வத்தை
தூலகற் பனையி தென்று தொகுத்தது மனத்திற் கொள்வாய்.

இ-ள். சொல்லியதூலமேமருவும்சீவன்= (பஞ்சீகிருதபூதகாரியமாக)முன்னேசொல்லியதூலதேகத்திற் பொருந்துஞ்சீவனானவன்—விசுவன் ஆகும்=விசுவன்என்னும் நாமமுடையனும்.—தூலமே மருவும் ஈசன்=அத்தூலதேக சமஷ்டியிற்பொருந்தும் ஈசுரன்—சொலும்விராட்புருடன் ஆகும்=சொல்லாநின்ற விராட் புருடனென்னும் நாம முடையனும்.—தூலமே அன்னகோசம்=ஸ்தூலதேகமே (அந்நவீரியத்தினா லுண்டாய், அந்நத்தினால் விருத்தியாதலால் அந்நமய கோசமாம்;—துன்னும் சாக்கிர அவத்தை=(அத்தூலதேகமே சர்வேந்திரியங்களுஞ்] சம்பூர்ணமாக விவகரிக்கும் சாக்கிராவத்தைக்கிடமென்று சொல்லப்படும்.—தூலகற்பனை ஈதுஎன்று=தூலப்பிரபஞ்ச அத்தியாரோபம்இதுவாமென்று—தொகுத்தது =(நாம்)சங்க்ஷேபமாகக்கூறியதை—மனத்தில் கொள்வாய்=(உனது) அந்தக்கரணத்தின் கண்ணே தாரணஞ்செய்து கொள்வாய்.—எ-று.

விளக்கிருக்கு மிடத்தையும் விளக்கென்றாற்போல அவத்தை நிகழும் சரீரத்தை, “அவத்தை” என்றார். மாயையிலும், அதன் காரியங்களிலும் மூன்று சரீரங்களும், பஞ்சகோசங்களும் உள. சுத்த சத்துவகுணசகிதமாயை ஈசுரனுடைய காரணசரீரம்: மலின சத்துவ குணசகித அவித்தைக்கூறு சீவனுடைய காரண சரீரம். மனம், புத்தி, பிராணபஞ்சகம்,கருமேந்திரியபஞ்சகம்,ஞானேந்திரிய பஞ்சகம் என்னும் இப்பதினேழுதத்துவம் சீவனுடைய சூட்சும சரீரம்: சர்வசீவர்களுடைய சூட்சும சரீரங்களுங்கூடியே ஈசுரனுடைய சூட்சுமசரீரம். சம்பூர்ணஸ்தூலப்பிரமாண்டம் ஈசுரனுடைய தூல சரீரம்: சீவர்களுடைய வியட்டிதூலசரீரம் பிரசித்தமாம்; இம்மூன்றுசரீரங்களிலேபஞ்சகோசங்களுள. காரணசரீரத்தை ஆநந்தமய கோசமென்பர்: விஞ்ஞானமயம், மனோமயம், பிராணமயம் என்னும் மூன்றுகோசங்களுஞ் சூட்சுமசரீரத்திலடக்கம்; ஞானேந்திரியங்களைந்தும், நிச்சயரூப அந்தக்கரண விருத்தியாகியபுத்தியும்விஞ்ஞானமயகோசமெனப்படும்: சங்கற்பவிகற்பரூப அந்தக்கரண விருத்தியாகிய மனமும், ஞானேந்திரியமும் மனோமயகோசமாம்: பிராணாதிவாயுக்களைந்தும், கருமேந்திரியங்களைந்தும் பிராணமயகோசமாம்: தூலசரீரத்தை அந்நமயகோசமென்பர்; இவ்வாற்றால் மூன்று சரீரங்களிலே பஞ்சகோசங்களும் உள. ஈசுரனுடைய சரீரத்தில் ஈசுரனுடைய கோசமும், சீவனுடையசரீரத்தில் சீவனுடைய கோச

மும் உள. உறைக்குக்கோச மென்று நாமம்: உறையைப்போலப் பஞ்சகோசங்கள் ஆன்மாவின் சொரூபத்தை ஆச்சாதனஞ்செய்தலின், அன்னமயமுதலியவை கோசமென்று சொல்லப்பட்டன. அநேகமந்தமதியுடைய புருடர்கள் பஞ்சகோசங்களாகிய அநான்மபதார்த்தங்களில் யாதானும் ஒன்றை ஆன்மாவாகக்கொண்டு முக்கிய சாட்சியாகிய ஆன்மசொரூபத்தில் பராமுகமாகவேயிருக்கின்றனர்; அங்ஙனமிருத்தற்கு அவை ஆன்மாவை ஆச்சாதித்திருத்தலே காரணமாமெனக.

(௭௪) ௧-வது—விரோசனமதாநுசாரியரான பாமரர், தூலசரீரமான அன்னமயகோசத்தையே ஆன்மாவென்பர். எதனாலெனின்? யாதொன்றினிடத்து அகம்புத்தியுண்டாமோ! அது ஆன்மாவாம்; அவ்வகம்புத்தி தூலசரீரத்திலேயே உண்டாயிருக்கின்றது: நான் மநுஷியன், நான்பிராமணன் என்னுமிடத்து யாவர்க்கும் மநுடத்தன்மை, பிராமணத்தன்மை தூலசரீரத்திலேயே காணப்படுகின்றது: ஆகலின், தூலசரீரமே ஆன்மாவென்பதிற் சந்தேகமில்லை. அன்றியும், யாதொன்றில் முக்கியப்பிரீதியுண்டாமோ! அது ஆன்மாவாம்: ஸ்திரீ, புத்திரர், தனம், பசுமுதலியவை தூலசரீரத்திற்கு உபகாரமாமேல் அப்போதவைகளிற் பிரீதியுண்டாகின்றது: உபகாரமில்லையேற் பிரீதியில்லை! இவ்வாறுதூலசரீரத்திற்றானே முக்கியமான பிரீதியிருத்தலில் தூலசரீரமே ஆன்மாவாம் எனவும், அதனை வஸ்திர, பூஷண, அஞ்சன, மஞ்சன, நாநாவித போஜனாதிகளால் இனிதுறப்பேணுவதே பரமபுருஷார்த்தமாம்எனவுங்கூறுவர்; இது அசுரசுவாமியானவிரோசனனுடைய சித்தாந்தம்.

(௭௫) ௨-வது—வேறேசிலர், தூலசரீரமே ஆன்மாவன்று: தூலசரீரத்தில் யாதொன்றிருப்பதாற் சீவனவியவகாரமும், யாதொன்றில்லாமற்போவதால் மரணவியவகாரமுமுண்டாமோ அதுவே ஆன்மா; அவ்வான்மா தூலசரீரத்தைப்பார்க்கிலும் வேறாம்: சீவ, மரணங்கள் இந்திரியங்களின் அதீனம்:எவ்வளவுகாலஞ்சரீரத்தில் இந்திரியங்களியங்குமோ! அவ்வளவுகாலஞ்சீவனமுண்டு: இந்திரியங்கள் எப்போதில்லாமற்போமோ! அப்போதே மரணமென்று சொல்லப்படுகின்றது: நான்பார்க்கிறேன், கேட்கிறேன், சொல்லுகிறேன் என்று அகம்புத்தியும் இந்திரியங்களிலுண்டாகிறது; ஆதலால் இந்திரியங்களே ஆன்மாவென்பர்.

(௭௬) ௩-வது—இரணியகர்ப்பவுபாசிகள்,பிராணனை ஆன்மாவென்பர். எதனாலெனின்? ஒருவற்கு மரணசமயமானமூர்ச்சை எப்போதுண்டாகின்றதோ! அப்போது அவனுடைய சம்பந்திகளான

புத்திராதிகள் பிராணசேடமிருந்தாற் சீவித்திருக்கிறதாகவும்,அஃதில்லையாயின் மரணமாயினனென்றும் அறிகின்றனர்; அன்றியும், சரீரத்தில் நேத்திரேந்திரியமில்லாமல் அந்தன்சரீரமும், சுரோத்திரேந்திரியமில்லாமற் செவிடன்சரீரமும், வாக்கின்றி மூகன்சரீரமுமிருக்கின்றன: இந்திரியங்களும், அவற்றின் வியாபாரங்களுமின்றியும் சரீரம் நிலைத்திருக்கிறது: பிராணனின்றேல், அந்தக்கணமே மயானசமானமாக அமங்கலமாயும், பிறர்க்குப்பயங்கரமாயும் வீழ்ந்துவிடுகின்றது: நான்பார்க்கிறேன், கேட்கிறேன்என்னும் ஞானத்தினாலும் இந்திரியத்தினும் வேறாகவே ஆன்மா சித்தித்திருக்கிறது: எப்படியெனின்? நேத்திரசொரூபனானநான் பார்க்கிறேன், சிரவணசொரூபனான நான்கேட்கிறேன் என அறிவுண்டாமாயின் நேத்திராதிரூபந்தான் ஆன்மாவென்று சித்திக்கும்: அப்படிக்கின்றி நேத்திரமுடைய நான்பார்க்கிறேன், சுரோத்திரமுடைய நான் கேட்கிறேனென அறிவுண்டாவதால் இந்திரியத்தினும் ஆன்மா வேறுதான்: அன்றியும், சுழுத்தியில் சர்வ இந்திரியங்களும் அபாவமாயிருந்தும் பிராணனுடைய இருப்பினால் சீவன வியவகாரமுண்டாகின்றதாகலின் சீவனமும், மரணமும் இந்திரியங்களுடைய அதீனமல்ல:தூலசரீரங்களினின்றும் பிராணவியோகத்தையே மரணமென்பராதலானும், சீவனமரணங்கள் பிராணனுடைய அதீனமேயாகலானும் அதுவே ஆன்மாவாமென்பர்.

(௭௭) ௪-வது—வேறுசிலர்,பிராணன்சடமாகலின்கடம்போல அநான்மாவாம்: பந்தமோட்சம் மனத்தின்அதீனம்: விடயத்தில் ஆசக்தியுள்ளமனம் பந்தத்திற்கேது: விடயவாசனைவிட்டமனம்மோட்சத்திற்கேதுவாம்: மனத்தின்சம்பந்தத்தாலேயே இந்திரியங்கள் ஞானத்திற் கேதுவாகின்றன: மனத்தின்சம்பந்தமின்றி இந்திரியங்களால் ஞானமுண்டாகமாட்டாது.ஆதலால், சர்வவியவகாரத்திற்கும் ஏது மனந்தான்; அதுவே ஆன்மாவாமென்பர்.

(௭௮) ௫-வது—க்ஷணிகவிஞ்ஞானவாதிகளானபௌத்தர்,மனத்தின்வியாபாரம் புத்தியின்அதீனமாம்: புத்தியின் ஆகாரமே மனமாகத் தோன்றுகின்றதாகலின், க்ஷணிகவிஞ்ஞானரூபபுத்தியே ஆன்மாவாம்: மனமன்று. என்னை? சம்பூர்ணபதார்த்தங்களும் விஞ்ஞானத்தினாகாரமே; அவ்விஞ்ஞானம், பிரகாசரூபமாம்: க்ஷணத்துக்கு க்ஷணம் அவ்விஞ்ஞானம் நாசமாம்: பூர்வவிஞ்ஞானத்திற்குச் சமானமாக அந்நியவிஞ்ஞானமுண்டாவதால் பூர்வவிஞ்ஞானம் நாசமாம்: அப்படியே மூன்றாம்விஞ்ஞானத்தினுற்பத்தியால் இரண்டாம் விஞ்

ஞானமும், நான்காம்விஞ்ஞானத்தினுற்பத்தியால்மூன்றாம்விஞ்ஞானமும் நாசமாம்; இவ்வாறு நதியின் பிரவாகம்போல விஞ்ஞானதாரையுண்டாகாநின்றது; அவ்விஞ்ஞானதாரை இருவகைத்தாம்: ஒன்று ஆலயவிஞ்ஞானதாரை: மற்றொன்று பிரவிர்த்திவிஞ்ஞானதாரை: அகம்,அகம் எனும்விஞ்ஞானதாரை ஆலயவிஞ்ஞானதாரை: அதுவே புத்தி. இதுகடம், இதுசரீரம்என்னும் விஞ்ஞானதாரை பிரவிர்த்தி விஞ்ஞானதாரை. ஆலயவிஞ்ஞானதாரையினின்றும் பிரவிர்த்திவிஞ்ஞானதாரை உண்டாம்.மனத்தின்சொரூபமும் பிரவிர்த்திவிஞ்ஞானதாரையில் உள்ளது; ஆகலின் அதுஆலயவிஞ்ஞானதாரா ரூபமான புத்தியின்காரியமாம்; அப்புத்தியே ஆன்மாவாம். ஆலயவிஞ்ஞானதாரையில் பிரவிர்த்தி விஞ்ஞானதாரையின் பாதசிந்தனத்தால் உளதாகும் நிர்விசேஷ க்ஷணிகவிஞ்ஞானதாரையின் ஸ்திதியே மோட்சமாமென்று இவ்வாறு புத்தியையே க்ஷணிகரூபமாகவும், சுயம்பிரகாசரூபமாகவுங் கற்பனைசெய்து அதனையே ஆன்மாவென்பர்.

(௭௯) ௯-வது—பூர்வமீமாஞ்சையின்வார்த்திககாரரான பட்டர், மின்னலைப்போன்ற க்ஷணிகரூபம் ஆன்மாவன்று: ஆன்மா ஸ்திரசொரூபம்: அது சடரூபமும், சேதனரூபமுமாய் இருக்கும்: எதனாலெனின்? சுழுத்தியினின்றும் விழித்தபுருடன் நான் சடனாக நித்திரைபண்ணினேனென்பதால் ஆன்மாசடரூபமாம்: ஆயினும், விழித்தவுடன் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது: அஞ்ஞாதத்தின் ஸ்மிருதியுண்டாகமாட்டாது: ஆன்மசொரூபத்தினும் வேறாகச்சுழுத்தியில் ஞானத்திற்குவேறுசாதனங்களில்லை:ஸ்மிருதிக்கு ஏதுவாகச்சுழுத்தியிலும் ஞானமுண்டு: அந்தஞானம் ஆன்மாவின் சொரூபமாகவே இருக்கின்றது இப்படிச்சடரூபமாகவும், ஞானரூபமாகவுமிருத்தலால் ஆன்மா மின்மினிபோலப் பிரகாச, அப்பிரகாசரூபமாமென்பர்; இப்படிப் பிரகாச, அப்பிரகாசரூபமாகவுள்ளது ஆநந்தமயகோசமாம். எதனாலெனின்? சுழுத்தியிலுள்ள சேதனத்தின் ஆபாசசகித அஞ்ஞானமே ஆநந்தமயகோசமென்பர்; அங்கே ஆபாசனே பிரகாசரூபம்: அஞ்ஞானம் அப்பிரகாசரூபம்; இதனால் பட்டருடைய மதத்தில் ஆநந்தமயகோசமே ஆன்மாவாம்.

(௮௰) ௭-வது—சூனியவாதியான பௌத்தர், ஏகமான ஆன்மாவைப் பிரகாசரூபமாகவும், அப்பிரகாசரூபமாகவுஞ் சொல்லுதல் கூடாது:மின்மினியினுடைய ஒருகூறு பிரகாசரூபம், மற்றொருகூறு அப்பிரகாசரூபம்; அதைப்போலக் கூறுபாடில்லாதஆன்மாவின்கண்ணே உபயரூபஞ்சொல்லுதல் அசங்கதம்: உபயரூபசித்தியின்பொரு

ட்டு ஆன்மாவைக் கூறுபாடுடையதாகவே ஒப்பவேண்டும். கூறுபாடுடையபதார்த்தங்களான கடாதிகள் உற்பத்திநாசமுடையனவாம் ; அப்படியே ஆன்மாவுங் கூறுபாடுடையதாமேல் உற்பத்திநாசமுடையதாகவே ஒப்பவேண்டும். உற்பத்தி, நாசமுடையபதார்த்தம் யாது அது உற்பத்திக்குமுன்னும்,நாசத்திற்குப்பின்னும் அசத்தாம்; யாது ஆதியந்தத்தில் அசத்தாமோ! அது மத்தியிலும்சத்தாகமாட்டாது : அசத்தேயாம். ஆதலால், ஆன்மா அசத்துரூபமாம் ; அப்படியேஆன்மாவிற்குவேறான சம்பூர்ணபதார்த்தங்களும் உற்பத்தி நாசமுடையனவும், அசத்துரூபமுமாம் ; இவ்வாற்றால் ஆன்மா, அநான்மாக்களான சகலவத்துக்களும் அசத்துரூபமேயாவதால் சூன்யமே பரமதத்துவமாமென்பர் ; இது சூன்யவாதிகளான மாத்தியமிகபௌத்தருடையமதம் ; அவர்களும் அஞ்ஞானரூபமான ஆநந்தமயகோசத்தைப் பிரதிபாதனஞ் செய்தனர்.

(௮௧) ௮-வது—பூருவமீமாஞ்சையின்ஏகதேசியானபிரபாகரரும்,நையாயிகரும் ஆன்மாச்சூன்யரூபமன்று : எவனொருவன் ஆன்மாவைச் சூன்யரூபமாக ஒப்புவனோ! அவனை நீ சூன்யரூபத்தைஅநுபவித்தனையா? அல்லது, இல்லையா? என்றுவினவுவாம். சூன்யத்தை அநுபவிக்கவில்லையெனின்? அப்போது சூன்யமில்லையென்றுசித்தித்தது. சூன்யத்தை அநுபவித்தேனெனின்? யாவன் சூன்யத்தை அநுபவித்தனனோ? அவ்வான்மாச் சூன்யத்தினும் விலட்சணமென்றுசித்தித்தது. ஆகலின், சூன்யத்தின் விலட்சணமாய் ஆன்மாவுளது;அதன்கண் மனத்தின்சையோகத்தால் ஞானமுண்டாகின்றது. ஞானகுணத்தினால் ஆன்மாச்சேதனமென்றுசொல்லப்படும். சொரூபமாக ஆன்மாச்சடமாம் ; அப்படியே சுகம், துக்கம், இச்சை, துவேஷம், பிரயத்தனம்,தர்மம், அதர்மம்முதலியகுணங்கள்ஆன்மாவின்கணுண்டென்பர். அவர்கள்மதத்திலும் ஆநந்தமயகோசமே ஆன்மாவாம். விஞ்ஞானமயகோசத்திலுள்ள புத்தியை ஆன்மாவினுடைய ஞானகுணமென்பர். என்னை? ஆநந்தமயகோசத்தில், சேதனங்கூடமாயிருப்பதால் அது விவேகமின்மையர்க்கு விளங்காது; ஆதலால் பிரபாகரும், நையாயிகரும் ஆன்மாவைச் சுழுத்தியில் ஞானமின்மையதாக ஒப்பிச் சொரூபமாகச்சடமென்பர். இதனால், ஆநந்தமயகோசத்திலேயே அவர்கட்கு ஆன்மப்பிராந்தியிருக்கின்றது. நித்தியஞானத்தைச் சீவனிடத்து ஒப்பவில்லை: அநித்தியஞானத்தைஒப்பினர்; அவ்வநித்தியஞானம் சித்தாந்தத்தில் அந்தக்கரணவிருத்தியாகிய புத்திரூபமாம்; ஆகலின், அவர்கள் மதமும் நன்றன்று. என்னை? ஞானத்

திற்குவேருன கடாதிசடவத்துக்கள் அநித்தியங்களாம்; அப்படியே ஆன்மாவும் ஞானரூபமன்றெனில் கடாதிகளைப்போலச் சடமாவதால் அநித்தியமாம்; ஆகவே, மோட்சநிமித்தமான சாதனங்கள் நிஷ்பலமாம். இவ்வாறு வேதாந்தவாக்கியங்களில் விசுவாசமின்மையரான பகிர்முகமுடைய அநேகர் பஞ்சகோசங்களில் யாதானும் ஒவ்வொன்றை ஆன்மாவாக ஒப்பி முக்கிய ஆன்மசொரூபமான சாட்சியை ஒப்பாதிழக்கின்றனர்; இங்ஙனம் ஆன்மசொரூபந்தெரிய ஒட்டாமல் மறைத்திருத்தல்பற்றி அந்நமயமுதலியவை கோசமெனப்பட்டன.

(அஉ) சீவனுடைய பஞ்சகோசங்கள், சீவனுடைய யதார்த்தசொரூபமான சாட்சியை எப்படி ஆச்சாதனஞ் செய்திருக்கின்றனவோ! அப்படியே ஈசுரனுடைய சமட்டி பஞ்சகோசங்கள் ஈசுரனுடைய யதார்த்தசொரூபத்தை ஆச்சாதனஞ் செய்திருக்கின்றன. எதனுலெனின்? ஈசுரனுடைய யதார்த்தசொரூபம் தற்பதத்தினிலட்சியமாம் ; அதனைவிடுத்துச் சிலர் மாயாரூப ஆநந்தமயகோசவிசிட்டனென்னுந் தற்பதவாச்சியமாகிய அந்தரியாமியையே பரமதத்துவமென்பர். அப்படியே இரணியகர்ப்பன், வைசுவாநரன், விஷ்ணு பிரமன், சிவன், கணேசன், தேவி, சூரியன் முதல் அசி, குந்தாலம், அரசு, எருக்கு, மூங்கில்பரியந்தமான பதார்த்தங்களில் பரமான்மாவென்னும் பிராந்தியை அடைந்துளர். சர்வபதார்த்தங்களிலும் லட்சியபாகம் பரமான்மாவினும் பின்னமில்லை; அங்ஙனமிருப்பினும் அவ்வவுபாதிசகிதங்களைப் பரமான்மாவாக ஒப்பியிருப்பது அவர்களது பிராந்தியேயாம்; இவ்வாறு பஞ்சகோசங்களால் ஆவிருதமான சீவேசுரருடையபரமார்த்தசொரூபத்தினின்றும் பராமுகமாய்த் தேகாதிகளில் ஆன்மப்பிராந்தி புடையராய்ப் புண்ணிய பாபகர்மங்களைச் செய்கின்றனர். அந்தரியாமிமுதல் மூங்கில்பரியந்தமான ஒவ்வொன்றையுமே ஈசுரரூபமாகக்கருதி ஆராதனஞ்செய்து சுகத்தையிச்சிக்கின்றனர்; அவர்கள் ஆராதிக்கும் உபாதியினுடைய தாரதம்மியத்துக்குத் தக்கபயனும் அவைகளால் அவர்கட்கு உளதாம்; ஆயினும் பிரமஞானத்தினலன்றி மோட்சமுளதாகாது. மோட்சவிச்சையுடையோர் சீவேசுரருடைய சொரூபத்தைப் பஞ்சகோசத்தினின்றும் வேறுபிரித்தறியக்கடவர்கள். மாயைகாரியங்களை விஸ்தாரமாக நிருபணஞ்செய்யப்புகில் கோடி பிரமருடைய ஆயுளாலும் அந்தமாகாவென்று வான்மீகிபகவான் அநேகஇதிகாசங்களால் வாசிட்டத்தில் நிருபித்திருப்பதால்,“நோதுந்ததுமனத்திற்கொள்வாய்”—என்ருர்.

சீரிய வீச ஞர்க்குஞ் சீவர்க்கு முபாதி யொன்றேல்
ஆரிய குருவே பேத மறிவதெப் படியென் றக்கால்
காரிய வுபாதி சீவன் காரண வுபாதி யீசன்
வீரிய மிகுச மட்டி வியட்டியாற் பேத மாமே. (சங)

இ-ள். சீரியஈசனர்க்குஞ்சீவர்க்கும்=(சர்வஞ்ஞத்வாதிகல்யாணகுணங்களினற்) சிறந்த ஈசுரனுக்கும், சீவர்கட்கும்—உபாதி ஒன்றேல்=(தூலசூட்சும)உபாதிஒன்ருயின்,— ஆரியகுருவே=சன்மார்க்கத்திருக்கும் ஆசிரியரே—பேதம் அறிவது. எப்படி என்றக்கால்=(இவன்சீவன், இவன்ஈசுரனென்னும்)வேறுபாடறிவதெங்ஙனமென்றுகேட்பாயாகில்--காரியஉபாதிசீவன்=காரியவுபாதியையுடையவன் சீவன்,—காரண உபாதி ஈசன்=காரணவுபாதியினையுடையவன் ஈசுரன்.—(இவ்விருவரும்) வீரியம் மிகுசமட்டி வியட்டியால்பேதம்ஆம்=மகத்துவமிக்க சமட்டியினுலும், வியட்டியினுலும் பேதமுளராமென்றறிதி.—எ-று. ஏ-அசை.

ஆரியத்தன்மை, “சேயலினூரிய” என்னும் வாசிட்டச்செய்யுளான் அறிக. காரணவுபாதி, காரியவுபாதிகள் முறையே மாயை, அந்தக்கரணம் என்று சஞ்சேபசாரீரகத்திற் கூறியுள்ளன. (சங)

[சமஷ்டிவியஷ்டிகளினியல்பு.]

மரங்கள்போல் வியட்டி பேதம் வனமெனல் சமட்டி பேதம்
சரங்கடா வரங்கள் பேதத் தனியுடல் வியட்டி யென்பார்
பரம்பிய வெல்லாங் கூட்டிப் பார்ப்பதே சமட்டி யென்பார்
இரங்கிய பலசீ வர்க்கு மீசர்க்கும் பேத மீதே. (சச)

இ-ள். வெளி.

இதற்கு உ-ம் வேதாந்த சூடாமணி,

“மிகுமரப் பன்மை தண்டலை யெனல்போன் மிகுமுயிரெலாமுநா னெனுமோர், தருமபி மான மிறைசமட் டியதாந் தனித்தனி மரம்பெயர் கொளல்போற், பகுமுடறோறும் வேறுவே ருகப் படுமபி மானமொர்ந் துளைப்பிற், றெகுமுயிர் வியட்டி யுருவமென்குவர்மேற் றொம்பத விலக்கிய முளைப் பாம்”—எனவரும்.

மற்றும் வருவனவற்ருற் காண்க. (சச)

(அரு) [அத்தியாரோபங் கூறிப்போந்ததற்குபயோகத்தை இனிக்கூறுகின்றார்.]

கற்பனை வந்த வாறு காட்டினோங் காண்ப வெல்லாஞ்
சொற்பனம் போலுமென்றே துணிந்தவன் ஞானியாவான்
செற்புதை மழைக்கா லம்போய்த்தெளிந்தவா காசம்போல
அற்புத முத்தி சேரு மபவாத வழியுங் கேளாய். (சரு)

இ-ள். கற்பனை வந்த ஆறு=அத்தியாரோப முண்டானவழியை—காட்டினோம்=அறிவித்தோம்.—காண்பஎல்லாம்=அகங்காராதிப்பிரபஞ்சமனைத்தும்—சொற்பனம்போலும் என்று=*சொப்பனப்பிரபஞ்சம்போலும் (துச்ச) மென்று—துணிந்தவனே=(சமுசயமின்றி) அபரோட்சமாக நிச்சயித்தவனே—ஞானி ஆவான்=ஞானியாம்.—செல்புதை மழைக்காலம்போய்=மேகநெருங்கிய வருடாகால மொழிந்து—தெளிந்த ஆகாசம்போல் = (சரற்காலத்திற்)றெளிந்துள்ள ஆகாசம்போலும்—அற்புத முத்தி சேரும்=(சகலவனர்த்தமும் ஒழிந்து)நிரதிசயாநந்தரூப மோட்ச மடையக் காரணமாகும்—அபவாத வழியும் கேளாய்=அபவாதவழியையுங்கேட்டி.—எ-று.

"சேற்புதை மழைக்காலம்போய்த்தெளிந்த வாகாசம்போல" என்னும் உவமானத்தால், அனர்த்தநிவிர்த்திவருவித்தாம். "சொற்பனம்போலும்" என்றது பற்றிப் பூர்வபட்சிகளின் சங்கை;—

(அசு) பூர்வம் அத்தியந்தம் அஞ்ஞாதமாவுள்ள பதார்த்தத்தின் ஞானம் சொப்பனத்திலுண்டாதலில்லை. சாக்கிரத்தில் எதனுடைய அநுபவஞானமுள்ளதோ! அதனுடைய ஸ்மிருதிதான் சொப்பனத்திலுமுண்டாகின்றது; அங்ஙனம் சொப்பனத்திலுண்டாகும் ஸ்மிருதிஞானத்தின்விடயமான சாக்கிரபதார்த்தம் சத்தியமாகலின்,சொப்பனத்திலும் அதனது ஸ்மிருதிஞானஞ் சத்தியமாம்; ஆகவே,சொப்பனதிருஷ்டாந்தத்தாற் சாக்கிரபதார்த்தங்களை மித்தையென்னல் பொருந்தாது.

(அரு) அல்லது, சொப்பனுவஸ்தையிற் றூலசரீரத்தை விடுத்து லிங்கசரீரம் வாகியத்திற்சென்று சத்தியமாயுள்ள கிரி, சமுத்திராதிகளைப் பார்க்கின்றதாகலின் சொப்பனஞானமும், அதன்விடயமான பதார்த்தங்களுஞ் சத்தியமே: மித்தையன்ரும்; ஆகவே, சொப்ப

* சொப்பனம் என்னும் வடமொழி எதுகைநோக்கி, "சொற்பனம்" எனத்திரிந்தது.

னம்போலும் சாக்கிரபிரபஞ்சந் துச்சமென்னல் கூடுமோவெங்ஙனே எனின்?

(அசூ) உத்தரம்—அந்த யானை என்றுண்டாகின்ற பூருவகால சம்பந்திகளான பதார்த்தங்களின்ஞானம் ஸ்மிருதியாம். எதிரே நிற்கின்றயானையைக்கண்டு இது யானை என்றுண்டாகின்றஞானம் ஸ்மிருதியல்ல : பிரத்தியட்சமாம். சொப்பனத்தில் இது யானை,இது பருவதம், இதுநதி என்றிவ்வாறன ஞானமுண்டாகின்றதாகலின் அது சாக்கிரத்திற்கண்ட பதார்த்தங்களினுடைய ஸ்மிருதியல்ல : பிரத்தியட்சஞானமேயாம். சாக்கிரத்தில் அறியப்படாத பதார்த்தங்களின் ஞானம் சொப்பனத்திலுண்டாகவில்லை : அறியப்பட்ட பதார்த்தங்களின்ஞானமே உண்டாகின்றதாகலின், சொப்பனத்தின் ஞானம் ஸ்மிருதிரூபமேயென்னில் அது கூடாது.

(அஎ) ஏனெனில்? பிரத்தியட்சஞானம் இருவகைத்து; ஒன்று அபிஞ்ஞாரூபப்பிரத்தியட்சம்: மற்றொன்று பிரத்தியபிஞ்ஞாரூபப் பிரத்தியட்சமாம்.கேவலம் இந்திரியசம்பந்தத்தாற்றோன்றும்ஞானம் அபிஞ்ஞாபிரத்தியட்சம்; அது நேத்திரசம்பந்தத்தால் இது யானையென்றுதோன்றும் ஞானம். பூர்வஞானசம்ஸ்காரத்தாலும், இந்திரிய சம்பந்தத்தாலும் தோன்றும் ஞானம் பிரத்தியபிஞ்ஞாபிரத்தியட்சமாம்; அது பூர்வங்கண்டயானை எதிரேவரில் அந்தயானை இந்தயானை என்றுதோன்றும் ஞானம் ; அங்கே பூர்வங்கண்ட யானையின் ஞானசம்ஸ்காரமும், யானையோடு நேத்திரசம்பந்தமும் பிரத்தியபிஞ்ஞா பிரத்தியட்சத்திற்கேதுவாம். ஆதலால், சம்ஸ்காரஜந்யஞானம் *ஸ்மிருதிரூபமே என்னும் நியமமில்லை. இந்திரிய சம்பந்தமின்றிக் கேவலம் சம்ஸ்காரஜந்யஞான முண்டாமாயின், அதுவே ஸ்மிருதிஞானமெனப்படும். சொப்பனத்தில் யானைமுதலியவைகளின்ஞானம்கேவலம் சம்ஸ்காரஜந்யமல்ல ; நித்திராரூபதோஷஜந்யமாம். சொப்பனத்தில் யானைமுதலியவைகளைப்போலக் கற்பித இந்திரியங்களுமுண்டு; ஆகவின், இந்திரியஜந்யமுமாம். சொப்பன பதார்த்தங்கள் சாட்சிபாசியமேயல்லாமல் இந்திரியஜந்ய ஞானவிடயமல்ல ; ஆயினும், அவிவேகியினுடைய திருஷ்டியினல் சொப்பனஞானம் இந்திரியஜந்யமென்று சொல்லப்படுகிறது. நித்திரையினின்றும் விழித்த புருடன் நான் சொப்பனத்தில் யானை முதலியவைகளைக் கண்டேனென்று சொல்கின்றனன் ; ஆதலால் சொப்பனத்திற் றோன்றும் ஞானம் சாக்கிரபதார்த்தங்களின் ஸ்மிருதியல்ல. யானைமுதலியவை

* ஸ்மிருதி=சம்ஸ்காரஜந்யஞானம்.

களின் ஸ்மிருதியே உண்டாமாயின், விழித்து நான் சொப்பனத்தில்
யானைமுதலியவைகளை ஸ்மரித்துக்கொண் டிருந்தேனென்று சொல்
லவேண்டும் ; அப்படி ஒருவருஞ்சொல்லவில்லை. ஆதலால், சொப்
பனத்திற்ரோன்றும் ஞானம் சாக்கிரபதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதியல்ல.
சாக்கிரத்திற்கண்ட,கேட்டபதார்த்தங்களின்ஞானமேசொப்பனத்தி
ற்ரோன்றுமென்னு நியமமில்லை; சாக்கிரத்தில் அஞ்ஞாதபதார்த்தங்
களினுடையஞானமும் சொப்பனத்திற்ரோன்றும். தான் கண்டதாக
வேனும், கேட்டதாகவேனுமில்லாத பதார்த்தங்களும்ஒவ்வொருகால்
சொப்பனத்திற் காணப்படுகின்றன; ஆகலின், அவைகளின் ஞானம்
ஸ்மிருதியல்ல. ஆயினும், இந்தச்சன்மத்தின்பதார்த்த ஞானசம்ஸ்கா
ரமே ஸ்மிருதிக்கு ஏதுவாமென்னும் நியமமில்லை: அந்நியஜன்மஞான
ஜந்நிய சம்ஸ்காரத்தினாலும் ஸ்மிருதி உண்டாகாநிற்கும். என்னை ?
அநுகூல ஞானத்தினால்பிரவிர்த்தி யுண்டாகின்றது: அநுகூலஞான
மன்றிப் பிரவிர்த்தியுண்டாவதில்லை. பாலகனுக்குஸ்தநபாநத்தில்பிர
தமப் பிரவிர்த்தி யுண்டாவதற்குக்காரணம் தான் அந்நியஜன்மங்க
ளில் ஸ்தநபாநம் தனக்கநுகூலமென்றநுபவித்துள்ள சம்ஸ்காரமாம்;
ஆகலின், ஜன்மாந்தரத்தின் ஞானசம்ஸ்காரத்தினாலும்ஸ்மிருதியுண்
டாகாநிற்கும். அப்படியே இந்தஜன்மத்தில் அஞ்ஞாதபதார்த்தத்தின்
ஸ்மிருதியும் அந்நியஜன்மத்திலுளதாகிய ஞானசம்ஸ்காரத்தினால்
சொப்பனத்தி லுண்டாகக்கூடும். ஆயினும், சாக்கிரத்தில் யாதொரு
ஜன்மத்திலும் அநுபவியாதிருக்கும் பதார்த்தமும் சொப்பனத்திற்
ரோன்றுகின்றது; அது தனது சிரச்சேதனத்தைத் தான் நேத்திரத்
தால்சொப்பனத்திற் பார்க்கின்றது; ஆதலால் சொப்பனத்திற்ரோன்
றும் ஞானம் சாக்கிரபதார்தங்களின் ஞானசம்ஸ்காரத்தினாற்ரோ
ன்றும் ஸ்மிருதியல்லவென்று சொப்பனத்திற்கு ஸ்மிருதிருபகண்ட
னத்தில் அநேகயுத்தி கிரந்தகாரர் கூறியுளர்.

(அஅ) தூலசரீரத்தினின்றும் இலிங்கசரீரமானது வெளிப்பட்டு
வாகியத்திற் சத்தியமாயுள்ள கிரி, சமுத்திரமுதலியவற்றைப்பார்க்
கின்றதெனின்? இலிங்கசரீரம் வெளிப்படுமாயின், மரணவத்தை
யைப்போலத்தூலசரீரம் பயங்கரரூபமாகத்தோற்றவேண்டும்; சொப்
பனவத்தையில் அப்படித்தோற்ருமல் சாக்கிரத்திற்போல மங்கள
ரூபமாகவேதோற்ருநிற்கிறது; ஆதலால், தூலசரீரத்தைவிட்டு லிங்க
சரீரம் வெளியேபோகவில்லை; அந்தக்கரணத்தின் இயக்கம் பிராண
னுடைய அதீனமாதலால் பிராணன் வெளிப்படாமல் அந்தக்கரண
மும், ஞானேந்திரியமும் வாகியத்திற்செல்லாவாம். சொப்பனவத்

தையில் தூலசரீரம் பிராணனோடு கூடத்தோற்றுவதால், இலிங்கசரீ
ரம் வாகியத்திற் சென்று சத்தியமாயுள்ள பதார்த்தங்களைச் சொப்
பனத்திற் பார்க்கின்றதென்பது கூடாது. அன்றியும், ஓர் புருடன்
சொப்பனத்திற் றன் சம்பந்தியோடுகூடி ஓர் வியவகாரத்தைச்செய்த
தாகக்கண்டு விழித்துப் பின் அச்சம்பந்தியைத் தான் கண்டபோது
இராத்திரி நாம்இருவருங்கூடி இவ்விதவியவகாரத்தைப்பண்ணினோ
மென்று அவன் சொல்லவில்லை. பூருவபட்சரீதியினால் வாகியத்தில்
வெளிப்பட்டுச் சம்பந்தியோடுகூடிச் சத்தியமாக வியவகரித்தான்;
அந்தச் சம்பந்தியோடுகூடினஞானமும், வியவகாரஞானமும் சம்பந்
திக்கும் உளவாதல்வேண்டும் எப்போது அவன் கூடினானோ ! அப்
போது அவன் சொல்லவும்வேண்டும். சித்தாந்தத்தில் சம்பந்தியும்,
அவனுடைய கூட்டரவுமுதலியவும் உள்ளேயே கற்பிதமாம். அன்றி
யும், வாகியத்திற்சென்று சத்தியமான பதார்த்தத்தைப்பார்த்ததுண்
டானால், இராத்திரியில் நித்திரைசெய்தபுருடன் சிதம்பரத்தில்மத்தி
யானசூரியனால் வீடுகள் தபிக்கப்படுகிறதாகவும், சிதம்பரத்திற்கு
வடக்கே மதுரை இருப்பதாகவும், மதுரைக்குத் தெற்கே சிதம்பரம்
இருப்பதாகவுங் காண்கின்றனன்; அங்கே இராத்தியில் மத்தியான
சூரியனும், சிதம்பரத்திற்கு வடக்கே மதுரையும், மதுரைக்குத் தெ
ற்கே சிதம்பரமும்இல்லை;ஆகலானும்,சொப்பனத்திற் சத்தியபதார்த்
தங்களைப் பார்க்கப்படுகிற தென்பது கூடாது.

(அகூ) பருவதம், சமுத்திரம், நதி, வனம், கிராமம், புரி, சூரி
யன், சந்திரன் முதலிய எவ்வளவு பதார்த்தங்கள் சொப்பனத்திற்
காணப்படுகின்றனவோ! அவை நூதனமாகவே உண்டாகின்றன.
சொப்பன பதார்த்தங்களில் நேத்திராதிகளின் விடயத்தன்மை பாந
மாகின்றது. வியாவகாரிக நேத்திராதிகளின் விடயத்தன்மை சொப்
பனத்தில் பிராதிபாசிக பதார்த்தங்களிற் பொருந்தாது. ஏதனாலெ
னின் ? சமசத்தையுடைய பதார்த்தங்களே தம்மிற் சாதகபாதகங்க
ளாம்; அதனால் சரீரத்தின் கண்ணிருக்கும் வியாவகாரிகநேத்திராதி
களும், சொப்பன பதார்த்தங்களும் ஒன்றற்கொன்று விஷமசத்தை
யாவதால் அந்நேத்திராதிகளுக்குச் சொப்பனத்திற் பருவதாதிகள்
விடயமாகு மென்கைபொருந்தாது. அன்றியும், வியாவகாரிகஇந்திரி
யங்கள் தத்தங் கோளகைகளைவிட்டுக் காரியஞ்செய்வதில் சமர்த்த
மாகா. சொப்பனவத்தையில் அஸ்த, பாத, வாக்குகளின் கோளகை
கள் நிச்சலமாக அந்நியனுக்குக் காணப்படுகின்றன; அஸ்தத்தில் ஓர்
திரவியத்தை எடுத்துக் கூப்பிட்டுக்கொண்டு ஓடுகின்றான்; ஆகலின்,

சொப்பனத்தில் இந்திரியங்களின் உற்பத்தி அவசியம் ஒப்பவேண்டும்; அப்படியே சுகதுக்கமும், அவற்றின் ஞானமும், சுகதுக்கங்களின் ஆசிரயமான பிரமாதாவும், சொப்பனத்தின்கட் டோற்றுகின்றன; இல்லாத பதார்த்தங்களின் தோற்றம் உண்டாகமாட்டாது; அதனால் சகல திரிபுடிகளும் அந்தச் சொப்பனத்தின் கண்ணே உற்பத்தியாகின்றன. எவ்வளவு பிரம[ஞூ°] ஞானமுண்டாமோ! அவைகளின் விடயங்கண் முழுதும் அநிர்வசனீயமாக உற்பண்ணமாகின்றன. விடயமின்றி யாதொருஞானமும் உண்டாகாதென்பதே அநிர்வசனீயக் கியாதியின் சித்தாந்தமாம். எவ்வளவுசொப்பன பதார்த்தங்கள் பிரதீதியாகின்றனவோ! அவைகளினுற்பத்தி அங்கீகரிக்கின் சாக்கிர பதார்த்தங்களைப்போலச் சத்தியமாவதால் சொப்பன திருஷ்டாந்தத்தினாற் சாக்கிர பதார்த்தங்கள் மித்தையென்று சித்தாந்தத்திற் செல்லாநிற்பது கூடாது. சொப்பனத்திற் பிரதீதியாகின்ற பதார்த்தங்களினுற்பத்தி ஒப்பாவிடின் இவ்வாறான தோடமின்றாம் என்று சங்கிக்கில்;—

(கூ0) யாதொருவஸ்துவின் உற்பத்திக்கு எவ்வளவு தேசகாலாதி சாமக்கிரிவேண்டுமோ! அவ்வளவு சாமக்கிரியு மின்றியே அது உண்டாமாகில் மித்தையெனப்படும். சொப்பனத்தில் யானை முதலியவைகளினுற்பத்திக்கு யோக்கியமான தேசகாலங்களில்லை. வெகு காலத்தில், வெகு தேசத்திலுண்டாக யோக்கியமான யானை முதலியவை க்ஷணமாத்திரகாலத்தில் சூட்சுமமான கண்டதேசத்திலுண்டாகின்றன வாதலால் மித்தையாம். எப்படியும், சொப்பனாவத்தையில் காலதேசமும் அதிகமாகப் பிரதீதியாகின்றன; அப்படியானாலும் அந்நிய பதார்த்தங்களைப்போலச் சொப்பனத்தில் அதிககாலம், அதிகதேசம் அநிர்வசனீயப் பிராதிபாசிகமாக உற்பன்னமாகின்றன. எதனாலெனின்? விடயமின்றிப் பிரத்தியட்ச ஞானமுண்டாக மாட்டாது. சொப்பனத்தில் அதிகமான தேசகாலங்களின் ஞானமுண்டாகின்றது; வியாவகாரிக தேசகாலங்கள் நியூனமாகவுள்ளன. இதனால்பிராதிபாசிகமாக உற்பன்னமாகின்றன; இங்ஙனம் சொப்பனாவத்தையிலுண்டாகின்ற யாதொரு பிராதிபாசிக தேசகாலங்களுண்டோ! அவை சொப்பனாவத்தையின் யானை முதலியவைகட்குக் காரணமல்ல. எதனாலெனின்? யாதுகாரணமாமோ! அது முன்னே உண்டாயிருக்கும்; காரியம் பின்னே உண்டாம். சொப்பனத்தின் தேசகாலங்களும், யானை முதலியவையும் ஒரே சமயத்திலுண்டாகின்றன; ஆதலால், அவைகட்குக்காரிய காரணபாவங் கூடாது. வியாவகாரிக தேசகாலங்கள் நியூனமாய் உள்ளன. ஆதலால், அவை யானை முதலி

யவைகட்கு யோக்கியமாக இல்லை, இங்ஙனம் தேசகால சாமக்கிரியின்றி உண்டாகின்றன வாதலால் சொப்பன பதார்த்தங்கள் மித்தையாம். இவ்வாற்றால், சொப்பன பதார்த்தங்களினுற்பத்தியில் வேறே ஒரு சாமக்கிரிகளுமில்லை; நித்திராரூப தோஷசகிதமான அவித்தையே காரணமாம். யாதொன்று தோஷசகித அவித்தையினால் ஜந்யமாமோ! அது சுத்தி ரஜதம்போல மித்தையாம்; ஆதலால் சொப்பனபதார்த்தங்கள் சத்தியமல்ல: மித்தையாம். அவைகட்கு உபாதானகாரணம் அந்தக்கரணம், அல்லதுசாட்சாதவித்தையேயாம். முதற்பட்சத்தில் சாட்சி சேதனஞ் சொப்பனத்திற் கதிஷ்டானம்; இரண்டாம்பட்சத்தில் பிரமசேதனம் சொப்பனத்திற் கதிஷ்டானமாம்; இவ்வாற்றால், அந்தக்கரணத்தினுடைய அல்லது அவித்தையினுடைய பரிணாமமும், சேதனத்தினுடைய விவர்த்தமும் சொப்பனமாம். முன்சொல்லிய பட்சம் இரண்டனுள் இரண்டாம் பட்சத்தில் பிரமசேதனஞ் சொப்பனத்திற்குஅதிஷ்டானமென்றும், அவித்தை உபாதான காரணமென்றுஞ் சொல்லப்பட்டது; அங்கே அதிஷ்டான ஞானத்தினால் கற்பித நிவிர்த்தியாம். சொப்பனத்திற்கு அதிஷ்டானம் பிரமமாகலின், பிரமஞானமின்றி அஞ்ஞானிக்குச் சாக்கிரத்தில் சொப்பனம் நிவிர்த்தியாக வேண்டுவதில்லை.

(கூக) மற்றோர்சங்கை.—எப்படிச் சொப்பனத்தின்அதிஷ்டானம் பிரமமும், உபாதானகாரணம் அவித்தையுமோ! அப்படியே வேதாந்த சித்தாந்தத்தில் சாக்கிரத்தின் ‡ வியாவகாரிக பதார்த்தங்கட்கும் அதிஷ்டானம் பிரமம்: உபாதானகாரணம் அவித்தை; ஆதலால் சாக்கிரம், சொப்பனம் இரண்டும் வியாவகாரிகமாக வேண்டும், அல்லது பிராதிபாசிகமாக வேண்டும். இங்ஙனமன்றிச் சாக்கிரபதார்த்தங்கள்வியாவகாரிகமென்றும், சொப்பனபதார்த்தங்கள்பிராதிபாசிகமென்றுங் கூறாநிற்பது எவ்வாறுகூடும் எனின்? இவ்விரண்டு சங்கையுங்கூடாது. எதனாலெனின்? பிரதமசங்கைக்குச் சமாதானம்;

---

‡ வியாவகாரிக, பிராதிபாசிக, பாரமார்த்திகபேதத்தால்சத்தை மூவகைத்தாம்; அம்மூவகையுள், பிரமஞானமின்றி இரச்சுவாதிகளினவச்சின்ன சேதனஞானத்தால் பாதமாகா நிற்கும் இரச்சு சர்ப்பாதிகள் பிராதிபாசிகசத்தை: பிரமஞானமின்றிப் பாதமாகாமல்பிரமஞானத்தால் பாதமாகாநிற்கும் அவித்தையும், அதன் காரியமாகிய ஆகாசாதிகளும் வியாவகாரிகசத்தை: மூன்று காலத்தும் பாதமாகாததியாது! அது பாரமார்த்திகசத்தை; இப்படிப்பட்டது சேதனமாம்.

நிவிர்த்தி இருவகையாம்; இது முன்னே உஎ-வது செய்யுளின் உரையிலுங் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. காரணத்தோடுகூடக் காரியத்தின் விநாசரூபமான அத்தியந்த நிவிர்த்தி சொப்பனத்திற்குச் சாக்கிரத்தில் பிரமஞானமின்றிக் கூடாது; ஆயினும், தடிகொண்டடிப்பதால் கடத்திற்கு மிருத்திகையில் லயம் எப்படி உண்டாமோ! அப்படிச் சொப்பனத்திற் கேதுவான நித்திராதோட நாசத்தினால், அல்லது சொப்பனத்தின் விரோதியான சாக்கிரத்தின் உற்பத்தியினால்அவித்தையின்கண் லயரூபமான நிவிர்த்தி சொப்பனத்திற்குப்பிரமஞானமின்றியே கூடும். சாக்கிர சொப்பனங்கள் இரண்டும் சமானமாக வேண்டுமென்னுஞ் சங்கையுங்கூடாது. எதனாலெனின்? சாக்கிர தேகாதிபதார்த்தங்களின் உற்பத்தியிலோ! அந்நியதோஷரகிதமான கேவலம் அநாதியவித்தையே உபாதானகாரணம்: சொப்பனபதார்த்தங்களிலோ ஸாதிநித்திராதோஷமும், அவித்தைக்குச் சகாயமாம்; ஆதலால், அந்நியதோஷரகிதமான கேவலம் அவித்தையினா லுண்டாவது வியாவகாரிகமென்றும், ஸாதிதோஷசகித அவித்தையினா லுண்டாவது பிராதிபாசிகமென்றுஞ் சொல்லப்படும். இவ்வாற்றால், சொப்பனபதார்த்தங்களில் சாக்கிரபதார்த்தங்களைப்பார்க்கிலும் விலட்சணத்தன்மை உண்டு; இவைமுழுதும் மூவிதச்சத்தையை யொப்பித் தூலதிருஷ்டியினாற்சொன்னது. விசாரதிருஷ்டியினாற் பார்க்கில் மூவகைச்சத்தை கூடாது: சாக்கிர, சொப்பனங் கட்குப் பரஸ்பரம் விலட்சணத்தன்மையுங்கூடாது. வேதாந்த பரிபாஷாதி கிரந்தங்களில், முற்கூறிய பிரகாரமாகவே வியாவகாரிக, பிராதிபாசிகபதார்த்தங்கட்குப் பேதங்கூறியிருக்கின்றது. ஆதலால்மூன்றுசத்தையும்ஒப்பியிருக்கின்றது. வித்தியாரண்யசுவாமிகளும் சீவசிருட்டியே சுகதுக்கத்திற்சேதுவாம், ஈசுரசிருட்டி சுகதுக்கத்திற்கேதுவன்று, சீவசிருட்டிபிராதிபாசிகம், ஈசுரசிருட்டி வியாவகாரிகமென் றருளிச்செய்திருக்கின்றனர். வேறேகிரந்தகாரரும் சத்தை மூன்றுபிரகாரஞ் சொல்லியிருக்கின்றனர். சேதனத்தினுடைய சத்தை பாரமார்த்திகம்: சேதனத்தினும் வேறான சடபதார்த்தங்களின் சத்தை இருவகையாம்; அவைகளில் ஒன்று வியாவகாரிக சத்தை; மற்றொன்று பிராதிபாசிக சத்தை. சிருட்டியின் ஆதிகாலத்தில் ஈசுரசங்கற்பத்தி லுண்டான கேவலம் அவித்தையின்காரியமாகிய பஞ்சபூதங்களும், அவைகளின் காரியங்களும் ஆகிய இவைகளின் சத்தை வியாவகாரிகசத்தை; தோஷசகிதமான அவித்தையின்காரியமாகிய சொப்பனமும், சுத்திரஜதாதிகளும் ஆகிய இவைகளின் சத்தை பிராதிபாசிக சத்தையாம்; இவ்

வாறு சாக்கிரபதார்த்தங்களுக்கு வியாவகாரிகசத்தையும், சொப்பனபதார்த்தங்களுக்குப் பிராதிபாசிகசத்தையுங் கூறியிருக்கின்றனர்.

(கூஉ) தேசகாலசாமக்கிரியின்றிச் சொப்பனத்தில் யானை, பருவதங்கள் தோன்றுகின்றன; ஆதலால், அவைமித்தை. அப்படியே ஆகாசாதிப்பிரபஞ்ச சிருஷ்டியும் பிரமத்தினின்றுந் தோன்றுகின்றன; அப்பிரமத்தில் தேசகாலங்கள் லேசமுமில்லை. சொப்பனத்தில் யானை, பருவதாதிகளுக்கு யோக்கியமான தேசகாலங்க ளில்லையாயினும், சொற்பதேசகாலங்களுண்டு: ஆகாசாதிகளின் சிருஷ்டியில் அவ்வளவுகூடத் தேசகாலங்களில்லை. என்னை? தேசகாலரகித பரமான்மாவினின்றும் ஆகாசாதிகளின் சிருஷ்டிகூறப்பட் டிருத்தலினென்க.

(கூங) தைத்திரீயசுருதியில் ஆகாசாதிகளின்சிருஷ்டி கிரமமாகக் கூறியிருக்கின்றன; அதிலும் தேசகாலங்களின் சிருஷ்டிகூறவில்லை. சூத்திரகாரர், பாஷியகாரர்களேனுங் கூறியிருக்கின்றரோவெனின்? அவர்களும் தேசகாலங்களின் சிருஷ்டிகூறவில்லை; அதனால் தைத்திரீயசுருதிக்கும், சூத்திரகாரர், பாஷியகாரர்கட்கும் ஆகாசாதிப்பிரபஞ்சங்களின் உற்பத்தி தேசகாலசாமக்கிரியின்றி உண்டாமென்பதே அபிப்பிராயமாம்; ஆகலின், ஆகாசாதிகள் சொப்பனம்போல மித்தையாம்.

(கூச) மதுசூதனசுவாமிகள் தேசகாலங்கள் சாட்சாதவித்தையின் காரியமென்று கூறியிருப்பதுகொண்டு மாயாவிசிட்ட பரமான்மாவினின்றும் முன்னே தேசகாலங்கள் மாயையின் பரிணாமமாகத் தோன்றும், அதன்பின்னர் ஆகாசாதிகளின் சிருஷ்டிதோன்றும்என இங்ஙனம் பெறப்படுதலின் யோக்கியமான தேசகாலங்களாலேயே ஆகாசாதிப்பிரபஞ்சங்களின் உற்பத்தி சித்தித்ததே எனின்?

(கூரு) அங்ஙனம் தேசசாலங்கள் முன்னேயுண்டாய், அதன்பின்னே ஆகாசாதிகளுண்டாம் என்பது, மதுசூதனசுவாமிகளின் அபிப்பிராயம் அன்று. எதனாலெனின்? ஆகாசாதிகளின்உற்பத்திக்கு முன்னே தேசகாலங்கள் உண்டாமெனின்? ஆகாசாதிகளின் உற்பத்திகாலத்திற்குப் பூர்வகாலவுபகிதமான பரமான்மா தேசகாலங்கட்கு அதிஷ்டானமாமென்பது சித்திக்கும்; அதுசித்திக்கவே, தேசகாலங்களின் உற்பத்தியில் பூர்வகாலமுண்டென்றுவரும். காலத்தின் உற்பத்தியே இல்லாதபோது பூர்வகாலம் எவ்வாறு சித்திக்கும்; இதனால் ஆகாசாதிகள் உண்டாவதற்குப் பூர்காலத்தில் தேசகாலாதிகள் உண்டெனல் கூடாதாகலின் என்க.

(கசு) மற்றியாதோ ! மதுசூதனசுவாமிகளின் அபிப்பிராயம் எனின் ? பூதபௌதிகப்பிரபஞ்சந் தோன்றுகிற்பதுபோலத் தேசகாலங்களுந் தோன்றுகின்றன. ஆன்மாவுக்கந்நியமாக யாதொன்றும் நித்தியமாகாமையின், தேசகாலங்களும் நித்தியமல்ல: உண்டாகாதவை தோற்றரவாகா வாகலின், ஆகாசாதிகள்போலத் தேசகாலங்கட்கும் உற்பத்தியுண்டு; ஆதலால், அவித்தையின் காரியமாமென்பது மதுசூதன சுவாமிகளின் அபிப்பிராயமாம் என்க.

(கஎ) அத்தேசகாலங்கள் மாயையின் பரிணாமமும், சேதனத்தின் விவர்த்தமுமாம். யாது விவர்த்தமாம் அது ஒன்றிற்குக்காரணமாகாது ; ஆகலின், ஆகாசாதிப்பிரபஞ்சத்தின் உற்பத்தியில் தேசகாலங்கட்குக் காரணத்தன்மை பொருந்தாது. அன்றியும், காரணம் முன்னேயுண்டாகும்: காரியம் பின்னர் உண்டாகும். ஆகாசாதிப்பிரபஞ்சம் உண்டாவதற்குமுன்னே தேசகாலங்கள் உண்டாமென்னல் பொருந்தாது; இதனாலும் தேசகாலங்கட்கு ஆகாசாதிப் பிரபஞ்சகாரணத்தனமை பொருந்தாது. மற்றெங்ஙனெனின் ? சொப்பனப் பிதா புத்திரன்போலத் தேசகாலத்தோடுகூட ஆகாசாதிப்பிரபஞ்சம் மாயாவிசிட்டமான பரமான்மாவினின்றும் உற்பன்னமாம். யாதானும் ஒருபதார்த்தம் யாதானும் ஒருதேசத்தில், யாதானும் ஒருகாலத்தில் உண்டாகாநிற்கும் : அந்நியதேசத்தில், அந்நியகாலத்தில் உண்டாகாது; இவ்வாறு சகலபதார்த்தங்களும் பிரளயகாலத்தில் உண்டாகா : சிருஷ்டிகாலத்தில் உண்டாகும். ஆதலால் தேசகாலங்கட்குக் காரணத்தன்மையுங் காணப்படுகின்றது ; அதுவும், எந்த மாயையினின்றும் தேசகாலத்தோடுகூடப் பிரபஞ்சம் உற்பத்தியாகின்றதோ ! அந்தமாயையினாலேயே அத்தேசகாலங்களில் காரணத்தன்மையும், அந்நியமான பிரபஞ்சத்தில் காரியத்தன்மையுங் காணப்படுகின்றன; ஆதலால் ஆகாசாதிப்பிரபஞ்சத்திற்குத் தேசகாலங்கள் காரணமல்ல.

(கஅ) சங்கை—உண்டாகாத பதார்த்தந்தோற்றரவாகாது. சித்தாந்தத்திலோ அது அங்கீகாரமில்லை ; அங்ஙனம் அங்கீகரிக்கில் அசத்கியாதியாம். அன்றியும், தேசகாலங்களில் காரணத்தன்மையில்லையாயின் சசசிருங்காதிகள்போல மாயையின்வலியாலும் அதுதோற்றரவாக வேண்டுவதில்லை; தோற்றரவாகலின், தேசகாலங்கள் சர்வப்பிரபஞ்சத்திற்குங் காரணங்களாம். அங்ஙனமன்று பிரமமே பிரபஞ்சத்திற்குக்காரணம் ; பிரமத்தின் காரணத்தன்மை தேசகாலங்களில் தோற்றரவாகா நின்றதென்று சித்தாந்திசொல்லில் அதுவும்

பொருந்தாது ; எதனாலெனின்? எப்படித் தேசகாலங்கட்கு அதிஷ்டானம் பிரமமோ ! அப்படிச் சர்வப்பிரபஞ்சத்திற்கும் அதிஷ்டானம் பிரமம். தேசகாலங்களில் மாத்திரந்தான் பிரமத்தின் காரணத்தன்மை தோற்றரவாம், அந்நியத்தில் தோற்றரவாகாதென்பதற்கு ஒரேதுவும் இல்லை. ஆதலால், சர்வப்பிரபஞ்சத்திலும் அக்காரணத்தன்மை ஒரேதன்மையாகத் தோற்றரவாதல் வேண்டுமேயல்லாமல் ஒன்றிற் காரணத்தன்மையும், ஒன்றிற் காரியத்தன்மையுமாக இவ்வாறு தோற்றரவாதல் கூடாது. அன்றியும், தேசகாலங்களில் காரணத்தன்மை இல்லை: பிரமத்தின்கண்ணேதான் காரணத்தன்மை உண்டு ; அது தேசகாலங்களிற் றோன்றுகின்றதெனின்? அது அந்நியதாக்கியாதி என்றுவரும். சித்தாந்தத்தில் அது அங்கீகரிக்கவில்லை. ஈண்டு அந்நியதாக்கியாதி ஒப்பிடில், சுத்தியில் அநிர்வசனீயரஜத உற்பத்தி சித்தாந்தத்தில் ஒப்பினது நிஷ்பலமாம். என்னை? அந்நியதாக்கியாதிமதம் இருவகைத்து; ஒன்றுஅந்நியதேசத்திலுள்ள பதார்த்தம் அந்நியதேசத்திற் றோன்றுவது: அது கான்லதயின் கரத்திலுள்ள இரஜதம் எதிரே சுத்திதேசத்திற்றோன்றுவது. மற்றொன்று அந்நியபதார்த்தம் அந்நியரூபமாகத் தோன்றுவது ; அது இப்பியே வெள்ளியுருவாகத் தோன்றுவது. இவ்வாறு சகல பிரம [ஹூ] ஸ்தலத்திலும் அந்நியதாக்கியாதியால் நிர்வாகங்கூடும் ; கூடவே, அநிர்வசனீயரஜதாதிகளின் உற்பத்திகூறுவது அசங்கதமாம். விஷயத்தின் சமானாகாரமாக ஞானம்உண்டாகும் : அந்நியவஸ்துவில் அதற்கந்நியரூபமாக ஞானம் உண்டாகாது. ஆதலால் இரஜதாகாரஞானத்திற்கு விடயமான அநிர்வசனீயரஜதமும் உற்பத்தியாகின்றதென்னும் அத்வைதசித்தாந்தத்தில் காரணத்திற்கு அந்நியமாகிய தேசகாலங்களில் பிரமத்தின்காரணத்தன்மை ஞானம் பொருந்தாதாகலின் தேசகாலங்களிற் றோன்றுநிற்குங் காரணத்தன்மையானது உண்டாகாமற் பாநமாகின்றதென்பதும், பிரமத்திலுள்ள பாநமாகின்றதென்பதுங்கூடாது. தேசகாலங்களிலேயே காரணத்தன்மை உண்டு ; அது பாநமாகின்றது. இதனால், ஆகாசாதிப்பிரபஞ்சத்திற்குத்தேசகாலங்கள் காரணமல்லவெனகை அசங்கதமாம் என்னின்? அது கூடாது.

(ககூ) எதனாலெனின் ? பிரமத்தின் காரணத்தன்மை தேசகாலங்களிற் றோன்றுகின்றது ; அஃதெங்ஙனமெனின் ? செம்பரத்தம்பூவைச்சம்பந்தித்த ஸ்படிகத்தில் புஷ்பத்தின் செம்மைநிறந் தோன்றுழி, அநிர்வசனீயமாக அஃது உற்பத்தியாயிற்றென்று அங்கீகாரமில்லை. அந்நியதாக்கியாதியென்றே அங்கீகரித்திருக்கின்றது; அந்

தப்படி சொப்பனத்தின்கண் மித்தியாபதார்த்தங்களில் சத்தியத்தன்மை தோற்றரவாகின்றதால் அங்கே அப்பதார்த்தங்களில் அநிர்வசனீயமாகச் சத்தியத்தன்மை உற்பத்தியாம் என்னின்? அதுசத்தியம், மித்தையாம் என்னும் வசனம்போலும். ஆகலின், மித்தியாபதார்த்தங்களிற்றோன்றும் சத்தியத்தன்மையின்ஞானம் அந்நியதாக்கியாதியென்றே எங்ஙனங் கொள்ளற்பாலதோ! அங்ஙனம் அதிஷ்டானப்பிரமத்தின் காரணத்தன்மை தேசகாலங்களில் அந்நியதாக்கியாதியென்றே கொள்ளற்பாலதாம்; ஈண்டு அந்நியதாக்கியாதி ஒப்பிடில் சகல பிரம[illegible]ங்களிலும் அந்நியதாக்கியாதியே ஒப்பவேண்டுமென்னல்கூடாது. என்னை? சுத்திரஜதாதிகளில் அந்நியதாக்கியாதி ஒப்புவதில் விடயத்தின் விலட்சணஞானங்கூடாதென்னுந்தோடங் கூறியிருத்தலின் என்க. எங்கே ஸ்படிகத்தில் செம்மைநிறத்தின் ஞானம் உண்டு! அங்கே செம்பரத்தம்பூவின் சம்பந்தம் ஸ்படிகத்தில் உண்டு. எப்போது அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி செம்பரத்தம்பூவின் ஆகாரமாமோ! அப்போது அவ்விருத்திக்கு விடயமாகவே செம்பரத்தம்பூவின் சம்பந்தியான ஸ்படிகமும் இருப்பதால் புஷ்பத்தின் செம்மைநிறத்தன்மை ஸ்படிகத்திற்றோன்றுகின்றது. அப்படிச்சுத்தியிலோ! இரஜதரூபஞானங்கூடாது. என்னை? சுத்தியினிடத்து அநிர்வசனீயமாக அல்லது, வியாவகாரிகமாக இரஜதம் அந்நியமதத்தில் இல்லை: சுத்திதான் உண்டு; அச்சுத்தியின்சம்பந்தத்தால் சுத்தியின் சமானாகாரமாகவே அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி உண்டாகும். இரஜதாகாரமாக அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி உண்டாகாது. ஆதலால் அவித்தையின் பரிணாமமும், சேதனத்தின் விவர்த்தமுமாக அநிர்வசனீயரஜதமும், அதன்ஞானமும் உற்பன்னமாம். இதனால், எங்கே இரண்டுபதார்த்தங்களின் சம்பந்தம் உண்டு! அங்கே ஒன்றன்தருமம் மற்றொன்றில் தோற்றரவாம்; அஃதந்நியதாக்கியாதியேயாம். எங்கே இரண்டுபதார்த்தங்களின் சம்பந்தம் இல்லை! அங்கே அந்நியதாக்கியாதியில்லை: அநிர்வசனீயக்கியாதியே, எங்ஙனம் புஷ்பசம்பந்தியான ஸ்படிகத்தில் புஷ்பத்தின் செம்மைநிறத்தன்மை பிரதீதியாகின்றதோ! அங்ஙனம் சொப்பனத்தின் யானை, பருவதமுதலியவற்றிற்கும் அதிஷ்டான சேதனத்தோடு சம்பந்தம் உண்டாகின்றது. ஆகலின், சேதனதர்மமாகிய சத்தியத்தன்மையும் சேதனசம்பந்திகளான யானை, பருவதமுதலியவற்றிற்றோன்றுகின்றது; அஃதந்நியதாக்கியாதியேயாம்; இவ்வாறு அதிஷ்டானசேதனதர்மமான காரணத்தன்மையும், அதிஷ்டானசேதனசம்பந்திகளான தேசகாலங்களிற்றோன்றுகின்றது.

(௧௦௦) அதிஷ்டான சேதனசம்பந்தம் சர்வப்பிரபஞ்சத்திற்கும் உண்டு. ஆதலால், சம்பந்திதர்மமாகிய காரணத்தன்மை அந்நியதாக்கியாதியால் சர்வப்பிரபஞ்சத்திலுந் தோன்ற வேண்டுமென்று பூர்வஞ் சங்கித்ததுகூடாது. என்னை? சொப்பனத்தில் பிதாரூபமாகவும், புத்திரரூபமாகவுந் தோன்றுகின்ற இரண்டு சரீரங்கட்கும் சொப்பனத்தின் அதிஷ்டான சேதனத்தோடுசம்பந்தமுண்டேனும், பிதாசரீரத்தில் அதிஷ்டானசேதனத்தின்காரணத்தன்மைதோன்றுகின்றது: புத்திரசரீரத்தில் அதுதோன்றாமல் பிதாவினாலுண்டான புத்திரனென்று புத்திரசரீரத்தில் காரியத்தன்மைதோன்றுகின்றது. இவ்வாறு, அதிஷ்டானசேதனத்தோடு சம்பந்தம் சர்வத்திற்கும் உண்டேனும் தேசகாலங்களில் சேதனதர்மமான காரணத்தன்மையும், மற்றவற்றிற் காரியத்தன்மையுந் தோன்றுகின்றன.

(௧௦௧) அல்லது, அதிஷ்டானசேதனம் அசங்கம்; அஃதொன்றற்கும் பரமார்த்தமாகக் காரணமன்று. மாயையின், கண்ணுள்ள ஆபாசமே காரணமாம்; ஆயினும், ஆபாசசொரூபம்மித்தை; யாதொன்றுதானே மித்தையாம் அது மற்றொன்றற்குக் காரணமாதல் கூடாது. பரமான்மாவில் பிரபஞ்சத்தின் காரணத்தன்மை இருக்குமாயின், அது பிரமையினால் தேசகாலங்களிற்றோன்றக்கூடும்; அப்பரமான்மா காரணமுதலிய தர்மரகிதஅசங்கமாகலின், அதனது காரணத்தன்மை தேசகாலங்களிற்றோன்றுகின்றதென்னும் வார்த்தை பொருந்தாது. பின்னையோ! மாயையாற் பண்ணப்பட்ட அநிர்வசனீயதேசகாலங்கள் அநிர்வசனீய காரணத்தன்மையுடையனவாயுள்ளன. பரமார்த்தமாகத் தேசகாலங்கள்காரணமல்ல. புத்திரனில்லாத ஒரு புருடன் சொப்பனத்தில் புத்திரபௌத்திரர் இருவரையுங் கண்டானாக; அங்கே புத்திர, பௌத்திர சரீரங்கள் அநிர்வசனீயமாகவுண்டாயிருக்கின்றன. புத்திர சரீரத்தில் பௌத்திர சரீரத்தின்காரணத்தன்மை அநிர்வசனீயமாக வுண்டாயிருக்கின்றது; அங்கே பரமார்த்தமாகப் புத்திர, பௌத்திரசரீரங்கள் ஒன்றற்கொன்று காரியகாரணபாவமாக எப்படி உண்டாயிருக்கவில்லையோ! அப்படி அநிர்வசனீயமாகிய காரணம் தேசகாலங்களிற்றோன்றுகின்றது. பரமார்த்தமாகத் தேசகாலங்களும், ஆகாசாதிப் பிரபஞ்சங்களும் காரியகாரணபாவமாக இருக்கவில்லை; இவ்வாற்றால், தேசகால சாமக்கிரியின்றிச் சாக்கிரப்பிரபஞ்சம் உண்டாகின்றதாகலின், சொப்பனம்போலச் சாக்கிரமும் மித்தையாம்; அன்றியும், சொப்பன ஸ்திரீ, புத்திராதிகள் சொப்பனத்திலேயே சுகதுக்கங்கட் கேதுவாயிருந்து சாக்கிரத்தில்

அபாவமாவதுபோலச் சாக்கிரபதார்த்தங்களும் சொப்பனத்தில்அபாவமாவதால் இரண்டும் சமானமாம்.

(க0௨) சாக்கிரத்தினின்றும் சொப்பனம்உண்டாய் மீண்டுசாக்கிரம் உண்டாமாயின், அங்கே முன்சாக்கிரத்திலுள்ள பதார்த்தங்களே சொப்பன *வியவகித மற்றைச் சாக்கிரத்திலுள்ளன; முன்சொப்பனபதார்த்தங்கள் மற்றைச் சொப்பனத்திலில்லை. ஆகலின்; சொப்பனபதார்த்தங்களிலும் சாக்கிர பதார்த்தங்கள் விலட்சணமாமென்பர். அச்சங்கையும், சித்தாந்தத்தையறியாமையினால்உண்டாகின்றது. என்னை? சம்சாரப்பிரவாகம் அநாதி: அதில் சீவர்கட்குச்சாக்கிர சொப்பன சுழுத்திகள் உண்டாகின்றன;சாக்கிரகாலத்திற்சொப்பனசுழுத்திகளும், சொப்பனகாலத்தில் சாக்கிரசுழுத்திகளும், சுழுத்திகாலத்திற் சாக்கிர சொப்பனங்களும் நஷ்டமாகின்றன,சொப்பனசுழுத்தியுண்டாமாயின்அப்போது சாக்கிரகாலத்திலுள்ள ஸ்திரீ, புத்திர, தநாதிகள் நீங்காமலிருக்கின்றன அவைகளின் ஞானமே நீங்குகின்றன, மீண்டு சாக்கிரம்உண்டாமாகில் அப்போது முந்தினசாக்கிரத்திலிருந்த பதார்த்தங்களின் ஞானம்உண்டாகின்றன எனஅஞ்ஞானிகட்கு இவ்வாறான திருஷ்டி உளதாகலின் அச்சங்கையும்உண்டாகின்றதென்க.

(க0௩) சித்தாந்தமோவெனின் ? சகல பதார்த்தங்களும் சேதனத்தின் விவர்த்தம்: அவித்தையின் பரிணாமமாம்,ஆகலின்,சுத்திரஜதம்போல எந்தக்காலத்தில் யாதொரு பதார்த்தம் பிரதீதியாகின்றதோ! அந்தக்காலத்தில் அதிஷ்டானசேதனத்தின் ஆசிரிதமான அவித்தையின் தமோகுணக்கூறு கடாதி விஷயரூபமாகவும், சத்துவகுணக்கூறு ஞானரூபமாகவும் பரிணமிக்கின்றன. இவ்வாற்றால், சாக்கிரபதார்த்தங்களும்,அவைகளின் ஞானங்களுங் கூடவேயுண்டாய்க் கூடவே நஷ்டமாகின்றன; இது வேதத்தின் கூடமான சித்தாந்தமாகலின், சாக்கிரபதார்த்தம் மற்றைச் சாக்கிரத்தில் உண்டாமென்னல் கூடாது.

(க0௪) சொப்பனத்தினின்றும் விழித்தபுருடனுக்கு பூர்வம்யாதொரு பதார்த்தமிருந்ததோ! அதுவே இந்தப்பதார்த்தமென்றுஇவ்வாறு பிரத்திய பிஞ்ஞையுண்டாகின்றதாதலால் சாக்கிர பதார்த்தங்கள் ஞானசமகாலத்தில் உற்பத்திநாசமுடையனவல்ல,ஞானத்திற்கு முன்னே உள்ளன, ஞானநாசத்தின் பின்னரும் உள்ளன எனத்

* வியவகிதம்=மறைப்புடையது.

தோற்றினும் சொப்பனத்தில்தற்காலத்திலுண்டானபருவதம்,சமுத்திர முதலியவற்றில் நான் ஜநித்தற்குமுன்னே இவை உண்டாயினவென்று வெகுகால ஸ்திரத்துவபிராந்தி உண்டாகின்றதாகலால் எவ்வவித்தையினால் மித்தையாகியபருவதம், சமுத்திரமுதலியவை உண்டாயினவோ ! அவ்வவித்தையினால் வெகுகால ஸ்திரத்தன்மையும், ஸ்திரத்தன்மையின் ஞானமும் அநிர்வசனீயமாக எப்படிஉண்டாகின்றனவோ ! அப்படிச் சாக்கிரபதார்த்தங்களி னிடத்தும் அநேக கால ஸ்திரத்தன்மை அவித்தையின் வலியால் மித்தையாகப் பதார்த்தங்களோடுகூடவே யுண்டாய்த் தோற்றரவாகின்றது. சொப்பனபதார்த்தங்கள் சாட்சாதவித்தையின் பரிணாமம் சாக்கிர பதார்த்தங்கள் அப்படிச் சாட்சாதவித்தையின் பரிணாமமாக இல்லாமல் கடத்தினுற்பத்தி தண்டசக்கர குலாலரால் உண்டாகின்றது; அப்படியே சர்வ பதார்த்தங்களி னுற்பத்தியும் தத்தங் காரணங்களால் உண்டாகின்றது; சாட்சாத வித்தையினாலல்ல;சாட்சாதவித்தையின் பரிணாமமாமேல் ஆகாசாதிக்கிரமத்தால் பஞ்சபூதங்களினுற்பத்தியும், பஞ்சீகரணமும், பஞ்சீகரணத்தால் பிரமாண்டத்தி னுற்பத்தியுஞ் சுருதியிற் கூறியிருப்பது அசங்கதமாம். ஆதலால் ஈசுரசிருஷ்டியாகிய சாக்கிர பதார்த்தங்கள் தத்தம் உபாதானங்களின் பரிணாமங்களாம்;சாட்சாதவித்தையின் பரிணாமமல்ல. சொப்பனத்தின் சகல பதார்த்தங்களும் அவித்தையின் பரிணாமங்களாம்; அவைகட்கு அவித்தை ஒன்றே உபாதானமாகலின் அப்பதார்த்தங்கட்கும்,அவற்றின்ஞானங்கட்கும் ஒரே அவித்தையினால் ஒரேகாலத்தில் உற்பத்திபொருந்தும்.சாக்கிர பதார்த்தங்கள் வெவ்வேறு காரணங்களால் உற்பத்தி யாகின்றன. காரியத்திற்கு முன்னே காரணம் உண்டாயிருக்கும்: காரணத்திற் காரியம் லயமாம். ஆதலால் கடத்தி னுற்பத்திக்கு முன்னும்,கடநாசத்திற்குப் பின்னும் மண்டிரளை உள்ளது; இவ்வாறு, சிலபதார்த்தங்கள் அற்பகால ஸ்திரமாயும், சில அதிககால ஸ்திரமாயும்,காரிய காரணமாயும் உள்ளன: சொப்பன பதார்த்தங்கள் அப்படியில்லையேயெனின்? அது கூடாது.

(க0௫) என்னை ? சாக்கிரபதார்த்தங்கள் போலச் சொப்பன பதார்த்தங்களிலுங் காரிய காரணத்தன்மை தோற்றுகின்றன. அஃதெங்ஙனம்? ஒருவனுக்கு எனது பசு கன்றீன்றது, அல்லது எனது ஸ்திரீ பிரசவித்தாள் என்று இவ்வாறான சொப்பனம் உண்டாகில் அங்கே பசுவினிடத்தும், ஸ்திரீயினிடத்துங் காரணத்தன்மையின் றோற்றரவும், வெகுகால ஸ்திரத்தன்மையின் றோற்றரவும் உண்டாகின்றன. கன்றினிடத்தும், புத்திரனிடத்துங் காரியத்தன்மையும்,

அற்பகால ஸ்திரத்தன்மையுந்தோற்றரவாகின்றன' முழுதும் சமகாலமாம். ஒன்று ஒன்றற்குக்காரணமாக இல்லை. பசு, கன்று, ஸ்திரீமுதலியவற்றிற்கு அவித்தையே உபாதானம்; இதுபோலச் சாக்கிரத்திலும் சில பதார்த்தங்கள் அதிககால ஸ்தாயியாயும், காரணரூபமாயும் சிலபதார்த்தங்கள் அற்பகால ஸ்தாயியாயும், காரியரூபமாயும் சொப்பனம்போலத் தோற்றரவாகின்றன: ஒன்று ஒன்றற்குக் காரிய காரணமாக இல்லை; பின்னையோ சாட்சாதவித்தையின் காரியமாம்.

(கoசா) சுருதியிற் கிரமமாகச் சிருஷ்டி கூறியிருப்பது அத்வைதத்தைப் போதித்தற்பொருட்டேயாம்: வேறபிப்பிராயங் கொண்டல்ல. சகலபதார்த்தங்களும் பரமான்மாவினின்றும் உண்டாயிருக்கின்றனவாகலான், அதன் விவர்த்தமாம்; யாது யாதொன்றன் விவர்த்தமோ! அது அதனது சொரூபமேயாதலால் சகலநாம ரூபங்களும் பிரமத்தின் வேறல்ல, பிரமமேயென்னும்பொருளை உணர்த்துதற்பொருட்டுச் சிருஷ்டிகூறிற்று. கிரமமாகச்சிருஷ்டிகூறினது ஸ்தூலதிருஷ்டியுடையோர்க்குவிபரீதக்கிரமமாகலயசிந்தனநிமித்தம்; அதற்கும் அத்வைத ஞானமே பிரயோஜனம்; இதனால் கிரமமாகக் கூறுவதிலும் அபிப்பிராயமில்லை : சிருஷ்டியிற் கிரமமில்லை. சகலபதார்த்தங்களும் ஓரவித்தையினா லுண்டாயிருக்கின்றன ; அவைகட்குப் பரஸ்பரங் காரியகாரணபாவமும், பூர்வோத்தரபாவமும் அவித்தையாற்பண்ணப்பட்ட சொப்பனம்போலும் மித்தையாகத் தோற்றரவாகின்றன. சகலபதார்த்தங்களும் சாட்சாதவித்தையின் காரியமாம். சுத்திரஜதம்போலும், அல்லதுசொப்பனம்போலும் அவித்தையாவிருத்தி உபகிதமான சாட்சியினால் அவைகள் பிரகாசிக்கின்றன; ஆதலால் சகலபதார்த்தங்களும் சாட்சிபாசியங்களாம். ஞானகார, ஞேயாகாரமான அவித்தையின் பரிணாமங்கள் ஒரேகாலத்தி லுண்டாய்க்கூடவே நஷ்டமாகின்றன. அதனால் எப்போதுபதார்த்தஞானமுண்டாகின்றதோ அப்போதே ஞானத்திற்கு விஷயபதார்த்தமுமுண்டாகின்றது: அந்நியகாலத்தி லுண்டாகவில்லை; இதையே திருஷ்டி, சிருஷ்டிவாதமென்பர். இந்தப்பட்சத்தில் பதார்த்தங்களின் அஞ்ஞாதசத்தை இல்லை: ஞாதசத்தைதானுண்டு, அத்வைதவாதத்தில் இது சித்தாந்தபட்சமாம் ; இந்தப்பட்சத்தில் இரண்டுசத்தைதானுண்டு: மூன்றில்லை. ஏதனாலெனின்? அநான்மபதார்த்தங்கண் முழுவதும் சொப்பனம்போலப் பிராதிபாசிகமாம்: பிரதீதிகாலத்தினன்றி அந்நியகாலத்தில் அநான்மாவிற்குச்சத்தை இல்லை; இதனால் மூன்றாவதான வியாவகாரிகசத்தைஇல்லை; இந்தப்பட்சத்தில் சகல

அநான்மபதார்த்தங்களும் சாட்சிபாசியமாம் : பிரமாதா பிரமாணங்கட்கு விடயமாக யாதொன்றுமில்லை. ஏதனாலெனின் ? அந்தக்கரணம், இந்திரியம், கடாதிகள் ஆகிய சகலதிரிபுடிகளும், அவைகளின் ஞானமும் சொப்பனம்போல ஏககாலத்திலுண்டாகின்றன; அவைகட்கு விஷயவிஷயீபாவங் கூடாது. கடாதிவிடயங்கள், நேத்திராதி இந்திரியங்கள், அப்படியே அந்தக்கரணம் இவைகள் ஞானத்திற்கு முன்னரேயிருந்தால் நேத்திராதிவழியாக அந்தக்கரணத்தின் விருத்திரூபஞானம் பிரமாணஜந்நியமாம்; அவ்வந்தக்கரணம், இந்திரியம், விடயம் இம்மூன்றும்ஞானத்திற்குப்பூருவகாலத்தில் இருக்கவில்லை; ஞானசமகாலத்திலேயே சொப்பனம்போலத் திரிபுடி உண்டாகின்றன. ஆதலால், திரிபுடி ஜந்நியஞானம் யாதொன்றுமில்லை. அங்ஙனமாயினும், ஞானத்திற்சொப்பனம்போலத் . திரிபுடி ஜந்நியத்தன்மை பிரதீதியாகின்றது. ஆதலால் சாக்கிரபதார்த்தங்கள் சாட்சிபாசியமாம். பிரமாண ஜந்நியஞானத்திற்கு விடயமல்ல; இதனாலும் சொப்பனத்திற்குச் சமானமாக மித்தையாம் என்பது பெறப்படும். அன்றியும், சாக்கிரத்தில் எவ்வளவோ பதார்த்தங்கள் மித்தையா ரூபமாக அறியப்பட்டிருக்கின்றன : வேறுசில பதார்த்தங்கள் சத்தியரூபமாகவே அறியப்பட்டிருக்கின்றன; அவைகள் அநாதிகாலபதார்த்தங்கள்; அவைகளிற் சில நஷ்டமுமாகின்றன: வேறே அவைகட்குச்சமானமாக உற்பன்னமுமாகின்றன. இவ்வாறான பிரபஞ்சதாரா ஓர்போதும் நாசமாவதில்லை. எவனுக்கு ஞானமுண்டாமோ! அவனுக்குப் பிரபஞ்சந் தோன்றுவதில்லை; மற்றையோர்க்குத் தோற்றரவாம் ; அந்தஞானத்திற்குச் சாதனம் வேதமும், குருவுமாம்; அவைகளால் பரமசத்தியம் பெறப்படும் என்று இவ்வாறான தோற்றரவு சாக்கிரத்திலுண்டாகின்றது ; அங்கே சிலபதார்த்தங்கட்கு மித்தியாத்தன்மை, சிலபதார்த்தங்கட்கு நாசம், சிலவற்றிற்கு உற்பத்தி, வேதத்தினாலும், குருவினாலும் பரமபுருஷார்த்தப்பிராப்தி இவை முழுவதும் அவித்தையினாற் பண்ணப்பட்ட சொப்பனம்போல மித்தையேயாம்: வாசிட்டத்தில் க்ஷணமாத்திரசொப்பனத்தில் வெகுகாலத்தோற்றரவும், சாக்கிரம்போல நிலையாகப்பதார்த்தங்களின் றோற்றரவும், அவற்றால் வெகுகாலம் போகமும் உண்டாமென்று அநந்த இதிகாசம் உண்டு. இவ்வாற்றால், சாக்கிரபதார்த்தங்களுக்குச் சொப்பனத்தைப்பார்க்கிலும் கிஞ்சித்தும் விலச்சணத்தன்மை இல்லை. ஆன்மாவுக் கந்நியமான சகலமும் மித்தையாம் ; ஆகலின், "சொப்பனம் போலுமென்றே துணிந்தவன் ஞானியாவான்" என்றார். இவ்வாறு

சொப்பனத்தைப்பற்றி விசாரசாகரகிரந்தத்தில்விசாரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

இனி விருத்திப்பிரபாகரகிரந்தத்தில் எடுத்துக்கிஞ்சித்துக்காட்டுதும்;—அத்வைதவாதத்தின் முக்கிய சித்தாந்தம், சேதனம் சத்தியம்; அதற்குப்பின்னமான சகலமுமித்தை: அனிர்வசனீயத்தை மித்தையென்பர். ஆதலால் சேதனத்திற்குப் பின்னபதார்த்தங்களைச் சத்தியமென்று சொல்லுதல் அப்பிரசித்தகற்பனை. சேதனத்திற்குப் பின்னபதார்த்தங்களில் அநிர்வசனீயத்தன்மை அதிப்பிரசித்தமாம். யுத்தியினால் விசாரஞ்செய்யும்போது யாதோர் அநான்மபதார்த்தங்களின் சொரூபமும் சித்திக்கவில்லை: தோற்றரவாகின்றன வாதலால் சகல அநான்மபதார்த்தங்களும் அநிர்வசனீயமாம். சித்தாந்தத்தில் அநான்ம பதார்த்தங்களொன்றும் சத்தியமல்ல; கந்தர்வநகரம்போலச் சகலபிரபஞ்சமும் திருஷ்டநஷ்ட சுபாவமாம். சொப்பனத்தைப் பார்க்கிலும் சாக்கிரபதார்த்தங்களிற் கிஞ்சித்தும் விலட்சணத்தன்மையில்லை. சுத்திரஜதம்பிராதிபாசிகம்: காந்தையின்கரமுதலியவற்றிலுள்ள இரஜதம் வியாவகாரிகம். இவ்வாறு அநான்மபதார்த்தங்களில் மித்தியாத்வ, சத்தியத்வமானவிலட்சணத்தன்மை பரஸ்பரங் கூறியிருக்கின்றது. அது ஸ்தூலபுத்தியுடையோர்க்கு அத்வைதபோதத்தில் பிரவேசத்தின்பொருட்டு அருந்ததிநியாயத்தாற்கூறினதாம். என்னை ? ஸ்தூலபுத்தியுடையோனுக்கு முன்னே முக்கியசித்தாந்த ரீதியைச்சொல்லில் அற்புதமான அர்த்தத்தைக்கேட்டு அநான்மாவில் சத்தியத்வபாவனையுடைய அப்புருடன் சாஸ்திரத்திற் பராமுகனாய்ப் புருஷார்த்தத்தினின்றும்பிரஷ்டனாவன்; வியாவகாரிகபிராதிபாசிகபேதத்தால் அநான்மபதார்த்தங்களுக்கு இருவிதசத்தைகூறிச் சேதனத்திற்குப் பாரமார்த்திகசத்தைகூறிடில்சேதனத்தினும்நியூனசத்தை பிரபஞ்சத்திற்கு உளதென்பது புத்தியில் ஆரூடமானபின் சொப்பனமுதலிய திருஷ்டாந்தத்தால் சகல அநான்மபதார்த்தங்களையும் பிராதிபாசிகமாக அறிந்து நிஷேதவாக்கியங்களால் அவற்றிற்குச் சத்தாஸ்பூர்த்தியின்மையை அறிந்து கொள்ளுவனென்றே சத்தைபேதம் கூறினர். அநான்மபதார்த்தங்கட்குப் பரஸ்பரம் சத்தைபேதம் கூறலதில் அத்வைதசாஸ்திரத்திற்குத் தாற்பரியமில்லை என்றிவ்வாறு விருத்திப் பிரபாகரகிரந்தத்திற் கூறியிருக்கின்றமை காண்க.

"சொப்பனம்போலு மென்றே துணிந்தவன் ஞானியாவான்"
எ-கு, உ-ம் வாசிட்டம்,

"வானமிக ராமனைத்துங் கற்பனைமாத் திரம்வாளா வள
ராநின்ற, தானசக நனவுதனிற் கனவுபோ லிராகவனே யறி
தி யன்றே, யீனமுறப் பிறப்பில்லை யிறப்பில்லை யெவ்விடத்து
மொன்றுமென்றும், ஞானபர மார்த்தத்தா லிவையெல்லாம்
பொய்யாக நண்ணு மன்றே—எனவரும்.

மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (௬௫)

(௧௦௭) [இனி அபவாதவிலக்கணம்.]

அரவன் றுகயிறென்றாற்போ லாளன்று தறியென் றாற்போல்
குரவன்சொல் லுபதேசத்தாற் கூறு நூ லொளியைக்கொண்டு
புரமன்று புவன மன்று பூதங்க ளன்று ஞானத்
திரமென்னும் பிரம மென்று தெளிவதே யபவா தங்காண். ()

இ-ள். அரவு அன்று கயிறு என்றாற்போல்=இது சர்ப்பமன்று இரச்சுத்தான் என்று தெளிந்தாற்போலும்,—ஆள் அன்று தறி என்றாற்போல்=இவ்வுரு புருடன் அன்று கட்டைதான் என்று தெளிந்தாற்போலும்—குரவன்சொல் உபதேசத்தால்=தேசிகர்உபதேசித்த உபதேசவலிகொண்டும்,—கூறும் நூல் ஒளியைக்கொண்டு =(அத்தேசிகர் உபதேசித்தபடியே) உபதேசித்தருளும் சாஸ்திரவிவேகத்தைக்கொண்டும்—புரம் அன்று புவனம் அன்று பூதங்கள் அன்று= இதுசரீரமன்று, இதுபுவனமன்று, இவைபூதங்களல்ல—திரஞானம் என்னு பிரமம் என்று=ஸ்திரமான சொரூபஞானமென்னும் பிரமமே என—தெளிவதே அபவாதம்=(சமுசயமின்றித்) துணிவதே அபவாதமாம்.—எ-று.

காண்=முன்னிலையசை.

"தெளிவதே அபவாதம்" என்றதால், சமுசயமின்றி என்பது வருவித்தாம். நாம்வேறு, உலகுவேறு என்னும் அவிவேகவிருளைப் போக்குதலின் நூலால் உளதாகும்விவேகத்தை "ஒளி" என்றார். "கூறுநூல்வெளிச்சங்கொண்டு' எ-ம், "ஞானத்திரமென்றும்பிரமமென்றும்" எ-ம் பாடமுளது. "திரம்" எ-து, சொரூபஞானமாகிய பிரமம் அந்தக்கரணவிருத்திரூபஞானம்போலத் தோற்றமொடுக்கமில்லாதிருப்பதை விளக்கிநின்றது. "குரவன்சொல் லுபதேசத்தாற் கூறுநூ லொளியைக் கொண்டு"—என்று இவர் கூறினது போலவே, "தேசிகனூற் சொல்வழியிற் செல்லுவாய்" என வாசி

ட்டத்திற் கூறியிருப்பதுகாண்க. பிரமத்திற் கற்பிதமானசகம் பிரமமே, அந்நியமல்ல என்பது,ஸ்தாணுவிற்கற்பிதமாகியபுருடன்ஸ்தாணுவே, அந்நியமன்று என்பதுபோலவாதசமாநாதிகரணமாம் என்க.

"புரமன்று புவனமன்று" எ-கு, உ-ம் வாசிட்டம்—

"வருங்கற் பகவிண் விளைந்தேக வந்தேன் பலசொல் லியும்பயனென், சுருங்கச்சொல்லும் பயன்கேளாய் தோன்ற விங்குள் ளதுவுஞ்சித், தொருங்கப் புறத்துஞ் சித்தெல்லை யுள்ளதுஞ்சித் தெல்லையற, நெருங்குற் றதுஞ்சித் தியான்சித்து நீசித் துலக நிறைசித்தே"—எ-ம்,

"என்னுவெள்ளியேகியபின் னெல்லா மறிவா முலகினைப்பார்த், துன்னு வொக்கு மொக்குமெனக் குசனு வுரைத்த துன்மையதே, முன்னு மவனி சித்துலகு மூன்றுஞ் சித்து நான்சித்து, நன்னு லான திசைசித்து நாட்டுகின்ற தெலாஞ் சித்தே."—எ-ம் வரும்.

மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (௪௬)

[முக்கியசித்தாந்தமான அபவாதங்கூறி இதற்கு அசமர்த்தனன மந்தப்பிரஞ்ஞனுக்குப் பஞ்சீகரண மகாவாக்கியத்திற் கூறியபடி லயசிந்தனு ரூபாபவாதங் கூறுகின்றார்.]

படமுநா லும்போற்செய்த பணியும்பொன் னும்போற்பார்க்
கடமுமண் ணும்போ லொன்றாங் காரிய கார ணங்கள் [கில்
உடன்முதற் சுபாவ மீறு வொன்றிலொன் றுதித்த வாறே
அடைவினி லொடுக்கிக் காண்ப தபவாத வுபாய மாமே. ()

இ-ள். காரியகாரணங்கள்=காரியமாகிய சகத்தையும், அதற்கு உபாதானகாரணமாகிய பிரமத்தையும்—பார்க்கில்= (*சுருதி‡தர்க்க† அநுபவங்களால்) விசாரிக்குமிடத்து—படமும் நூலும்போல் = (காரியமாகிய) படமும், (அதற்கு உபாதானகாரணமாகிய) நூலும்

* சுருதி="எதனைத்தும் பிரமமல்லவா" என்பது. ‡ தர்க்கம்= "காரியம் காரணத்திற்குப்பின்னமோ ! அபின்னமோ" ! என்பது முதலியன ; அவை பிரமகீதையின் ஐந்தாமத்தியாயத்திற் காண்க. † அநுபவம்=பிரமவித்துக்களின் அநுபவம்.

போலவும்,—செய்தபணியும்பொன்னும்போல்=செய்யப்பட்ட(காரியமாகிய)ஆபரணமும், (அதற்குஉபாதானகாரணமாகிய(பொன்னும் போலவும்,— கடமும் மண்ணும்போல் = (காரியமாகிய) கடமும், (அதற்கு உபாதானகாரணமாகிய) மண்ணும்போலவும்—ஒன்றாம்= அநந்நியமாகுமேயன்றி அந்நியமாகா;= உடல்முதல் சுபாவம் ஈறு= (இவ்வத்வைத சித்தாந்தத்தை) தூலதேகமுதல், அவித்தையீறாக— ஒன்றில் ஒன்று உதித்த ஆறே=ஒன்றினின்றும் ஒன்றுண்டானபடியே—அடைவினில் ஒடுக்கிக்காண்பது = முறையே ஒடுக்கிப்பார்ப்பது— அபவாத உபாயம் ஆம்=அபவாதமென்னும் உபாயமாம்.— எ - று.

சுபாவம்=அஞ்ஞானமென்று கீதையிற் பகவானாற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது ; அஞ்ஞானம், அவ்வியத்தம் ஒன்றிற்கேபரியாயம். அடைவினிலொடுக்கிக்காணுமாறு;—தூலப்பிரமாண்ட முழுவதும் பஞ்சீகிருதபூதகாரியமாம்; அவற்றில்யாது பிருதுவியின்காரியமோ ! அது பிருதுவியின்சொரூபம், சலத்தின்காரியம் சலத்தின்சொரூபம் இப்படியேயாது எப்பூதத்தின் காரியமோ! அது அப்பூதத்தின்சொரூபமே என இவ்வாறு ஸ்தூலப்பிரமாண்டமுழுவதும் பஞ்சீகிருதபூத சொரூபமே எ-ம்,—பஞ்சீகிருதபூதமும் அபஞ்சீகிருதபூதகாரியமேயாகலின், அபஞ்சீகிருதபூதமே வேறில்லை எ-ம்,—அந்தக்கரணமுதலிய சூட்சுமசிருஷ்டிகளும்அபஞ்சீகிருதபூதகாரியமேயாகலின்அபஞ்சீகிருத பூதசொரூபமேயாம்—அவற்றுள் அந்தக்கரணம் பூதங்களின் சத்துவகுணகாரியமாகலின் சத்துவகுணசொரூபம்,பிராணன் பூதங்களின் ரஜோகுணக்கூற்றின் காரியமாகலின் ரஜோகுணசொரூபம், குதேந்திரியம் பிருதுவியின் ரஜோகுணக்கூற்றின் காரியமாகலின் ரஜோகுணசொரூபம், கிராணேந்திரியம் பிருதுவியின்சத்துவ குண காரியமாகலின் பிருதுவியின் சத்துவகுணசொரூபம், அப்படியேஜிக்வேந்திரியமும், உபஸ்தேந்திரியமும் சலத்தின் சத்துவகுண ரஜோ குணசொரூபம், நேத்திரேந்திரியமும், பாதேந்திரியமும் தேயுவின் சத்துவகுண ரஜோகுணசொரூபம், துவக்கேந்திரியமும், பாணீந்திரியமும் வாயுவின் சத்துவகுண ரஜோகுணசொரூபம், சுரோத்திரேந்திரியமும், வாக்கிந்திரியமும் ஆகாசத்தின் சத்துவகுண ரஜோ குணசொரூபமாம் என்றிவ்வாறு சூட்சுமசிருஷ்டிகள் முழுவதும் அபஞ்சீகிருதபூதசொரூபமே என்றுஞ்சிந்தித்து, அபஞ்சீகிருதபூதங்களையும் பிருதுவி சலத்தின்காரியமாகலின் சலசொரூபம், சலம்

தேயவின்காரியமாகலின் தேயுவின்சொரூபம், தேயுவாயுவின்காரியமாகலின் வாயுவின்சொரூபம், வாயு ஆகாசகாரியமாகலின் ஆகாசசொரூபம், ஆகாசம் தமோகுணப்பிரதானப்பிரகிருதியின் காரியமாகலின் பிரகிருதியின்சொரூபம், தமோகுணப் பிரதானப்பிரகிருதியும் அவ்வியத்தத்தின் அவஸ்தா விசேஷமாகலின் அவ்வியத்தசொரூபமாம், அவ்வியத்தம் பிரமசேதனத்தின்சத்தியாம், புருடனிடத்துச் சாமர்த்தியரூபசத்தி புருடனினும் பின்னமாகாமைபோலச் சேதனத்தினிடத்து அவ்வியத்தரூபசத்தி பிரமசேதனத்தினும் பின்னமல்ல என இவ்வாறு சர்வஅநான்மபதார்த்தங்களையும் பிரமத்தின்கண் லயசிந்தனஞ்செய்து அவ்வத்வைதப்பிரமம் யானுகிறேன்என்று சிந்திப்பதாம் என்க. (௪௭)

[ஆவரணசத்தி எத்தன்மையதாமாலோவெனச் சீடன் சங்கிக்க அதற்கு உத்தரங்கூறத்தொடங்கல்.]

நாடண தமத்தில் வந்த தோற்றமாஞ் சத்தி செய்யும்
வடணே விகாரஞ் சொன்னீ ரிரண்டுசத் திகளென் றீரே
மூடலாஞ் சத்தி செய்யு மோகமுஞ் சொல்லு மையா
கேடறக் குருவே யென்னக் கிருபையோ டருள்செய் வாரே.

இ-ள். நாடண தமத்தில் வந்த=நிந்திக்கத்தக்க தமப்பிரதான மாயையினின்றுமுண்டான—தோற்றம் ஆம் சத்திசெய்யும்=விட்சேபமாகிய சத்தியுண்டாக்கும்—வடணே விகாரம் சொன்னீர்=இச்சாரூபமான (ஆகாசாதிப்பிரபஞ்ச) விகாரத்தை அருளிச்செய்தீர்.—இரண்டு சத்திகள் என்றீரே=(முன்னே தாமதகுணம்) இரண்டுசத்தியாய்ப் பிரிந்து தோன்றுமென்றீராதலால்,—மூடல் ஆம் சத்தி செய்யும் மோகமும்=ஆவரண ரூபமான சத்தி செய்யாநிற்கும் மயக்கத்தையும்—கேடு அற=(எனது) துன்பமற—ஐயா குருவே=எனது பிதாவாகிய ஆசாரியரே—சொல்லும் என்ன=உபதேசித்தருளுமென்று சீடன் வினவ—கிருபையோடு அருள்செய்வார்—எ-று.

"தோலைவில் பொருளியா வையுமாகித் துன்னி யொன்றுமிச்சை"—

என வாசிட்டத்திற் கூறியிருப்பதால், "வடணேவிகாரம்" என்றார்
"மூடலாஞ் சத்தி செய்யும் மோகம்" எ-கு, உ-ம் வாசிட்டம்,—

"அதுதா னறியார்க் கிடர்நல்கி யதுவே யதுவல் லாததுபோற்; நிதமாய் நிற்கு மிம்மாயைச் சித்தி ரந்தா னற்புதமே,

பொதுவா யங்க மத்தனையும் புணர்ந்து பிரிவற் றிருக்கவுந்தா, னிதமா யுயிரா யுயிர்கானு திருக்க மயக்கு மியானையுமே"

எனவரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (௪௮)

(௧௦௬) [ஆவரணசத்தியின்றன்மையைத் தரிசிப்பிக்கின்றார்.]

ஞானிகர் தனக்கா மீசன் றனையுந்தங் களைத்தாங் கண்ட
ஞானிக டமையு மன்றி நாஸ்திந பாதி யென்னும்
ஊனிடை யுயிர்க ளுள்ளத் துணர்விழி குருடாம் வண்ணம்
வானிலந் திசைகண் மூடு மழைநிசி யிருள்போன் மூடும். ( )

இ-ள். தனக்குத்தான் நிகர் ஆம் ஈசன்தனையும்=(சர்வஞ்ஞத்வாதி கல்யாணகுணங்களினால்) தனக்குத்தானே நிகராகிய ஈசுரனையும்,—தங்களை தாம் கண்ட ஞானிகள் தமையும்=(பிரத்யகபின்னபரமான்மாவான) தம்மைத் தாம் அறிந்துள்ள ஞானிகளையும் —அன்றி=தவிர—நாஸ்தி=பிரமமென்பதில்லை,—நபாதி = பாநமாகவில்லை—என்னும்=என்றுவியவகரிக்கும்--ஊனிடைஉயிர்கள் =உடலின்கண்ணுள்ள மற்றைச்சீவர்களின்—உள்ளத்து உணர்விழி=அந்தக்கரணத்தின் ஞானதிருஷ்டியானது—குருடு ஆம் வண்ணம்=குருடாகும்படிக்கு— வான் நிலம் திசைகள் மூடும்=ஆகாசம்,பூமி, திக்குகளை (விழிக்குத் தோன்றாமல்) மறைக்காநின்ற—மழை நிசி இருள் போல் மூடும்=கார்காலத்திரவினிருள்போல மறைக்கும் ; (அதுவே ஆவரணசத்தியின் மோகமாம் என்றறிதி.)—எ-று.

"உணர்" எ-து, முதனிலைத் தொழிற்பெயர்.

"நாஸ்தி நபாதியென்னும் உயிர்க ளுணர்விழி குருடாம் வண்ணம் மூடும்" எனக்கூட்டுக.

"நாஸ்தி நபாதி" என்னும் வியவகாரத்திற்கேது ஆவரணசத்தி ; இதை, ௫௯-ம் செய்யுளுரையில் விரிக்கப்படும் ; ஆண்டுக் காண்க. "நாதத்தின் உபாதி ஒன்றே" என்னும் பாடமுமுளது. "நாதம்" எ-து, வேதாந்தசாஸ்திரத்தின் பரிபாஷையான சத்தமன்மையின் அது பிறழ்ந்தபாடமாம் என்க. (௪௯)

["மூடும்" என்று முற்கூறியதைப்புலப்படக்காட்டுகின்றார்.]

பூன்றமாம் பிரமத் துக்கும் புறத்துள விகாரங் கட்கும்
ஆன்றகூ டஸ்த னுக்கு மகத்துள விகாரங் கட்கும்

தோன்றிய பேதஞ் சற்றுந் தோன்றுமன் மறைத்து மூடும்
ஊன்றிய பவவி யாதி யுண்டாக்கு முபாதி யீதே. (ரு0)

இ-ள். பூன்றம் ஆம் பிரமத்துக்கும்=பூரணமாகிய பிரமத்திற்கும்,—புறத்து உள விகாரங்கட்கும்=புறம்பே இதுவென்னும் விருத்திவிடயமாகவுள்ள ஆகாசாதிப் பிரபஞ்சத்திற்கும்,—ஆன்ற கூடஸ்தனுக்கும்=அறிவுருவான கூடஸ்தனுக்கும்,—அகத்து உள விகாரங்கட்கும்=உள்ளே (யான் என்னும் விருத்தி விடயமாகவுள்ள) அகங்காராதிகட்கும்—தோன்றிய பேதம்=(சுபாவசித்தமாக)விளங்குவனவாகிய பேதங்கள்—சற்றும்=கிஞ்சித்தும்—தோன்றாமல் மறைத்து = (உணர்வு விழிக்கு) விளங்காவண்ணம் அதைக்குருடாக்கி—மூடும்=(அப்பேதங்களை ஆவரணசத்தி) மறைக்கும்.—ஊன்றிய பவவியாதி=(கடத்தற்கரிதாம்) வலிமைபெற்றுள்ள ஜநநமாகியநோயை—உண்டாக்கும் உபாதி=வளர்க்கும் உபாதி—ஈதே=இவ்வாவரணசக்தியேயாம்: (வேறொன்றல்ல.)—எ-று.

அதிஷ்டானமான கூடஸ்தப்பிரமங்கட்கும்,ஆரோபமான அகங்காராதிப் பிரபஞ்சங்கட்கும் உள்ளபேதங்கள் முறையே சச்சிதாநந்தமும், அநிருதசடதுக்கமும் ஆம். முற்செய்யுளிற் கூறியிருப்பதானும், இதில் "தோன்றுமன் மறைத்து" என்பதானும் "உணர்வுவிழிக்கு" என்பது வருவித்தாம். அதிஷ்டான வாரோபங்களின் பேதங்கடோன்றுமன் மூடுவதால் ஆவரணசக்தியை, "மூடல்" எ-ம், அகங்காராதிப் பிரபஞ்சங்களாகத் தோற்றுவதால் விட்சேபசத்தியை, தோற்றம்" என்றும் ஆங்காங்கே கூறுகின்றனர். (ரு0)

[ஆவரணசத்தியின் மறைப்பைச் சீடன் நன்றாகத்
தெரிந்துகொள்ளும்பொருட்டுப் பின்னுங் கடா
விடைகளா லுணர்த்துகின்றார்.]

ஆதார மறைந்து போனா லாரோப மெங்கே தோன்றும்
ஆதார மறையா தாகி லாரோப மிலையே யென்றால்
ஆதாரஞ் சமம்வி சேட மாமென விரண்டு கூறும்
ஆதாரஞ் சமமா மெங்கு மாரோபம் விசேட மாமே. (ருக)

இ-ள். ஆதாரம் மறைந்துபோனால்= (காடாந்தகாரத்தில் இரச்சுப்போல) ஆதாரமான பிரமமானது தோன்றாமல் மறைந்துபோமாயின்—ஆரோபம் எங்கே தோன்றும்=(பிராதிபாசிகசர்ப்பம்போல) ஆரோபமான ஜகத்து ஓரிடத்து முண்டாக மாட்டாதே?—ஆதாரம் மறையாது ஆகில்=(மத்தியான வெய்யிலில் இரச்சுபோல) ஆதாரமான பிரமமானது மறைபடாமல் விளங்குமாயின்—ஆரோபம் இலையே என்றால் = (பிராதிபாசிகசர்ப்பம்போல) ஆரோபமான ஜகத்து உண்டாக நியாயமில்லையே என்று சங்கிக்கில்,—ஆதாரம் சமம் விசேடம் என இரண்டுகூறு ஆம் = ஆதாரமானது சாமான்யம் எனவும், விசேஷம் எனவும் இரண்டுகூறுடையதாம்;—[அவற்றினிலக்கணம் யாதெனின்?] எங்கும் ஆதாரம் சமம் ஆம்=அதிகதேசம்,(அதிககாலத்தில்) உள்ள ஆதாரம்சாமான்ய ஆதாரமாம்:—ஆரோபம்விசேடம் ஆம் = * நியூனகாலம், நியூனதேசத்திலுள்ளவை விசேஷமாம்.—எ-று.

நியூன்காலம், நியூனதேசத்திலுள்ளதென்பார்,"ஆரோபம்"என்றார். "எங்கும்" என்றதால், காலம் வருவிக்கப்பட்டது. (ருக)

[இதுவுமது.]

சகமதி லிதுவென் சுட்டாஞ் சமானந்தான் மறைந்தி டாது
மிகவிது கயிறு மென்னும் விசேடந்தான் மறைந்து போகும்
அகமெனுஞ் சமானந் தன்னை யஞ்ஞான மறைத் திடாது
பகர்விசே டமதாஞ் சீவன் பரமெனு மதனை மூடும். (ருஉ)

இ-ம். சகமதில் = உலகில்—இது என் சுட்டு ஆம்=(மந்தாந்தகாரத்தில் எதிரே கிடக்கும் இரச்சுவில் இது சர்ப்பமென்புழி, (இதுவென்று சுட்டப்படுவதான—சமானந்தான்மறைந்திடாது=சாமான்யரூபம் மறையாது:—இது கயிறு ஆம் என்னும் = இஃதிரச்சுவாமென்று காணப்படும்—விசேடந்தான்= (முஞ்சிரூபமான) விசேஷபாகந்தான்—மிக=பெரும்பாலும்—மறைந்துபோகும்,-(அதுபோல) பகர் விசேடமதுஆம் சீவன்=கற்பிதவிசேஷமாகச் சொல்லாநிற்குஞ் சீவன்—அசம் எனும் சமானந்தன்னை=யான் உளன் என்னும் சாமான்யரூபமாகிய ஆதாரத்தை—அஞ்ஞானம் மறைத்திடாது=ஆவரண சத்தி மறையாது:—பரம் எனும் அதனை மூடும் = (யான் சேதன, ஆநந்த, வியாபக, நித்தியசுத்த, நித்தியமுத்தரூபப்) பிரமம் என்னும் விசேஷரூபத்தையே மறைக்கும்.—எ-று.

அஞ்ஞான காரியமாகிய ஆவரணசத்தியை,"அஞ்ஞானம்"எ-து, காரண ஆகுபெயர்.

(க0கூ) ஈண்டிஃதிரகசியம்;—இரச்சுவுக்குஇரண்டுரூபமுண்டு; ஒன்று சாமான்யரூபம்: ஒன்று விசேஷரூபம்; இதுவென்பது சா

* நியூனம்=அற்பம்.

மான்யரூபம்: இரச்சுவென்பது விசெஷரூபம் ; இது சர்ப்பமென்
புழி, மித்தியாசர்ப்பத்தோ டபின்னமாய்ப் பிராந்தி காலத்திலுந்
தோன்றுநிற்கும் இதுவெனும் ரூபம் சாமான்யரூபம்: யாது பிராந்தி
காலத்திற் றோன்றாதிருந்து தான்தோன்றுவதால் பிராந்தி நிவிர்த்தி
யாமோ! அது இரச்சுவின் விசேஷரூபமாம்: அப்படியே ஆன்மா
வுக்கும் சாமான்யமும் விசேஷமுமாகிய இரண்டு ரூபமுண்டு; சத்து
ரூபம் சாமான்யமாம் : அசங்கத்தன்மை, கூடஸ்தத்தன்மை,நித்திய
முத்தத்தன்மை முதலியன விசேஷரூபமாம். என்னை ? தூலசூட்சும
சங்காதங்க ளுள்ளனவென்புழி, தூலசூட்சும சங்காதப்பிராந்தி சம
யத்தினும் மித்தியாசங்காதத்தோடபின்னமாய்ச்சத்துரூபந்தோன்று
நிற்பதால் ஆன்மாவின் சத்துரூபம் சாமான்யரூபமாம் : தூலசூட்சும
சங்காதங்களின் பிராந்திசமயத்தில் ஆன்மாவின் அசங்கத்தன்மை,
கூடஸ்தத்தன்மை, நித்தியமுத்தத்தன்மைமுதலிய சொரூபந்தோன்
றாமல் அசங்கத்வமுதலிய ஆன்மாவின் சொரூபந் தோன்றுவதால்
சங்காதப்பிராந்தி நிவிர்த்தியாகலின் அசங்கத்தன்மை, கூடஸ்தத்த
ன்மை, நித்தியமுத்தத்தன்மை,வியாபகத்தன்மைமுதலியனவிசேஷ
ரூபமாம். சர்வப்பிராந்திகளிலும் சாமான்யரூபம் ஆதாரமென்றும்,
விசேஷரூபம் அதிஷ்டானமென்றுஞ் சொல்லப்படும்.எப்படிச் சர்ப்
பத்திற்கு ஆசிரயமாவுள்ள இரச்சுவின் சாமான்யமாகியஇதுவெனும்
ரூபம் சர்ப்பத்திற்கு ஆதாரமும், விசேஷமான இரச்சுரூபம் அதிஷ்
டானமுமாகிறதோ! அப்படியே மித்தியாப் பிரபஞ்சத்திற்கு ஆசிரய
மாவுள்ள ஆன்மாவினது சாமான்யமாகியசத்துரூபம்பிரபஞ்சத்திற்கு
ஆதாரமும், அசங்கத்வமுதலிய விசேஷரூபம் அதிஷ்டானமுமாம் ;
இவ்வாறு,ஆதாரவதிஷ்டானங்கட்குச் சர்வஞ்ஞாத்மாஎன்னும் முனி
வரால் கிஞ்சித்பேதஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மந்தாந்தகாரத்தில்
சாமான்யரூபத்தால் ஞாதமாயும், விசேஷரூபத்தால்அஞ்ஞாதமாயும்
உள்ள இரச்சுவில்சர்ப்பாத்தியாசம் உண்டாகின்றதேயல்லாமல்அத்
தியந்தம் ஞாதமாயும், அத்தியந்தம் அஞ்ஞாதமாயுமுள்ளஇரச்சுவில்
அத்தியாசம் உண்டாகக் காணப்படவில்லை. நிர்விசேஷமான ஆன்
மாவில்ஞாத, அஞ்ஞாதத்தன்மைகள் கூடாமையால் பிரபஞ்சவத்
தியாசமுங் கூடாதே எனின்? இவ்வார்த்தை பொருந்தாது. என்னை?
ஆன்மா உண்டென்பது சகலர்க்குந்தோற்றரவாகின்றது;தன்னுடை
ய சொரூபத்துக்கு ஆன்மா என்றபெயர்: யான் இலனென்று ஒருவ
னுக்குந் தோற்றர வுண்டாகவில்லை ; பின்னையோ ? உளனென்றே
தோற்றரவுண்டாகின்ற தாகலான் சத்துரூபத்தால் ஆன்மா ஞாதமா

யும், யான் சைதந்நியன், ஆநந்தன், வியாபகன், நித்தியசுத்தன், நித்
தியமுத்தன் என ஒருவனுக்குந் தோற்றரவுண்டாகாமையின் சைதந்
நிய, ஆநந்த, வியாபக, நித்தியசுத்த, முத்தரூபத்தால் ஆன்மா அஞ்
ஞாதமாயும் இருக்கின்றது: இவ்வார்த்தை அநுபவசித்தம்; இவ்வநு
பவசித்தவார்த்தை யுத்தியினால் நிவிர்த்தியாகாது. யாவர்க்குந்தோற்
றரவாகின்ற ஆன்மாவின் சத்துரூபம் சாமான்யரூபம் : கேவலம்
ஞானிக்கே பிரதீதியாகின்ற சேதன, ஆநந்தாதிகள் விசேஷரூபம்.
யாதொன்று அதிககாலத்தில், அதிகதேசத்திலிருக்கும் அதுசாமான்
யரூபம் : நியூனகாலத்தில், நியூனதேசத்திலிருப்பது விசேஷரூபம்.
சத்தைப்போலவே சேதன ஆநந்தாதிகள் ஆன்மாவின் சொரூபமாய்
எங்கும் வியாபகமாக இருத்தலால் இவைகட்குநியூனதேசமும்,சத்து
ரூபத்திற்கு அதிகதேசமும் உளதெனலும், ஆன்மா நிர்விசேஷமாத
லால் சத்துருபம் சாமான்யக்கூறு, சேதன ஆநந்தாதிகள் விசேஷ
க்கூறு எனலுங் கூடாதே யெனின்? அற்றன்று; சத்தின்றோற்றரவு
யாவர்க்கும் அவித்தியாகாலத்திலும் உண்டு. ஆன்மாசேதனம்,ஆநந்த
ரூபம் என்னுந் தோற்றரவு யாவர்க்கும் அவித்தியாகாலத்தில்இல்லை:
கேவலம் ஞானிக்கே உண்டாகின்றது. அவித்தியா காலத்திலும்
சேதன, ஆநந்த, முத்தத்துவம், சுத்தத்துவமாகியும் உளவேனுந்
தோற்றரவாகாமையின் இல்லாதனபோலும் இருந்தன; இவ்வபிப்பி
ராயத்தால் அவை நியூனகாலத்துள்ளன எனவும், சத்துரூபம் அதிக
காலத்துள்ளது எனவுங் கூறினர். சத்துரூபத்திற்கும், சேதன ஆநந்
தாதிகட்கும் சாமான்ய விசேஷபாவம் இல்லையாயினும் அற்பகால,
அதிககாலத்திற் றோற்றரவாகின்றமையின் சாமான்ய விசேஷபாவம்
போலும் இருந்தன; இக்காரணத்தால் ஆன்மாவின் சத்துரூபஞ் சா
மான்யக்கூறு என்றும், சேதனஆநந்தாதிகஅ விசேஷக்கூறுகள்என்
றுஞ் சொல்லப்படும். ஆன்மா நிர்விசேஷமென்னும் சித்தாந்தத்திற்
கும்.ஆனியில்லை. என்னை? ஆன்மாவினிடத்துச் சாமான்யவிசேஷ
பாவம் அங்கீகரிக்கில் ஆன்மாநிர்விசேஷமென்னுஞ்சித்தாந்தத்திற்கு
ஆனியாம் ; அவை அங்கீகாரமில்லை: அவித்தையினாற் சாமான்ய
விசேஷம்போலத் தோற்றுவதாற் சாமான்யவிசேஷபாவங்கூறினர்;
இவ்வாற்றால் சத்துரூபத்தால் ஞாதமாயும், சேதன, ஆநந்த, நித்திய
சுத்த, நித்தியமுத்த பிரமரூபத்தால் அஞ்ஞாதமாயும் உள்ள ஆன்மா
வில் பிரபஞ்சம் ஆரோபமாகக்கூடும் என்றறிக.

முன்னே இந்நூற்குரை செய்திருப்போர், "சகமதிலிதுவென்
சுட்டாச்சமானக்கண்" என்னும் பாடத்தை ஒப்பினதும், சிவேசுர

ளை அஞ்ஞானமறைக்கும் என்று பதவுரையிற்கூறினதும், விசேஷவுரையில்,"சீவன்பரனேனும்அவரைமூடும்" என்றது, அவர்கள்உணர்வை என்றதும், தாற்பரியத்தில் ஆரோபமானசீவேசுரரைத் தமக்கு ஆதாரமானகூடஸ்தபிரமத்தைப்பார்க்கவொட்டாமல்அவரதுஉணர்வை இவ்வாவரணம் மறைக்குமேயன்றி ஆதாரத்தை மறைக்கமாட்டாதுஎன்று கூறியிருப்பதும் வேதாந்த சம்பிரதாயப் பொருள் அன்றும்; ஆகலின், அவை சாஸ்திர விருத்தமாம். இலைமறைகாய்போற் செய்யுளிற் புதைந்துகிடக்குந் தத்துவார்த்தங்களை விரிக்காமல் செய்யுட்குப் புறம்பாயுள்ள வார்த்தைகளை விரித்திருக்கின்றனர். சீவேசுரரை ஆவரணம் மறைக்கும்என்று இச்செய்யுட்கு உரைசெய்தோர்.

"தானிகர் தனக்கா மீசன் றனையுந்தங் களைத்தாங்கண்ட
ஞானிக டமையு மன்றி"

என்னும் - சகூ-ம் செய்யுளை மறந்தனர்போலும்.

(கக0) சீவேசுரர் சொரூபநிரூபணம் கிரந்தகாரர் வெகுவிஸ்தாரமாகச் செய்திருக்கின்றனர். அங்கே சீவசொரூபத்தில் ஏகத்துவ, அநேகத்துவ விவாதங்களும் பலவுள. சர்வமதங்களிலும் ஈசுரன் ஒருவன், சர்வஞ்ஞன், நித்தியமுத்தன் என்றொப்பினர். ஈசுரனிடத்து ஆவரண அங்கீகாரம் எந்த அத்வைத வாதகிரந்தங்களிலும் இல்லை. யாரொருவர் ஈசுரனிடத்து ஆவரணம் உண்டென்பரோ! அவர் வேதாந்த சம்பிரதாயத்திற்குப் பகிர்ப்பூதராம்; ஆயினும், நாநா அஞ்ஞான வாதத்தில் அஞ்ஞானம் சீவாசிரிதம், பிரமவிஷயகமாம் என்பது வாசஸ்பதியினுடையமதம்' அவர் சீவனுடைய அஞ்ஞானத்தால் ஈசுரன் கற்பிதம் என்றும், பிரபஞ்சம் நாநா என்றும்ஒப்பினர் ; அப்படி ஒப்பினும், சீவனுடைய அஞ்ஞானகற்பிதமான ஈசுரனும்சர்வஞ்ஞன் என்றே ஒப்பினர். ஈசுரனிடத்து ஆவரணம் உண்டென்றங்கீகாரம் இல்லை என்று"விருத்திப்பிரபாகரகிரந்தத்தில் சீவேசுரப்பிரசங்கத்திற்" கூறியிருக்கின்றது. ஈசுரன் உணர்வை ஆவரணசத்தி மறைக்கும் என்று அவ்வுரைகாரர் கூறியது யாதுகருதியோ! அறிகிலேம். ()

(ககக) [ஆவரணசத்தியின்சொருபத்தைஅறிவித்துஅஃதே ஜநநத்திற்குமூலகாரணமாம் என்று, ௫0-ம் செய்யுளிற் கூறியதைச் சீடன்வினவை முன்னிட்டுச் சுருதி, யுக்தி, அநுபவங்களால் அறிவிக்கத் தோடங்கல்.]

கேவல நிலைதோன் றாமற் கெடுத்தது பஞ்ச கோசம்
சீவனுஞ் சகத்து மாகிச் செனித்தவிட் சேப மன்றோ

ஆவர ணந்தா னேபா ழனர்த்தமென் றுரைத்த தேதோ
மேவருங் குருவே யென்று வினவிடின் மகனே கேளாய். ()

இ-ள். கேவலநிலை தோன்றாமல் கெடுத்தது=பிரமாஸ்மவைக்கிய ஸ்திதியை (இரச்சுவின் விசேஷ ரூபத்தைச் சர்ப்பம்போலும்)விளங்கவொட்டாமல் மறைத்துக் கெடுத்தது—பஞ்சகோசம் சீவனும் சகத்தும் ஆகி=அந்நமயம், பிராணமயம், மனோமயம், விஞ்ஞானமயம், ஆனந்தமயம் என்னும் பஞ்சகோசங்களும், (அவற்றின் அபிமானியான) சீவனும், ஆகாசாதி சகத்துமாய்—சனித்த=உண்டான—விட்சேபம் அன்றோ=விட்சேபசத்தி அல்லவா;— (இங்ஙனம் அதுவே கொடியதாயிருக்க) ஆவரணம் தானே=ஆவரண சத்திதானே—பாழ்(என்றும்)= ("உயிர்களுள்ளத்துணர்விழி தருடாம் வண்ணம்" மறைத்துப்) பாழாக்கிற்று என்றுசகூ-ம் செய்யுளிலும்,—அனர்த்தம் என்றும்="ஊன்றிய பவவி யாதி யுண்டாக்கு முபாதியீதே"என்று ௫0-ம் செய்யுளிலும்—உரைத்தது ஏது=அருளியது யாதுகாரணம்—மேவரும் குருவேஎன்று=கிடைத்தற்கரியவாசாரியரேயென்று—வினவிடின்=கேட்கில்—மகனே கேளாய்=மைந்தா (அதற்கு உத்தரஞ் சொல்லுதும்) கேட்பாய்.—எ - று.

"நாமுட லென்னு மாசான் ஞானக்கண் குருடாய்ப் போகும்"—எ - ம்,

"கரசர ணாதி மட்டா நானிவ னென்று காணுந்
திரமது தானேமூன்று மகங்கரஞ்செகத்தோர்க்கெல்லா
முரியதா மிகவும் பொல்லா துற்பவ மென்னு நச்சு
மரமெழு மூலமாகும்"—எ - ம்,

வாசிட்டத்தில், விட்சேபசத்தியைத்தானே பொல்லாததாகச் சொல்லியிருக்கின்றதல்லாமல், ஆவரணசத்தியை அங்ஙனம்சொல்லவில்லையே என்பான்,

"கேவல நிலைதோன் றாமற் கெடுத்தது பஞ்சகோசஞ், சீவனுஞ் சகத்து மாகிச் செனித்தவிட் சேப மன்றோ, ஆவரணந்தா னேபா ழனர்த்தமென் றுரைத்த தேதோ"—என்றான். (௫௩)

[சுருதி யுத்திகளால் ஆவரணசத்தியின் பிரதிகூலத்தையும், விட்சேபசத்தியின் அநுகூலத்தையுங் கூறுகின்றார்]

தோற்றமாஞ் சத்தி தானுந் துன்பமாம் பவமா னாலும்
ஆற்றலான் முத்தி சேர்வார்க் கனுகூல மாகுங் காணீ

ஊற்றமாம்பகற்காலம்போ லுபகாரநிசியாலுண்டோ[லாதே.
மாற்றமென் னுரைப்பேன் மைந்தா மறைப்பது மிகப்பொல்

இ-ள். தோற்றம் ஆம் சத்தி தானும்=விட்சேபரூபமான சத்தியும்—துன்பம் ஆம் பவம் ஆனலும்=(அவிவேகிகட்கு அபிமானரூபமாய்ப் புண்ணியபாவவசத்தால்) துன்பமயமான ஜநநத்துக்குக் காரணமாயிருப்பினும்—ஆற்றலான் முத்தி சேர்வார்க்கு=(சிரவணுதி முயற்சி) வலியான்மோட்சமடையவிச்சிக்கின்றவிவேகிகட்கு—அனுகூலம் ஆகும் காண் நீ=(குருசாஸ்திராதிரூபமாய்ச்) சகாயமாகும் என நீ அறிதி.—(சுருதி உரைக்கப்பட்டது : இனியுத்தி;) ஊற்றம் ஆம் பகல்காலம்போல்=(சாது, அசாதுயாவர்க்கும் ஆலசியாதிகளைப் போக்கிச்) சர்வமுயற்சியையும் பயத்தற்குக் காரணமான பகற்காலத்தைப்போல—உபகாரம் நிசியால் உண்டோ=(அச்சாது, அசாதுகளுக்கு) உதவியானது இராக்காலத்தாலுண்டா ? (வெகுவிதமான கொடிய துன்பங்களைத் தருதலால் இன்று.)—மாற்றம் என் உரைப்பேன்=(உன் வினவிற்கு)இவ்வுவமானமேயன்றி வேறு யாது மறுமொழிசொல்லுவேன்;—மைந்தா=மைந்தனே—மறைப்பது = ஆவரணசத்திதான்—மிகப்பொல்லாது=மிகவுங்கொடிது.—எ - று.

"சத்திதானும்" என்பதன்கண் உம்மை, இறந்தது தழீஇய எச்சப்பொருட்டு.—"பவமானலும்" என்பதன்கண்ணுள்ளது, ஆக்கவும்மை.

இராக்காலம் சிட்டர், துட்டர் யாவர்க்கும் நித்திரைக்குங்காரணமாயிருந்து வெகுவித துன்பந்தருதல்போலஆவரணசத்தியும் விவேகி அவிவேகி யாவர்க்கும் ஜநநத்திற்கு மூலகாரணமாயிருந்து வெகுவிதமான பிரயாசங்களைத் தருதலால் மிகவுங் கொடியதென்பதாம்.

"முத்திசேர்வார்க் கனுகூலமாகும்" எ-கு, உ-ம், பாகவதம்,—

"மானுட வாக்கை யென்னு மருவருந் தோணி பெற்று
மூனமில் குரவன் சொல்லா மோடமுய்ப் பவனே டென்றீ
ரானதோ ரநுகூலத்தா லணுகவும் பிறவி வேலை
தாணெழி தரவெண் ணுதான் றன்னையே கொல்கின்ற
[னும்."

எனவரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (௯௪)

[இனி அநுபவத்தால் அதன் கோடுமை கூறல்.]

சுழுத்தியிற் பிரள யத்திற் றோற்றமாஞ் சகங்கண் மாண்டும்
அழுத்திய பவம்போய் முத்தி யடைந்தவ ரொருவ ருண்டோ

முழுத்தவிட் சேப மெல்லா முத்தியிற் கூட்டு கிற்கும்
கொழுத்தவா வரண முத்தி கூடாமற் கெடுத்த கேடே. ()

இ - ள். சுழுத்தியில்= (நாள்தோறும்உண்டாகாநிற்கும்) சுழுத்தியிலும்,—பிரளயத்தில்=மகாகற்பத்திலும்—தோற்றம்ஆம்சகங்கள் மாண்டும்=விட்சேரூபமான சகங்கணசித்தும் — அழுத்திய பவம் போய்=அப்போது தம்மைத் துன்பத்தின் மூழ்கப்பண்ணியஜநநமானதுமீண்டுண்டாகாமல்நீங்கி—முத்திஅடைந்தவர்=மோட்சமடைந்தோர்—ஒருவர் உண்டோ=ஒருவரும் இலர்;—(ஆகலின்,) முழுத்த விட்சேபம் எல்லாம்=முழுதுமான விட்சேபங்களனைத்தும்—முத்தியில் கூட்டுகிற்கும்=மோட்சத்தில் (நேரே அல்லது,பரம்பரையாகக்) கூட்டாநிற்கும்.—கொழுத்த ஆவரணம்=கனமான ஆவரணசத்திதான்—முத்தி கூடாமல் கெடுத்த கேடு = (ஆண்டுவித்தில் அங்குரம்போலச் சீவரிடத்திருந்து அவர்கள்)மோட்சமடையாமற்கெடுத்த கெடுதியாம்.—எ - று.

"சகங்கண் மாண்டும்" எ - கு, உ - ம், வாசிட்டம்,—

"மண்டிய சுழுத்தி தன்னில் வருகனுப் போவ தென்னக்
கண்டன வுலக மெல்லாங் கற்பனை முடிவிற்போக,"

எனவரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. "முத்தியடைந்தவ ரொருவருண்டோ" எ - கு, உ - ம், வாசிட்டம்,—

"அகல்வா தனையின் வித்தான வந்தச் சுழுத்தி வீடளியாப், புகல்வித் தல்லா வாதனையே துரியம் பொன்ரு வீடளிக்கும்"

எனவரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

"முழுத்தவிட் சேப மெல்லா முத்தியிற் கூட்டு கிற்கும்"

எ - கு, உ - ம், பாகவதம்,—

"தரைபுனல் கனல்கால் வானந் தபனன்வெண் டிங்கள் வாரி
வரையுறை யரவு மான்கான் வருகரி பதங்க மீன
முரலளி கணைசெய் கின்றேன் மொய்குழற் குமரி தேனீ
யுரைதரு புறவு தாசி யூன்கவ ரன்றி னுகம்."—எ - ம்,

"உறைந்தநூற் சிலம்பி மைந்த னூதுவண் டெடுத்த கீடஞ்
சிறந்தன விவைநான் காறுஞ் சிந்தையிற் குருவென் ளூக்கி
மறந்தரு மிஃது தீதா மற்றிது நன்று மென்றிங்
கறிந்தன வின்ப முற்றே னவ்வகை யரச கேண்மோ."—

எ - ம்,

"வாக்கி னோக்கடந் தோங்கிமற் றெங்கணு
நீக்க மின்றி நிறைந்த வறிவினை
யூக்க முற்றுணர் தற்கிட னாகலி
னுக்கை யுங்குரு வாய தரசனே."—எ-ம்,

மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. (ருரு)

(ககஉ) [ருச-ம் செய்யுளில், "முத்தி சேர்வார்க் கநுகூல மாகும்" எ - ம், ருரு-ம் செய்யுளில், "முழுத்தவிட் சேபமெல்லா முத்தியிற் கூட்டுகிற்கும்" என்றுங் கூறியதுபற்றி அவ்விட்சேபசத்தி மித்தையாகலின், அதனால்வரும் முத்தியும் மித்தையாம் என்னும்ஆசங்கைக்கு ? அற்றன்று, முத்திசத்தியமாம் எனத் திருஷ்டாந்தமுகமாகச் சமாதானங் கூறுகின்றார்.]

சுத்தியில் வெள்ளி போலத் தோன்றிய தோற்ற மான
சத்தியும் பொய்யே யென்றாற் சத்திசா தனமா வந்த
முத்தியும் பொய்யா மென்னின் மோகநித் திரைவி லங்கால்
நித்திரை தெளியு மாபோ னிருவாண நிலைமெய் யாமே. ()

இ - ள். சுத்தியில் வெள்ளி போல=இப்பியின்கண் (ஆரோபமான பிராதிபாசிக) ரஜதம்போல—தோன்றிய தோற்றம் ஆன சத்தியும்=(பிரமத்தின்கண்) ஆரோபமாயுண்டான விட்சேபரூபமான சத்தியும்—பொய்யேஎன்றால்=மித்தையேஎன்றுசொல்லில்,—சத்திசாதனமா வந்த முத்தியும்=அவ்விட்சேபசத்திரூபமான குருசாஸ்திராதி சாதனமாகவுண்டான மோட்சமும்—பொய் ஆம் என்னின்=மித்தையாகும் என்று (பூர்வபட்சிகளின் சங்கையைக்கொண்டு) நீ சங்கிக்கில்,—மோகம் நித்திரை விலங்கால் = பொய்யான நித்திரையிற்கண்ட புலிமுதலிய விலங்கினால்—நித்திரை தெளியுமாபோல்=நித்திரை தெளிந்தவழி (நித்திரையின் அபாவரூபமானசாக்கிரம்மெய்யாவது) போல—நிருவாணநிலை மெய்ஆம்=(குருசாஸ்திராதிகளால் உளதாகும்) நிருவாணஸ்திதியுஞ் சத்தியமாம்.—எ - று.

(ககங) அவத்தையின் அபிமானமே பந்தம்; அதுவும் விருத்தி விசேஷமாகலின், விருத்தியினாற்செய்யப்பட்டபந்தமேசம்சாரமாம். குருவினாலும், வேதாந்த வாக்கியத்தினாலும் உளதாகும் அகம்பிரமம் என்னும் அந்தக்கரணத்தின் விருத்தியினால் பிரபஞ்சத்தோடுகூட ... த்தினதுநிவிர்த்தியேமோட்சம்.கற்பிதத்தின்நிவிர்த்திஅதிஷடானரூபமாகலின்,மோட்சஞ்சத்தியமாம்.சர்ப்பத்தினதுநிவிர்த்தி எப்படி அதிஷ்டான இரச்சுரூபமோ! அப்படிச் சகலகற்பித வஸ்துக்களினது நிவிர்த்தி அதிஷ்டானரூபந்தான்; அதற்கந்நியமன்று; இது பாஷியகாரரது சித்தாந்தம். இங்கே அனர்த்தநிவிர்த்தி பிரமரூபமாம். என்னை? சர்வவனர்த்தங்கட்கும் அதிஷ்டானம் பிரமமாகலானும், அப்பிரமம் பாவ [ஹாவ] ரூபமாகலானும் மோட்சஞ்சத்தியமாம் என்க. (ருசு)

(ககச) [நிருவாணஸ்திதி இது எனக்காட்டுங் கருத்தினராய் மாயையைநிவிர்த்திக்கு முறைமை கூறுகின்றார்.]

இம்பரி னஞ்சை நஞ்சா லிரும்பினை யிரும்பா லெய்யும்
அம்பினை யம்பாற் பற்று மழுக்கினை யழுக்கான் மாய்ப்பர்
வம்பியன் மாயை தன்னை மாயையான் மாய்ப்பர் பின்னைத்
தம்பமா மதுவுங் கூடச் சவஞ்சுடு தடிபோற் போமே. (ருஎ)

இ - ள். இம்பரில்=இவ்வுலகில்—நஞ்சை நஞ்சால்=விஷத்தை அதற்குப்பிரதிகூலமான விஷத்தினாலும்,—இரும்பினை இரும்பால்= இரும்பை இரும்பாலும்,—எய்யும் அம்பினை அம்பால்=எய்யாநின்ற அம்பை அதற்குப் பிரதிகூலமானஅம்பினாலும்,—பற்றும்அழுக்கினை அழுக்கால் = (புடவையிற்) பற்றிய அழுக்கை (உவர்மண்ணாகிய) அழுக்கினாலும்—மாய்ப்பர்=கெடுப்பர்;—(அதுபோல) வம்பு இயல் மாயை தன்னை=நிலையின்மையான குணத்தினையுடைய அவித்தையை—மாயையால் மாய்ப்பர் = அவித்தையினாற் கெடுப்பார்கள்.— பின்னை,—தம்பம் ஆம் அதுவும்=நிலையாகிய அந்தப் பெரியமாயையும்—கூட=(நீசமாயையோடு) கூட—சவம் சுடுதடிபோல் போம்= பிணஞ்சுடுந்தடிபோற் கெடும்,—எ - று.

பெரியமாயையானபோதத்தையுஞ் சுமையெனவிட்டுஅநுபவத்திருப்பர் என்பது கருத்து.

"மாயை தன்னை மாயையான் மாய்ப்பர்" எ - கு, உ-ம், வாசிட்டம்,

"கருதிமலத்தான் மலமறுக்குங் காருவென்ன மாயைதன்னைப்
பெருமா யையினுற் செறல்வேண்டும்."

எனவரும். மற்றும் வனவனவற்ருற் காண்க.

"தம்பமா மதுவுங்கூடச் சவஞ்சுடு தடிபோற் போம்" எ-கு,
உ - ம், பாடுதுறை,—

"பிணஞ்சுடு தடியென்ன வென்னைக்கொண்டே பெரு
ம்பற்றையெல்லா மறச்சாடி, யணைந்தவென் னையுமப் படியீ
றில்போ தத்தில்விட் டநுபோகத் திருந்தானே."

எனவரும். மற்றும் வருவனவற்ருற் காண்க. (ருஎ)

(ககடு) [இவ்வநுபவத்தைக் கரதலாமலகம்போலச்சீடனுக்கு
உண்டாக்குவித்தற்பொருட்டு அடியிடுகின்ருர்]

இந்தமா யையினுற் சீவர்க் கேழவத் தைகளுண் டாகும்
அந்தவே ழவத்தை தம்மை யடைவினின் மொழியக் கேளாய்
முந்தவஞ் ஞான மூடன் முளைத்தல்கா ணுத ஞானம்
சந்ததங் கண்ட ஞானந் தழல்கெடல் குளிர்மை யாதல். ()

இ-ள். இந்த மாயையினுல்= (சுத்தாசுத்தங்களான) இம்மாயைகளால்—சீவர்க்கு—எழு அவத்தைகள் உண்டாகும்=சத்தாவஸ்தைகளுளவாகும்;=அந்த ஏழ் அவத்தை தம்மை=அச்சத்தாவஸ்தைகளையும்—அடைவினில் மொழியக்கேளாய்=கிரமமாகச் சொல்லுகிறேங்கேட்பாய்;—முந்த அஞ்ஞானம் = (க-வது) அஞ்ஞானங்,—மூடல்=(உ-வது)ஆவரணம்,—முளைத்தல்=(ங-வது) விட்சேடம்,—காணுதஞானம்= (ச-வது) பரோட்சஞானம்,—சந்ததம்கண்டஞானம்=(ரு-வது)அபரோட்சஞானம்,—தழல்கெடல்=(சு-வது)சோகநிவிர்த்தி,--குளிர்மையாதல்=(எ-வது)நிரங்குசதிருப்தியாம்.—எ-று.

"சந்ததம்" என்ற விசேஷணம் பிரதிபந்தம் இல்லாமலென்பதைக் காட்டிநின்றது. "தழல்' எ-து, இங்கே துக்கத்தை. (ருஅ)

[இனி நாமமாத்திரங்கூறிய அவ்வவத்தைகளின்
இயல்பு கூறுகின்ருர்.]

பிரமமாந் தன்னம றந்த பேதமை யேயஞ் ஞானம்
பரனில்லை காணே மென்று பகர்தலா வரண மூடன்

நரனெரு கருத்தாற் சீவ னெனென முளைத்த ரேற்றம் [னம்.
குரவன்வாக் கியத்தாற் றன்னைக் குறிக்கொளல் பரோட்சஞா

இ - ள். பிரமம் ஆம் தனை மறந்தபேதைமையே=(சிதாபாசன் சுருதிவிசாரத்திற்கு முன்னர் சம்சார ஆசக்தியில்மூழ்கி)பிரமரூபமாகிய பிரத்தியகான்மாவை (யானுர்என்று)ஸ்மரியாதிருந்தஅறியாமையே—அஞ்ஞானம்=அஞ்ஞானமாம்.—பரன் இலை காணேம் என்று பகர்தல்=(பிரமத்தை விஷயம் பண்ணுவதான பிரசங்கம் வந்துழி) பிரமம் இல்லை, பாநமாகவில்லை என்று சொல்லுதல்—ஆவரணமூடல்=ஆவரணமறைப்பாம்.—(நான்) நரன் (என)=நான் மநுடன் என்றும்,—ஒரு கருத்தால்=(இப்போது கருமங்களைச் செய்வதால் இனிக்கரும பலங்களை அநுபவியாநிற்பேன் என்னும்) ஓர் எண்ணத்தால்—நான் சீவன் என=நான் (கருத்திருத்வ, போத்திருத்வமுடைய) சீவன் என்றும்—முளைத்தல்=உதித்தலே—தோற்றம்=விட்சேபமாம்.—குரவன் வாக்கியத்தால்=குருவால் உபதேசிக்கப்பட்ட (சத்திய ஞாநாநந்தம் பிரமம் என்னும் அவாந்தர) வாக்கியத்தால்—தன்னை குறிக்கொளல் = (பிரத்தியகபின்ன பரமான்மாவான) தன்னை (உண்டு என்று) அறிந்துகொள்ளலே—பரோட்சஞானம்=(அசத்தாவரண நிவர்த்தகமான) பரோட்சஞானமாம்.—எ-று.

நான் பிரமத்தை அறிகிறேனில்லை என்னும் வியவகாரத்திற்கு எது அஞ்ஞானம். பிரமமானது இல்லை, பாநமாகவில்லை என்னும் வியவகாரத்திற்கு எது ஆவரணம்; ஆவரணத்தால் இவ்வியவகாரம் உளதாம். என்னை? அஞ்ஞானத்திற்கு அசத்தாவரணம், அபாநாவரணம் என இருவகைச்சத்திகள் உண்டு; அவ்விரண்டனையும் ஆவரணம் என்பர். வஸ்து இல்லை என்று தோற்றுவிக்கின்ற சத்தி அசத்தாவரணம்: வஸ்து பாநமாகவில்லை என்று தோற்றுவிக்கின்ற சத்தி அபாநாவரணமாம்; இவைகளைமுறையே அசத்வாபாதகசத்தி, அபாநாபாதகசத்தி என்றுங் கூறுவர். ஜநநமுதலியசம்சாரம் நிஜரூபமான கூடஸ்தனிடத்திற் பிரதீதியாகின்றதே விட்சேபம்; இதனைப் பிராந்தி என்றும், சோகம் என்றுங்கூறுவர். பிரமம் இல்லைஎன்னும் ஆவரணக்கூற்றைப் பிரமம் உண்டு என்னும் பரோட்சஞானம்நாசம்பண்ணுகின்றது. என்னை ? சத்திய ஞாநாநந்த ரூபமாகப் பிரமம் உண்டு என்னும் ஞானத்திற்குப் பரோட்சஞானம் என்றபெயர்; அது பிரமம் இல்லை என்னும் ஞானத்திற்கு விரோதியாம் : மற்றவைக்கு அல்ல; ஆகலின் என்க. (ருக)

[இதுவுமது.]

தத்துவ விசாரஞ் செய்து சகலசந் தேக மும்போய்
அத்துவி தந்தா னுத லபரோட்ச ஞான மாகும்
கர்த்தனுஞ் சீவ பேதங் கழிவதே துக்கம் போகல்
முத்தனு யெல்லாஞ் செய்து முடிந்ததா நந்த மாமே. (௬0)

இ - ள். தத்துவவிசாரம் செய்து=(நீயேபிரமம் என்னும்மஹா வாக்கியத்தால்) பிரமவிசாரஞ்செய்து—சகல சந்தேகமும் போய் = (பிரமாணகதம், பிரமேயகதம் ஆகிய) சகல சந்தேகங்களும் நீங்கி—அத்துவிதம் தான்ஆதல்=அத்துவிதப்பிரமமே தானுதல்—அபரோட்ச ஞானம் ஆகும் = (அபாநாவரண நிவர்த்தகமான) அபரோட்ச ஞானமாம்.—கர்த்தன் ஆம் சீவபேதம் கழிவதே=(நான்) கர்த்திரு, (போத்திரு) என்னும் சீவத்வம் நீங்குவதே—துக்கம்போகல்=துக்க நிவிர்த்தியாம்.—முத்தனுய் எல்லாம் செய்துமுடிந்தது=(சகல) துக்கங்களினின்றும் விடுபட்டவனுய் (ச் செய்யத்தக்கன) அனைத்துஞ் செய்து, (அடையத்தக்கன) அனைத்தும் அடைந்தனம் என்னுஞ் சந்தோஷமே—ஆநந்தம் ஆம்=நிரங்குச திருப்தியாம்.—எ - று.

நான் பிரமமாயிருக்கிறேன் என்னும் அபரோட்ச ஞானம்யாது! அது சகல அவித்தியா சாலங்கட்கும் விரோதியாகலின் நான் பிரமத்தை அறிகிறேனில்லை என்னும் அஞ்ஞானமும், பிரமம் இல்லை, பானமாகவில்லை என்னும் ஆவரணமும், புண்ணிய பாவங்களைச்செய்கிற கர்த்தாவும், சுகதுக்கங்களைப் புசிக்கிற போக்தாவும் ஆகிய சீவனுகிறேன் என்னும்பிராந்தியும் ஆகியஅவித்தியாசாலங்களை அபரோட்ச ஞானம் நாசம் பண்ணுநிற்கும்; என்னிடத்துச் சநநமரணமும் இல்லை, சுகதுக்கங்கள் அற்பமும் இல்லை, வேறேஒரு சம்சார தர்மங்களும்இல்லை, நான்ஜநநரகிதனுன கூடஸ்தனுகிறேன் என்னும் இவ்வநுபவம் சோகநிவிர்த்தியாம், இதனைப் பிராந்திநாசம் என்றுங்கூறுவர். நான் அத்வைதப் பிரமமாயிருக்கிறேன் என்று சமுசயரகிதமாகத் தனது சொரூபஞானம் எப்போதுண்டாகிறதோ அப்போது தன்னிடத்து உண்டாகா நின்ற சந்தோஷத்தை நிரங்குசதிருப்தி என்பர்; இச்சத்தாவஸ்தைகளை விஸ்தாரமாக அறியவேண்டின், "பஞ்சதசியின் திருப்திதீபத்தில்" காண்க.
(௬0)

[நித்தியாபரோட்சமாகிய ஆன்மாவுக்குப் பரோட்சவபரோட்சங்களின் விஷயத் தன்மையும், ஞானஞ்ஞானங்கட்கு ஆசிரய விஷயத்தன்மையுங் கூடாவேன்று வருஞ் சங்கையைப்பற்றித் தசமனுக்குப்போலச் சகலமுங்கூடும் என்று கூறுகின்றார்.]

இதுநினக் கறியும் வண்ண மிப்படி யொருதிட் டாந்தம்
புதுமையாங் கதைகேள் பத்துப் புருடரோ ராற்றை நீந்தி
உதகதீ ரத்தி லேறி யொருவனொன் பதுபே ரெண்ணி
அதனொடு தசமன் றானென் றறியாமன் மயங்கி நின்றான். ()

இ-ள். இது நினக்கு அறியும் வண்ணம்=ஆன்மா ஒருவனுக்கே எழவத்தைகளும் உண்டாமென்பது உனக்கு விரோதமில்லாமற்றோன்றும்படிக்கு—இப்படி=இவ்வாறு—திட்டாந்தம்= திருஷ்டாந்தமாக—புதுமை ஆம் ஒரு கதைகேள்=ஆச்சரியமாகிய ஒருகதையினைக் கேட்பாய்.—பத்துப்புருடர்=தசபுருடர்—ஓர் ஆற்றை நீந்தி= ஓர் நதியைக்கடந்து—உதகதீரத்தில் ஏறி=நதியின் கரையிலேறி—ஒருவன் ஒன்பதுபேர் எண்ணி=ஒருவன் நவபுருடரை எண்ணி—அதனொடு=அந்நவபுருடரோடு—தான் தசமன்என்று=தானே தசமனென்று—அறியாமல் மயங்கி நின்றான்=அறியாமற் பிரமித்து நின்றனன்.—எ-று.
(௬௧)

[இதுவுமது.]

அறியாத மயலஞ் ஞான மவனில்லை காணே மென்றல்
பிறியாவா வரண மாகும் பிழைகொண் டழல்விட் சேபம்
நெறியாளன் றசம னுண்டு நிற்கின்றா னென்ற சொல்லைக்
குறியாக வெண்ணி நெஞ்சிற் கொள்வது பரோட்ச ஞானம்.

இ-ள். அறியாத மயல் அஞ்ஞானம்=(நவபுருடரை நன்றாகப் பார்ப்பவனுகத் தானிருந்தும் பிராந்தியினுல் நவபுருடரை எண்ணிய தன்னைத் தசமனுக) அறியாதமயக்கமேஅஞ்ஞானம்.—அவன்இல்லை காணேம் என்றல் = (தசமனுகியதான்) தசமன் இல்லை, தோன்றவில்லை என்று கூறுதல்—பிறியா ஆவரணம் ஆகும்= நீங்காத அசத்தாவரணம், அபாநாவரணமாம்.—பிழைகொண்டுஅழல்விட்சேபம்= நதியிற்றசமன் இறந்தனன் என்னுந் துக்கமுடையவனுய் அழுதன் முதலியவை விட்சேபமாம்.—நெறியாளன்=பதிகனுன ஆப்தன்—தசமன் உண்டு நிற்கின்றான் என்றசொல்லை=தசமன் இறந்திலன்,

உளன் என்று கூறிய வசனத்தை—நெஞ்சில் குறியாக எண்ணிக் கொள்வது=அந்தக்கரணத்தில் நிச்சயமாகக் கருதிக்கொள்வது—பரோட்சஞானம்=பரோட்ச ஞானமாம்.—எ-று. (கூஉ)

[இதுவுமது.]

புண்ணிய பதிகன் பின்னும் புருடரோன் பதின்மர் தம்மை
எண்ணுநீ தசம னவை யென்னவே தன்னைக் காணல்
கண்ணினிற் கண்ட ஞானங் களைதல்போ வதுநோய்போதல்
திண்ணிய மனதி லையந் தெளிதலா நந்த மாமே. (கூங)

இ-ள். புண்ணியபதிகள் = தர்மவானாய் மார்க்கத்திற் செல்லும் ஆப்தனானவன்—பின்னும் = பின்னரும்,—புருடர் ஒன்பதின்மர் தம்மை=நவபுருடரை—எண்ணும் நீ தசமன் ஆவை என்னவே=எண்ணுகிற்கும் நீயே தசமனுவாய் என்று உணர்த்தவே—தன்னைக் காணல்=யான் தசமனுகின்றேன் என்று தன்னை அபரோட்சமாக வறிதலே—கண்ணினில் கண்டஞானம்=அபரோட்ச ஞானமாம்.—களைதல்போவது நோய்போதல்=தசமன் நதியின் இறந்தனன் என்றழுத அழுகைநீங்கினதே துக்கநிவிர்த்தி.—திண்ணியமனதில்=திடமாகிய தனதுசித்தத்தில்—ஐயம் தெளிதல் ஆனந்தம்ஆம்=சந்தேகம் நீங்கி முதிதை உண்டாதலே நிரங்குச திருப்தியாம்.—எ-று.

"எண்ணியநீ பத்தாவான்" என்றும் பாடமுளது.

திருஷ்டாந்தத்தில் தசமனுக்குப்போல ஆன்மாவினிடத்தும் அஞ்ஞான முதலிய சப்தாவஸ்தைகள் பொருந்தும்என்பது கருத்து.

(ககசு) தசமனைப்போலச் சோகமோகங்க ளொழிந்து இன்ப
மடைய என்னை எனக்குக்காட்டவேண்டும் எனச்
சீடன் வினவ ஆசிரியர் சுருதிவாக்கியப்படி
அவனை அவனுக்குக் காட்டத்
தொடங்கல்.

தசபுமான் றனைக்கண் டாற்போற் சற்குரு மூர்த்தியே யென்
நிசவடி வினையான் காண நீர்காட்டல் வேண்டு மென்றான்
சுசிபெறு மிலட்சி யார்த்தந் துவம்பதந் தற்ப தங்கட்
கசிபத வைக்கியஞ் செய்யு மதுசெயு முண்மை கேளாய். ()

இ-ம். தசபுமான் தனைக் கண்டால்போல்=தசமபுருடன் தன்னைத் தசமனாகக் கண்டாற்போல—சற்குருமூர்த்தியே—என் நிசவடி

வினை யான் காண=எனது நிசரூபமான கூடஸ்தனை (ப் பிரமமாக) யான் அறியும்படி—நீர் காட்டல்வேண்டும் என்றான்=தேவரீர் தரிசிப்பித்தல்வேண்டும் என்று சீடன் வினவினான்.—துவம்பதம் தத்பதம்= (சாமவேத மஹாவாக்கியமானது) துவம்பத, தற்பதங்களின்—சுசிபெறும் இலட்சியார்த்தங்கட்கு= (உபாதிசம்பந்தமின்மையிற்) சுத்தம் பொருந்தியஇலட்சியார்த்தங்களான கூடஸ்தபிரமங்கட்கு—அசிபத ஐக்கியம் செய்யும்=(அது நீயாகின்றாய் என்னும்) அஸிபதப் பொருளான வைக்கியத்தைப் (பாகத்தியாகலட்சணையினாற்) போதிக்கும்;—அது செயும் உண்மை கேளாய் = அஃதங்ஙனம் போதிக்கும் தத்துவார்த்தத்தை (உபதேசிப்போம்) கேட்பாய்.—எ-று.

சாமவேத மஹாவாக்கியம் தேன்று எழுவாய். "துவம்" எ-கு, நீ என்றுபொருள். "தத்" எ-கு, அது என்றுபொருள். "அஸி" எ-கு, அது நீ ஆகின்றாய் என்று பொருள்.

(ககஎ) பதத்திற்கு அர்த்தத்தோடு உளதாய சம்பந்தம்விருத்தி எனப்படும்; அவ்விருத்தி இருவகைத்து. ஒன்று சக்திவிருத்தி: மற்றொன்று இலட்சணாவிருத்தி. கடபதத்தில், கேட்பவனுக்குக் கலசரூபமாகிய அர்த்தஞானத்தை உண்டுபண்ணத்தக்க சாமர்த்தியம்சக்திவிருத்தியாம். அப்படியே படபதத்திலும், கேட்பவனுக்கு வஸ்திரரூபமாகிய அர்த்தஞானத்தை உண்டு பண்ணத்தக்க சாமர்த்தியம் சக்திவிருத்தியாம்; இவ்வாறே சர்வ பதார்த்தங்களிலுங் காண்க. சக்தி ஆற்றல்என்பனஒருபொருட்சொற்கள். திருஷ்டாந்தம்;—அக்கினியிற்றன்னோடு கூடினமாத்திரத்திலே வஸ்துக்களைத் தகிக்கும்படியான சாமர்த்திய ரூபசக்தி எப்படியுண்டோ! அப்படியே பதத்தில் சுரோத்திரத்தோடுகூடவே அவ்வஸ்துவின் ஞானத்தை உண்டு பண்ணத்தக்க சாமர்த்தியம் உண்டு; அதுவேசக்திஎனப்படும். அலட்சணையின் ஞானத்தில் சக்கியத்தின் ஞானம் உபயோகியாம். யாதொரு பதத்தில் யாதோரர்த்த சக்தியுண்டோ! அப்பதத்தினுடைய அவ்வர்த்தம் சக்கியமாம்; சக்கியார்த்தத்தையே வாச்சியார்த்தம் என்றுஞ் சொல்லுவர். வாச்சியார்த்த போதகபதம் வாசகம் எனப்படும். சக்கிய சம்பந்தம் இலட்சணையின் சொரூபமாம். யாதோரர்த்தத்தின் ஞானம் சக்தியினால் உண்டாகாமல் இலட்சணையால் உண்டாமோ! அது பதத்தினுடைய இலட்சியார்த்தம் எனப்படும். விட்டலட்சணை, விடாதலட்சணை, விட்டுவிடாதலட்சணை என இலட்சணை மூவகைத்து; இதற்றை ஜஹல்லட்சணை, அஜஹல்லட்சணை, ஜஹதஜஹல்

லட்சணை என வடநூல் வல்லோர் கூறுப; இவற்றை உதாரணத்தோடு எஅ-வது செய்யுட்டொடங்கி, அக-வது செய்யுள் வரையுங் கூறப்படும்; ஆண்டுக்காண்க. (கூச)

இதுமுதல் அக ம் செய்யுள்வரையும் மஹாவாக்கிய விசாரம்.

விண்ணொன்றை மகாவிண் ணென்று மேகவிண் ணென்
றும் பாரின், மண்ணொன்று கடவிண் ணென்று மருவிய சல
விண் ணென்றும், எண்ணுங்கற் பனைபோ லொன்றே யெங்
குமாம் பிரம மீசன், நண்ணுங்கூ டஸ்தன் சீவ னென்குசை
தங்ய மாமே. (கூ ரு)

இ - ள். வெளி.

கருத்துறை:—க-வது பிரமாண்டத்தின் உட்புறமெங்கும் ஏகரசமாய், வியாபகமாயுள்ள ஆகாச சொரூபத்தை மஹாகாயம் என்பர். உ-வது—மேகத்திற்கு அவகாசங் கொடுத்திருக்கின்ற ஆகாசத்தையும், மேகசலத்தில் பிரதிபிம்பித்துள்ள ஆகாசத்தையும் மேகாகாசம் என்பர். ங-வது—சலத்தினால் நிறைந்திருக்கின்ற கடத்திற்கு எவ்வள வாகாசம் அவகாசங் கொடுத்திருக்கின்றதோ ! அவ்வளவாகாசத்தைக் கடாகாசம் என்பர். சு-வது—சலத்தினால் நிறைந்திருக்கின்ற கடத்தில் மேக நட்சத்திரங்களோடு பிரதிபிம்பித்திருக்கின்ற ஆகாசப் பிரதிபிம்பத்தையும், கடாகாசத்தையுஞ் சேர்த்துச் சலாகாசம் என்பர்.

(கக அ) தாஷ்டாந்தம்;—க-வது—பிரமாண்டத்தினுள்ளும்புறம்பும் மஹாகாசம் போலப் பரிபூரணமான யாதொரு சேதனம்உண்டோ ! அது பிரமம் என்று சொல்லப்படும்; அப்பிரமம் சமீபமல்ல, தூரமல்ல. என்னை ? யாதொருவஸ்து தனக்குப் பின்னமாயிருக்குமோ ! தேசரூப வுபாதியுடையதாமோ அது தூரம், சமீபம்என்று சொல்வதற் குரித்தாம்; பிரமமானது பின்னம் அன்று,சர்வத்துக்கும் ஆன்மாவாக உள்ளது, தேசமுதலிய வுபாதிரகிதமானது; ஆகலின் சமீபம், தூரம்என்றுசொல்லத்தக்கதன்று. ஆயினும் பிரமசத்தத்தின் வாச்சியமும் சோபாதிகமாம். என்னை? வியாபக வஸ்துவிற்குப் பிரமம் என்றுபெயர்; அவ்வியாபகத்தன்மை இருவகைத்து;ஒன்றுஆபேட்சிக வியாபகத்தன்மை,மற்றொன்று நிரபேட்சிகவியாபகத்தன்மை. யாதொரு வஸ்து ஒன்றைநோக்க வியாபகமாமோ ! மற்றொன்றை நோக்க வியாபகமாகாதோ அதனிடத்துள்ளவியாபகத்தன்மைஆபே

ட்சிக வியாபகத்தன்மை; அஃதெங்ஙனெனின்? பிருதுவி யாதியை நோக்க மாயை வியாபகமாம்,சேதனத்தை நோக்கவியாபகம் அன்று; ஆகலின், மாயையின்கண் ஆபேட்சிக வியாபகத்தன்மைஉண்டு. யாதொரு வஸ்து சர்வத்தையும் நோக்க வியாபகமாமோ ! அதன்கண் நிரபேட்சிக வியாபகத்தன்மை உண்டு;அந்நிரபேட்சிகவியாபகத்தன்மை சேதனத்தின்கண் உண்டு. என்னை? சேதனத்திற்குச் சமானமாகவாவது, சேதனத்தினு மதிகமாகவாவது வேறொரு வியாபகம் இல்லை, சேதனமே சர்வத்தினும் வியாபகமாம்; ஆகலின்,சேதனத்தின்கண் நிரபேட்சிக வியாபகத்தன்மை உண்டென்க; இவ்விருவகை வியாபகத்தன்மையோடுங் கூடினவஸ்து யாது அது பிரமசத்தத்திற்கு வாச்சியமாம்; அவ்விருவகை வியாபகத்தன்மையும் மாயாவிசிஷ்ட சேதனத்தின்கண் உண்டு. என்னை? விசிஷ்டனிடத்துள்ள மாயாபாகத்தில் ஆபேட்சிக வியாபகத்தன்மையும், சேதனபாகத்தில் நிரபேட்சிக வியாபகத்தன்மையும் இருத்தலின்என்க. ஆயினும்,மாயாவிசிஷ்டசேதனத்தினிடத்துநிரபேட்சிக வியாபகத்தன்மைகூடாது. என்னை? மாயை சேதனத்தின் ஏகதேசத்திலிருப்பதாகலானும், அம்மாயாவிசிஷ்ட சேதனத்தினும்சுத்தசேதனத்தின் வியாபகத்தன்மை அதிகமாகலானும் சுத்தசேதனத்திலேயேநிரபேட்சிகவியாபகத்தன்மைஉண்டென்க. இவ்வாற்றால்,மாயாவிசிஷ்டமே பிரமசத்தத்திற்கு வாச்சியம், சுத்தசேதனம் பிரமசத்தத்திற்கு இலட்சியமாம். ஈசுரசத்தம், பிரமசத்தம் இரண்டிற்கும் சமானார்த்தமே தோற்றினும் பிரமசத்தத்திற்கு அநேகவிடங்களில் இலட்சியார்த்தமும், ஒரோ விடங்களில் வாச்சியார்த்தமும் போதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஈசுர சத்தத்திற்கு அநேக விடங்களில் வாச்சியார்த்தம் போதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. பிரமசத்தத்திற்கும், ஈசுரசத்தத்திற்கும் இவ்வளவு பேதம் உண்டு; இங்கே இலட்சியார்த்தத்தைக்கொண்டு பிரமசத்தார்த்தத்தைப் பின்னமாக நிரூபிக்கப்பட்டது என்க.

(கககூ) உ-வது—மாயையின்கண் சேதனத்தினது ஆபாசம், மாயைக்கு அதிஷ்டானமாகிய சேதனம் இவ்விரண்டையும் ஈசுரன் என்பர்; அவ்வீசுரன் மேகாகாசத்திற்குச் சமானன்; அவ்வீசுரன் அந்தரியாமியும், சதாமுத்தனுமாம். இங்ஙனங்கூறியதற் கேதுவென்னையோவெனின்;—மாயையினிடத்துச் சுத்த சத்துவகுணம் உண்டு: இரஜோகுண, தமோகுணங்களாற் சூழ்த்தப்பட்ட சத்துவகுணம் இல்லை. இரஜோகுண, தமோகுணங்களைத் தாழ்த்தித் தான்மேலிட்டிருப்பதுயாது அது சுத்தசத்துவகுணம் எனப்படும். சுத்தசத்துவ

குணத்தினுல் ஞானேற்பத்தி யாவதால் பிரகாசசுபாவமுடையதுசத்துவகுணமாம்;இப்படிப்பட்ட சத்துவகுணத்தையுடைத்தானமாயையினிடத்து யாதொரு சேதனத்தின் ஆபாசமுண்டோ ! அதற்குச் சொரூபத்தினிடத்தும், மற்றைப் பதார்த்தங்களினிடத்தும் ஆவரணம் இல்லாமையினுல் அவ்வீசுரன் முத்தனும், சர்வஞ்ஞனுமாவன். அதிஷ்டானமாகிய சேதனம் சீவேசுரரிடத்துள்ளபந்தமோட்சபேதரகிதமாய் ஆகாசம்போல ஏகரசமாயிருக்கின்றது. ஆபாசக்கூற்றிற்பந்தமோட்சம் உண்டு. அதிஷ்டானத்தில் ஆபாசனுக்குப்பிராந்தியினுற் பிரதீதியாகிறது. கேவலம் ஆபாசத்தில் பந்தமோட்சம்உண்டென்பதிலும் பேதம்உண்டு; அது யாதொரு ஆபாசத்தில் ஆவரணம் உண்டோ அதனிடத்துப் பந்தம் உண்டு. யாதொன்றினிடத்துச்சொரூபத்தின் ஆவரணம் இல்லையோ அது முத்தமாம். ஈசுரனிடத்து ஆவரணம் இல்லையாகலின், ஈசுரன் சதாமுத்தனும். சீவனிடத்து ஆவரணம் இருத்தலின் அவன் பெத்தனும் என்னை? யாதொரு அவித்தைக் கூற்றில் சேதனத்தின் ஆபாசத்தைச் சீவன் என்று சொல்லப்படுகிறதோ அவ்வவித்தைக்கு ஆவரணம் பண்ணுவது சுபாவமாம். ஆயினும் அவித்தை, அஞ்ஞானம், மாயை என்பன ஒன்றற்கே பரியாயம்; அங்ஙனமாயினும் சுத்தசத்துவகுணப் பிரதானத்துவத்தால் மாயையென்றும், மலின சத்துவகுணப் பிரதானத்துவத்தால் அஞ்ஞானமென்றும், அவித்தையென்றுஞ்சொல்லப்படும்.இரஜோகுண, தமோகுணங்களாற் ரூழ்த்தப்பட்ட சத்துவகுணம் மலின சத்துவகுணமாம். தமோகுண,ரசோகுணங்கள் அதிகரித்திருப்பதால்அவித்தையின்கண்ணுள்ள சீவனுடைய ஆபாசக்கூற்றிற்குத் தன் சொரூபந்தோற்ருயற்போகும்படிக்கு அவ்வவித்தை ஆவரணம்பண்ணுகின்றதால் சீவனிடத்துப் பந்தம் உண்டு,ஈசுரனிடத்து அஃதில்லை.அதிஷ்டான சேதனத்தோடுகூட மாயையில் ஆபாசரூபமான ஈசுரன் தற்பதத்திற்கு வாச்சியன். கேவலம் அதிஷ்டான சேதனம்தற்பதத்திற்கு இலட்சியமாம்.

(கஉ0) ரு-வது—புத்தி அல்லது, வியஷ்டி அஞ்ஞானத்திற்கு அதிஷ்டான சேதனங் கூடஸ்தன் என்று சொல்லப்படும்; எப்பட்சத்தில் புத்தி சகிதசேதனம் ஜீவனே! அப்பட்சத்தில் புத்திக்கு அதிஷ்டானங் கூடஸ்தன்என்றுசொல்லப்படும்.எப்பட்சத்தில் வியஷ்டி அஞ்ஞான சகிதசேதனஞ் சீவன் என்று சொல்லப்படுமோ! அப்பட்சத்தில்வியஷ்டி அஞ்ஞானத்திற்கு அதிஷ்டானங் கூடஸ்தன்என்று சொல்லப்படும். சித்தாந்தம்;—சீவத்தன்மைக்கு யாதொரு விசேஷணம் உண்டோ அதனதிஷ்டானத்திற்குக் கூடஸ்தன்என்று நாமம்: அக்கூடஸ்தன்உற்பத்திரகிதன்;இதற்கபிப்பிராயம்;—பிரமத்திற்கு வேருக எப்படிச் சிதாபாசன் உற்பன்னமாகின்றனனே அப்படிக் கூடஸ்தன் உற்பன்னமாக இல்லை. பின்னை எப்படியுளனெனின் ? பிரமரூபமாகவே உளன்; இக்கூடஸ்தனே ஆன்மபதத்திற்குஇலட்சியார்த்தம்; இவனையேபிரத்தியக்கென்றும், நிஜரூபமென்றுங் கூறுவர்; இவனே சிவசாட்சியாம்.

(கஉக) சு-வது—நாநாகாமகர்மங்களோடுகூடிய புத்தியின்கண் பிரதிவிம்பிக்கும் சேதனப் பிரதிவிம்பத்தைச் சீவன் என்பர். கேவலம் பிரதிவிம்ப மாத்திரத்தைச் சீவன்என்கிலர்;எப்படிப் கடாகாசத்தோடுகூட ஆகாசத்தின் பிரதிவிம்பத்தைச் சலாகாசம் என்பரோ ! அப்படி விம்பமான கூடஸ்தனேடுகூடச் சிதாபாசனைச் சீவன் என்பர்; இதனுல் புத்தியிற் சிதாபாசனும், புத்திக்கதிஷ்டானமானசேதனமும் ஆகிய இரண்டனது நாமம் சீவனும்; அச்சீவன் துவம்பதத்திற்கு வாச்சியன். அவனிடத்திற் சிதாபாசபாகம் ஒழிந்தகேவலம்கூடஸ்தன் துவம்பதத்திற்கு இலட்சியனும். அகம்சப்தத்திற்குவாச்சியஞ் சீவனும்: கேவலங் கூடஸ்தன் இலட்சியமாம் என்றறிக. (சுரு)

[முன்சொல்லிய நான்கு சைதந்நியங்களுள்ளே இவை வாச்சியம் இவை இலட்சியம் எனக்கூறி வாச்சியத்தின் ருதான்மியம் ஒழிந்து இலட்சியமாவா யெனல்.]

பூச்சிய வீசன் சீவன் புகல்பத மிரண்டி னுக்கும்
வாச்சியம் லட்சி யந்தான் மலமிலாப் பிரம மான்மா [கும்
காச்சிய பாலி னெய்போற் கலந்தொன்ருங் கடைந் தெடுக்
ஆச்சிய மென்ன வுன்னை யறிந்துநீ பிறிந்து கொள்ளே.(சுசு)

இ-ள். பூச்சிய ஈசன்=(யாவராலும்) பூஜிக்கத்தக்க ஈசுரனும்—சீவன்=(பூஜகனென) சீவனும்—புகல் பதம் இரண்டினுக்கும் வாச்சியம்=(மஹாவாக்கியத்திற்) சொல்லுந் தற்பதம், துவம்பதம் இரண்டிற்கும்(முறையே)வாச்சியார்த்தமாம்.—லட்சியந்தான்=அவற்றிற்கு லட்சியார்த்தமாவன;—மலம் இலா பிரமம் ஆன்மா=அவித்தியாமலமற்ற பிரமமும், கூடஸ்தனுமாம்.—காச்சிய பாலில் நெய்போல்=காய்ச்சப்பட்ட பாலில் நெய்யானது(கலந்தோன்ருயிருப்பது)போல—கலந்து ஒன்று ஆம்=(அவ்வாச்சிய லட்சியங்கள் அவிவேகத்தாற்)கலந்து ஏகமாயிருக்கின்றன.—கடைந்து எடுக்கும் ஆச்சியம் என்ன=

மத்தினுற் கடைந்தெடுக்கும் நெய்யைப்போல—உன்னை அறிந்து=(விவேகத்தால் இலட்சியார்த்தமான) உன்னை யறிந்து—நீ பிறிந்து கொள்=(வாச்சியார்த்தத்தினின்றும்) நீ வேறுபடுதி.—எ-று.

"காச்சிய பாலி னெய்போற் கலந்தோன்றும்" எ-கு, உ-ம், தேவாரம்,—

"விறகிற் றீயினன் பாலிற் படுநெய்போன்
மறைய நின்றுளன் மாமணிச் சோதியா
னுறவு கோனட் டுணர்வுக் கயிற்றினன்
முறுக வாங்கிக் கடையமுன் னிற்குமே." எனவரும்.

மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (சுசு)

(கஉஉ) [அவிவேகத்தால் உளதாகிய அநான்மாவின்
ருதான்மிய புத்தியை ஒழிக்குமாறு.]

பிறிவதெப் படியென் றக்காற் பிணமாகு முடனு னென்னும்
அறிவினைக் கொல்லல் வேண்டு மைம்பூத விகார மன்றே
வெறியதோர் துருத்தி மூக்கின் விடுவது போலுன் மூக்கால்
எறிபிரா ணனுநீ யல்லை யிராசத குணவி காரம். (சுஎ)

இ-ள். பிறிவது எப்படி என்றக்கால் = (வாச்சியத்தினின்றும் என்னை யறிந்து) வேறுபடுவது எவ்வாறென விவேகத்தாலாமென்று கேட்பாயாகில்,—பிணம் ஆகும் உடல் நான் என்னும் அறிவினைக் கொல்லல் வேண்டும்= (சிலநாளிற்) பிணமாய்ச் சிதைந்து போகாநிற்கும் (அந்நமயகோசமான ஸ்தூல) தேகத்தை ஆன்மா என்று கருதும் பிராந்தியைக்கெடுத்தல் வேண்டும்—ஐம்பூத விகாரம்அன்றே=(அத்தேகம் பஞ்சீகிருத) பஞ்சமகா பூதங்களின் காரியமாமாகலின்.—வெறியது ஓர் துருத்தி = வெறுமையான ஓர் தோற்றுருத்தி—மூக்கின் விடுவதுபோல்=மூக்கினல் (காற்றை) விடுவதுபோல—உன் மூக்கால்=உனது நாசியால்—எறி பிராணனும் நீ அல்லை=வீசுகின்ற (சடமான) பிராணமயகோசமும் நீயல்லை;—இராசதகுண விகாரம்=(அது அபஞ்சீகிருத பூதங்களின்) இரசோகுணகாரியம் (ஆகலான்.)—எ-று. (சுஎ)

[இதுவுமது.]

கரணமா மனது புத்தி கருத்தாவா மவையான் மாவோ
தரமுள விரண்டு கோசஞ் சத்துவ குணவி காரம்

வரமறு துயிலா நந்த மயனையு நானென் றேதே
விரவிய தமவஞ் ஞான விருத்தியின் விகார மாமே. (சுஅ)

இ-ள். கரணம் ஆம் மனது=கரணமாகிய மனமும்,—கருத்தா ஆம் புத்தி=கருத்தாவாகிய புத்தியும்—அவை ஆன்மாவோ=(ஆகிய) அவையும் நீயா! அல்லை;—தரம் உள இரண்டு கோசம்=(சங்கற்பரூபம், நிச்சயரூபம் எனும்) தாரதம்மியமுள்ள அவ்விரண்டு கோசங்களும்—சத்துவகுண விகாரம்=(அபஞ்சீகிருத பூதத்தின்) சத்துவ குணகாரியம் (ஆகலின்.)—வரம் அறு=சிரேஷ்டமற்ற—துயில் ஆநந்த மயனையும்=சுழுத்தியிலுள்ள ஆநந்தமயனையும்—நான் என்றுதே=ஆன்மாவென்றுகருதற்க;—விரவிய தமஅஞ்ஞானவிருத்தியின் விகாரம் ஆம்=பொருந்திய தமோரூபமான அஞ்ஞான விருத்தியின் காரியமாம் (ஆகலின்.)—எ-று.

அந்தக்கரணம் ஒன்றைத்தானே மனோமயம்; விஞ்ஞானமயம் என்னும் இருவகைக் கோசங்களாகக் கூறுமா றெங்ஙனெனவரும் ஆசங்கையைப்பற்றிக் கரணபாவத்தினுனும், கருத்தாபாவத்தினுனும் ஒரே அந்தக்கரணத்தின்கட் பேதமுண்மையின் அங்ஙனங்கூறலாம் என்பார், "கரணமாமனது கருத்தாவாம் புத்தி" என்றுர். (சுஅ)

[இப்பஞ்சகோசங்கள் மண்ணின் விகாரமான கடம்
போலப் பூதாதி விகாரமாகலின் யானல்லவாயின்,
இவைகட்கு வேருக யான் எத்தன்மையனுய்
உளனேனின்? அதற்குக் கூறுகின்றுர்]

சத்தொடு சித்தா நந்தஞ் சமந்திரஞ் சாட்சி யேகம்
நித்தியம் வியாபி யான்மா நீயது வாவ றிந்து
பொத்தொடு சடந்துக் காதி பொருந்துபே தங்க ளான
குத்திர பஞ்ச கோசக் குகைவிட்டு வெளியி லாவாய். (சுகூ)

இ-ள். சத்துசித்து ஆநந்தம்=சச்சிதாநந்தான்மகமாய்,—சமந்திரம் சாட்சி ஏகம்=சமமாய், ஸ்திரமாய், சாட்சியாய், ஏகமாய்,—நித்தியம் வியாபிஆன்மா நீ=நித்தியமாய், வியாபகமாய், (பஞ்சகோசங்களின் * புச்சமான) பிரத்தியகான்மாவேநீ; (ஆகலின்) அதுவா அறிந்து=(அத்தன்மையதான) பிரத்தியகான்மாவாகவே (உன்னை) அறிந்து—பொத்து சடம் துக்காதி=அநிருத, சட, துக்காதியான்மகமாய்—பொருந்து பேதங்கள்ஆன=பொருந்துகின்ற (முன்சொன்ன

* புச்சம்=ஆதாரம்.

ஆன்மசுபாவத்திற்கு) விபரீதசுபாவங்களையுடைய அநான்மவர்க்கங்களாகிய—குத்திர பஞ்சகோசக் குகைவிட்டு = வஞ்சகத்தையுடைய பஞ்சகோசங்களாகிய குகைகளில் (ஆன்மத்துவப் பிராந்தியை) ஒழித்து—வெளியில் ஆவாய்=வெதிரித்தனுவாய்.—எ-று.

ஒடு=எண்ணிடைச்சொல். "ஆதி" சத்தத்தால் விஷமம், அஸ்திரம், சாக்ஷியம், அநேகம், அநித்தியம், வியாப்பியம் என்பனவுங் கொள்க. சாக்கிராதி அவத்தைகளுள்ளே ஓரவத்தையிலாவது அபாவமாகாமற் சர்வாவத்தைகளிலுஞ் சாட்சியாயிருப்பதால் ஆன்மா சத்து, அந்நமயாதிகோசங்கள் ஓரவத்தையில் பாவமாய்க் காணப்பட்டு மற்றோரவத்தையில் காணப்படாமையின் அசத்து, கோசங்களின் பாவாபாவங்களை ஆன்மா சர்வாவத்தைகளிலுமிருந்து அறிதலிற் சித்து, அவை அறியப்படுதலிற் சடம், கோசங்கள் வெறுப்பாய்க்கைவிடப்படுதலின் துக்கம், ஆன்மா பரமப்பிரேமாஸ்பதமாய்க் கைவிடப்படாமையின் ஆநந்தம், கோசங்கள் தாரதம்மியமா யிருத்தலின் விஷமம், ஆன்மா கோசங்களிற் சத்தாகாரமாய்த் தாரதம்மியமற இருத்தலிற் சமம், கோசங்கள் ஓரவத்தையிலிருந்தது மற்றோரவத்தையிலிராமல் நழுவிப்போதலின் அஸ்திரம், ஆன்மா சர்வாவத்தைகளிலும் நழுவாதிருத்தலின் ஸ்திரம், கோசங்கள் சண்டை செய்பவர்போலத் தத்தந்தொழில்களிற் பிரவிர்த்தித்தலிற் சாட்சியம்,சண்டையைக்காணுதல் செய்பவர்போல் ஆன்மா,உதாசீனமாய் அவைகளைத்தோற்றுவிப்பதுமாத்திரமா யிருத்தலின் சாட்சி, கோசங்கள் சுவகதாதிபேதமுடைமையின் அநேகம், ஆன்மா சுவகதாதிபேத ரகிதமாதலின் ஏகம், கோசங்கள் அவத்தைகளிற்றோன்றி யழிவதால் அநித்தியம்,ஆன்மா அங்ஙனமன்றிச் சதோதிதமாகலின் நித்தியம், கோசங்கள் தேசகாலாதிபரிச்சேதமுடைமையின் வியாப்பியம், ஆன்மா தேசகாலாதிபரிச்சேத சூனியமாகலின் வியாபி என்றறிக. இங்கே சச்சிதாநந்தாதிப் பிரமலட்சணங்களை ஆன்மாவுக்குக் கூறினமையின் ஆன்மாவே பிரமம் என்பது பெற்றும்; அங்ஙனம் அன்று,ஆன்மாவுக்குப்பிரமம் அந்நியமாம் எனின்;—கடாதிகள் போலப் பிரமம் அநான்மாவாம்; பிரமத்தை அநான்மாவென்கை சுருதி, ஸ்மிருதி, புராணங்கட்கு விரோதமாம்; ஆகலின், ஆன்மாவே பிரமம் என யூகிக்க. அநான்மாவானபஞ்சகோசங்களும்ஆன்மாவாகத்தோன்றுதலின்,"குத்திரபஞ்ச கோசம்" என்றார். "பஞ்ச கோசக் குகைவிட்டு வெளியி லாவாய்" எ-து,குகைக்குள்ளிருக்கும் ஆன்மாவை யறிந்தால் முத்தி உண்டென்னுந் "தைத்திரீயசுருதியைக்" குறிப்பித்ததாம்."சந்தோடுசித்தா

நந்தம்" எ-கு"போத்தோடு சடந்துக்காதி" எ-கும்உ-ம்வாசிட்டம்,

"மோகமாய்ச் சடமாய்ச் சுகாசுகங் களிலே மூழ்கியோர் பயனற வருந்துந், தேகமார் நீயா ரகோவகோ வீதோர் சித்திர யிருந்தவா காணு, யேகமாய் மெய்யா யிலங்கிய பிரம மெங்குமா யிருக்கவுந் தோன்றாச், சோகமாய்ப் பொய்யாய் விளங்குறு மாயை தோன்றுறா திருக்கவுந் தோன்றும்."—என வரும்.

மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

"பஞ்சகோசக் குகைவிட்டு வெளியிலாவாய்" எ-கு, உ-ம் பிரமகீதை,

"யாதொன் றெலும்பு நரம்புமுத லிந்த வுடம்பு தன்னமய
னேது பிராண மயனத்துக் குள்ளாய் வேறா யேயொளிரு
மோது பிராண மயற்கயலா யுள்ளா யொளிரு மனோமயனந்
நீதியுற விஞ் ஞானமய னவனுக் குள்ளாய் நிகழுமால்."—
[எ-ம்,

"அன்னியமாய் விஞ்ஞான மயனுக் குள்ளா மாநந்த மயனன்ன மயன்றனுள்ளாய், மன்னியவப் பிராணமய னாலே பூர்ணன் மனோமயனாற் பூரணன்ம னோமயன்றா, னன்னவகை விஞ்ஞான மயனாற் பூர்ணனானந்த மயனாலே யவன்றான் பூர்ணன், றன்னிகரற் றனைத்தினுக்கு முள்ளாய் வேறாந் தற்பரத்தாற் பூர்ணனது தானே பூர்ணம்."—எ-ம்,

"சச்சி தாநந்த மாகியொன் றாம்பரப் பிரமம், புச்சமென்றுரைத் திடப்படு மிரதமப் பொருளே, யிச்ச தாநந்த மெய்திய யாவனெவ் விடத்துந், துச்ச வாக்கையின் றுயரறுத் தவன் சுகம் பெருமால்."—எ-ம் வரும்.

மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. (௬௬)

[குருவருளின்படி பஞ்சகோசங்களை நேதித்து அவைகளின் அபாவத்தைக்கண்டு இதுவோ யான் எனச் சீடன் கலங்கிவினுதல்.]

பஞ்சகோ சமும்விட் டப்பாற் பார்க்கின்ற பொழுது பாழே
விஞ்சிய ததுவல் லாமல் வேறொன்றுந் தெரியக் காணேன்

அஞ்சன விருளை யோநா னகமென வநுப விப்பேன்
வஞ்சமில் குருவே யென்ற மகன்மதி தெளியச் சொல்வார்.()

இ-ள். பஞ்சகோசமும் விட்டு=அந்நமயமுதலியவைந்துகோசங்களையும்(சுவாமிகள் உபதேசித்த யூகத்தால்) நேதித்து—அப்பால்=மேல்—பார்க்கின்றபொழுது--பாழேவிஞ்சியது=சூனியமேசேஷித்தது;—அது அல்லாமல்=அச்சூனியத்தையன்றி—வேறு ஒன்றும்=வேறே யொருபொருளும்—தெரியக் காணேன்=தோன்றக்கண்டிலேன்.—(ஆகலின்) அஞ்சன இருளையோ=கரியவந்தகாரம்போலுஞ் சூனியத்தையோ— நான்=யான்—அகம்என=அகம்பிரமமென்று—அநுபவிப்பேன்=அநுபவியாநிற்பேன்—வஞ்சம் இல் குருவே என்ற=கபடவர்ஜிதரான குருவே என்று வினவிய—மகன் மதி தெளியச் சொல்வார்=சீடன்புத்தி தெளியும்படிக்கு உபதேசிப்பார்.—எ-று.

பஞ்சகோசங்களை நேதித்தவிடத்து அவைகளின்அபாவத்தைக் கண்டு இதனை யானெனப்பாவிக்கில் யான் சூனியமாய்விடுவேனல்லவா! இதுவாபுருஷார்த்தம்என்பான், "அஞ்சன விருளை யோநா னகமென வநுப விப்பேன்" எ-ம், தமது பசியைத் தணித்தற்கு வேறோர் கதியின்மையின் அறங்காட்டுபவர்போல் உலகிலுள்ளோர்பொருளை உபாயத்தாற் கவர்ந்து உபாயமல்லாத யாதேனு மொன்றைத் காதினுள்ளே ஊதிவிடாநிற்கும் வஞ்சகர்போலாது பொருளிச்சையின்மையானும், கருணையேதிருவுருவானமையானும் தம்மையடைந்தோர் கடைத்தேறும்படிக்குச் சுருதிசம்மதமான வுபாயத்தை அருளாநிற்கும் ஆசாரியரே என்பான், "வஞ்சமில் குருவே" என்றுங் கூறினன்.

"பாழேவிஞ்சியது" எ-து, உ-ம், விவேகசூடாமணி,

"என்னவா சானை நோக்கி யேதமில் சீடன் சொல்வான்
சொன்னவிப் பஞ்சகோசஞ் சுத்தமா மித்தை யென்றே
யுன்னிநா னூகத் தாலே யொதுக்கிய பின்ன ரையா [ரும்.
மன்னுசூ னியமே யன்றிமற்றேது மிங்குக்காணேன்." எனவ

மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (௭௰)

[சூன்யத்தை யநுபவியாநின்ற அநுபவரூபனை நீ சூன்யத்தின் வேறெனத் தசமதிருஷ்டாந்த முகத்தாற் கூறுகின்றார்.]

முன்புக றசமன் புத்தி மோகத்தா லெண்ணி யெண்ணி
ஒன்பது பேரைக் கண்ட வொருவனுந் தனைக்கா ணுத

பின்பவ னிடையிற் கண்ட பெரியபா ழவனே பாராய்
அன்புள மகனே காண்ப தடங்கலுங் காண்பா னீயே. (௭௧)

இ-ள். முன் புகல் தசமன்=முன்சொன்ன தசமனானவன்—புத்திமோகத்தால்=புத்தியின் கண்ணுள்ளவஞ்ஞானத்தினால்—எண்ணி எண்ணி=அடிக்கடி யெண்ணி—ஒன்பது பேரைக்கண்ட=நவபுருடரைக்கண்ட—ஒருவ:ன் ஆம் தனை=தசமபுருடனான தன்னை—காணாத பின்பு=(தசமனைக்) காணாதவிடத்து—அவன் இடையில் கண்ட=அவனிடத்தவனாற்காணப்பட்ட—பெரியபாழ்= பெருஞ்சூனியம்—அவனே=அவனுவனே!—பாராய்=(இதனையூகித்துப்)பார்.—அன்பு உள மகனே=(குருவினிடத்தும், சாஸ்திரத்தினிடத்துஞ்) சிரத்தையுள்ள மைந்தா--காண்பது அடங்கலும்=(உன்னாற்) காணப்படுகிற சூனியம் (நீயல்லை:சூனியமுதலிய) திரிசியங்கண்முழுவதும்—காண்பான் நீயே=காண்பவனான சிதாநந்த சன்மயனே நீ.—எ-று.

"அன்புள" என்னும் விசேஷம், அநுபவத்தில் விசுவாசந்தவிர்தல் உசிதமல்ல என்னுங்குறிப்பு. "மகனே" என்னும்விளி, புத்திரனைப் பிதாவஞ்சிப்பது உலகிற் காணப்படாமையின் உன்னைவஞ்சிக்கும்பொருட்டு இப்படி உபதேசித்ததல்ல, சுருதிசம்மதமும்,மகான்களநுபவமுமாம் இவ்வுபதேசம் என்னுஞ் சூசனை. "காண்பதடங்கலுங் காண்பா னீயே" எ-கு, உ-ம், விவேகசூடாமணி,

"விரிவகங் கார மாதி விகாரமற் றதன பாவ
மிருமையா மிவற்றை யெல்லா மிங்கியா துணரு மியாதை
யொருபொரு ளுணரா தந்த வுணர்வுரு வான சாட்சிப்
பொருளினை மிகவு நுண்மைப் புந்தியா லுணர்தி மைந்தா"
எனவரும்.

மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (௭௧)

[முன்னே, "காண்பதடங்கலுங் காண்பானீயே" என்று சாமான்யமாக வுபதேசித்ததை விசேஷித்துச் சபத பூர்வமாக வற்புறுத்துகின்றார்.]

தூலசூட் சுமவஞ் ஞானந் தோன்றுமுன் றவத்தை தாமும்
காலமோர் மூன்றுஞ் சன்மக் கடலெழுங் கல்லோ லங்கள்
போலவே வந்து வந்து போனவெத் தனையென் பேறான்
ஆலமர் கடவு ளாணை யவைக்கெலாஞ் சாட்சி நீயே. (௭௨)

இ-ள். தூல்சூட்சம அஞ்ஞானம்=ஸ்தூலதேகம், சூட்சுமதேகம்,காரணதேகம்(ஆகியமூவகைத்தேகங்களும்)—தோன்றும்மூன்று அவத்தை தாமும் = (அம்மூவகைத் தேகங்களைப்பற்றித்)தோன்றா நிற்குஞ சாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுத்தி என்னும் மூவகைஅவஸ்தைகளும்—காலம்ஓர்மூன்றும்=(பூத,பவிஷிய, வர்த்தமானம் என்னும்) முக்காலங்களும்—சன்மக்கடல்=ஜநநமாகிய கடலின் கண்ணே—எழும் கல்லோலங்கள் போலவே = எழு(ந்தழியு)மலைகள்போலவே—வந்து வந்துபோன=உதித்துதித்து அழிந்தனவற்றை—நான் எத்தனை என்பேன்=யான் எவ்வளவென்று (வரையறுத்துக்)கூறுவேன்;—ஆல் அமர் கடவுள் ஆணை=கல்லாலின் நீழலின்கண்ணே யெழுந்தருளிச் சனகாதியர்க்கு ஞானோபதேசஞ் செய்தருளிய ஆதிகுருவாகிய தக்ஷிணாமூர்த்தியின்மேற் சத்தியம்—அவைக்கு எலாம் நீயே சாட்சி=அவையனைத்திற்கும் நீயே சாட்சியாம்.—எ-று.

ஜன்மப்பிரதீதியநந்தரம் யாவும் பிரதீதியாதலின், "சன்மக் கடலில் வந்துவந்து" எ-ம், ஜநநத்திற்களவின்மையின், "கடல்"எ-ம், அவைகள் அநிர்வசனீயமா யுதித்தொடுங்குதலின்,"கல்லோலங்கள் போல" எ-ம், இங்ஙனம் உதித்தொடுங்கா நிற்பவற்றிற்கு அளவின்மையின், "எத் தனையேன் பேனுன்" எ-ம், அவைகளைத் தினந்தோறும், மாதந்தோறும், வருடந்தோறும், யுகந்தோறும், கற்பந்தோறும் அறிந்துகொண்டிருத்தலால், "அவைக்கெலாஞ் சாட்சி நீயே"எ-ம், சுருதி,யுத்தி,அநுபவசித்தமான இதனைச்சந்தேகமின்றித்துணிதிஎன்பார், "ஆலமர் கடவு ளாணை" எ-ம் கூறினர். "அவைக் கெலாஞ் சாட்சி நீயே" எ-கு; உ-ம் பஞ்சதசி,

"ஒலியொடே ருதியு மோதும் வேத்திய
மலிதரு நனவிடை வடிவின் வேறதா
நலிவுசெய் யவற்றின்வே றுகு ஞானந்தான்
பொலிதலி னேகமாய் வேறு பூணுமோ."—எ-ம்,

"இன்னதாங் கனவினு மீண்டு வேத்திய
மன்னுறு நனவிடை மன்னி நின்றிடு
மன்னதாற் பேதமா மவற்றின் வேதனம்
பின்னமன் றேகமாய்ப் பிறங்கும் பெற்றியால்."—[எ-ம்,

"துயின்றெழுந் தோனுக்குச் சுழுத்தி காலேயி
லியைந்திடுந் தமவறி வெண்ணா மாமதுஉம்

பயன்றரு மனுபவம் பற்றி வந்ததா
லயர்தரு தம மப்போ தறியப் பட்டதே."—எ-ம்,

"அறிவது விடயத்தி னயல் மற்றன்றுகாண்
பிறவறி விளிற்கனுப் பிறங்கு போதம்போன்
முறையிதி னறிவுமுப் புரத்து மேகமிந்
நெறிபிற ழாதயற் றினத்து நிற்குமால்."—எ-ம்,

"பேதமாய்ச் சென்றதும் பின்னர்ச் சார்வதா
மாதமாண் டுகமொடு மருவு கற்பத்துஞ்
சாதலும் பிறத்தலுந் தணந்த ஞானமொன்
றாதலி னிதுசுய மாகுஞ் சோதியே."—எ-ம் வரும்.

மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (எ௨)

[சூன்யமுதலிய சர்வத்தையுமறியும் பிரகாசரூபமான என்னை வேறே யாதோரு பிரகாச சாதனங்கோண் டறியலாமென்னுஞ் சீடனுசங்கையைப்பற்றி, ஆன்மா சோப்பிரகாசன் என்னுஞ் சுருதி, யுத்தி, அநுபவங்களான் அங்ஙனங் கூடாதென்று கூறுகின்றார்.]

எல்லாங்கண் டறியுமென்னை யேதுகொண் டறிவேனென்று, சொல்லாதே சுயமாஞ் சோதிச் சுடருக்குச் சுடர்வேறுண்டோ, பல்லார்முன் றசமன் றன்னைப் பார்ப்பதுந் தன்னைக் கொண் டேதான், அல்லாமற் பதினொன் றானு மவனிடத் துண்டோ பாராய். (எ௩)

இ-ள். எல்லாம் கண்டு அறியும் என்னை= (சூன்யமுதலிய) சர்வத்தையுஞ் சாட்சியாயறியும் என்னை—எதுகொண்டு அறிவேன் என்று=யாதொரு பிரகாசாந்தரங்கொண்டுஅறிவேனென்று—சொல்லாதே=சொல்லற்க.—சுயம் சோதி ஆம் சுடருக்கு = சுயம்பிரகாசமாகிய அறிவுக்கு—சுடர் வேறு உண்டோ=பிரகாசாந்தரமேது?—பல்லார்முன்=நவபுருடரின் முன்னே—தசமன்=பதின்மன்—தன்னைப்பார்ப்பதும் = தன்னைத் தசமனென்றறிவதும்—தனைக்கொண்டேதான் அல்லாமல்=தன்னாலேயேயன்றி — பதின் ஒன்றானும்= (தனக்குவேறே) பதினொன்றாமவனும்—அவன் இடத்து உண்டோ பாராய்=அத்தசமனிடத்துண்டா (நீயூகித்துப்) பார்.—எ-று, (எ௩)

[நியாயவைசேஷிகர் கொள்கைப்படிக்கு அநுவியவசாய ஞானத்தால் ஞானம் பிரகாசிக்கிறதென்றேப்பிற் படு மிழுக்கென்னையோவெனின்;— அதற்கு விடை கூறுகின்றார்.]

அறிவுக்கு மறிவு செய்யு மறிவுவே றுண்டென் றெண்ணும்
அறிவற்ற குதர்க்க மூடர்க் கனவஸ்தை பலமாய்த் தீரும்
அறிபடும் பொருணீ யல்லை யறிபடாப் பொருணீ யல்லை
அறிபொரு ளாகு முன்னை யனுபவித் தறிவாய் நீயே. (எச)

இ-ள். அறிவுக்கும் அறிவுசெய்யும் = (கடாதி) ஞானத்திற்கும் (பிரகாசரூபமான) அறிவைத்தரும்—அறிவு வேறு = பிரகாசாந்தரம்—உண்டு என்று எண்ணும் = உண்டென்று கருதாநிற்கும்—அறிவு அற்ற=(ஆன்மா சொப்பிரகாசம் என்னும்) ஞானமில்லாத—குதர்க்க மூடர்க்கு=அவிவேகமூலமான பிரலாபத்தையுடைய நியாயவைசேஷிகட்கு—அநவஸ்தை பலமாய்த்தீரும் = அநவஸ்தாதோஷம் பிரயோஜனமாய்முடியும்.—[அந்றேல், ஆன்மா அஞ்ஞாதவஸ்துவென்றமோவெனின்?] * அறிபடும்பொருள் நீ அல்லை=ஞாதவஸ்துவாக நீ எப்படியல்லையோ அப்படி—†அறிபடாப்பொருள் நீ அல்லை=அஞ்ஞாதவஸ்துவும் நீயல்லை.—[பின்னை யான் எத்தன்மையனெனின்?] அறிபொருள் ஆகும்=(ஞாதவஞ்ஞாதமாகிய சகலபிரபஞ்சத்தையும் பிரகாசாந்தர வபேட்சையின்றி அறியா நின்ற அநுபவரூபமான) சொப்பிரகாசவஸ்துவே நீயாம்.—[இத்தன்மையனான வென்னையான் எப்படியறிவ தேனின்?] உன்னை அநுபவித்து நீயே அறியாய்=அப்படிச் சொப்பிரகாசசொரூபனான உன்னை (ப்பிரமாணதர்க்கங்களை விட்டுக் கர்த்திரு, கர்மபாவங்கழன்ற) அநுபவத்திருந்து நீயே சாட்சாத்கரிப்பாய்.—எ-று.

(கஉசு) கடாதிகளின் ஞானத்தாற் கடாதிகள் பிரகாசியாநிற்கும்; கடாதிகள் பிரகாசமாயினும் கடாதிகளின் ஞானமும், ஞானத்தின் ஆசிரயமான ஆன்மாவும் பிரகாசமாகா. எப்போது அநுவியவசாய ஞானமுண்டாமோ! அப்போது கடாதிவிஷயங்களோடும், ஆன்மாவோடும் கடாதிஞானங்கள் பிரகாசியாநிற்கும். ஆயினும் அநுவியவசாயஞானத்தால் வியவசாயத்தின் திரிபுடி பிரகாசியாநிற்கும், அநு

* அறிபடும்பொருள்=வியாகிருதரூபமானவஸ்து. † அறிபடாப்பொருள்=வியாகிருதரூபமான ஜகத்திற்குப்பீஜரூபமாகிய அவ்வியாகிருதவஸ்து.

வியவசாயம் பிரகாசிக்கமாட்டாது. எப்போது அநுவியவசாயகோசர அநுவியவசாயமுண்டாமோ! அப்போது பிரதம அநுவியவசாயம் பிரகாசியாநிற்கும்; திதீய அநுவியவசாயம் அப்பிரகாசிதமாகவே யிருக்கும். பிரதம அநுவியவசாயமோ, வியவசாயகோசரமாம்: அநுவியவசாயகோசரம் திதீய அநுவியவசாயமாம். கடஞானத்தையான் கண்டேன் என்பது திதீய அநுவியவசாயத்தின் சொரூபமாம்; திதீய அநுவியவசாயத்தின்வியவகாரம் இஷ்டமாயின், கடஞானத்தின் ஞானத்தை யான்கண்டேன் என்று திருதீய அநுவியவசாயமுண்டாகாநிற்கும். ஆயினும், நியாயமதத்தில் கடஞானத்தாற் கடத்தின்பிரகாசமுண்டாகிக் கடத்தின் வியவகாரஞ்சித்திக்கும்; கடவியவகாரத்தில் கடஞானப்பிரகாசம் வேண்டுவதில்லை. கடஞானவியவகாரம் இஷ்டமாயின், அப்போது அநுவியவசாயத்தால் கடஞானம் பிரகாசமாய்க் கடஞான வியவகாரமுளதாம்; அதற்கு அநுவியவசாயப் பிரகாசம் வேண்டுவதில்லை. ஆதலால், எதனுடைய வியவகாரம் இஷ்டமாமோ! அதனுடைய ஞானத்தினபேட்சை உண்டு. விஷயத்தின்பிரகாசகமான யாதொருஞானமுண்டோ! அதுபிரகாசிதமாகுக, அல்லது அப்பிரகாசிதமாகுக; அதனது பிரகாசத்தால் உபயோகமில்லை. பிரகாசிதமான ஞானத்தினாலேயே விஷயம் பிரகாசமாமென்னின்;—நியாயமதத்தில் அநவஸ்தாதோஷமாம். என்னை? எந்தஞானத்தால் விஷயம் பிரகாசமாமோ! அந்தஞானம் சொப்பிரகாசமாக நியாயமதத்தில் ஒப்பவில்லை; அதனது பிரகாசகமான ஞானாந்தரமுண்டாமேல், அப்போது ஞானத்தால் விஷயம் பிரகாசமாம்; அப்பிரதமஞானத்தின் பிரகாசகமான ஞானாந்தரத்திற்கு அந்நியஞானம்வேண்டும். திருதீயத்தின் பிரகாசகமாகச் சதுர்த்தஞானம்வேண்டும்; இவ்வாற்றால் அநவஸ்தாதோஷமாம். பரஸ்பரஸாபேட்சப் பிரகாசமொப்பினால் அந்நியோந்நியாசிரயதோஷமும், சக்கிரிகா தோஷமுமாம்; இதனால், விஷயத்தின் பிரகாசத்தில் ஞானம் தனதுபிரகாசத்தை யபேட்சிக்கவில்லை. பின்னையோவெனின்;—தனது வியவகாரத்திற் பிரகாசத்தை யபேட்சிக்கின்றது. எங்கே கடமுதலிய விஷயவியவகாரம்இஷ்டமாமோ! அங்கே கடத்தின் பிரகாசநிமித்தம் கடஞானவபேட்சை உண்டு. அப்பிரகாசஞானத்தினாலேயே கடவியவகாரமுளதாய்; அஃதேதுபோலவெனின்;—கடஞான முண்டாகாதபோதும், சலதாரணாதிப்பிரயோஜன சித்தியைக் கடம்செய்யாநிற்பதால் தனது காரியத்தில் பிரகாசத்தினபேட்சை எப்படிச் செய்யவில்லையோ! அப்படி ஞானத்தின்காரியம் விஷயப்பிரகாசமாதலால் அவ்விஷயப்பிர

காசரூபமாகிய காரியத்தில் ஞானம் தனது பிரகாரத்தினபேட்சை செய்யவில்லை. கடம்போலத் தனது வியவகாரத்திற் பிரகாசத்தின் பொருட்டுஞானம் ஞானத்தினபேட்சைசெய்கிறது. எந்தஞானத்தின் வியவகாரம் இஷ்டமாமோ, அந்தஞானத்தின்ஞானம் உண்டாகாநிற்கும்: ஞானஞானத்தின் பிரகாசாபேட்சை இல்லை. இச்சையின் விஷயத்தை இஷ்டம் என்பர்; இதனால் நியாயமதத்தில் அநவஸ்தாதோஷங்கூறினர்.

(கஉ௫) நியாயமதத்தில் யாதொருஞானமும் சொப்பிரகாசமாக ஒப்பவில்லை. அநுவியவசாயஞானத்தால் ஞானம் பிரகாசியாநிற்குமென்னும் அவர் வார்த்தை அசங்கதமாம். என்னை? ஞானம் அப்பிரகாசசுபாவமாயின், அதன் சம்பந்தத்தாற் கடாதிகள் பிரகாசமாகா. கடாதிகளைப் பிரகாசிப்பிப்பதில் ஞானம் தனது பிரகாசத்தினபேட்சைசெய்யவில்லை. எப்படிக் கடாதிகள் அஞ்ஞாதமாயினும்தமதுகாரியஞ் செய்கின்றனவோ அப்படி ஞானமும் அஞ்ஞாதமாயினும் விஷயத்தின் பிரகாசரூபமான தனதுகாரியஞ் செய்யாநிற்கும் என்றுகூறுவர் ; அதுகூடாது. என்னை? பௌதிகஜோதிகள் முழுவதும் தாம் பிரகாசரூபமாயிருந்தே அந்நியங்களைப் பிரகாசிப்பிக்கின்றன; பிரகாசஹீனமான ஜோதிகளால் ஒன்றாவது பிரகாசிப்பது காணப்படவில்லை. பிரகாசஹீனங்களும் தமதுவலியினால் தமது சம்பந்திகளைப் பிரகாசஞ் செய்யுமாயின், சுவர்ணத்திலுள்ள ஜோதிர்ப்பாகத்தினாலும் சுவர்ணசம்பந்திகளான கடாதிகள் பிரகாசித்தல்வேண்டும்;அஃதின்மையின் சொரூபப்பிரகாசத்தாற் பிரகாசமுடைய ஞானத்தின் சம்பந்தத்தாற் கடாதிகள் பிரகாசிக்கிறதென்றொப்பவேண்டும்; ஆகலின் ஞானம் பிரகாசசுபாவமாம். கேவலம் திருஷ்டாந்தபலத்தால் ஞானத்திற்குச் சொப்பிரகாசத்தன்மை யொப்பினதன்று: அநுபவத்தானும் சொப்பிரகாசத்தன்மை சித்தமாம். எங்கே அறிதற்கரியதாயிருந்த அஞ்ஞாதபதார்த்தத்தின் ஞானம் ஒருவனுக்குண்டாய் அறியத்தக்கதறிந்தாயிற்று, இனி அறியச் சேஷமில்லை என்று சந்தோஷத்தால் இங்ஙனஞ் சொல்வனோ! அங்கே அவனுக்கு அந்நியபுருஷன் இந்தஞானம் அறியச்சேஷ மிருக்கின்றதென்றுசொல்லில், அதைக்கேட்டு அவன் நகையாநிற்பன் ; ஆதலால் ஞானத்தின் பிரகாசத்தன்மையின் அநுபவஞ் சித்தமாயிருக்கிறது. அன்றியும்,கடஞானம் அறியப்பட்டதா? இல்லையா என்னும் இப்படிப்பட்டவாக்கியம் வசனிப்பவனைப் புத்தியின்மையனென்பர்; இதனால் ஒருகாலும் ஞானத்தின்கண் அஞ்ஞாததை இல்லை; அஞ்ஞாததையின்மையின் ஞானகோசர அநுவியவசாயம் உளதாகுமென்னல் அசங்கதமாம். யாவனொருபுரு

ஷனுக்காவது எனக்குக்கடஞானமுண்டாயிற்றா? அல்லது,இல்லையா என்றிப்படிப்பட்டசந்தேகம் உண்டாகவில்லை: கடஞானம் அஞ்ஞாதமாமேல், ஒருகால் சந்தேகம் உண்டாதல்வேண்டும் ; ஆதலால் ஞானம் அஞ்ஞாதமாகாது. ஞானத்தின் பிரகாசமான அநுவியவசாயம் உண்டாமென்கை அசங்கதமாம். ஞானகோசரஞானம் உண்டாகாவிடில் இது கடமென்றும்,கடத்தைநானறிந்தேனென்றும் இவ்வாறு ஞானத்தில் விலட்சணத்தன்மை தோன்றவேண்டுவதில்லை. என்னை? நியாயமதத்தில் பிரதமஞானத்திற்கு விஷயம் கடம் : துதீயஞானத்திற்குவிஷயம் கடஞானமாம் ; ஆகலின்விஷயபேதத்தால் ஞானங்களின் விலட்சணத்தன்மை சம்பவிக்கலாம். சொப்பிரகாச ஞானவாதியின்மதத்தில் ஞானவிஷயமாகஞானம் உளதாவதில்லை, இரண்டு ஞானங்களின் விஷயம்ஓர்கடமாகலின் விஷயபேதத்தினபாவத்தால் விலட்சணஞானம் உண்டாகவேண்டுவதில்லை என்று சங்கிக்கில்,— அது பொருந்தாது. ஒரேகடத்தில் ஒருகால் இதுகடம் என்னும் ஞானம் உண்டாகின்றது: ஒருகால் அநித்தியங்கடம் என்னும் ஞானம் உண்டாகின்றது; அங்கே விஷயபேதமின்றி விலட்சணஞானம்உண்டாகின்றது. ஆயினும் பிரதமஞானத்திற் கடத்தின் அநித்தியத்தன்மைதோன்றாமல், துதீயஞானத்தில் அதன் அநித்தியத்தன்மைஎப்படித்தோற்றிற்றோ! அப்படி இது கடம் என்னும் ஞானத்தில் கடத்தின்ஞாததைதோற்றாமல் கடத்தைநான்கண்டேன்என்னும்ஞானத்தில் கடத்தில்ஞாததை தோற்றுகின்றது. ஞானஜந்நியபிரகடத்தன்மையை ஞாததைஎன்பர். துதீயஞானத்தின்விஷயம் கடத்திலுள்ள ஞாததையாம் : கடஞானமல்ல ; இதனால் கடஞானத்தின்பின்னர் ஒருகால் கடத்தை நான்கண்டேன் என்னும் ஞானம் உண்டாகின்றது : ஒருகால் அறியப்பட்டது கடம் என்னும் பிரத்தியட்சம் உண்டாகின்றது. அறியப்பட்டது கடம் என்னும் பிரத்தியட்சத்தின் விஷயம் கடத்தின் ஞாததையாம் ; இது பட்டர்க்கும் சம்மதமாம்; அன்றியும் அநுபவாநுசாரியுமாம். என்னை ? எப்படி அநித்தியம் கடம்என்றுசொல்லுவதால்அநித்தியபதார்த்தத்தில் விசேஷணமான அநித்தியத்வத்தின் பிரதீதியானது கடத்தில்சர்வர்க்குஞ்சம்மதமோ அப்படி அறியப்பட்டது கடம்என்றுசொல்லுவதால்ஞாதபதார்த்தத்தில் விசேஷணமான ஞாதத்வத்தின் பிரதீதிகடத்தின்கண்ணேசர்வாநுபவசித்தமாம். அறியப்பட்டது கடம் என்னும் ஞானத்தினவசரத்தில் கடத்தை நான் கண்டேன்என்னும் ஞானமுண்டாகின்றது ஆதலால் கடத்தை நான் கண்டேன் என்னும் ஞானமும் கடத்தின்.

ஞாதஹையை விஷயம்பண்ணுகின்றது; இவ்வாற்ருல் ஞானகோசர ஞானம் ஒப்பாவிடினும் இது கடம், கடத்தை நான் கண்டேன் என்னுந்தன்மையினுன் விலட்சணமாகிய ஞானங்கூடும்; ஆதலான் அநுவியவசாயஞானத்தின்விஷயம் ஞானமாம் என்னும் நையாயிகமதம் அசங்கதமாம் என்க.

(கஉசு) அப்படியேமுராரிமிசிரருடையமதமும்,இந்தப்பிரசங்கத்தில் நையாயிகமததுவ்வியமாமாகவின் அதுவும் அசங்கதமாம்.முராரிமிசிரருடைய மதத்தில் ஞானப்பிரகாசகமான அநுவியவசாயத்தினலேயே பிரமாத்வம் பிரகாசியாநிற்குமென்னும் இவ்வளவு நியாயமதத்தினும் விசேஷமாயினும், இந்தவிசேஷம் * அகிஞ்சித்கரமாம். என்னை? அப்பிரகாசசுபாவமான ஞானத்தின் பிரகாசமானது அநுவியவசாயத்தால் உண்டாமென்னும் இக்கூற்றில்நியாயமதத்திற்கொப்பாம்; ஆகலின், அசங்கதமாம்.

(கஉஎ) அப்படியே பட்டருடையமதத்தில்,அநுமிதியினல்ஞானம்பரோட்சமாகப்பிரகாசியாநிற்குமென்னல் நியாயத்தினும்அசங்கதமாம். என்னை? அவருடையமதத்திலும் ஞானத்தின்பிரகாசகமான அநுமிதியினல் பிரமாத்வம் பிரகாசியாநிற்குமென்னும் இத்துணைக்கூறும் நியாயத்தினும் விலட்சணமாய்: சித்தாந்தத்திற் கநுகூலமுமாம். அப்படியாயினும் கடாதிவிஷயங்களை அபரோட்சத்தன்மையவாகப் பண்ணுவதான பிரத்யட்சஞானத்தை அநுமிதிருபப்பரோட்சப்பிரகாசமாமென்னல் நகைக்கிடமாம்.

(கஉஅ) அப்படியேபிரபாகரருடையமதத்திலும், கடஞானமுதவியவை தமதுபிரகாசத்தில் அநுவியவசாயத்தை யபேட்சிக்கவில்லை என்னும் இத்துணைக்கூறு சித்தாந்தத்திற் கநுகூலமாம். பிரமாத்வத்தைக் கவர்வதில்ஞானத்தைக்கவருஞ்சாமக்கிரியினும் அந்நியத்தை யபேட்சிக்கவில்லை என்னுங்கூற்றிலும் சித்தாந்தத்திற்கநுகூலமாம். அங்ஙனமாயினும் பிரபாகரமதமும், சிரத்தாயோக்கியமல்ல. என்னை? சகலஞானங்களும் சொப்பிரகாசம் : திரிபுடிவிஷயகம். கேவலம் விஷயகோசரமாக ஓர் ஞானமும் உண்டாகின்றதில்லை : சகலஞானங்களும் கடத்தை நான் கண்டேன் என்னும் ரீதியினல் திரிபுடிகோசரமாக உண்டாகின்றன. இது கடம் என்றிவ்வாறு கேவலம் விஷயகோசரஞானம் அப்பிரசித்தமாம். கடத்தோடு இந்திரியத்துக்

* அகிஞ்சித்கரம்=நிஷ்பிரயோஜனம்.

குச்சம்பந்தம் உண்டாகில் கடஞானம் உண்டாம்; அதுகடத்தையும், தனதுசொரூபத்தையும், அப்படியே தனதுஆசிரயமான ஆன்மாவையும் விஷயம்பண்ணுகின்றது.அப்படிக் கடஞானமே தனது தர்மமானபிரமாத்வத்தையும் விஷயம்பண்ணுகின்றது ; இத்தன்மையினற் கடஞானம் தனதுபிரகாசத்தில் அந்நியத்தை யபேட்சிக்கவில்லைஎன்னும் இத்துணைக்கூறும் நன்ரும் ; ஆயினும் தனதுபிரகாசம் தான் செய்கின்றதென்னும் இதுவிருத்தமாம். ஓர்கிரியைக்கு யாதுகர்த்தாவாமோ, அது கர்மமாகாது; இதனல் பிரகாசத்தின்கர்த்தாவுந்தான், பிரகாசத்தின்கர்மமுந் தானேஎன்றுசொல்லுதலும் விருத்தமாம்.சித்தாந்தத்தில்,ஞானம்பிரகாசரூபமாதலால்சொல்லியவிரோதம்இல்லை; இவ்வாற்ருல் பிரகாசரூபமாக ஞானத்தை ஒப்பாத சகலமதங்களும் அசுத்தமாம் ; இதனல் அநுவியவசாயத்தினுல் ஞானம் பிரகாசியாநிற்குமென்னும் நையாயிகர் வசனம் அசங்கதமாம். சித்தாந்தத்தில் சாட்சியினல் விருத்திரூபஞானம் பிரகாசியாநிற்கும் என்க.

"அறிபடும்பொருணீயல்லை யறிபடாப்பொருணீயல்லை, அறிபொருளாதும்" எ-கு, உ-ம், பிரமகீதை,

"வாக்குமனமுங் கண்ணு மற்றுளவிந் தியங்களுமே
நோக்கரிய பரஞ்சுடரா நோக்கியிவை செலமாட்டா
தாக்கில் பரம் பரனறிபிற் ருன்வேரு மறியாதே (—எ-ம்,
போக்குபொழு தினும்வேரும் பரனரிய பொருளன்ரே."

"வாக்குமனங் கண்செவியான் மன்னிநின்ற பிராணனினு
னீக்கியுள கரணத்தா னின்மலன்கோ சரிக்கவுருன்
பாற்கரனுக் குருவம்போற் பகர்பொரு ளெலாந்திகழ்வ
தாக்கதனைச் சனுதனமாம் பரம்பிரம மெனவறிமின்."

எனவும் வரும். மற்றும் வருவனவற்ருற் காண்க.

"அனுபவித்தறிவாய் நீயே" எ-கு, உ-ம், பிரமகீதை,

"நர்க்க மானநங் தானெழியத் தானு யுள்ள பேரொளியை
மிக்க கர்த்தா வாகுதலும் விடய மாகு தலுமொழியப்
பொக்க மறவே றறக்கண்டபொழுதுபுணாதீர்பொருளான
தக்க பிரம தத்துவத்தைக் கண்டா னுகுந் தானுக."—

எனவரும். மற்றும் வருவனவற்ருற் காண்க.

(கஉக) அநுபவரூபமான ஆன்மா அநுபவவிஷயமாகாதென்
பதைத் திருஷ்டாந்தமுகத்தால் உணர்த்துகின்றார்.]

மதுரமாங் கட்டி சுட்ட மாப்பணி யார மெல்லாம்
மதுரமாக் கியவ தற்கு மதுரந்தான் சுபாவ மன்றே
அதுவிது வெனுஞ்ச டங்க ளறிவாக வறிவைத் தந்தே
அதுவிது விரண்டு மாகா வகம்பொரு ளறிவாய் நீயே. (எரு)

இ-ள். மதுரம் ஆம் கட்டி சுட்ட=மதுரசுபாவமாகிய வெல்லக் கட்டி (சேர்த்துச்) சுட்ட—மாப் பணியாரம் எல்லாம்=மாவின்பணியாரங்களான தன்சம்பந்திகளையெல்லாம்—மதுரம்ஆக்கிய அதற்கு=தன் குணமான மதுரத்தை யுடையனவாகப் பண்ணின வெல்லத்திற்கு—மதுரம் தான் சுபாவம் அன்றே=மதுரமானது * சுபாவமல்லவா.—(அப்படி) அது இது எனும் சடங்கள்=அஞ்ஞாதம், ஞாதம் என்னுஞ் சடங்கள்—அறிவாக= விளங்குவதாக—அறிவை தந்து=ஸ்பூர்த்தியைக்கொடுத்து—அது இது இரண்டும்ஆகா=அஞ்ஞாதம், ஞாதம் என்னும் இரண்டுந்தானாகாமல் போதரூபமாம், அவற்றிற்கு விலட்சணமான—அகம்பொருள்=அகம்பதத்தின்லட்சியார்த்தம்—நீயே=நீயேயாம்;—அறிவாய்=(இப்படிப்பட்டஉன்னை அநுபவித்து) அறிவாய்.—எ-று.

வெல்லத்திற்கு மதுரங்கொடுப்பது வேறொன்றில்லையாய்த் தானே மதுரசுபாவமானது எப்படியோ! அப்படியே ஆன்மாவிற்கும் அநுபவவிஷயத்தன்மை வேண்டாவாய்த் தானே அநுபவரூபமாம் என்பார், "அதுவிதுவெனுஞ்சடங்களறிவாகவறிவைத்தந்தே, அதுவிதுவிரண்டுமாகாவகம்பொருள்நீயே" என்றார். ஞாத, அஞ்ஞாதங்களை, விதிதாவிதிதம் என்றுங்கூறுவர். அறியப்பட்டது, அறியப்படாதது என்றுபொருள். (எரு)

[ஆன்மாவைப் பஞ்சகோசங்களினின்றும் வேறுபடுத்திச் சோப்பிரகாசமாக அறிவித்துப் புருஷார்த்தசாதனமான ஆன்மபிரமவைக்கியஞானத்தைச் சுருதி, யுத்தி, அநுபவங்களால் உணர்த்துகின்றார்]

இந்தநீ துவம்பதத்தி னிலட்சியப் பொருளா மென்றும்
பந்தமில் பிரம மேதற் பதந்தனி லிலட்சி யார்த்தம்

* சுபாவம் எ-து, கூடவே யுண்டாகுந் தர்மவிசேஷம்.

அந்தமாஞ் சீவ னீச னவர்களே வாச்சி யார்த்தம்
சந்ததம் பேத மாவார் தமக்கயிக் கியங்கூ டாதே. (எசு)

இ-ள். இந்த நீ=சரீரத்திரய விலட்சணமாயும், பஞ்சகோசவெதிரித்தமாயும், அவஸ்தாத்திரய சாட்சியாயும், அகம்பதத்தின் லட்சியார்த்தமாயும் உள்ளநீ—துவம்பதத்தின் இலட்சியப் பொருள்ஆம்=துவம்பதத்திற்கு இலட்சியார்த்தமாம்.—என்றும் பந்தம் இல்=எக்காலத்தும் பந்தமற்ற—பிரமமே—தற்பதந்தனில்இலட்சியார்த்தம்=தற்பதத்திற்கு இலட்சியார்த்தமாம்.—அந்தம் ஆம் சீவன் ஈசன் அவர்களே=(வித்தையினால்) நாசமாகும் சீவேசுரரே—வாச்சியார்த்தம்=(முறையே, அப்பதங்கள் இரண்டிற்கும்) வாச்சியார்த்தங்களாம்.—சந்ததம்=சார்வகாலமும்—பேதம் ஆவார் தமக்கு=(பரஸ்பரம்) பேதமுடையராகும் சீவேசுரர்க்கு—அயிக்கியம்கூடாது=அபேதஞ் சித்தியாது.—எ-று. (எசு)

(கஅ0) [சீவேசுரபேதம் யாவையோவெனின்?
அவற்றைக் கூறுகின்றார்]

பேதமா னதுவுங் கேளாய் பெயராலு மிடங்க ளாலும்
ஓதரு முபாதி யாலு முடலாலு முணர்வி னாலும்
பாதலம் விசும்பு போலப் பலதூர மகன்று நிற்பர்
ஆதலா லிவர்க்கென் நாளு மைக்கியமென் பதுகூ டாதே. ()

இ-ள். பேதம் ஆனதுவும் கேளாய்=(சீவேசுரர்க்குப்) பேதமுண்டாயிருப்பதையுங்கேள்.—பெயராலும்=(சீவேசுரரென்னும்)நாமங்களாலும்,—இடங்களாலும்=(பிண்டாண்டமென்னும்) ஸ்தானங்களாலும்.—ஓது அரும் உபாதியாலும்=(சத்து,அசத்தென்று நிச்சயித்துச்) சொல்லுதற்கரிய (காரியகாரண) வுபாதிகளாலும்,—உடலாலும்=(வியஷ்டி, சமஷ்டி) சரீராபிமானங்களாலும், —உணர்வினாலும்=கிஞ்சிஞ்ஞ, சர்வஞ்ஞங்களாலும்—பாதலம் விசும்பு போல=பாதாளமும், விண்ணுலகமும்போல—பலதூரம் அகன்று நிற்பர்=வெகுதூரம் வேறுபட்டு நிற்பர்;—ஆதலால்,—இவர்க்கு=இச்சீவேசுரர்க்கு—எந்நாளும்=சார்வகாலமும்—ஐக்கியம் என்பது=அபேதமென்பது—கூடாது=சித்தியாது.—எ-று.

சாமவேதத்தின் சாந்தோக்கியஉபநிடதத்தில் உத்தாலகமுனிவர், தனது புத்திரனான சுவேதகேதுவுக்குச்சகத்தினுற்பத்தியன்னை

நின்ற ஈசுரனைக்காட்டி "தத்துவமஸி" என்றருளிச் செய்தனர். "தத்" எ-து, அது : சகத்தினுற்பத்தி பண்ணுகின்ற சர்வசக்தி, சர்வஞ்ஞத்வாதி தர்மசகித ஈசுரன். "துவம்" எ - து, நீ: அற்பசக்தி, அற்பஞ்ஞத்வாதி தர்மங்களையுடைய சீவன். "அஸி" எ-து, இங்கே அது நீ ஆகின்றாய் என்று அதனதுவாச்சியார்த்தமாம்; இப்படிச்சொன்னதனால் ஈசுரனுக்கும், சீவனுக்கும் ஏகத்வம் வாச்சியார்த்தத்தாற் பாநமாகாநின்றது: அது கூடாது. என்னை? ஈசுரன் சர்வசத்திமான், சீவன் அற்பசத்தியுடையவன். ஈசுரன் சர்வஞ்ஞன், சீவன் அற்பஞ்ஞன். ஈசுரன் விபு, சீவன் பரிச்சின்னன். ஈசுரன் சுதந்தரன். சீவன் கர்மாதீனன். ஈசுரன் பரோட்சன், சீவன் பிரத்தியட்சன், ஈசுரன் மாயையைத்தன்வசம்பண்ணினவன், சீவன் அவித்தியாமோகிதன்; இவர்கள் ஏகமென்று சொல்லுதல் அக்கினி சீதளமாம் என்னுங் கூற்றிற்குச் சமானமாம்; இதனால் வாச்சியார்த்தத்தில் விரோதமுண்டாகலின் ஏல்க. (எஎ)

(கஙக)[அவாதிதசுருதியாற்போதியாநிற்கும் ஜீவேசுரவைக்கி
யத்திற்கு நிஷேதங்கூடாதாகலின், அஃதெங்ஙனே
பொருந்துமாறெனின் ? அதற்குத்தரங் கூறுகின்றார்.]

வடநூல்வல் லவர்கள் சொல்லும் வாசகப்பொருள் சேராமல்
இடராகிற் பொருளாம் வண்ண மிலக்கண யுரையாற்கொள்
திடமான வதுவு மூன்றச் செப்புவார் விட்ட தென்றும்[வார்
விடலிலா தென்றும் விட்டு விடாததென் றும்பே ராமே. ()

இ-ள். வடநூல் வல்லவர்கள் = வடகலைகளில் நிபுணர்களான பண்டிதர்கள்—சொல்லும்=(சுருதி,ஸ்மிருதிகளிற்)சொல்லும்—வாசகப்பொருள்=வாக்கியார்த்தங்கள்—சேராமல்=பொருந்தாமல் — இடர்ஆகில்=விரோதமாயேல்—பொருள்ஆம் வண்ணம்=(விரோதபரிகாரமாய்) அர்த்தமாகும்படிக்கு—இலக்கணை உரையால்=இலட்சணை வாக்கியத்தால்—கொள்வார்=கொள்ளாநிற்பர்;—திடம் ஆன அதுவும்=திடமாகிய அவ்விலட்சணையும்—மூன்றாச் செப்புவார்= மூவகையாகச் சொல்லாநிற்பர்;—(அவை) விட்டது என்றும்=ஜஹல்லட்சணையென்றும்,—விடல் இலாது என்றும்= அஜஹல்லட்சணையென்றும்,—விட்டு விடாதது என்றும்=ஜஹதஜஹல்லட்சணையென்றுஞ் (சொல்லப்படுகிற)—பெயர் ஆம்=நாமங்களையுடையனவாம்.—எ-று.

"வடநூல் வல்லவர்கள் கொள்வார்" என்றொட்டுக. வாக்கியங்களிலுள்ள விரோதங்களைப் பரிகரித்தலால், "திடமான வதுவும்" என்றார்.

(எஅ)

[இதவுமது.]

கங்கையிற் கோஷ மென்றுங் கறுப்புச்சேப் போடுதென்றும்
தங்கிய ஸோயந் தேவ தத்தனென் றுஞ்சொல் வார்கள்
இங்குதா ரணங்க ளாக்கி யிந்தமூன் றுரைக ளாலே [னே.
துங்கநூல் விரோத மான சொல்லெலாம் பொருளாந் தா

இ-ள். கங்கையில் கோஷம் என்றும்=பகீரதியில் கிராமம் இருக்கின்றதென்றும்,—கறுப்பு தங்கிய சேப்பு ஓடுது என்றும்=கறுப்பு நிறச் சிவப்போடுகின்றதென்றும்,—ஸோயம் தேவதத்தன் என்றும்=அந்தஇத்தேவதத்தனென்றும்—இங்கு உதாரணங்கள்ஆக்கி=(வாக்கியார்த்தங்கள் விரோதமான) இடத்து (இம்மூன்றையும்)உதாரணங்களாகக்கற்பித்து—சொல்வார்கள் = (அவ்வடநூல்வல்லோர்) சொல்லாநிற்பர்.—இந்த மூன்று உரைகளாலே=இம்மூவகை (இலட்சண) வாக்கியங்களாலே—துங்க நூல்=பெருமைபொருந்திய சாஸ்திரங்களில்—விரோதம் ஆன சொல் எலாம்=விரோதமுடையவாக்கியங்களெல்லாம்—தானேபொருள் ஆம்=(விரோதபரிகாரமாய்த்)தானே அர்த்தமாம்.—எ-று.

"தங்கிய"=செய்யிய என்னும் வினையெச்சம். "கறுப்புத் தங்கிய சேப்போடுது" என்று பொருள்கொள்ளப்படுவதால் எதிர்நிரனிறைப்பொருள்கோள். ஓடுகின்றது எனற்பாலது, "ஓடுது" என மரீஇயிற்று; "ஏகவுருவாக்கிடக்குது" என்றாற்போல.

வாச்சியார்த்தமுழுதும்விட்டு வாச்சியார்த்தசம்பந்தியையுணர்த்துவது விட்டலட்சணை எனப்படும். எப்படி யெனில்? ஒருவன் கங்கையில் கிராமம் இருக்கின்றது என்னின், அங்கே கங்காபதத்தின் விட்டலட்சணை தீரத்திலிருக்கின்றது. என்னை? கங்கை என்னும்பதத்தின் வாச்சியார்த்தம் தேவநதியின் பிரவாகமாம்; அதன்கண்ணே கிராமத்தின் ஸ்திதி கூடாது. ஆகலின், அப்பதம் தன்வாச்சியார்த்தம் முழுதும்விட்டு அதன் தீரத்தை யுணர்த்தல் காண்க. வாச்சியத்தின் சம்பந்தத்திற்கு லட்சணை என்று பெயராம்; இங்கே கங்கை எனும் பதத்தின்வாச்சியமான பிரவாகத்திற்குத்தீரத்தோடுசம்யோக சம்பந்தம் உண்டு; ஆதலால் கங்கை என்னும் பதத்தின்வாச்சியத்திற்குத் தீரத்தோடு உளதாயிருக்கிற சம்பந்தம் லட்சணை. வாச்சியமுழுதுந் தியாகம்பண்ணுவதால் இது விட்டலட்சணை. வாச்சியார்த்தத்தோடுகூட வாச்சியத்தினுடைய சம்பந்தியின்ஞானம்எப்பதத்தினல்

உண்டாமோ! அப்பதத்தில் விடாதலட்சணை உண்டென்றறிக. எங்ஙனெனின்? கறுப்புநின்றது சிவப்போடிற்று என்று ஒருவன்சொல்லில், அங்கே கறுப்புசிவப்பென்னும் பதங்களின்விடாதலட்சணை கருநிறம், செந்நிறங்களையுடைய பசுவிலும், அசுவத்திலு மிருக்கின்றன. என்னை? கறுப்பு, சிவப்பென்னும் நாமங்கள் கருநிறம், செந்நிறங்களை உணர்த்தும். ஆகலின் கறுப்பு, சிவப்பென்னும் பதங்களின் வாச்சியம் கருநிறம், செந்நிறங்களாம் ; அவைகள் தனியேநிற்றலும், ஓடலுங்கூடா. இக்காரணத்தால் கறுப்பு, சிவப்பென்னும் பதங்களின் வாச்சியமான கருநிறம், செந்நிறங்களோடுகூடப் பசுவிலும், அசுவத்திலும் கறுப்புச் சிவப்பென்னும் பதங்களின்விடாதலட்சணை உண்டு. குணகுணிகட்குத் தாதாத்தியசம்பந்தமுண்டென்பர் : கருமை, செம்மைகள் உருவத்தின் பேதமாவதாற் குணமாம். ஆதலால் கறுப்பு, சிவப்பென்னும் பதங்களின்வாச்சியமானகருமை, செம்மைக் குணங்கட்குஅவைகளின்குணிகளானபசு, அசுவங்களோடியாதொரு தாதாத்மிய சம்பந்தமுண்டோ! அதுலட்சணை. வாச்சியத்தை விடாமல் அதிகத்தைக் கிரகணஞ்செய்வதால் இது விடாதலட்சணையாம்.

எங்கே பதத்தின் வாச்சியார்த்தமத்தியில் ஓர் பாகந் தியாகமும், ஓர்பாகங் கிரணமுமாமோ! அங்கே பாகத்தியாகலட்சணையுண்டு; அந்தப்பாகத்தியாகத்தையே விட்டுவிடாத லட்சணையென்றுங் கூறுவர். எங்ஙனெனின்? முன்னேகண்ட தேவதத்தனென்னும் ஓர் புருஷனை அந்நியதேசத்திற்கண்டு "அவன் இவனும்" என்று ஒருவன் சொல்லில் அங்கே பாகத்தியாகலட்சணையுண்டு. எதனாலெனின்;— அதீதகாலத்தில் அந்நியதேசத்திலுள்ளவனை அவனென்பர்; ஆகலின் அதீதகாலம், அந்நியதேசங்களோடுகூடினவன் அவனென்னும்பதத்திற்கு வாச்சியார்த்தமாம். வர்த்தமானகாலத்தில், சமீபதேசத்திலுள்ளவனை இவனென்பர்; ஆகலின் வர்த்தமானகாலம், சமீபதேசங்களோடுகூடினவன் இவனென்னும்பதத்திற்கு வாச்சியார்த்தமாம். அதீத காலத்தோடும், அந்நியதேசத்தோடுங் கூடினவனே வர்த்தமானகாலம், சமீபதேசங்களோடு கூடினவனுமென்னும் இது வாச்சியார்த்தமாம்; ஆகவே அதீதகாலமும், வர்த்தமானகாலமும்ஒன்றுக்கொன்று விரோதமாயும், அப்படியே அந்நியதேசத்திற்கும், சமீபதேசத்திற்கும் விரோதமாயும் உள்ளனவாகலின் இரண்டுபதங்களிலுந் தேசகாலங்களாகிய வாச்சியபாகத்தைவிட்டு தேவதத்தனுடையதேகமாத்திரத்தில் இரண்டு பதங்களின் பாகத்தியாகலட்சணை உண்டென்பர்.

[இலட்சணை மூன்றனுள் விட்டலட்சணை, விடாதலட்சணை என்னும் இரண்டும் "மனோபிரமம்" "சத்திய ஞானாநந்தம் பிரமம்" என்பன முதலிய வாக்கியங்களில் உபயோகமல்லாமல் "தத்துவமஸி" யாதி மஹாவாக்கியங்களில் உபயோகமின்மையின் அவைகளை விரிக்காமலொழித்து, தத்துவமஸிமஹாவாக்கியத்தில் உபயோகமான பாகத்தியாகலட்சணையின் உதாரணத்தை விரித்துரைக்கின்றார்.]

பன்னிய ஸோய மென்னும் பதங்களின் வாச்சி யார்த்தம்
அன்னிய தேசங் கால மவனிவ னென்ப வெல்லாம்
சொன்னவிவ் விரோதம் விட்டுத் தொடரிலக் கியம்வி டாமல்
உன்னிடிற் றேவ தத்த னொருவனை வெளியாக் காட்டும். ()

இ-ள். பன்னிய=(முன்)சொல்லிய—ஸோ அயம் என்னும் பதங்களின்=அவன், இவனென்னும் பதங்களினுடைய —வாச்சியார்த்தம்=வாச்சியார்த்தமாவன:—அந்நியதேசம் காலம்=தூரதேசம், சமீபதேசம், அதீதகாலம், வர்த்தமானகாலம்— அவன் இவன் =அந்தத்தேவதத்தன், இந்தத்தேவதத்தன்—என்ப எல்லாம்=என்பனவனைத்துமாம்;—சொன்ன இவ்விரோதம் விட்டு=(இவை ஒன்றற்கொன்று விரோதமுண்மையின்) சொல்லிய இவ்விரோததர்மங்களான(வாச்சியார்த்தங்களை) விட்டு—தொடர் இலக்கியம் விடாமல்=(அவைகளை) அநுசரித்திருக்கின்ற இலட்சியார்த்தமென்னும் (சரீரமாத்திரத்தை) விடாமல்—உன்னிடில்=ஆலோசித்துப்பார்க்கில்,--தேவதத்தன்ஒருவனை=தேவதத்தனென்னும் ஓர் புருஷனை—வெளியாக்காட்டும்=(விரோதமில்லாமற்) பிரத்தியட்சமாகக் காட்டாநிற்கும் (ஸோயம் தேவதத்தனென்னும் வாக்கியம்.)—-எ-று.

"தோகை இலக்கியம் விடாமல்" எ-ம், "தொடர்விசேஷியம் விடாமல்" எ-ம் பாடமுளது. இவ்வுதாரணத்தை முற்செய்யுளின் விசேஷவுரையிலேயே விரித்துரைத்தாம். (அ0)

(கநஉ) [பாகத்தியாகலட்சணையைத் தாஷ்டாந்தத்திற் றரிசிப்பிக்கிறார்.]

தத்துவ மெனும்ப தங்கள் பிரமமாய்ச் சாட்சி யான
வத்துவை விடாமற் பேத வாச்சியார்த் தத்தை விட்டு
நித்தமு மதுநீ யாகு நீயது வாகு மென்னும்
அர்த்தமு மகண்ட மென்றே யசிபத வைக்கியங் காட்டும். ()

இ-ள். தத் துவம் எனும்பதங்கள்=(சாமவேதமஹாவாக்கியமா னது) அது நீ என்னும் பதங்களின்—பிரமம் ஆப்சாட்சிஜன=பிரம மும், சாட்சியாயுமுள்ள—வத்துவை விடாமல்=சேதனபாகமான லட்சியார்த்தத்தைவிடாமல்—பேதவாச்சிய அர்த்தத்தைவிட்டு=பே த தர்மங்களையுடைய வாச்சியபாகங்களைவிடுத்து—நித்தமும்=சர்வ காலமும்—அது நீ ஆகும்=பிரமமே நீயாம்,—நீ அது ஆகும்=நீயே பிரமமாம்—என்னும் அசிபத அர்த்தமும்=என்றசொல்லும்அஸிபத த்தின்பொருளும்—அகண்டம் என்றே=ஏகமேயென்று—ஐக்கியம் காட்டும்=ஐக்கியத்தை யுணர்த்தாநிற்கும்.—எ-று.

சாமவேதமஹாவாக்கியம் தோன்று எழுவாய். "வாக்கியப் விடாமல் விட்டு, அகண்டமென்று, காட்டும்" எனமுடிக்க.

மாயை, மாயையின்கண்ணுபாசம் மாயைக்கதிஷ்டானசேதனம் மூன்றுங்கூடி சர்வசக்தி, சர்வஞ்ஞத்வாதி தர்மசகிதனான ஈசுரனும்; அவனே தற்பதத்திற்குவாச்சியம். வியஷ்டி அவித்தை, அதில் ஆபா சம், அதனதிஷ்டானசேதனம் மூன்றுங்கூடி அற்பசக்தி, அற்பஞ் ஞத்வாதி தர்மங்களையுடையனான ஜீவனும்; இவன் துவம்பதத்திற்கு வாச்சியம்; இவரிருவர்க்கும் தத்துவமஸிவாக்கியம் ஏகத்தன்மைபோ திக்கின்றது; இது பொருந்தவில்லை. ஆகலின் ஆபாசசகிதமான மா யை, மாயாகிருதமான சர்வசக்தி, சர்வஞ்ஞத்வாதி தர்மம் இவ்வளவு வாச்சியபாகத்தையும்விட்டு சேதனபாகத்தில் தற்பதத்தின் பாகத்தி யாகலட்சணை; அப்படியே ஆபாசசகித அவித்தைக்கூறும், அவித் தையாற் பண்ணப்பட்ட அற்பசக்தி, அற்பஞ்ஞத்வாதி தர்மமுமான துவம்பதத்தின்வாச்சியபாகத்தைவிடுத்துச்சேதனபாகத்தில் துவம்ப தத்தின் பாகத்தியாகலட்சணை இவ்வாறு பாகத்தியாகலட்சணையி னால் ஈசுரனும், சீவனும் ஆகிய இருவருடைய சொரூபத்தில் லட்சிய மான சேதனபாகங்களின் ஏகத்வத்தைத் "தத்துவமஸி"மஹாவாக் கியம் போதியாநின்றது.

(௬௩) அப்படியே "அயமான்மாப்பிரமம்" என்னும் மஹா வாக்கியத்தில் ஆன்மபதத்திற்குச்சீவனும்,பிரமபதத்திற்கு ஈசுரனும் வாச்சியம்: பூர்வம்போல இரண்டுபதங்களினும் லட்சணை. இலட்சி யார்த்தம் பரோட்சமல்லவென்னும் அர்த்தத்தை அயமெனும்பதம் காட்டிநின்றது. எல்லாருக்கும் அபரோட்சமான ஆன்மாவே பிரம மாமென்பது வாக்கியார்த்தமாம். "அகம்பிரமாஸ்மி" என்னும்மஹா வாக்கியத்தில் அகம்பதத்திற்குச்சீவனும், பிரமபதத்திற்கு ஈசுரனும்

வாச்சியம்: இரண்டுபதங்களின் சேதனபாகத்தில் லட்சணை. நான் பிரமமாயிருக்கிறேனென்பது வாக்கியார்த்தமாம். "பிரஞ்ஞானமா நந்தம் பிரமம்" என்னும் மஹாவாக்கியத்தில் பிரஞ்ஞானபதத்திற் குச்சீவனும், பிரமபதத்திற்கு ஈசுரனும்வாச்சியம்: பூர்வம்போல லட்சணை. லட்சியமான பிரமான்மா ஆநந்த குணமுடையதன்று; பின்னை எப்படிப்பட்டதெனின்? ஆநந்தரூபமாமென்னும் அர்த்தத் தைக் காட்டிநின்றது ஆநந்தபதம் என்க. ஆன்மாவுக் கபின்னமான பிரமம் ஆநந்தரூபமாமென்பது வாக்கியார்த்தம்.

(௬௪) மஹாவாக்கியத்திற்போல அநிபவாக்கியங்களிலுள்ள சத் திய ஞானாநந்தப்பதங்களும் சுத்தப் பிரமத்தைப் பாகத்தியாக லட்ச ணையினாலேயே உணர்த்துகின்றன. சத்தியினால் உணர்த்தவில்லை. என்னை? சுத்தப்பிரமம் யாதாமொருபதார்த்திற்கும் வாச்சியமாவதல்ல: இது சித்தாந்தம். இதனால் சகலபதங்களும் விசிஷ்டத்தின்வாசகம். சுத்தத்தின் இலட்சகமாம். மாயையின் ஆபேட்சிக சத்தியத்தன்மை யும், சேதனத்தின் நிரபேட்சிக சத்தியத்தன்மையுங் கூடிநிற்கில்,சத் தியபதத்திற்கு வாச்சியம்: நிரபேட்சிக சத்தியம் லட்சியம். புத்தி விருத்திரூபஞானமும், சுயம்பிரகாசஞானமுங் கூடிநிற்கில், ஞான பதத்திற்கு வாச்சியம்: சுயப்பிரகாசபாகம் லட்சியம். விஷயசம்பந்த ஜந்நிய சுகாகாரசாத்வீகவந்தக்கரணவிருத்தியும்,பரமப்பிரேமாஸ்பத சொரூப சுகமுங் கூடிநிற்கில், ஆநந்த பதத்திற்கு வாச்சியம்:விருத்தி பாகத்தைவிட்ட சொரூபபாகம் லட்சியம்; இவ்வாறு சர்வபதங் களின் லட்சணையும் சுத்தத்தில் சஞ்சேபசாரீரகத்தில் பிரதிபாதன ஞ்செய்தனர். முன்னும், பின்னும், பிராந்திசமயத்தும் லட்சியார்த் தங்கட்கு அபேதமுண்மையின், "நித்தமும்" என்றார். அதுநீயாகும், நீ அதுவாகும் என்று ஓசப்புரோத பாபமாக வபேதஞ் சொன்னது முறையே பரோட்சப்பிராந்தியும், பரிச்சின்னத்வப் பிராந்தியும் நிவிர்த்தியாகும்பொருட்டென்க. அது நான், நான் அது எனமாறிச் சிந்திப்பதை ஓதப்புரோதபாவமென்பர்; இதனைத் தென்மொழியில் குறுக்கு, நெடுக்கென்று பிரயோகிப்பர். (௮௧)

[சீவப்பிரமங்களி னபேதத்தைத் திருஷ்டாந்தத்தானும் உணர்த்தி இதனை உனதநுபூதிக்க ணிருந்தறிதி யெனல்.]

குடநீரின் மேக நீரிற் கண்டவா னிரண்டும் பொய்யே
குடவானும் பெரிய வானுங் கூடியொன் றாமெப் போதும்
இடமான பிரமஞ் சாட்சி யிரண்டுமெப் போது மேகம்
திடமாகச் சுவாநு பூதி சிவோகமென் றிருந்திடாயே. (௮௨)

இ-ள். கடநீரில்=கடசலத்திலும்,--மேகநீரில்=மேகசலத்திலும்—கண்ட வான் இரண்டும்=பிரதிவிம்பித்திருக்கின்றசலாகாசம், மேகாகாசங்களிரண்டும்—பொய்யே = (உபாதிகளாற் கற்பிதங்களாதலால்) மித்தையே—குடவானும் பெரியவானும்=கடாகாசம், மகாகாசம் (இவையிரண்டும்)—எப்போதும்= சார்வகாலமும்—கூடி ஒன்றும்=பேதமில்லாமல்(எப்படி) ஏகமோ (அப்படி)—இடம் ஆன பிரமம் சாட்சி=வியாபகமானபிரமமும்,சாட்சியும்—இரண்டும்=(ஆகிய) இரண்டும்—எப்போதும்=சார்வகாலமும்—ஏகம்= ஐக்கியமாம் ;—திடம் ஆக=(இவ்வைக்கியவநுபவம் சமுசயாதிப் பிரதிபந்தமின்றித்) திடமாதற்பொருட்டு—சிவோகம்என்று=சிவமேநான், (நானேசிவம்) என்று (நித்தியாசித்து)— சுவாநுபூதி = (நிதித்தியாசனபரிபாகவசத்தாலுளதாகும் அத்வைதாவஸ்தாரூபமான பிரமாநுபூதியில்—இருந்திடாய்=இருப்பாய்.—எ-று.

"எப்போதுமேகம்" எ-து, சொரூபதிருஷ்டியினு லெனக. ()

(கருரு) [குருவருளிய நெறிப்படியே தானநுபவித்தல்.]

நஞ்சமாங் குருவுஞ் சொன்ன தத்துவ வழிதப் பாமல்
பஞ்சகோ சமுங்க டந்து பாழையுந் தள்ளி யுள்ளில்
கொஞ்சமா மிருப்பும் விட்டுக் கூடஸ்தன் பிரம மென்னும்
நெஞ்சமு நழுவி யொன்றாய் நின்றபூ ரணத்தைக் கண்டான்.

இ-ள். நஞ்சம் ஆம் * குருவும்சொன்ன= தனக்குப் பெருந்துணையாகிய ஆசாரியருமருளிய—தத்துவ வழி தப்பாமல்=உண்மை நெறிதவறுமல்—பஞ்சகோசமும் கடந்து=அந்நமயமுதல்,ஆநந்தமய கோசபரியந்தம் (தானல்லவென்று) நேதித்து, (அவைகட்குவிலட்சணமாய்,)—பாழையும் தள்ளி=(அதற்குமேலேகண்டபஞ்சகோசங்களின் அபாவரூபமான)சூனியத்தையும்(அதைக்காணுநிற்கும் அநுபவரூபந் தானுகலின் தானன்றென்று)ஒழித்து,—உள்ளில்= அகத்தில்—கொஞ்சம் ஆம் இருப்பும்விட்டு=(பஞ்சகோசசூனியங்களைக்காணுநிற்கும் அநுபவரூபமானசாட்சி தானென்றிருந்த)அற்பமாகிய ஸ்திதியையும் விடுத்து,—கூடஸ்தன் பிரமம் என்றும்=அகம் பிரமமென்னும்—நெஞ்சமும்=அகண்டாகாரவிருத்தியும்—நழுவி=(நிதித்தியாசன பரிபாகவசத்தினுல்உறங்கினவன் கையிற் பதார்த்தம்போல)நழுவி—ஒன்ருய் நின்ற=அகண்டைகரசமாயுள்ள—பூரணத்தைக் கண்டான்=பரிபூரணமான பிரமத்தை அநுபவித்தான்.—எ-று.

* "குருவும்" என்றதன்கண் உம்மை, இறந்ததுதழீஇய எச்சம்.

பஞ்சகோச சூனியங்களாகிய துவிதங்களைத் தானெனல் பந்தமாகலின் அந்தத்துவிதவிருத்தியைவிட்டென்பார்,"பஞ்சகோசமுங் கடந்து பாழையுந்தள்ளி" எ-ம், சாட்சிதானெனல் பந்தமன்ருயினும் புருஷார்த்த சாதன ஞானமன்ருகலின் சாட்சிவிருத்தியையும் விட்டென்பார், "உள்ளில் கொஞ்சமாமிருப்பும்விட்டு" எ-ம், புருஷார்த்தசாதன ஞானமாயினும் அத்வைதாவஸ்தாரூபமென்னும் சாத்தியமான நிருவிகற்பவநுபவத்திற்கு அஞ்ஞாதமான அகண்ட பிரமாகாரவிருத்தியும் ஒழிதல்வேண்டும் ஆதலான் அகண்டாகார விருத்தியும் விட்டென்பார், "கூடஸ்தன் பிரமமென்னும் நெஞ்சமுநழுவி" எ-ம், வெகுவித பிரயாசங்கட்குக் காரணமான சித்தவிகற்பங்களனைத்துந்தொலைத்து அகண்டைகரச சொரூபம்ஆயினனென்பார், "ஒன்றய்நின்ற பூரணத்தைக் கண்டான்" என்றுங் கூறினர் சமாதிலட்சணம் இரண்டாம்படலத்தில், ருரு-ம் செய்யுளுரையில் விரித்தெழுதப்படும்; ஆண்டுக்காண்க.

இதற்கு, உ-ம்' ரிபுகீதை,

"தேகமுத ஞனென்ன றுவித விர்த்தி திகழ்சாட்சி நானென்னல் சாட்சி விர்த்தி, யேகபர நானென்ன லகண்ட விர்த்தி யிம்மூன்று விருத்திகளி லிரண்டைத் தள்ளி, யாகுமகண் டாகார விருத்தி தன்னை யநவரத மாதரவா யப்பியா சித்துச், சோகமுறுஞ் சித்தவிகற் பங்க ளீர்த்துச் சொன்னவகண் டேகரச சொரூப மாவாய்."—எனவரும்.

மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (௯௩)

(கருசு) [அநுபவத்திற் சீடனடைந்துள்ள ஸ்திதியைக் கூறுகின்றார்.]

அநுபவா நந்த வெள்ளத் தழுந்தியே யகண்ட மாகித்
தனுகர ணங்க ளாதி சகலமு மிறந்து சித்தாய்
மனதுபூ ரணமாய்த் தேக மானசற் குருவுங் காண (அச)
நனவினிற் சுழுத்தி யாகி நன்மகன் சுபாவ மானுன்.

இ-ள். அநுபவ ஆநந்த வெள்ளத்து=அநுபூதிரூபமான பிரமாநந்த சமுத்திரத்தின் கண்ணே—அழுந்தி=படிந்து—அகண்டம்ஆகி=பேதரகிதமாய்,—தனுகரணங்கள் ஆதி=தேகேந்திரிய முதலிய—சகலமும் இறந்து சித்து ஆய்=அனைத்து நாமரூபங்களும் ஒழிந்து

(சலத்திலிட்ட லவணம்போலச்) சித்துருபமாய்,—மனது பூரணம் ஆய்=மனம் பரிபூரணமாய்,—தேகம் ஆன=(அருளே) திருவுருவான—சற்குருவும் காண=சற்குருவுந் திருக்கண்ணாற் பார்த்தருள—நனவினில் சுழுத்தி ஆகி=நனவிற் சுழுத்தியுடையவனாய்—நன்மகன்=நல்லசீடனானவன்—சுபாவம் ஆனான்=தனதுசுபாவரூபமாயினான்—எ-று.

சமாதியின் இந்திரியங்கள் தமதுகாரணமான அஞ்ஞானத்தில் சுழுத்தியிற்போல லீனமாகாமல் தத்தங் கோளகைகளி லிருத்தலானும், அங்ஙனமிருப்பினும் விஷயாநுபவரூபமான பகிர்முக விருத்தி அவைகட்கின்மையானும் சமாதி நனவிற் சுழுத்தியாம். "நனவிற் சுழுத்தியாகி" எ-ரு, உ-ம், வாசிட்டம்;

"நனவிற் சுழுத்தி நிலைமேவி நன்று யெல்லா முள்ளகற்றித், தனதிச் சையில்வந் ததுபுறத்தே சமைப்பாய் சித்த முண்டாகை, கனதுக் கமதாஞ் சித்தமறிற் கனத்த சுகமாஞ் சித்தத்தை, யுனதுட் படுத்தி யுணர்வின்மை யாலே யொழிப்பா யுணர் வுருவாய்."—எனவரும்.

மற்றும் வனவனவற்றுற் காண்க. (அ௪)

[சீடன் அநுபூதியினின்றெழுந் தாநந்தபரவசனாய் ஆசாரியனைப் பணிந்து அவரதருளை வியந்து துதித்துக் கைம்மாறு காணேனெனல்.]

அளிமக னெடும்போ திவ்வா றானபின் மனது மெள்ள
வெளியில்வந் திடவு ணர்ந்தான் விமலதே சிகனைக் கண்டான்
அளிவிழி சொரியப் பாதந் தொழுதுவீழ்ந் தெழுந்து சூழ்ந்[தான்
குளிர்முகச் சுவாமி கேட்கக் கும்பிட்டு நின்று சொல்வான்.

இ-ள். அளிமகன் நெடும்போது=அன்புள்ளசீடனானவன் வெகு நேரம்—இவ்வாறு ஆனபின்=முன்சொல்லியவண்ணம் இருந்தபின்னே,—மனது=அந்தக்கரணமானது—மெள்ள வெளியில் வந்திட=கிரமமாகவெளியில்வர—உணர்ந்தான்=அறிந்து—விமலதேசிகனைக் கண்டான்=அவித்தியாமலமற்ற குருவைத்தரிசித்து,—அளி விழிசொரிய=ஆநந்தபாஷ்பம் விழியுதிர்ப்ப—பாதம் வீழ்ந்து தொழுது=குருவின் சீர்பாதத்தில் (தண்டம்போல)வீழ்ந்துநமஸ்கரித்து,—

எழுந்து சூழ்ந்தான்=எழுந்து பிரதட்சணஞ்செய்து—கும்பிட்டு நின்று=கைகூப்பிநின்று—குளிர்முகச் சுவாமிகேட்கச் சொல்வான்=(உவாமதிபோற்) குளிர்ச்சிபொருந்திய திருமுகமுடைய ஸ்ரீ-குருசுவாமி கேட்டருள விண்ணப்பஞ்செய்வான்.—எ-று.

"மெள்ளவெளியில்வந்திட" என்பதை, வாசிட்டத்திற்பிரகலாதர் சமாதியினின்றும் உத்திதமானவிடத்திற் காண்க. (அ௫)

[குருவின் கருணைக்குக் கைம்மாறு காணேனெனல்.]

ஐயனே யெனதுள் ளேநின் றநந்தசன் மங்க ளாண்ட
மெய்யனே யுபதே சிக்க வெளிவந்த குருவே போற்றி
உய்யவே முத்தி நல்கு முதவிக்கோ ருதவி நாயேன்
செய்யுமா றென்றுங் காணேன் றிருவடி போற்றி போற்றி.

இ-ள். ஐயனே=(எனது) பிதாவே=எனது உள்ளேநின்று=எனது அந்தக்கரணத்தின்கண்(அந்தரியாமியாய்)நின்று—அநந்தசன்மங்கள் ஆண்ட=அநந்தகோடி ஜநநங்களில் கர்மேந்பாசனைகளிற் செலுத்தி எனது அந்தக்கரணத்தின் கண்ணுள்ள மலதோஷ, விட்சேபதோஷங்களைப்போக்கி என்னை யாண்டருளிய—மெய்யனே=கடவுளே—உபதேசிக்க=(ஆவரணதோஷநீங்கி எனது நிஜரூபத்தை யான் றரிசித் தாநந்தமடைய)உபதேசித்தருளும் பொருட்டு—வெளி வந்த=வெளியே (அருளே திருவுருவாய்) எழுந்தருளிய—குருவே போற்றி=குருவே (உமக்கு) நமஸ்காரம்.—உய்யவே முத்தி நல்கும் ஓர் உதவிக்கு=(யான்) ஈடேற (அநர்த்தநிவிர்த்தி ஆநந்தப்பிராப்திரூபமான) மோட்சத்தை (ஞானவாயிலாகத்) தந்தருளிய இணையற்றவுதவிக்கு—உதவி=கைம்மாறு—நாயேன் செய்யும் ஆறு=நாயடியேன் செய்யும்படிக்கு—ஒன்றும் காணேன்=யாதொன்றுங் கண்டிலேன்:—திருவடி போற்றி போற்றி=திருவடிக்கு வந்தனம் வந்தனம்.—எ-று.

மெய்ப்பொருள்,பொய்ப்பொருளென்னும் இரண்டனுள்மெய்ப்பொருள் உம்மாற்பெற்றமையானும், பொய்ப்பொருளான உடலமாதி இணையாகாமையானும், திருவடியை யடைந்தவன்றே அவை உம்முடையவாகவே ஆயினமையானும் கைம்மாறொன்றுங் காணேனென்பான், "முத்திநல்கு முதவிக்கோருதவி நாயேன்செய்யுமாறென்றுங் காணேன்" எ-ம், உமது திருவடியே தாயுந் தந்தையுஞ்சுற்றமுந் தனமுமாமென்று எனதுடலமுள்ளளவும் புகழ்ந்தேத்துவதே

கைம்மாறாகக் கொள்ளல்வேண்டு மென்பான், "திருவடி போற்றி போற்றி" என்றும் கூறினன். (அசு)

[தனதுபதேசஞ் சீடனிடத்துச் சசலமானமையான், அவனையாதரவுசெய்து நீ எனக்குச் செய்யுங் கைம் மாறிதுவென்றாசிரியர் கூறுகின்றார்.]

சிட்டனிவ் வாறு கூறத் தேசிகர் மகிழ்ந்து நோக்கிக்
கிட்டவா வெனவி ருத்திக் கிருபையோ டருளிச் செய்வார்
அட்டமாந் தடைகண் மூன்றுந் தொடராமற்சொரூப ஞான
நிட்டனா யிருக்கி னீதே நீசெய்யு முதவி யாமே. (அஎ)

இ-ள். சிட்டன் இவ்வாறு கூற=நல்ல சீடனானவன் ஆசிரியர் செய்த வுபகாரத்தைப்பாராட்டி அதற்குப் பிரதியுபகாரங் காணேன் என்றுசொல்ல—தேசிகர் மகிழ்ந்து நோக்கி = ஆசிரியர் சந்தோஷித்துத் (தமது கிருபாநோக்கத்தால்அவனைப்)பார்த்தருளி—கிட்டவா என இருத்தி=இங்கேவாவென்று (விளித்து ஆதரவாகத்தமது)சமீபத்தில்வைத்து—கிருபையோடு அருளிச்செய்வார்=கருணையோடு மநுக்கிரகிப்பார்.—அட்டம் ஆம் தடைகள்மூன்றும்=தீமையவாகிய பிரதிபந்தங்கண் மூன்றும்—தொடராமல் = (உன்னை) அடையாமல்—சொரூபஞானநிட்டன்ஆய்=சொரூபஞானத்தில் ஆரூடனாய்—இருக்கின்=இருந்தனையாயின்,—ஈதே=இதுவே—நீசெய்யும் உதவிஆம்=நீ (எனக்குச்) செய்யாநிற்கும் பிரதியுபகாரமாகும்.—எ-று.

அபரோட்ச ஞானத்தையும் பேதித்தலால், "அட்டம்" என்றார். "சொரூப ஞான நிட்டனா யிருக்கினீதே நீசெய்யு முதவியாம்" என்றதால்,

"மாரிபோன் மாறுவேண் டாதே மீட்சியில் பதத்தைக் கருணையா லளிக்கும் வித்தகக் குரவனே யெவருந், தாட்சிசெப் தேத்தற் குரியதத் துவமாஞ் சங்கர னென்றிடத் தகுவான்."—

என்னும் பிரமகீதையின் செய்யுட்கு இவ்வாசிரியர் இலக்கியமாயினர் என்றறிக. (அஎ)

[அபரோட்சஞானம் நீங்குமாவென்னுஞ் சீடன்கடாவிற்கு ஆசிரியர் விடைகூறல்]

நீநானென் றிரண்டி லாம னிறைந்தபூ ரணமா யெங்கும்
நானகத் தெளிந்த ஞான நழுவுமோ குருவே யென்றான்

தானாகும் பிரம ரூபஞ் சற்குரு நூலாற் றோன்றும்
ஆனாலுந் தடைக ளுண்டே லநுபவ முறைத்தி டாதே. ()

இ-ள். நீ நான் என்று= (தற்பத லட்சியார்த்தமான) நீர் பிரமமென்றும், (துவம்பதலட்சியார்த்தமான)நான்கூடஸ்தனென்றும்—இரண்டு இலாமல்=(கருதாநிற்கும்) இத்துவிதகற்பனையு மில்லாமல்—நிறைந்த பூரணம் ஆய்=நிறைந்த பரிபூரணமாய்,—எங்கும்=எவ்விடத்தும்—நான் ஆக=(சின்மயனான) யானொருவனேயுளனாக—தெளிந்த ஞானம்= (அநுபவமாக) அறிந்த ஞானமானது—நழுவுமோ குருவே=நீங்குமோ ஆசாரியரே=என்றான்=என்று (சீடன்) வினவினான்.—தான் ஆகும் பிரமரூபம்=தன்மயமாகும் பிரமரூபமானது—சற்குரு நூலால் தோன்றும்=சற்குருவுபதேசத்தாலும், சற்சாஸ்திர விசாரத்தாலும் அநுபவமாம்;—ஆனாலும் = இவ்வாற்றால் பிரமாநுபவமுளதாயினும்—தடைகள்உண்டேல்=பிரதிபந்தங்களுண்டாமாயின்,—அநுபவம் உறைத்திடாது = அவ்வநுபவந் திடப்படமாட்டாது.—எ-று.

இராஜாவானவன் ப (ஹ) ர்ச்சுவை நேத்திரத்தினாலறிந்தும்விபரீதபாவனை எப்படி நிவிர்த்தியாகவில்லையோ! அப்படிக் குருவருளாலும், மஹாவாக்கியவிசாரத்தாலும்பிரமாபரோட்சஞானமுண்டாயினும் யாவருடைய புத்தியில் அசம்பாவனை, விபரீத பாவனையாகிய தோஷமுண்டாமோ! அவருடையதோஷரூபமான களங்கத்தோடு கூடியஞானம் பலத்திற் கேதுவாகா தென்பார்,

"தானாகும் பிரம ரூபஞ் சற்குரு நூலாற் றோன்று
மானாலுந் தடைக ளுண்டே லநுபவ முறைத்திடாதே."
—என்றான். (அஅ)

(கஙடு) தடையெவை யெனிலஞ் ஞான சந்தேக விபரீதங்கள், படர்செயு மிந்த மூன்றும் பலசன்மப் பழக்கத் தாலே, உடனுடன் வரும்வந் தக்கா லபர்ஞானங் கெடுமிவற்றைத்,திடமுடன் கெடுப்பாய் கேட்டல் சிந்தித்த றெளித லாலே. (அகூ)

இ-ள். தடை எவை எனில் = பிரதிபந்தங்கள் யாவையென்று கேட்பாயாயின்—அஞ்ஞான சந்தேக விபரீதங்கள் = அஞ்ஞானம், சந்தேகம், விபரீதங்களாம்.—[அபரோட்ச ஞானம்வந்தும் இவையுண்டாதற்குக் காரணம் என்னையோவெனின்?] படர்செயும் இந்த

மூன்றும்=துன்பத்தைப்பயவாநின்றஇம்மூவகைப்பிரதிபந்தங்களும்—பலசன்மப்பழக்கத்தாலே=(பூர்வம்) நாநாவிதஜநநங்களிற் (பழகிவந்த)பரிசயத்தினலே—உடன்உடன்வரும்= அடிக்கடியுண்டாகும்;—[அவையுண்டாயிற் படுமிழக்கென்னையெனின்;—]வந்தக்கால்=அவையுண்டாயின்,—உயர் ஞானம் கெடும் = மேலான(பிரமான்மவைக்கிய) ஞானம் (பலத்திற்கேதுவாகாமற்) போம்.—(ஆகவின்) இவற்றை=இவ்வஞ்ஞான சந்தேக விபரீதங்களை—கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதலாலே=சிரவண, மனன, நிதித்தியாசனங்களினலே—திடமுடன் கெடுப்பாய்=தைரியத்தோடு கூடிநின்று நாசம் பண்ணுவாய்.—எ-று.

திடமாவது, சிட்டுச்குருவி தர்ப்பை நுனியாற் சமுத்திரத்தை இறைத்துப் பாழாக்கத் தான்கொண்ட முயற்சிபோலும்பிரதிபந்தங்கள் அடிக்கடி யுதிப்பதான் மலையாமல்அவை கெடுதற்குரியவாயிவில் நெடுங்காலம், நிரந்தரம் ஆதரவோடு கூடிநிற்கு முயற்சி. (அக)

[பிரதிபந்தசகிதஞானம் பலத்திற் கேதுவாகாதேன்பதைத்
திருஷ்டாந்த முகத்தினலறிவித்து முற்கூறியதை
வற்புறுத்துகின்றார்.]

அக்கினி கட்டுப் பட்டா லற்பமுஞ் சுடமாட் டாது
மக்கின ஞானத் தாலே வந்தபந் தமும்வே வாது
சிக்கெனப் பழகிக் கேட்டல் சிந்தித்த றெளித லாலே
விக்கின மடஞ்சந் தேகம் விபரீதம் போக்கு வாயே. (கூ())

இ-ள். அக்கினி கட்டுப்பட்டால்=அக்கினியானது(மணிமந்திர அவுஷதங்களினலே) அடக்கப்படுமாயின்—அற்பமும்சுடமாட்டாது=கொஞ்சமும் (காஷ்டமுதலியவற்றைத்) தகிக்கயோக்கியமாகாது;—(அதுபோல) மக்கின ஞானத்தாலே=(அஞ்ஞான, சந்தேக, விபரீதங்களாலே) அமிழ்த்துண்ட தத்துவஞானமாகிய அக்கினியினல்—வந்தபந்தமும் வேவாது=(அநாதிகாலந்தொடுத்து) வந்துள்ள (கர்த்திருத்வாதி)பந்தமும்வேகாது.--(ஆகவின்)சிக்கெனப்பழகிக்கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதலாலே=நெடுங்கால நிரந்தரம் நேசத்தோடும் அப்பியசித்துச்சிரவண, மனன,நிதித்தியாசனங்களாலே—விக்கினமடம் சந்தேகம் விபரீதம் = (ஞானபலமானமோட்சப்)பிரதிபந்தங்களான அஞ்ஞான, சந்தேக, விபரீதமென்பவற்றை—போக்குவாய் = ஒழிப்பாய்.—எ-று.

(கூ0)

[நிவிர்த்திக்கத்தக்கவைகளான பிரதிபந்தங்களின்
சொரூபங்களைக் கூறுகின்றார்.]

பிரமபா வனையை மூடிப் பேதங்காட் டுவதஞ் ஞானம்
குரவன்வாக் கியநம் பாமற் குழம்புவ தாஞ்சந் தேகம்
திரமறு சகமெய் யென்றுந் தேகநா னென்று முள்ளே
விரவிய மோகந் தானே விபரீத மென்பர் மேலோர். (ககூ)

இ-ள். பிரமபாவனையை மூடி=சிவோகமென்னும் பாவனையை மலறத்து—பேதங்காட்டுவது=நான் பிரமம்அல்லனென்னும்நினைப்பூட்டுவது—அஞ்ஞானம்=அஞ்ஞானமாம்.—குரவன் வாக்கியம் நம்பாமல்=(நீ பிரமமென்றருளிய) ஆசிரியர் வாக்கியத்தைவிசேஷித்து நம்பாமல்—குழம்புவது சந்தேகம் ஆம்=(நான் பிரமமோ! அலனே என்று) கலங்குவது சமுசயமாம்.—திரம் அறு சகம் மெய் என்றும்=திருஷ்டநஷ்டமான ஜகத்துச் சத்தியமென்றும்,—தேகம் நான்என்றும்=(அநான்மாவாகிய) தேகம்நானென்றும்—உள்ளே=அகத்தே விரவியமோகந்தானே=பொருந்துவதான மோகமே—விபரீதம் என்பர் மேலோர்=விபரீதமாமென்பர் பெரியோர்.—எ-று. (கூக)

[முன்சொல்லிய அஞ்ஞானதிகளின் விரோதிகளான
சிரவணதிகளின் இயல்பு கூறுகின்றார்.]

தத்துவ வநுபோ கந்தான் சாதித்தல் கேட்ட லென்பார்
ஒத்துள பொருளை கத்தா லுசாவல்சிந் தித்த லென்பார்
சித்தமே காந்த மான தெரிசனந் தெளித லென்பார்
நித்தமிப் படிசெய் தக்கா னிர்வாணம் பெறுவாய் நீயே. ( )

இ-ள். தத்துவ அநுபோகம்=பிரமாகாரவிருத்தியை—தான்சாதித்தல்=(வேதாந்தார்த்தசிந்தனத்தினலே)தான் அடிக்கடிஆவிர்த்திசெய்யாநிற்பதையே—கேட்டல் என்பார்=சிரவணமென்பர் (பெரியோர்.)—ஒத்து உளபொருள்=(சிரவணத்தாற்)சம்மதித்துள்ளபொருளை—ஊகத்தால்=(அபேதத்தைச் சாதிப்பதும், பேதத்தைவாதிப்பதுமான)யுத்தியினல்—உசாவல்=ஆராய்தலை-சிந்தித்தல்என்பார்=மனனமென்றுசொல்லுவர் —சித்தம் ஏகாந்தம்ஆனதெரிசனம்=சித்தம் பிரமாகாரமாத்திரமாக நிற்கும் அநுபவத்தை—தெளிதல் என்பார்=நிதித்தியாசனமென்பர்.—நித்தம்=நாடோறும்—இப்படிசெய்தக்கால்=இவ்வாறு (சிரவணதிகளை) அநுஷ்டித்துவந்தாயாயின்,—நீ

நிர்வாணம் பெறுவாய்=(அவ்வஞ்ஞானாதிப் பிரதிபந்தங்கணீங்கி) நீ மோட்சமடைவாய்.—எ-று.

ஈண்டிதுவிவேகம்;—மோட்சமானது ஞானத்தால் நியமமாக உண்டாகும்; இதுவே சித்தாந்தமாம்; அந்தஞானம் சிரவணத்தால் உளதாம். சிரவணம் இருவகைத்து; ஒன்று வேதாந்த வாக்கியத்திற்கும், சுரோத்திரத்திற்கும் உளதாய சம்யோகரூபம்: மற்றொன்று வேதாந்தவாக்கியத்தின் விசாரரூபம். ஞானத்திற்கேது பிரதமசிரவணம்,இரண்டாவதல்ல. என்னை? சத்த ஜந்நியஞானத்தில் இந்திரியத்தோடு சத்தத்தின் சம்யோகமே சர்வத்திரஏதுவாம்.ஆகலின்,வேதாந்தவாக்கியத்திற்கும்,சுரோத்திரத்திற்கும் உளதாய சம்யோகரூபமான சிரவணம் பிரமஞானத்திற்கேதுவாம்.அவாந்தரவாக்கியத்தின் சிரவணம் பரோட்ச ஞானத்திற்கேதுவாம். மஹாவாக்கியத்தின் சிரவணம் அபரோட்சஞானத்திற் கேதுவாம்.ஒருவனுக்குஞானம்உதயமாயினும் அசம்பாவனை, விபரீதபாவனைகளுண்டாமாயின் அவனால் இரண்டாவதான சிரவணமும், மனனநிதித்தியாசனங்களுஞ் செய்யற்பாலனவாம். வேதாந்தவாக்கியத்தின் விசாரரூபமான சிரவணத்தால் வேதாந்தவாக்கியத்தி னசம்பாவனைநிவிர்த்தியாம்.சமுசயத்தை அசம்பாவனை என்பர்; வேதாந்தவாக்கியம் பிரமத்தைப் பிரதிபாதிக்கிறதோ! அல்லது, அந்நியங்களைப் பிரதிபாதிக்கிறதோ என்றுளதாகுஞ் சமுசயம் வேதாந்தவாக்கியத்தி னசம்பாவனையாம்; அதுஅதன் விசாரத்தினால் நிவிர்த்தியாம். மனனத்தினால் பிரமேயத்தி னசம்பாவனை நிவிர்த்தியாம்; சீவபிரமங்களின் ஏகத்வம் வேதாந்தத்தின் பிரமேயம் என்பர்; அவ்வேகத்வம் சத்தியமோ! அல்லது, சீவபிரமங்களின்பேதம் சத்தியமோ என்றிவ்வாறுளதாகுஞ் சமுசயம் பிரமேயவசம்பாவனையெனப்படும்;அதுமனனத்தினால் நிவிர்த்தியாம்.விபரீதபாவனை நிவிர்த்தியாசனத்தினால் நிவிர்த்தியாம்.இவ்வாற்றால்,பிரதமசிரவணமோ ஞானவாயிலாக மோட்சத்திற் கேதுவாம். விசாரரூபசிரவணமும், மனன நிதித்தியாசனங்களும் அசம்பாவனை, விபரீதபாவனைகளை நிவிர்த்திக்கும் வாயிலாக மோட்சத்திற்கேதுவாம். இவ்வாறு பிரமாணகத, பிரமேயகதவசம்பாவனைகள் ஞானத்திற்குப்பிரதிபந்தங்களென்று விசாரசாகரத்திற் கூறியிருப்பதுபோல இவ்வாசிரியர் கூறாமல்,

“பிரமமலநானென்கை யஞ்ஞானம்
நானப்பிரமமோவலனோ வென்றிடலையம்”—

என்றுவேதாந்தசூடாமணியிற்கூறியிருப்பதுபோல,“பிரமபாவனையையழிப்பேதங்காட்டுவதஞ் ஞானங், சுரவன்வாக்கியநம்பாமற் குழம்புவதாஞ்சந் தேகம்” என்று முற்செய்யுளிற் கூறியிருப்பதால், “தத்துவ வநுபோகந்தான் சாதித்தல்கேட்டல்” என்பதற்கு பிரமாகாரவிருத்தியை வேதாந்தத்தின் அர்த்தசிந்தனத்தினாலே அடிக்கடி ஆவிர்த்தி செய்யாநிற்பது சிரவணமாமென்று வேதாந்தவாக்கியத்தின் விசாரரூபமான இரண்டாவதான சிரவணத்தை உரைசெய்யப்பட்டது. வேதாந்தத்தில் அர்த்த சிந்தனத்தினாலே அடிக்கடிபிரமாகார விருத்தியுண்டாகாநிற்கும்; ஆகலான், அடிக்கடி வேதாந்தத்தின் அர்த்த சிந்தனரூபமான இரண்டாவதானசிரவணத்தினாலேயே அஞ்ஞானப்பிரதிபந்தம் நிவிர்த்தியாம். நிதித்தியாசனத்தின் பரிபாகாவஸ்தையைத்தானே சமாதி யென்பாராகலின், சமாதியும் நிதித்தியாசனத்தில் அந்தர்ப்பாவம்: வேறு சாதனமன்று. கடாகாரமான அந்தக்கரணத்தின் அபரோட்சவிருத்தியைக் கடாநுபவ மென்பதுபோலப் பிரமாகாரமான அந்தக்கரணத்தி னபரோட்ச விருத்தியை இங்கே, “தத்துவ வநுபோகம்” என்றார்.

“நோக்க பிறவித் திரள்கடொறுந் தொடர்ந்து வந்த வாதனை தான், மிக்க காலயோகத்தின் பழக்கத் தல்லால் விடாது”—என்று,

வாசிட்டத்திற் கூறியிருப்பதுபற்றி, “நித்தமிப்படிசெய்தக்கா னிர்வாணம் பெறுவாய்நீயே.”—என்றார். (கூஉ)

[ஞானத்திற்குப்பிரதிபந்தங்களான அஞ்ஞானாதிகளின்சொரூபமும், அவைகளின் விரோதிகளான சிரவணாதிகளின் சொரூபமுங்கூறி “நித்தமிப்படி செய்தக்கா னிர்வாணம் பெருவாய் நீயே” என்று முற்செய்யுளில் அருளிச்செய்தமையால் பிரதிபந்த நிவிர்த்தியின்பொருட்டுச் சிரவணாதிகள் சடபரதாதியர்போல மரணபரியந்தம் வேண்டுங்கொல் என வருமாசங்கையைத் தொலைத்தற்கு அவை அநுஷ்டிக்குங் காலவளவை கூறுகின்றார்.]

எத்தனை நாண்ஞா தாவு ஞானமு மிருக்கு முன்பால்
அத்தனை நாளும் வேண்டு மப்பாலோர் செயலும் வேண்டா
நித்தமும் வெளிபோற் பற்றா ஞேயமாத் திரமாய்ச் சீவன்
முத்தரா னவர்வி தேகமுத்திபெற் றிருப்பா ரென்றும். ()

இ-ள். எத்தனைநாள்=எவ்வளவுகாலம்—ஞாதாவும் =(ஞானத்தின்கர்த்தாவாகிய) அந்தக்கரணமும்—ஞானமும்=(பிரமாகாரமான அந்தக்கரணத்தின் விருத்திரூப) ஞானமும்—உன்பால் இருக்கும் = உன்னிடத்திருக்குமோ—அத்தனைநாளும்=அவ்வளவுகாலமும் -வேண்டும்=(அஞ்ஞானதிப் பிரதிபந்த விரோதிகளான சிரவணாதிகள்) வேண்டும்.—அப்பால்=(ஞாதா, ஞானமென்னும் விகற்பங்களிறந்து மஹாவாக்கியப் பிரமாணஜந்யஞானவிஷயமானஞேயமாத்திரமாக நீ அவசேஷித்த)பின்னர்,— ஓர்செயலும்வேண்டா=(சிரவணாதியநுஷ்டானங்களுள்) ஓரநுஷ்டானமும் (உனக்கு) வேண்டுவதில்லை.—நித்தமும்=நாடோறும்—வெளிபோல்=ஆகாசம்போல—பற்றுஞேயமாத்திரம் ஆய்=அசங்கசிதான்மா மாத்திரமாய்=சீவன்முத்தர் ஆனவர்=சீவன்முத்தராயினோர்—விதேகமுத்திபெற்று=(பிராரத்த நாசத்தில்)விதேகமுத்தியடைந்து—என்றும் இருப்பார்=சார்வகாலமும் அதுவாயிருப்பர்.—எ-று.

இங்கே இதுசித்தாந்தம்;—மந்தமென்றும், திடமென்றும்ஞானம் இருவகைத்தாம்; சமுசயாதிசகிதஞான மந்தஞானமென்றும், சமுசயாதிரகிதஞானம் திடஞானமென்றுஞ்சொல்லப்படும். யாவர்க்குத் திடஞானமுண்டாமோ! அவர்க்குக் கிஞ்சின்மாத்திரமுங் கர்த்தவ்வியமில்லை. ஓர்போதுற்பந்நமாகும் சமுசயாதிரகித வந்தக்கரணத்தின் விருத்திரூபஞானமே அவித்தையை நாசம்பண்ணித் தானும் நிவிர்த்தியாய்விடும். நன்றாகக்கண்ட ஆன்மாவின்கண் மீண்டும்பிராந்தியுண்டாகாது. என்னை? பிராந்திக்குக் காரணமாகிய அவித்தை ஓர்போது உற்பந்நமாகும் ஞானத்தால் நஷ்டமாய்விடுதலின். பிராந்தியும்,அவித்தையும்இன்மையின் விருத்திஞானத்திநிவிர்த்திக்குயாதொரு பிரயோஜனமுமில்லை. ஆதலால், "அப்பாலோர் செயலும் வேண்டாம்"—எ-ம்,

"ஞானமுதித் ததன்பின்பைங் கோசங்கட்கு நமைவேறாய் மிகவுமறிந் ததுவே போல, ஞானம்வரு முனுங்கோசமவைக்கு வேறாய் நாமிருந்தோ மென்பதுசித் தித்தலாலும்"
—என்று,

இலட்சண விருத்தியிற் கூறியிருப்பதுகொண்டும், தமதநுபூதிபலங்கொண்டும்"நித்தமும் வெளிபோற் பற்று ஞேயமாத்திரமாய்" என்றுங்கூறினர்; இதனை யூகித்துணர்க. சீவித்திருக்கிற புருஷனுக்குக் கர்த்திருத்வாதி இலேசமிருவாதலால் பந்தமாம்;அவைநிவிர்த்தி

யாதலே சீவன்முத்தியாம். எக்காலத்தும், எவ்விடத்தும் ஓர் தேகத்தையும் தானடையாமல்அகண்டைகரசப்பிரமமாத்திரமாயிருப்பதே விதேகமுத்தியாம் என்க. "சீவன் முத்தரா னவர்வி தேக முத்திபெறிருப்பா ரென்றும்" எ-கு, உ-ம், ஈசுரகீதை,

"எங்குந் தானாய் யாவையுமாய் நின்றேயொன்று யழிவின்றி, யங்க மொன்றின் றறிவேயாய் நுண்ணி தாய வருள்வடிவைத்,தங்கு ஞான யோகத்தான் முன்பா சரித்துப் பினைவந்தெ, னங்கமான பேரொளியோ டொன்றி யானு யடங்குவார்."—எ-ம்,

"சுத்தனு யொன்று யென்னைக் கூடிடுந் தொன்மை யோர்க ளெத்தனை நூறு கோடி கற்பங்க டாஞ்சென் றாலு
மெய்த்தக மீளா ரென்றன் விளங்குமெய் யருளா லென்றே
யித்தகைத் தெனவே வேத மியம்பிடு மென்று னீசன்."
—எ-ம் வரும்.

(கக.)

மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

(கரு௪) [இனிச் சீவன்முத்தர்களின் பேதங்கூறுகின்றார்]

ஞானமார் சீவன் முத்தர் நால்வகை யாவர் கேளாய்
வானிகர் பிரம வித்து வரன்வரி யான்வ ரிட்டன்
ஆனவர் நாம மாகு மவர்களிற் பிரம வித்தின்
தானமு மற்றை மூவர் தாரதம் மியமுஞ் சொல்வேன். (கஉ)

இ-ள். ஞானம் ஆர் சீவன்முத்தர் = ஞானநிறைந்த சீவன்முத்தர்கள்—நால்வகைஆவர்=நான்குபேதமாயிருப்பர்;—கேளாய்=(அப்பேதங்களைச் சொல்லக்கேள்.—வானிகர்பிரமவித்து = ஆகாசத்தையொப்பான பிரமவித்தெனவும்,—வரன்=வரனெனவும்,—வரியான் =வரியானெனவும்,—வரிட்டன்=வரிட்டனெனவும்—ஆனவர்நாமம் ஆகும்=அச்சீவன்முத்தர்களின் பெயராம்;—அவர்களில் = அந்நால்வர்களுள்ளே—பிரமவித்தின் தானமும்=பிரமவித்தினுடைய(அநுபவ) வலியையும்,—மற்றைமூவர் = ஏனைமூவருடைய—தாரதம்மியமும் = தாரதம்மியத்தையும்—சொல்வேன்=இனிக் கூறுவேன்.—எ-று.

அந்நிய பகிர்முகப்புருஷரைக்கர்மோபாசனைகளை யநுஷ்டிக்கப் பண்ணும்பொருட்டு ஆன்மாவை அசங்கமாகவும், கிரியைகளனைத்தையும் மனவாக்குக் காயங்களி னாசிரிதமாகவும் அறிந்து கர்மோபாசனைகளைப் பிரமவித்துச் செய்யாநிற்பதால், "வானிகர்பிரமவித்து" என்றார். "ஞானமார் சீவன்முத்தர் நால்வகை" என்றதானும், "மற்றையவர் தாரதம்மியமுஞ்சொல்வேன்" என்றதானும்இக்கால்வரும் ஞானத்திற் றாரதம்மியம் இன்மையரென்றும், விசிராந்திசுகத்திற் றாரதம்மிய முடையரென்றும் அறிக. (௬௪)

[பிரமவித்தினியல்பு கூறுகின்றார்.]

தீரராய்ப் பிரம வித்தாய்த் தெளிந்தவர் தெளியு முன்னம்
வாரமா யிருந்த தங்கள் வருணமாச் சிரமஞ் சொன்ன
பாரகா ரியமா னாலும் பலர்க்குப கார மாக
நேரதாச் செய்வர் தீர்ந்த நிலைவிடார் சீவன் முத்தர். (௬௫)

இ-ள். தீரர் ஆய்=மனத்தைரியமுடையராய்,—பிரமவித்து ஆய்=பிரமஞானிகளாகி—தெளிந்தவர் = (யாமார்என்பதுமுதலியகலக்கங்கள்) தெளிந்தோர்—தெளியும்முன்னம்=அப்படித் தெளிதற்கு முன்னே—வாரம் ஆய்இருந்த=உரிமையாகவிருந்த—தங்கள்=தங்களுடைய—*வருணம் ஆச்சிரமம் சொன்ன=வருணாச்சிரமங்களைப் பற்றிய சாஸ்திரங்களிற் சொல்லியகிரியைகள்—பாரகாரியம் ஆனாலும்=கனமான கிரியைகளாயினும்—‡ பலர்க்கும் உபகாரம் ஆக=(பகிர்முகரான) பலருக்குஞ் சகாயமாகவேண்டி=நேரதாச்செய்வர்—(மந்திரலோபம், கிரியாலோபம், திரவியலோபமின்றிச்) சாஸ்திரோக்தமாகச் செய்யாநிற்பர்;—(அப்படிச்செய்யாநின்றும்) தீர்ந்த நிலைவிடார் = (சுருதிகளாற்சொல்லிய) முடிவான அத்வைதநிச்சயத்தைவிடார்கள்—சீவன்முத்தர்=சீவித்திருக்கும்போதே முத்தராயுள்ளோர்.—எ-று.

இங்கே நிச்சயம் எ-து, அநுபவத்தை. ஈசுரனாற்பராக்குகளாகச் சிருஷ்டித்த இந்திரியங்களை வேகமுள்ளநதிச்சலத்தைத்திருப்பினாற் போல அகமுகமாக்கிச் சர்வேந்திரியங்கட்கும் ஆந்தரமான பரமான்மாவைச் சாட்சாத்கரித்திருப்பதால், "தீரர்" எ-ம், யாமார்! ஜகம்

* "வருணமாச்சிரமம்" என்பன அவைகளைப்பற்றியசாஸ்திரங்கட்கு ஆகுபெயர். ‡ "பலர்க்கும்" என்னுமுற்றும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது.

எத்தன்மைத்து என்பனமுதலிய கலக்கங்கள்கலங்கனீர்*கதகரேணுவாற்போல பிரமவித்தையாற் றெளிந்திருத்தலால், "பிரமவித்தாய்த் தெளிந்தவர்" எ-ம், ஆப்தகாமராதலாற் றமக்கெனச் செய்யாது லோகசங்கிரகார்த்தம் வருணாச்சிரம விதிகளை விதிப்படிசெய்வதால், "பலர்க்குபகாரமாக, நேரதாச்செய்வர்" எ-ம், சோரநாயகிமனைத் தொழில்செய்யினும் சோரநாயகன் சுகத்தினைவிடாததுபோலஅந்நியனைச் சன்மார்க்கத்திற் பிரவிர்த்திப்பித்தற்பொருட்டுக் கர்மோபாசனைகளைச்செய்யினும் பிரமநாமென்னும் அநுபவம் க்ஷணமும்விடாமையின், "தீர்ந்த நிலைவிடார்" என்றுங் கூறினார். (௬௫)

[இதுவுமது.]

காமமா திகள்வந் தாலுங் கணத்திற்போ மனத்திற் பற்றார்
தாமரை யிலைத்தண் ணீர்போற் சகத்தொடுங் கூடிவாழ்வார்
பாமர ரெனக்காண் பிப்பார் பண்டிதத் திறமை காட்டார்
ஊமரு மாவா ருள்ளத் துவகையாஞ் சீவன் முத்தர். (௬௬)

இ-ள். காமம் ஆதிகள் † வந்தாலும் = (பிராரத்தவலியால்)காமமுதலியவை (பிரமவித்துக்களிடத்து)எழுமாயினும்—(அவை)கணத்தில்போம்=(உடனேதிடமான வைராக்கிய முதலிய சுத்தவாசனை பிரயத்தனமின்றி யெழுவதால்) க்ஷணத்தில் நாசமாம்,—மனத்தில் பற்றார் = (அஞ்ஞானிகளைப்போல அவைகளை) அந்தக்கரணத்தின் கண் (வாசனையாகப்) பற்றார்கள்,—தாமரை இலைத்தண்ணீர்போல்=தாமரையிலையிற்சலம் (கூடிநின்றும்பற்றாதது)போல—சகத்தொடும் கூடிவாழ்வார் = (அசங்கசிதான்மா நாமென்னும் அநுபூதிவலியால் அகத்திற்பற்றாமலே) பிரபஞ்சத்தோடுங் கூடிவாழாநிற்பர்,—பாமரர் எனக் காண்பிப்பார்=(கர்மகாண்டத்தையும், உபாசனாகாண்டத்தையும் நிச்சேஷமாகவிடுத்து ஞானத்தினாலேமுத்தி சம்பாதித்துக்கொண்ட தைரியசத்தியிருப்பினும் உலகத்தில் ஞானவாசனையில்லாமற் கர்மோபாசனைகளை யநுஷ்டிக்கும்)மூடசிரோமணிகளைப்போல (த்தம்மைக்) காட்டுவார்,—பண்டிதத்திறமை காட்டார் = (அநேகமதங்களைக்கண்டித்து, அநேகமதங்களை ஸ்தாபிக்கத்தக்க சக்தியுள்ள சர்வஞ்ஞராயிருந்தும் அடக்கமுடைமையின்) வித்துவத் சாமர்த்தியத்தைக்காட்டார்கள்,—ஊமரும் ஆவார்=(சின்மயமாகியசிவமேஇவை

* கதகரேணு=தேற்றாம்பொடி. † "வந்தாலும்" என்றதன்கணும்மை=எதிர்மறை.

யாவையுமென்னும் சுழுத்தி மௌனாநுபூதியால விகற்பமெழாமையி ன்) மௌனருமாயிருப்பார்—உள்ளத்து உவகைஆம் சீவன்முத்தர்= அந்தக்கரணத்தின்கண் ணிரங்குச திருப்தியுடையரான சீவன்முத் தர்கள்.—எ-று.

"பாமர ரேனக்காண் பிப்பார் பண்டித த்திறமை காட்டார் ஊமரு மாவார்" எ-கு, பாகவதத்திற் கூறுநிற்கும்சடபரதனை இலக் கியமாகக்காண்க. "ஊமருமாவார்" என்று இவ்வாசிரியர்கூறியிருப் பதுபோலவே வாசிட்டத்தில், "விவாதமறு மோனத்தோன்"எ-ம்,

"இருப்புழி மௌனஞ் சாந்தி சமமெய்தி யிராகமின்றி"
—எ-ம்.

அருளிச்செய் திருப்பது காண்க. இந்திரசாலத்திற் கந்தர்வ நக ரத்தைப் பார்ப்பவனுக்கு ஓர் போகத்திலும் இச்சையெழாததுபோல பிரமஞானிக்கும் மித்தியாப்பிரபஞ்சத்திற் பிராரத்த வலியாலல்லது காமமுதலியவை யெழாதாதலால், "காமமா திகள்வந் தாலும்" என் ருர். "காமமாதி" என்றதனுல் காமம், சங்கற்பம், சந்தேகம், இரா கம், துவேஷம், சிரத்தை, பயம், இலட்சை, இம்சை முதலியவுங் கொள்க.

"காமமா திகள் வந்தாலும்" எ-கு, உ-ம், வாசிட்டம்,

"மிகவருகா மாதிகளாம் விகாரமடைந் தும்விண்போ
ன் மிகநொய் தானே, ரகமெனலின் றிச்செயல்கள் செய்தா
லுந் தவிர்ந்தாலு மழுத்த மற்ருேர், சகநெறிகள் செய்திடினு
மன்னியர்போற் கண்டுகுளிர் தன்மை சான்ருேர், திகழ்ம
னது நினைவுமிருந் தஞ்சிறிது மில்லாதோர் சீவன்முத்தர்"—
எனவரும்.

மற்றும் வருவனவற்ருற் காண்க.

"கணத்திற்போம் எ-கு, உ-ம், திருவள்ளுவர்,

"குணமென்னுங் குன்றேறி நின்ருர் வெகுளி
கணமேயுங் காத்தலரிது."—எனவரும்.

மற்றும் வருவனவற்ருற் காண்க.

"மனத்திற் பற்ருர்" எ-கு, உ-ம்-சுவாநுபவத்திருவாக்கு,

"காண்பானுங் காண்பவையைக் காணுமிடத் தேகமதாய்ப்
பூண்பனவால் வாதனையும் பூண்டிடுமே - வீண்பயிலும்
வாசனையைச் சித்தத்தில் வையா ததுமுத்தி
யாசிலிதற் கர்த்தமிதே யாம்."—எனவரும்.

மற்றும் வருவனவற்ருற் காண்க. (௧௬)

[ஞானிகளின் சரீரவியவகாரத்தில் நியமமில்லை. என்னை? ஞானிகளின் வியவகாரத்திற்கு அஞ்ஞானமும்,அதன்காரி யமான பேதப்பிராந்தியும், அதனுலுளவாகும் இராகத்து வேஷங்களுமில்லை; மற்றியாதுள தெனின்;—பிராரத்த கர்மசேஷமேயுளது; அதுவே அவர்களின் வியவகாரத் தில் நிமித்தமாம்; அந்தப்பிராரத்த கர்மம் புருஷபேதத் தால் நாநாப்பிரகாரமாம்; ஆகலின், ஞானிகளின் பிரா ரத்தகர்ம ஜந்நிய வியவகாரத்திற்கு நியமமின்றென்னுஞ் சித்தாந்த பட்சத்தை இங்கே கூறுகின்ருர்.]

பேதகர் மத்தால் வந்த பிராரத்த நாநா வாகும்
ஆதலால் விவகா ரங்க ளவரவர்க் காவ வாகும்
மாதவஞ்செயினுஞ்செய்வார் வாணிபஞ் செயினுஞ்செய்வார்
பூதலம் புரப்பா ரையம் புகுந்துண்பார் சீவன் முத்தர். (௧௭)

இ-ள். பேதகர்மத்தால் வந்த= (ஊேைவிற்ற தானியம்போலப்) பேதமான (சஞ்சித) கர்மத்தினுலுண்டான—பிராரத்தம்=பிராரத்த கர்மமும்—நாநா ஆதம்=நாநாப்பிரகாரமாம்;—ஆதலால்,—விவகார ங்கள் அவர் அவர்க்கு ஆவஆகும்=வியவகாரங்களும் அவரவர்கட்குப் (பிராரத்தத்திற்குத்) தக்கனவாகப் பொருந்துவன பொருந்தும்.—மாதவம் செயினும் செய்வார்=பெருமைபொருந்தினதவத்தைச்செய் யினுஞ் செய்வார்கள்,—வாணிபம் செயினும் செய்வார்=வியாபாரஞ் செய்யினுஞ் செய்வார்கள்,—பூதலம் புரப்பார்=பூமியைப் (புரப்பி னும்) புரப்பார்,—ஐயம் புகுந்து உண்பார்=பிச்சைபுகுந்து(உண்ணி னும்) உண்பார்—சீவன்முத்தர்=சீவன் முத்தர்கள்.—எ-று.

"மாதவஞ் செயினுஞ் செய்வார் வாணிபஞ் செயினு செய் வார்"என்பதனுல்,தவமுதலியவற்றில் ஞானி பிரவிர்த்தியாநிற்பது வேத ஆஞ்ஞையினுலல்ல, தனதுஇச்சையினுற் பிரவிர்த்தியாநிற்பன் என்றறிக. யாவர்க்குப் பிட்சைமாத்திரத்திற் கேதுவாகப் பிராரத்த மிருக்குமோ ! அவர்க்கே ஞானமுண்டாம்: அதிக வியவகாரத்திற்

கேதுவாக யாவர்க்குப் பிராரத்தமிருக்குமோ ! அவர்க்கு ஞானமுண்டாகாது; ஆகலான், பிட்சையுண்டன் முதலிய வியவகாரத்தினும் அதிகவியவகாரம் ஞானிக்குண்டாகாது; யாவர்க்கு அதிகப்பிரவிர்த்தியுண்டாமோ ! அவர் ஞானியல்லரென்று சிலர் சங்கைபண்ணாநிற்பர்; அச்சங்கைகூடாது. என்னை ? யாக்ஞவல்கியர், ஜனகாதியர் ஞானியென்றுசொல்லப்பட்டிருக்கின்றனர்; இவர்களில்.சபாவிஜயத்தினாற் றனசங்கிரக வியவகாரம் யாக்ஞவல்கியருக்கும், இராச்சியபாலன வியவகாரம் ஜனகருக்குஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. வாசிட்டகிரந்தத்தில், அநேகஞானிகட்கு வியவகாரம் நாநாப்பிரகாரமாகச் சொல்லியிருக்கின்றது. ஆதலால், ஞானியினுடைய பிரவிர்த்திக்கு அல்லது, நிவிர்த்திக்கு நியமமில்லை. எப்படியும் யாக்ஞவல்கியர் சபாவிஜயத்திற்குப் பின்னர் வித்துவத்சந்நியாசரூபமான நிவிர்த்தியைத் தானே அடைந்தனர்: பிரவிர்த்தியில் வைராக்கியத்திற் கேதுவான நாநாவித தோஷங்களைக் கூறினர்; அப்படியாயினும் யாக்ஞவல்கியர்க்கு வித்துவத் சந்நியாசத்திற்கு முன்னம் ஞானம்இல்லையென்று சொல்லது கூடாது: ஞானமோ முன்னும்இருந்தது. ஆயினும், வித்துவத் சந்நியாசத்திற்குமுன்னே சீவன்முத்தியின் ஆநந்தமடையப்படவில்லை. ஆதலால், சீவன்முத்தியின் ஆநந்தத்தின்பொருட்டுச்சர்வசங்கிரகங்களையுந் தியாகஞ்செய்தனர். யாக்ஞவல்கியர்க்குப் பிராரத்தஞ் சிலகாலம் அதிகபோகத்திற்கேதுவாகவும், பிற்காலம் நியூனபோகத்திற் கேதுவாகவும் இருந்தது. ஆகலின், முன்னேயாக்ஞவல்கியர்க்கு வைராக்கியமின்றி அதிகபோகமும்,பின்னேவைராக்கியத்தினாற் சர்வபோகங்களின் தியாகமுமுண்டாயிருந்தது. ஜனகர்க்குப் பிராரத்தம் மரணபரியந்தம் இராச்சியபாரமுதலிய அதிகபோகத்திற் கேதுவாக இருந்தது; ஆதலால், சதாத்தியாகமில்லாமலே இருந்தது: போகங்களில் வைராக்கியமு முண்டாகவில்லை. வாமதேவாதிகளின் பிராரத்தம் நியூனபோகத்திற் கேதுவாகவிருந்தது; அவர்கட்குச் சதாபோகத்தில் வைராக்கியத்தினால்பிரவிர்த்தி இல்லையென்றே சொல்லியிருக்கின்றது. வாசிட்டத்தில், சிகித்துவசனுக்கு ஞானத்திற்குப்பின்னே அதிகப்பிரவிர்த்தியுண்டாயிருந்ததென்னும் பிரசங்கமுமுண்டு; இவ்வாற்றால், நாநாப்பிரகாரமான விலட்சண வியவகாரம் ஞானிகட்குச் சொல்லியிருக்கின்றது; அவர்களனைவருக்கும் ஞானம் சமானமே; அதனதுபலமான மோட்சமும் அப்படியேபிராரத்தபேதத்தால் வியவகார மாத்திரம் பேதம் என்றறிக. (கூஎ)

[இவ்வாறு ஜீவன்முத்தர்க்கு நாநாவியவகாரம் உண்டென்றால், அஞ்ஞானிகளினும் அவர்களிடத்து விசேஷம் என்னையோ என வரும் ஆசங்கையைப்பற்றி அவர்களிடத்துள்ள விசேஷங்களைக் கூறுகின்றார்.]

சென்றது கருதார் நாளைச் சேர்வது நினையார் கண்முன்
நின்றது புசிப்பார் வெய்யி னிலவாய்விண் விழுது வீழ்ந்து
பொன்றினசவம்வாழ்ந்தாலும் புதுமையாவொன்றும்பாரார்
நன்றுதீ தென்னார் சாட்சி நடுவான சீவன் முத்தர். (கூஅ)

இ-ள். சென்றது கருதார்=(பிரபஞ்சத்தில் மித்தியாபுத்தியால் செல்காலத்திற்) போனதைப்பற்றி நினையார்கள்,—நாளை சேர்வது நினையார்=வருகாலத்தில் இனி வாராநிற்பதைப்பற்றியும் நினையார்கள்,—கண்முன் நின்றது புசிப்பார்=(நிகழ்காலத்தில்) கண்முன்னே (பிராரத்தவலியால் வந்து) நிற்கிற போகங்களைப் புசியாநிற்பர்கள்,—வெய்யில் நிலவாய்=சூரியகிரணமானவெய்யிலானது சந்திரகிரணமானநிலவைப்போலச்சீதளமாகி--விண்விழுதுவீழ்ந்து=(ஆலவிருட்சத்திற்போல) ஆகாசத்தினின்றும் விழுதுக ளிறங்கி—பொன்றினசவம் வாழ்ந்தாலும்=மரித்துப்போன பிரேதம்பின்சீவித்ததானாலும்—புதுமையா ஒன்றும் பாரார்=ஆச்சரியமாக வொன்றையும் நாடார்கள்,—நன்று தீது என்னார்=(ஒன்றை இது) நன்றென்றும், (மற்றொன்றை) இது தீதென்றுஞ்சொல்லார்கள்—சாட்சிநடுவான = சாட்சியாய் (த்திரிபுடியின்) நடுவான—சீவன்முத்தர்=சீவன்முத்தர்கள்.—எ-று.

"புதுமையா வொன்றும் பாரார்" எ-து,

"இதுவெனத்தோன் றியவெல்லாஞ் சிற்சொருபமிவ் வண்ணம் பலசத்தியிலதும்."—

என்னும் அநுபூதிவலியால். நன்றுதீ தென்றார்" எ-து,

"சேப்புநா மத்தா லுண்மையா லெல்லாத் திகழ்வுமா தேவனே யாகி, லிப்படி யறிந்த ஞானிகைக் கொள்வானெத் தையன் றெனவெத்தை விடுவான்."—

என்றுஞ் சுருதியால் எனக்காண்க. "நடுவானசீவன்முத்தர்"எ-து, முன்னைய மூன்றுபூமிக்கும், பின்னையமூன்றுபூமிக்கும் மத்தியமான சத்வாபத்தியென்னும் நான்காம் பூமியினையுடைய சீவன்முத்தர்என்று பொருளுரைப்பினும் அமையும்; அமையுமாறு,

"முன்னிலங்க ளேறியமூ வருமப்பி யாசிகளா முத்த ரல்லர், பின்னிலங்கள் வரன்வரியான் வரிட்டனெனுஞ் சீவன் முத்தர் பேதமாகுஞ், சொன்னநடுப் பூமிவந்த ஞானிகளே பிரமவித்தாம்."—என்னும்,

இரண்டாம் படலத்து கருசு-ம் செய்யுளாலறிக.

"சென்றது கருதார் நாளைச் சேர்வது நினையார் கண்மு னின்றது புசிப்பார்" எ-கு, உ-ம், வாசிட்டம்,

"வானேகு கதிரிரவி நாளியற்றும் வாறென்ன வந்து வந்து, தானேதோன் றியதொழிலைப் பற்றின்றிச்செய்து மெனச் சனகனெண்ணித், தீனேய வருகாலஞ் செல்கால மிமை யளவுஞ் சிந்தைசெய்யா, னூனேறு நிகழ்காலத் தோரிமைப் பி னகைதலோ டுலாவ லுற்றான்."—எனவரும்.

மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (கூஅ)

["தீரராய்" என்னும் கூடு-ம் செய்யுட்டொடங்கி, "சென்றது" என்னும் கூஅ-ம் செய்யுள்வரையும், பிரமவித்துக்களி னியல்பு கூறி இனி எனைய மூவரின் தாரதம்மிய மான வியல்பு கூறுகின்றார்.]

பின்னைமூ வரிலி ரண்டு பேர்களுஞ் சமாதி யோகம்
தன்னையுற் றிருப்பார் தேக சஞ்சார நிமித்தந் தானய்
உன்னுவோன் வரன்வேற் றோரா லுணர்பவன் வரியானுகும்
அன்னியர் தம்மாற் றன்னு லறியாதோன் வரிட்ட னுமே. ()

இ-ள். பின்னைமூவரில்=(வரன், வரியான், வரிட்டன் என்னும்) எனையமூவர்களில்—இரண்டுபேர்களும்= (வரன், வரியான் என்னும்) இருவரும்—சமாதியோகந்தன்னை=சமாதியோகத்தை—உற்று இருப்பார்=பொருந்தியிருப்பார்கள்.—தேகசஞ்சாரநிமித்தம்=தேகஸ்திதி (க்கின்றியமையாத பிட்சை முதலியவற்றின்) பொருட்டு—தான்ஆய் உன்னுவோன்=(பிராரத்தவசத்தால்சமாதியினின்றும்) கேவலம்உத் திதனாய் நினையா நிற்பவன்—வரன்=வரனுகும்.—வேற்றோரால்= (சமீபத்திலுள்ள) அந்நியரானசீடர் முதலியோரால்—உணர்பவன்= அறியாநிற்பவன்—வரியான் ஆகும்=வரியானும்.—அன்னியர்தம்மால் தன்னால்=அந்நியராலும் தன்னாலும்—அறியாதோன் வரிட்டன்ஆம் =அறியாதவன் வரிட்டனுகும்.—எ-று.

"இரண்டு போகளுஞ் சமாதி யோகந், தன்னையுற்றிருப்பார்" என்பதனுல், வரிட்டன் சமாதியிலதீதனுயிருப்பனென்பது அருத்தா பத்தியினுற் பெறப்படுகின்றது. "வேற்றோரா லுணர்பவன் வரியானுதும்" எ-கு, உ-ம், வாசிட்டம்,

"அறைந்தபத மைந்தாலுந் தானும்போதத் தழுந்திய வின் பத்தமைவாற் புறனு முள்ளு, முறைந்தபதார்த்தங்கண் மறந் தயலோர் வன்பா லுணர்வதுவே பதார்த்த நினைவொழிதலாகு, நிறைந்தவிவை யாறுலும் பேதம் போக்கி நிலைபெறுதற் சுபாவத்தே நிற்றருனே, மறைந்தபொருள் வெளியாக்குந் துரியமாகு மாசறுசீ வனின்முத்தர் வழியீ தாகும்."—எனவரும்.

மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

"அந்நியர் தம்மாற் றன்னு லறியாதோன்" எ-கு, உ-ம், பாகவதம்,

"சாற்றிய குணமு மாக்கையு மனமுந் தானலவென்பதை யுணர்ந்தாற், போற்றிய வாக்கை யுடனிருப் பதுவும் போவது மறிந்திடா ராகி, யேற்றதம் புயமேற் றுகில்கழி வதுவு மிருப்பதும் வெண்ணறை பருகி, மாற்றரு மதத்தி னறிந்திடா தொழுகு மாக்களைப் போலுவர் மாதோ."—எனவரும்.

மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (கூகூ)

[இவ்வாறு ஜீவன்முத்தர் நாநாவாயின் அவர்கட்கு விதேக முத்தியும் நாநாவாகுமோ வெனின்;—அற்றன்று, அதுசமமாம், ஜீவன்முத்திச் சுகமே தாரதம் மியமாம் என்று கூறுகின்றார்.]

அரிதாகு மிவர்க ளிவ்வா றநேகரா னுலு முத்தி
சரியாகும் பாடு பட்ட சமாதிக்குப் பலனே தென்றுல்
பெரிதான திருஷ்ட துக்கம் பிரமவித் தநுப விப்பன்
வரியானும் வரனு மற்றை வரிட்டனுஞ் சுகமாய் வாழ்வார்.

இ-ள். அரிது ஆகும் இவர்கள்=(திரிலோகத்திலும்)கிடைத்தற் குத் துர்லபமான இச்சீவன்முத்தர்கள்—இவ்வாறு அநேகர் ஆனுலும் =இந்தப்பிரகாரம் (பிராரத்தவசத்தால்) நாநாபேதமான வியவகாரங்

களை யுடையவரா யிருந்தாராயினும்—முத்தி சரி ஆகும் = (ஞானத்
திற் ருரதம்மியமின்மையின், ஞானபலமான) மோட்சசுகம் (அவர்
கட்குத் தாரதம்மியமின்றிச்) சமமாம்.—பாடுபட்ட = (வரன்முதலி
யோர்) வருத்தப்பட் டடைந்திருப்பதான—சமாதிக்கு=(நிர்விகற்ப)
சமாதிக்கு—பலன் ஏது என்ருல்=பிரயோஜனம்யாதென்று நீ ஆட்
சேபிப்பாயாயின்,பெரிது ஆன திருஷ்டதுக்கம் = (பிராரத்தவசத்
தா லுண்டாகாநிற்கும்) பெரிதாகிய பிரத்தியட்ச துக்கத்தை—பிரம
வித்து அநுபவிப்பன்=பிரமவித்தநுபவியாநிற்பன்.—வரியானும்வர
னும் மற்றை வரிட்டனும்—சுகம் ஆய் வாழ்வார் = (சீவன்முத்திச்)
சுகத்தினையே யுடையராய் வாழ்வார்கள்.—எ-று.

யாவர் சீவன்முத்திச் சுகத்தை விடுத்துத் துச்சமான போகங்
களிற் பிரவிர்த்தியாநிற்பரோ ! அவர் விதேகமோட்சத்தை விடுத்து
வைகுண்டாதியுலகங்களி னிச்சையுடையராய் அங்கேசெல்லாநிற்பர்
என்று சிலர் சங்கைசெய்யாநிற்பர்; அச்சங்கை கூடாது. என்னை?
சீவன்முத்திச் சுகத்தைத் தியாகம்பண்ணுவதும்,போகத்திற்பிரவிர்த்
திப்பதும் ஞானிக்குப் பிராரத்தவலியாற் கூடும். பிராணன் வெளியிற்
செல்லாதாகலான் பரலோககமனமும், விதேகமோட்சத்தின்றியாக
மூங் கூடா. ஞானத்தினுல் அஞ்ஞானம் நிவிர்த்தியாய்ப் பிராரத்த
போகத்தி னநந்தரம் ஸ்தூல, சூட்சும சரீராகாரமான அஞ்ஞானம்
சேதனத்தின்கண்லயமாவதே விதேகமோட்சமெனப்படும்; அஃதவ
சிய முண்டாகாநிற்கும். மூலாஞ்ஞானம் சேஷமா யிருக்குமாயின்,
அல்லது நஷ்டமான அஞ்ஞானம் மீண்டுற்பத்தியாமாயின் விதேக
மோட்சம் இன்ரும்; அம்மூலாஞ்ஞானத்தின் விரோதியான ஞான
முண்டானபின், அஞ்ஞானம் சேஷமாகஇருப்பதில்லை: பிரமாணத்
தால் நாசமான வஞ்ஞானம் மீண்டுற்பத்தியாவதுமில்லை;
விதேகமோட்ச மில்லாமற்போகாது. ஞானிக்கிச்சையானது கேவ
லம் பிராரத்தத்தாலுளதாம். எவ்வளவு சாமக்கிரிகளின்றிப் பிராரத்த
போகங்கூடாதோ ! அவ்வளவு சாமக்கிரிகளையும் பிராரத்த முண்டு
பண்ணுநிற்கும். இச்சையின்றிப் போகங்கூடாதாதலால் ஞானிக்கு
இச்சையும் பிராரத்தத்தின் பயனும். அந்நியலோகத்தில் அல்லது,
இந்தலோகத்தில் அந்நிய சரீரசம்பந்தம் ஞானிக்குப் பிராரத்தத்தி
னுலு முளதாகாது; ஆகலின், முன்சங்கித்த சங்கை கூடாதென்க.
சீவன்முத்திச் சுகத்திற்குவிரோதியான வர்த்தமானசரீரத்தில்அதிக
போகங்களி லிச்சையோ ! பிட்சைமுதலியவைபோலச் சனகன் முத
லியோர்க்குக் கூடும். ஈண்டிது இரகசியம்;—ஞானியிடத் துண்டா

கும் வாகியப்பிரவிர்த்தி அவனது சீவன் முத்திக்கு விரோதியல்ல:
சீவன்முத்தியின் விலட்சணசுகத்திற்கு விரோதியாம். என்னை? ஆன்
மா நித்தியமுத்தமாம். அவித்தையினுற் பந்தம் பிரதீதிபாகின்றது;
எப்போது ஞானமுண்டாமோ ! அப்போது அவித்தையினுற் பண்
ணப்பட்ட பந்தப்பிராந்தி நஷ்டமாய்விடும். ஞானமுண்டானதன்
பின்னே பந்தப்ராந்தி யுண்டாகாது. சரீரசகிதனுக்குப் பந்தப்பிரா
ந்தியி னபாவமே சீவன்முத்தியெனப்படும். தேகாதிகளின்பிரவிர்த்தி
யிலாவது,நிவிர்த்தியிலாவது ஞானிக்குப்பந்தப்பிராந்தி ஆன்மாவின்க
ணுண்டாவதில்லையாகலின் வாகியப்பிரவிர்த்தியினுற் சீவன் முத்தி
அாரமாகாது; ஆபினும், வாகியப்பிரவிர்த்தியில் சீவன் முத்தனுக்கு
விலட்சண சுகமுண்டாகாது; ஏகாக்கிரரூபமான அந்தக்கரண பரி
ணமத்திலேயே சுகமுண்டாகாநிற்கும்; அவ்வேகாக்கிர பரிணமம்
வாகியப் பிரவிர்த்தியிலுண்டாக மாட்டாதாகலின், "பெரிதானதிரு
ஷ்ட துக்கம் பிரமவித் தநுபவிப்பன்" எ-ம், "வரியானும் வரனும்
மற்றை வரிட்டனுஞ் சுகமாய் வாழ்வார்" என்றுங் கூறினர்.

சீவன்முத்தர் நால்வர்க்கும் ஞானம் சமமாவதால்ஞானபலமான
விதேகமுத்தி சமமாமென்றும், சித்தவிசிராந்தி தாரதம்மியத்தால்
சுகந் தாரதம்மியமாமென்றுங் கூறியதாம். (௧௦௦)

[பிரமவித்துக்கள் வியவகாரத்தில் அஞ்ஞானிகட் கொப்பா
யிருத்தலின், அவர்கட்குப் பிறவா நெறி யுறுமா றேதோ
வெனுங் கடாவுக்கு விடையாக அவ்விருவர்க்குமுள்ள
கர்த்திருத்வ தாரதம்மியங் கூறுகின்ருர்.]

பிரமஞா னிகளுங் கர்மப் பேதையர் போலே வாழ்ந்தால்
திரமுறு மஞ்ஞா னம்போய்ச் செனியாத வழியே தென்ருல்
பரவுமா காச மொன்றிற் பற்ருது மற்றை நாலும்
விரவினு தோடுங் கூடும் விதமிரு வோரு மாவார். (௧௦௧)

இ-ள். பிரமஞானிகளும்= பிரமவித்துக்களும்—கர்மப் பேதை
யர்போலே வாழ்ந்தால்=(ஜநநவேதுவான அவித்தை, காம) கர்மங்
களையுடைய அறிவீனரைப்போலவே (பிராரத்தத்திற்குத்தக்க பிர
பஞ்ச வியவகாரங்களை யுடையர்களாய்ச்) சீவித்தால்—திரம் உறும்
அஞ்ஞானம் போய்=(கடத்தற்கரிய) வலிபொருந்திய அவித்தை,
(காம,கர்மங்கள்) ஒழிந்து—செனியாதவழி=மீண்டுபிறவாதிருத்தற்
குக்காரணம்—ஏது என்ருல்=யாதென்று கேட்பாயாகில்.—யாவும்
ஆகாசம்=(வாயுவாதிபூதபௌதிகங்க ளனைத்திலும்) விரிந்திருக்கும்

ஆகாசமானது—ஒன்றில் பற்றாது=ஒன்றிலுஞ் சம்பந்தியாமல்—மற்றைநாலும்=ஏனைய (வாயுவாதி) நான்கு பூதங்களும்—விரவினதோடும் கூடும்விதம்=தம்மோடு கலவாநிற்கும் பதார்த்தங்களோடுஞ் சம்பந்தியாநிற்குஞ் செயல்போல—இருவோரும் ஆவார்=ஞானி, அஞ்ஞானிகள் இருவரும் ஆவர்கள்.—எ-று.

ஞானிக்கு ஆன்மாவின்கண் வியவகாரம் பிரதீதியாகின்றதில்லை சம்பூர்ணமான வியவகாரங்களும் தேகாதிகளின் ஆசிரிதமாகப் பிரதீதியாகின்றன. ஆன்மாவின்கண் வியவகாரசகிதமான தேகாதிகளின் சம்பந்தம் இல்லையென்னும் புத்தியோடுகூடிச் சகல வியவகாரங்களையும் ஞானிசெய்கின்றனன்: இக்காரணத்தால் ஞானியினுடைய பிரவிர்த்தியும் நிவிர்த்தியென்றே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது; இதனால் பிரமவித்து பிரபஞ்ச வியவகாரங்களுடையனாக அந்நியருக்குத் தோற்றினும், அவன் ஆன்மாவை ஆகாசம்போல அசங்கமாக அறிந்து பிராரத்தவலியாற் பிரபஞ்ச வியவகாரங்களைச் செய்தலால் ஜநநவேதுவான அவித்தை காம கர்மங்களொழிந்து முத்தியடையாநிற்பனென்றறிக. (க0க)

(கஙகூ) [ஈசுரசேவையால் அதிர்ஷ்டபலமாத்திரமுளதாம்: குருசேவையால் * அதிர்ஷ்டபலம் § திர்ஷ்டபலம் இரண்டுமுளவாம்; ஆகலின், முமுட்சுக்கள் ஈசுரனைப் பார்க்கிலுங் குருவினிடத்து அதிகமாகப் பக்திசெய்து ஜநநநிவிர்த்தியுபாயம் பெறவேண்டு மாகலான், சீவன்முத்தர்களின் மகிமையை இங்கே கூறுகின்றார்.]

சீவன்முத் தனைச்சே வித்தோர் சிவனய னெடுமா லான
மூவரு மகிழ நோன்பு முழுவதுஞ் செய்து சன்ம
பாவன மானா ரென்று பழமறை முழங்கு மிப்பால்
மேவருஞ் சீவன் முத்தர் விதேகமுத் தியுநீ கேளாய். (க0உ)

இ-ள். சீவன் முத்தனை சேவித்தோர்=ஜீவன்முத்தர்களைச்சேவித்தவர்கள்—சிவன் அயன் நெடுமால் ஆன மூவரும்=அரன், அயன் அரி என்னும் மூவரும்—மகிழ=சந்தோஷிக்க—நோன்புமுழுவதும் செய்து=(கிருச்சிரசாந்திராயணமுதலிய) தவங்களனைத்தையுங்குறைவறச்செய்து—சன்ம பாவனம் ஆனார் என்று=ஜநநபரிசுத்தமானவர்களாமென்று—பழமறை முழங்கும்=அநாதியான வேதங்கள் பிரதிபாதியாநிற்கும்.— இப்பால்=இனி—மேவரும் சீவன்முத்தர்=பொருந்துதற்கரிய சீவன்முத்தர் (அடையாநிற்கும்)—விதேகமுத்தியும்=விதேககைவல்யத்தையும்—நீ கேளாய்=நீ கேட்பாயாக.—எ-று.

ஜநநம் மலமாகலின், அதனது நிவிர்த்தியைப் "பாவனம் என்றார். "தவந்துவங்கயேம்மை செய்து" என்றாற்போல. "சீவன்முத்தனைச் சேவித்தோர்" எ-கு, உ-ம், வாசிட்டம்,

"போற்ற வணங்கப் பூசிக்கப் புகழ வருந்திப் போய்க்காண, வாற்ற வுரியோ னெவனவன் வன்பிறவி யறுப்போர்க்கனவரதஞ், சாற்று மகத்தாற் றீர்த்தத்தாற் றவத்தாற் றானத்தாற் கிட்டா, வூற்ற வறியாற் பிறவியறுத் துயர்ந்தோன் பத்தி தரும்பயனே."—எனவரும்,

மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

"மூவருமகிழ" எ-கு, உ-ம், வாசிட்டம்,

"அதுலமா தவனோ ரங்கைநீ ருணவா யரிமகி ழுருந்தவம் புரிந்தான்."—எனவரும்.

மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

"பழமறைமுழங்கும்" எ-து, சசிவர்ணபோதம், முத்திகண்ட முதலிய சுருதியை. (க0உ)

(கசO) [கன்மத்திரயவொழிபுகூறல்]

பஞ்சினை யூழித் தீப்போற் பலசன்ம விவித வித்தாம்
சஞ்சித மெல்லா ஞானத் தழல்சுட்டு வெண்ணீ றாக்கும்
கிஞ்சிதா காமி யந்தான் கிட்டாமல் விட்டுப் போகும்
விஞ்சின பிராரத் தத்தின் வினையது பவித்துத் தீரும். (க0ங)

இ-ள். பஞ்சினை=பருத்திப்பஞ்சு முதலியவற்றை—ஊழித்தீப் போல்=வடவாமுகாக்கினி சார்ந்தால் எப்படி யெரித்து நீறெழப் பண்ணுமோ அதுபோல—பலசன்ம விவிதவித்து ஆய்=அநேகவித ஜநநங்கட்கு நாநாவிதபீஜங்களாகிய—சஞ்சிதம்எல்லாம்=சஞ்சிதகர்மங்களனைத்தையும்—ஞானத்தழல்= ஞானாக்கினியானது—சுட்டு வெண்ணீறு ஆக்கும்=எரித்துப் பஸ்மமாகப்பண்ணும்:—ஆகாமியந்தான்=ஆகாமிய கர்மமானது—கிஞ்சித்= அற்பமும்—கிட்டாமல்=

* அதிர்ஷ்டபலம்=புண்ணியம். § திர்ஷ்டபலம்=உபதேசம்.

சம்பந்தியாமல்--விட்டுப்போகும்=விட்டுப்போம்:—விஞ்சின=சேஷமான—பிராரத்தத்தின்வினை=பிராரத்தகர்மமானது-அநுபவித்துத் தீரும்=அநுபவித்துத் தொலையும்.—எ-று.

சஞ்சிதம், ஆகாமியம், பிராரத்தம் என்று கர்மங்கள் மூவகையாம்; அவற்றுள், சென்ற ஜநநங்களிற் செய்து பலத்தை ஆரம்பம் பண்ணுமலிருக்கிற கர்மம்சஞ்சிதமென்றும், இனிவரப்போகிறகர்மம் ஆகாமியமென்றும், சென்ற ஜநநக்களிற்செய்து வர்த்தமான ஜநநத்திற்கேதுவாயுள்ள கர்மம் பிராரத்த கர்மமென்றுஞ் சொல்லப்படும்; அவைகளில் சஞ்சிதகர்மம் ஞானத்தீயினல்நாசமாம். ஞானிக்கு ஆன்மாவின் கண்ணே கர்த்திருத்வாதி பிராந்தியில்லை யாதலால், அவனுக்கு ஆகாமிய கர்மத்தின் சம்பந்தமில்லை. எப்பிராரத்தகர்மம் ஞானியின் சரீரத்தை ஆரம்பித்ததோ ! அப்பிராரத்த கர்மமே சரீரஸ்திதிக்கேதுவான பிட்சைமுதலியவற்றிற் பிரவிர்த்திப்பியாநிற்கும்: பிராரத்த கர்மம் அநுபவியாமல் நாசமாகாது.

(கசுக) சஞ்சிதாகாமிய கர்மங்களைப்போல ஞானிக்குப் பிராரத்தகர்மமு மிராதாதலால் போஜனுதிப் பிரவிர்த்தியும் ஞானிக்குப் பொருந்ாதென்று ஓரோவிடத்திற் கூறப்படும் ; அதற்கபிப்பிராயம் ; ஞானியின் திருஷ்டியால் ஆன்மாவில் கர்மம், அதனது பயன் இவைகளின் சம்பந்தமில்லை; இதனுல்,ஆன்மாவில் சகலகர்மங்களின் நிஷேதவபிப்பிராயத்தால் பிராரத்தத்தையும் நிஷேதித் திருக்கின்றது. ஞானத்திற்குப் பூருவஞ்செய்யப்பட்ட பிராரத்தபோகம் ஞானியின் சரீரத்திற் குண்டாகாதென்று மபிப்பிராயத்தால் பிராரத்தத்தை நிஷேகித்தலல்ல; ஆதலால், "விஞ்சின பிராரத்தத்தின் வினை யநுபவித்துத் தீரும்" என்றூர்.

(கசுஉ) இதனுல் ஓர் சங்கை யுண்டாகாநின்றது; அது எங்கே ஓர் கர்மமானது நாநா சரீரங்களை யாரம்பிக்கிறதாயிருக்குமோ ! அங்கே அப்படிப்பட்ட கர்மத்திஞலுண்டான பிரதமசரீரத்தில்ஒருவனுக்கு ஞானமுண்டாமேல், அந்த ஞானிக்கு அந்நியசரீரப் பிராப்தியுமுண்டாதல் வேண்டும். என்னை? பலத்தை யாதொன்றூரம்பித்ததோ! அது பிராரத்தமெனப்படும்; அஃதநுபவியாமல் நாசமாகாது. அநேக சரீரத்திற்கேதுவான ஓர் கர்மமானது யாதொருபிரதமசரீரத்தை யுண்டாக்கிற்றே அதில்ஞானமுண்டாயிற்று; ஞானத்தின் பின்னர் அக்கர்மத்தின் பயனுக அந்நியசரீரம் சேஷமாகவிருக்கின்றதாகலான் ஞானிக்கும் அந்நியசரீரப்பிராப்தி யுண்டாதல்வேண்டும். பிராரத்தகர்மத்தின் பயனுக எவ்வளவு சரீரமுண்டாகுமோ அவ்வளவு சரீரம் ஞானிக்குண்டாகும்: பிராரத்தபோகத்திலும் அதிகயாகவுண்டாகாது. ஆதலால், ஞானமும் சபலமாமென்னின் ? அது கூடாது. என்னை ? ஞானியினுடைய பிராணன் அந்நியலோகத்தில் அல்லது, இந்த லோகத்தில், அந்நிய சரீரத்தில் செல்லாது. பின்னையோ வெனின் ? அந்த ஸ்தானத்திலேயே அந்தக்கரணம், இந்திரியம்இவைகளோடுகூட லீனமாமென்று வேதமுரசறையாநின்றது. பிராணன் செல்லாமல் அந்நியசரீரத்தின் பிராப்தி கூடாதாதலால்,ஞானிக்குப் பிராரத்த சேஷத்தால் வேறே சரீரமுண்டாகாநிற்குமென்று சொல்லுதல்கூடாது. மற்றென்னெனின்? எங்கே அநேகசரீரத்திஞரம்பகமாக ஓர் கருமமிருக்குமோ அங்கே அந்தமானசரீரத்திலேயே ஞானமுண்டாகும்: பூருவசரீரங்களில்ஞானமுண்டாகமாட்டாது.என்னை? அநேகசரீரங்களி ஞரம்பகமான பிராரத்தமே ஞானத்திற்குப் பிரதிபந்தகமாம். விஷயாசக்தி, பிரஞ்ஞாமந்தம், பேதவாதிவசனத்தில் விசுவாசம் ஆகிய இவை ஞானத்திற்கு எப்படிப் பிரதிபந்தகமோ அப்படி விலட்சணமான பிராரத்தமும் ஞானத்திற்குப் பிரதிபந்தகமாம்; எங்கே ஞானத்தின் பிரதிபந்தகமிருந்து ஞானசாதனமான சிரவணுதிக ளிருக்குமோ அங்கே பிரதிபந்தகம் நிவர்த்தியாமாயின் பிரதம ஜநநத்திற்செய்த சிரவணுதிகளாலே அந்நியசரீரத்தில் ஞானமுண்டாகும். எப்படியெனின்? வாமதேவர் பூர்வஜன்மத்திற் சிரவணுதிகள் செய்துவந்தனர். அப்போது பிராரத்தத்தின் பயனுன ஓர் சரீரம் சேஷமிருந்ததால் ஞானமுண்டாகவில்லை; பின்னையெப்போதுண்டாயிற்றெனின்? சிரவணுதிகள் செய்துவர வர்த்தமான சரீரம் விழுந்து அந்நிய சரீரத்தை யடைந்ததால் பூர்வஜன்மத்திற் செய்துவந்த சிரவணுதிகளால் கர்ப்பத்தின்கண்ணேயே ஞான முண்டாயிற்று; ஆதலால், ஞானத்திற்குப் பின்னர் அந்நியசரீரசம்பந்த முண்டாகா தென்றறிக.

(கoந)

(கசுரு)[ஞானியை இகழாமற் பூஜிக்கவேண்டு மேன்பதற்குக் காரணங் கூறுகின்றூர்.]

போறுமையாற் பிராரத் தத்தைப் புசிக்குநாட் செய்
யுங் கர்மம், மறுமையிற் றொடர்ந்தி டாமல் மாண்டுபோம்
வழியே தென்றூல், சிறியவ ரிகழ்ந்து ஞானி செய்தபா வத
தைக் கொள்வாளீ, அறிவுளோ ரறிந்து பூசித் தறமெலாங்
கைக்கொள் வாரே.

(கoச)

இ-ள். பொறுமையால்= * திதீட்சையால்— பிராரத்தத்தை= பிராரத்த பயனான சுகதுக்காதிகளை—மறுமையில் = சீவன்முத்தித் தசையில்—புசிக்கும் நாள்=அநுபவிக்குங்காலையில்—செய்யும் கர்மம் =சீவன்முத்தர் (சரீராதிகளாற்) செய்யாநிற்கும் (புண்ணியபாவரூப மான) கர்மங்கள்—தொடர்ந்திடாமல்=அவரைத் தொடராமல்—மாண்டுபோம் வழி=இறந்துபோகு மார்க்கம்—எது என்றால்=யாதென்றுசங்கிக்கில்,—சிறியவர் இகழ்ந்து=அறிவின்மையோர் (தோஷ திருஷ்டியால்) நிந்தித்து—ஞானிசெய்த பாவத்தை = அச்சீவன் முத்தர் தேகத்தினாற்செய்தபாவங்களை—கொள்வார்=ஏற்றுக்கொள்ளுவர்:—அறிவுளோர்=அறிவுடையோர்—அறிந்துபூசித்து=("பிரமவித்துபிரமமே" என்னும் சுருதிவாக்கின்படி ஞானியைப் பிரம சொரூபமென்று) அறிந்து (மனவாக்குக் காயங்களால்) ஆராதித்து—அறம் எலாம்=புண்ணியங்களனைத்தையும்—கைக்கொள்வார்= ஏற்றுக்கொள்ளுவர்.—எ-று.

சீவன்முத்தர்க்கு மறுபிறப்பின்றென்றுவேதம் முரசறைதலின், "மறுமை" என்றதைச் சீவன்முத்தித் தசை என்றும். (௧௦௪)

(௧௯௪) [இனி விதேகமுத்தியி னியல்பு கூறல்.]

அரியமெய்ஞ் ஞானத் தீயா லவித்தையா முடனீ றாகும்
பெரியதூ லமுங்கா லத்தாற் பிணமாகி விழுமந் நேரம்
உரியசூக் குமச ரீர முலையிரும் புண்ட நீர்போல்
துரியமாய் விபுவாய் நின்ற சொரூபத்தி லிறந்து போமே. ()

இ-ள். அரிய=துர்லபமான—மெய்ஞ்ஞானத் தீயால்=தத்துவ ஞானமாகிய அக்கினியால்—அவித்தைஆம்உடல்=அவித்தையாகிய காரணதேகம்—நீறு ஆகும்=வெந்து நீறாய்விடும்.—பெரியதூலமும் =கனமான தூலதேகமும்— † காலத்தால்=அதற்கு நியமித்தகாலத்தில்—பிணம் ஆகி விழும்=சவமாய் வீழாநிற்கும்.— அந்நேரம்=அப்பொழுது—உரிய சூக்குமசரீரம்=உரிமையாகியசூட்சுமதேகமானது —உலை இரும்பு உண்ட நீர்போல்=கொல்லுலையில் (காய்ந்த) இரும்புண்ட நீர்போல்—துரியம் ஆய்=துரியமாயும், விபுஆய்=பூரணமாயும்—நின்ற=(என்றும்) நிற்கின்ற— சொரூபத்தில்=சொரூபத்தின் கண்ணே—இறந்துபோம்=லீனமாம்.—எ-று.

* திதிட்சை=சுகதுக்கங்களை ஒப்பக்காண்டல். † காலம்=பிராரத்தபோகாநந்தரம்.

"காலத்தால்" எ-து, உருபுமயக்கம். "உரிய" எ-து, தூலதேகங்களைப்போல லிங்கதேகமும் அநேகமாய் வந்து வந்து நாசமாவன வன்மையை. "உலையிரும் புண்ட நீர்போல்" எ-து, மீண்டு ஜநியாமைக்கு உவமானம். தூல,சூட்சும, காரணதேகங்களின அபிமானிகளான விசுவ, தைஜஸ, பிராஞ்ஞர்கட்குச் சாட்சியாய் நான்காம் பொருளாதலால் சொரூபம் "துரியம்" தேசகால வஸ்துக்களைக் கடந்தபொருளாதலால், "விபு" ஞானியினுடைய பிராணன் வெளியிற் கமனமாகாதென்னும் சுருதியால் "சொரூபத்திலிறந்துபோம்" என்றார். (௧௦௫)

[இதுவுமது.]

கடமெனு முபாதி போனாற் ககனமொன் றானாற் போல
உடலெனு முபாதி போன வுத்தரஞ் சீவன் முத்தர்
அடிமுடி நடுவு மின்றி யகம்புற மின்றி நின்ற
படிதிகழ் விதேக முத்திப் பதமடைந் திருப்ப ரென்றும். ()

இ-ள். கடம் எனும் உபாதிபோனால்=கடமாகியஉபாதியானது அபாவமாயின்,—ககனம் ஒன்று ஆனால் போல = கடாகாசமானது (மகாகாசத்தோடு) ஏகமாவதுபோல—உடல் எனும் உபாதி=சரீர (த்திரய)மாகிய வுபாதிகள்—போன உத்தரம்=நீங்கின உத்தராட்சணம்—சீவன்முத்தர்=சீவன்முத்தர்கள்—அடி முடி நடுவும் இன்றி= ஆதியும், அந்தமும்,மத்தியுமில்லாமல்—அகம்புறம்இன்றி=உள்ளும், புறம்புமில்லாமல்—நின்றபடி திகழ்=(தான்) இருந்தபடியே விளங்காநின்ற—விதேகமுத்தி பதம் அடைந்து=விதேக கைவல்லியமாகிய பதத்தைப்பெற்று—என்றும் இருப்பர்=சதா (அவ்வண்ணமே) இருப்பர்.—எ-று.

பூரணமாதலினாலும், அமூர்த்தமாதலினாலும் "அடி முடி நடுவு மின்றி யகம்புற மின்றி" என்றார். "நின்ற படி திகழ் விதேக முத்திப் பதம்" என்றதை,

"சகமாய் நின்றும் புராதனமா மொருமைபினிற் பிரியாதாகும் பூரணசின் மாத்திரமாம் பொருளே சொன்னாய்."-

என்ற வாசிட்டப் பிரமாணங்கொண்டு யூகித்துணர்க.

(௧௯௫) ஞானியின் சரீரத்தியாகத்தில் காலதேச ஆசனாதிவிசேஷங்களின் அபேட்சையில்லை. அவன்தேகம் உத்தராயணத்தில் விழுமாயினும் வீழ்க, அல்லது தெட்சணாயனத்தில் விழுமாயினும் வீழ்க,

காசிமுதலிய புநிததேசத்தில் விழுமாயினும்வீழ்க, அத்தியந்தமலின தேசத்தில் விழுமாயினும் வீழ்க, சவவாசனத்தினின்றும் விழுமாயினும் வீழ்க, சித்தாசனத்தினின்றும் விழுமாயினும் வீழ்க, சாவதானமாகப் பிரமசிந்தனை செய்துகொண்டு வீழினும் வீழ்க, ரோகவியாகூலத்தால் ஆகாவென்று புலம்பிக்கொண்டு வீழினும் வீழ்க, சர்வதா அவன் முத்தனும். என்னை? எக்காலத்தில் ஞானத்தினுல் அஞ்ஞானம் நிவிர்த்தியாயிற்றே! அக்காலத்திலேயே ஞானிமுத்தனும்; அதனுல், ஞானிக்கு விதேகமோட்சத்தில் தேசகாலஆசனுதிகளினபேட்சையில்லை. எப்படி ஞானிக்குத் தேகபாதத்தில் தேசகாலாதிகளினபேட்சையில்லையோ? அப்படியே ஞானநிமித்தமான சிரவணத்திலும் தேசகாலாதிகளினபேட்சையில்லை.

(கசுசு) உபாசகர்க்குத் தேசகாலாதிகளினபேட்சையுண்டு. எப்படியும் பீஷ்மாதியர் ஞானியென்றுசொல்லப்பட்டிருக்கின்றனர். பீஷ்மர் உத்தராயணமன்றிப் பிராணத்தியாகஞ் செய்யவில்லை; அப்படியாயினும் பீஷ்மாதியர் அதிகாரி புருஷராதலால், உபாசர்களின் உபதேசநிமித்தம் அவர் காலவிசேஷத்தையபேட்சித்தனர். வசிட்டபீஷ்மாதியர் அதிகாரிகளாதலாலே அவர்கட்கு அநேக ஜன்மமுளவாம். என்னை? அதிகாரி புருஷருக்கு ஓர் கற்பபரியந்தம் பிராரத்தமிருக்கும்: கற்பத்தினந்தத்தன்றி விதேகமோட்சம் உண்டாகாது. கற்பத்தினிடையில் அவர்கட்கு இச்சையின்வலியால் நாநாசரீரமுண்டாகும்; அப்படியாயினும் ஆன்மசொருபத்தின்கண் அவர்க்கு ஜன்மமரணப் பிராந்தியுண்டாவதில்லை. ஆகலின், சீவன் முத்தராம்; அவ்வதிகாரி புருஷரின் வியவகார முழுவதும் அந்நியரினுபதேச நிமித்தமாம். ஞானியின் வியவகாரத்தில் அந்நியமாக ஓர் நியமமுமில்லை; இவ்வபிப்பிராயத்தால், ஞானியின் தேகபாதத்திற்குத் தேசகால ஆசனுதிகளொன்றுஞ் சொல்லாமல், "பெரியதூலமுங் காலத்தாற் பிணமாகி விழும்" என்றார்.

(கசஎ) "சூக்குமந் தனது காரண மடையத் தூலமிங்ககன்ற
தேயென்றாற், சூக்குமந் தனது காரணம் விடுத்துத் தூல
மொன் றெடுத்ததென் றுணர்வாய்."—

என்று சுத்தசாதகத்தில் ஸ்ரீ - குமாரதேவசுவாமிகள் அருளிச்செய்திருப்பதால், "பேரியதூ லமுங்கா லத்தாற் பிணமாகிவிழும்" என்று இவ்வாசிரியரருளிய விதேககைவல்லியத்தினிலக்கணம் அசங்கதமாகாதோ வெனின்;—

"காலமே காரணமாய்க் குடும்ப வாழ்விற் காதலொழி
த்தறச்செறிந்த காயந்தன்னைச், சாலமிகு தொழிற் பறவைக்கி
டமாங் கூட்டைச் சானவியின் கரைவரையிற் றனேதீர்ந்தா
ன், கோலியொரு சுமைசுமப்பான் குறித்தவெல்லைக் கொண்
டுபோய்ப் போடுவபோற் குரம்பை போட்டு, மாலுறபற்
றென்றின்றிப் பூவினுற்றம் வானுறல்போற் பரமபத வாழ்வு
பெற்றான்."—எ-ம்,

விகற்பமிறந்தவராய், நிர்விகாரராய், அபிராமராய், சகலமலவிலாசங்களினுலே யுண்டாயிருக்கிற உபாதி விநிர்முத்தராகிய உத்தாலகரானவர், யாதொரு சுகத்திலே இந்திரனது சுகமும் சமுத்திரத்திற் றிரணம்போல அற்பமாய்விடுமோ! அப்படிப்பட்ட இரணியகர்ப்பாந்த சுகங்களுந் தாழ்ந்தனவாகத் தான் அவற்றிற்கு ஆதியாயும், அண்டபேதங்களால் அநந்தமாயுள்ள வாகாசங்களை உதரத்தில் வைத்திருக்குந் திக்குகளை வியாபித்ததாயும், பூரணமாயும், சகலபுவனங்களையுந் தரித்திருக்கிற சுபாவத்தை யுடையதாயும், பாக்கியவான்களா லடையத்தக்கதாயும், சத்தியமாயும், ஆநந்தமாயும், அநந்தமாயுமுள்ள வாசாமகோசர பரமசுகத்தை யடைந்து அச்சுகவடிவாயினர்; அவருடைய மனம் ஸ்வச்சரூபமான பதத்தை யடைந்தவுடன் அவர் சரீரம் அவ்வரைமீது ஆறுமாதஞ் சூரியகிரணத்தா லுலர்த்தப்பட்டதாய்க் காற்றினு லுண்டாகாநிற்குந் தொனியால் பருவதமாகிய புருஷனுக்குச் சிறு செடிகளாகிற கைகளால் வாசிக்கத்தக்கநரம்புகளாகிய தந்திகளோடுகூடிய வீணையாயிற்று. மேற்சொல்லிய ஆறுமாதத்திற்குப்பின், அப்பருவதத்தில் ஆகாசத்தினின்றும் இறங்கியுற்ற பிராமிமுதலிய சப்தமாதர்களுள் சகல தேவர்களாலும் பூஜிக்கத்தக்க தேவதேவியாகிய சாமுண்டி யென்பவள் சூரியகிரணத்தாலுலர்ந்துள்ள அவ்வுத்தாலகரதுகங்காளத்தைச்சீக்கிரத்திலெடுத்துத் தனது மகுடத்தின்மீது பூஷணமாகச் சூடிக்கொண்டனள் என்றும் சர்வஞ்ஞரிஷியாகிய ஸ்ரீ - வான்மீகி பகவான் ஞானவாசிட்டத்தில் அருளிச்செய்திருப்பதால் இவ்வாசிரியர் கூறிய விதேககைவல்லியவிலக்கணம் அசங்கதமாகாது; அன்றியும் பிரபுலிங்கலீலையில்,

"அழிவி லானை யழிந்தன னென்றுநீ
விழிபி னுன்மிக வெள்ளம் பெருக்கினை

கழிவி லாதவா காயங் கழிந்ததென்
றொழிவி லாம லுளமெலி வார்கள்போல்.''—எ-ம்,

"சச்சி தாநந்த சங்கர னாகவே
யச்ச நீங்குபு தன்னை யறிந்தவன்
றுச்ச மாந்துயர்த் தோன்மலி யாக்கையை
யிச்சி யானதை யானென வெண்ணியே.''—எ-ம்,

"ஒண்ட னைக்கண் ணொடிவி லருளுருக்
கொண்ட டுத்த குருவரு ளாற்றனைக்
கண்ட மெய்த்தவன் காயந்த னையந
முண்ட யானதை யானென வெண்ணியே.''—எ-ம்,

பிரமதேவர் அருளிச்செய் திருப்பதாலும் இவர் அருளியது அசங்கதமாகாது. ஸ்ரீ-குமாரதேவசுவாமிகள் சுத்தசாதகத்தில் அருளியதோ! "உவக்தும்வீடே யெவ்வளவிற்றுலக நடையே யுயர்ந்தது'' என்னும் ஸ்தூலதிருஷ்டி யுடையோர்க்கு முத்தியின்கண் விருப்பமுண்டாக்குவித்தற் பொருட்டேயாம்; அங்ஙனமன்றிச்சித்தாந்தமாமேல், பிரபல சுருதியான வாசிட்டத்திற்கு அது விருத்தமாம்; அன்றியும் வாசிட்டத்தில்,

"பற்று முனிவு பயஞ்சுகங்கள் பயிலா னெனினும்பயின்றிடினுஞ், சொற்ற வெவர்க்கும் பிரமேயந் தொடரா னெனினு நன்பாலர், பெற்ற பிரமேயத் துறினும் பெரிய மனத்தோன் காசியிற்சா, வுற்றபொழுது நாய்க்கெரிப்போ ருழைசாவுறினு முறும்பதங்கேள்.''—எ-ம்,

"ஞான மடைந்த பொழுதிலிவ னல்வீ டுற்றோன் மனமிறந்தோ, னினமான வகம்பாவப் பிராந்தியன்றோ விடர்பந்த, மான வீடா வதுமடமை யந்தகாரங் கெடலன்றோ, மானமிகுந்த விவனெய்தின் மனிதர்பூசை செயவேண்டும்.''—எ-ம்,

கூறியிருப்பதால் தூலதேகம் வீழ்வதும், வீழாமற் போவதும் பந்தமோட்சமல்ல; ஆதலால்,

"சூக்குமந்தனது காரணமடையத் தூலமிங்ககன்றதே யென்றால்''—

என்னும் சுத்தசாதகம் ஸ்துதியர்த்தவாதமாம். ஞானவாசிட்டக் கருத்தின்படியே பூஜ்யபாதரான ஸ்ரீ-சங்கரபகவத் பாதாசாரியரும் விவேகசூடாமணியி லருளிச்செய் திருப்பதுகாண்க. திருமந்திரத்தில்,

"அந்தமின் ஞானிதன் னாகந் தீயினில்
வெந்திடி னாடெலாம் வெப்புத் தீயினி
னைந்தது நாய்நரி நுகரி னுஞ்செரு
வந்துநாய் நரிக்குண வாகும் வையமே.''—எ-ம்,

"எண்ணிலா ஞானி யுடலெரி தாவிடி
லண்ணறங் கோயி லழலிட்ட தாங்கொக்கு
மண்ணின் மழைவிழா வையகம் பஞ்சமா
மெண்ணரு மன்ன ரிழப்பா ரரசே.''—எ-ம்,

"புண்ணிய மாமவர் தம்மைப் புதைப்பது
நண்ணி யனல்போக்கி னாட்டி லழிவாகு
மண்ணி லழியி லலங்கார பங்கமா
மண்ணுல கெல்லா மயங்குமனன் மண்டியே.''—
எ-ம்,

"அந்தமில் ஞானி யருளை யடைந்தக்கா
லந்த வுடறான் குகைசெய் திருத்திடிற்
சுந்தர மன்னருந் தொல்புவி யுள்ளோரு
மந்தமி லின்ப வருள் பெறுவாரே.''—எ-ம்.

அருளிச் செய்திருப்பதானும், "பெரிய தூலமுங் காலத்தாற் பிணமாகிவிழும்'' என்று இவ்வாசிரியரருளிய விதேககைவல்லிய விலக்கணம் அசங்கதமாகாது. "உரியசூக் குமசரீர முலையிரும் புண்டநீர்போற் றெரியமாய் விபுவாய்நின்ற சோருபத்திலிறந்துபோம்'' என்று உலையிருப்புண்ட நீரை உபமானமாகக் காட்டினது இவ்வாறெழும் ஆசங்கையைத் தொலைவித்தற் பொருட்டேயாமென்க. ()

(கசஅ) [பிரமப் பிராப்தியானது கிராமாந்தரப் பிராப்தி
போலல்ல, கண்டசாமீகர நியாயம்போலப்
பிராப்தப் பிராப்தியாமென்று
சொல்லுகின்றார்]

சொல்லிய மகனே யெங்குஞ் சூழ்வெளி யிருக்க மண்ணைக்
கெல்லிய பின்பு தோன்றுங் கிணற்றினு காசம் போலே
ஒல்லையாம் பிரம நூலா லுற்றது போலே தோன்றும்
எல்லையி னுமெப் போது மேகமென் றிருந்து வாழ்வாய். ()

இ-ள். சொல்லிய மகனே=("நீநானென்றிரண்டிலாமல் நிறைந்தபூரணமாயெங்கும் நானுகத்தெளிந்தஞானம்" என்று முன்னே பிரமாநுபவங்)கூறியமைந்தா—எங்கும் சூழ் வெளி இருக்க=எவ்விடத்தும் நிறைந்துள்ள ஆகாசம் தானிருந்தபடியே யிருக்க—மண்ணைக்கெல்லிய பின்பு=பூமியை அகழ்ந்தபின்னர்—தோன்றும்=(ஆகாசம் பூரணமென்னும் ஞானமின்மையனுக்கு நூதனமாக அப்போதுண்டானதுபோலத்) தோன்றுகின்ற—கிணற்றின் ஆகாசம்போல=கூபாகாசம்போலும்—ஒல்லைஆம் பிரமம்=ஏற்கெனவே சித்தமாயுள்ள பிரமம்—நூலால்=(குருவுபதேசத்தாலும்,) சாஸ்திரவிசாரத்தாலும்—உற்றதுபோலே தோன்றும்=(அப்போது நூதனமாக) அடையப்பட்டதுபோலவே தோன்றுநிற்கும்;—(அங்ஙனந் தோற்றினும் அது வாஸ்தவமன்மையின்,) எல்லையில் நாம்=அளவிறந்த (வியாபகமான பிரத்தியகபின்ன பிரமமாகிய) நாம்—எப்போதும்=இதற்கு முன்னும்—ஏகம் என்று= அகண்டைகரசப்பிரமமேயென்று—இருந்து வாழ்வாய்=இவ்வண்ண மிருந்து வாழ்வாயாக.—எ-று.

"நூலால்" என்னினும்,

"பெரியமாயை காரணமாம்,பொருளன்றியுங்குருவாக்காற் புகலும் பொருளாய்க் காரணமாய், மருவுமுணர்வாந் தன்னுருவை வழுவாதளிக்கு முணர்வோர்க்கே."—

என்னும் சுருதியால் குருவுபதேசம் வருவித்தாம். கூவந்தொடற்கு முன்னுங் கூவாகாசம் இருப்பதுபோல விசாரத்திற்கு முன்னும் பிரமத்வம் சித்தமாகலின், "எல்லையினு மெப்போது மேகமென் றிருந்து வாழ்வாய்." என்றார். இவ்வாசிரியர் கூறினவாறே வாசிட்டத்தில்,

"குருவின்வல்லப விளக்கத்தாற் கண்டன மெனல்வீண் நானுநீதானுங்கண்ட னபரம்பொருட் பொலிவே."—

என்றருளிச்செய் திருப்பது காண்க. (க0எ)

[கூறிப்போந்த படலத்தின் சாரார்த்தத்தைத் தொகுத்து
விசேஷித்து நம்புதற்பொருட்டுச் சபதத்தோடுங்
கூறுகின்றார்.]

கானனீர் கிளிஞ்சில் வெள்ளி கந்தர்ப்ப நகர்க னூர்
வானமை கயிற்றிற் பாம்பு மலடிசேர் முயலின் கோடு
பீனமாந் தறிபு மானிற் பிரபஞ்ச மெல்லாம் பொய்யே
ஞானமெய் மகனே யுன்னை நம்மாணை மறந்திடாயே. (க0அ)

இ-ள். கானல் நீரில்=கானலிற் சலம்போலும்,— கிளிஞ்சில் வெள்ளியில்=சுத்தியில் இரஜதம்போலும்,—கந்தர்ப்ப நகரில்=கந்தர்வநகரம்போலும்,—கனு ஊரில்=சொப்பன நகரம்போலும்,—வானம் மையில்=ஆகாசத்தில் நீலநிறம்போலும்,—கயிற்றில் பாம்பில்=இரச்சுவிற் சர்ப்பம்போலும்,—மலடி சேயில் = வந்தியாசுதன்போலும்,—முயலின் கோட்டில்=சசவிஷாணம்போலும்,—பீனம் ஆம்=பருமையான—தறிபுமானில்=தாணுவிற்புருஷன்போலும்—பிரபஞ்சம் எல்லாம்=(அகங்காராதிப்) பிரபஞ்சமனைத்தும்—பொய்=மித்தை:—ஞானமே=பிரஞ்ஞானகனப்பிரமமே— மெய்=சத்தியம்;—மகனே=மைந்தா—உன்னை=இத்தன்மையான உனது ஆன்மாவை—நம் ஆணை=நல்மேலாணை—மறந்திடாதே=நீ மறவாதே.—எ-று.

ஏகாரம் பிரித்துக் கூட்டப்பட்டது. இல் என்னும் ஐந்தனுருபு எண்ணுப்பொருடொறுங் கூட்டப்பட்டது. சிலோகமென்னும்அநுபூதியினுற் றன்னேடொத்தமையின், "நம்மாணை" என்றார். "பிரபஞ்சமெல்லாம் பொய்யே ஞானமெய்" எ-கு, உ-ம், பட்டினத்துப்பிள்ளையார் திருக்கழுமல மும்மணிக்கோவை,

"எந்தைநின்

றிருவளர் நாட்டங் கருணையிற் பெறலும்
யாவையு மெனக்குப் பொய்யெனத் தோன்றி

மேவரு நீயே மெய்யெனத் தோன்றினை
ஓவியப் புலவன் சாயல்பெற வெழுதிய
சிற்ப விகற்ப மெல்லா மொன்றிற்
றவிராது தடவினர் தமக்குச்
சுவராய்த் தோன்றுந் துணிவுபோன் றனவே.''—

எனவரும்,

மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (க௦அ)

முதலாவது,

தத்துவவிளக்கப்படலம்

முற்றிற்று.

படலம், க-க்கு செய்யுள் - க௦அ.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இரண்டாவது,

சந்தேகந்தெளிதற்படலம்.

[''ஐயம்போ லரந்தையுண்டோ'' என்று வாசிட்டத்தும், ''ஐயந்
தவிர்த்து நிலைத்தவாசகலு முத்தியருள்பவன்விகிதகுருவாம்
என்று வேதாந்த சூடாமணியினுங் கூறியிருத்தலால்
ஐயமறுப்பது ஆசிரியர்க் கவசியகடமை யாகலின்
ஈண்டுச் *சந்தேகந் தெளிதற்படலங் கூறத்
தொடங்கினர்.]

சமுசயம் ஓர்விசேஷியத்தில் விருத்தமான இரண்டுவிசேஷண ஞானமாம்; சனதபாலாதிகரணத்தி லவபாசமாவதால் இதனைப்பிரம [ஞே] ம் என்பர்.

(கஙரு) சமுசயரூபப்பிரம [ஞே]மும் பிரமாண சமுசயம், பிரமேயசமுசயம் என இருவகைத்து. பிரமாணகோசர சந்தேசம் பிரமாண சமுசயமெனப்படும்; அதனையே பிரமாணகத வசம்பாவனையென்பர். வேதாந்தவாக்கியம் அத்துவிதீயப் பிரமத்தின் கண்ணே பிரமாணமாகவுண்டோ ! இல்லையோ என்பது பிரமாணசமுசயம்; அதனது நிவிர்த்தி சாரீரகத்தின்பிரசமாத்தியாயத்தின் படனத்தால் அல்லது, சிரவணத்தாலுளதாம். பிரமேயசமுசயமும் ஆன்மசமுசய, அநான்ம சமுசயபேதத்தால் இருவகைத்து. அநான்மசமுசயம் அநந்தவிதம்; அவற்றை விரிப்பதாற் பயனின்று. ஆன்ம சமுசயமும் அநேக பிரகாரமாம்; அவை ஆன்மா பிரமத்தோடு அபின்னமோ! அல்லது பின்னமோ, அபின்னமாயினும் சர்வதா அபின்னமோ! அல்லது, மோட்சகாலத்திலே தான் அபின்னமோ, சர்வதா அபின்னமாயினும் ஆநந்தாதி ஐசுவரியவானோ! ஆநந்தாதிரகிதனோ, ஆநந்தாதி

---

* ''சந்தேகம்''=ஐயம், சமுசயம் என்பன ஒருபொருட் கிளவிகள். ''தெளிதல்''=நிவிர்த்தி.

ஐசுவரியவானுயினும் ஆநந்தாதிகள் குணமோ! பிரமான்மாவின் சொரூபமோ என இவைமுதலாகத் தற்பதார்த்தத்திற்கு அபின்னமான துவம்பதார்த்தத்தில் அநேக பிரகாரமான சமுசயங்களுளவாம். அப்படியே கேவலம் துவம்பதார்த்த கோசர சமுசயமும் ஆன்மகோசர சமுசயமேயாம்; அது ஆன்மா தேகாதிகளின் பின்னமோ! பின்னமல்லவோ, பின்னமெனினும் அணுரூபமோ! மத்திமபரிமாணமோ! விபுப்பரிமாணமோ, விபுப்பரிமாணமெனினும் கர்த்தாவோ! அகர்த்தாவோ, அகர்த்தாவெனினும் பரஸ்பரம் பின்னமாக அநேகமோ! அல்லது, ஏகமோ என இவ்வாறு அநேகசமுசயங்கள் கேவலம் துவம்பதார்த்த கோசரமாக வுளவாம். அப்படியே கேவலம் தற்பதார்த்த கோசரமாகவும் அநேகபிரகாரமான சமுசயங்களுள; அவை ஈசுரன் வைகுண்டாதி லோக விசேஷத்தில் வசிக்கும் பரிச்சின்ன அஸ்தபாதாதி அவயவத்தோடுகூடியசரீரியோ! அல்லது, சரீரம்இன்மையனை விபுவோ, சரீரமின்மையனை விபுவாயினும் சகத்துக்குப் பரமாணுவாதிகளை அபேட்சித்த காத்தாவோ! அவைகளை அபேட்சியாதகர்த்தாவோ, பரமாணுவாதிகளை அபேட்சியாத கர்த்தாவெனினும் கேவலம் கர்த்தாவோ! அபின்னநிமித்தோபாதான ரூபகர்த்தாவோ, அபின்ன நிமித்தோபாதான ரூபகர்த்தாவெனினும் பிராணிகளின் கருமங்களை அபேட்சியாத கர்த்தாவாய் விஷமகாரிதை முதலியதோஷமுடையனே! பிராணிகளின் கருமங்களை அபேட்சித்த கர்த்தாவாய் விஷமகாரிதை முதலிய தோஷரகிதனேஎன இவைமுதலியஅநேக பிரகாரமாகத் தற்பதார்த்த கோசர சமுசயமுளவாம்; அச்சமுசயங்கள் யாவும் பிரமேய சமுசயமெனப்படும்; அவைகளின் நிவிர்த்திமனனத்தினுலுளவாம்; சாரீரகத்தின் இரண்டாம் அத்தியாயத்தின் அத்தியயனத்தினுல், அல்லதுசிரவணத்தினுல் மனனம்சித்தியாநிற்கும்; அதனுல் பிரமேய சமுசயம் நிவிர்த்தியாம்.

ஞானசாதன சமுசயமும், மோட்சசாதன சமுசயமும் பிரமேய சமுசயமாம். என்னை? பிரமாவின் விஷயத்தைப் பிரமேயமென்பர். ஞானசாதன, மோட்சசாதனங்களும் பிரமாவுக்கு விஷயமாகலின் பிரமேயமாய்; ஆதலால், ஞானசாதன சமுசயமும், மோட்சசாதன சமுசயமும் பிரமேய சமுசயமெனப்படும்; அவைகள் சாரீரகத்தின் மூன்றும் அத்தியாயத்தால் நிவிர்த்தியாம். அப்படியே மோட்ச சொரூபத்தின் சமுசயம் பிரமேய சமுசயமேயாம்; அது சாரீரகத்தின் நான்காம் அத்தியாயத்தால் நிவிர்த்தியாம். சாரீரகத்தின் நான்காம் அத்தியாயத்திலே முன்னர்சாதனவிசாரமும், பின்னர்பலவிசாரமும்

உள்ளனவாயினும் நான்காம் அத்தியாயத்தில் சாதன விசாரம் எவ்வளவிலுண்டோ! அவ்வளவு நான்காம் அத்தியாயத்தோடுகூடமூன்றும் அத்தியாயத்தாற் சாதன சமுசயம் நிவிர்த்தியாம்: சேஷமான நான்காம் அத்தியாயத்தால் பலசமுசய நிவிர்த்தியாம். [மோட்சத்தைப்பலம் என்பர்; பலமெனினும் பயனெனினும் ஒக்கும்.] இந்தப்படி விருத்திப்பிரபாகரகிரந்தத்திற் கூறியிருக்கின்றது; இச்சமுசயங்களை இப்படலத்தில் வாராநிற்கும் அவ்வவ்விடங்களிற் காட்டுதும், ஆங்காங்குணர்க.

[இனி நதலிப்புகுதல்.]

நரர்குழி பறித்து மெள்ள நாட்டிய நெடிய் கம்பம்
உரமுறக் குத்திக் குத்தி யுறைப்பிக்கு முபாயம் போலே
பரமசிற் சொரூபந் தன்னிற் பற்றிய மனோவி ருத்தி
திரநிலை பெறச்சந் தேகந் தெளிதலை மொழிகின் றேனே. (௧)

இ-ள். நரர்=(உலகில்) மநுடர்—குழிபறித்து=குழி தோண்டி—மெள்ளநாட்டிய=மெள்ள அதில் நிறுத்திய—நெடியகம்பம்=நீண்டஸ்தம்பமானது—உரம்உற=(அசையாமல்)வலியடையும்பொருட்டு—குத்திக் குத்தி=கெட்டித்துக்கெட்டித்து—உறைப்பிக்கும்=பலப்படுத்தாநிற்கும்—உபாயம்போலே=தந்திரம்போலவே(*"தூணுகநநநியாயம்" போலேயென்றபடி.)—பரம சிற்சொரூபந் தன்னில்=சர்வோத் கிருஷ்டமானசிதான்மசொரூபத்தில்—பற்றியமனோவிருத்தி=(அபேதமாகப்) பொருந்திய (அகண்டாகாரமான) அந்தக்கரணத்தின்விருத்தி—திரநிலைபெற=(அதன்கண்ணே) நிச்சலமாக நிற்றற்பொருட்டு—சந்தேகம் தெளிதலை—சந்தேகந்தெளிதற் படலத்தை-மொழிகின்றேன்=இப்போது கூறுகின்றேன்.—எ-று. (௧)

[சீடன் குருவை யநுசரித்திருந்த திறங் கூறுகின்றார்.]

நற்கருத் தடையோ னாகி ஞானவா னாகி நின்றேன்
மர்க்கட நியாயம் போலே மகாபூத விகாரந் தொட்டு
நிர்க்குண விதேக முத்தி நிலைபரி யந்தஞ் சொன்ன
சற்குரு வினைவி டாமற் சந்தத மநுச ரித்தான். (௨)

---

* "தூணு"=கம்பம். "கநநம்"=புதைத்தல். "நியாயம்"=திருஷ்டார்ந்தம்.

இ-ள். நற்கருத்து உடையோன் ஆகி=சத்துவமான அந்தக்கரணத்தை யுடையவனாய்,—(அதனால்) ஞானவான் ஆகி = (பிரமான்மவயிக்கிய) ஞானமுடையவனாய்— நின்றோன் = நின்றசீடன்— மர்க்கட நியாயம்போலே= (* "மார்ச்சால நியாயம்" போலாது,) ‡ "மர்க்கடநியாயம்" போலவே—மகாபூத விகாரம்தொட்டு=பஞ்சீகிருத பஞ்சமகாபூதங்களின் காரியமான தூலதேகந்தொடுத்து—நிர்க்குண விதேகமுத்தி நிலை பரியந்தம் =சத்துவகுணமுமிறந்தவிதேக கைவல்யம்வரையும்—சொன்ன= உபதேசித்தருளிய—சற்குருவினை விடாமல்=சற்குருவைவிட்டுநீங்காமல்—சந்ததம்=எப்பொழுதும்— † அநுசரித்தான்=அநுசரித்திருந்தான்.—எ-று.

"தேசார் குருநூன் மாணாக்கன் சிறக்க விம்மூ வருங்கூடிற், பாசா தீதப் பரமெய்தும் பன்னுணீங்கா விக்கூட்ட, மேசா வுணர்வைத் தரும்."—

என்னும் வாசிட்டக் கருத்தின்படியே மாணாக்கன் இங்ஙனம் நின்றனனென்க. "மர்க்கடநியாயம்போல" எ-கு, உ-ம், பட்டினத்துப்பிள்ளையார்,

"மந்திக் குருளையொத் தேனில்லை நாயேன் வழக்கறிந்துஞ், சிந்திக்குஞ் சிந்தையை யானென்செய் வேனெனைத் தீதகற்றிப், புத்திப் பரிவிற் குருளையை யேந்திய பூசையைப் போ, லெந்தைக் குரியவன் காணத்த னேகயி லாயத்தனே."
—எனவரும்,

மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (௨)

[குருவானவர் மாணாக்கனை அநுபவம் வினாதல்.]

சந்ததம் புருடன் றன்னைச் சாயைபோல் விடாம லன்பாம்
மைந்தனை நோக்கிச் சாட்சி மாத்திர மாய்நின் றனையோ
சிந்தையி லைய மெல்லாந் தீர்ந்தவோ தெளிவி னுள்ளே
அந்தரங் கலந்த துண்டோ வநுபவ முரைசெய் வாயே. (௫)

இ-ள். புருடன் தன்னைச் சந்ததம்=புருஷனை எப்பொழுதும் (விட்டுநீங்காத)—சாயைபோல்=நிழல்போல—விடாமல் அன்பு ஆம் மைந்தனை நோக்கி=கணமும் நீங்காமற் றன்னிடத் தன்புடையனாயிருக்கும், ஞானங்களொழிந்து ஞேயரூபமான) சாட்சிமாத்திரமாக நிற்கின்றனையோ?—சிந்தையில் ஐயம் எல்லாம்=அந்தக்கரணத்தின் கண்ணுள்ள (பிரமாணகத, பிரமேயகதங்களான) சமுசயங்களனைத்தும்—தீர்ந்தவோ=ஒழிந்தனவோ?—தெளிவின்உள்ளே = (உனது) புத்தியினிடத்தே--அந்தரம்கலந்தது உண்டோ=பேதப்பிரதீதிவந்து பொருந்தின துண்டோ —அநுபவம் உரைசெய்வாய்=உனதநுபவம் (எங்ஙனமுளது) அதனைச்சொல்லுதி.—எ-று.

"பராபாமா மப்பொருளை வயங்கக் கண்டாற்பெருமனக்கட் டறுமைய மறுங்கரும மறும்."—

என வாசிட்டத்திற் கூறியபடி ஆரூடஞான மடைந்தனையோ என ஆசான் வினாவினதாம், அல்லது அசம்பாவனை, சமுசயபாவனை விபரீதபாவனைகளிறந்த வநுபூதியடைந்தனையோ என வினாவினதாம் எனினும் ஒக்கும். (௫)

[தேவரீருடைய கிருபாபலங்கொண்டு பிரதிபந்த மிகுந்த வநுபூதியடைந்தேனெனல்.]

எனவுரைத் தருளு மாசா னிருபதம் வணங்கி யெந்தாய்
சனனவன் காட்டின் மோகத் தமத்தெழு பேதப் பேய்கள்
உனதரு ளுதய வெற்பி னுபதேச வருக்கன் றோன்றி
மனவிழி தெரிய ஞான வான்கதிர் பரந்தா னுண்டோ. (௬)

இ-ள். என உரைத்து அருளும் ஆசான்=என்று கேட்டருளிய குருவினுடைய—இருபதம்வணங்கி=உபயபாதங்களையும்பணிந்து— எந்தாம்=எனதுபிதாவே—சனனவன்காட்டில்=சம்சாரமாகியவலிய வாரண்யத்தில்—மோகத் தமத்து = அஞ்ஞானமாகிய இருளில்— எழு பேதப் பேய்கள்=எழாநிற்கும் (பேதப்பிரதீதிகளாகிய) பசாசங்கள்—உனது அருள் உதயவெற்பில்=தேவரீருடைய கிருபையாகிய

* "மார்ச்சாலநியாயம்"=தாய்ப்பூனை தன் குட்டிகள் கிடக்குமிடத்தைத்தேடித் தானேகௌவியெடுத்துப்போய்க் காப்பாற்றுதல்.

‡ "மர்க்கடநியாயம்"=குரங்கின்குட்டி தன் றாய்க்குரங்கு எங்கேதாவினும் தான் அதனைவிடாது பற்றியிருத்தல். †அநுசரித்தல்= வழிபடல்.

உதயகிரியினின்றும்—உபதேச அருக்கன் தோன்றி=பிரமோபதேசமாகிய சூரியன் உதயமாகி—மனவிழி தெரிய=உளக்கண்விளங்க—ஞானவான் கதிர் பரந்தால்=ஞானமாகிய பெருமையையுடைய கிரணங்களைப் பரம்பச்செய்தால்—உண்டோ=அதன்முன் உளவாகா நிற்குமோ!(இல்லாதொழிந்தன.)—எ-று.

ஜநநம் எண்பத்துநான்கு லட்சம்யோனி பேதங்களாய்க் கடத்தற்கரிதாகலின் அதனை, "வன்காடு" எ-ம், பொருள்களையும்,விழிகளையும் மறைக்கும் இருள்போலஅதிஷ்டான வாரோபங்களின் பேதங்களையும், அறிவையும் மறைத்தலால் அஞ்ஞானத்தைத் "தமம்" எ-ம், உண்மையாக இல்லாதிருந்தும் இருளினாலெழுந்துஅச்சந்தந்து இருளொழிவில் தாமும் ஒழிந்துபோம் பேய்களின் றோற்றம்போல உண்மையில் இல்லாதிருந்தும் அஞ்ஞானத்தாலெழுந்து அளவிறந்த வனர்த்தங்களைத்தந்து அஞ்ஞான நாசத்தில் தாமும் ஒழிந்துபோதலின் பேதப்பிரதீதிகளைப் "பேய்கள்" எ-ம், அளத்தற்கருமையானும், பிரமோபதேசமுண்டாதற் கேதுவாதலானும் குருவருளை, "உதயவெற்பு" எ-ம், பிரமோபதேசம் முக்கியவதிகாரிக்குத் தசமனுக்கு ஆப்தோபதேசம்போல உடனே அஞ்ஞானத்தையொழிவித்தலால் உபதேசத்தை, "அருக்கன்" எ-ம், சூரியோதயமாகி விழிகள் தோன்றக் கிரணம்எங்கும்வியாபிக்கில் பேய்த்தோற்றத்திற் கவகாசமின்மைபோலப் பரிபூரணப்பிரமந் தானென்னும்ஞானம் விரிந்துண்டாகி ஆவரணமின்றிப் பரிபூரணப் பிரமாகாரமாக மனதுவிளங்கவே பேதப்பிரதீதிகட்கு அவகாசம் இன்மையின் ஞானத்தை, "வான்கதிர்" எ-ம் உருவகப்படுத்திக் கூறினான். "உபதேசவருக்கன்றோன்றி, மனவிழிதெரிய" என்றதால், அஞ்ஞான, சமுசயங்கள் ஒழிந்தனவென்பதைக் குறிப்பா லுணர்த்தினானென்க.

(௧௫) பேதம் ஐந்துவகை; அவை ௧-வது சீவேசுரபேதமும், ௨-வது சீவர்களின் பரஸ்பரபேதமும், ௩-வது சீவசடங்களின்பேதமும், ௪-வது ஈசுரசடங்களின்பேதமும், ௫-வது சடங்களினொன்றற்கொன்று பேதமும் என்னும் இவைகளாம்.

"சனனவன்காடு" எ-கு, உ-ம் அமிர்தசாரம்,—

"ஊர்வ பதினொன்று மொன்பானு மாநுடவர்
நீர்பறவை நாற்காலி நேர்பத்தாஞ்—சீர்திகழு

மூவாறுந் தாபரங்கண் முப்பது மும்மையோ
ராவா றொருப தாறும்."—எனவரும்.

மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. (௪)

[அஞ்ஞானம்ஐயமுதலிவைவொழிந்தனவாயினும்புத்திதிடத்தின் பொருட்டு இன்னும் யான் ஆட்சேபித்து அறியத் தக்கவையுள எனத் திருஷ்டாந்த முகமாகக் கூறுகின்றான்.]

மந்திர மூர்த்தி தன்னான் மாற்றிய பேய்போ னாலும்
எந்திர மெழுதிக் கட்டி யினிவரா வகைசெய் வார்போல்
முந்தியுன் னுபதே சத்தான் மோகம்போ னாலு மையா
புந்திநின் றுறைக்க வின்னம் புகலும்விண் ணப்ப முண்டே.

இ-ள். மந்திரமூர்த்திதன்னால்=(உலகில்) மந்திர மூர்த்தியினால்—மாற்றியபேய் போனாலும்=நீக்கியபேயானது (உடலைவிட்டு) நீங்கிப்போகினும்—எந்திரம் எழுதிக்கட்டி = மந்திரசக்கரம் எழுதிப் (பேய் நீங்கிய அவ்வுடலிற்) பந்தித்து=இனிவராவகை=மீண்டுமப் பேய் அவ்வுடலில் வந்து சம்பந்தியா திருக்கும்படி—செய்வார்போல்=செய்பவர்போல—முந்தி=முன்னரே—உன் உபதேசத்தால்=தேவரீர் அருளிய பிரமோபதேசத்தால்—மோகம் போனாலும்=அஞ்ஞானம் நிவிர்த்தித்ததேனும்—ஐயா=குருவே—புந்திநின்று உறைக்க=எனது புத்தியானது (அநுபூதியிற்சலியாமல்) நின்றழுந்த—இன்னம்=மேலும்—புகலும் விண்ணப்பம் உண்டே= (யான்)வினவாநிற்கும் விண்ணப்பங்களுள.—எ-று.

"மோகம்" எ-று, உபலட்சணமாகநிற்றலாற்சமுசய விபரீதங்களுங் கொள்க. (௫)

[பூருவபடலத்தில் உபதேசித்த வாக்கியங்களைப்பற்றித் தனதந்தக்கரணத்தில் எழாநிற்குஞ் சந்தேகந் தெளிதற்பொருட்டு வினாதல்.]

ஆகமப் பிரமா ணத்தா லறிபென்றும் வாக்குக் கெட்டா
தேகமாம் பிரம மென்று மிதயத்தா லுணர்வா யென்றும்
சோகமாமனத்திற்கெட்டா சுயஞ்சோதியென்றுஞ்சொன்னீர்
மோகமா மிரண்டு சங்கை முளைத்தன பறித்தி டீரே. (௬)

இ-ள். ஆகமப்பிரமாணத்தால் அறி என்றும்=(நீயேபிரமமென்
னும்)சுருதிப்பிரமாணத்தால்(உனதுநிஜரூபமானபிரமத்தைநீ)அறிதி
யென்றும்,—ஏகம் ஆம்பிரமம்=அகண்டைகரசமான பிரமமானது—
வாக்குக்கு எட்டாது என்றும்=சுருதிவாக்கியத்திற்குக் கோசரமாகா
தென்றும்,—இதயத்தால் உணர்வாய் என்றும்= (உனது)மனதினுல்
(உன்னை நீயே) உணர்தியென்றும்,—சோகம்ஆம்மனத்திற்கு=துக்க
மயமாகிய மனத்திற்கு—எட்டா=விஷயமாகாத—சுயஞ்சோதி என்
றும்=சுயம்பிரகாசரூபமென்றும்-சொன்னீர்=உபதேசித் தருளினீர்;
(இங்ஙனம் உபதேசித்ததால்)—மோகம்ஆம் இரண்டுசங்கை=மயக்க
மாகிய இருவிதசந்தேகங்கள்—முளைத்தன=(எனதந்தக்கரணத்தின்
கண்ணே)உண்டாயின;-பறித்திடீர்=(அவைகளை)நிவிர்த்திசெய்தரு
ளுவீராக.—எ-று.

“சுசிபெறுமிலட்சியார்த்தந் துவம்பதந் தற்பதங்கட்,கசிபத
வைக்கியஞ் செய்யுமதுசெயு முண்மை கேளாய்.”என்னும் சுசு-ம்
செய்யுண்முதல், “கடநீரின் மேகநீரிற்கண்டவானிரண்டும் போய்
யே, குடவானும் பெரியவானுங் கூடியோன் றமேப் போது, மிட
யான பிரமஞ் சாட்சி யிரண்டுமேப் போது மேகம்.” என்னும்
அ௨-ம் செய்யுள்வரையும் பூர்வபடலத்தில் உபதேசித்தருளிய சுருதி
வாக்கியங்களால் என்பான், “ஆகமப் பிரமாணத்தா லறியென்றும்
வாக்குக் கெட்டா, தேகமாம் பிரம மென்று மிதயத்தா லுணர்வா
யென்றுஞ், சோகமா மனத்திற்கெட்டா சுயஞ்சோதி யென்றுஞ்
சொன்னீர்” எ-ம், தன்னுல் விசேஷித்துத் தெளியக்கூடாமையின்,
“மோகமாம்” எ-ம், பயிருக்குக் கோரையாதிய களைகளைப் பறித்
தெறியாவிடில் அது,பலத்தைப் பயவாததுபோலச் சந்தேகநிவிர்த்தி
செய்யாதளவில் ஞானமும் சம்சாரநிவிர்த்திரூபமான பலத்தைப் பய
வாதென்பான், “இரண்டு சங்கை முளைத்தன பறித்திடீர்.”என்றுங்
கூறினுன்.

இவை பிரமாணகத சந்தேகங்கள். (௬)

[முதற்சங்கைக்கு உத்தரம்]

(௧௫௧)

மற்றைமுப் பிரமா ணத்தால் வத்துநிண் ணயங்கூ டாதே
உற்றதோர் விடயம் பூத முபயமன் றாத லாலே
குற்றமாங் குணவி சேடங் கூடாம லிருக்கை யாலே
இற்றது வாக்குக் கெட்டா தென்பது மறிவாய் நீயே. (௭)

இ-ள். (பிரத்தியகபின்ன பரப்பிரமம்) உற்றது ஓர் விடயம் (அ
ன்று)=(நேத்திராதி இந்திரியங்களோடு) சம்பந்திப்பதான (உருவ
முதலிய விஷயங்களுள்ளே) ஓர்விஷயமுமன்று,—பூதம் (அன்று)=
பூதமும் அன்று,—உபயம்அன்று=உபயமும் அன்று;—ஆதலாலே=
ஆதலினுலே—மற்றைமுப்பிரமாணத்தால்= (பிரத்தியட்சம்,அநுமா
னம், உபமானம் என்னும்) ஏனையமூன்று பிரமாணங்களால்—வத்து
நிண்ணயம் கூடாது=பிரமநிச்சயம் (எப்படிக்)கூடாதோ (அப்படி)
—குற்றம் ஆம் குணவிசேடம்=குற்றமாகிய குணவிசேடங்களை—
கூடாமல்இருக்கையாலே=(பரமார்த்தமாகச்)சம்பந்தியாமலிருத்தலி
னுலே—இற்றது=இத்தன்மைத்தான அப்பிரமமானது—வாக்குக்கு
எட்டாது என்பதும்=(ஆகமப்பிரமாணரூபமான) வாக்குக்கு விஷய
மாகாதென்பதையும்—நீயே அறுவாய்.—எ-று.

“பூதம்” எ-து, அக்கினி. “உபயம்” எ-து, இரண்டு. பிரத்தி
யட்சம், அநுமானம், சப்தம், உபமானம், அர்த்தாபத்தி, அநுபலப்தி
எனப் பிரமாணம் அறுவகைத்து.

(௧௫௨) ௧-வது அவற்றுள், சார்வாகர் பிரத்தியட்சப் பிரமாண
ம் ஒன்றே அங்கிகரித்தனர்.

௨-வது—கணாதசுகதமதாநுசாரியர் பிரத்தியட்சப் பிரமாண
மொன்றே யங்கீகரிக்கில் திருப்தி வேண்டினேனுக்குப் போஜனத்
தின்கட் பிரவிர்த்தி யுண்டாகாதாகலின், இரண்டாவதான அநுமா
னப் பிரமாணமும் அங்கீகரித்தனர். என்னை? அபுக்தபோஜனத்தில்
திருப்திக்கு ஏதுத்தன்மையின் ஞானம், பிரத்தியட்சப்பிரமாண ஜந்
நியமான பிரத்தியட்சஞான மாகவின்றாகலின் * புக்தபோஜனத்தில்
அநுபவித்த திருப்திக்கு ஏதுத்தன்மையை அபுக்தபோஜனத்தின்
கண்ணும் அநுமானத்தாலறிந்து திருப்திவேண்டினேன் போஜனத்
தின்கட் பிரவிர்த்தித்தலால் என்க.

௩-வது சாங்கியசாஸ்திரகர்த்தாவாகிய கபிலமதாநுசாரியர்
பிரத்தியட்சம், அநுமானம் என்னும் இரண்டேபிரமாணம் அங்கீ
கரிக்கில் தேசாந்தரத்திற் சென்றிருந்த வொருவன் பிதா மரணமாயி
னனாக, யதார்த்தஞ் சொல்பவனான ஒருவன் வந்து உன் பிதாமரண
மாயினன் என அதுகேட்ட புத்திரனுக்குப் பிதாவின்மரணநிச்சயம்

* புக்தபோஜனம்=முன்னே தான் உண்ட அன்னம்.

பிரத்தியட்சம், அநுமானங்களாலுண்டாகாமல் சப்தத்தாலுண்டாகவின், சப்தத்தோடு மூன்று பிரமாணம் அங்கீகரித்தனர்.

ச-வது நியாயசாஸ்திர கர்த்தாவாகிய கௌதம மதாநுசாரியர் பிரத்தியட்சமுதலிய மூன்றே பிரமாணம் அங்கீகரிக்கில் மரை யறியா ஒருவன் வனவாசிபுருஷனால் பசுவுக்குச் சமானம் மரை என்பதைக் கேட்டிருந்து வனத்திற்சென்று மரையைக் கண்டபோது அவனுக்குப் பசுவுக்குச் சமானமாம் மரை என்று வனவாசிபுருஷன் சொன்ன வாக்கியார்த்தத்தின் ஸ்மரணமுண்டாகி அநந்தரம் இது மரை என்னும்ஞானமுண்டாகின்றதாகலான், இப்படிப்பட்ட விலட்சண ஞானத்திற்கு ஏதுவான உபமானப் பிரமாணமும் அங்கீகரித்தனர்.

ரு-வது பூர்வமீமாஞ்சையின்ஏகதேசியும்,பட்டருடையசிஷ்யருமாகிய பிரபாகரர் ஐந்தாவதான அர்த்தாபத்திப்பிரமாணமும் அங்கீகரித்தனர். பகலில் போஜனத்தியாகியான புருஷனுடைய ஸ்தூலத்தைக்கண்டு இவன் இராத்திரியில் போஜனஞ்செய்வன் என்னும் ஞானம் உண்டாகின்றது; அங்கே இராத்திரிபோஜனமின்றிப் பகற்போஜனத் தியாகியின்கட் டேலத்துவங்கூடாதாகலின், இராத்திரிபோஜனத்தின் சம்பாத்திம் தூலத்துவமாம். இராத்திரிபோஜனம்சம்பாதியம்; சம்பா[illegible]மாகிய யாதொருஇராத்திரி போஜனமுண்டோ! அதனது ஞானத்திற்கேதுவான ஸ்தூலத்துவத்தின்ஞானம் அர்த்தாபத்தின் பிரமாணமென்று சொல்லப்படும். இது விசாரசாகரரீதி.

சம்பாத்தியமாய

சூ-வது பூருவமீமாஞ்சகரானபட்டர் ஆறுவதான அநுபலப்திப்பிரமாணமும் அங்கீகரித்தனர். வேதாந்தசாஸ்திரத்திலும் ஆறு பிரமாண மங்கீகரித்தனர். கிரகமுதலியவற்றில் கடமுதலியவற்றின் அபாவஞானம் உளதாதல் அநுபலப்திப்பிரமாணத்தின்பிரயோஜனமாம்; அங்கே யாதொரு பதார்த்தம் பிரதீதியாகவில்லையோ! அதனபாவஞான முளதாம். அப்பிரதீதியை அநுபலப்தியென்பர். கடத்தின் அநுபலப்தியென்னும் அப்பிரதீதியாற் கடத்தினபாவ நிச்சயமுண்டாகின்றது. இப்படிப் பதார்த்தங்களின் அபாவ நிச்சயத்திற்கு ஏதுவான பதார்த்தங்களின் அப்பிரதீதியை அநுபலப்திப்பிரமாணம் என்பர்.

(கருரு) பிரமா ஞானத்திற்குக் கரணம்யாது அது பிரமாணம் எனப்படும். ஸ்மிருதியின்வேறாய், அபாதிதப்பொருளை விஷயமகா

வுடைய ஞானம்யாது அது பிரமா எனப்படும். ஸ்மிருதிஞானம் பிரமா அல்ல என்னை? பிரமாஞானம் பிரமாதாவினாசிரிதமாம். ஸ்மிருதி பிரமாதாவினாசிரிதமல்ல,சாட்சியினாசிரிதமென்று அங்கீகரித்து இப்படியேபிராந்திஞானமும், சமுசயமும் சாட்சியினாசிரிதமென்றே அங்கீகரித்தனர். இக்காரணத்தால்ஸ்மிருதிஞானம், சமுசயஞானம் பிராந்திஞானம் இம்மூன்றும் ஆபாசசகிதமான அவித்தியாவிருத்திரூபமாம்: அந்தக்கரண விருத்திரூபமல்ல; ஆகலின் பிரமாதாவின் ஆசிரிதமல்ல: சாட்சியின் ஆசிரிதமாம்; யாதொன்று அந்தக்கரண விருத்திரூபஞானமோ அது பிரமாதாவின் ஆசிரிதமாம்; அதுவே பிரமா எனப்படும். ஸ்மிருதிஞானம் அந்தக்கரணத்தின் விருத்தியல்லாமையின் பிரமாதாவின் ஆசிரிதமுமல்ல, பிரமாவுமல்ல; ஆதலால், பிரமாவினிலக்கணத்தில் ஸ்மிருதியின் வேறென்று சொல்லல்வேண்டும். ஸ்மிருதிஞானம் அபாதிதப்பொருளை விஷயமாகவுடைய ஞானந்தான்; ஆயினும் அது ஸ்மிருதியின் வேறல்ல; ஆதலான் அபாதிதப் பொருளை விஷயமாகவுடைய ஸ்மிருதியின் வேறான ஞானம் பிரமா எனப்படும். இவ்விலக்கணத்திற்கு யாதொரு தோஷமும் இன்றாம்.

க-வது பிரத்தியட்சப்பிரமா, உ-வது அநுமிதிப்பிரமா, ங-வது உபமிதிப்பிரமா, ச-வது சாப்தீப்பிரமா, ரு-வது அர்த்தாபத்திப்பிரமா, சூ-வது அபாவப்பிரமா; பூருவஞ்சொன்ன பிரத்தியட்சமுதலிய ஆறுபிரமாணங்களுமே கிரமமாக அந்தப்பிரமாக்கட்குக் காரணங்களாம். [பிரமாவெனினும், பிரமையெனினும் ஒக்கும்.] பிரத்தியட்சப்பிரமாவுக்குக் கரணம்யாது அதுபிரத்தியட்சப்பிரமாணம்; அசாதாரண காரணம் யாது அது கரணம். சர்வகாரியங்கட்குங் காரணமாயுள்ளவை சாதாரண காரணமெனப்படும். தர்மாதர்ம முதலியவை சர்வகாரியங்கட்குங் காரணமாதலால் சாதாரண காரணங்களாம். சர்வகாரியங்கட்குங் காரணமாகாமல் யாதானும் ஓர் காரியத்துக்கு யாது காரணமாமோ அஃதசாதாரண காரணமெனப்படும். கடமுதலிய காரியவிசேஷங்கட்குத் தண்டம் எப்படி அசாதாரண காரணமாமோ! அப்படிப் பிரத்தியட்சப் பிரமாவுக்கு ஈசுரனும், அவரது இச்சைமுதலியனவும் சாதாரண காரணங்களாம் என்னை? அவையின்றி எவ்வகைக் காரியங்களு முளவாகாமையின் என்க; இதனால் ஈசுரன்முதலியவை சாதாரண காரணங்களாம். நேத்திரமுதலிய இந்திரியங்கள் பிரத்தியட்சப் பிரமாவுக்கு அசாதாரண காரணங்களாம். ஆதலால், அவை பிரத்தியட்சப் பிரமாவுக்குக் கரணங்களாம்.

(௧௫௪) நேத்திரேந்திரியத்தால்உருவமுடையது,அல்லதுநீலம் முதலிய நிறம்இவைகளின் ஞானமுளதாம். பிரமம் இப்படிப்பட்டதல்ல. ஆதலால் நேத்திரேந்திரிய ஜந்நியஞானத்திற்கு அது விஷயமல்ல. துவாச்சேந்திரியம் பரிசத்தையும், பரிசத்தின் ஆசிரயத்தையும் விஷயம்பண்ணும். பிரமம் பரிசத்தின் ஆசிரயமுமல்ல, பரிசமுமல்ல; ஆதலால் * துவாச்சேந்திரியத்துக்குப் பிரமம் விஷயமல்ல. † ரசனேந்திரியத்தால் ரசஞானமும், கிராணேந்திரியத்தால் கந்தஞானமும், சுரோத்திரேந்திரியத்தால் சத்தஞானமு முளவாம்; ரச கந்த, சத்தங்கட்குப் பிரமம் விலட்சணமாதலான் ரசன, கிராண, சுரோத்திரங்களால் பிரமஞானம் பொருந்தாது. ஆதலால் பிரமம் பிரத்தியட்சப் பிரமாண விஷயமன்றென்பார், உற்றதோர் விடயமன்று ஆதலால்" என்றார்.

(௧௫௫) அநுமிதிப் பிரமாவுக்குக் கரணம்யாது அஃதநுமானப் பிரமாண மெனப்படும். லிங்கஞானத்தாற் றோன்றும் ஞானம் அநுமிதி; அஃதெங்ஙனம் எனின்? பருவதத்தில் தூமத்தின் பிரத்தியட்ச ஞானமுண்டாய் வன்னியின் ஞானமுண்டாகா நின்றது; அங்கே தூமத்தின் பிரத்தியட்ச ஞானம் லிங்கஞானமாம்; அதனால் வன்னியின் ஞானந் தோன்றுதலால் பருவதத்தில் வன்னியின்ஞானம் அநுமிதி என்க. யாதொன்றினுடைய ஞானத்தினால் சாத்தியத்தின் ஞானமுண்டாமோ! அது ‡ லிங்கமெனப்படும்: அநுமிதிஞானத்திற்குவிஷயம் சாத்தியமெனப்படும்; அநுமிதிவிஷயம் வன்னியாதலால்வன்னி சாத்தியமாம். தூமஞானத்தால்வன்னிரூபசாத்தியத்தின் ஞானமுண்டாகின்றதாகலால் § தூமம் லிங்கமாம். வியாப்பியஞானத்தால்வியாபகத்தின் ஞானமுண்டாவதால் வியாப்பியத்தை லிங்க மென்பர்: வியாபகத்தைச் சாத்தியமென்பர்; வியாப்தியுடையதை வியாப்பிய மென்பர்: வியாப்தி நிரூபகத்தை வியாபகமென்பர்; வியாப்தியின் நிச்சயம் அநுமிதிக்கேதுவாம்.

(௧௫௬) வேதாந்த வாக்கியங்களால் ஜீவனிடத்துப் பிரமத்தினபேதம் நிர்ணயிக்கப் பட்டிருக்கின்றது; அஃதநுமானத்தானும் பெறப்படுகின்றது. அநுமானமாமாறு;—சீவன் பிரமாபின்னன்: சேதனத்துவத்தால்; எங்கே எங்கே சேதனத்துவமுண்டோ அங்கே அங்கே பிரமாபேதமுண்டு: பிரமத்திற்போல; இது மூன்றவயவங்

* துவாச்சேந்திரியம்=துவக்கிந்திரியம். † ரசனேந்திரியம்=ஜிகுவேந்திரியம். ‡ லிங்கம்=குறி. § தூமம்=புகை.

களின் சமுதாயரூபமான மஹாவாக்கியமாகலின், பரார்த்தாநுமானமெனப்படும். இங்கே சீவன்பட்சம் பிரமாபேதம் சாத்தியம், சேதனத்துவம் ஏது, பிரமம் திருஷ்டாந்தம்; இங்கே சீவனிடத்துச்சேதனத்துவ ஏதுவோ உண்டு, பிரமாபேதரூப சாத்தியமில்லை என பட்சத்தில், சேதனத்துவ ஏதுவுக்குப் பிரமாபேதரூபசாத்தியத்தோடு வியபிசாரசங்கை பிரதிவாதிசெய்யில் தர்க்கத்தால் அச்சங்கை நிவிர்த்திக்கத்தக்கது; ஜீவனிடத்துச் சேதனத்துவ ஏதுவையொப்பி,பிரமாபேதரூப சாத்தியத்தையொப்பாவிடில் சேதனத்திற்குஅத்துவிதீயத்துவப் பிரதிபாதகசுருதிவிரோதமாமென்பது இங்கேதர்க்கத்தின் சொரூபமாய்: சுருதிவிரோதம் சர்வ ஆஸ்திகர்கட்கும் அநிஷ்டமாதலால் அச்சங்கை நிவிர்த்தியாம். பிரபஞ்சமித்தை என்பது அநுமானத்தானுஞ் சித்திக்கிறது; அவ்வநுமானமாமாறு;—வியாவகாரிகப் பிரபஞ்சம் மித்தை: ஞானநிவிர்த்தியத்தன்மையால்; எங்கே எங்கே ஞானநிவிர்த்தியத்தன்மை அங்கே அங்கே மித்தியாத்வம்: சுத்திரஜதாதிகள்போல; இங்கே வியாவகாரிகப் பிரபஞ்சம் பட்சம் மித்தியாத்தன்மை சாத்தியம், ஞானநிவிர்த்தியத்தன்மை ஏது. வியாவகாரிகப்பிரபஞ்சம்மித்தைஎன்பது பிரதிஞ்ஞை, ஞானநிவிர்த்தியத்தன்மையால் என்பது ஏது, எங்கே எங்கே ஞானநிவிர்த்தியத்தன்மைஅங்கே அங்கே மித்தியாத்வம் சுத்திரஜதாதிகள் போல என்பது உதாரணம்; இங்கேயும் பிரபஞ்சத்திற்கு ஞானநிவிர்த்தியத்தன்மைஒப்பி, மித்தியாத்தன்மை ஒப்பாவிடில் சத்திற்கு ஞானத்தால் நிவிர்த்திகூடாதாகலின் ஞானத்தாற் சகல பிரபஞ்ச நிவிர்த்திப் பிரதிபாதக சுருதி, ஸ்மிருதிகளின் விரோதமுண்டாமென்னும் தர்க்கத்தால் வியபிசாரசங்கை நிவிர்த்தியாம்; இவ்வாறு வேதாந்தார்த்தத்தின் அநுசாரிகளான அநேக அநுமானங்களுள.

(௧௫௭) ஆயினும், வேதாந்த வாக்கியங்களால் அத்துவிதீயப் பிரமநிச்சயம் சித்திப்பதால் சம்பாவனை மாத்திரத்திற்கு அநுமானப் பிரமாணமல்லாமற் சுதந்தரமாகப் பிரமநிச்சயத்திற் கேதுவல்ல. என்னை? பிரமத்தின்கண்ணே வேதாந்த வாக்கியமன்றி அந்நியப் பிரமாணங்களின் பிரவிர்த்தி இல்லை; இதுசித்தாந்தம்; ஆகலின் இதனானும், அக்கினி தூமங்கள்போலக் காரியகாரணபாவம் பரமார்த்தமாகப் பிரமத்தின்கண் இம்மையானும் பிரமம்அநுமானப்பிரமாண விஷயமன்றென்பார், "பூதமன்றதலாலே" என்றார்.

(௧௫௮) உபமிதிப் பிரமாவுக்குக் கரணம் உபமானப் பிரமாணமெனப்படும். சதிருசஞானத்தால் உபமிதியுண்டாகும்: ஆகாசமுத

லிய சகல பிரபஞ்சமுங் கந்தர்வநகரம்போல திருஷ்டநஷ்ட சுபா
வம்: இவற்றிற்கு விலட்சணசுபாவம் ஆன்மா: ஆகாசாதிகளில் ஆன்
மாவின்சாதிருசம் கிஞ்சித்துமில்லை, ஆன்மாவுக்கு ஆன்மாந்தரமுண
டானுற் சாதிருசமாம், ஆன்மாந்தரம் ஔபாதிகமல்லாமல் சொரூப
மாகச் சுருதி, யுக்தி, அநுபவங்களாலில்லை ஆகலின் பிரமம் உபமா
னப்பிரமாண விஷயமன்றென்பார், "உபயமன்றதலாலே" என்ருர்.

(கஙசு) சாப்திப்பிரமாவின் கரணத்தை சப்தப்பிரமாணமென்
பர். சப்தமும், லௌகிக வைதிகபேதத்தால் இருவகைத்து; வைதிக
சப்தரூபமானவாக்கியமும் வியாவகாரிக அர்த்தபோதகம், பரமார்த்த
தத்துவபோதகம் என இருவகைத்து; பிரமத்திற்குப் பின்னமான
அனைத்தும் வியாவகாரிக அர்த்தமென்றும், பரமார்த்ததத்துவம்பிரம
மென்றுஞ் சொல்லப்படும். பிரமபோதக வாக்கியமும் அவாந்தர
வாக்கியம், மஹாவாக்கியம் எனஇருவகைத்து; தற்பதார்த்த, துவம்
பதார்த்தங்களின் சொரூபபோதக வாக்கியம் அவாந்தரவாக்கியம்;
அவை சத்திய ஞானுநந்தம் பிரமம் என்பதுமுதலியன: தற்பதார்த்த,
துவம்பதார்த்தங்களின் அபேதபோதகமான தத்துவமஸி பாதியவை
மஹாவாக்கியம். யாதொரு அர்த்தத்தில் யாதொரு பதத்தினுடைய
விருத்தியுண்டோ அவ்வர்த்தத்தின் பிரதீதி அப்பதத்தினுலுளதாம்
பதத்திற்கும் அர்த்தத்திற்குமுளதாயசம்பந்தம் விருத்தியெனப்படும்.
சக்தி, லட்சணை என்னும் பேதத்தால் அவ்விருத்தி இருவகைத்து;
பதார்த்தபோத ஏதுவான சாமர்த்தியத்தைச் சக்தியென்பர். யாதோ
ரர்த்தத்தில் பதத்தின் சக்தியுண்டோ அவ்வர்த்தம் பதத்திற்குச் சக்
கியமெனப்படும். சக்கியசம்பந்தம் இலட்சணை; இப்படிப் பரம்பரா
சம்பந்தமான லட்சணை விருத்திக்கு விஷயமேயல்லாமல சக்திவிருத்
திக்கு விஷயமல்லவென்பார், "துணவி சேடங் கூடாம லிநக்கை
யாலே, இந்றது வாக்குக் கேட்டாது" என்ருர்.

(கசூ0) இங்கே இவர் பிரமாணம் நான்கென்றெடுத்துக்கொண்
டது நியாயசாஸ்திரப்படி அர்த்தாபத்தியை அநுமானப் பிரமாணத்
திலும், அநுபலப்தியைப் பிரத்தியட்சப் பிரமாணத்திலும் அடக்கிக்
கொண்டமையின் என்க.

(கசூக) ஆயினும் விருத்திப்பிரபாகரமுதலிய வேதாந்தகிரந்தங்
களில் ஆறுபிரமாணம் அங்கீகரித்துள்ளன. அர்த்தாபத்திப் பிரமா
வின் கரணத்தை அர்த்தாபத்திப் பிரமாணமென்பர். உபபாதக
சற்பனைக்கு ஏதுவான உபபாத்திய ஞானத்தை அர்த்தாபத்திப்பிர

மாணமென்பர்: உபபாதகஞானத்தை அர்த்தாபத்திப்பிரமாவென்பர்.
உபபாதகம், சம்பாதகம் என்பன ஒருபொருட்சொற்கள்: உப
பாத்தியம், சம்பாத்தியம் என்பனவும் அப்படியே. யாதின்றி யாது
சம்பவியாதோ அதற்கு அது உபபாத்தியமெனப்படும். எப்படியே
னின்;—இராத்திரி போஜனமின்றிப் பகற்பொழு துணவொழிந்த
புருஷனிடத்து ஸ்தூலத்தன்மை சம்பவியாமையின், தூலத்தன்மை
இராத்திரிபோஜனத்தின் உபபாத்தியமாம்: யாதொன்றன் அபாவத்
தால் யாதொன்றன் அபாவமுளதாமோ அது அதற்கு உபபாதகமெ
னப்படும். என்னை? இராத்திரிபோஜனத்தின் அபாவத்தால் பகற்
பொழுதுண்ணுனுக்கு ஸ்தூலத்தன்மையின் அபாவ முளதாகலின்,
இராத்திரிபோஜனம் ஸ்தூலத்தன்மையின் உபபாதகமா மென்க;
இதனுல், உபபாத்திய அநுபபத்தி ஞானத்தால் உபபாதக கற்பனை
அர்த்தாபத்திப் பிரமாவென்று சொல்லப்படும்: உபபாதகற்பனைக்கு
ஏதுவான உபபாத்தியத்தின் அநுபபத்தியின் ஞானம் * அர்த்தாபத்
திப் பிரமாண மெனப்படும்.

(கசூஉ) அர்த்தாபத்தியும் திருஷ்டார்த்தாபத்தி, சுருதார்த்தா
பத்தி என இருவகைத்து; சிஞ்ஞாசுக்குச் சுருதார்த்தாபத்தின் அநு
கூல உதாரணங்கூறுதும்; அது "ஆத்மவித்து சோகத்தைக் கடக்
கின்ருன்" என்பது. இங்கே ஞானத்தால்சோகநிவிர்த்தி ¶ சுருதமாம்;
அவனதுசோகம் மித்தியாத்வமாயிருக்கினல்லது ஞானத்தால் நிவிர்
த்தியாகாதாகலின், பந்தம் மித்தியாத்வமென்னுங் கற்பனையுளதாம்;
பந்தமித்தியாத்வம் உபபாதகம்: ஞானத்தாற் சோகநிவிர்த்தி உப
பாத்தியம்; அதுதிருஷ்டமன்று சுருதமாம்: ஆகலான், சுருதார்த்தா
பத்தியாம். அப்படியே மஹாவாக்கியத்தால் சீவபிரமங்களின் அபே
தங்கேட்கப்படுகின்றது; அது ஔபாதிகமாகப் பேதமுளதேற்கூடும்,
சொரூபமாகச் சீவபிரமங்கட்குப் பேதமுளதேற்கூடாது ஆகலின்,
பேதம் ஔபாதிகத்வமென்னும் ஞானம் அர்த்தாபத்திப் பிரமாண
ஜந்நியமாம்; இங்கே சீவபிரமங்களின் அபேதம் உபபாத்தியம்: பே
தத்தில் ஔபாதிகத்தன்மை உபபாதகம். சகல உபபாத்தியஞானமும்
பிரமாணமாம்: உபபாதகஞானம் பிரமாவாம். சீவபிரமங்களின்
அபேதம் வித்துவானுக்குத் திருஷ்டம், அஞ்ஞனுக்குச்சுருதம் ஆத
லால் திருஷ்டார்த்தாபத்தி, சுருதார்த்தாபத்தி என்னும் இரண்டுக்
கும் இது உதாரணமாம். மனது விலயமானபின் நிர்விகற்ப சமாதி

---

* அர்த்தம்=உபபாதகவஸ்து. ஆபத்தி=கற்பனை. ¶ சுருதம்=
கேட்கப்படுகிறது.

காலத்திற் அத்துவிதீயப் பிரமாத்திரம் சேஷமாய்நிற்கின்றது. சகல அநான்மவஸ்துக்கள் மாசனமாயினல்லது அதன்விலயத்தால் அவை அபாவமாகா: ஆகலின், சகலதொய்தமும் மனோமாத்திரம் என்னுங் கற்பனையுண்டாகின்றது. இங்கே மனதின் விலயத்தால் சகலதொய சத்தின் விலயமும் உபபாத்தியமாம்; அதன் ஞானம் அர்த்தாபத்திப் பிரமாணமாம். சகலதொய்தத்திற்கும், மானசத்தன்மை உபபாதக மாம்; அதன்ஞானம், அர்த்தாபத்திப் பிரமாவாம்; இங்கே உபபாத கப் பிரமாவின் அசாதாரணகாரணம் அர்த்தாபத்திப் பிரமாணம் என்க.

(௧௬௩) அபாவப்பிரமாவின் அசாதாரண காரணத்தை அநுபலப்திப் பிரமாணம் என்பர். அபாவப்பிரமாவின் அசாதாரண காரணருபமான யாதொரு பிரதியோகியின் அநுபலம்பமுண்டோ அது கரணமாவதால் பிரமாணமாம். [உபலம்பம்=ஞானம்;] அதையே பிரதீதி, உபலப்தி என்பர்; அதன் அபாவத்தை அநுபலம்பம், அநுபலப்தி யென்பர்.

(௧௬௪) சிஞ்ஞாசுக்கு அநுபலப்தி நிருபணத்தின் உபயோகம் இனிக்கூறுதும்;—"ஈண்டு நாநாவானவை சிறிதுமில்லை" என்பதாதியசுருதி, பிரபஞ்சத்தின் திரைகாலிக அபாவங்கூறுகின்றது. அநுபவசித்தமான பிரபஞ்சத்திற்குத் திரைகாலிக அபாவங் கூடாதாதலான் பிரபஞ்சத்தைச் சொருபமாக நிஷேதஞ் செய்யவில்லை; மற்றெங்ஙனம் நிஷேதஞ் செய்ததோ வெனின்? பிரபஞ்சம் பாரமார்த்திகமல்ல ஆகலான், பாரமார்த்திகத்வ வசிஷ்டப்பிரபஞ்சத்திற்குத் திரைகாலிக அபாவஞ் சுருதிகூறிற்று; இதனுல் பாரமார்த்திகத்வ விசிஷ்டப் பிரபஞ்சத்தின் அபாவம் சுருதிசித்தமாம்: மற்றும் அநுபலப்திப் பிரமாணத்தாலுஞ் சித்தமாம்.பிரபஞ்சம் பாரமார்த்திகத்வ விசிஷ்டமாமேல், எப்படிப்பிரபஞ்சம் சொருபமாக உபலப்தியாகா நின்றதோ அப்படிப் பிரபஞ்சத்தினது பாரமார்த்திகமும் உபலப்தியாம்; அஃதாகாமையின்,பாரமார்த்திகத்வ விசிஷ்டப்பிரபஞ்சத்தின் அபாவமுளது; இவ்வாற்ருல், பிரபஞ்சத்தினது அபாவஞானம் அநுபலப்தியினு லுண்டாகின்றது. அந்யமதங்களில் எவ்வளவு அபாவ ஞானம் இந்திரியஜந்யமோ அவ்வளவுஞானமும் வேதாந்தமதத்தில் கேவலம் அநுபலப்திஜந்யமாம். நையாயிகமதத்தில் இந்திரியங்கரணமாம், அநுபலப்தி சககாரிகாரணமாம் ஆதலால், இந்திரியத்தில் பிரமாணத்தன்மை உண்டு: அநுபலப்தியில் பிரமாணத் தன்மை இல்லை; இதனுல் நையாயிகமதத்தில் அநுபலப்தியைவேறுபிரமாண

மாகக் கூறவில்லை.இனம்பற்றி ஏனையபிரமாணங்ஙளையும்உடன் கூறினர் என்றறிக.

(௧௬௫) [இதுவுமது.]

வாக்கியந் தனக்கெட் டாது வத்துவென் றுரைத்த வேதம்
வாக்கிய விருத்தி யாலவ் வத்துவைக் காட்டிற் றன்ருே
வாக்கியங் களிலே மான மாவதே தென்ரு யாகில்
வாக்கிய மிரண்டு மெய்யே மறைகள்பொய் யாது கேளாய்.

இ-ள். வத்து=பிரமமானது—வாக்கியம் தனக்கு=(யாதொரு) வாக்கியத்திற்கும்—எட்டாது என்ற=கோசரமாகாதென்று—உரைத்தவேதம்=பிரதிபாதித்த சுருதியானது—வாக்கிய விருத்தியால்=(தத்துவமஸி) மஹாவாக்கியத்தின் (தற்பத, துவம்பதங்களின்) லட்சணுவிருத்தியால்—அவ்வத்துவை = அப்பிரமத்தை — காட்டிற்று அன்ருே=தரிசிப்பித்ததல்லவா (ஆகலின்,பிரமமானது சுருதிவாக்கியங்கட்குக் கோசரமாம்.)—வாக்கியங்களில்=(ஆனல் அவ்விருவகை வாக்கியங்களுள்ளே,—மானம் ஆவது=பிரமாணமாகக்கொள்ளற்பாலது—எது என்ருய்ஆகில்=யாதென்ருசங்கிப்பாயாகில்—வாக்கியம் இரண்டும் மெய்யே—அவ்வாக்கியங்கள் இரண்டும் உண்மையே— மறைகள்பொய்யாது=சுருதிகள் அசத்தியங்கூருவாசலின்;—கேளாய்=(இதற்கு இன்னும் சமாதானங்கூறுதும்) கேட்பாய்.—எ-று.

"காட்டிற்று" என்றதால், இலட்சணைவருவித்தாம்.விசேஷண சம்பந்தமுடையதாய் சக்திவிருத்திக்கு விஷயமாகாமையின், பிரமம் வாக்குக்கு எட்டாதென்பதும், இலட்சணுவிருத்தியால் ஞானி கரதலாமலகம்போல அநுபவித்தலால் வாக்குக்கு எட்டுமென்பதும் மெய்யேயென்பார்,"வாக்கிய மிரண்டு மெய்யேமறைகள் பொய்யாது" என்ருர். இங்கே லட்சணை எ-து, பாகத்தியாகலட்சணையை. சக்திவிருத்தி, லட்சணுவிருத்திகளின் சொருபம் முற்படலத்தில், ௬௪-ம் செய்யுளின் விசேஷவுரையிற் காண்க. (௮)

(௧௬௬) [இதுவுமது.]

நன்பதி யல்லாப் பேர்க டமையல்ல னல்ல னென்ருள்
அன்பனைக் கேட்ட நேர மவள்வெட்கி மௌந மானுள்
என்பது போல நீக்கி யிதன்றிதன் றெனச்சே டித்த
பின்பரப் பிரமந் தன்னைப் பேசாமற் காட்டும் வேதம். (௯)

இ-ள். (சிலபுருஷரோடு கூடிநின்ற நாயகனையுடைய ஓர் நாயகியை மற்றொருத்தி நோக்கி உன்புருஷன் இவனா? இவனா என்று அக்குழுவிலுள்ளோரை ஒவ்வொருவராகச் சுட்டிக்கேட்டுவர அதற்கு அந்நாயகியானவள்) தன்பதி அல்லாப்பேர்கள் தமை=தனது நாயகனல்லாதவர்களை—அல்லன் அல்லன் என்றாள்=(இவன்) அல்லன், (இவன்) அல்லன் எனக்கூறிவந்தனள்—அன்பனைக் கேட்டநேரம்=(தனது) நாயகனைச் சுட்டிக் கேட்டகாலையில்—அவள் வெட்கி=அந்நாயகி நாணமுற்று—மௌனம் ஆனாள்=சும்மாவிருந்தனள்—என்பதுபோல=என்னும் நியாயம்போல—இதன்று இதன்று என நீக்கி=(பிரமமல்லாதவைகள் சடமாதலால்,) அவைகளை இதுபிரமம் அன்று,இதுபிரமம்அன்றுஎன ஒவ்வொன்றாக நிஷேதித்து—பின்=பின்னர்—சேடித்த பரப்பிரமம் தன்னை=சேஷித்த (சேதனரூபமாகிய) பரப்பிரமத்தை—பேசாமல் = மௌனமாக—வேதம் காட்டும்=வேதம் தரிசிப்பிக்கும்.—எ-று.

இது "அதத்வியாவிருத்தி" லட்சணமாகிய சுருதி என்க.

தனது நாயகனல்லாதவர்களை அல்லன், அல்லன் என்ற நாயகி மௌனமாயிருந்து நாயகனை அறிவித்தாற்போல, அதத்துக்களைமாத்திரம் இது பிரமமல்ல, இது பிரமமல்ல என்று நிஷேதித்துவந்து முடிவில் மௌனமாயிருந்த சுருதியும் பிரமத்தைக் காட்டிற்றாதலால், இதனாலும் அச்சங்கை ஒழிதி என்பது கருத்து.

இதற்கு, உ-ம், பாகவதம்,

"புனிதமற் றன்னை யல்லாப் பொருள்பரப் பிரம மல்ல
வெனவெடுத் துரைப்ப தல்லா லீதொரு தோற்ற மின்றித்
தனிமுத லாகி நின்ற சச்சிதா நந்த மூர்த்தி
நினைவருஞ் சுடரே நின்னை நிகழ்த்துமா றறிகிலேமால்."—

எனவரும்.

மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. (௯)

(௧௬௭) [இரண்டாஞ் சங்கைக்கு உத்தரம்]

முந்திய சங்கை தீர மொழிந்ததை யறிந்து கொள்வாய்
பிந்தியஞ் சங்கை தீரப் பேசுமுத் தரநீ கேளாய்
இந்தியங் களுக்கி ராச னிதயமா மதினெண் ணங்கள்
புந்திபு மனமு மென்றே புறத்தகத் துலாவி யாடும். (௧௦)

இ-ள். முந்திய சங்கை தீர=பிரமம் ஆகமப் பிரமாணத்திற்குக் கோசராகோசரமாவது எவ்வாறும் என நீ சங்கித்த முதற்சங்கை (உனதந்தக்கரணத்தினின்றும்)நிவிர்த்தியாகும்படி—மொழிந்ததை அறிந்து கொள்வாய்=நாம் கூறிய உத்தரத்தை அறிந்து அகத்தே கொள்ளுவாய்.—பிந்திய சங்கை தீரப்பேசும் உத்தரம் நீ கேளாய்=சுயஞ்சோதியாகிய பிரமம் மனத்திற்குக் கோசராகோசரமாக எவ்வாறும் என்னும் இரண்டாஞ்சங்கை ஒழியும்படி நாம் அருளாநிற்கும் உத்தரத்தையும் இப்போது நீ கேட்பாய்.—இந்தியங்களுக்கு=(நேத்திராதி) சர்வேந்திரியங்களுக்கும்—இதயம்இராஜன் ஆம்=அந்தக்கரணம் இராஜாவாம்;—அதின் எண்ணங்கள் = அவ்வந்தக்கரணத்தினது விருத்திகள்—புந்தியும்மனமும்என்றே=புத்தியும்,மனமுமென—புறத்து அகத்து=(தேகத்திற்கு)வெளியிலும்,உள்ளிலும்—உலாவி ஆடும்=சஞ்சரித்துக் கூத்தாடாநிற்கும்.—எ-று.

அந்தக்கரணத்தின் பரிணாமத்தை விருத்தி என்பர். புத்திரூப பரிணாமமான அந்தக்கரணத்தை ஞானத்திற்கு ஆசிரயகர்த்தா எ-ம், அந்தக்கரணத்தின் பரிணாமரூபமான மனதை ஞானத்திற்குக் காரணம் எ-ம் கூறுப.

"இந்தியங்களுக்கிராச னிதயமாம்" எ-து,

"மானதநினைத்ததைம்பொறியியற்றுமன்னவர்க்கருமச்சர்போல்"

என்னும் வாசிட்டக்கருத்து.

ாமற்
ருதமான
ச்கடம்
[டேக்தி

[இதுவுமது.]

உன்முகம் போற்கண் ணாடிக் குள்ளொரு முகங்கண் டாற்
சின்மய வடிவின் சாயை சித்துப்போற் புத்தி தோன்றும்
நின்மனோ விருத்தி யந்த நிழல்வழி யாயு லாவும்
தன்மகன் மகனே யித்தைத் தானன்றோ ஞான மென்பார்.

இ-ள். உன் முகம் போல்=உனது (கிரிவாஸ்த) முகம்போல்—கண்ணாடிக்குள்=தர்ப்பணத்தினுள்ளே—ஒருமுகம்கண்டால் போல்=மற்றொருமுகம்பிரதிபலித்தாற்போல—சின்மய வடிவின்சாயை=சித்ரூபமான கூடஸ்தனுடைய சாயையானது—சித்துப் போல்=(மற்றொரு) சேதனம்போல—புத்தி தோன்றும்=புத்திரூபமான அந்தக்கரணத்தின் கண்ணே பிரதிவிம்பிக்கும்.—நின் மனோவிருத்தி=உன்னுடைய மனோவிருத்தியானது=அந்த நிழல் வழியாய்=அச்சா

யையின் வழியநுசரித்ததாய்—உலாவும்=(விஷயதேசத்திற்) சஞ்சரியாநிற்கும்.—தன்ம நன்மகனே=தர்மருபியான நல்லமைந்தா—இத்தைத்தான் அன்றே=இவ்விருத்தியையல்லவா—ஞானம் என்பார்=ஞானமென்றுகூறுவர் (பெரியோர்.)—எ-று. (கக)

(கசுஅ) [பிரமத்தின்கட்பல*வியாப்தியினபாவங்காட்டும்பொருட்டு அநான்ம பதார்த்தங்களில் விருத்திவியாப்தி, பலவியாப்தி இரண்டும்உண்டென்றுகூறுகின்றார்.]

உருக்கிய தராநீர் நாநா வுருவங்க ளானாற் போல
விருத்திகள் கடப டாதி விடயமாப் பரிண மிக்கும்
அருப்பல விடய மெல்லா மாபாசன் றோற்று விக்கும்
இருட்டினில்விளக் ங் கண்ணுமில்லாமற் பொருள்காணாதே.

இ-ள். உருக்கிய தராநீர்=(குகையிலிட்டு நெருப்பில்வைத்து) உருகச்செய்த தராச்சலமானது—நாநா உருவங்கள் ஆனாற்போல=(அச்சுக்கருவில் விடப்பட்டமாத்திரத்தில் தான் சென்றுவீழ்ந்த) நாநா அச்சுருவங்கட்குச் சமான உருவமானாற்போல—விருத்திகள்=(தேகத்தினின்றும்) நேத்திராதி இந்திரியவாயிலால் வெளிப்படாநின்றஅந்தக்கரணவிருத்திகள்—கடபடாதிவிடயம்ஆய்=கடபடமுதலிய விஷய சமானாகாரமாய்—பரிணமிக்கும்=பரிணமித்து விஷயங்களின் ஆவரணத்தைப் பங்கமா) க்கும்.—விடயம் எல்லாம்=கடபடாதி விஷயங்களையெல்லாம்—அருப்பல ஆபாசன் தோற்றுவிக்கும்=அருவமான ஸ்புரணமென்னும் ஆபாசனானவன் தோற்றுவிப்பன்.—[சொல்லிய அபிப்பிராயத்தை வியதிரேக திருஷ்டாந்தமுகத்தால் விளக்குகின்றார்.] இருட்டினில்= அந்தகாரத்தில்—விளக்கும் கண்ணும் இல்லாமல்=தீபமும்,நேத்திரமும்இல்லாமல்—பொருள் காணாதே=கடபடாதி பதார்த்தங்கள்(எப்படிக்)காணப்படாவோ(அப்படி) ஆவரண நிவிர்த்தியின்பொருட்டு விருத்தியும், ஸ்புரணரூபப்பிரயோஜன நிமித்தம் சிதாபாசனும் இல்லாமல் அநான்மபதார்த்தங்கள் பிரகாசியாவாம்.—எ-று.

இந்திரியத்துக்கும், கடத்துக்கும் சையோகமுண்டாகும்போது இந்திரியத் துவாரத்தாற் புறம்போந்து உருக்கி அச்சில்விடப்பட்ட தராச்சலம்போலக் கடாகாரத்துக்குச் சமானாகாரத்தையடையும்

* வியாப்தி=விஷயம்.

அந்தக்கரணத்தின் பரிணாமத்தை விருத்தியென்பர். அந்தக்கரணம் சத்துவகுணகாரியமாய்ச் சொச்சமாகலின் அதில்சேதனத்தின்ஆபாசமிருப்பதுபோலச் சொச்சமான அந்தக்கரணத்தின்காரியமாகியவிருத்தியிலும் சேதனத்தின்ஆபாசம்உண்டு. விஷயமாகியகடம் தமோகுண காரியமாதலால், சொரூபமாகவே சடமாம்; ஆகலின், அதன்கண் அஞ்ஞானமும், அதனது ஆவரணமும் உண்டென்னல்கூடாது விசாரதிருஷ்டியினால் நோக்கில் அஞ்ஞானமும், அதன் ஆவரணமும் சேதனத்தின்கண் ணுண்டேயல்லாமல் கடத்தின்கண் இல்லை. அஞ்ஞானம் சேதனத்தின் ஆசிரிதமாய்ச் சேதனத்தையே விஷயம்பண்ணுகின்றதென்பது வேதாந்தசித்தாந்தம்; ஆயிலும், கடாதிகளின் அதிஷ்டானசேதனாசிரிதமான அஞ்ஞானமும் சேதனத்தை ஆச்சாதித்துச் சுபாவமாகஆவிருதமான கடாதிகளையும் மறைத்திருக்கிறது உலகிற்பிரசித்தம்; அவ்வஞ்ஞானத்தால் ஆவிருதமான கடத்தை விஷயமாகவுடைய அந்தக்கரணத்தின் ஆபாசசகிதமான கடாகாரவிருத்தியின்கண் விருத்திபாகமோ கடத்தின் ஆவரணத்தை நிவிர்த்திப்பிக்கின்றது. விருத்தியின்கண்ணுள்ள ஆபாசபாகம் கடத்தைப் பிரகாசஞ் செய்கின்றது; இவ்வாற்றான் வாகியபதார்த்தத்தில் விருத்தி, ஆபாசம் இரண்டிற்கும் உபயோகம் உண்டு. திருஷ்டாந்தம்;—அந்தகாரத்தில் குடத்தில் யாதானும் ஓர் பாத்திரம் மூடிவைத்திருந்ததாக அங்கே தடியாலடித்துக் குடத்தை உடைத்தும் பின்னர் த்தீபமின்றி அங்கிராவரண பாத்திரமும் பிரகாசமாகாமற் றீபத்தினாற் பிரகாசமாவதுபோல அஞ்ஞானத்தால் ஆவிருதமான கடத்தின் ஆவரணத்தை விருத்தியானது பங்கஞ்செய்தும்அக்கடம் பிரகாசமாகாது. என்னை? கடமோ சொரூபமாகச்சடம்: விருத்தியுஞ் சடம். விருத்திக்கு ஆவரணபங்கமாத்திரம் பிரயோஜனம்; அதனாற் கடமானதுபிரகாசியாது; ஆதலால் கடத்தைப்பிரகாசிப்பிக்கிறது ஆபாசமாம்;இங்ஙனங்கூறியது நேத்திரப்பிரத்தியட்சஞானத்தின் றன்மையாம். ஏனையசுரோத்திரமுதலிய இந்திரியப்பிரத்தியட்சத்திலும் இவ்வாறே அறிக. (சஉ)

(கசுகூ) [அநான்மாவினும் பிரமத்தின்கண்ணுள்ள விலட்சணத்தன்மையைத் திருஷ்டாந்தத்தோடுங் காட்டுகின்றார்]

எரிகின்ற விளக்காற் கண்ணு ளிருட்பொருள் காணல்
வேண்டும், தெரிகின்ற பரிதி காணச் சென்றிடிற் கண்ணே

போதும், விரிகின்ற சகத்தைக் காண விருத்தியும் பலமும் வேண்டும், புரிகின்ற விருத்தி யொன்றே போதுமெய்ப் பொருள்காண் போர்க்கே. (கரு)

பலம்=சிதாபாசம்—புரிகின்றவிருத்தி=முமுட்சுக்களால்விரும்பாநிற்கும் அகண்டபிரமாகாரவிருத்தி—ஏனையபதப்பொருள்வெளி.

(கள0) [பிரமத்திற்கு அநான்மாவினும் விலட்சணத் தன்மை கூறிச் சங்கையின் உத்தரம் இவ்வாறுமேன்று முடிக்கின்றார்.]

விருத்தியும் பலமுங் கூடும் விகாரமே மனமென் பார்கள்
கருத்தெழு விருத்திவேண்டுங் கணக்கினுன் மனத்திற் கெட்டு
வருத்திய பலமா மிந்த மனத்திற்கெட் டாது கண்டாய் [ம்
அருத்தமிப் படியென் றைய மகன்றுநீ தெளிந்தி டாயே. ()

இ-ள். விருத்தியும் = (அந்தக்கரணத்தின்) விருத்தியும்,—பலமும்=(சிதாபாசமென்னும்) பலமும்—கூடும் விகாரமே=கூடாநிற்கும்பரிணாமமே—மனம் என்பார்கள்=மனமென்றுசொல்லுவர் பெரியோர்.—கருத்து எழு விருத்தி வேண்டும் கணக்கினால்=அந்தக்கரணத்தினின்றும் எழாநிற்கும் பிரமாகார விருத்திமாத்திரத்தையபேட்சிக்குநியாயத்தால்—மனத்திற்குஎட்டும்=(பிரமமானது)மனதுக்கு விஷயமாம்.—வருத்திய= (சிருட்டிதொடங்கி இதுகாறுந்) துன்பப்படுத்திய—பலம் ஆம் இந்தமனத்திற்கு=(சிதாபாசமென்னும்)பலத்தோடுகூடின இம்மனதுக்கு—எட்டாதுகண்டாய்=(பிரமமானது)விஷயமாகாது.—அருத்தம் இப்படி என்று=(பிரமமானது மனதிற்கு எட்டும், எட்டாதென்று சுருதிகூறினதற்குப்)பொருள் இவ்வாறுமென்றறிந்து—ஐயம் அகன்று=(இதுவிஷயமாக உன்னிடத்தெழுந்த) சந்தேகம் ஒழிந்து—நீ தெளிந்திடாய்=நீதெளிவாயாக.—எ-று.

கண்டாய் எ-து, முன்னிலையசை.

(களக)மானசஞானத்திற்குப்பிரமம்விஷயமல்லவேன்பதற்கு அபிப்பிராயம்;—சமதமாதிசம்ஸ்காரரகிதவிட்சிப்தமனதினின்றும் உண்டாகாநிற்கும் ஞானத்திற்குப் பிரமம் விஷயமல்ல.மானசஞானமாகிய பலவியாப்பியத்தன்மை பிரமத்தின்கண்ணில்லை.விருத்தியில் சிதாபாசம் பலமென்று சொல்லப்படும்; அதற்குப் பிரமம் விஷய

மன்று. கடமுதலிய அநான்மபதார்த்தங்களை விருத்தியடையுமாகில் அங்கே விருத்தி, சிதாபாசம் இரண்டிற்கும் கடமுதலிய பதார்த்தங்கள் விஷயமாம். பிரமாகாரவிருத்தியில் உள்ள சிதாபாசனுக்குப்பிரமம் விஷயமன்று: விருத்திமாத்திரத்திற்கே பிரமம் விஷயமாம்.

(களஉ) மனத்தின் விஷயத்தன்மை பிரமத்தன்மை நிஷேதிக்கப்பட்டதுபோலவே சத்தத்தின் விஷயத்தன்மையும் நிஷேதிக்கப்பட்டிருக்கிறது; அங்கே சத்தஜந்நிய ஞானத்திற்குப் பிரமம் விஷயமன்றென்று பொருள் கொள்ளின்,மஹாவாக்கியமும்சத்தரூபமேயாகலான் அதனால் உண்டாகாநிற்கும்ஞானத்திற்கும் பிரமம்விஷயமன்றென்று பொருள்படும்; படவே சித்தாந்தத்திற்கேபங்கம்வரும்;ஆதலால் நிஷேதவசனத்திற்குப் பொருள், சத்தத்தின் லட்சணாவிருத்திஜந்நியஞானத்திற்கு பிரமம் விஷயமேயல்லாமல், சத்தத்தின் சக்திவிருத்தி ஜந்நியஞானத்திற்கு விஷயமன்றென்பதும்,அப்படியேலட்சணாவிருத்தி ஜந்நியஞானத்திலும் ஆவரணபங்கரூப விருத்திமாத்திரவிஷயத்தன்மை பிரமத்தின்கண் ணுண்டென்பதல்லாமல் சிதாபாசரூபபலத்திற்குப் பிரமம் விஷயமன்றென்பதும் ஆம். (கச)

(களங) [சஞ்சலசுபாவமாய் விஷயபரிணாமமுடைய சித்தம் சமாதியடையுமாறு எங்ஙனேன வினாதல்.]

[வேறு.]

வஞ்சகமில் பரமார்த்த குருவே சொன்ன
வழிகளறிந் தேனினியோர் வசனங் கேளீர்
சஞ்சலமற் றகண்டபூ ரணமாய்ச் சித்தந்
ததாகார மாவதன்றோ சமாதி யோகம்
உஞ்சலையொத் தலைவதுதன் சுபாவ மாகி
யொருகணத்திற் பலவுலகா யுதிக்கு மிந்த
நெஞ்சகம்வத் துவிலசையா நிவாத தீப
நிலையடைவ தெப்படியோ நீர்சொல் வீரே. (கரு)

இ-ள். வஞ்சகம்இல்பரமார்த்தகுருவே= (உபாயம்அல்லாதவைகளை உபாயமென்று உபதேசிக்கும்)வஞ்சகக்குணம் இல்லாத மெய்ம்மையான ஆசிரியரே—சொன்ன வழிகள்அறிந்தேன்=(வாக்குக்கும், மனத்துக்கும் பிரமம் எட்டும், எட்டாதென்பதற்குத் தேவரீர்) அருளியகாரணங்களைநன்குணர்ந்தேன்:—இனி = இப்போழுது—ஓர்வச

னங்கேளீர்=(யான்வினவாநிற்கும்) ஓர்விண்ணப்பங்கேட்டருளுவீர்;—சித்தம்=சித்தமானது—சஞ்சலம்அற்று=அசஞ்சலமாய்,—அகண்டபூரணம் ஆய்=அகண்டபரிபூரணமாய்—தத் ஆகாரம்ஆவது அன்றோ=பிரமாகாரமாவதல்லவா—சமாதியோகம்=சமாதியென்றுசொல்லப்படுஞ் சித்தநிரோதம்:—ஊஞ்சலைஒத்து அலைவது=ஊசலைப்போலுமலையா நிற்பதே—தன்சுபாவம் ஆகி=தனதுஇயற்கையாய்,—ஒருகணத்தில்=ஒருக்ஷணநேரத்தில்—பலஉலகுஆய்உதிக்கும்=நாநாஉலகங்களாய்த் தாவியாநிற்கும்—இந்த நெஞ்சகம்=இச்சித்தமானது—வத்துவில்=(அசஞ்சல, அதிசூட்சுமமான) பிரமத்தில்—அசையா=அசையாத—நிவாத தீப நிலை=நிவாததீபத்தின் ஸ்திதியை=அடைவது எப்படியோ = அடையாநிற்பதெவ்வாறோ (யானறியேன்;)—நீர் சொல்வீர்=தேவரீரருள்வீராக.—எ-று.

இது பிரமேயசந்தேகம். (௧௫)

(௧௭௪) [சங்கைக் குத்தரங்கூறப்புகுந்து, அதற்கு ஏதுவான விசேஷங்களைக் கூறுகின்றார்.]

கருதுமனே குணமூன்று மூன்றி லொன்று
கதித்தெழுந்தான் மற்றிரண்டுங் கரந்து நிற்கும்
தருமமிகுஞ் சத்துவமே லான போது
சன்மார்க்க மானதெய்வ சம்பத் துண்டாம்
மருவுரசோ குணமாகி னுலக தேக
வாதனையாஞ் சாத்திரவா தனையு மாகும்
அருமகனே தமோகுணமே லான போதி
லசுரசம்பத் துண்டாகு மறிந்து கொள்ளே. (௧௬)

இ-ள். கருது மனேகுணம் மூன்று ஆம்=(விஷயங்களைக்) கருதாநிற்கும் மனத்தின்குணங்கள் மூவகைத்தாம்;—மூன்றில் ஒன்று கதித்து எழுந்தால்=அம்மூவகைக்குணங்களுள்ளே ஓர்குணமானது அதிகரித்தெழுந்ததாயின்,—மற்று இரண்டும்கரந்து நிற்கும்=ஏனைய இரண்டுகுணங்களும் அடங்கிநிற்கும்.—தருமம்மிகும்=தருமம் மிகுந்துண்டாதற்குக்காரணமான—சத்துவம்மேல்ஆனபோது=சத்துவகுணம்மேலிட்டபோது—சன்மார்க்கம் ஆனதெய்வசம்பத்துஉண்டாம்=சன்மார்க்கமாகிய தெய்வசம்பத்துண்டாகும்:—மருவுரசோகுணம் ஆகில்=கலவாநின்ற இரஜோகுணம்மேலிடுமாயின்—உலக தேகவாதனை ஆம் சாத்திரவாதனையும் ஆகும்=உலகவாசனை, தேகவாசனை, சாஸ்திரவாசனை என்னும் மூவிதவாசனையு முண்டாம்:—அருமகனே=அருமையான மைந்தா—தமோகுணம் மேல் ஆன போதில்=தமோகுணம்மேலிட்டபொழுது-அசுரசம்பத்து உண்டாகும்=(துன்மார்க்கமான) அசுரசம்பத்துண்டாகும்;—அறிந்துகொள்=(நீ இங்ஙனம்) தெரிந்துகொள்ளுதி.—எ-று.

"தூயசத் துவங்கொள் சங்கற்பம் மிக்கநற் றரும ஞானம் வீடுளதாய் வேந்தர்வேந் தெனமிக விளங்கும்."—

என்னும் சுருதியால், "தருமமிருஞ் சத்துவம்" எ-ம், "சத்துவ ஞானமாந்தமமஞ் ஞானமா மத்திமங் கலப்பதாம்" என்னும் சுருதியால் "மருவுரசோகுணம்" என்றுங் கூறினர். சன்மார்க்கமெனவே துன்மார்க்கம் வருவித்தாம்.

(௧௭௫) சாவயவமாய், அநித்தியமாய் அரக்குச் சுவர்ணம் மெழுகு முதலியவைபோல வெகுவித பரிணாமயோக்கியத் திரவியமாது அது மனது. நேத்திரமுதலிய இந்திரியங்களால் கடபடாதி விளங்குவபோலச் சாட்சியாகிய பிரத்தியகான்மாவாலே பிரகாசமாக விளங்குவனவான காமக்குரோதாதி விருத்திகட்கு உபாதான காரணமாயிருப்பது மனது. கண்ணுக்கு எதிரே வெளிச்சத்திலிருக்கும் கடபடாதியும், காதுக்குச் சமீபத்திற் றிடமாயுச்சரிக்கும் சத்தமும் யாதொன்று சாவதானமா யில்லாவிடில் அறியப்படாமல், யாதொன்று சாவதானமாயிருந்தால் அறியப்படுகின்றனவோ! அதுவே அந்நுவய வியதிரேகங்களால் சகலவிஷய ஞானத்திற்கும் சாதாரணகாரணமான மனதென்று பிருகதாரணிய உபநிடதத்திற் கூறியிருக்கிறது; அது மனனம் பண்ணுகின்றமையால்மனதென்றும்,சிந்தனை செய்கின்றமையால் சித்தமென்னுஞ் சொல்லப்படும்; அச்சித்தமானது முக்குண காரியங்களான ஞானம், பிரவிர்த்தி, மோகம் என்னும் மூன்றனையும் அநுபவித்தலால் திரிகுணாத்மகமாக இருக்கும்; அந்தத்திரிகுணங்களும் சமுத்திரத்தினலைபோல நிரந்தரம் பரிணாம மடையும்; அப்பொழுது இரண்டு குணம் அடங்கி ஒருகுணம் அதிகரித்திருக்கும். சத்துவகுண மதிகரிக்கும்போது தெய்வசம்பத்தும், ரஜோகுண மதிகரிக்கும்போது உலகவாசனை, தேகவாசனை, சாஸ்திரவாசனையும், தமோகுண மதிகரிக்கும்போது அசுரசம்பத்தும் உண்டாகும்.

(கஎசு) வாசனையாவது, திடபாவனையால் முன்பின்னென்றையு மாலோசியாமலுண்டாகுங் குரோதாதிவிருத்திக்கேதுவான சித்தத்தின் சூட்சுமாவஸ்தையாகிய சம்ஸ்காரம்; சுத்தாசுத்த பேதத்தால் அஃதிருவகைத்தாம். [அசுத்தமெனினும்,மலினமெனினுமொக்கும்.]

(கஎஎ) அவற்றுள் டம்பம், கர்வம், அடங்காதவகங்காரம், காமம், குரோதம், உலோபம், அவிவேகம், நித்திரை, ஆலசியம், பயம், மைதுனம் இவை முதலிய துர்க்குணங்களாகிய அசுரசம்பத்தொன்று, உலகவாசனை, சாஸ்திரவாசனை, தேகவாசனை மூன்று ஆகநான்கும் மலினவாசனை; இவற்றுள் தம்பம், தர்ப்பமுதலிய அசுரசம்பத்து நரகத்திற் கேதுவாதலால் மலினமென்பது பிரசித்தம்.

(கஎஅ) சர்வசனங்களும் நாம் எவ்வாறிருக்கின் நம்மை நிந்தியாமல் ஸ்துதிசெய்வரோ அவ்வாறு நடக்கவேண்டுமென்னுந் தாபிமானம் உலகவாசனை; இது சம்பாதிப்ப தருமையாகலின், மலின வாசனை யெனப்படும்,

(கஎகூ) இதற்குதாரணம் என்னையோவெனின்;— சர்வகுண சம்பன்னரான ஸ்ரீ-ராமச்சந்திரர்க்கும், பதிவிரதாசிரோமணியாகிய சீதைக்குங்காதினாற்கேட்கக்கூடாத *அபவாதம் சனங்களாலுண்டாயிருப்பது. தேசபேதத்தால் ஒருவரையொருவர் நிந்திப்பது காணப்படுகிறது; என்னை? தட்சணதேசத்துப் பிராமணரால் உத்தர தேசத்து நிவாசிகளாய் வேதமறிந்து மாம்சபட்சணம் பண்ணுஞ் சனங்கள் நிந்திக்கப்படுகின்றனர்; உத்தரதேசத்துப் பிராமணரால் மாதுலன்கன்னியை மணம்புரியும் தட்சணதேசத்து நிவாசிகளான பிராமணர்கள் நிந்திக்கப்படுகின்றனர்; இப்படியே தத்தங் குலம், கோத்திரம், பந்துவர்க்கம், இஷ்டதேவதைமுதலியவைகளைத் துதிப்பதும், அந்நியகுல கோத்திராதிகளை நிந்திப்பதும் வித்துவான்முதல் கோபாலர் பரியந்தம் பிரசித்தம்.

(கஅ0) இவ்வுலகவாசனைநசிக்கும்படியானவுபாயம் என்னையோவெனின்;—சர்வசனங்கட்கும் சந்தோஷம் வரும்படி நடக்கத் தக்கவுபாயம் யாதொன்றுமில்லை; தத்தம் மனதுக்குத் தோற்றினவாறே சொல்லாநிற்குஞ் சனங்களுடையசொல்லால் நமக்குஎன்னை எவ்வழியானும் நமக்கு உறுதிபயப்பதையே நாம் அநுஷ்டிக்கவேண்டும் என்னும் விவேகமே உலகவாசனை நசித்தற்குஉபாயமாம்; இவ்

* அபவாதம்=நிந்தை.

வபிப்பிராய முட்கொண்டே மோட்சசாஸ்திரங்களில் அங்கங்கே ஞானியாகிய புருஷனுக்கு நிந்தையிலும், ஸ்துதியிலும் சமபுத்தி வேண்டுமென்று கூறியிருக்கின்றது.

(கஅக) கர்மசாஸ்திர பாடாபிமானம், அர்த்தாபிமானம், அநுஷ்டானுபிமானம் எனச் சாஸ்திரவாசனை மூவகைத்தாம்.

(கஅஉ) அவற்றுள், சாஸ்திர பாடாபிமானத்திற் குதாரணம் என்னையோ வெனின்;—பரத்துவாசர் மூன்று புருஷாயுள்வரையும் வெகு வேதங்களை அத்தியயனம்பண்ணி நாலாம் புருஷாயுளிலே இந்திரனாலே மீண்டும் வேதபாடத்திற் பிரவிர்த்திக்கப் பட்டபொழுது மிஞ்சியிருந்த வேதாத்தியயனத்தின்பொருட்டு முயற்சிபண்ணினார்; அப்படிப்பட்ட பரத்துவாசருக்கேவேதபாடமுழுதுங்கிடைக்காமற் போனதால் அப்பாடாபிமானம் மலினவாசனையெனப்படும்.

(கஅங) அப்படியே வெகு சாஸ்திரார்த்தங்களை யறியவேண்டுமென்னு மபிமானமும் பரமபுருஷார்த்தத்துக்குச் சாதனமாகாமையின் மலினவாசனையே, இதற்குதாரணம்—ஓரிருடியானவர் வெகுவித சாஸ்திரபுத்தக பாரத்தோடுகூட மஹாதேவரைத் தரிசித்தற்பொருட்டுச் சந்நிதானத்தில் வரஅங்கிருந்த மற்றோரிருடி அவரைப்பார்த்துப் பாரஞ்சுமக்குங் கழுதைபோல நீவிர் புஸ்தகபாரங்களை நன்றாய்ச் சுமக்கின்றீரென்று கிருபையினாலே பரிகாசம்பண்ண அதுகேட்டு அவ்விருடியானவர் புஸ்தகங்களையெல்லாம் லவணசமுத்திரத்தி லெறிந்துவிட்டனர்; அப்போது கிருபாமூர்த்தியாகிய மஹாதேவர் அவ்விருடியை ஆத்மவித்தையிலேபிரவிர்த்திப்பித்தாரென்று சொல்லப்படுகின்றது.

(கஅச) சாஸ்திரார்த்தத்தின் அநுஷ்டானுபிமானம் மலினவாசனை யென்பதற்கு உதாரணம். நிதாகரென்பவர் ரிபுவினாலே அடிக்கடி ஆத்மதத்துவமுபதேசிக்கப்பட்டும் கர்மாநுஷ்டானத்தில் சிரத்தை விடவில்லை யென்பதும், தாருரர் கர்மாநுஷ்டானத்தின் பொருட்டுப் பூமியிலோரிடத்தும் பரிசுத்தவிடத்தை யடைந்திலரென்பதும் ஆம். சாஸ்திரவாசனை பிரமாப்பியாசத்திற்கு விரோதியாவதானும், மேன்மேற் சென்மத்திற் கேதுவாதலானும், சுவேதகேதுவுக்குப்போலக் கர்வத்திற் கேதுவாதலானும் மலினவாசனை என்ப.

(கஅரு) தேகாத்மப்பிராந்தியானும், அதற்குக் குணஞ் சம்பாதிக்க வேண்டுமென்னும் பிராந்தியானும், தோஷத்தைப் போக்க

வேண்டுமென்னும் பிராந்தியானும் தேகவாசனை மூவகைத்தாம், அதற்றுள், தேகாத்மப்பிராந்திருபமான தேகவாசனை சார்வாகர்முதலியோரிடத்துப் பிரசித்தம்.

(கஅரு) லௌகிக, சாஸ்திரீய பேதத்தால் தேகத்திற்குக் குணசம்பாதன மிருவகைத்தாம்; அவற்றுள், நல்ல இராகத்தோடு கூடக் கானம்பண்ணுவதற்காக விளக்கெண்ணெய், மிளகு, நெய் முதலியவற்றைப் புசிப்பதும், தேகத்தைத்தொடும்போது மெத்தெனவிருத்தற்காகப் புஷ்டியைப் பண்ணத்தக்க ஔஷதங்களைப் புசிப்பதும், சரீரமழகா யிருத்தற்பொருட்டு அப்பியங்க ஸ்நாந முதலியவை பண்ணி நல்ல வஸ்திராபரணங்களைத் தரிப்பதும், சரீரம்சுகந்தமாயிருத்தற்பொருட்டுப் புஷ்பமாலை யணிந்துகொண்டு சந்தன முதலியவைகளைப் பூசிக்கொள்வதும் லௌகிககுண சம்பாதனம். கங்கை முதலிய புண்ணியதீர்த்தங்களில் ஸ்நாநம் பண்ணுவதும், சாளக்கிராமாதிதீர்த்தத்தைப் புரோட்சித்துக் கொள்வதும் சாஸ்திரீய குண சம்பாதனம்.

(கஅஎ) தேகத்தின் ரூேஷத்தைப் போக்குவதும் லௌகிக; சாஸ்திரீய பேதத்தால் இருவகைத்தாம்; அவற்றில், வைத்திய சாஸ்திரத்திற் சொல்லிய ஔஷதங்களான் முகப்பிரச்சாளனுதி லௌகிகம் சௌச, ஆசமனுதி சாஸ்திரீயம்.

(கஅஅ) இம்மூவகைத் தேகவாசனைகளும் மலினவாசனைகள். என்னை? தேகமே ஆத்மாவென்பது அப்பிரமாணமாகலானும், சகலதுக்க ஏதுவாகலானும் மலினவாசனையாம்; இதைப்பெரும்பாலும் பூர்வாசிரியர் கூறியிருத்தலின், யாம் விசேஷமாக வுரைத்திலேம். குணசம்பாதனமும் வெகுமுயற்சி பண்ணியக்காலும், அநேகம் பேருக்கு முழுதஞ் சித்திக்கக்காணேம். என்னை? இராகத்தோடுகானம் பண்ணுவதில் பிரசித்தராயிருக்கிற பாடகரும், வேதாத்தியயனம் பண்ணுவிக்கிறவரும் கீழ்ச்சொன்ன முயற்சிகளைச்செய்தும் நல்ல கண்டத்தொனியை யடைகிலர். நியமமாகச் சரீரபுஷ்டியுங் காணப்படவில்லை. அழகும், சுதந்தரமும்வஸ்திராபரணங்கட்கும், மாலைமுதலியவைகட்குமே யல்லது தேகத்திற் குளவாதலில்லை; இச்சாஸ்திரீயகுண சம்பாதனமும் பிரபலமாகிய ஏனையசாஸ்திரங்களால் வாதிக்கப்படுகிறது; அவையாவையோவெனின்;—யாவனொருவன்வாதம், பித்தம், சிலேட்டுமமென்னும் மூவகைத் தாதுக்களோடு கூடிய

பிரேதருபமான தேகத்தில் யானெனும் புத்தியும், புத்திர, மித்திர, களத்திராதிகளில் எனதெனும் மமதையும், பாஷாணம், மிருத்து, தாரு, தாம்பிர முதலியவற்றின் விகாரமான மூர்த்திகளில்மாத்திரம் தெய்வபுத்தியும், கங்கையாதிய ஜலமாத்திரத்தில் தீர்த்தபுத்தியும் உடையனே அவன் தத்துவவித்துக்களாகிய பெரியோர் சபையில் கர்த்தபமென்று சொல்லப்படுவனென்னும் பாகவதமும், தேகம்அத்தியந்தம் மலினம், ஆன்மா அத்தியந்தம் நிர்மலம் ஆதலான் தேகத்திற்கு எவ்வளவு சௌசம் பண்ணினும் அது சுத்தியுறுது, ஆன்மா நித்திய சுத்தனுதலால் சௌசப்பிரசித்தியே அவற்கில்லை என்னும் சூதசம்மிதையும் பிரபல சாஸ்திரங்களாம். ஔஷதம் புசித்தல் முதலியவற்றுல் சாந்தமான உரோகம் மீண்டு மடிக்கடி யுளதாதலின், லௌகிக சரீரதோஷ நீக்கங்கூடாது. கீழ்ச்சொன்ன பாகவதவசனம், சூதசம்மிதை வசனங்களால் சாஸ்திரீயமான சரீரதோஷ நீக்கமுங்கூடாது; ஆகலால், தேகவாசனை மலினவாசனையே.

(கஅகூ) சுத்தவாசனைதான் யாதோவெனின்;—பிரத்தியகபின்ன-பிரமத்தைத் திடாபரோட்சமாக வறிந்தவனிடத் திருப்பதாயும், வறுத்தவிதைபோலத் தேகஞ் சீவித்தற்பொருட்டு உபயோகிக்கிறதாயும், டம்பம், கர்வமுதலிய வசுரசம்பத்தை யுண்டுபண்ணுததாயும், ஜன்மாந்தரத்திற் கேதுவாகாததாயும் உள்ளவாசனை சுத்தவாசனை என்றறிக. (கரு)

[“மனமணி பேதச் சேற்றின் மறைந்தொரு வருக்குந் தோன்று, கனமுறு விவேக நீராற் கழுவினுற் சித்தி காட்டும்”என்று இதற்கு முன்னூலாகியவாசிட்டத்திற்கூறியபடியேசத்துவசொருபமானமனதில் ஆகந்துகமாக இராஜத தாமதங்கள் அடைந்திருத்தலின், சன்மார்க்கத்தின் நிரந்தரானு சந்தானத்தால் அவை நீங்கி, அது சமாதினைய யடையுமென்று, கடு·ம் செய்யுளில் செய்த சங்கைக்கு உத்தரங்கூறல்.

மனதுசத் துவசொரூப மற்றி ரண்டும்
வந்துகலந் தனவவற்றை மாற்றி னுற்போம்
தனது சன்மார்க் கத்தைவிடா திருந்தபோது
தமோகுணமும் ரசோகுணமுஞ் சமிக்கும் பின்னைக்

கனபரிணா மஞ்சலனம் போம்போ னக்காற்
களங்கமற்று நின்றவா காசம் போலும்
நிளதுளமப் படியாமம் பிரமத் தொன்றாய்
நிருவிகற்ப சமாதியிலே நிற்குந் தானே. (கஎ)

இ-ள். மனதுசத்துவசொரூபம்=மனத்திற்குச்சத்துவமே(உபாதானமாகலின் அதற்கு அதுவே) சொரூபமாம்.—மற்று இரண்டும் வந்து கலந்தன=ஏனையவிரண்டுஞ் (சகாயமாக இடையே) வந்து பொருந்தின;—அவற்றை மாற்றினால்போம்=அவைகளை நீக்கினால் நீக்கும்.—[நீக்குமுபாயங்கூறல்.] தனதுசன்மார்க்கத்தை=மனத்தினியற்கையுருவமானசன்மார்க்க(மாகியதெய்வசம்ப)த்தை—விடாது இருந்தபோது=விடாது (அநுஷ்டித்து) நிற்கும்போது—தமோகுணமும்,ரசோகுணமும்சமிக்கும்=(விஷயபரிணாமஹேதுவான)தமோகுணமும், (சலனஹேதுவான) ரசோகுணமும் நசிக்கும்.—பின்னை —கனபரிணாமம் சலனம்போம்=கனமாகிய (விடய) பரிணாமமும், (ஒன்றினின் றொன்றிற் றாவாநிற்குஞ்) சலனமும் (அதன்கணீங்கிப்) போம்;—போனக்கால்=(அவை)போகவே—நினதுஉளம்=உனமனமானது—களங்கம்அற்றுநின்ற=(மேகபடலமுதலிய)களங்கமொழிந்துநின்ற—ஆகாசம்போலும் = (சரற்கால) வானம்போலச் சொச்சமாய், அசஞ்சல அதிசூட்சுமமாம்; (ஆகவே,) வானம்போலச் சொச்சமாய், அசஞ்சல அதிசூட்சுமமாய்; (ஆகவே,)—அப்படி ஆம் அப்பிரமத்து=அப்படி அசஞ்சல அதிசூட்சுமமாகிய அந்தப்பிரமத்தில்—ஒன்று ஆம்=ஏகரசமாய்—நிருவிகற்ப சமாதியில்— தானேநிற்கும். —எ-று.

இதன்கருத்து—மனதுக்குச் சத்துவகுணமே முக்கியஉபாதானகாரணம்: ரஜோகுண, தமோகுணங்கள் சகாயமாம்; ஆகவின், சன்மார்க்கமான தெய்வசம்பத்தால் ரஜசு, தமசெனும் இரண்டு குணங்களையும் போக்கும்போது சத்துவகுணமே அந்தக்கரணத்தின் சொரூபமாகச் சேஷிக்கும்; அச்சத்துவகுணமுஞ் சஞ்சலத்திற்கேதுவான ரஜோகுணமின்மையின் ஏகாக்கிரமாயும், பிராந்தியினாற் கற்பிக்கப்பட்ட அநான்மரூபமான ஸ்தூலபதார்த்தாகாரத்திற் கேதுவான தமோகுண மின்மையின் சூட்சுமமாயும் ஆன்மதரிசனத்திற்குயோக்கியமாகுமென்பது. (சஎ)

[மனது நிருவிகற்பசமாதியில் பிரமத்தோடு ஏகமாய் நிற்றற்கு உபமானங்கூறிச் சந்தேகம் ஒழிதியென உத்தரத்தை முடித்தல்.]

களங்கமற்ற கண்ணாடி தன்முன் வேறோர்
களங்கமற்ற கண்ணாடி காட்டும் போது

விளங்கியதன் மயமாகி யபேத மாகி
விகற்பமின்றி நிருவிகற்ப மானாற் போல
அளந்தறியப் படாவிபுவாய்ச் சத்தாய்ச் சித்தா
யாநந்த மாம்பிரமத் தைக்கிய மான
உளந்தெளிந்த படியிருந்தா லுலக மெங்கே
யுலைவெங்கே யென்றுசங்கை யொழித்தி டாயே. (க அ)

இ-ள். களங்கம் அற்ற கண்ணாடி தன்முன்=நிர்மலமான (ஓர்) தர்ப்பணத்தினெதிரே—வேறு ஓர் களங்கம் அற்றகண்ணாடிகாட்டும்போது=நிர்மலமான மற்றோர் தர்ப்பணத்தைக் காண்பிக்கும்போது —விளங்கிய தன்மயம் ஆகி=நிர்மலமாகிய அக்கண்ணாடிமயமாய்,— அபேதம் ஆகி=அபேதமாய்—விகற்பம் இன்றி=விகற்பமில்லாமல்,— நிருவிகற்பம் ஆனால் போல=நிர்விகற்பமாயினாற் போல—அளந்து அறியப்படா விபு ஆய்=இத்துணையளவினதென் றளவிட்டறியப்படாத வியாபகமாய்,—சத்து ஆய் சித்து ஆய் ஆநந்தம் ஆம் பிரமத்து =சத்தாயும்,சித்தாயும், ஆநந்தமாயும் உள்ள பிரமத்தின்கண்—ஐக்கியம் ஆன உளம்=ஏகரசமான அந்தக்கரணம்—தெளிந்தபடி இருந்தால்=(தான்)தெளிந்தவண்ணமே நின்றால்—உலகம் எங்கே=(அதற்கு) உலகரூப பரிணாமமேது—உலைவு எங்கே = சலன முளதாதலேது—என்று சங்கை ஒழிந்திடாய் = என இவ்வாறு நிச்சயித்து (இதுவிஷயமாயெழுந்துள்ள)சந்தேகத்தை யொழித்திடுதி.—எ-று.

“உளந்தெளிந்த படியிருந்தால்” எ-து, ஆரூடத்தன்மையை; ஆரூடர்க்குப் பிரபஞ்சத்தின் பாரமார்த்தத்தன்மை அபாவமாய் விடுதலின் அதன் பரிணாமமும், அதைப்பற்றியுளதாகுஞ்சலனமும் அவர்கள் மனத்திற்கிலவாம்; ஆகலின்,“உளந்தெளிந்த படியிருந்தா லுலக மெங்கே யுலைவெங்கே யென்று சங்கை யொழித்திடாய்” என்றார். இப்படியே,

“நந்துவஞானிகாணினுஞ் சகத்தைக்கண்டிலன், றத்துவமேகண்டான்”—

என்று பிரமகீதையிலும்,

“காதலின்ஞானியத்தைக் கண்ணினுற்றெரியக்காணான்”

என்று பகவற்கீதையிலுங் கூறியிருப்பது காண்க. (சஅ)

(ககூ0) [மனம்போகசாதனமாகலானும், மனமிறந்தோர் முத்தராகலானும் அவர்க்கு அஃதின்றிப் போகங் கூடுமோ றெங்ஙனேயென வினுதல்.]

"ஏகமாய் மனமிறந்தாற் சீவன் முத்த
ரிருக்குமட்டும் பிராரத்த மெதினு லுண்பார்
போகமா னதுபுசித்துத் தொலைப்ப தன்றோ
புசிப்பதென் றான் மனந்தா னும் போன தன்றே
சோகமா மனமிறந்தாற் போக மில்லை
தோன் றுமெனின் முத்தரென் று சொலக்கூ டாதே
மோகமா மிதுதெளியக் குருவே நன்று
மொழிந்தருள்வாய் தெளிந்ததன்றோ முத்தி தானே. ()

இ-ள். ஏகம் ஆய் மனம் இறந்தால் = (நன்னீரிலுப்புப்போலப் பிரமத்தின்கண்) ஒன்றாய் மனமானது நசமாயின்,—சீவன்முத்தர் =ஜீவன் முத்தர்கள்—இருக்கும் மட்டும்=(தேகம்) உள்ளளவும்—பிராரத்தம் எதினுல் உண்பார்=பிராரத்தபோகம் எச்சாதனங்கொண் டநுபவிப்பர்;—போகம் ஆனது புசித்துத் தொலைப்பது அன்றோ =பிராரத்தபோகம் அநுபவித்துத் தொலைக்கவேண்டுவ (தோ?) அல்லவோ—புசிப்பது என்றால்=அநுபவித்துத் தொலைக்க வேண்டுவது தானென்னின்?—மனந்தானும் போனது அன்றே=(போகசாதனமான) மனமும் இறந்ததல்லவே,—சோகம் ஆம் மனம் இறந்தால்= துன்பமயமான மனமானது நாசமானுல்—போகம் இல்லை=(சுழுத்தியிற்போலப்) பிராரத்த போகாநுபவமில்லை;—தோன்றும் எனின் =(அஞ்ஞானிகட்குப்போல மனமிறவாமல்)தோன்றுமாயின்,—முத்தர் என்று சொலக்கூடாதே=ஜீவன்முத்தரென்றுசொல்லலாமா?—(ஆகலின்,) மோகம் ஆம் இது தெளிய=மயக்கமாகிய இச்சந்தேகம் ஒழிய—குருவே—நன்று மொழிந்தருள்வாய்=விசேஷமாக உத்தரமுபதேசித்தருள்வீராக:—தெளிந்தது அன்றோ முத்தி=ஐயந்தெளிந்த நிலையல்லவா ஜீவன்முத்தி.—எ-று.

தான், ஏ - இரண்டும் அசைநிலைகள்.

இப்படியே வாசிட்டத்தில்,

"நீனயுணர்ந்தோர், கொள்ளுற்ற தொழிலெல்லாமனத்த தன்றே, கொள்மனமன் றியினடக்குங் கொள்கை யென்னே"—

என்று சிகித்துவசனுல் வினவப்பட்டிருக்கிறது. (ககூ)

(ககூக) [சங்கைக்கு உத்தரம்.]

மனநாசஞ் சொரூபமென்று மரூப மென்றும்
வருத்துரைப்பா ரிருவகையா வருமி வற்றில்
வினைவாத சீவன்முத்த ரிடத்தி லொன்றும்
விதேகமுத்த ரிடத்திலொன்று மேவுங் கண்டாய்
தனதான சத்துவமாய் மனஞ்சே ஷித்துத்
தமசுரச சுகனசித்தல் சொரூப நாசம்
அனகாசத் துவந்தானு மிலிங்க தேக
மடங்கும்போ தடங்குதலே யரூப நாசம். (உ0)

இ-ள். வெளி.

"ஒன்று மருவு முருவுமென வுளத்தினுச மோரிரண்டே',—எ-ம்,

"சீவன் முத்தி தனிலுருவ நாசஞ் சித்தந் தனக்குளதாந் தாவிலுடலீர் முத்திதனிற் சாற்று மருவ நாசமுறும்"—எ-ம்,

இதற்கு முன்னூலாகிய வாசிட்டத்திற் கூறியிருப்பதுபோல இக்குங் கூறினர். (உ0)

(ககூஉ) [சங்கைக்குத்தரங்கூறி முடித்தல்.]

சுத்தமாஞ் சத்துவமே யுண்மை யாகுந்
துகளிருள்போ னுன்மனமென் சொல்லும்போம்போம்
வர்த்தமா னத்தில்வந்த வுணவை யுண்பார்
வருவதும்போ வதுநினைந்து மகிழார் வாடார்
கர்த்தரா மகந்தையைவிட் டகர்த்த ராகிக்
கரணவிருத் திகளவத்தை காண்பா ராகி
முத்தரா யிருக்கநுமாம் புசிப்புங் கூடு
முட்டில்லையென் றறிந்துசங்கை மோசிப் பாயே. (உக)

இ-ள். சுத்தம் ஆம் சத்துவமே=சுத்தமான சத்துவகுணமே—உண்மைஆகும்=(மனத்திற்கு)உபாதானகாரணமாம்.—துகள்=துகளென்னும் (இராசோகுணமும்,)— இருள்=இருளென்னும் (தமோகுணமும்) — போனுல்=(சன்மார்க்கமான ஞானப்பியாசத்தினுல்

ஒழிந்து)போமாயின்,—மனம் என்சொல்லும்=மனமென்னும் வியவகாரமும்—போம்போம்=ஒழிந்துவிடும்.—வர்த்தமானத்தில் = நிகழ்காலத்தில்—வந்த உணவை= பிராரத்தகர்மத்தால்) வந்துபொருந்துகின்ற உணவுகளை—உண்பார்=உண்ணுநிற்பர்.—வருவதும் போவதும் நினைந்து=(இனி) வருவதும், (முன்) போனதுமான (பதார்த்தங்களை அஞ்ஞானிகளைப்போல) நினைந்து நினைந்து—மகிழார் வாடார்=சந்தோஷியார், கிலேசியார்.—கர்த்தர்ஆம் அகந்தையைவிட்டு=(நாம் இதற்குக்) கர்த்தாவாமென்னும் அகம்பாவத்தை விடுத்து—அகர்த்தர் ஆகி=அகர்த்தராய்—கரணவிருத்திகள்=அந்தக்கரணவிருத்திகளையும்,—அவத்தை=விருத்திகட்கு ஆதாரகாலமாகிய(சாக்கிரமுதலிய) அவஸ்தைகளையும்—காண்பார் ஆகி=காணுஞ் சாட்சிரூபராய்,—முத்தர் ஆய் இருக்கலும் ஆம்=முத்தராயிருக்கவுங்கூடும்:—புசிப்பும்கூடும்=பிராரத்தபோகமுங்கூடும்;—முட்டு இலை என்று அறிந்து=(இவ்வாறிருத்தற்கு) யாதொரு தடையுமின்றென்று நிச்சயித்து—சங்கை மோசிப்பாய்=சங்கையை யொழிப்பாய்.—எ-று.

“சுத்தமாஞ் சத்துவமே யுண்மை யாதும்” என்றதால், சத்துவ நாசமாகும் விதேசகைவல்யத்தில் உபாதானகாரணம் நசித்துக் காரியம் இராதாதலால் மனதத்தியந்த நாசமாமென்பது பெறப்படுகின்றது.

“சுத்தமோ டழுக்கிருட்டாச் சொல்லு முக்குணமும்” என்று, முதற்படலத்திற் கூறியபடியே இராஜததாமதங்களை இங்கும், “துகளிருள்” என்றார்.

“இல்லை யில்லை யென் றீசனியம்பினான்”—

என்பதுபோல, “போம் போம்” என்னும் அடுக்கு நிச்சயப் பொருளில் வந்தது. “வர்த்தமா னத்தில்வந்த வுணவை யுண்பார் வருவதும்போ வதுநினைந்து மகிழார் வாடார்” எ-து, அருவமனம் உண்மையானும், உருவமனம் இன்மையானும் என்பது கருத்து; இக்காரணத்தால் முத்தராயிருத்தற்கும், போகம் புசித்தற்கும் சந்தேகமின்றென்றறிதி என்பார், “முத்தரா யிருக்கலுமாம் புசிப்புங் கூடு முட்டிலையென் றறிந்துசங்கை மோசிப்பாய்” என்றார். “கர்த்தரா மகந்தையைவிட் டகர்த்த ராகிக் கரணவிருத் திகளவத்தை காண்பாராகி” எ-து, முத்தர்க்கு விசேஷணம்; இவ்விசேஷணத்தில், “கர்த்தரா மகந்தையைவிட்டு” என்ற விசேஷணம், இதற்கு முன்னூலாகிய வாசிட்டத்தில்,

“சித்தமாவது நானெனச் செப்புவர்”—எ-ம்,

“அகங்காரத் துருவா மந்தமன நிச்சயமாகத் திதமாய் நழுவிநெடு நாளாம்.”—

என்றுங் கூறியிருப்பதால் இம்முக்கிய மனநாசமுண்மையின் முத்தராதல் கூடுமென்று, “தோன்றுமேனின் முத்தரென்று சொலக்கூடாதே” என்னும் ஐயம் ஒழிவித்தற் பொருட்டாமென்க. “கரணவிருத் திகளவத்தை” எ-து, அந்தக்கரணத்தின் கோர, சாந்த மூடவிருத்தி ரூபங்களாகிய சாக்கிரமுதலிய அவஸ்தைகளையெனினும் அமையும்.

“துகளிருள்போ றன்மனமென் சொல்லும் போம் போம்” எ-து, உ-ம் வாசிட்டம்,

“உரையெனமன் னவன்கேட்பக் கும்பன் சொல்வா
னுளமென்று சொன்னதுவே றென்று மன்று
கரையறுபல பவந்தருவா தனையே யுள்ளங்
கண்டதனை யறிந்தாலக் கவலை யில்லை
வரையறக்கண் டவர்கருமங் களிற் சரிக்கும்
வாதனைதான் மறுபிறப்பை வழங்கா தந்தப்
புரைமனஞ்சத் துவமென்பர் சித்த மென்று
போதமில்லாச் சித்தத்தைப் புகல்வ ரன்றே.”—

எனவரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (உக)

[விகற்பரூபமான வியவகாரமுடையோர்க்கு ஏகாக்கிர சித்தத்தின்கணுளதாகும் பிரமாநுபவம் அவ்வேகாக்கிர சித்தவொழிவா லொழிந்துபோமல்லவா வென்று சீடன்கொள்ளு மாசங்கையைப் பற்றிக், கேவல மனோநாசமில்லையாயினும் அகங்காரரூபமான முக்கிய மனநாசமுண்மையான், ஆரூடர்க்கு வியவகாரத்தில் பிரமாநுபவம் நீங்காதென்பதைத் திருஷ்டாந்த முகத்தாற் கூறுகின்றார்.]

“விவகார வேளையெலாஞ் சமாதி யென்றால்
விகற்பமன்றோ மனமலைந்து விடாதோ விட்டால்
அவதான நழுவுமன்றோ வென்றா யாகி
லதற்கொருதிட் டாந்தங்கே ளாசை கொண்டு

நவமாகப் பரபுருடன் றன்னைக் கூடி
நயந்தசுக மநுபவித்த நாரி நெஞ்சந்
தவமாக மனைத்தொழில்கள் செய்யும் போதுந்
தழுவியநு பவித்தசுகந் தனைவி டாதே. (உஉ)

அவதானம்=பிரமான்ம வைக்கியரூபமான நிச்சயம்.— ஏனைய பதப்பொருள் வெளி.

(கசூங) அபிப்பிராயம்—திடஞானம், அதிடஞானம்என ஞானம் இருவகைத்தாம்; அவற்றுள் வைராக்கிய, தியானுப்பியாச வலியாற் சுவாதீன சித்தமுடையோனுக்குத் தத்துவஞான முண்டாகில் அவன்புத்தி சோரநாயகனிடத் தன்புள்ள நாரியின்புத்தி தனதுவீட்டுக்காரியஞ் செய்யும்போதும் அச்சோரநாயகனையே தியானியா நிற்பதுபோல நிரந்தரந் தத்துவத்தையே தியானித்துக்கொண் டிருக்கும்; அத்தன்மையான ஞானந்திடஞானமெனப்படும். வைராக்கியம், தியானுப்பியாச மின்மையோனுக்கு ஏதேனு மொருபுண்ணிய விசேஷத்தால் தத்துவஞான முண்டாயினும் அவன் புத்தி சோரநாரியின் புத்தி வீட்டுக்காரியத்தை மறந்து விடுவதுபோல உடனே தத்துவத்தை மறந்துவிடும்; அத்தன்மையான ஞானம் அதிடஞானமெனப்படும். திடஞானமுடையோர் திடப்பிரஞ்ஞர்; இத்திடப் பிரஞ்ஞர் காலபேதத்தால் சமாகிதர், உத்திதர் என இருவகையாயிருப்பர்; அவர்களுடைய லட்சணம் கீதையில் பகவானுற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இங்கே திடப்பிரஞ்ஞரைச் சொன்னதால் அவருக்கு வியவகாரம் விரோத மாகாதென்பது.

இதற்கு, உ-ம் வாசிட்டம்,

"காயத்தில் வேருகத் தன்னைக் கண்டோன்
காயமீ ரினுமறியான் கன்னற் கட்டி
தீயிற்கா யினுமரிந்த போது மின்பந்
தீராத வாறுபோற் றெளிந்த ஞானி
மாயத்தின் மோகத்தாற் பேத மாகான்
மணந்தபர புருடன்மேல் மனஞ்சேர் மங்கை
நேயத்தான் மனைத்தொழில்கள் செய்யு மாபோ
னிகழ்தொழிற்செய் யினும்பரத்தி னிலைமை நீங்கா
[ன்."—எம்

"வேறிதி ருக்கினுந் தொழிலினை மேவினும் விடாம
லறிஞ னென்றுதான் சமாதிவிட் டகன்றவ ஞகுஞ்
செறியுஞா னஞ்சேர் மனத்தினர் சகத்தொழில் செயினும்
பிறிவி றத்துவ நிட்டராய்ச் சமாதியிற் பெயரார்."—

எனவும்வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (உஉ)

[இனித் திடஞானத்தின்பலத்தை அறிவிக்குங் கருத்தின
ராய்ச் சீடன்வினவும் வினுவைத் தாமே யெடுத்துக்
காட்டி அதற்கு விடைகூறத் தொடங்குகின்றார்.]

"தேகத்த னலனாகி யகர்த்த னாகிச்
சீவனின்றிப் பிரமமாய்த் தெளிந்த முத்தன்
போகத்தை யுண்பனென்றாற் கருத்தா வாமே
பூரணமா மகர்த்தனுக்குப் போக முண்டோ
சோகத்தை யறுத்தருளுங் குருவே யிந்தத்
துகளறுக்க வேண்டுமென்று சொன்னு யாகில்
மாகர்த்தன் மாபோகி மாத்தி யாகி
வகைமூன்று யவரிருக்கு மகிமை கேளாய். (உங)

இ-ள். தேகத்தன் அலன் ஆகி=ஸ்தூலசூட்சும சங்காதங்களிலிருக்கும் மநுஷத்வ, பிராமணத்வாதிகளிற்றாதான்மிய மற்றவனாய், —அகர்த்தன் ஆகி=அகர்த்தனாய்—சீவன் இன்றி=(அச்சங்காதங்களை விசேஷணமாகவுடைய) ஜீவத்வமிறந்து—பிரமம் ஆய்=பரிபூரணப் பிரமமாய்—தெளிந்த முத்தன்=தன்னையறிந்திருக்கும் சீவன் முத்தன்—போகத்தை உண்பன்என்றால்=போகத்தைப்புசிப்பனென்று சொல்லில்—கருத்தா ஆமே=கருமகருத்தாவாகிய ஸ்தூலசூட்சுமசங்காதங்களும், சங்காதவிசிஷ்டனும் தானாவனே?—பூரணம் ஆம் அகர்த்தனுக்கு=பரிபூரணப் பிரமமேதாயிருக்கும் அகர்த்தனாகியசீவன் முத்தனுக்கு—போகம்உண்டோ=பிராரத்தபோகமேது?— சோகத்தை அறுத்தருளும் குருவே=துன்பத்தை யொழித்தருளா நிற்கும் ஆசிரியரோ—இந்தத்துகள்அறுக்கவேண்டும் என்றுசொன்னாய் ஆகில் =இச்சந்தேகம் நிவிர்த்திப்பித் தருளவேண்டுமென்றுநீசொல்லில்— மாகர்த்தன் மாபோகி மாத்தியாகி (என)—மூன்றுவகை ஆய்=மூவகையாய்—அவர் இருக்கும்=அச்சீவன்முத்தரிருக்கும்—மகிமை கேளாய்=பெருமையைக் கேட்பாய்.—எ-று.

கிரகத்தன் என்பதுபோல "தேகத்தன்" என்றார். "தேகத்தன லனுகி," என்பதற்கியற்றிய வுரையின் கருத்தை, கூ௩-ம் பிரசங்கத்தில் தருமாத்தியாசத்திற் குதாரணங் கூறியிருப்புழி காண்க.

வினவின்கருத்து;—யாவனிடத்துத் துக்கமுண்டோ அவன் துக்கநிவிர்த்தி, சுகப்பிராப்திகளினிமித்தங் கிரியை செய்யாநிற்பன்; அவனே கர்த்தாவாம்; எவன் கர்த்தாவோ அவன் போகத்தை யுண்ணும் போக்தாவுமாம். புண்ணிய பாவங்களின் ஜநகமான கர்மத்திற்குக் கர்த்தாவும், கர்மபலமான சுக துக்கங்களைப்புசிக்கும்போக்த்தாவும் ஸ்தூலசூட்சும சங்காதங்களாகலின், அவற்றிற்குச் சாட்சியான பரிபூரணப் பிரமசொரூபந் தானான சீவன்முத்தனுக்கு எவ்வாறு கர்த்திருத்துவ, போக்திருத்துவங் கூடும் என்பதாம். (உ௩)

(கக௬ச) மஹாகர்த்தன் இலக்கணங் கூறுகின்றார்.

"செய்கையுஞ்செய் விக்கையுமற் றிருக்குங் காந்தச்
சிலைமலைமுன் னிரும்புகள்சேட் டிக்கு மாபோல்
செய்கையுஞ்செய் விக்கையுமற் றிருக்கு மென்முன்
செடமான வுலகமெலாஞ் சேட்டை செய்யும்
மெய்கலந்த விந்திரிய விகார ரூப
விவகார விருத்திக்கும் விருத்தி தானு
மெய்கலந்த சமாதிக்குஞ் சாட்சி யேநான்
வெயில்போலென் றுறைத்தவனே விபுமா கர்த்தன்.

இ-ள். செய்கையும்= (ஒன்றைச்) செய்யுந்தன்மையும்,—செய்விக்கையும்=செய்விக்குந்தன்மையும்—அற்று=(தான்) உடைத்தாகாமல்—இருக்கும்=(ஏகமாய்ப்பெரிதாய் அசஞ்சலமாய்) இருக்கின்ற—காந்தச்சிலை மலைமுன்=காந்தக்கல்லாகிய மலையின்முன்னே—இரும்புகள்=(அநேகமாய்ப் பரிச்சின்னங்களாய்த் தமக்கெனச் சேட்டையற்றுள்ள ஊசிமுதலிய) இரும்புகள்—சேட்டிக்குமாபோல்=சலியாநிற்குந் தன்மைபோல—செய்கையும்=(ஒன்றைச்)செய்யுந் தன்மையும்,—செய்விக்கையும்=செய்விக்குந்தன்மையும்—அற்று இருக்கும்=(ஏகமாய்ப்பூரணமாய்ச்சித்தாய்) இருக்கும்—என்முன்=எனதின்றி(ஏகமாய்ப்பூரணமாய்ச்சித்தாய்) ... ஆன உலகம் எலாம்=(அநேகமாய்ப் பரிச்சந்நிதியில்—செடம் ஆன உலகம் எலாம்=(அநேகமாய்ப் பரிச்சின்னங்களாய்ச்) சடமாயுள்ள பிரபஞ்சங்களெல்லாம்—சேட்டை செய்யும்= (தத்தம்) வியவகாரங்களைச் செய்யாநிற்கும்.—வெயில்போம்=(உலக வியவகாரத்திற்கும், வியவகாரத்தின் அபாவத்திற்

கும் சாட்சிமாத்திரமா யிருக்கும்) சூரியன்போல—மெய்கலந்த=சரீரத்தின்கட்பொருந்திய—இந்திரியவிகாரரூப=(நேத்திராதி) இந்திரியங்களால் *வியவகாரரூமான—விவகார விருத்திக்கும்=(காண்டன் முதலிய)வியவகாரங்களையுடைய(மனோ) விருத்திக்கும்—விருத்தி=மனோவிருத்தி—தானு=தன்மயமாக—மெய்கலந்த=பிரமத்தின்கட்பொருந்திய—சமாதிக்கும்—நான் சாட்சியே என்று=யான் சாட்சிமாத்திரமாகவுளனென்று— உறைத்தவனே=அழுந்திய அநுபவமுடையவனே—விபு மாகர்த்தன்=வியாபகமான மஹாகர்த்தனும்.—எ-று.

"வெயில்" எ-து சினையாகுபெயர்.

"கூட்டு பொறியின் றொழிலெல்லாங் கொள்ளு மனஞ் செய் குவதன்றோ"—எ-ம்,

"நினையுணர்ந் தோர்கொள் ளூற்ற தொழிலெல்லா மனத்த தன்றோ"—எ-ம,

வாசிட்டத்திற் கூறியபடியே இங்கும்,"மெய்கலந்த விந்திரிய விகார ரூப விவகார விருத்திக்கும்" என்றார். "செய்கை"=சயங்கருத்திருத்வம். "செய்விக்கை"=அந்நியப்பிரேரணவேது கருத்திருத்வம்; இவ்விரண்டு மில்லையென்பது அகர்த்தாத்ம திடநிச்சயத்தாவென்க. (உச)

[மஹாபோகி, மஹாத்தியாகிகளின் இலக்கணங் கூறுகின்றார்.]

அறுசுவையின் குணங்குற்ற மசுத்தஞ் சுத்த
மபத்தியம்பத் தியமெனவூ ணுய்ந்தி டாமல்
பொறுமையுடன் கிட்டினதைக் காட்டுத் தீப்போற்
போகங்கள் புசிப்பவன்மா போகி யாகும்
சிறிதுபெரி துகடனதந் நியங்க ளன்மை
தீமைகள்சே ரினும்படிகச் செயல்போற் சித்தம்
வெறிதிருக்கு மவனேமாத் தியாகி யாவன்
விரதமிம்மூன் றுடையவரே விடு ளோரே. (உ௫)

இ-ள். அறுசுவையின் ஊண் = சடுரசங்களையுடைய உணவுகளுள்—குணம் குற்றம்(என)=(இது)குணமென்றும், (இது) குற்ற

* விகாரம்=வேறுபாடு.

மென்றும்,—அசுத்தம்சுத்தம்(என)=(இது) அசுத்தமென்றும்,(இது) சுத்தமென்றும்,—அபத்தியம் பத்தியம் என=(இது)அபத்தியமென்றும்,(இது) பத்தியமென்றும்—ஆய்ந்திடாமல்=பகுத்துப்பாராமல்—பொறுமை உடன் = சகிப்போடுகூட—கிட்டினதைக் காட்டுத்தீப்போல்=(தன்னை) நெருங்கிய சகலத்தையுங் காட்டக்கினி புசிப்பது போல்—போகங்கள் புசிப்பவன் = (உணவாதி) போகங்களைப்புசியாநிற்பவன்—மாபோகிஆகும்=மஹாபோகியாம்.—சிறிதுபெரிதுகள்= சிறிதும், பெரிதுமான பொருள்கள்,—தனது அந்நியங்கள்=தன்னுடையதும், பிறருடயதுமான பொருள்கள்,—நன்மை தீமைகள்= புண்ணியபாவங்கள்—சேரினும்= தன்னைவந் தடையினும்—படிகச்செயல்போல்=(அடுத்த வர்ணங்களைப்பற்றாத) படிகத்தின்றன்மைபோல—சித்தம்—வெறிது இருக்கும் அவனே=பற்றற்றிருக்கு மவனே—மாத்தியாகி ஆவன் = மஹாத்தியாகி யெனப்படுவன்;—இம்மூன்று விரதம்உடையவரே=(மஹாகர்த்தன், மஹாபோகி, மஹாத்தியாகி என்னும்) இம்மூவகை விரதமுமுடையோரே—வீடு உளோர் =மோட்சத்தை யுடையராவர்.—எ-று.

"துணம்"=ரசமுடைய உக்கிருஷ்டாந்நாதிகள்.'"துற்றம்"=ரசமில்லாத நிகிருஷ்டாந்நாதிகள்; அல்லது, சாத்துவீகாகாரம், தாமதாகாரமெனினு மொக்கும். "அசுத்தம்"=ஊசினபழஞ்சோறு, உச்சிஷ்டம், தேவாராதனத்துக்கு அருகமல்லாதது முதலியன. "சுத்தம்" சீராக அப்போது சமைக்கப்பட்டுக் கண்ணுக்கு ரம்மியமாயும், நாவுக்கு ருசியாயுமுள்ள அந்நாதிகள்.''அபத்தியம்"=வைத்தியசாஸ்திரத்தில் நிஷேதித்தவை: "பத்தியம்"=அதில் விதித்தவை என்க. இங்கே "பொறுமை" எ-து, விகாரம் அடையாமையை: காட்டுத்தீயானது இது சந்தனமரம், இஃதெட்டிமரம், இது பச்சைமரம், இது பட்டமரம் எனப் பகுக்காமலும், கிட்டினதைவிட்டு அப்புறந்தாவாமலும், தான் அவைகளின் மயமாகாமலும் தன்மயமாக அவைகளைத் தகிப்பதுபோலத் தத்துவஞானியும் உசிதமான உணவுகளை நிரதிசயாநந்த பூரண அத்வைதாத்மபுத்தியால், அல்லது மித்தியாபுத்தியால் பகுத்துப்பாராமலும், கிடைத்ததைவிட்டுக் கிடையாததை இச்சியாமலும், தான் அவைகளின் மயமாகாமலும் தன்மயமாகவே புசிப்பன்; இங்ஙனம் புசிப்பினும் நித்தியதிருப்தாத்ம தரிசனத்தாற் புசித்திலன். "ஊணுய்த்திடாமல்" என்றதால், நன்றெனப்புசியாநிற்ப னென்பது கொள்ளக்கிடந்தது. இதற்கு முன்னூலான வாசிட்டத்தில்,

"அகலரசு மிடிகளு நன்றெனப் புசிப்போன்."—

என்று கூறியிருப்பதால் "உணவாதி" என்றும். சுவர்ணத்தினுற் செய்யப்பட்ட வியாக்கிரம் இரம்மியமானசுவர்ணதிருஷ்டியால் இரம்மியமாவதுபோலப் பிரமதிருஷ்டியால் சகல போகங்களும்சீவன்முத்தனுக்கு இரம்மியமாகத் தோற்றுவதால், "ஆய்ந்திடாமல்" என்னார். "வெறிதிருக்கும்"எ-று,மித்தியாபுத்தியாலென்க."விரதமிம்மூன்றுடையவரே" என்னுந் தேற்றேகாரத்தால் தவம், மகம், தீர்த்தம், சேவை, அருச்சனை, தானமாதிய புறக்கருமங்களையுடைய மற்றையர் நிரதிசயாநந்த மோட்சம் அடையாரென்பது பெறப்படுகின்றது. இம்மூன்றையும் விஸ்தாரமாக அறியவேண்டில் வாசிட்டத்தில்விரத்திரயகதையில்பரமசிவனால் பிருங்கீசற்கருளிச்செய்யப்பட்டிருப்பதால் அதிற்காண்க. இம்மூவகைவிரதங் கூறினவழியால், "போகத்தை யுண்பனேன் றற்கருத்தாவாமே பூரணமாமகர்த்தனுக்குப் போக முண்டோ" என்னும் சங்கைக்குப் பிராரத்த வசத்தால் போகத்தை உண்பவனும்,உசிதமான கருமத்தைச்செய்பவனும்ஞானி தோற்றினும் அகர்த்தாத்ம திருஷ்டியால் அவை அவனுக்கு இன்றென் றுத்தரங் கூறினதாம். (உரு)

(கசூரு) [ஞானபலமான கிருத கிருத்தியத் தன்மையைப்பற்றி
உளதாகும் பிரமேயசந்தேகத்தை நிவிர்த்திசெய்து
கோடற்பொருட்டுச் சீடன்வினுதல்.]

[வேறு.]

மெய்யுங் கொண்டுபி ராரத் தந்தரு விதிவழி நின்றிடவும்
உய்யுங் கர்மிக ளுக்கநு குணமா வுறுதொழில் செய்திடவும்
செய்யுஞ்செய்கைமுடிந்தவ னென்றுரைசெப்புவதெப்படியோ
னையுந் துன்பம கற்றிய குருவே நலமா வருள்வீரே. (உரு)

இ-ள். மெய்யும் கொண்டு=(சாலமிகு தோழிற் பறவைக்கூடமாங் கூடு" என்னும்) சரீரமுந் தரித்துக்கொண்டு—பிராரத்தந்தரு =பிராரத்தத்தால் வரப்பட்ட—விதிவழி=நியதியின் நெறியில்—நின்றிடவும்=நிற்கவும்,—உய்யுங்கர்மிகளுக்கு=(உறுதியறிந்து தாம்)பிழைக்கவேண்டுமென்னும் கருமகாண்டிகட்கு—அநுகுணமா=அநுகூலமாக—உறுதொழில்=பொருந்துகின்ற கருமோபாசனைகளை—செய்திடவும்=செய்யாநிற்கவும்—செய்யும் செய்கை முடிந்தவன் என்று= (ஞானி) கிருதகிருத்தியனென்று—உரைசெப்புவது=கூறுநிற்பது

—எப்படியோ=எவ்வாறோ (யான் அறியேன்)—நையும் துன்பம்=(வெகுகாலமாக)வருந்துதற்குக் காரணமாயிருந்த துக்கங்களை—அகற்றிய குருவே=ஒழிவித்தருளிய குருவே—நலமா அருள்வீர்=(இச்சங்கைக்கு) நன்றாக உத்தரம் அருள்செய்வீராக.—எ-று.

ஞானத்தால் அஞ்ஞானநிவிர்த்திசெய்து துன்பம் ஒழிவித்தமையின், "நையுந்துன்பமகற்றிய குருவே." என்றான். (உசு)

[மேலைவினாவிற்கு விடைகூறல்.]

ஆடவர் செய்தொழின் மூவகை யாகும் வித்தைவசத்
துறுநாள், ஏடணை மமதைய கந்தையு ளார்க்கே யிகபர விவ
காரம், வீடணு குவமெனு மிச்சையு ளார்க்கே வித்தைப
டிப்பதெலாம், பாடன்மி குந்தொழி லாற்பல னுண்டோ பரி
பூரணமானால். (உஎ)

இ-ள். அவித்தை வசத்து உறும்நாள் = (தத்துவஞானத்திற்கு முன்னே) அவித்தியாவசத்திற் பொருந்தி யிருக்குங்காலையில்—ஆடவர்செய்தொழில்=(இஷ்டப்பிராப்தி, அநிஷ்டநிவிர்த்திக்காகப்) புருஷராயினோர் செய்யத்தக்கனவான கிருத்தியங்கள்—மூவகை ஆகும்=(உழவாதி, எக்ஞாதி, சிரவணாதி என) மூவிதமாம்;—(அவற்றுள்,) ஏடணை=(போகத்தில்) இச்சையும்,—மமதை=(குடும்பத்தில் எமதென்னும்) அபிமானமும்,—அகந்தை=(தேகத்தில்ஆத்மத்துவ,பிராமணத்துவாதி) அபிமானமும்—உளார்க்கே=உடையோர்க்கே—இகபர விவகாரம்=(உழவாதிகளான) இகலோக (வியவகாரங்களும், எக்ஞாதிகளான) பரலோக வியவகாரங்களும்(செய்யத்தக்கனவாம்.)—வீடு அணுகுவம் எனும்=(அநேகஜநநந்தொடுத்துத் தாம் அநுஷ்டித்துவந்த நிஷ்காமபுண்ணிய புஞ்சபரிபாகவசத்தால் சித்தசுத்தியடைந்து சகத்து அநித்தியமென்னும் விவேகமுதயமாகலின், ஏடணை மமதை அகந்தைகள் குறைந்து)மோட்சமடையக் கடவேமென்னும்—இச்சை உளார்க்கே=இச்சை யுடையோர்க்கே—வித்தைபடிப்பது எலாம்=ஞானசாஸ்திர சிரவண, மனன, நிதித்தியாசனங்களனைத்தும்(செய்யத்தக்கனவாம்.)—பரிபூரணம்ஆனால்=(தேசகாலவஸ்து பரிச்சேதசூனியமான)பிரமமேதாமானால்—பாடல்=சிரவணமனனாதிகளான (மோட்சகிருத்தியங்களாலும்,) மிகும் தொழிலால்=மிகுந்த (உழவாதிகளான) இகலோக கிருத்தியங்களாலும், எக்

ஞாதிகளான) பரலோக கிருத்தியங்களாலும்—பலன் உண்டோ—(அவர் அடையத்தக்க) பயன் யாதேனும் உண்டோ? (இல்லை.)—எ-று.

"பாடல்" எ-து, உபலட்சணம்.

"யாதொன் றினைப்பெற் றவரிதனின் மிக்கதொப்ப
துண்டென்னார்"=

என்று கீதையில் பகவானாலும், யாதொருலாபத்துக்குமேலான லாபம் வேறொன்றுமில்லையோ அதுபிரமமென்று ஆத்மபோதத்தில் பூஜ்யபாதரான சங்கராசாரியராலும் அருளிச்செய்யப்பட் டிருப்பதாலும், தமது அநுபவபலத்தாலும் பிரமலாபத்துக்கு மேலானதாக ஞானிகளால் அடையத்தக்கதான இலாபம் வேறொன்று மில்லையென்பார், "பலனுண்டோ பரிபூரணமானால்." என்றார்.

குடும்பபுத்தியும், போகத்திச்சையும் இன்மையின், உழவாதிகளும்,கிஞ்சிஞ்ஞனுக்கு விஷயமானஎக்ஞாதிகள் தனக்கு விஷயமாகாமையின் அவ்வெக்ஞாதிகளும், பிரமமானது கண்டசாமீகரநியாயம்போல ஞானியால் அடையப்பட்டிருத்தலின் சிரவணாதிகளும் ஞானிக்குச் செய்யவேண்டுவனவாகவில்லை; இதுவே கிருதகிருத்தியத்தன்மையென்றறிதி என்பதாம். (உஎ)

(ககூசு) [இன்னும் இதனை நன்றாகஅறியவேண்டித் துணைகாந
[நியாயப்படி சங்கிக்கின்றான்.

குரவர்சி காமணி யேகே ளீர்நீர் கூறின வழியொக்
கும், பரமுட னிகமுமி ழந்தவ ரன்றோ பழகுவர் மெய்ஞ்
ஞானம், விரவுமு யற்சிபின் மீண்டவ ரதைபினி வேண்டுவ
ரோ வேண்டார், சிரவண மனனா திகள்வேண் டாவோ சித்த
முறைத்திடவே. (உஅ)

இ-ள். குரவர் சிகாமணியே கேளீர் = தேசிகசிரோரத்னமே (எனது விண்ணப்பம்) கேட்பீராக;—நீர் கூறின வழி ஒக்கும்=("பாடன்மிகுந்தொழிலாற்பலனுண்டோபரிபூரணமானால்")என்று தேவரீரருளிச்செய்தவழி ஒவ்வும்:—பரமுடன் இகமும் இழந்தவர் அன்றோ = பரலோகத்திச்சையும், இகலோகத்திச்சையும் விட்டவரல்லவா—மெய்ஞ்ஞானம் பழகுவர்=தத்துவஞானம் பயிலாநிற்பர்.

—விரவும் முயற்சியின் மீண்டவர்=(போகேச்சையுடையரால்) பொருந்தாநிற்கும் (இகலோக பரலோக) முயற்சியினின்னும் (ஞானநெறிக்கண்) மீண்டவர்—அதை இனி வேண்டுவரோ வேண்டார்=அவ்விகலோக பரலோக கிருத்தியங்களாகிய உழவாதி, எக்ஞாதிகளை இனி(ச்செய்ய) விரும்புவரா விரும்பார்.—சித்தம் உறைத்திட=சித்தம் அநுபூதிக்கண்ணழுந்த—சிரவண மனனஆதிகள்வேண்டாவோ=சிரவணமனன நிதித்தியாசனங்கள் (அவர்க்கு) வேண்டாவோ.—எ - று.

(உ அ)

[மேலே வினுவிற்கு விடைகூறல்.]

கிளர்மக னேகேள் தத்துவ மறியார் கேட்டல்செ யக்கடனே, தளர்வறு சிந்தித் தலின்முயல் வார்சிலர் சந்தே கங்களுளார், தெளிதலி னிற்பார் விபரீ தப்பேய் தீரா வாதனையோர், வெளியுரு வாயறி வாய்நிறை வாயினர் வேண்டுவ தொன் றுண்டோ.

(உ கூ)

இ-ள். கிளர் மகனே கேள் =(ஞானமயமாய்) விளங்காநின்ற மைந்தா (உனது வினுவிற்கு யாங்கூறும்விடையினை) நீகேட்பாய்;—தத்துவம் அறியார்=(அத்துவிதமான;பிரமத்தை (ஆன்மாவாக) அறியாதவர்—கேட்டல் செயக்கடனே=சிரவணஞ்செய்ய வேண்டுவதிமுறைமைதான்:—தளர்வு அறு சிந்தித்தலின் முயல்வார்=(சகல) இடருமறுதற்குக்காரணமான மனனத்தின் முயற்சிப்பர்—சந்தேகங்கள் உளார் சிலர்=சந்தேகங்களையுடைய சிலபேர்.—விபரீதப் பேய் தீரா வாதனையோர்=விபரீதப்பேயென்று மொழியாத (மலின) வாசற்சியுடையராய்) இருப்பர்.—வெளி உருவு ஆய்=(அஞ்ஞானத்தின்) மறைப்பொழிந்த சொருபமாய்,—அறிவு ஆய்=(தேசகந்திரியாதிக ளைக்காணும்) அறிவாய்,—நிறைவு ஆயினர்=(பன்மைப்பேய்களுக்கவகாசமில்லாத) பூரணரூபமாயினோர்—வேண்டுவது ஒன்றுஉண்டோ=வேண்டுமென்று (அநுஷ்டிக்கத்தக்கது சிரவண மனனநிதித்தியாசனங்களுக்கே யாதானும்) ஒன்றுண்டோ! (இல்லை.)—எ-று.

திதி, வார, நட்சத்திர, யோக, கரணங்களை அறியாதோர் பஞ்சாங்கத்தைக் கேட்டாவது, பார்த்தாவது அறியவேண்டுவதுபோலத் தத்துவம் அறியாதோர் சிரவணஞ் செய்யவேண்டுவது. பொன்னின் மாற்று நிர்ணயத்திற் சந்தேகமுள்ளவர்கள், ஆணிவைத்து உரைத்துப் பார்த்துக் கொள்ளுவதுபோலச் சீவபிரமங்களின் அபேதஞ் சத்தியமா? அல்லது பேதஞ்சத்தியமா என்பது முதலிய சந்தேகமுடையவர்கள் மனனம் பண்ணவேண்டுவது. திக்குப்பிரமைகொண்டோர் அதற்குக் காரணமான சூரியாதிகளை நாடித்தெளிவதுபோல விபரீதபாவனையுடையோர் நிதித்தியாசனஞ் செய்யவேண்டுவது. "வெளியுருவாய்" என்றதால், சிரவணஞ் செய்தற்குக் காரணமான அஞ்ஞானமும், "அறிவாய்" என்றதால், மனனஞ்செய்தற்குக் காரணமாகிய சந்தேகமும், "நிறைவாய்" என்றதால், நிதித்தியாசனஞ் செய்தற்குக் காரணமான விபரீதபாவனையும் ஆரூடர்க்கு இன்றென்பதைக் குறிப்பித்தனர் என்க.

(உ-கூ)

(ககூஎ) [வியவகாரமுடைய ஞானிகளிடத்து அஞ்ஞான, சந்தேக, விபரீதங்களுள் விபரீதபாவனை இல்லையென்பது எங்ஙனெனன வினுதல்.]

ஐயா கேளீர் தத்துவ ஞானியு மஞ்ஞா னிகள்போலே
செய்யா நின்றேன் கண்டே னுண்டேன் சென்றே னெனலாமோ
பொய்யாம் விபரீ தங்கள வற்குப் போயின வென்றீரே
மெய்யாம் பிரமவி சாரமி தன்றே வெளியா வுரையீரே. (௩0)

இ-ள். ஐயாகேளீர்=குருவே கேட்பீராக;—தத்துவஞானியும்=பிரமஞானியும்--அஞ்ஞானிகள்போலே=அஞ்ஞானிகளைப்போலவே—செய்யாநின்றேன் = (ஸ்நாநமுதலியவற்றைச்) செய்கின்றேன்,—கண்டேன்=(இவனைக்) கண்டேன்,— உண்டேன்= (இன்னவிந்நாதிகளை) உண்டேன்,--சென்றேன்=(இன்ன கிராமத்திற்குச்) சென்றேன்—எனல் ஆமோ=என்றுசொல்லலாமா?—பொய் ஆம் விபரீதங்கள்=மித்தையாகிய விபரீதபாவனைகள்—அவற்குப்போயின என்றீரே=அப்பிரமஞானிக்கு நீங்கினவென் றருளிச்செய்தீரே—மெய் யாம் பிரமவிசாரம் இது அன்றே = (அவனுக்குரிய) சத்தியமாகிய பிரமவிசாரம் இஃதல்லவே ?—வெளியா உரையீர் = வெளியாக இதனை யருள்வீராக.—எ-று.

"பிரமவிகாரமிதன்றே" என்றும் பாடமுளது; அது சிறந்த பாடம். "பிரமவிசாரமாவது"

"அணுவினுக் கணுவு நானே யப்படி மகத்து நானே
துணையிலெப் பொருளு நானே சோதியுட் சோதி நானே

பணிவுறத் தகுவே னானே பழையனும் புருட னானே
யிண்ணதனக் கில்லா வீச னாகிய வின்ப னானே.''—எ-ம்,

"ஒன்றி லனாகே னான் சரைபற் றுள்ள மமதை யகங்கார, மென்ற வொன்று மிலன், றன்றுகுண மூன்றிலன் சனாசா விலனான் சுத்தன் றூவறிஞன், நின்ற சாந்தன் சமரசனான்.''-எ-ம்,

"திரண நுனிகள் விசும்பிரவி தேவ ருரகர் நரரிடத்தி ல், விரியு மறிவே நான், குறுக்கு மேல்கீ ழென்போ தப்பெ ருமை யுலாவியது.''—என்பதுமாம்.

நான் சென்றேன், கண்டேன், உண்டேன் என்பது அதற்கு முரணாதலான், இங்ஙனம் வியவகரியாநின்ற ஞானிக்கு விபரீதபாவ னை இன்றாவது எவ்வாறுமென்பது சீடன் கருத்து. (௬௦)

[அதற்கு விடைகூறல்.]

ஓய்ந்தக னாவிற் கண்டப ழங்கதை யோதுவன் வாதனை யால், ஆய்ந்தறி வுற்றவ னெப்படி செப்புவ னாபா சனாமா கான், மாய்ந்தத னுடல்வே மளவும் விண்ணவன் மநுடனெ னப்படுவான், வீய்ந்தசி தாபா சன்போ மளவும் விவகா ரந் தொடரும்.
(௬௧)

இ-ள். ஓய்ந்த கனாவில்=சாக்கிர வியவகார மொழிந்த சொப்ப னத்தில்—கண்டபழங்கதை=(ஒருவன்நாநாவியவகாரங்களைக்கண்டு சாக்கிரத்தில் விழித்துப்) பூர்வந்தான்கண்ட வியவகாரங்களை—வாத னையால்=(பூர்வ)வாசனையால்—ஓதுவன்=(எப்படிச்)சொல்லுவனோ —அப்படி—ஆய்ந்து அறிவுள்ளவன்=(ஆன்மா, அநான்மாக்களைத் தேர்ந்து (அநான்மாவாகிய தேகாதிகளில் அத்தியாசமொழிந்து சங் தேகமில்லாமல் ஆன்மாவை) அறிந்தவன்—செப்புவன்=(பூர்வவாச னையால் செய்யாநின்றேன், கண்டேன், உண்டேன், சென்றேன் னன்று) வியவகரியாநிற்பன்;—[இங்ஙனம்வியவகரிக்கினும்,] ஆபாச னும் ஆகான்=(வியவகாரகர்த்தாவாகிய) அந்தக்கரணசகிதனும்,(விய வகாரகாரணமும்)அவனலனாவன்.—[வியவகாரமெதுகாறுந்தொடர் ந்து நிற்குமெனின்;]—மாய்ந்த தன் உடல் வேம் அளவும்=(தேகத்

துவ மடைவோமென்று அக்கினியிற்பிரவேசமாய்) மாய்ந்த தன் தேகம் வெந்து நீறாகுமளவும்—விண்ணவன்=தேவனா யிருப்பவன்— மநுடன் எனப்படுவான்=(அந்நியரால்) மநுடனென்று (எங்ஙனம்) வியவகரிக்கப்படுவனோ (அங்ஙனம்)—வீய்ந்த சிதாபாசன் போம் அளவும்=(தத்துவஞானத்தினால் அகம்பாவம்) இறந்த சிதாபாசன் (அத்தியந்தம்) அபாவமாகும் (விதேககைவல்லியம) அளவும்—விவ காரம் தொடரும்=வியவகாரந் தொடர்ந்து நிற்கும்.—எ-று.

அரசனாயுள்ளோன், நித்திரா மோகத்தாற் சொப்பனத்தில் பிட்சை யேற்பவனாகத் தன்னைக்கண்டு விழித்தபின் அம்மோகம் நீங்கி அரசனா யிருந்துகொண்டு முன்னே சொப்பனத்திற் கண்ட வாசனையால் தன்னைப் பிட்சகனாகச் சொல்லினும் உண்மையாகத் தான் பிட்சகனென்பது அவனுக்குள்ளே இல்லாமைபோல ஞானி யும் பூர்வவாசனையால் சிதாபாசனாகத் தன்னைவியவகாரத்திற் சொல் லினும் அவனுள்ளே அகங்காரக்கிரந்தி யின்மையின் அவன் சிதா பாசனல்லன்.

தான் தேவனாகவேண்டுமென்று அக்கினியிற் புக்கிறந்தோன் உடனே தேவனானாலும் அவன் தேகம் நசிக்குமளவும் மநுடனாக அந் நியரால் எப்படி வியவகரிக்கப்படுவனோ அப்படித் தத்துவஞானத் தால் ஞானியும் உடனே பிரமமானாலும் பிராரத்ததேகம் நசிக்குமள வும் அந்நியருடைய திருஷ்டிக்குச் சிதாபாசனாக வியவகரிக்கப்படு வன்; அவ்வியவகாரம் விதேககைவல்யமளவுந் தொடராநிற்குமென் பது கருத்து. (௬௧)

[திருசியம் மித்தையாயினும், ஞானியும் நிஷ்டைகூட
வேண்டுவது ஆவசியகமாதலால், கர்த்தவ்வியமான
அதனை அநுஷ்டிக்குமவன் கிருதகிருத்தியனாவது
எங்ஙனெனன வினாதல்.]

ஆனாலையா குருவே காண்ப தசத்திய மென்றாலும்
நானா விவகா ரந்துய ரலவோ ஞானசு கந்தருமோ
போனாலன்றோ நன்றா நிட்டை பொருந்திடல் வேண்டாவோ
தானா நிட்டை புரிந்தாற் செய்கை தவிர்ந்தவ னெப்படியோ.

இ-ள். ஆனால்=ஞானிவியவகாரம் விதேககைவல்யமளவுந்தொ டருமானால்—ஐயா குருவே—காண்பது அசத்தியம்என்றாலும்=திரு

சியம் பொய்யென்னினும்—நானா விவகாரம் துயர் அலவோ=(திருசியத்தைப்பற்றிய) நாநாவியவகாரங்கள் துன்பமல்லவா?—ஞானசுகந் தருமோ=பரிபூர்ண பரமானந்த பரமசீதளமான பிரமானந்தத்தைத் தருமா?—போனால் அன்றோ நன்று ஆம்=(அவ்வாகியவியவகாரம்) நீங்கினல்லவா அவ்வானந்தமுளதாம்;—(அதற்கு) நிட்டை பொருந்திடல் வேண்டாவோ=நிருவிகற்ப சமாதிகூட வேண்டுமே?—தான் ஆம் நிட்டை புரிந்தால்=தன்மயமாகுஞ் சமாதிசெய்யின்—(அவன்) செய்கை தவிர்ந்தவன் எப்படியோ=கிருதகிருத்தியன் (ஆமாறு) எவ்வாறோ யானறியேன்.—எ-று. (௩௨)

[வினாவிற்கு விடைகூறல்.]

தெரிதரு மகனே யாரம் பத்தொடு தீரும் விவகாரம்
உரியதி யானமும் விவகா ரங்களு முள்ளத் தொழி லன்றோ
துரியப ரம்பொரு ளானவர் வேறொரு தொழில்செய் வதுமு
அரியச மாதிகள் பழகுவ னேலவ்னாரூபனுமன்றே. [ண்டோ

இ-ள். தெரிதரும் மகனே=தன்னுண்மை தெரிந்திருக்குமைந்தா—ஆரம்பத்தொடு விவகாரம். தீரும்=பிராரத்தகர்மத்தோடுகூட வியவகாரம் ஒழியாநிற்கும்.—உரியதியானமும் விவகாரங்களும் = (ஆரூடர்கள்செய்யும்) பிரமானந்த மடைதற்குரிய சமாதியும், வாகிய வியவகாரங்களும்—உள்ளத்தொழில் அன்றோ= அந்தக்கரணமாத்திரத்தின் வியவகாரமல்லவா (ஆகலின்,)—துரிய பரம்பொருள் ஆனவர் = துரியமாகிய பரம்பொருளேதாமான வாரூடர்—வேறு ஒரு தொழில் செய்வதும் உண்டோ=வேறே யாதானுமொருதொழிலைச் செய்வதும் உண்டா! (இல்லை.)—அரியசமாதிகள் பழகுவனேல் = அந்நியரா லடைதற்கரிய சமாதிகளை(க்கர்த்தவ்வியபுத்தியோடுகூடி) முயலுவனாயின்—அவன் ஆரூடனும் அன்று=அவன் (கிருதகிருத்தியத்வமுடைய) ஆரூடனுமலனாம்.—எ-று.

(௧௬அ) வியுத்தான சம்ஸ்காரத்தினொழிவும், நிரோத சம்ஸ்காரத்தின் பிரகடத்தன்மையுமாகிய அந்தக்கரணத்தின் ஏகாக்கிரத்தன்மைரூபமான பரிணாமஞ்சமாதி எனப்படும்; அச்சமாதியுஞ்சவிகற்பசமாதி நிருவிகற்பசமாதியென இருவகைத்தாம். ஞாதா, ஞான, ஞேயரூபத்திரிபுடித்தோற்றத்தோடுகூட அத்விதீயப்பிரமத்தின்கண் அந்தக்கரண விருத்தியின் ஸ்திதி சவிகற்பசமாதி எனப்படும்; அதுவும் சத்தாநுவித்தம், சத்தாநநுவித்தம் என இருவகைத்தாம்; அவற்றுள், அகம்பிர

மம் என்னும் சத்தத்தோடு கூடியிருப்பதைச் சத்தாநுவித்தமெனவும், சத்தாகிதத்தைச் சத்தாநநுவித்தமெனவுங் கூறுவர் திரிபுடித்தோற்றமின்றி அகண்ட பிரமாகாரமான அந்தக்கரண விருத்தியின் ஸ்திதியை நிருவிகற்ப சமாதியென்பர். இவ்வாறு சவிகற்பசமாதி, நிருவிகற்ப சமாதிகட்குப் பேதமுண்டு; அவைகளில் சவிகற்பசமாதி சாதனம்: நிருவிகற்பசமாதி பலமாம்; நிருவிகற்பசமாதியும் அத்வைத பாவனா ரூபமென்றும், அத்வைதாவஸ்தாந ரூபமென்றும் இருவகைத்தாம். அத்வைதப் பிரமாகாரமான அந்தக்கரணத்தின் அஞ்ஞாத விருத்தியோடு கூடில் அது அத்வைத பாவனாரூப நிருவிகற்ப சமாதியெனப்படும்; அச்சமாதியின் அப்பியாசமிகுதியால் பிரமாகார விருத்தியுஞ் சாந்தமாய்விடில் விருத்திரகிதமான அச்சமாதி அத்வைதாவஸ்தாநரூப நிருவிகற்ப சமாதியெனப்படும். அத்வைதாவஸ்தாநரூப நிருவிகற்ப சமாதியே முக்கியபலமாம் : அத்வைதபாவனாரூப நிருவிகற்பசமாதி அதற்குச் சாதனமாம் என்ப, இவ்வபிப்பிராயத்தால் இவ்வாசிரியருஞ் "சமாதிகள்" என்று பன்மையாக்கூறினர்.

(௧௬௯) ஆரூடஞானிக்கு மனன, நிசித்தியாசனமும் கர்த்தவ்வியமன்று : சீவன்முத்தியின் ஆநந்தநிமித்தம், மனன நிதித்தியாசனங்களிற் பிரவிர்த்தியாநிற்பன்; அதுவும் தனதிச்சையாற் பிரவிர்த்திப்பன். நான் வேதத்தின் ஆக்ஞையைச்செய்யாவிடில் எனக்குஜநநமரணரூப சம்சார முளதாமென்னும் புத்தியோடுகூடிக்கிரியைசெய்யில் அது கர்த்தவ்வியமெனப்படும். ஞானி ஆன்மாவை அசங்கனாக அறிந்தானேனும், தேகத்தின் போஜனாதி வியவகாரங்களை அல்லது ஜனகன்முதலியோர்போல அதிகமான இராச்சியபாரபாலனாதிவியவகாரங்களைச்செய்வன்; அவ்வியவகாரத்திற்கு ஞானம்விரோதியன்று: வியவகாரமும் ஞானத்திற்கு விரோதியன்று. என்னை? யாதொரு ஆன்மசொரூபத்தை அசங்கமாக அறிந்தானோ அவ்வான்மாவின்கண் வியவகாரந் தோன்றுமாயின் வியவகாரத்திற்கு விரோதி ஞானமாம்; அப்படியே ஞானத்திற்கு விரோதி வியவகாரமாம்; அங்ஙனந் தோன்றாமற் சம்பூர்ண வியவகாரங்களும் தேகாதிகளின் ஆசிரிதமென்றும், ஆன்மாவின்கண் வியவகாரத்தோடு கூடியதேகாதிகளின் சம்பந்தமில்லையென்றுந் தோன்றுகின்றது. இக்காரணத்தால் ஞானிக்குப் பிரவிர்த்தியும் நிவிர்த்தியென்றே சொல்லப்படுகிறது. ஆதலான், "உரிய தியானமும் விவகா ரங்களு முள்ளத் தொழிலன்றோ, துரியப ரம்பொரு ளானவர் வேறொரு தொழில்செய் வதுமுண்டோ" என்றனரென்க. (௩௩)

[ஆனால், ஆரூடருந் தியானாதிகள்செய்யக் காணப்படுகின்றனர்; அவை யேற்றிற்கென வினாவி அதற்கு விடைகூறல்.]

உத்தம குருவே யாரூ டருமா யொருதொழி லற்றவருள்
சித்தம டங்குதி யான திகள்சிலர் செய்குவ தென்னென்றால்
இத்தல மருவும் பிராரத் தப்பிறி வெப்படி யப்படியே
முத்தரும் வெகுவித மாகுவ ரென்பது முன்னே சொன்னே
[னே. (௬௪)

இ-ள். உத்தமகுருவே=(போதககுருமுதலியோருள்ளே,) உத்தமமான விகிதகுருவே—ஆரூடரும் ஆய்=சொரூபத்தில் நிற்பவரும், (திருசியத்தில்வீழாதவரும்)ஆய்—ஒருதொழில் அற்றவருள்=யாதொருதொழிலுந் தமக்கு வேண்டுமென்றில்லாதொழிந்த கிருதகிருத்தியருள்ளே—சிலர்=சிலபேர்—சித்தம் அடங்கு தியானாதிகள் = உளமொடுங்குந் தியானமுதலிய வுபாயங்களை—செய்குவது=பயிலாநிற்பது—என் என்றால்=யாதுகாரணமென்று நீ சங்கிக்கில்,—இத்தலம் மருவும் = இவ்வுலகில் அவரவரைப் பொருந்தாநிற்கும்—பிராரத்தப் பிறிவு எப்படி அப்படியே=பிராரத்தபேதம் எவ்வாறோ அவ்வாறே—முத்தரும்=ஜீவன்முத்தரும்—வெகுவிதம் ஆகுவர்என்பது=அநேகப் பிரகாரமான வியவகாரங்களையுடையராவாரென்பது—முன்னே சொன்னேனே = பூர்வபடலத்தில், ௬௭-வது செய்யுளிற் கூறினேனே.—எ-று. (௬௪)

[ஆரூடர் வியவகாரம் லோகசங்கிரக நிமித்தமேயல்லாமல் வேறல்லவென மேலும் வற்புறுத்துகின்றார்]

நல்லவ னேகே ளுலகுப காரம் ஞானிகள் விவகாரம்
அல்லது வேறொரு பெறுபே றும்மில யதனாற் பிணியுமில்லை
வல்லசி ருட்டிமு தற்பல தொழிலால் வருபுண் ணியபாவம்
எல்லவ ருக்கும நுக்கிர கஞ்செயு மீசன டைந்திலனே. ௬௫)

இ-ள். நல்லவனே கேள்=சாதுவேகேளாய்;=ஞானிகள் விவகாரம்=ஞானிகள் செய்யும் வியவகாரம்—உலகு உபகாரம்=உலகுக்குபகாரமாம்;—அல்லது=இதுவேயன்றி—அதனால் = அவ்வியவகாரத்தால்=வேறுஒரு = வேறேயொரு—பெறுபேறும் இலை=அடையாநிற்கும் இலாபமுமில்லை,—பிணியும் இலை = துன்பமுமில்லை—

[ஞானிகள்செய்யும் வியவகாரங்களால்அவர்க்கின்ப துன்பங்களிலவாமென்ப தெவ்வாறேவெனின்;—] வல்ல சிருஷ்டி முதல் பல தொழிலால் = வல்லமையுடைய சிருஷ்டிமுதலிய அநேக கிருத்தியங்களால்—வரு புண்ணியபாவம்=வாராநிற்குந் தர்மாதர்மங்களை—எல்லவருக்கும்=சர்வஜீவர்கட்கும்—அநுக்கிரகம்செயும்=(மக்களிடத்துத் தாய்போலக்) கிருபைசெய்யாநிற்கும்—ஈசன் அடைந்திலனே=ஈசுரன் அடைந்திலனே (அதுபோலும்.)—எ-று.

அகிததிதி சம்மாரம், திரோபாவங்களால் வரும் பாவத்தையும், இததிதி சிருஷ்டி, அநுக்கிரகங்களால் வரும் புண்ணியத்தையும்ஈசுரன் அடையாததுபோல ஞானி லோகசங்கிரகார்த்தம் புறத்தே கிரியைகளைச்செய்யினும் அகத்தே செய்பவனாகஇலன்;ஆகலின்,இலாப நஷ்டங்களை யடையானென்பது கருத்து. (௬௫)

(உ00) [முற்செய்யுளில் ஞானியை ஈசுரனுக்கு ஒப்பாகச் சொன்னதுபற்றி உலகத்திற் பெரும்பாலும் சாமானியமாய் அறிந்தோர்களாலு மடைந்துள்ள விபரீத சங்கையைக் குருமுகத்தால் ஒழிவிக்குங் கருத்தினனாய் ஞானியும்,ஈசுரனும் எப்படி ஒப்பாவர் எனச் சீடன் வினாதலும், அதற்கு விடைகூறலும்.]

ஈசனு மாயரு வாயுரு வாகி யெழுந்தரு ளுங்குருவே
ஈசனு ஞானியு மொப்பென் றீரே யெப்படி யொப்பென்றால்
ஈசனு ஞானியு மமதைய கந்தை யிகந்ததி னாலொப்பாம்
ஈசனு மாம்பல சிவரு மாமுல கெல்லா மிவனாமே. (௬௬)

இ-ள். அருவாய்=(பரமார்த்தமாக) அருவமான அறிவுருவாய் (இருந்தபடியிருந்தே)—ஈசனும் ஆய்=(மாயையினால்சகத்தின்படைப்பாதிக்குக் காரணமான) ஈசுரனுமாகி,—உருவு ஆகி=(என்போலிகளை இரட்சிக்கும்பொருட்டுக் கருணையினால்) திருவுருவாகி—எழுந்து அருளும் குருவே=வந்தருளாநிற்குங் குருவே—ஈசனும்ஞானியும்—ஒப்பு என்றீரே=சமானமாவரென்று முற்கூறினீரே;—எப்படி ஒப்பு என்றால்=எப்படிச் சமானமாவரென்று நீ சங்கிப்பாயாகில்,—ஈசனும் ஞானியும்—மமதை அகந்தை இகந்ததினால் ஒப்பு ஆம்=(மாயை அவித்தைகளிலும், அவைகளின் காரியங்களிலும்) மமத்துவாபிமானமும், அகந்தாபிமானமும் விட்டிருத்தலாற் சமானமாவர்.—இவன்=இந்த ஞானியானவன்—(ஈசுரனோடு முன்சொல்லியவாற்

ருல் சமானமாவதுந்தவிர, "பிரமவித்துபிரமமே" என்னும் சுருதியால் பிரமத்தின்கண் ணத்தியஸ்தமான) ஈசனும் ஆம்=ஈசுரனுமாவன்,—பல சீவரும் ஆம்=நாநாசீவருமாவன்,—உலகு எல்லாம்ஆம்=உலகனைத்துந் தானுவன்.—எ-று.

அத்தியஸ்தம் அதிஷ்டானத்தைத்தவிர வேறின்மையி னென்க.()

(உ0க) [ஒருவன் உண்ண மற்ருேர்க்குப் பசிநீங்காதது போல ஞானி அஞ்ஞானநீங்கி முத்தியடைய ஏனைய சீவர் அடையாமையின் இவன் எல்லாச் சீவரும் ஆமேனல் எவ்வாருமேன "ஊசிகடாக நியாயம்" போல இடையே சங்கித்தல்.]

எல்லாச் சீவரு மிவனு மென்றீ ரிவன்றுன் முத்தியடைந்
தெல்லாச் சீவரு முத்திபெ ருமலி ருப்பா னேனையா
எல்லாச் சீவரும் வெவ்வே ருனு லிவனெல் லாமலனே
எல்லாப் பொருளு முணைத்தருள் குருவே யிதைநீர் மொழி
[யீரே. (௩௭)

இ-ள். எல்லாச் சீவரும்=சுர, நர, திரியக்காதி ரூபங்களாகிய சர்வசீவரும்—இவன் ஆம்என்றீர்=இஞ்ஞானியாகுமென்றருளினீர்;—இவன் தான் முத்தி அடைந்து=இஞ்ஞானி (அஞ்ஞானநீங்கி) நிரதிசயாநந்தரூப மோட்சமடைந்தனனுக—எல்லாச்சீவரும்=சர்வ சீவரும்—முத்திபெருமல் இருப்பான் என்=மோட்சமடையாமலிருக்கு நிமித்த மென்னே?—எல்லாச் சீவரும்= சர்வசீவரும்—வெவ்வேறு ஆனல்=பரஸ்பரம் பின்னமாயின்—இவன் எல்லாம் அலனே=இஞ்ஞானி முழுது மல்லனே?—எல்லாப்பொருளும் உணைத்தருள் குருவே=யான்வினவாநிற்குஞ் சர்வவினுக்களின் பயன்களையும் உபதேசித்தருளாநிற்கும் ஆசிரியரே—இதை நீர் மொழியீர்=இவ்வினுவின் பயனையும் தேவரீர் அருள்வீராக.—எ-று.

"ஐயா" எ-து விளி. "இருப்பான்"என்பதிலுள்ளபான்விகுதி, தொழிற்பெயர்ப்பொருட்டு. (௩௭)

[விம்பப்பிரதிவிம்ப நியாயத்தாற் சங்கைக்கு உத்தரங் கூறுகின்ருர்.]

அகமெனு மான்மா பூரண மேகம நேகவி தஞ்சீவர்
அகமெனு மந்தக் கரணே பாதிக ளளவில யாதலினல்

சகமுழு துங்குளிர் சந்திர னேகஞ் சலசர் திரர்பலராம்
சகமாதி லேரிகு ளஞ்சிறு குழிசால் சட்டிகு டம்பலவால். ()

இ-ள். அகம் எனும் ஆன்மா=அகமகமென் றனைத்துயிரினிடத்துமிருந்த நவரத முரைப்பதாகிய ஆன்மா—பூரணம்ஏகம்=பரிபூரணமாயேகமாம்:— சீவர்=சீவர்கள் — அனேகவிதம்=பரிச்சின்னராய், அநேகப்பிரகாரமாயிருப்பர்.—[என்னை?] அகம் எனும் அந்தக்கரண உபாதிகள்=நானென்னு அந்தக்கரணவுபாதிகள்—அளவு இல ஆதலினல்=பரிச்சின்னங்களாய், அநேகங்களா யுள்ளன வாகலின்.—[இனி இவைக்குபமானம்] சகம் முழுதும் குளிர் சந்திரன் ஏகம்=உலகமுழுவதுஞ் சீதளமாதற்குக் காரணமாகும் விம்ப சந்திரன் ஒருவன்—சல சந்திரர் பலர் ஆம்=சலப்பிரதிவிம்ப சந்திரர் அநேகராம்: ன் [என்னை?] சகமதில்=உலகில்—ஏரி குளம் சிறுகுழி சால் சட்டி குடம் பலவால்=ஏரியும், குளமும், சிறுபள்ளமும்,சாலும்,சட்டியும், குடமும் ஆகிய உபாதிகள் பலவாகலின்.—எ-று.

அகம்பதம் ஆன்மாவிற்கும், அந்தக்கரணத்திற்குங் கூறியிருப்பது முறையே லட்சியார்த்தம் வாச்சியார்த்த மாகலா னென்க. "அகம்" எ-து, அந்தக்கரணத்திற்கு இயற்பெயர், ஆன்மாவுக்கு ஆகு பெயர் எனினும் ஒக்கும். (௩௮)

[இதுவுமது.]

சட்டிகு டங்களி லொன்றுந சித்திடி னதினுட் சலசந்திரன்
ஒட்டுமு தற்சந் திரனெடு கூடுமொ ழிந்தவை கூடாவே
கட்டுமு பாதிந சித்திடு சீவன் காரண வான்மாவில்
கிட்டுமை யிக்கியமு பாதிகெ டாதவர் கேவல மாகாரே. (௩௯)

இ-ள். சட்டி குடங்களில்=சட்டிகுடமுதலிய உபாதிகளில்—ஒன்றுநசித்திடின்=ஒருபாதி நசிக்கில் — அதினுள்சந்திரன்=அதிற் பிரதிவிம்பித்திருந்தசந்திரன்—ஒட்டும் முதல் சந்திரனெடுகூடும்=தான் கூடுதற்குரிய காரண சந்திரனேடும்கூடும்:—ஒழிந்தவை=உபாதிகெடாத ஏனைய பிரதிவிம்பங்கள்—கூடாவே=(எப்படிக்) கூடாவோ (அப்படி)—கட்டும் உபாதி நசித்திடு சீவன் = பந்தியாநிற்கும் அந்தக்கரணத்தின்கண்ணுள்ள அஞ்ஞானவுபாதி ஞானத்தால் நாசமாகாநிற்குஞ் சீவன்—காரண ஆன்மாவில்=தனக்குக் காரணமாகுள் ஆன்மாவின்கண்—அயிக்கியம்கிட்டும்=ஐக்கியத்தைப் பொருந்துவன்

—உபாதிகெடாதவர்=அஞ்ஞானவுபாதி ஞானத்தாற்கெடாத ஏனைய சிவர்—கேவலம் ஆகார்=ஐக்கியமாகார்கள்.—எ-று.

சீவத்துவத்திற்கு முக்கியவுபாதி சுழித்தியின்கண்ணுள்ள அவித்தைக்கூறும்; அவ்வவித்தைக்கூறே சாக்கிரவதில் அந்தக்கரணமாகப் பரிணமித்தலானும், அது தோன்றினபின்னரே' ஜீவத்வந் தோன்றலானும் அந்தக்கரணத்தைக் வசீவுபாதியென்றனர்; அவித்தையைச் சீவவுபாதியாகக் கொள்ளாக்கால் பிராஞ்ஞனெச் சொல்லுஞ்சுருதிவிரோதமாம்.

எவ்வந்தக்கரணத்தில் ஞானமுண்டாமோ அவ்வந்தக்கரணவச்சின்ன சேதனத்தின்கண்ணுள்ள அஞ்ஞானக்கூறு ஞானத்தால் நிவிர்த்தியாம்: அஞ்ஞானம் நீங்கினேன் முத்தனவன். எவ்வந்தக்கரணத்தில் ஞானமுண்டாகவில்லையோ அவ்வந்தக்கரணத்தின்அஞ்ஞானக்கூறுமுண்டு, பந்தமுமுண்டு. அஞ்ஞானநீங்கி முத்தனானவன் பிரமதிருஷ்டியால் சகசீவபாங்களாக விளங்குதலின், அவனெல்லாமாவனென்பதிற் சந்தேகமின்றென் றறிதியென்பதாம். (௩௯)

(உ0உ) [௩௯-ம் செய்யுளில் எப்படி ஒப்பாவனென்று வினவிய தன்கருத்தை இங்கே வெளிப்படுத்துகின்றான்.]

இவனயன் மால்சிவ னாகிய வீசரொ டெப்படி யொப்பாவன்
சிவன்முதன் மூவரு மகிலசி ருட்டி திதிநா சங்கள் செய்வார்
அவர்பிறர் மதிகளு முக்கா லங்களு மறிவார் விபுவாவார்
தவமிகு குருவே யிவனுக் கவையிலொர் சற்றுங் காணேனே.

இ-ள். இவ்ன் அயன் மால் சிவன் ஆகிய ஈசரொடு=இஞ்ஞானியென்பவன், அயன், அரி, உருத்திராகிய வீசுரரோடு—எப்படி ஒப்பு ஆவன்=எங்ஙனம் இணையாவன்;—சிவன்முதல் மூவரும்—அருத்திரன், நாராயணன், பிரமன் என்னும் அம்மூவரும்—அகில சிருட்டி திதி நாசங்கள் செய்வார்=எல்லாவுலகங்களையுஞ் சிருஷ்டி, திதி, சம்மாரங்கள் செய்யாநிற்பர்;—அவர் பிறர் மதிகளும் முக்காலங்களும் அறிவார்=அவர்கள் அந்நியருடைய புத்திகளையும், பூத, பவிஷ்ய வர்த்தமானம் என்னுந் திரிகாலங்களையும் அறியாநிற்பர்.—'இதனால், விபு ஆவார்=சர்வத்திலுஞ் சம்பந்தித்தவராவார், அல்லது பிரபு வாவார்;—தவம் மிகுகுருவே=தவமிகுந்துள்ள வாசிரியரோ—இவனுக்கு=இஞ்ஞானிக்கு—அவையில் ஓர் சற்றும் காணேனே=அம்மகிமைகளில் ஒரு சிறிதுங் கண்டிலேன், (ஆகலின்.)—எ-று.

கண்டிலேன் ஆகலின், "எப்படி யோப்பாவன்" எனக்கூட்டுக. இங்கே, "தவம்" எ-து, மனம்பொறிகளினொருமையை : கிருச்சிர, சாந்தராயணாதிகளை யல்ல. (௪0)

[அதற்கு விடைகூறல்.]

[தேவரு.]

நடத்து நீர்நிலாத் திரியொளி யுபயமுந் தழுவுமூர்
தனைக்காக்கும், குடத்து நீர்விளக் கினிலொளி யிரண்டு
மோர் குடும்பமாத் திரங்காக்கும், அடுத்த மைந்தனே ஞா
னியு மீசனு மறிவினாற் பிறிவில்லை, கெடுத்த மாயையின்
குணங்களான் மேலென்றுங் கீழென்றும் பிரிவாமே. (௪க)

இ-ள். நடத்துநீர்=ஊறணிச்சலமும்,—நிலாத்திரி ஒளி=பகல்வத்தியினொளியும்—உபயமும் = (ஆகிய) இவ்விரண்டும்—தழுவும் ஊர்தனைக் காக்கும்=(தம்மைத்) தழுவாநிற்கும் ஊர்முழுதினையும் இரட்சிக்கும்.—குடத்து நீர்=குடத்துச்சலமும்,—விளக்கினில் ஒளி=தீபத்தொளியும்—(ஆகிய) இரண்டும்—ஓர் குடும்பமாத்திரம் காக்கும்=ஓர் குடும்பமாத்திரத்தை இரட்சிக்கும்.—அடுத்த மைந்தனே=(சற்சங்கத்தைக்) கிட்டிய மைந்தா—ஞானியும் ஈசனும் = தத்துவஞானியும், ஈசுரனும்—அறிவினால் பிறிவு இல்லை=(நாம் பிரமமென்னும்) ஞானத்தாற் பேதமில்லை;—கெடுத்த=(சீவர்கள் முத்தியடையாமற் போகும்படி அவர்களுணர்வை ஆவரணசத்தியான் மறைத்தக) கெடுத்த மாயையின் குணங்களால்=மூலப்பிரகிருதியின் (சத்துவகுண, ரசோ)குணங்களால்—மேல் என்றும்=ஈசுரன்மேலாமென்றும்,—கீழ் என்றும்=ஞானி கீழாமென்றும—பிரிவு ஆம்=பேதமாம்.—எ-று.

தடத்தினீரும் நிலாத்திரியொளியும், குடத்தினீரும், விளக்கினொளியும் உபாதியாற்பேதமல்லாமற் காக்குந்தன்மையாற் பேதமில்லாமைபோல ஈசுரனும், ஞானியும் மாயாகுணங்களாற் பேதமல்லாமல் ஞானத்தாற் பேதமிலர் என்பதாம். (௪க)

[மேலும் அதனையே விளங்குகின்றார்.]

நரரின் மன்னனைச் சித்தரைப் போலவே நாரணன் முதலான
சுரர்கண்மாயைவல் லவரணிமாதிக டொக்கமா தவமிக்கோர்

தரணி மாநுடர்க் கவைகளில் லாமையாற் றாழ்வுள ராஞலும்
பிரம பாவனை யாலிவ ரவரெனும் பேதமொன் றில்லைபாராய்()

இ-ள். நரரில்=மநுடர்களுக்குள்ளே,—மன்னனைச் சித்தனைப்
போலவே=(துஷ்டநிக்கிரகம், சிஷ்டபரிபாலனமுடைய) அரசனை
யும், (சாபாநுக்கிரக சாமர்த்தியமுடைய) சித்தனையும்போல—நார
ணன் முதலான சுரர்கள்=விஷ்ணு முதலானதேவர்கள்—மாயைவல்
லவர்=மாயைசெய்வதில்சமர்த்தர்,--அணிமா ஆதிகள்தொக்க=அணி
மா, மகிமா, கரிமா, இலகிமா, பிராப்தி, பிராகாமியம், ஈசத்துவம்,
வசித்துவம்என்னும் அஷ்டசித்திகளுங்கைவந்த—மாதவம் மிக்கோர்
=மாதவமிகுந்தோர்.—தரணி மாநுடர்க்கு=பூமியில் மநுடதேகமு
டைய ஞானிகட்கு—அவைகள்=அம்மாயாவல்லபமும், அணிமாதி
அஷ்டசித்திகளும்—இல்லாமையால்= இன்மையால்—தாழ்வு உளர்
ஆஞலும்=தாழ்ச்சியுடையராயினும்—பிரமபாவனையால்=(நாம்) பிர
மமென்னும் சம்ஸ்காரத்திஞல்—இவர் அவர் எனும் பேதம்=ஞானி
கள் தாழ்வுடையவரென்றும், ஈசுரனுயர்ச்சியுடையவனென்றுங்கூறு
நிற்கும்பேதம்—ஒன்று இல்லை=சிறிதுமில்லை;—பாராய்=(இதனை யூ
த்துப்) பார்ப்பாயாக.—எ-று.

முன்னே, "நாராணன்" எனக்காட்டினது,

"மாயை பண்ணு மவர்களி லரிநான்"—

என்னும் ஈசுரகீதையின் கருத்து. அணிமாதி அஷ்டசித்திகளி
னியல்பை திருவிளையாடலில், ருரு-வது அஷ்டமாசித்தியுரைத்த
படலத்திலும்,பாகவதத்தில்,கக-ம் ஸ்கந்தத்தில் யோகசித்தியுரை
த்த வத்தியாயத்திலுங் காண்க. (சஉ)

(உ0ரு) ["அணிமாதிக டொக்கமாதவ மிக்கோர்" என முற்
கூறியதால் அவை ஈசுரவைசுவரியமெனப்பொருள்
படுதலின், ஈண்டு முனிவரிடத்துங் காணப்படுவானே
னென விஞதலும், அதற்கு விடையும்.]

முத்தி நல்கிய சற்குரு வேபல முனிகளுக் கணிமாதி,
சித்தி பூமியிற் கண்டிருக் கவுமந்தச் செல்வமீ சனதென்றீர்,
புத்தி யொத்திட வுரைத்தரு ளென்றிடிற் புகழுமீ சனைநோ
க்கிப், பத்தி செய்திடுந் தவத்திஞ லியோகத்தாற் பலித்த
தென் றறிவாயே. (சரு)

இ-ள். முத்தி நல்கிய சற்குருவே=அநர்த்தநிவிர்த்தி, ஆநந்தப்
பிராப்திரூபமானமோட்சத்தைத் தந்தருளியசற்குருவே—பலமுனிக
ளுக்கு=வாதராயணர்முதலியஅநேகமுனிவர்களுக்கு—அணிமாஆதி
சித்தி=அணிமாமுதலியஅஷ்டசித்திகள்—பூமியில்கண்டிருக்கவும்=
(உள்ளனவாகப்) பூமியிற்காணப்பட்டிருக்கவும்—அந்தச் செல்வம்=
அவ்வணிமாதிச்செல்வம்--ஈசனது என்றீர்=ஈசுரனுடையசெல்வமெ
ன்றருளினீர்;—புத்தி ஒத்திட=(அச்செல்வம் முனிவர்கட்கு இன்ன
காரணத்தாலுளவாயினவென்பதை என்)புத்தி சம்மதித்திட—உரை
த்தருள்என்றிடில்=உரைத்தருள்வீரென்றுநீவிஞவிடில்—புகழும் ஈச
னைநோக்கி=(சர்வாபீஷ்டப்பிரதராகலின், சர்வமதஸ்தர்களாலும்)
துதியாநிற்கும் ஈசுரனைநாடி—செய்திடும் பத்தி (யால்) = (உட்புற
மொத்து மனமொழிமெய்களாற்) செய்யாநிற்கும் வழிபாட்டிஞலும்,
—தவத்திஞல்=கிருச்சிரசாந்தராயணுதி தவங்களாலும்,— யோகத்
தால்=இயமநியமாதிஅஷ்டாங்கயோகத்திஞலும்—பலித்தது என்று
அறிவாய்=(அணிமாதிச்செல்வம் முனிவர்கட்கு) வாய்த்ததென்றறி
வாயாக.—எ-று.

இயம,நியமாதிஅஷ்டாங்கயோகத்தை, ஈசுரகீதையின், கக-ம்,
அத்தியாயத்திற் காண்க. (சரு)

(உ0ச) [தவமுதலியவற்றாற், அணிமாதிச்சேல்வம் முனிவர்
கட்கு வாய்த்ததாஞல் தவத்தால் பிரமத்தையறிக
வென்னுஞ் சுருதியால் தவமில்லாதோர்க்குத் தத்துவ
ஞானமுங்கூடாதேயென்னுங் கருத்தையுட்கோண்டு
ஒருவாறு சீடன் விஞதல்.]

சிவசொ ரூபமாந் தேசிக மூர்த்தியே சித்திமுத் தியிர
ண்டும், தவமு ளோரடை குவரெனி லவர்கள்போற் சகலரு
மடைவாரே, அவர்கள் பூருவஞ் சித்தியு ஞானமு மடைந்த
துங் கண்டோமே, இவர்கண் ஞானிக ளென்றிடிற் சித்திக
ளிவர்க்கிலா வகையேதோ. (சச)

இ-ள். சிவ சொரூபம் ஆம் தேசிக மூர்த்தியே = ஆநந்தவுருவ
மாகிய குருவே—சித்திமுத்திஇரண்டும்=அணிமாதிசித்தியும், முத்தி
யுமாகிய இரண்டனையும்—தவம்உளோர் அடைகுவர் எனின்=தவ
முடையோர் அடைவரென்று (சுருதி)சொல்லில்,—அவர்கள் போல்

=வாதராயணர்முதலிய பூர்வாசாரியர்போல—சகலரும்அடைவாரே =இக்காலத்துள்ள ஞானிகளனைவரு மடையாநிற்பரே?-அவர்கள்= அப்பூர்வாசாரியர்—பூருவம்சித்தியும் ஞானமும் அடைந்ததும் கண்டோமே=பூருவம் அணிமாதிசித்தியும், சத்துவஞானமுமாகிய இரண்டனையும் அடைந்திருந்ததும் (புராணங்களிற்) கண்டோம்;— இவர்கள்ஞானிகள்என்றிடில்=இக்காலத்துள்ள இவர்ஞானிகளென்று சொல்லில்,—சித்திகள் இவர்க்கு இலாவகை ஏதோ=அணிமாதி சித்திகள் இவர்க்கில்லாதிருக்குங் காரணம் யாதோ! (யானறியேன்; அதனை யருள்வீராக.)—எ-று. (சச)

[அதற்கு விடைகூறல்]

காமி யத்தவங் காமிய மொன்றையுங் கருதிடாத் தவ
மென்றும், பூமி யிற்றவ மிருவகை சித்தியும் போதமூந் தரு
மைந்தா, ஆமி வற்றிலொன் றியற்றினு லொன்றையே யடை
குவ ரிதுதீர்வை, யாமு ரைத்தவவ் விரண்டையு மியற்றினு
ரன்றுள பெரியோரே. (சரு)

இ-ள். காமியத்தவம்(என்றும்)=சகாமதவமெனவும்,—காமியம் ஒன்றையும் கருதிடாத்தவம் என்றும்=இச்சிக்கப்படும்பொருளொன்றனையும்(அடையக்) கருதாத தவமெனவும் (நிஷ்காம தவமென்றபடி.)—பூமியில் தவம்இருவகை=பூமியின்கண்ணே தவமானது இருவகைத்தாம்;—சித்தியும் போதமும் தரும்=(அவற்றுள்,சகாமதவம்) அணிமாதிசித்திகளையும்,(நிஷ்காமதவம்) தத்துவஞானத்தையுங்கொடாநிற்கும்.—மைந்தா—ஆம் இவற்றில் ஒன்று இயற்றினுல்=(சித்தி, ஞானங்கட்குச்) சாதனங்களாகும் இவ்விருவகைத் தவங்களுள், ஒரு தவத்தைச் செய்யில்—ஒன்றையே அடைகுவர்=ஓர்பயனையேஅடையாநிற்பர்;—இது தீர்வை=இது நியமம்.—யாம் உரைத்த = நாங் கூறிய—அவ்விரண்டையும் இயற்றினுர்=அவ்விரண்டுதவங்களையுஞ் செய்தனர்—அன்று உள பெரியோர்=முற்காலத்துள்ள வாதராயணர் முதலிய பெரியோர்.—எ-று. (சரு)

(உ0ரு) [மேற்சொன்னதைத் தானே இன்னும் வற்புறுத்துகின்றுர்.]

அனக மைந்தனே முத்திஞா னத்தையே யடைந்தன
ரல்லாமல், ஜெனகன் மாபலி பகீரதன் முதலினேர் சித்திகள்
படித்தாரோ, இனிய சித்தியே விரும்பினுர் சிலர்சில ரிரண்
டையு முயன்றுரம், முனிவர் சித்திகள் விநோதமாத் திரந்
தரு முத்தியைத் தாராவே. (சகூ)

இ-ள். அனகமைந்தனே=பாவமற்ற மைந்தனே—முத்திஞானத்தையே அடைந்தனர் அல்லாமல்=(நேரே) மோட்ச சாதனமான சத்துவஞானத்தைத் தானே யடைந்தனரன்றி—ஜெனகன்,மாபலி, பகீரதன் முதலினேர்—சித்திகள் படித்தாரோ=சித்திகளைப்பழகினரா! (இல்லை.)—சிலர் இனிய சித்தியே விரும்பினுர்=சில முனிகள் (தமக்கு) இனிமையாகிய சித்தியைத்தானே விரும்பினர்.—சிலர் இரண்டையும் முயன்றுர்=சிலமுனிகள் சித்தி, ஞானம் இரண்டனையும் பழகினர்;—அம்முனிவர்சித்திகள்=அம்முனிவர்களடைந்துள்ளசித்திகள்—விநோதம்மாத்திரம் தரும்=(மணியாழியுலகமெல்லாங்கணநேரத்தில் விளையாடிவரும்) விளையாட்டைமாத்திரந்தரும்:—முத்தியைத்தாராவே=அநர்த்தநிவிர்த்தி, ஆநந்தப்பிராப்திரூபமானமோட்சத்தைக் கொடாவாம்.—எ-று. (சகூ)

(உ0சா) [ஆயின், முத்தர்களுள்ளுஞ் சிலபேர் அச்சித்திகளின் பொருட்டேச் சரீரவருத்தமுற்ற தென்கோலோவெனுஞ் சீடன் வினுவைத் தானேவினுவி அதற்கு விடைகூறல்.]

யோக ஞானமே முத்தியைத் தருமெனி லொழிந்தசித்
திகள்வேண்டி, மோக மாயுடல் வருந்திஞர் சிலசில முத்தர்க
ளேனென்றுல், போக மாய்வரும் பிராரத்த கர்மங்கள் புசித்
தன்றோ நசித்தேகும், ஆகை யாலந்தச் சித்திகள் பிராரத்த
மாகுமென் றறிவாயே. (சஎ)

இ-ள். யோக ஞானமே=ஜீவான்ம, பரமான்மாக்களினயிக்கிய ஞானமே—முத்தியைத் தரும் எனில்=மோட்சத்தைத் தருமென்று சொல்லில்—ஒழிந்த=முத்தியைத்தரவல்லாத—சித்திகள்வேண்டி= சித்திகளைவிரும்பி—மோகம் ஆய்=அவை வாய்க்குநெறியிற் பரவசமாய்—சில சில முத்தர்கள்=(சூடாலைமுதலிய)சிற்சில ஜீவன்முத்தர்கள்—உடல் வருந்திஞர் என் என்றுல்=(முன்னே) மெய்வருத்தமுற்றனர்;அஃதென்கொலோவென்று நீ வினுவிடில்—போகம் ஆய் வரும் பிராரத்தகர்மங்கள்=அநுபோகமாய்வாராநிற்கும்பிராரத்த கர்

மங்கள்—புசித்து அன்றே நசித்து ஏகும்=புசித்தல்லவா நசித்துப் போம்;—ஆகையால்=ஆகலின்,—அந்தச்சித்திகள் = பூருவஞ்சூடாலைமுதலியோராலடைந்தவச்சித்திகள்--பிராரத்தம் ஆகும்என்று அறிவாய்=அவர்களது பிராரத்தமாமென்று நீ யறிவாயாக.—எ-று. (சஎ)

[குருவைவியந்து மேலும் உபதேசிக்கவேண்டுமேன் பதற்குக் காரணங் கூறுகின்றான்.]

இலக்க மாயிரஞ் சுருதியா லூகத்தா லென்மன மசையாமல், பெலக்க வேண்டுமென் றருள்குரு வேயகப் பிராந்தி போய்த் தெளிவானேன், துலக்க மானகண் ணாடியை யடிக்கடி துலக்கினுற் பழுதன்றே, அலக்கண் மாற்றிய தேவரீ ரெனக்குரை யமிர்தங்க டெவிட்டாவே. (சஅ)

இ-ம். இலக்கம் ஆயிரம் சுருதியால் = அநேகஞ்சுருதிப் பிரமாணங்களாலும்,—ஊகத்தால்=(அநேக) யுத்திகளாலும்--என் மனம் அசையாமல்=எனதந்தக்கரணம் (சொரூபத்தினின்றுஞ் சந்தேகத்தினுற்) சலியாமல்—பெலக்கவேண்டும் என்று=திடமாயதிலழுந்தவேண்டுமென்று—அருள்குருவே=(யான்சங்கிக்குஞ்சங்கைகளுக்கெல்லாம் உத்தரம்) அருளிவாரநின்றகுருவே—அகப் பிராந்தி போய்=(எனது) அந்தக்கரணத்தில் (முன்னிருந்தபஞ்சப்) பிராந்திகளுமொழிந்து—தெளிவு ஆனேன்=தெளிவுடையவனாயினேன்.—துலக்கம் ஆன கண்ணாடியை=பிரகாசமான கண்ணாடியை—அடிக்கடி துலக்கினுல்=மேலுமேலுந்துலக்கிடில்—பழுது அன்றே=குற்றம் என்னை?—அலக்கண்மாற்றிய=(எனது) துன்பங்களை நீக்கிய—தேவரீர்=சுவாமிகள்—எனக்கு உரை அமிர்தங்கள்=அடியேற்குபதேசியாநிற்கும் வாக்கியாமிர்தங்கள்—தெவிட்டா = தெவிட்டுகின்றில; (ஆதலால், இன்னுந் தேவரீருபதேச மொழிகளைக்கேட்க விரும்புகின்றேன் அருள்செய்தல் வேண்டும்.)—எ-று.

பிரகாசமான கண்ணாடியை மேன்மேலுந் துலக்குவது குறையின்றாதல்போல், பிராந்திநீக்கித் தெளிவெய்தியவென்னை மேன்மேலுந் தெளிவெய்தப்பண்ணல் குறையின்றாமாகலானும், சுவாமிகளின் வாக்கியாமிர்தத்தில் எனக்கு அமைவுண்டாகாமையானும் இன்னும் உபதேசிக்கவேண்டுமென்பான், "துலக்க மானகண் ணாடியை யடிக்கடி துலக்கினுற் பழுதன்றே, அலக்கண் மாற்றிய தேவரீ ரெனக்குரை யமிர்தங்க டெவிட்டாவே" என்று கூறினான்.

"அகப்பிராந்திபோய்" எ-கு, உ-ம் வள்ளலார்,

"நித்தனன் றுரைத்த வாக்கியப் படியே நிகழ்த்துவன் பிராந்தியைந் தினையுஞ், சத்திய மிந்தச் சகமெனல் கருவி தணந்திடா துடலைநா னென்னல், கத்தபோத் தாவுந் தானெனல் தானுங் கடவுளும் வேறெனக் கருதல், சித்தரு வாகியிருந்து நானுகேன் சிவனெனல் சிதடர்பா லறியே."—

எனவரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (சஅ)

(உ0எ) [பரஸ்பரம் விரோதமான சுருதிவாக்கியங்களில் யாது வாஸ்தவமாகக் கொள்ளற்பாலதென வினுதல்.]

கைதவங்களைச் சாத்திரஞ் சொல்லுமோ கருணையாலெனையாளும், ஐயனேகுரு வேயெவ ராகிலு மநுபவித் தாலன்றிச், செய்த கர்மங்கள் விடாவென்ற வசனமுஞ் சென்மசஞ் சிதம்வேவத், துய்ய ஞானத்தீச் சுடுமென்ற வசனமுந் துணிவதெப் படிநானே. (சகூ)

இ-ள். கைதவங்களை=அசத்தியமான வார்த்தைகளை—சாத்திரம் சொல்லுமோ=சாஸ்திரங்கள் போதியாநிற்குமோ! (போதியாதே?—கருணையால் எனை ஆளும்=கிருபையினாலேஅடியேனை ஆண்டருளும்—ஐயனே குருவே=(எனது) பிதாவாகிய ஆசிரியரே—எவராகிலும்=யாவராயிருந்தபோதினும்—செய்தகர்மங்கள்=(தாங்கள்) செய்தகர்மபலங்கள்--அநுபவித்தால்அன்றி= அநுபவித்தொழித்தாலல்லது—விடா என்ற வசனமும்=நாசமாகாவென்னும் வசனமும்,—சென்மசஞ்சிதம்வேவ = (அநந்த)ஜநநங்கட்கு (க் காரணமான) சஞ்சிதகர்மங்கள் வெந்து நீறாகும்படி—துய்யஞானத்தீ=சுத்தமான ஞானுக்கினி—சுடும் என்ற வசனமும் = தகிக்குமென்னும் வசனமும் (ஆகிய இவ்விரண்டில்)—நான் துணிவது எப்படி= (இதுதான் வாஸ்தவம், இஃதல்லவென்று ஒன்றை) எவ்வாறு யான் நிச்சயிப்பது.—எ-று.

சுருதி சம்மதமான சீவபிரமங்களி னயிக்கியஞான மென்பார், "துய்யஞானம்" என்றார். "செய்த கர்மங்கள் விடாவென்ற வசனம்" எ-தி,

"நாஹுக்தம் க்ஷீயதே கர்மாகல்ப கோடிசதைரபி"—

என்பது முதலிய வசனங்களை; இதற்கு, பலத்தைப் புசியாமற் சுபாசுபகர்மங்க ணூறுகோடி கற்பங்களாலும் நாசமாகா தென்பது பொருள். "சென்மசஞ் சிதம்வேவத் துய்ய ஞானத்தீச் சுடுமென்ற வசனம்" எ-து, கீதையின் நான்காம் அத்தியாயத்தில்,

"எறியாவெரி வருகானிடை யெரியாதன வெவைதா
னறியாவறி வுடையோர்களு மறிவாரது விதுபோற்
குறியால்வரு குணஞானமெ யனலேகொள விடுமேல்
பொறியால்வருவினையானவை பொடியாமிதொர்பொருளே."

என்று ஸ்ரீ-பகவானுல் அருளிச் செய்யப்பட்டிருப்பதுமுதலிய வசனங்களை என்றறிக. (சக)

[அதற்கு விடைகூறல்.]

சீவ பேதங்க ளளவில்லை மைந்தனே செய்கையு மளவில்லை, ஆவ வாமவ ரவரதி காரங்க ளறிந்துபக் குவநோக்கிப், பூவலர்ந்துபின் பலங்காட் டுவனபோற் பூருவஞ் சித்தாந்தம், காவல் வேதங்க ளிரண்டையும் வசனிக்குங் காண்டமூ வகையாலே. (ருO)

இ-ள். மைந்தனே = மைந்தா=சீவபேதங்கள் அளவு இல்லை= (சீவத்துவ வுபாதிகளான அவித்தை, அந்தக்கரணங்கள் அளவின்மையின்) சீவபேதங்களும் அளவில்லை,—செய்கையும் அளவு இல்லை= (பிரவிர்த்திக்குக் காரணங்களான அவரவர் அந்தக்கரணங்களிலுள்ள சுபம், அசுபம், சுபாசுபமென்னும் வாசனைகள் அளவின்மையின் அவரவர்கள்) செய்கைகளும் அளவில்லை; (ஆகையால்,)—ஆவ ஆம்= அவைகளால் ஆவனவாகும்.—அவர் அவர் அதிகாரங்கள்= அந்தந்தச்சீவர்களுடைய அதிகாரங்களை—அறிந்து=நிச்சயித்து—பக்குவம்நோக்கி= பக்குவங்களைநாடி—காவல் வேதங்கள்=(கருணையினுல்யாவரையும்) இரட்சியாநிற்கும் வேதங்கள்—காண்டம் மூவகையாலே= (கர்மம், உபாசனை, ஞானம் என) மூன்றுகூறுடையகாண்டங்களாலே—பூருவம் சித்தாந்தம் இரண்டையும் வசனிக்கும்=பூருவபட்சம், சித்தாந்தமென்னும் இரண்டையும் பிரதிபாதியாநிற்கும்.—[இனி இதற்குப மானஞ் கூறுகின்றார்:] பூ அலர்ந்து=(முன்னே) புஷ்பங்களைத்தோற்றுவித்து—பின்=பின்னே—பலங்கள்காட்டுவனபோல்= பலங்களைக் காட்டாநிற்கும் (வாழைமுதலிய) விருட்சங்களைப்போல்.—எ-று.

இங்ஙனங் கூறியவாற்றால், "அநுபவித் தாலன்றிச் செய்தகர் மங்கள்விடா" என்ற வசனம் கர்மகாண்டத்தின் பூருவபட்சம், "சன்மசஞ் சிதம்வேவத் துய்ய ஞானத்தீச் சுடுமென்ற வசனம்" ஞானகாண்டத்தின் சித்தாந்தம் என்பது கருத்து. (0ஞ)

[இதுவுமது.]

ஆன பாவிக ளடைவன நரகங்க ளவசிய மானுலும், தான மந்திர விரதவோ மங்களாற் றவிருமென் பதுபொய்யோ, ஈன மாம்பல சன்மசஞ் சிதவினை யெத்தனையானுலும், ஞான மாங்கனல் சுடுமென்ற மறைமொழி நம்பினுல் வீடுண்டே. (ருக)

இ-ள். ஆன பாவிகள்=(சுபாசுப கர்மங்களுள்ளே, அசுபகர்மங்களைச்) செய்பவரான பாவிகள்—அடைவன நரகங்கள்=அடைவனவான நரகங்களானவை—அவசியம் ஆனுலும் = நிச்சயமாக வுளவேனும்—தான மந்திர விரத ஓமங்களால்=தானம், மந்திரம், விரதம், ஓமம் எனும் பிராயச்சித்தங்களால்—தவிரும் என்பது பொய்யோ =(பாவநீங்கி விடுவதால்) அவை வாராதொழிந்துபோமென்று சாஸ்திரங் கூறுவது அசத்தியமா(அல்லவே?)—(அதுபோல) ஈனம் ஆம் =இழிவான—பலசன்ம சஞ்சிதவினை=அநந்தஜன்மங்கட்குக்காரணமாகிய சஞ்சிதகர்மங்கள்—எத்தனை ஆனுலும்=அனேகங்களாயிருப்பினும்—ஞானம் ஆம் கனல்=(சமுசயரகிதமான பிரமான்மவயிக்கிய) ஞானமாகிய அக்கினியானது—சுடும் என்ற மறைமொழி=(அவற்றைத்) தகித்துவிடுமென்று கூறும் வேதசித்தாந்தவசனத்தை—நம்பினுல்—வீடு உண்டே=அவை நீங்கி மோட்சமுளதாதல் திண்ணம். —எ-று.

"மலவேவிய தீவினை யின்வலியான் மகிழூம்பர்ப தத்தி லிருந்தவிவன், குலமேவிய தென்புல வாணர்களுங் கொடி தாய்நர கங்குடி யேறினரே."—

என்பதுமுதலியசுருதிப்பிரமாணதாற் பாவிகள் நரகமடைவது சித்தமாயிருத்தலின், "ஆனபாவிகளடைவனநரகங்களவசியமானுலும்" எ-ம், தானமந்திர விரத வோமங்களாற் பாவந் தவிர்கவென, கர்மகாண்டத்திலீசுரன் விதித்தபடி அவை செய்தோர்க்குத் தவிர்ந்தேயிருப்பதைச் சாஸ்திரத்தும், உலகத்தும் நீகண்டேயிருக்கின்றுயென்பார், "தான மந்திர விரதவோ மங்களாற் றவிருமென் பது

போய்யோ"எ-ம், தத்துவஞானத்தாற் சகலசஞ்சிதகர்மங்களும் நாசமாகுகவெனும் ஈசுரசங்கற்பமான ஞானகாண்ட சித்தாந்தத்தை நம்பினால் அவர் சத்தியசங்கற்பரென்று சாஸ்திரங்களிற் பிரசித்தமாகவிருத்தலின், அவர் சங்கற்பப்படி ஞானத்தாலவை நீக்கி நீ அமிர்தமயமாவை என்பார், "ஞான மாங்கனல் சுடுமென்ற மறைமொழி நம்பினால் வீடுண்டே" என்றுங் கூறினர்.

கர்மகாண்டத்தின் பூர்வபட்சம் அதன்சித்தாந்தமாகிய பிராயச்சித்தத்தாலேயே நீங்காநிற்பதாற் சகல சஞ்சித கர்மேந்தனங்களையும் ஞானக்கினி சுடுமென்னும் ஞானகாண்ட சித்தாந்தத்தை நம்பி யநுஷ்டிக்கில் அவை ஏன் நீங்கா, சித்தமாய்நீங்கா நிற்கும் எனத் துணிந்து சந்தேகம் ஒழிதி என்பதாம்.
(௫௧)

(உ0௪) [இங்ஙனம்ஞானத்திற்கு அற்புதமானமஹாத்மியமிருக்க அதனை அடைந்துய்யாமல் அறிவுடையோரும் கர்மப்படுகுழியில் ஆழ்தற்குக் காரணமென்னையோவென வினாதல்.]

என்ம னந்திருக் கோயிலாத் தினங்குடி யிருந்தருள் குருமூர்த்தி, சென்ம சஞ்சித வினைகள்வே ரறுத்திடுந் தேவரீர்
மெய்ஞ்ஞானம், தன்ம யந்தரு மகிமையை விபுதராஞ் சமர்த்தரு மறியாமல், கன்ம மாங்குழி யினில்விழுந் தழிகின்ற
காரண முரையீரே.
(௫௨)

இ-ள். என் மனம்=எனது இருதயத்தையே—திருக்கோயிலா =சிறந்த ஆலயமாகக்கொண்டு— தினம் குடி இருந்து அருள்=நாளும் குடியாயெழுந்தருளி யிராநிற்கும்—குருமூர்த்தி=குருவே—தேவரீர் மெய்ஞ்ஞானம்=தேவரீர் (அருளாநின்ற) தத்துவஞானமானது— சென்ம சஞ்சிதவினைகள்=ஜநநத்திற்குக் காரணமான சஞ்சிதகர்மங் களின்—வேர் அறுத்திடும்=மூலமாகிய அவித்தையை அரியாநிற்கும்: —தன்மயம்தரும்=(பரிபூரணபரமாநந்தபரமசீதளமான)பிரமத்தின் கண் ணபேதமாயிருக்கும் மோட்ச சாம்பிராச்சியத்தையும் தரும்;— மகிமையை=இம் மஹத்துவத்தை—விபுதர் ஆம் சமர்த்தரும்=மிகக் கற்றோராய்க் குணதோஷங்களைப் பகுத்தறிய வல்லோரும்—அறியா மல்=அறிந்து அதனைப் பெற்றுய்யாமல் (அல்லது. உணர்ந்து அதனையடைதற்குக்காரணமான நிவிர்த்தி மார்க்கத்தில் புதியமலர்மெல் லவணையிற்போலப் பொருந்தாமல்)—கன்மம் ஆம் குழியினில்=கர்ம

மாகிய படுகுழியில்—விழுந்து அழிகின்ற=விழுந்து வருந்துகின்ற— காரணம் உரையீர்=காரணத்தை யருள்வீராக.—எ-று. (௫௨)

[அதற்கு விடைகூறல்.]

அழிவி லாததற் பதந்தனை மைந்தனே யகமுகத் தவர்
சேர்வர், வழிநடப்பவர் பராமுக மாயினுன் மலர்ந்தகண்
ணிருந்தாலும், குழியில் வீழ்வர்கா ணப்படி வெளிமுகங்
கொண்டுகா மிகளானோர், பழிதரும்பிற விக்கட லழுந்து
வர் பரகதி யடையர்ரே.
(௫௩)

இ-ள். அழிவிலாத தற்பதந்தனை=நித்திய நிரதிசயாநந்த ரூபமானபிரமபதத்தை—மைந்தனே—அகமுகத்தவர் சேர்வர்=(உள்ளிலும்,புறனிலும்) அகமுகமுடையோர் அடையாநிற்பர்.—வழி நடப்பவர்=மார்க்கத்திற் செல்பவர்—பராமுகம் ஆயினுல் = யாராமுகமாயின்,—மலர்ந்த கண் இருந்தாலும்=விகசிதமான நேத்திரங்க ளிருப்பினும்—குழியில் வீழ்வர்காண்=(எப்படிக்) குழியின்கண் வீழாநிற்பரோ—அப்படி—வெளி முகங்கொண்டு= உள்ளிலும், புறனிலும்) பகிர்முகமுடையராய்,—கர்மிகள் ஆனோர்=சுவர்க்ககாமிகளாயினோர் —பழிதரும் பிறவிக்கடல் அழுந்துவர்= (கருவிநூற்பயிற்சிவலியால் விரிந்தவறி விருந்தாலும்) பழிக்கத்தக்க பிறவிக்கடலி லமிழ்ந்தா நிற்பர்:—பரகதி அடையார்=மோட்சமடையார்.—எ-று.

"மலர்ந்த கண்ணிருந்தாலும்" என்றதற்கியைய விரிந்த அறிவிருந்தாலும் என்பது வருவித்தாம்.

அபிப்பிராயம்,—"நாநாவானவை ஈண்டற்பழமில்லை" என்னுஞ் சுருதியால் மித்தையென்றுவது, "ஆன்மாவே யிதனைத்தும்" என்னுஞ் சுருதியால் தானென்றுவது வாகியாந்தரப்பிரபஞ்சத்தைப் பார்ப்பது அகமுகம். அருவேகத்தால் பிரபஞ்சத்தைச் சத்தியமென்றும், அதில் தேகேந்திரியாதிகள் தானென்றும், புத்திரதாராதிகள் தனதென்றும் இப்படிப் பேதமாகப் பார்ப்பது பகிர்முகம்: இப்பகிர்முகப் பார்வையால் நசுவரமான சுவர்க்காதிகளில் காமமுடையராயிருக்கையே கர்மப்படுகுழியிம் வீழ்வதற்குக் காரணம் என்பதாம்.

"பரகதியடையார்" எ-கு, உ-ம் வாசிட்டம்,

"வழிபடு மிதனைவிட்டு தற்றுள நூல்களென்னுங் [ல்லா
குழிகளிற் புரண்டஞ் ஞானக்குணத்தினாற் பிறப்போர்க் கெ

மொழிவற வொருவர் செய்தற் குரித்தன்றாய்த் தானேயுண் கழிதலிற் பரமவின்பங் கற்பங்க ளாலுங்கூடா.''— (டாங் எனருவம். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

(உ0க) [ஈசுரன் சுதந்தரன், அந்தர்யாமி என்று சாஸ்திரங்களிற் கூறியிருத்தலின், அசுதந்தரரான சீவர் கண்மீது தவறேது என வினுதலும், அதற்கு விடைகூறத் தொடங்கலும்.]

சிறந்த நன்மையுந் தீமையு மீசனூர் செய்விக்குஞ் செயலன்றோ, பிறந்த சீவர்க ளென்செய்வா ரவர்கண்மேற் பிழை சொலும் வழியேதோ, துறந்த தேசிக மூர்த்தியே யென்றிடிற் சுருதி நூற் பொருண் மார்க்கம், மறந்த மூடர்கள் வசனிக்கும் பிராந்திகாண் மைந்தனே யதுகேளாய். (ருச)

இ-ள். சிறந்த நன்மையுந்தீமையும்=(யாவர்க்கும் ஒப்பப்ச்) சிறந்த நல்வினையும். (இழிந்த) தீவினையும்—ஈசனூர்செய்விக்குஞ்செயல் அன்றோ=(சூத்திரதாரியைப்போலச் சுதந்தரனுன) ஈசுரன் செய்விக்குஞ் செயலல்லவா ? பிறந்த சீவர்கள் = (சூத்திரப் பாவைபோலும், சுதந்தரகினராய் அவன் ஜபிப்பித்தபடியே) ஜபித்தசீவர்கள்—என்செய்வார்=யாதுசெய்வர்;—அவர்கள்மேல் = அச்சீவர்கண்மீது—பிழைசொலும்வழிஏதோ=குற்றங்கூறுநெறியாதுகாரணமோ?—துறந்த தேசிக மூர்த்தியே என்றிடில்=(அனைத்தையும்) நீத்த (அற்புதமகிமையுடைய)குருமூர்த்தியேயென்றுவினுவிடில்,—சுருதிநூல் பொருள் மார்க்கம் = வேதசாஸ்திரார்த்த நெறியை—மறந்த மூடர்கள்=மறந்த அறிவிலிகள்—வசனிக்கும் பிராந்திகாண்=சொல்லும் பிராந்திகாண்,—மைந்தனே அதுகேளாய்=மைந்தா அதை நீ கேட்பாய் எ-று.

"நன்மை தீமை"=சுபாசுபக்கிரியை. "பிராந்தி"=அயதார்த்தஞானம். "அது" எ-து, சுருதிநூற் பொருள் மார்க்கம். (இச)

[ஆனல், வேதசாஸ்திரயுத்தவழி ஏதெனிற் கூறுகின்றார்.]

திகழ்ந்த வீசனூர் சிருட்டியுஞ் சீவனூர் சிருட்டியும்வெவ்வேறே, சகந்த னிற்பொது வீசனூர் சிருட்டிகள் சராசரப் பொருளெல்லாம், அகந்தையாமபி மானங்கள் கோபங்க ளாசைக ளிவையெல்லாம், இகழ்ந்த சீவனூர் சிருட்டிக ளாதிங் கா ணீசனூர் செயலன்றே. (ருரு)

இ-ள். திகழ்த்த ஈசனூர்சிருட்டியும்=சுந்தப்பிரமமாகவிளங்காநின்றஈசுரனதுசிருட்டியும்,—சீவனூர்சிருட்டியும்=சீவனுடையசிருஷ்டியும்—வெவ்வேறே=வேறுவேறும்.—[அவையாவையெனின்;—] சகந்தனில் பொது=சகத்தில் (யாவர்க்கும்) பொதுவான—ஈசனூர் சிருஷ்டிகள்=ஈசுரனுடைய சிருஷ்டிகள்—சர அசரப் பொருள் எல்லாம்=நடப்பன, நிற்பனவாகிய பொருளனைத்துமாம்—அகந்தை ஆம் அபிமானங்கள்=(தேகாதிகளில்) நானென்னுமகந்தையும், (இதனல் புத்திரவித்தாதிகளில்) உளவாகும்மமதாபிமானங்களும்,—கோபங்கள் ஆசைகள்=கோபங்களும், ஆசைகளும்—இவை எல்லாம்=ஆகிய அந்தக்கரண கற்பனைகளனைத்தும்—இகழ்ந்தஜீவனூர் சிருட்டிகள்ஆகும்காண்=உயர்ந்தோரா லிகழ்ந்துவெருத்த சீவனது சிருஷ்டியாம்:—ஈசனூர் செயல் அன்று=ஈசுரனுடைய சிருஷ்டியல்ல.—எ-று.

மாயாமயமான சராசரப்பிரபஞ்சம் ஈசுரசிருஷ்டி, அந்தக்கரணத்தின் பரிணாமமாகிய அகந்தை முதலியவைசீவசிருஷ்டிஎன்பது வேதசாஸ்திரநிர்ணயமாம் என்க. (இரு)

[ஈசுரசிருஷ்டி, சீவசிருஷ்டியால்வரும் நன்கு தீங்குகளைத் கூறுகின்றார்.]

மூவ ராம்பரன் சிருட்டிக ளுயிர்க்கெலா முத்திசா தனமாகும், சீவ னூர்செயுஞ் சிருட்டிக டங்களைச் செனிப்பிக்கும் பிணியாகும், தாவ ராதிக ணசித்திடி லொருவர்க்குஞ் சனனங்க ணசியா வாங், கோப மாதிக ணசித்திடிற் பந்தமாங் கொடும்பிற விகள் போமே.

இ-ள். மூவர் ஆம் பரன் சிருஷ்டிகள்=திரிமூர்த்திரூபமான ஈசுரனுடைய சிருஷ்டிகள்—உயிருக்கு எலாம்=உயிர்களுக்கெல்லாம்—முத்திசாதனம் ஆகும்=மோட்சமடைதற்குச் சாதனங்களாம்.—சீவனூர் செயும் சிருட்டிகள்=சீவகற்பிதமான சிருஷ்டிகள்—தங்களைச் செனிப்பிக்கும் பிணி ஆகும்=(தேவ, மநுட, திரியக்காதி யோனிகளில்) தங்களைப் பிறப்பிக்கும் பந்தங்களாம்.—[ஈசுரசிருஷ்டிமோட்சசாதனம்' சீவசிருஷ்டிபந்தகாரணம் என்றதற்குயுக்திகூறுகின்றார்.]

தாவர ஆதிகள் நசித்திடில்=(ஈசுரசிருஷ்டியான) தாவரமுதலியவை நாசமாயின்,—ஒருவர்க்கும்=யாரொருவர்க்கும்—சனனங்கள் நசியாவாம்=ஜநநங்கள் நாசமாகாவாம்.—கோபம் ஆதிகள் நசித்திடில்=(சீவசிருஷ்டியான) குரோதமுதவியவை நாசமாயின்,—பந்தம் ஆம் கொடும் பிறவிகள் போம்=பந்தமாகிய கொடியஜநநங்களுசை மாம்.—எ-று.

“படைத்தளித் தழிப்பமும் மூர்த்திக ளாயினை.’—

என்று தேவாரத்திலும்,

“துலவு மூவ குருவமுங் கொண்டதே”—

என்று பாகவதத்திலுங் கூறியிருப்பதுபோலஇங்கும், “மூவராம் பரன்” என்றார். “முத்திசாதனம்” எ-து, குருசாஸ்திராதிரூபத்தை என்க. (டுசு)

[கூறிப்போந்ததற்கு முக்கியவநுபவம் இனிக் கூறுகின்றார்.]

ஈசர் காரியம் பிரளயத் தொழியவு மெவர்பவ மொழிந்
தார்கள், தேச காலதே காதிக ளிருக்கவுஞ் சிவகா ரிய மோ
கம், நாச மாக்கிய விவேகத்தி னுயிரொடு ஞானமுத் தர்க
ளானார், பாச மோகங்கள் பசுக்களின் செயலன்றிப் பசுபதி
செயலன்றே. (டுஎ)

இ-ள். ஈசர் காரியம்=(சராசரரூபமான) ஈசுர சிருட்டிகள்—பிரளயத்து ஒழியவும்=(அவரது சங்கற்பத்தின்படியே) பிரளயகாலத்தில் நாசமாகவும்—எவர் பவம் ஒழிந்தார்கள்=யாவர் ஜநநநாசத்தையடைந்தனர்: (ஒருவரும் அடைந்திலர்.)—தேச கால தேகாதிகள் இருக்கவும்=தேசங்காலந் தேகமுதலியஈசுரசிருஷ்டியழியாதிருக்கவும்—(குருசாஸ்திராதிரூபமான ஈசுரசிருஷ்டியாகிய சாதனங்களைக்கொண்டே) சீவ காரிய மோகம்=சீவசிருஷ்டியாகிய மோகங்களை—நாசம் ஆக்கிய=(மீண்டெழாமல்) நாசஞ்செய்த—விவேகத்தின்=விவேகத்தினால்—உயிரொடும்=பிராணனோடும்—ஞான முத்தர்கள் ஆனார்=ஞானமுடைய சீவன்முத்த ராயினர்;—(ஆகலின்,) பாசமோகங்கள்=பாசமாகியமோகங்கள்—பசுக்களின் செயல்அன்றி=சீவர்கள் சிருஷ்டியேயல்லாமல்—பசுபதிசெயல் அன்று=ஈசுரசிருஷ்டியல்ல.—எ-று.

“நாசமாகிய” எ-ம் பாடமுளது. சுழுத்தியைப்போலப் பிரளயத்தில் அகந்தைமுதலிய வாசனைகள் அநுற்புத்தமாயிருத்தலின், சிருஷ்டியாதியிற் சகலபிராணிகளுந் தத்தம்வாசனையின்படியே நால்வகை யோனிகளை யடைகின்றன; ஆதலால், “எவர்பவ மொழிந்தார்” என்றார்.

“இறப்பிலா விந்தமோக மிறையுமீட்டெண்ணமின்றி,
மறப்பதெ நல்லதென்று”—

வாசிட்டத்திற் கூறியிருப்பதால், “மீண்டெழாமல்” என்பது வருவித்தாம். “மோகம்” எ-து, அகந்தையாதிகளை; இவை ஜநநபந்தத்திற்குக் காரண மாகலின், பாசம்” எ-ம், சுதந்தரமினராகலின் சீவரை “பசுக்கள்” எ-ம், இவர்க்குச் சுதந்தரமுடைய இறையாகலின் ஈசுரனை “பசுபதி” என்றுங் கூறினர். (டுஎ)

[ஆசை முதலியவை சீவசிருஷ்டியே யல்லாமல் ஈசுர
சிருஷ்டியல்ல என்பதற்குச் சுருதிப்பொருளைத்
தரிசிப்பிக்கின்றார்]

அச்சு வத்தமென் றொருமர மதிலிரண் டரும்பற வை
கள்வாழும், நச்சு மங்கொரு பறவையம் மரக்கனி நன்றுநன்
றெனத்தின்னும், மெச்சு மங்கொரு பறவைதின் னுதென
வியங்கியப் பொருளாக, வைச்சு மாமறை சீவனை யீசனை
வகுத்தவா றறிவாயே. (டுஅ)

இ-ள். அச்சுவத்தம் என்று ஒருமரம்=அரசென்று சொல்லப்பட்ட ஓர் விருட்ச முண்டு;—அதில்=அவ்விருட்சத்தின்கண்—இரண்டு அரும் பறைவைகள் வாழும்=இரண்டரியபட்சிகள் ஆசிரயித்திருக்கும்;—அங்கு=அவ்விருட்சத்தின்கண்ணுள்ள இரண்டுபட்சிகளுள்,)—நச்சும்=(போகங்களை) விரும்புகின்ற—ஒரு பறவை=ஓர் பட்சி—அம்மரக்கனி = அவ்விருட்சத்தின் கனிகளை—நன்று நன்று எனத்தின்னும்=(இது) நல்லது, (இது) நல்லது என்றுபுசியாநிற்கும்,—மெச்சும்=(யாவராலும்) கொண்டாடப்பட்ட—அங்கு ஒரு பறவை=அவ்விருட்சதின்கண்ணுள்ளமற்றோர் பட்சியானது—தின்னுது என—(அவ்விருட்சத்தின்கனிகளைப்)புசியாதிருக்கும்என்று—* வியங்கியப்பொருள் ஆக வைச்சு=வியங்கியார்த்தமாகவைத்து—

* வியங்கியப்பொருள் எனினும், குறிப்புப்பொருள் எனினும் ஒக்கும்.

மாமறை=மகத்துவமுடை யுண்டகோபநிடதமானது—சீவனை ஈசனை=சீவனையும், ஈசுரனையும்—வகுத்த ஆறு அறிவாய்=பகுத்துக் கூறியவழியை நீ விசாரித்தறிவாய்.—எ-று.

(௨௧௦) மூலசுருதியின்பாஷியார்த்தம்,— நியம்ய,நியாமகபாவப் பிராப்திரூபமான கமனத்தால், அல்லது பட்சியைப்போல விருட்சத்தை ஆசிரயித்திருப்பதாற் சீவேசுரரை, “பறவை” என்றது. விருட்சம்போலச்சேதிக்கப்படுந் தருமமுடையதாயிருத்தலாற்சரீரத்தை, “விருட்சம்” என்றது. சரீரரூபவிருட்சமானது மேலான பிரமத்தை மூலமாகவுடையது, கீழான பிராணன் முதலியவற்றைச் சாகைகளாகவுடையது, தனது நிதிநியமம் இன்மையின், அச்சுவத்தம் என்னும் நாமமுடையது, அஞ்ஞானபரியந்தம் இருப்புடையது, க்ஷேத்திரம் என்னும் நாமமுடையது, சர்வப்பிராணிகளின் கர்மபலங்கட்கும் ஆசிரயமானது, பட்சிகள்போல அவித்தைகாம கர்மங்களினுடைய வாசனைக்கு ஆசிரயமாகிய லிங்கசரீரவுபாதியுடைய சீவனும், ஈசுரனும் ஆகிய இருவருங் கூடியிருப்பது; கூடியிருக்கும் அவ்விருவருள்ளும், லிங்கசரீரரூபவுபாதியுடைய க்ஷேத்திரஞ்ஞன் என்னுஞ் சீவனே அவ்விருட்சத்தின்கண் ஆசிரயித்திருக்குங் கர்மஜந்நியங்களாகிய சுகதுக்கமயமான அநேகவித வேதனைகளின் அநுபவரூபமென்னும்இஷ்டபலன்களை அவிவேகத்தாற் புசிக்கின்றனன்; நித்திய சுத்த, நித்தியபுத்த, நித்தியமுத்த சுபாவமுடைய சர்வஞ்ஞனாகிய சுத்த சத்துவகுணப்பிரதானமான மாயாவுபாதியுடையவீசுரன் புசிக்கின்றிலன். என்னை? அவ்வீசுரன் நித்தியமான சாட்சித்தன்மையின் சத்தாமாத்திரத்தால் போக்கியம், போக்தா என்னும் இவ்விரண்டின் பிரேரகனாயுளன்— ஆகலின்அவன் புசிக்கின்றிலன், விருட்சத்திற்கு அந்நியனாய்க் கேவலம் பார்ப்பவனாகவே இருக்கின்றனன், அவனுடைய தரிசனமாத்திரத்தாலேயே இராஜாவைப்போலப் பிரேரகத்தன்மை சித்திக்கிறது என்பது மூலசுருதியின் பாஷியார்த்தம்.

(௨௧௧) * வியஞ்சனாவிருத்தியால் யாதொருபொருள்தோன்றி நிற்குமோ அது வியங்கியப்பொருளெனப்படும்.வியஞ்சனாவிருத்திக்கு உதாரணம்;--சத்துருவின்கிரகத்திற்போஜனநிமித்தம்புக்கபுருடனை அவனிடத் தன்புடைய மற்றொரு புருடன் பார்த்துவிஷத்தைப்புசி என்புழி, விஷத்தைப்புசி என்பதற்கு நஞ்சையுண்ணு என்பது சக்திவிருத்தியாற் போந்தபொருளாம். வக்தாவினுடைய தாற்பரியமோ அதுவன்று, புசிக்கவேண்டாம் என்பதாம். போஜனத்தில் சக்தியுடைய அப்பதத்திற்கு அபாவத்தில் சம்பந்தமின்மையால் லட்சணையும் பொருந்தாது. ஆதலால், சத்துரு கிரகத்திற் போஜன நிவிர்த்தி வாக்கியத்தின் வியங்கியார்த்தமாம்; அதுபோலப் பறவை என்னும் பதத்தின் சக்தி விருத்தியானும், இலட்சணா விருத்தியானும் சீவேசுரர் பெறப்படாமல் வியஞ்சனா விருத்தியினாற் பெறப்படுதலின், “வியங்கியப் பொருளாக” என்றார். (௫௮)

* “வியஞ்சனாவிருத்தி”=பிறிதுமொழிதல் என்னும் அலங்காரமாம்:ஒட்டு அணியெனினும் ஒக்கும்.

(௨௧௨) [இவ்வாறு சுருதி, யுத்தி, அநுபவங்களால் காமக்
குரோதாதிகள் சீவச்செயலேயன்றி சிவன்செயலன்
றெனக்கூறி, இங்ஙனம் அறியாதோர்க்கு வரும்
அநர்த்தத்தையும், அறிந்தோர்க்குவரும்
க்ஷேமத்தையும் இனிகூறுகின்றார்,]

இந்தச்சீவனால் வருமறு பகையெலா மிவன்செயலென்னாமல், அந்தத் தேவனால் வருமென்ற மூடர்க ளதோகெதியடைவார்கள், இந்தச் சீவனால் வருமறு பகையெலா மிவன்செய லல்லாமல், அந்தத் தேவ னன்றெனும் விவேகிக ளமலவீ டடைவாரே. (௫௯)

இ-ள். வெளி.

அறுபகை எனினும், அரிசட்வர்க்கம் எனினும் ஒக்கும். தற்செயலான காமமுதலிய ஈனகுணங்களைச்சர்வஞ்ஞத்வ முதலிய கல்யாண குணங்களையுடைய சிவச்செயலாகச் சொல்பவர், பின்னராயினும் அப்படிச் சொல்வது குற்றமென்றுகருதி அவைநீங்கி க்ஷேமமடையச் சன்மார்க்க முயற்சி யடையாமையின், தனது உடற்கட்பொருந்திய நோய்க்குச் சிகிச்சை தேடாமல் அபத்தியஞ் செய்துவருபவன் அந்நோய் அதிகரிக்கப்பெற்றுப் பின்னும் நாநாவித துன்பத்திலாழ்வது போலப் பாவம் அதிகரித்துப் பின்நரகமுதலிய நாநாவிததுன்பங்களை யடைதலால், “அதோகெதியடைவார்” எ-ம், அவ்வீனகுணங்களைத் தற்செயலாகவே சொல்லும் விவேகிகள் அவை நீங்கி க்ஷேமமடையக் கருதிச் சன்மார்க்கத்திற் பிரவிர்த்தித்தலாற் புண்ணியமிருந்து சித்தசுத்தியுடையராய் ஞானமடைந்து அஞ்ஞானத்தினும், அதன் காரியமான அநர்தத்தினும்நின்றுவிடுபடுவதால், “அமலவீடடைவார்” என்றுங்கூறினர். “மூடர்களதோகெதியடைவார், விவே

கிகளமலவீடடைவார்" எனக் கூறினும் மூடர்கள் அதோசெதியை விரும்பாமையானும், விவேகிகள் அமலவீடடையத் தாமேசுதந்தரமுடையராகாமையானும் உலகில் அரசனானோன் தனதுநியதிப்படிநடவாதோரைத்தண்டித்து, நடப்போரைச்சவுக்கியமடைவிப்பதுபோல ஈசுரனும் தமதருணூலில் விலக்கியவற்றைச் செய்து, விதித்தவற்றைச்செய்யாதோரை நரகமுதலிய துன்பங்களாற் றண்டிப்பன், விலக்கியவற்றைச் செய்யாதொழித்து, விதித்தவற்றைவிருப்பமாகச்செய்யாநிற்பவரைப் பரமசவுக்கியமடையப் பண்ணாநிற்பன் என்பது பெறப்படுகின்றது.

(௨௧௫) [ஈசுரனிடத்து வைஷம்மிய தோஷங்கூடுமோ என வினாதலும், அதற்கு விடைகூறலும்.]

நலமெய் யையனே யெல்லவர்க் குந்தெய்வ நாயகன்
பொதுவானால், சிலரை வாழ்வித்தல் சிலரொடு கோபித்தல்
செய்வதே னென்றாயேல், குலவு மக்களைத் தந்தைபோற்
சிட்டரைக் குளிர்ந்துதுட் டரைக்காய்வன், கலைக ணல்வழி
வரச்செயுந் தண்டமுங் கருணையென் றறிவாயே. (௬௦)

இ-ள். நலம் மெய் ஐயனே=ஆநந்தந்தானே திருமேனியாகத் (திரண்டுவந்த) குருவே—எல்லவர்க்கும் = சிஷ்டர், துஷ்டரென்னும்) யாவர்க்கும்—தெய்வநாயகன் = (பிரமன், நாரணன், உருத்திரன் என்னும்) தெய்வங்களுக்கு இறைவனான வீசுரன்—பொது ஆனால்=சாதாரணமாயின்,—சிலரைவாழ்வித்தல்=சிலசிஷ்டரை(ப்புக்தி, முக்திகளைக் கொடுத்து) வாழ்வித்தலும்,—சிலரொடு கோபித்தல் = சிலதுஷ்டரைமுனிதலும்—செய்வது=செய்யாநிற்பது--ஏன் என்றாயேல் = என்னகாரணத்தாலென்று சங்கிப்பையாயின்,—குலவு மக்களை = விளங்காநின்ற (தம்) புத்திரர்களை—தந்தைபோல்=(குணங்கண்டு கோதாட்டலும், குற்றங்கண்டு கோபித்தலுஞ் செய்யாநின்ற) பிதாவைப்போல—சிட்டரைக்குளிர்ந்து=(தன்னால் அருளிச்செய்யப்பட்டசாஸ்திரவிதிநெறி நடக்குஞ்)சாதுக்களைச் சந்தோஷித்து(இன்பமடையப்பண்ணி,)—துட்டரைக்காய்வன் = நிஷேதவழியிற்செல்லும்)அசாதுக்களை (நரகாதிகளால்) தண்டிப்பன்;— கலைகள்நல்வழிவர=சாஸ்திரங்களின் (நிஷேத மார்க்கத்தைத் தவிர்ந்து,) விதிமார்க்கத்தில்வருதற்பொருட்டு—செய்யும்தண்டமும்=செய்யாநிற்குந்தண்டமும்—கருணைஎன்று அறிவாய்=கிருபையே(அல்லாமல் வேறல்ல) என்றறி.—எ-று.

முனிதல்=தாரித்திரம், வியாதி, நரகமுதலிய துன்பங்களால் வருத்துவிப்பது. நன்னெறியிற்செல்லும் புத்திரரைச் சந்தோஷித்து அவர்கட்குவேண்டிய நன்மைகளைச்செய்வதும், தீநெறியிற்செல்லும் புத்திரரைத் துவேஷித்து நன்னெறியில் வரத்தண்டிப்பதும் பிதாவுக்கு எப்படிப் பாரபட்சமில்லாத கருணையாமோ அப்படியே சாது, அசாது இருவரிடத்தும் ஈசுரன்செய்யும் அருள், முனிவுகள் இரண்டுங்கருணையேயல்லாமல் பாரபட்சமானவிஷமதிருஷ்டியன்று என்பதாம். (௬௦)

[ஈசுரன் விஷமதிருஷ்டியின்றி யாவரிடத்தும் சமதிருஷ்டியுடையவன் என்பதை இன்னும் அநேகதிருஷ்டாந்தங்களால் வற்புறுத்துகின்றார்.]

மனைவி லங்கறு மைந்தனே கற்பக மரங்கனல் புனன்
மூன்றும், தனையடைந்தவர் வறுமையுஞ் சீதமுந் தாகமுந்
தவிர்த்தாளும், அனைய வீசனு மடைந்தவர்க் கருள்செய்வ
னகன்றவர்க் கருள்செய்யான், இனைய குற்றங்க ளெவர்குற்ற
மாகுமென் றெண்ணிநீ யறிவாயே. (௬௧)

இ-ள். மனை விலங்கு அறும் மைந்தனே=குடும்பமாகிய(நடை) விலங்கறப்பெற்றமைந்தா—கற்பகமரம் கனல் புனல் மூன்றும் (பாரபட்சமில்லாமலிருந்து) தனை அடைந்தவர் வறுமையும் சீதமும்தாகமும்—தவிர்த்து ஆளும்=(முறையே)தவிர்த்துஇரட்சிக்கும்;—அனைய ஈசனும்=அவைபோலும் (ஒருவரிடத்து விருப்பும்,ஒருவரிடத்து வெறுப்பும் இல்லாத) ஈசுரனும்—அடைந்தவர்க்கு = (பாரபட்சமில்லாதவனென்றறிந்து தன்னைவேதத்தின் காண்டத்திரயவழியால்)ஆராதிப்பவர்க்கு--அருள்செய்வன்=அநுக்கிரகம்பண்ணுவன்:—அகன்றவர்க்கு அருள்செய்யான்=(தன்னை ஆராதனஞ்செய்யாது)நீங்கினோர்க்கு அநுக்கிரகம் பண்ணான்;—இனைய குற்றங்கள்=இத்தன்மையான தோஷங்கள்—எவர் குற்றம் ஆகும்என்று=யாவருடைய குற்றங்களாகுமென்று—எண்ணி நீஅறிவாய்=நீவிசாரித்தறியக்கடவாய்.—எ-று.

"அனையவீசனு மடைந்தவர்க் கருள்செய்வனகன்றவர்க்கருள் செய்யான்" எ-கு, உ-ம் பகவந்கீதை,

"எப்பொரு டனக்கு மியானெனத் திருத்தலா லெனக்கி யாரு
மொப்பர்க ளினிய ரின்னா தாரென வொருவ ரில்லை

யிப்படி யறியு மன்பர் பக்கலே யானு நிற்ப
னப்படி யவரு மென்பா லங்ஙன மமர்ந்து நிற்பார்.''—

எனவரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

"இனையகுற்றங்க ளேவர்குற்றமாகும்" எ-கு, உ-ம் பட்டினத்துப்பிள்ளையார் திருவிடைமருதூர் மும்மணிக்கோவை,

"போருதிடங்கொண்ட பொன்னி புரக் கு
மருதிடங் கொண்ட மருத வா ணா
நின்னது குற்ற முளதோ நின்னினை ந்
தெண்ண ருங்கோடி யிடர்ப்பகை களைந் து
கண்ணுறு சீற்றத்துக் காலனை வதை யா
இறப்பையும்பிறப்பையு மிகழ்ந்துசிறப்பொ டு
தேவ ராவின் கன்றெனத் திரியா ப்
பாவிக டமதே பாவம் யாதெனி ன்
முறியற் பெறுக்கன் முப்பழங் கலந் த
வறுசுவை யடிசி லட்டினி திருப்ப ப்
புசியா தொருவன் பசியால் வருந்து த
லயினியின் குற்ற மன்று வெயிலின்வை த்
தாற்றிய தெண்ணீர் நாற்றமிட் டிருப் ப
மடாஅ ஒருவன் விடாஅ வேட் கை
தெண்ணீர்க் குற்ற மன்றுகண் ணகன் று
தேன்றுளி சிதறிப் பூந்துணர் துறு மி
வானுகங் கிடந்த சோலை கிடப் ப
வெள்ளிடைவெயிலில் புள்ளிவெயர் பொடிப் ப
வடிபெயர்த் திடுவா னொரு வ
னெடிது வருந்துத னிழற்றீங் கன். றே.''

எனவரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

(உ௧௪) [ஆயின், அக்குற்றம் நீங்கி உய்யச் சீவர்களாற்
செய்யற்பால தென்னையோவெனின்?
அதற்குக் கூறுகின்றார்.]

ஒன்று கேண்மக னேபுமான் முயற்சியா லுறைத்துமா
நுடர்க்கீசன், நன்று செய்யவே காட்டிய நூல்வழி நடந்துநல்

லவர்பின்னே, சென்று துட்டவா தனைவிட்டு விவேகராய்ச்
செனித்தமா யையைத்தள்ளி, நின்று ஞானத்தை யடைந்த
வர் பவங்கள்போ நிச்சய மிதுதானே. (௬உ)

இ-ள். மகனே—ஒன்றுகேள்=(சகலஞானசாஸ்திரங்களின் சாரபூதமான) ஒருபாயத்தை(ச் சொல்லுகிறோம்) கேட்பாய்;—புமான் முயற்சியால் உறைந்து =புருஷப்பிரயத்தனத்தாலழுந்தி—மாநுடர்க்கு ஈசன் நன்று செய்யவே=மநுடர்களுக்கு ஈசுரன் பிரமாநந்தங் கொடுத்தற் பொருட்டே—காட்டிய = அருளிச்செய்த—நூல் வழி நடந்து=வேதத்தின் (காண்டத்திரய) நெறியில் நடந்து—நல்லவர் பின்னேசென்று=(பின் பிரமநிஷ்டர்களான) பெரியோர்கள்பிறகே திரிந்து—துட்டவாதனை விட்டு=(அப்பெரியோர்கள் சகவாசத்தாற் சாந்தியாதி வாசனைகளையுடையராய் முன்னுள்ள)குரோதாதிமலின வாசனைகளை யொழித்து—விவேகர் ஆய்=ஆன்மாநான்ம விவேகத்தை யுடையவர்களாய்—செனித்த மாயையைத்தள்ளி=அவிவேகத்தாலுண்டான பேதபுத்தியைப்போக்கி—நின்று= (தன்னநுபூதியிற் சிவோகமென்று) நின்று—ஞானத்தை அடைந்தவர் = (சமுசயரகித பிரமான்மவயிக்கிய) ஞானத்தைப்பெற்றவருடைய—பவங்கள்போம் =(சுரநரதிரியக்காதி ரூபங்களான வெகுவித) ஜநநங்கணீங்கும்;— இது தானே நிச்சயம்=இதுவே(சுருதி, ஸ்மிருதிகளின்) சித்தாந்தமாம்.—எ-று.

எவ்வகை முயற்சிசெய்பவரும், நெடுங்காலம், நிரந்தரம், நேசத்தோடு செய்யினன்றி அவ்வப்பயனை யடையாராகலின்,"புமான் முயற்சியா லுறைத்து" என்றார். "மாநுடர்க்கு" எ-து,

"மடல்வி ரிந்தம ரைமலர் வைகுவோன்
சடம னைத்தையுந் தந்துமு வந்தில
னிடர றுக்குமென் றெண்ணிநன் மாநுட
வுடல்ப டைத்தபி னேகையுற் றனரோ.''—

என்னும் பாகவதத்தின் கருத்தினால்என்க. ஈசுரார்ப்பணமாகச் செய்யும் நிஷ்காமகர்மாநுஷ்டானத்தால்அந்தக்கரணத்தின்மலதோஷமும், ஈசுரோபாசனையினால் விக்ஷேபதோஷமும் நீங்கித் தீவிரமான சிஞ்ஞாசையோடுகூடிப் பெரியோர்களை யடைந்தென்பார், "நூல் வழிநடந்து நல்லவர் பின்னே சென்று" என்றார்.

ஞானம் சர்வப்பிராயச்சித்த ரூபமாகலின், இதனைச்சொல்லிய சோபானக்கிரமமாக வடைந்தாலன்றித் தற்செயலைஈசுரச்செயலாகச் சொல்லித் திரிந்த பெருந்தோஷந் தவிராது என்பது கருத்து.(கூஉ)

[ஞானத்திற்குமுக்கியவந்தரங்கசாதனம் யா
(உகரு) தென்றும், அதன் சொரூபம் யாதேன்றுஞ் சங்கித்து
அவற்றைக் கூறுகின்றார்.]

இந்த ஞானந்தான் வருவதெப் படியெனி லிடைவிடா
விசாரத்தால், வந்த டைந்திடும் விசாரந்தா னேதெனின் மனு
தியாஞ் சரீரத்தில், இந்த நானெவன் சித்தெது சடமெது விர
ண்டுமொன் ஞக்கூடும், பந்த மேதுவீ டேதென வுசாவுதல்
பகர்விசா ரமதாகும். (கூ௩)

இ-ள். இந்த ஞானந்தான்=(சம்சாரநிவிர்த்திக்குக் காரணமாக) முன்சொன்ன பிரமான்மவயிக்கிய ஞானமானது—வருவது எப்படி எனின்=வாராநிற்பது எவ்விதமான முக்கியோபாயத்தாலென்று நீ சங்கிக்கில்,—இடைவிடா விசாரத்தால் = நிரந்தரம், நெடுங்காலம், (நேசத்தோடுகூடிச்) செய்யும் விசாரத்தாலேயே—வந்து அடைந்திடும்=வந்து பொருந்தாநிற்கும்—விசாரந்தான் எது எனின்=விசாரத்தின் சொரூபமாவது எவ்விதமாமென்றுகேட்பாயாயின்,—இந்தமனாதி ஆம் சரீரத்தில்=இம்மனமுதலாகிய சரீரத்திரயங்களில்—நான் எவன்=அகம்சத்தார்த்தமாவதுயாது?—சித்துஎது=இவைகளிற் சித்தாயிருப்பது யாது?—சடம் எது=சடமாயிருப்பது யாது?—இரண்டும் ஒன்ருகக்கூடும் பந்தம் எது=சிற்சடங்கள் இரண்டும் (தப்தாயபிண்டம்போல) ஒன்ருகப் பொருந்துகின்ற பந்தமாவது யாது?—வீடு எது=மோட்சமாவது யாது—எனஉசாவுதல்=என்று(நிரந்தரம் அழுந்த) ஆராய்தலே—பகர்விசாரமது ஆகும்=(சாஸ்திரங்களாலும், பெரியோர்களாலும்) கூருநிற்கும் விசாரரூபமாம்.—எ-று.

(உகசு) "ஞானக்கு முந்துசவ ணுதிகமே காரணம்"—

என வேதாந்தசூடாமணிமுதலியநூல்களிற்கூறியிருப்பதுபோற் கூருமல்"இடைவிடா விசாரத்தால் வந்தடைந்திடும்விசாரந்தான், நானேவன் சித்தேது சடமேது, எனவுசாவுதல்" என இங்கே கூறினதற்குக் காரணமென்னையோ வெனின்;—விவேகம், வைராக்கியம், சமாதிசட்சம்பத்தி, முமுட்சுத்துவம் இவைநான்கும்,சிரவண,

மனன, நிதித்தியாசனங்கண்மூன்றும், தற்பதார்த்த, துவம்பதார்த்த சோதனையொன்றும் ஆக இவ்வெட்டும் அந்தரங்க சாதனமென்றும், எக்ஞாதிகர்மங்கள் பகிரங்கசாதனமென்றுஞ் சொல்லப்படும்;அவைகளில் சிஞ்ஞாசுக்குப் பகிரங்க சாதனங்கள் தள்ளற்பாலன : அந்தரங்க சாதனங்கள் கொள்ளற்பாலன.சிரவணத்தில் அல்லது,ஞானத்தில் யாது பிரத்தியட்சப்பயனை யுடையது அது அந்தரங்கசாதனமெனப்படும். [பலன் எ-து,இங்கே உபயோகத்தை.] விவேகாதிகளின்றிப் பகிர்முகபுருஷனுக்குச் சிரவணங்கூடாதாகலின்,விவேகாதி நான்கனுபயோகஞ் சிரவணத்திலுளது; அப்படியே சிரவணுதிகளின்றி ஞானமுண்டாகாதாகலின் சிரவண, மனன, நிதித்தியாசனங்களி னுபயோகம் ஞானத்திலுளது;அப்படியே தற்பதார்த்தம்,துவம்பதார்த்தங்களை யறிந்தாலல்லாமல் அபேதஞானம்உண்டாகாது.இவ்வாற்ருல், விவேகாதி நான்கு சாதனங்களினுபயோகம் சிரவணத்திலும், சிரவணுதி நான்கு சாதனங்களினுபயோகம் ஞானத்திலுமிருப்பதால் எட்டும் அந்தரங்க சாதனங்கள்; யாது ஞானத்தில் அல்லது, சிரவணத்தில் பிரத்தியட்சப்பயனை யுடைத்தாகாமல் அந்தக்கரணசுத்தியாகிய பயனை யுடைத்தாயிருக்குமோ அது ஞானத்திற்குப்பகிரங்க சாதனமெனப்படும். இப்படிப்பட்டவை எக்ஞாதிகர்மங்களாம். எப்படியும் எக்ஞாதிகர்மங்கள் சம்சாரத்திற்குச் சாதனங்களாகலின் அவைகளால் அந்தக்கரணசுத்தி உளதாமெனலுங்கூடாது; அப்படியாஞலும் சகாமபுருஷனுக்குச் சம்சாரத்திற்கேதுவாம் : நிஷ்காமனுக்கு அந்தக்கரணசுத்திக்கு ஏதுவாம்; இவ்வாற்ருல், நிஷ்காம புருஷனுக்கு அந்தக்கரணசுத்தி வாயிலாக ஞானத்திற்கு ஏதுவாகலின், பகிரங்க சாதனமென்றும்,விவேகாதிகள் அந்தரங்கசாதனமென்றுஞ் சொல்லப்படும். தூரமாவுள்ளதற்குப் பகிரங்கமென்றும்,சமீபமாவுள்ளதற்கு அந்தரங்கமென்றும் பெயர். எக்ஞாதி கர்மங்களையும்,அவைகளின் சாதனங்களான ஸ்திரீ, தன, புத்திராதிகளையும்விடில் அவன் ஞானத்துக்கு அதிகாரியாவன். ஞானத்திற்கு அதிகாரியிடத்து எக்ஞாதிகள் பொருந்தாமையின் அவைதூரமாம்; விவேகாதிகள் ஞானுதிகாரியிடத்துப் பொருந்தியிருத்தலின் சமீபமாம்;இவற்றினும்பேதமுள; அவையாவையோவெனின்?—விவேகாதிகளினுபயோகம் சிரவணத்திலும், சிரவணுதிகளினுபயோகம் ஞானத்திலு மிருப்பதால் விவேகாதிகளைநோக்கச் சிரவணுதிகள் அந்தரங்கமாம் : சிரவணுதிகளைநோக்க விவேகாதிகள் பகிரங்கமாம். எப்படியும், விவேகாதிகளும் ஞானத்திற்கு அந்தரங்கசாதனங்களென்றே சர்வகிரந்தங்களி

லுங் கூறியுள்ளன: பகிரங்கமாகக் கூறவில்லை; அப்படியானாலும், விவேகாதிகட்கு ஞானத்தின் சாதனமான சிரவணத்தில்பிரத்தியட்சப் பயனிருக்கின்றது. சிரவணாதிகளைப்போல விவேகாதிகளும் சிஞ்ஞாசுவினாலடையற்பாலனவேயாம் : எக்ஞாதிகளைப்போலத் தள்ளற்பாலனவல்ல ; ஆதலால், அந்தரங்கமென்றனர் : எக்ஞாதிகளை நோக்கவும் அந்தரங்கமாம் ; ஆகலின், அந்தரங்க சாதனத்திற் சேர்த்துக்கூறினர். விசாரத்தினாற்பார்க்கில் ஞானத்திற்கு முக்கியவந்தரங்க சாதனம் தத்துவமஸிபாதி மஹாவாக்கியங்களாம்: சிரவணாதிகளுமல்ல. என்னை? யுத்தியினால் வேதாந்தவாக்கியங்களின் தாற்பரியநிச்சயம்சிரவணமெனப்படும். சீவபிரமங்களின்அபேதத்தின் சாதகமும், பேதத்தின்பாதகமுமாகியயுத்திகளால்அத்துவிதீயப்பிரமத்தின்சிந்தனம் மனனமென்று சொல்லப்படும். அநான்மாகார விருத்தியின் வியவதான ரகிதமான பிரமாகார விருத்தியின் ஸ்திதிநிதித்தியாசனமென்று சொல்லப்படும். நிதித்தியாசனத்தின் பரிபாகா வஸ்தையையே சமாதியென்பர்; இதனால் சமாதியும் நிதித்தியாசனத்தில் அந்தர்ப்பாவமாம் : வேறு சாதனமல்ல; இந்தச்சிரவண மனன நிதித்தியாசனங்கள் ஞானத்திற்குச் சாட்சாத்சாதனமல்ல; பின்னை எப்படிப்பட்டதெனின்;—புத்தியினது தோஷமாகிய அசம்பாவனை, விபரீதபாவனைகளின் நாசகமாம். சமுசயத்தை அசம்பாவனை என்பர். இப்படி விசாரசாகரத்திற் கூறியிருக்கின்றது; இவ்வபிப்பிராயத்தினாலேயே இவரும் சிரவண, மனன, நிதித்தியாசனங்களால் ஞானம் வருமென்னாது, "இடைவிடாவிசாரத்தால் வந்தடைந்திடும்" என்றார்.

"விசாரமதாம்" எ-று, உ-ம் வாசிட்டம்,

"கேடாதசிற்கண்ணானீ தான்கிளர்மே லவர்களுடனே தான், விடாதிவ் வுலகே தியாமாவொன் றறைக்க மெல்ல விசாரிப்பாய், தடாதுட் பொருடேர் வித்தைக்கு விசாரந் தானே தனிஞானங், கடாவியறியத் தக்கததிற் காணும் பாலின் மதுரம்போல்."—எ-ம்,

"முனியகன்றபின் னெயினர் கோன் றனியிட முந்திநன் மதியாலே, யனிச நானென்ப தாரென நாடின னடிமுதன் முடியீறாந், தனியு டம்பைநா னென்பது புதுமையாஞ் சடவுடல் காண்கேனான், றனிசெ யிவ்வுட லசேதனந் தசைமுதற்றன்னுமா தலினன்றே."—எ-ம்,

"கரண மீரைந்து மன்னியஞ் சடமெனுங் கணக்கினானன்றித், திரளெனக்கில வுடன்முத னனலன் சேடமே தென்னநோக்கில், விரவு சீவனே சேடமா மின்னதும் வேறென்றாற் றெரிகின்ற, தூரவி தானவே றென்றினாற் றெரியுமீதுயர்ந்ததத் துவமாகா,"—எ-ம்.

"தெரிவதாகியவிதனைய்யு மசற்றுவன் றெரிபொருளானுமோ பெரிது சேடமாய் விகற்பமற் றமலமாம் போறி வியானுகுமரிய யன்சிவ னிந்திர னந்தக னாதியா மிடந்தோறுஞ் சுரிகொண் முத்தினு ளாலென நிற்குமாற் றேன்றுமிவ்வுபர் போதம்."—

எனவும் வரும். மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. (௲௩.)

(௨௧௭) [பிரமான்ம வயிக்கியஞானத்திற்கு விசாரமே முக்கிய அந்தரங்க சாதனமாமேன்று முற்கூறியதைத்தானே இச்செய்யுள் தோடங்கி, ௲௭ - ம் செய்யுள் வரையில் வினாவிடைகளாற் சாதிக்கின்றார்.]

போன சன்மங்க டமிலநுட் டித்தநற் புண்ணிய பரிபாகம், ஞான மாக்குமே விசாரமே னென்றிடி னாமுறைத் திடக்கேளாய், ஆன புண்ணிய மீசுரார்ப் பணஞ்செயி னசுசிபோஞ் சுசியாகும், மான தம்பினை விசாரித்து ஞானத்தை மருவுமென் றறிவாயே. (௲௪)

இ-ள். போன சன்மங்கள் தமில்அநுட்டித்த=சென்றுபோன(அநந்த)ஜநநங்களி லநுஷ்டித்துவந்த—நற்புண்ணியபரிபாகம்=சற்கருமபரிபாகமானது—ஞானம் ஆக்குமே=ஞானோதயமாகும்படி செய்யுமே?—விசாரம் ஏன் என்றிடில்=ஆன்மாநான்ம விசாரமேற்றிற்கென்றுநீவினாவிடில்,—நாம் உரைத்திடக் கேளாய்=அதற்குயாங்கூறும் உத்தரத்தைக் கேட்பாய்;—ஆனபுண்ணியம் ஈசுரார்ப்பணம்செயின்=(தத்தம் வருணாச்சிரமங்களுக்கு)உசிதமானபுண்ணியங்களை(ப்பலாபேட்சையின்றி) ஈசுரார்ப்பணமாகச் செய்யில்—அசுசி போம் சுசி ஆகும்=(அந்தக்கரணத்தின் கண்ணுள்ள) பாவமாகிய அசுத்தம்நீங்கி (மலினநீங்கிய தர்ப்பணம்போல) அது சுத்தமாம்;—மான தம் பினை

விசாரித்து=சுத்தமான அம்மனமானது பின்னர்ச் சிற்சடங்களைவிசாரித்து—ஞானத்தை மருவும் என்று அறிவாய்=ஞானத்தைப் பொருந்தா நிற்குமென் றறிவாயாக—எ-று.

சற்கருமானுண்டானமானது சித்தசுத்திமாத்திரப்பயனைப் பயவா நிற்குமல்லது, விசாரம்போல நேரே ஞானத்தைப் பயவாது என்பதாம்.

இங்ஙனம் வினவியது ஞானசாதன சமுசயம். (கூச)

[சகலத்தையும் பயக்கவல்ல சற்கருமங்கள் அஞ்ஞானத்தை
நிவிர்த்தித்தல் இலேசாகலின், விசாரம்
ஏனென மீட்டும் வினுதல்.]

பத்தி யும்வயி ராக்கிய மும்பர லோகமு மணிமாதி
சித்தி யுந்தவ நிட்டையும் யோகமுந் தியானமுஞ் சாரூப [ம்
முத்தி யுந்தரும் விசித்திர கருமங்கண் மோகமாத் திரந்தனி ஞ
புத்தி தந்திட லருமையோ விசாரமேன் புண்ணிய குருமூர்
[த்தி. (கூரு)

இ-ள். பத்தியும்=ஈசுரனிடத்தன்பும்;—வயிராக்கியமும்=(சகலத்தினும்) நிராசையும்;—பரலோகமும்=சுவர்க்கலோகமும்;—அணிமா ஆதி சித்தியும்=அணிமாமுதலிய வஷ்டசித்தியும்;—தவ நிட்டையும்=தவத்திலுறுதியாகநிற்றலும்;—யோகமும்=இயமாதியஷ்டாங்கயோகமும்;—தியானமும்=சகுண, நிர்க்குணத் தியானமும்;—சாரூப முத்தியும்=சாரூபமோட்சமும் (ஆகியவிவற்றை)—தரும் விசித்திர கருமங்கள்=சொலிக்கும்ஆச்சரியமான சற்கருமங்கள்—மோகம்மாத்திரந்தனினும்=தன்னைப்பிரமமாக அறியாதவறியாமைமாத்திரத்தை நிவிர்த்திப்பிக்கும்—புத்திதந்திடல் அருமையோ=ஞானத்தைத்தருதல் அருமையோ—விசாரம் ஏன்=விசாரம் யாதுக்கு?—புண்ணிய குருமூர்த்தி=புண்ணியரூபமான குருவே.—எ-று. (கூரு)

[விசாரத்தாலல்லது, ஞானம் உளதாகாதென்பதைத்
திருஷ்டாந்தமுகத்தா லுணர்த்துகின்ருர்.]

வேடமாறிய பேர்களை யறியவே வேண்டினுன் மகனேகேள்
கூட மாமவர் சுபாவங்கள் சீலங்கள் குறிகளாய்ந் தறியாமல்

ஓடி யுங்குதித் துந்தலை கீழ்நின்று முயர்ந்தகம் பத்தேறி
ஆடி யும்பல கருமங்கள் செய்யினு மவருண்மை தெரியாதே.

இ-ள். வேடம் மாறிய பேர்களை=தம்வேடத்தைவிட்டு மாறுவேடங்கொண்டு மறைந்தோரை—அறியவே வேண்டினுல்=அறிய வேண்டின்—மகனேகேள்=மைந்தாநீகேட்டி;—கூடம் ஆம் அவர்=மறைந்திருப்பவைகளான அவரது—சுபாவங்கள்=குணங்களையும்,—சீலங்கள் = ஒழுக்கங்களையும்,—குறிகள்=சின்னங்களையும்—ஆய்ந்து அறியாமல்=ஆராய்ந்து (அவர் இனையரென) அறியாமல்—ஓடியும் =வெகுதூரங் கால்சலிக்கவோடியும்,—குதித்தும் = வளையிலேறிப் பாய்ந்தும்,—தலைகீழ் நின்றும்=தலைகீழ், (கால்மேலாக) நின்றும்,—உயர்ந்த கம்பத்து ஏறி ஆடியும்=உன்னதமான கம்பத்தின்மீதேறிக் கூத்தாடியும்,—பலகருமங்கள் செய்யினும்=இன்னும், அநேககருமங்களைச் செய்யினும்—அவர்உண்மைதெரியாது=வேடமாறினேருண்மை யறியவாராது.—எ-று. (கூசு)

[முற்கூறிய திருஷ்டாந்தம்போலத் தாஷ்டாந்
தத்தும் ஆமெனல்.]

இன்ன வாறந்தப் பிரமத்தை யறிவிக்கு மிலக்கணத்தால் வேதம், சொன்ன ஞானமும் விசாரத்தால் வருமன்றிச்
சுருதிநூல் படித்தாலும், அன்ன தானங்க டவங்கண்மந் திரங்களா சாரங்கள் யாகங்கள், என்னசெய்யினுந் தன்னைத்தானறிகின்ற நிலைகளால் வாராதே. (கூஎ)

இ-ள். இன்னஆறு=இத்திருஷ்டாந்தப்படி—அந்தப்பிரமத்தை =(நீலாதிவஸ்துக்களோடுகூடி அவ்வண்ணமாய்த் தோற்றும் ஸ்படிகம்போலப் பஞ்சகோசங்களோடுகூடி அவைகளே தானாய்த்தோற்றும்) அப்பிரமத்தை—இலக்கணத்தால்=(சொரூபம், தடஸ்தம், அதத்வியாவிருத்தி) என்னுமூவகை இலக்கணங்களால்—அறிவிக்கும்=அதிகாரிக்குத் தெரிவிக்கும்—வேதம்சொன்ன ஞானமும்=வேதங்களாற் பிரதிபாதிக்கப்பட்ட (பிரமான்மவயிக்கிய) ஞானமும்—விசாரத்தால் வரும் அன்றி=கூரு-ம் செய்யுளிற் கூறிய விசாரத்தால்வருமே யல்லாமல்—சுருதி நூல் படித்தாலும்=வேதசாஸ்திரங்களைக்கற்றாலும்,—அன்ன தானங்கள்=அன்னதான(முதலியதான)ங்களும்,—

தவங்கள்=கிருச்சிரசாந்தராயணாதி தவங்களும்,—மந்திரங்கள்=(பஞ்சாட்சர, அஷ்டாட்சராதி) மந்திரசெபங்களும்,—ஆசாரங்கள்=(வருணாச்சிரம) ஆசாரங்களும்,—யாகங்கள்=(தத்தம் வருணத்திற்குரிய) யாகங்களும் (ஆகிய இவைகளில்) என்னசெய்யினும்=யாதுசெய்யினும்—தன்னைத் தான் அறிகின்றது=தன்னைத்தானறிவது—இவைகளால் வாராது=இவற்றாலுளதாகாது.—எ-று.

"தன்னைத்தா னறிகின்றது" என்று பின்னுங்கூறினது ஞானத்தின் சொரூபம் இனைத்தெனக் காட்டினது; இப்படியே திருமந்திரத்திரத்தில்,

"தன்னை யறிவ தறிவா மஃதன்றிப்
பின்னை யறிவது பேயறி வாகுமே."—

என்றருளிச் செய்திருப்பது காண்க. சொரூபலட்சண முதலிய மூன்றனையும், "ஆகமுதலன" என்னும் வேதாந்தசூடாமணியின் செய்யுளாலறிக. (கூஎ)

(உகஅ) [கருமத்தாலன்றி, ஞானத்தால் அஞ்ஞானம் ஒழியுமாறு எவ்வாறெனத் திருஷ்டாந்த முகத்தாற் சீடன் வினாதல்.]

துளங்கு தர்ப்பண மழுக்கறக் கைக்கொண்டு துலக்கினாற் போமன்றி, விளங்கு புத்தியா லுலகிலார் துலக்கினார் விமலதேசிகமூர்த்தி, களங்க மாகுமஞ் ஞானமு மப்படிக் கருமத்தாற் கழுவாமல், உளங்கு றித்தஞா னத்தினா லெப்படி யொழியுமீ தருள்வீரே. (கூஅ)

இ-ள். துளங்கு தர்ப்பணம் அழுக்கு அற=ஒளிர்கின்ற கண்ணாடியிலேறிய அழுக்கறும்படி—கைக்கொண்டு துலக்கினால்போம் அன்றி=(அதையகற்றவல்ல சாதனங்களைக்) கையிற்கொண்டு விளக்கினாற் போகுமல்லாமல்—விளங்குபுத்தியால்=விளங்குகின்றபுத்தியினால்—உலகில் துலக்கினார் ஆர்=உலகின்கண் விளக்கினோர் யாவர்! (ஒருவருமிலர்)—விமல தேசிக மூர்த்தி=அவித்தியாமல பிறந்த குருவே—அப்படி=அத்திருஷ்டாந்தப்படி—களங்கம் ஆகும் அஞ்ஞானமும்=களங்கமாகிய வஞ்ஞானமும்.—கருமத்தால் கழுவாமல்=சற்கருமத்தால் நீக்கப்படாமல்—உளம் குறித்த ஞானத்தினால்=அந்தக்கரணத்தால் (மித்தையென) மதிக்கும் ஞானத்தால்—எப்படி ஒழியும்=எவ்வாறுநீங்கும்;—ஈது அருள்வீர்=இதனை உரைத்தருள்வீராக.—எ-று.

அஞ்ஞானத்தைக் "களங்கம்" எ-து, ஆன்மாவை மறைத்தலின் என்க. (கூஅ)

[முற்செய்யுளிற் சீடன்கூறிய திருஷ்டாந்தம் விஷமமெனக் காண்பித்து மறுத்துத் தாஷ்டாந்தத்திற்குச் சமமான திருஷ்டாந்தம் இதுவெனக் காண்பிக்கின்றார்.]

தர்ப்ப ணத்தினிற் களிம்புவாஸ் தவமலஞ் சகசமாதலின்மைந்தா, கற்ப ளிங்கினிற் கருநிறஞ் சகசமாக் கறுத்ததன்றாரோபம், தர்ப்ப ணத்தினி லழுக்கற வேண்டினாற் சாதனத்தொழில்வேண்டும், கற்ப ளிங்கிலா ரோபமே கறுப்பென்று கண்டிட மனப்போதும். (கூகூ)

இ-ள். தர்ப்பணத்தினில் களிம்பு=கண்ணாடியின் கண்ணுள்ள களிம்பானது—வாஸ்தவமலம் சகஜம்=*வாஸ்தவமலமும் ‡சகஜமுமாம்.—மைந்தா=மகனே—கற்பளிங்கினில்=ஸ்படிகக் கல்லில்—கருநிறம்=பற்றிபாய்ந்துள்ள கறுப்புநிறம்—சகசமாக் கறுத்தது அன்று=சகஜமாகக்கறுத்திருப்பதல்ல;—ஆரோபம்=பொய்யாகவுள்ளது;—ஆதலின்=ஆதலினால்,—தர்ப்பணத்தினில் அழுக்கு அறவேண்டினால்=கண்ணாடியின்கண்ணுள்ள அழுக்கை யொழிக்கவேண்டின்—சாதனத்தொழில் வேண்டும்=அதனை யொழிக்கவல்ல சாதனமாகிய தொழில்வேண்டும்:—கற்பளிங்கில்=ஸ்படிகக்கல்லில்—கறுப்பு ஆரோபமே என்று கண்டிட=கருநிறம்பொய்யேயென்றுகண்டகற்ற—மனம்போதும்=மனமேபோதும்.—எ-று.

அறுக்கவென்னும் பிறவினையில், "அற"என்னுந் தன்வினைவந்தது. ஏனைய கண்ணாடியினழுக்கைக் களிம்பென்று வழங்காமையின் இதின் முதற்பாதத்தில்"தர்ப்பணம்" எ-து, செம்புக்கண்ணாடியை; இங்ஙனங்கூறியது கண்ணாடியின் மலத்திற்குச் சகஜதர்மங்கூறி மறுத்தற்பொருட்டு என்க. (கூகூ)

* வாஸ்தவம்=சத்தியம். ‡ சகஜம்=கூடவே உண்டானதர்மம்.

அஸ்திப்பாதிப்பிரிய ரூபமான தன்னில் நா
[ஸ்படிகம்போலும் சடன், துக்கி என்னும் விபரீதப்
ன்சேத்துப்போகிறவன், ஆரோபமாகத் தோற்று
பிரதீதி மாயையினுல் சற்கருமங்கள் அதற்குச்
கின்றதாகலின், பாதகமாகாது என
சாதகமல்லது, ஞானமே பாதகமாம்
மறுத்து சித்தாந்தத்தைக்
என்னுஞ் சித்தாந்தத்தைக்
கூறுகின்ருர்.]

இங்கு மப்படிச் சச்சிதா நந்தத்தி லிடர்சடம் பொய்மூன் றம், தங்கு மாயையின் கற்பித மன்றியே சகசவாஸ் தவமன் றே, பங்க மாகுமஞ் ஞானத்தைக் கருமங்கள் பகைசெயா துறவாக்கும், துங்க ஞானமே கருமவஞ் ஞானத்தைச் சுடு கின்ற நெருப்பாமே. (௭0)

இ-ள். இங்கும்=தாஷ்டாந்தத்திலும்—அப்படி=அத்திருஷ்டா ந்தப்படி—சத் சித் ஆநந்தத்தில்=அஸ்தி பாதிப்பிரியரூபமாகியதன னில்—பொய் சடம் இடர் மூன்றும்=அசத்து சட துக்கங்களென்னு ம்—தங்கும் மாயையின் கற்பிதமே அன்றி=(சுத்தியில்ரஜதம்போல ஆரோபமா) யிருக்கும் (சரீரத்திரய ரூபமான) அஞ்ஞானத்தினுற் கற்பிதமேயல்லாமல்—சகசவாஸ்தவம் அன்று=சகஜமுமன்று,வாஸ்த வமுமன்று.—பங்கம் ஆகும் அஞ்ஞானத்தை=அசத்து சட துக்காத் மகமான அஞ்ஞானத்தை=கருமங்கள்=(புண்ணிய) கருமங்கள்— பகைசெயாது=பகைத்து நாசஞ்செய்யாமல்—உறவு ஆக்கும்= (தம க்கு) உறவாகப்பண்ணும்:—துங்கஞானமே=உயர்வான பிரமான்ம வயிக்கியஞானமே—கரும அஞ்ஞானத்தை=கருமத்தையும்,அஞ்ஞா னத்தையும்—சுடுகின்ற நெருப்பு ஆம்=தகிக்கவல்ல தீயாம்.—எ-று.

"மாயையின்" என்னும் பதத்திற்கு, சரீரத்திரய ரூபமானவஞ் ஞானத்தினுல் என்றபொருளுரைத்தது இனி வரு-வது செய்யுளில் "உலகமான வஞ்ஞானமும்,பலவுமான வஞ்ஞானமும்" என இவ்வா சிரியர் கூறியிருக்கும் அபிப்பிராயங்கொண்டு என்க. அந்தகாரத்தை மேகபடலம்போலச் சற்கருமங்கள் அசர்த்தா, அபோக்தாவாகியதன னைக் கர்த்தா, போக்தாவாகச் செய்தலின்,"அஞ்ஞானத்தைக்கருமங் கள் பகைசெயா துறவாக்கும்" எ-ம், சூரியன் அந்தகாரத்தைக் கெ டுப்பதுபோலச் சமுசயரகிதமாயெழும் பிரமான்ம வயிக்கியஞானம்

அஞ்ஞான கர்மங்களை நாசஞ் செய்வதால், "துங்க ஞானமே கரும வஞ் ஞானத்தைச் சுடுகின்ற நெருப்பாம்" என்றுங் கூறினர். (௭0)

[கூறிப்போந்ததைப் பிரசித்தமான அநுபவத்தாற்
சாதிக்கின்ருர்.]

மனைக்குள் வைத்தபண் டங்களை மறந்தவன் வருட நூ றழுதாலும், நினைத்துணர்ந்தபின் கிட்டுமப் படியிந்த நின்மல வான்மாவும், அனர்த்த மானதன் மறதியைக் கெடுத்துத்தன னறிவினுற் காணுமல், கனத்த கர்மங்க ளூறுகஞ் செய்யி னுங் காணுமோ காணுதே. (௭௧)

இ-ள். மனைக்குள் வைத்த பண்டங்களை=மனையினுள் வைத்த (அல்லது,புதைத்துவைத்த)இரத்தினமுதலியபதார்த்தங்களை--மறந் தவன்=வைப்பிடந்தெரியாது மறந்தபுருஷன்—வருடம் நூறு அழு தாலும்=நூறுவருஷம் உரோதனஞ்செய்யினும்—நினைத்து உணர்ந்த பின் கிட்டும்='உரோதனஞ் செய்ததாற் கிடைக்காமல்)யோசித் தறி ந்தபின் (அப்பதார்த்தங்கள்) எப்படிக்கிடைக்குமோ—அப்படி=அந் தப்படி—இந்த நின்மல ஆன்மாவும் = யாவர்க்கும் அபரோட்சமான நிர்மலமாகிய ஆன்மாவும்—அனர்த்தம் ஆன=துன்பத்திற்குக்காரண மான—தன் மறதியைக்கெடுத்து=தனதறியாமையை(விசாரத்தால்) நசிப்பித்து—தன் அறிவினுல் காணுமல்=தனது ஞானத்தாற்காணப் படாமல்—கனத்த கர்மங்கள் = பாரமாகிய கர்மங்கள்=நூறு உகம் செய்யினும்=அநேக உகங்களிலியற்றினும்—காணுமோ காணுது= காணப்படுமோ ?படாது.—எ-று.

"இந்த ஞானந்தான்" என்னுஞ் செய்யுண்முதல், "மனைக்குள் வைத்த" என்னுஞ் செய்யுள்வரையும் ஞானசாதனங்கருமமா? அல் லது, விசாரமா என்றெழுந்த சந்தேகந் தெளிவித்ததாம்.

இவை பிரமேய சந்தேகங்களெனக் காண்க. (௭௧)

(உககூ) [பிரமாணசந்தேகந் தெளிதற்பொருட்டுச்
சீடன் வினுதல்.]

நன்மை யாங்குரு வேசுகந் தருவது ஞானமே யெனும் வேதம், தன்ம பாவமிச் சிரங்களாற் றேவர்க டருவிலங் குக ண்மாந்தர், சென்ம மாகுவ சாதியா சாரமே செய்தவஞ் சுக

மென்று, கன்ம காண்டத்தில் விதித்ததென் விதித்துள கா (எஉ)
ரண முரையீரே.

இ-ள். குருவே—நன்மை ஆம் சுகம் தருவது=நிரதிசயாநந்த
மான சுகத்தைத் தரத்தக்கது—ஞானமே எனும் வேத=(பிரமான்ம
வயிக்கிய) ஞானமேயென்று சொல்லும் வேதமானது—தன்மபாவம்
மிச்சிரங்களால்=புண்ணியகருமம், பாவகருமம், மிசிர கருமங்களால்
—(முறையே) தேவர்கள் (சென்மம்)=தேவஜன்மமும்,—விலங்குகள்
தரு (சென்மம்)=மிருகமுதல், ஸ்தாவர பரியந்தமான ஜன்மமும்,—
மாந்தர்சென்மம்=மநுடஜன்மமும்-ஆகுவ (என்று)=உண்டாவனவா
மென்று,—சாதிஆசாரமேசெய்தவம் (என்று)=(அவனவன்) சாதியி
னொழுக்கமே (அவனவனுக்குச்) செய்யதக்கனவான தவமா மென்
றும்,—சுகம் என்று=இதனாலே சுகமுண்டாமென்றும்—கன்மகாண்
டத்தில் விதித்தது என்=கர்மகாண்டத்தில் விதித்திருப்பது யாது
சருதி?—விதித்து உள=(இப்படியாக) விதித்திருக்கின்ற—காரணம்
உரையீர்=காரணத்தை யருளிச்செய்வீராக.—எ-று.

புண்ணியம், பாவம், மிசிரம் என்னும்மூவகைக்கருமங்களும் உத்
கிருஷ்ட, மத்திம, சாமான்யபேதத்தால் ஒவ்வொன்றும் மும்மூன்று
விதமாயிருக்கும்; புண்ணிய உத்கிருஷ்டத்தால் இரண்யகர்ப்பாதி
சரீரப் பிராப்தியும், புண்ணிய மத்திமத்தால் தேவேந்திராதி சரீரப்
பிராப்தியும், புண்ணிய சாமான்யத்தால் யட்ச, ராட்சச, கிந்நர, கிம்
புருஷ, பைசாசாதி சரீரப்பிராப்தியும், பாவ உத்கிருஷ்டத்தால் பிரா
ணிகளுக்குத் துக்கத்தைக் கொடாநிற்கும் தேள், பாம்பு, கொசுகு,
மூடு, புலி, கரடிமுதலிய சரீரப்பிராப்தியும், பாவமத்திமத்தால் புளி,
மா, பலா, தென்னை, எருமை, பருந்து முதலிய சரீரப்பிராப்தியும்,
பாபசாமான்யத்தால் பசு, யானை, குதிரை, அரசு, துளசி முதலியசரீ
ரப்பிராப்தியும், மிசிர உத்கிருஷ்டத்தால் நிஷ்காம புண்ணியபலத்தா
லுளதாகுஞ் சித்தசுத்தியும் அதனால் சாதனசதுஷ்டயமும், அவற்
றால் சற்குருலாபமும், அதனால் சிரவணாதிகளும், சிரவணாதிகளால்
அபரோட்சஞானமும் பெற்று அவ்வபரோட்ச ஞானத்தால் சீவன்
முத்திச் சுகத்தை யடையத்தக்க சரீரப்பிராப்தியும், மிசிர மத்திமத்
தால் ஆசிரமத்திற் குசிதமாகிய காமியகர்ம யோக்கியமான சரீரப்
பிராப்தியும், மிசிரசாமான்யத்தால், சண்டாள, பாண்டு, குஷ்ட, பெரு
வியாதிகளையுடைய சரீரப்பிராப்தியும், உண்டாவதால், "தன்மபாவ
மிச்சிரங்களாற்றேவர்கடருவிலங்குகண்மாந்தர், சென்மமாதுவ"
என்றது.

"சாதியா சாரமே செய்தவம்" எ-கு, உ-ம் பகவற்கீதை,

"கறைசெயைம் புனல்களைக் கரண நான்குடன்
முறைமுறை யடக்கலுந் தவமுந் தூய்மையும்
பொறையொடு கல்வியும் பொருந்து ஞானமு
மறையவர் தொழிலென வகுக்கப்பட்டதே."—எ-ம்,

"நிலைமையுங் கொடையொடு தறுக ணாண்மையு
நிலைமையுங் கீழ்ப்படா நெஞ்சி னிட்டமுங்
கொலைபயில் போர்களிற் புறங்கொ டாமையுஞ்
சிலைமலி தோளின ரசர் செய்கையே."—எ-ம்,

"உழுதொழில் பசுக்களை யோம்பல் வாணிகம்
வழுவறச் செய்தொழில் வணிகர் வாழ்க்கையாம்
பழுதற விவர்களைப் பாது காத்தலே
விழுமிய தொழில்கள்வே ளாளர்க் கென்பவே."—எ-ம்,

"தீரா வகைதஞ் செயலே செயவே
நாரா யணனு முதனா யகனுக்
காரா தனையா மதனா லவனே
வாரா வழியாம் வரமே தருமால்."—
எனவும் வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (எஉ)

[மேலைவினாவிற்கு நான்கு செய்யுளால் உத்தரங் கூறல்.]

தினமு மண்ணுக்ர் பிள்ளைநோய்க் கிரங்கியே தீம்பண்ட
மெதிர்காட்டிக், கனம ருந்துக ளொளித்துவைத் தழைக்கின்
ற கருணைநற் றாய்போலே, மனைய றங்கள்செய் மகங்கள்செய்
நன்றென்று மலர்ந்தவா சகஞ்சொல்லும், நினைவு வேறுகாண்
சுவர்க்கமா மிகளந்த நிண்ணயந் தெரியாரே. (எ௩)

இ-ள். தினமும்=நாள்தோறும்—மண் நுகர்பிள்ளை நோய்க்கு=
(சாரமற்ற) மண்ணையுண்ணுந் தன்பிள்ளையின் வியாதிக்கு—இரங்கி
=(மனம்) இரங்கி—தீம்பண்டம் எதிர்காட்டி=(அப்பிள்ளைக்கு) இனிப்
பான பதார்த்தங்களை எதிரேகாட்டி—கன மருந்துகள் ஒளித்துவைத்
து=கனமான அவுஷதங்களை மறைத்துவைத்து—அழைக்கின்ற=

(பன்முறை) அழையாநின்ற—கருணை நற்றாய் போலே=கருணையுடைய நல்ல மாதாவைப்போலவே—மனை அறங்கள் செய்=இல்வாழ்க்கைக்குரிய அறங்களைச்செய்வாயாக,—மகங்கள்செய்=எக்ஞங்களைச் செய்வாயாக—நன்று என்று=(இவற்றால்) சுகமுண்டாகுமென்று—மலர்ந்த வாசகம் சொல்லும்=விரிந்த (சுருதி) வாக்கியங்கள் கூறாநிற்கும்;—நினைவு வேறு காண்=(இங்ஙனங் கூறுகின்ற சுருதியின்) கருத்தானது (இதுவல்ல,) வேறாகும்;—சுவர்க்க காமிகள்=சுவர்க்கபோகங்களில் இச்சையுடையோர்—அந்த நிண்ணயம் தெரியார்—அந்நிச்சயத்தை யறியார்.—எ-று..

"தினமழ மண்ணுகர் பிள்ளைநோய்க் கிரங்கியே தீப்பண்டமே திர்காட்டிக், கனம நந்துக ளோளித்துவைத் தழைக்கின்ற கருணை நற் றாய்போலே" என்றுகூறிய திருஷ்டாந்தத்தால் தாஷ்டாந்தத்தின்கண் ஜநநந்தோறும் சாரமற்ற விஷயங்களை யுண்டு வருவதால் அஞ்ஞானியாகிய பாலனடைந்துள்ள ஜநநமரணரூபமான நோய்க்கு மனமிரங்கி அதனைத் தீர்க்கவல்ல பரமாத்வைத ஞானத்தை யொளித்துவைத்து அவனுக்கிதமாகத்தோன்றுகின்ற சுவர்க்கவின்பங்களைக் காட்டி என்னும்பொருள் கொள்ளக்கிடந்தமை காண்க. "தீம்பண்டமேதிர்காட்டிக், கனமருந்துக ளோளித்துவைத்து" எ-அ, "துடசிக்வாநியாயம்."

(௭௩.)

[அங்ஙனம் விதித்த சுருதியின் கருத்து வேறென்பதற்கு உத்தி கூறுகின்றார்.]

போக மாருயிர் கண்டதை யுண்பதும் புணர்வதுமியல் பேகாண், ஆக மங்களுஞ் சுபாவத்தை விதிக்குமோ வத்தனை தெரியாதோ, காக மேகறுத் திடுநெருப் பேசுடு கசந்திடு வேம்பேநீ, வேக வாயுவே யசையென வொருவரும் விதித்திடல் வேண்டாவே.

(௭௪)

இ-ள். போகம் ஆர் உயிர்=(ஐம்புலன்களாலும்) போகங்களை யுண்ணுநின்ற வுயிர்கள்—கண்டதை உண்பதும்=நேர்ந்தபதார்த்தங்களை யுண்ணுநிற்பதும்,—புணர்வதும்=(நேரிட்டபெண்களைக்) கலவிசெய்வதும்—இயல்பேகாண்=சுபாவமே (அல்லாமல், வேறில்லை.)—ஆகமங்களும்=சுருதிகளும்--சுபாவத்தைவிதிக்குமோ=(உயிர்கட்கு) இயல்பாயுள்ள அவ்வருந்தல், பொருந்தல்களை (விலக்குமேயல்லாமல்,) விதிக்குமோ?—அத்தனை தெரியாதோ=(சர்வஞ்ஞமுடைய சுருதிகட்கு) அவ்வளவு தெரியாதா?—[சுபாவத்தை விதிக்கவேண்டாமென்பதற்குத் திருஷ்டாந்தங் கூறுகின்றார்.]காகமே கறுத்திடு=வாயசமே, நீ கறுத்திடு,—நெருப்பே சுடு=தீயே நீசுடு,--வேம்பே கசந்திடு=வேம்பே நீகைத்திடு,—வேக வாயுவே அசை=வேகமுடைய வாயுவே நீ சலித்திடு—என=என்று—-ஒருவரும்=யாரொருவரும்—விதித்திடல் வேண்டாவே=விதிக்கவேண்டுவ,தில்லையே.—எ-று.

இதனால், யாதொருவேதத்திற்கும் பிரவிர்த்தியில் அபிப்பிராயமில்லையம்பற்றென்னை அபிப்பிராயமென்னில்;--நிஷித்தசுபாவிகமான பிரவிர்த்தியினின்றுந் தவைகவிற்றானே அபிப்ராயமாம் என்க. ()

["மனைய றங்கள்செய் மகங்கள்செய் நன்றென்று" விதித்த சுருதியின் அபிப்பிராயம் உணர்த்துகின்றார்.]

கள்ளு வூனுநீ விரும்பினன் மகங்கள்செய் காமத்தின் மன தானல், கொள்ளும் பெண்டொடு கலவிசெய் யெனிலிவன் குறையெலாந் தொடானென்றே, தள்ளும் வேதத்தின் சம்மதஞ் சகலமுந் தவிர்வதே கருத்தாகும், விள்ளு மிவ் விதி யென்னெனிற் பூருவ நியமமாம் விதியன்றே.

(௭௫)

இ-ள். கள்ளும் ஊனும் நீ விரும்பினல்=மதுவும் மாமிசமும், (உண்ண) நீ இச்சித்தால்—மகங்கள்செய்=யாகங்கள்செய்து (அந்த யாகஸ்தலத்தில் நீயுண்பாய்,)—காமத்தில் மனது ஆனல்=ஸ்திரீயின் புணர்ச்சியில் மனதிருந்தால்—கொள்ளும் பெண்டொடு கலவிசெய்=(விவாகத்தால் மனைவியாக)வரித்தஸ்திரீயுடன்புணர்தலைச்செய்—எனில்=என்று (நாம்)விதிக்கின்,—(நமது ஆக்ஞைக்கஞ்சி)இவன்=இப்புருடனானவன்—குறை எலாம்=(நிரந்தரம்) நேரிட்ட போகங்களையும், நேரிட்ட எனையஸ்திரீகளையும்—தொடான் தள்ளும் என்றே=ஸ்பரிசியாமல் விட்டுவிடுவனென்றே—வேதத்தின் சம்மதம்=சுருதியின்சம்மதம்;(ஆகலின்,) சகலமும்தவிர்வதே கருத்து ஆகும்=சகலத்தையும் விட்டொழிவதே அதற்கபிப்பிராயமாம்;—ஆயின்,) விள்ளும் இவ்விதி என் எனின்=("மனையறங்கள்செய், மகங்கள்செய் நன்றென்று")முன்சொல்லிய அவ்விதியானது என்னவிதியென்று நீ சங்கிக்கில்,—பூருவநியமம் ஆம் விதி=பூருவபட்சமான விதியாம்: (சித்தாந்தமன்று:)—எ-று. அன்று, ஏ-அசைகள்.

(௭௫)

[வேதத்தின் அபிப்பிராயம் நிவிர்த்தியிலேயே யல்லாமல், பிரவிர்த்தியில் இல்லை யென்னுஞ் சித்தாந்தத்தை விரித்தும், சர்வத்தையும் விடுவேதால் வேதநிந்தை, உலக நிந்தை இன்றேன்பதை அநுபவத்திலுங் காட்டுகின்றார்.]

மதுவி றைச்சிக ளுண்ணென்ற சுருதியின் மணந்துபாரெனல்பாராய், மிதுன விச்சையும் புத்திரோற் பத்தியால் விருப்பென்ற விதிபாராய், இதையும் விட்டொழி யதிநயிட்டிகவந்நிக் கிகழ்ச்சியற் றதும்பாராய், அதைய றிந்துகன் மங்களா சைகளொழிந் தாநந்த மடைவாயே. (எசு)

இ-ள். மது இறைச்சிகள் உண் என்ற சுருதி=மதுபானம், மாமிசபட்சணங்களில் (இச்சைவரில் நரகதுக்கம் வாராமற் போகும்படி எச்ஞஞ்செய்து அவ்வெக்ஞஸ்தலத்தில்) அவைகளைப் புசிப்பாயாக வென்றவேதம்—பின்=பின்னே—மணந்துபார்எனல்பாராய்= (எக்ஞ ஸ்தலத்திலும் மதுமாமிசங்களைமோந்துபார்ப்பது மாத்திரமாய் ஒழிவாயாகில் வெருகாலஞ் சுவர்க்கபோகங்களை யனுபவிக்க வருமாகலின், அவைகளை யுண்ணுமல்) மோந்துபாரென்று சொல்லுஞ் சுருதி வசனத்தையும் நீ பார்ப்பாய்:—மிதுன இச்சையும் புத்திர உற்பத்தியால் விருப்பு என்ற விதிபாராய்=மனைவியோடு புணரும் புணர்ச்சி விருப்பும் புத்திரோற்பத்தி நிமித்தம் விரும்புதியென்ற விதியையும் பார்ப்பாய்.—(இனி, இதந்துவிசேஷவுரை; நேரிட்டஸ்திரீகளைப்புணரில் இன்மையிற் பாவமும், பழியும் மறமைக்சண் ணரகதுக்கமுமுண்டாகுமாதலால், ஒருத்தியை மணஞ்செய்து அவளைப்புணர்தியென்ற வேதம் பின்னே விதியாத தினத்திற்கூடில் தூர்ப்புத்திரனுண்டாய் அவனால் இம்மையிற் பாவமும், பழியும் மறமையில் நரகதுக்கமும் வருமாதலால், சற்புத்திரனுண்டாய் உனக்கும், உன்குலத்துக்கும் இம்மையிற்புகழும், அறமும் மறமையிற் சுவர்க்கமுமுண்டாதற்பொருட்டு விதித்ததினத்தில் அவளைப் புணர்தியென்று சொல்லும் விதியையும் நீ பார்ப்பாய்..—இதையும் விட்டு ஒழி (என்ற விதிபாராய்)=(யாகஞ்செய்து மது, மாமிசங்களை மணந்து பாரென்றும், விதித்த தினத்தில் உன்மனைவியைப் புணர்தியென்றும் விதித்தவேதம் பின்னே உன்னால் யாகத்திற் கொல்லப்பட்ட ஆடானது சுவர்க்கத்தின் கண்ணே இருப்புக்கொம்போடுகூடிச் சினந்து உனதுவரவை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்து நீசுவர்க்கத்துக்குப்போகும்போது உன்னை

இருப்புக்கொம்பினற் பாய்ந்துகுத்தி, வயிற்றைப்போழ்ந்து துன்பப்படுத்துமாதலால், யாகஞ்செய்வதையும், மனைவி புத்திராதியரிடத்துள்ள ஆசைகள் அநேகவிதஜநநமரண துக்கத்தைக்கொடுப்பதால்,) மனைவி புத்திராதியரையும் விட்டொழிவாய் என்று கூறுவதையும் பார்ப்பாய்.—யதி நயிட்டிக வர்நிக்கு இகழ்ச்சி அற்றதும் பாராய்=(அவைகளைவிட்ட) சந்நியாசிக்கும், நயிட்டிகப்பிரமசாரிக்கும் நிந்தையற்றிருப்பதையும் நீ பார்ப்பாய்;—அதை அறிந்து=அங்ஙனங்கூறிய வேதத்தின் சித்தாந்தத்தையும், (சாதனங்களோடு கூட யக்ஞாதிகர்மங்களைத்துறந்த சந்நியாசியையும், நயிட்டிகப் பிரமசாரியையும் வேதமும், உலகமும் இகழாமற் புகழாநிற்பதையும்) அறிந்து—கன்மங்கள் ஆசைகள் ஒழிந்து=(யக்ஞாதிசகல) கர்மங்களையும், (ஸ்திரீ, புத்திரர், தனமுதலியவற்றிலுள்ள) ஆசைகளையும் விட்டு—ஆநந்தம் அடைவாய்=(சிரவணாதிப் பிரயத்தனத்தா லடையாநிற்கும் சமுசயரகிதமான பிரமான்ம வயிக்கியஞானத்தால் சகல அநர்த்தத்தினின்றுவிடுபட்டு) நிரதிசய ஆநந்தமடையக்கடவாய்.—எ-று.

இல்வாழ்வான் மனைவியோடுகூடுதற்கு விதித்ததினங்களாவன;—மாதர்கட்கு இருதுகாலம் வழக்கமாகப்பதினாறுநாட்களாம்; அவற்றுள், மாதவிடாயானதுமுதல் நான்குதினம் பெரியோர்களால் நிக்கிக்சப்படுகின்றது; ஆதலால் அந்நான்குதினமும், ஏகாதசி, திரயோதசிகளும் நீக்கி எனைப்பத்துதினத்திற்கூடுவதுமுறைமை.மாதவிடாயான நாடொடங்கி ஆறு, எட்டு, பத்து, பன்னிரண்டு, பதினான்கு, பதினாறந்தினங்களி னிரவிற்சேர்ந்தால் பிள்ளைகளும், ஐந்துமுதல் ஒற்றைப்பட்ட நாட்களிற் சேர்ந்தால் பெண்களும் பிறக்கும்; ஆதலால்,புத்திர விருப்புள்ளவன் இரட்டைத்தினத்திற்சேரவேண்டியது. எவன் நீக்கவேண்டிய முதல் நான்கு தினத்தையும், ஏகாதசி, திரயோதசி, அமாவாசை, பௌர்ணைகளையும் நீக்கி மற்றைத்தினத்திரவிற் றன்மனைவியோடு சேருகிறானோ அவன் கிரகஸ்தனாகவிருப்பினும் பிரமசாரியென்றேசொல்லப்படுகிறானென்று தர்மசாஸ்திரத்திற் சொல்லியிருப்பதால் அவையே மனைவியோடு புணர்தற்கு விதித்ததினமாம் என்க. "இதையும் விட்டொழி"எ-கு, உ-ம் பாகவதம் சு-வது ஸ்கந்தத்தில் பிராச்சீனபரிகி ஆவிர்த்தானனுக்கு நாரதர் அருளிச்செய்வது,

"அயமகத்தினி லரசநீ படுத்தவம் மறிகள்
செயிர்த மைந்துகண் டியுக வரவுபார்த் திருக்கும்

பயில்வி ச்ம்புசெல் காலையில் வெருவரப் பாய்ந்து
வயிறு போழும்வல் லிருப்பினெண் மருப்பினின் மாதோ.
—எ-ம்,

"படுத்திடு மறிகள் வேள்வி புரிந்தவன் பனிவி சும்பி
னடுத்திடுங் கால நோக்கி யழல்விழி யொழுகப் பாய்ந்து
வடித்தகா ரிருப்பிற் செய்த மருப்பினுல் வயிறு போழ்ந்த
தெடுத்துநா முரைக்குங் கேட்டி யிறைவவென் றுரைக்க
[லுற்றுன்."— -ம்,

"மகமியற் றுழி மாய்த்தம றியெலாந்
திகழி ருப்பினிற் செய்தம ருப்பினு
னகுபொன் னுட்டக நண்ணுபு ரஞ்சன
னகடு கீண்ட வழன்றெதிர் குத்தியே."—எ-ம்,

"பண்ணவ னகல வொன்றும் பற்றில னுகிச் செங்கட்
கண்ணனை யுளத்து நாடிக் கபிலன திருக்கை சார்ந்து
விண்ணவர் வழுத்தும் வண்ணம் விழுத்தவம் பலவு மாற்றி
யண்ணலந் தனிவீட் டின்ப மண்மின னரச ரேறே"—

எனவும் வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

"கன்மங்களாசைகளொழிந் தாநந்தமடைவாய்" எ-கு, உ-ம் பிரமகீதை;

"திரமாம ருத்தத்தி னுன்மைந்த ராதுந் திராத வற்றின்
றி யாகத்தி னுலே,புரமான வேதாந்த மாவாக்கி யத்தா லுற்
பன்ன மாம்விச்சை யாநிச்ச யத்தாற், பரமான வஞ்ஞான
வந்தத்தி லேயப் படிஞான வுபதேச மொன்றுலு மேயிப்,
புரமாமு டம்புக்கு ளேயந்த முத்திப் பொருள் கண்டு வீடே
ய்து வாரிப்பு விக்கே."—

எனவரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

பரமாத்வைத ஞானத்தானன்றிக் கர்மத்தா லாநந்தமடையற் பாற்றன்று எனக்கூறினதாம். (எசு)

(உஉ0) [தமப்பிரகாசங்கட்கு அவிரோதங்கூடாதே
என வினுதல்]

உலக மானவஞ் ஞானமுங் கருமமு முறவென்ற வழிகூடும்
பலவு மானவஞ் ஞானமு ஞானமும் பகையன்ப துளதானுல்
நிலவி லேமறுப் போலவஞ் ஞானமு நிமலஞா னத்தோடே
குலவி நின்றிந்தச் சிருட்டிகள் செய்யவுங் கூடுமோ குருமூர்
[த்தி. (எஎ)

இ-ள். உலகம் ஆன அஞ்ஞானமும் கருமமும்=பிரபஞ்ச ரூபமான வஞ்ஞானமும், சற்கருமங்களும்—உறவு என்றவழி கூடும்=(ஒன்றற்கொன்று பாதகமன்று) சாதகமாமென்று (எ - வது செய்யுளிற்) கூறிய நெறியொக்கும்.—பலவும் ஆன அஞ்ஞானமும் ஞானமும்=பலவுந் தானுனவஞ்ஞானமும், ஞானமும்—பகை என்பது=பாதகமாமென்பது—உளது ஆனுல்=உண்மையாயின்,—நிலவிலே மறுப்போல=சந்திரனிடத்துக்களங்கம்போல—அஞ்ஞானமும்=அஞ்ஞானமானதும்—நிமலஞானத்தோடே குலவிநின்று=நிர்மலமாகிய ஞானத்தோடுகூடப் பொருந்திநின்று—இந்தச்சிருட்டிகள்செய்யவும் கூடுமோ=இச் சகசிருஷ்டிகளைப் பண்ணவுங்கூடுமோ?—குருமூர்த்தி=குருவே.—எ-று.

தமப்பிரகாசங்கள் தம்மின் விரோதிகளாகலின், இரண்டுங்கூடிநிற்றல் கூடாதென்பது சீடன் கருத்து. (எஎ)

[அதற்குத்தரங் கூறல்.]

சோரூப ஞானமும் விருத்திஞா னமுமென்று சோதிஞா
னமு மிரண்டாம், சொரூப ஞானமே விருத்தியின் ஞானமா
ய்த் தோன்றும்வே றில்லைமைந்தா, சொரூப ஞானமஞ் ஞான
சத் துருவன்று சுழுத்தியிற் கண்டாயே, சொரூப ஞானத்தி
ன் மருவுமஞ் ஞானத்தைச் சுடும்விருத் தியின் ஞானம். ()

இ-ள். மைந்தா—சோதிஞானமும்=பிரகாசமான ஞானமானதும்—சொரூபஞானமும் விருத்திஞானமும் என்று இரண்டு ஆம்=சொரூபஞானமெனவும், விருத்திஞானமெனவு மிருவகைத்தாம்;—[அவைகட்குப்பேதமுண்டோவெனின்;—] சொரூபஞானமே=சொரூபஞானந்தானே—விருத்தியின் ஞானம்ஆய்த்தோன்றும்=விருத்திஞானமாக வுண்டாகும்:—வேறு இலை=(ஆகலின்,) பேதயில்லை.—

(ஆயினும்) சொரூபஞானம் அஞ்ஞான சத்துரு அன்று=(காஷ்டத்திலிருக்குஞ்சாமான்யவக்கினியானது அந்தகாரத்திற்கெப்படிவிரோதியன்றோ வப்படி)சொரூபஞானமானது அஞ்ஞானத்திற்கு விரோதியன்று, (பின்னை யெப்படிப்பட்டதெனின்;—அதற்குச் சாதகமாம்.) [இதற்கு அநுபவங்கூறுகின்றார்] சுழுத்தியில் கண்டாயே=சுழுத்தியவத்தையில் (பிரகாசசொரூபமான ஆன்மாவின்கண்ணே அஞ்ஞானம் விளங்காநிற்பதை நீ)அநுபவித்தறிந்தாயல்லவா—(ஆதலால், சொரூபஞானம் அஞ்ஞானத்திற்கு விரோதியன்றாம்.) [அஞ்ஞானத்திற்குவிரோதி மற்றியாதெனில்?] சொரூபஞானத்தின்மருவும் அஞ்ஞானத்தை=சொரூபஞானத்தின் கண்ணே (அதனைப் பாதகமாகப் பொருந்தாமற் சாதகமாகப்) பொருந்தியுள்ள வஞ்ஞானத்தை—விருத்தியின்ஞானம் சுடும்=(அகம்பிரமமென் றந்தக்கரணத்தினின்றும் எழாநிற்கும்) விருத்திஞானமானது தகிக்கும் ; (ஆதலால், விருத்திஞானமே அஞ்ஞானத்திற்கு விரோதியென்றறிதி.)—எ-று.

சொரூபஞானம் அஞ்ஞானசத்துருவென்றும் பாடமுளது;அது எழுதினவன் எட்டைக்கெடுத்தான்என்னும் வழக்குப்படி எழுதினவனுடைய புத்திதோஷத்தாற் பிறழ்ந்ததேயாம். சாஸ்திரசம்பிரதாயமறியாமல் அதைச்சரியானபாடமாகவொப்பி அவ்வாறே முன் இதற்குரைசெய்தோர் பொருள்கூறியிருப்பது சுருதி, யுத்தி, அநுபவவிருத்தமாம் என்க. (௭௮)

[அஞ்ஞானமானது காரணமான சொரூபஞானத்தால் நிவிர்த்தியாகாமல் காரியமான விருத்திஞானத்தால் எங்ஙனம் நிவிர்த்தியாம் என்று சங்கித்து அதற்குத் திருஷ்டாந்த முகத்தாற் சமாதானங் கூறுகின்றார்.]

துருத்தி மாயையைச் சுழுத்தியிற் சுடாததற் சொரூப
ஞானந்தானே, விருத்தி ஞானமாய்ச் சுட்டதெப் படியெ
னில் வெய்யிலா லுலகெங்கும், பரித்த சூரியன் சூரிய காந்
தத்திற் பற்றியக் கினியாகி, எரித்த வாறுபோற் சமாதியில்
விருத்தியா லெரிக்குமென் றறிவாயே. (௭௯)

இ-ள். துருத்தி மாயையை=துருத்தியைப்போலுஞ் (சங்கோசவிகாசங்களையுடைய) அவித்தையை—சுழுத்தியில் சுடாத தற்சொரூபஞானம்தானே=சுழுத்தியின்கண் (விரோதியாய்த்) தகிக்காமல்(அதற்குச்சாதகமாகவேயிருந்த)சொரூபஞானமே—விருத்திஞானமாய் =விருத்திஞானரூபமாய்—சுட்டது எப்படி எனின்=தகித்ததெவ்வாறென்று நீ சங்கிக்கில்,—வெய்யிலால்=(தனது)கிரணத்தால்—உலகு எங்கும் பரித்த=உலகெங்கணும் (சாதகமாய்நின்று)காத்த—சூரியன் =சூரியனானவன்—சூரியகாந்தத்தில்=சூரியகாந்தக் கல்லில்—பற்றி அக்கினி ஆகி=பொருந்தி அக்கினிரூபமாய்த்தோன்றி—எரித்த ஆறு போல்=சுட்டதன்மைபோல—சமாதியில்= †சமாதியின்கண்—விருத்தியால்=விருத்திரூப ஞானத்தால்—எரிக்கும் என்று அறிவாய்= (விரோதியாய் நின்று அவ்வஞ்ஞானத்தைச்) சுடுமென்று நீ அறிவாயாக.—எ-று.

(௨௨௧) ஆன்மா பிரகாசரூபமாயிருப்பினும், ஆன்மாவின் சொரூபப்பிரகாசம் அஞ்ஞானத்திற்கு விரோதியன்று; அது அஞ்ஞானத்திற்கு விரோதியாகிற் சுழுத்தியில் பிரகாசரூபமான ஆன்மாவின்கண்ணே அஞ்ஞானம் தோன்றவேண்டுவதில்லை. கோரமான நித்திரையினின்றும் விழித்தவனுக்கு நான் சுகமாகவுறங்கினேன், ஒன்றுமறியாதிருந்தேன் என்றிவ்வாறான ஞானமுண்டாகின்றதாகலான் இஞ்ஞானத்திற்குச் சுகமும், அஞ்ஞானமும் விஷயமாகின்றன ; இவ்விரண்டு ஞானமும் சாக்கிரகாலத்தில் பிரத்தியட்சரூபமல்ல : ஸ்மிருதிரூபமாம்; அந்த ஸ்மிருதியும், அஞ்ஞாதவஸ்துவின் ஸ்மிருதியல்ல: ஞாதவஸ்துவின் ஸ்மிருதியேயாம்; ஆகலின், சுழுத்தியின்கண்ணே சுகம், அஞ்ஞானங்களின் ஞானமுண்டு; அச்சுழுத்தியின்கண்ணுள்ள ஞானம் அந்தக்கரணத்தினாலும், இந்திரியங்களானும் உண்டானதன்று. என்னை? சுழுத்தியின்கண்ணே ஆன்ம சொரூபஞானமேயன்றி அந்தக்கரணமும், இந்திரியங்களும் இல்லையாகவின், அவைகளாலுண்டானதன்று; [ஞானமெனினும் பிரகாசமெனினும் ஒக்கும்.] இவ்வாற்றால், சுழுத்தியின்கண்ணே ஆன்மா பிரகாசரூபமாகவுளது; அந்தப் பிரகாசரூபமான ஆன்மாவினால் சொரூபசுகமும் அஞ்ஞானமும் விளங்காநின்றன. ஆன்மசொரூபப்பிரகாசம் அஞ்ஞானத்திற்கு விரோதியாமாயின், ஆண்டஞ்ஞானம் விளங்கவேண்டுவதில்லை, ஆதலால், ஆன்மாவின் சொரூபப்பிரகாசம் அஞ்ஞானத்திற்கு விரோதியன்று: மாறாக அதற்குச் சாதகமாம்; இவ்வபிப்பிராயத்தாலேயே வேதாந்த சாஸ்திரங்களில் சாமான்யசைதந்நியம் அஞ்

† சமாதியின்சொரூபம், ௧௯௮-வது பிரசங்கத்திற் காண்க.

ஞானத்திற்கு விரோதியன்று; விசேஷசைதந்நியமே அஞ்ஞானத்
திற்கு விரோதியாம் என்ப; வியாபகமான சைதந்நியம் சாமான்யசை
தந்நியம், விருத்தியின்கண்ணுள்ள சைதந்நியம் விசேஷசைதந்நிய
மாம்; காஷ்டத்திலிருக்கும் சாமான்ய அக்கினி அந்தகாரத்திற்கு
விரோதியாகாமல் மதனத்தினுல் அதினின்றும்வெளிப்பட்டவக்கினி
வத்தியைப்பற்றிநின்று அந்தகாரத்தை விரோதிப்பதுபோல வியாபக
சைதந்நியம் அஞ்ஞானத்திற்கு விரோதியாகாமல் வேதாந்தத்தின்
விசாரத்தினு லுண்டாகின்ற அந்தக்கரணத்தின் பிரமாகாரவிருத்தி
யின்கண்ணுள்ள சைதந்நியம்அஞ்ஞானத்திற்கு விரோதியாகின்றது
ஆதலால், கேவலம் சைதந்நியம் அஞ்ஞானத்திற்கு விரோதியன்று.

(உஉஉ) விருத்தியோடுகூடின சைதந்நியம் அஞ்ஞானத்திற்கு
விரோதியாம்; அல்லது, சைதந்நியத்தோடுகூடின விருத்தி அஞ்ஞா
னத்திற்கு விரோதியாம். முதற்பட்சத்தில் அஞ்ஞானநாசத்திற்கேது
சைதந்நியமாம்; விருத்திசகாயமாம். இரண்டாம்பட்சத்தில் அஞ்
ஞானநாசத்திற்கேது விருத்தியாம் : சைதந்நியம் சகாயமாம்; இஃ
தவச்சேதவாதத்தின்றன்மை.

(உஉங) ஆபாசவாதத்தில் சாமான்ய சைதந்நியத்தைப் போல
விசேஷசைதந்நியமும் அஞ்ஞானத்திற்கு விரோதியன்று; பின்னை
விரோதியாதோவெனின்;—விருத்தியோடுகூடின ஆபாசம்அல்லது,
ஆபாசத்தோடுகூடினவிருத்தி அஞ்ஞானத்திற்கு விரோதியாம், இங்
ஙனம் விசாரசாகரகிரந்தத்திற் கூறியிருக்கின்றது. பஞ்சதசிமுதலிய
கிரந்தங்களின் அபிப்பிராயமும் இதுவே ; ஆதலால், இவ்வாசிரிய
ரும் "சோருபஞான மஞ்ஞான சத்துருவன்று" எ-ம், "விருத்தியின்
ஞானஞ்சுடும்" எ-ம், "சமாதியில் விருத்தியா லெரிக்கும்" என்றுங்
கூறினர். முன்னிதற்கு உரைசெய்தோர் சுழுத்தியில் சொரூபஞா
னம் அஞ்ஞானத்தை யெதிரிட்டுக்காண்டலின், விரோதியாமென்று
பதவுரை செய்திருக்கின்றனர்;அந்தகாரத்திற்கு விரோதிகளான சூரி
யன், அல்லது, தீபம் இவை அந்தகாரத்தை எதிரிடுவது எங்கேனும்,
யாவரேனுங் கண்டதுண்டா? இங்ஙன முரைசெய்தோர், "துருத்தி
மாயையைச் சுழுத்தியிற் சுடாததற்சோருபஞானந்தானே,விருத்தி
ஞானமாய்ச் சுட்டதேப் படி." என்னும் செய்யுளை உய்த்துணரா
மற் பொருள்கூறினமையின், அவருரை * ஸ்வகபோலகற்பனையென்
றே நிச்சயிக்கப்படுகிறது. (எக)

* ஸ்வகபோல கற்பனை என்பது, பிரமாணமில்லாமலும், தம்
மனத்தின்கண் ணில்லாமலுங் கூறுவது.

(உஉச) ஆநந்தாதி, அஸ்தூலாதிகுணங்களால் இலட்சிதமான
வசண்டைகரசப்பிரமம் நானேன்னுங் நிர்க்குண வுபாசனை
மானசகர்மமாகலின் அதற்கும். ஞானத்திற்குமுள்ள
தாரதம்மிய மறியச் சீடன் வினுதல்.]

அருளு மையனே திரிவித கரணத்தா லாகிய தொழி
லெல்லாம், கரும மல்லவோ விருத்திஞா னமுமந்தக் கரண
கா ரியமன்றே, உரிய கர்மமஞ் ஞானத்தைக் கெடுக்குமென்
றோதினு லாகாதோ, பெரிய ஞானமென் றதற்கொரு பெய
ரிட்ட பெருமையை யுரையீரே. (அ0)

இ-ள். அருளும் ஐயனே=(அடியேன் சந்தேகநீங்கிக் கிருதார்த்
தனுகும்பொருட்டு யான் வினவாநிற்கும் சங்கைகட்கெல்லாம் திருவு
ளத்தின்கண் முனிவுறுமலுத்தரம்) அருளாநின்ற குருவே—திரிவித
கரணத்தால்= (மன வாக்குக் காயமென்னும்) மூவகைக் கரணங்க
ளால்—ஆகிய தொழில் எல்லாம்=உளவாகுங்கிரியைகளனைத்தும்—
கருமம் அல்லவோ ?—விருத்திஞானமும் = (அகம்பிரமமென்னும்)
விருத்திஞானமும்—அந்தக்கரண காரியம் அன்றே=அந்தக்கரணத்
தின் (பரிணாமமாகலின், அதன்)காரியமல்லவோ—(ஆகலின்,) உரிய
கர்மம் அஞ்ஞானத்தைக் கெடுக்கும் என்று=(கர்மங்களுக்குள்ளே,
அஞ்ஞானத்தைக் கெடுத்தற்கு) உரிய (அகம்பிரமமென்னும்அந்தக்
கரணவிருத்தி ரூபமான மானச)கர்மமானது அஞ்ஞானத்தைப்போக்
குமென்று—ஓதினுல்ஆகாதோ?=சொன்னுல்(அதுசாஸ்திரத்திற்கும்
பெரியோர்க்குஞ் சம்மதம்) ஆகாதோ?—பெரிய ஞானம் என்று=
மஹத்தான ஞானமாமென்று—அதற்கு ஒருபெயர் இட்ட = அதற்
கொருநாமந்தரித்த—பெருமையை உரையீர்=மகிமையை யருள்வீ
ராக.—எ-று. (அ0)

[உத்தரங் கூறல்.]

விருத்தி ஞானமந் தக்கர ணத்தொடு விருத்தியா கிலு
மைந்தா, ஒருத்தி மக்களே தங்களிற் பகைக்கின்ற துலகெங்
குங் கண்டோமே, கருத்த னாகிய புருடதந் திரங்களாங்
கருமங்க ளவைபோல, வருத்த ஞானமோ புருடதந் திரம
ன்று வஸ்துதந் திரமாமே. (அக)

இ-ம். மைந்தா—விருத்திஞானம்=(நான்பிரமமாகின்றேனென்னும்) விருத்திஞானமானது—அந்தக்கரணத்து விருத்தி ஆகிலும்=அந்தக்கரணத்தினுடைய பரிணமமாயினும்—ஒருத்திமக்களே=ஒரு மாதாவின் புத்திரரே—தங்களில்பகைக்கின்றது=தம்முள்விரோதித்திருக்கின்றதை—உலகு எங்கும் கண்டோம்=உலகிலெவ்விடத்துங் கண்டிருக்கின்றோம்.—கருமங்கள் = கருமங்களானவை—கருத்தன் ஆகிய புருடதந்திரங்கள்ஆம்=கர்த்தாவாகிய புருஷனுடையஅதீனங்களாம்.—வருத்த ஞானமோ=விசாரப்பிரயத்தனத்தாலுளதாகாநிற்கும்விவேகஞானமோ—அவைபோல=அக்கருமங்கள்போல—புருடதந்திரம் அன்று=புருஷனுடைய அதீனமன்று:—வஸ்து தந்திரம் ஆம்=வஸ்துவி னதீனமாம்.—எ-று.

"அந்தக்கரணத்தோடு" என்பதில், ஓடு இசைநிறை யிடைச்சொல்.

ஓர் மாதாவின் புத்திரரில் ஒருவன்வித்துவானும்,ஒருவன்மூடனும், ஒருவன் சிஷ்டனும், மற்றொருவன் துஷ்டனும், உலகில் மாறுபட்டுக் காணப்படுவதுபோல மானசக்கிரியாரூபமானநிர்க்குண வுபாசனையும், விவேகஞானமும் ஓரந்தக்கரணத்தின் காரியமே யாயினும், உபாசனை கர்த்ததந்திரமாதலானும், ஞானம் வஸ்துதந்திரமாதலானும் அவை தம்முட் பேதமாமென்பது கருத்து. (௮௪)

[மானசக் கிரியா ரூபமான நிர்க்குண வுபாசனை கர்த்த தந்திரமென்றும், ஞானம் வஸ்து தந்திரமென்றும் முற்கூறினதற்கு யுத்திகூறி உபாசனை அவாஸ்தவமாதலானும், ஞானம் வாஸ்தவமாதலானும் அவை பேதமாமெனக் கூறுகின்றார்.]

வகுத்த கர்மங்கள் செய்யவுந் தவிரவு மற்றொன்றாக்
கவுங்கூடும், மிகுத்த ஞானமப் படியன்று தியானமும் விவே
க ஞான மும்வேறே, செகத்தி லொன்றையொன் றாவிவன்
பாவிக்குந் தியானங்கற் பிதயோகம், முகத்த மாக்கண்ட
ஞானமே வாஸ்தவ மோகமாய் மயங்காதே. (௮௫)

இ-ள். வகுத்த கர்மங்கள்=(சாஸ்திரங்களில்) விதித்த மானசக்கிரியாரூபமான வுபாசனைகள்—செய்யவும்=(புருஷனுக்கிச்சையுண்டாகில் விதித்தபடி) செய்யவும்,—தவிரவும்=(இச்சையில்லையாகில்)

செய்யாமல் விடவும்,—மற்று ஒன்று ஆக்கவும்=(வேறொருபிரகாரமாகச்செய்ய இச்சையுண்டாமாகில் அப்படியே) வேறொரு பிரகாரமாய்ச்செய்யவும்—கூடும்=இயலும்:—மிகுத்த ஞானம் அப்படி அன்று=மேலான ஞானமானது (தியானம்போல விதி, புருஷனுடைய இச்சை, விசுவாசம், ஹடம் இவைகளின் அதீனமாயில்லாமல் பிரமாண, பிரமேயங்களின் அதீனமாயிருத்தலின்) செய்யவும், தவிரவும், மற்றொன்றாக்கவுங் கூடாது;—(ஆகலின்,) தியானமும் விவேகஞானமும் வேறே=மானசக்கிரியாரூபமான தியானமும், விசாரஜந்நியமான விவேகஞானமும் (அந்தக்கரணகாரியங்களேயாயினும்) வேறுதான்.—செகத்தில்=உலகின்கண்—ஒன்றை ஒன்று இவன் பாவிக்கும் தியானம்=ஒன்றை வேறொன்றாக இவன் தியானிக்குந் தியானமானது--கற்பிதயோகம்=கற்பிதத்தியானமாம்:—முகத்தமாக்கண்ட ஞானமே வாஸ்தவம்=பிரத்தியட்சமாகக் கண்ட ஞானமே வாஸ்தவமாம்;—மோகம் ஆய் மயங்காதே=இவற்றிலறியாமை யுடையனாய்க் கலங்காதொழிதி.—எ-று.

"ஒன்றை யொன் றவிவன் பாவிக்குந் தியானங்கற் பிதம்" என்று இவ்வாசிரியர் கூறியதுபோலவே வாசிட்டத்திலும்,

"ஊன்றுற வொன் றைக்கருத வொன்று வெளிப் படு
ங்குருவி னுபதேசத்தால்"

என்று கூறியிருப்பது காண்க.

["தியானங் கற்பிதம், ஞானம் வாஸ்தவம்." என்றதற்குக் காரணங்கூறிச் சங்கையி னுத்தரத்தை முடிக்கின்றார்.]

கண்ட றிந்தது ஞானங்கேட் ஏறுதனைக்கருகுபா வனை
யோகம், கண்ட பேர்சொலக் கேட்டது மறந்துபோங் கண்
டது மறவாதே, கண்ட வஸ்துமெய் தியானவஸ் துக்கள்
பொய் கறுவியஞ் ஞானத்தைக், கண்ட வக்கணங் கொல்வது
ஞானமே சருமமன் றறிவாயே. (௮௬)

இ-ள். கண்டு அறிந்தது ஞானம்=ஒன்றை யநுபவித் தறியாநிற்பது ஞானத்தின் (உருவம்:) கேட்டது தனைக் கருது பாவனையோகம்=கேட்டவஸ்துவை (க் கேட்டவண்ணம்) பாவியாநிற்கும் மானச

கர்மமாகிய பாவனை தியானத்தின் (உருவம்.)—கண்டபேர் சொலக் கேட்டது மறந்துபோம்=அநுபவித்த பேரியோருபதேசிக்கக் கேட்டுத் தியானிப்பது மறந்துவிடும்:—கண்டது மறவாது=கண்டநுபவித்தது மறவாதிருக்கும்;—ஆகலின்,) கண்ட வஸ்து மெய்=அநுபவித்தவஸ்து மெய்யாம்,—தியான வஸ்துச்கள் பொய்=தியானியாநிற்கும் வஸ்துக்கள் பொய்யாம்,—கறுவி அஞ்ஞானத்தை=கோபித்து அவித்தையை—கண்ட அக்கணம்=தோன்றின அந்தட்சணமே—சொல்வதுஞானமே=நாசமாக்குவது விருத்திஞானமே,—கருமம் அன்று அறிவாய்=கருமமல்ல (என) நீ அறிவாயாக.—எ-று.

மூர்த்தித்தியானம்போலத் தியானமாத்திரத்தால் நாம் பிரமமென்று நிச்சயமானது தியானம் விடில் இல்லாமற்போவதால், "தியானவஸ்துக்கள்பொய்" எ-ம், பிராமணனுக்கு நான்பிராமணனென்பது மறந்துபோகாததுபோல ஆரூடஞானிக்கு மறந்திருந்தாலும் பிரமத்துவஞ் சுபாவசித்தமாயிருத்தலால் "கண்டதுமறவாது" என்றுங் கூறினார்.

(உஉரு) மூன்று செய்யுளின் திரண்டபொருள்.—ஞானமோ பிரமாண,பிரமேயங்களினதீனமாம்: விதி, புருஷனுடை இச்சை,விசுவாசம், அப்படியே ஹடம் இவைகளினதீனமாம். பிரத்தியட்சஞானத்தில் பிரமாணம் நேத்திரம்: பிரமேயம் கடாதிகள்; அங்கே நேத்திரத்திற்கும், கடத்திற்குஞ் சம்பந்தமாமேல் புருஷனுடையஇச்சையின்றியும் கடஞானம் பிரத்தியட்சமாகின்றது. ஆவணிமாசத்தின் சதுர்த்திதினம் சந்திரதரிசனம் நிஷேதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது: விதியில்லை. புருஷனுக்கும் இன்றைக்குச் சந்திரதரிசனங் கூடாதென்னும் நிச்சயமிருக்கின்றது; இப்படியிருந்தும், ஏதேனு மொருவிதத்தினால் நேத்திரமானபிரமாணத்திற்குப் பிரமேயமான சந்திரனோடு சம்பந்த முண்டாகிவிடில் சந்திரஞானம் அவசியம் பிரத்தியட்சமாகின்றது. ஆதலால், ஞானம் பிரமான பிரமேயங்களின் அதீனமேயல்லாமல் விதிஇச்சைகளினதீனமல்ல, ஒருவன் சாலிக்கிராமம் விஷ்ணுவினுருவமென்று தியானஞ்செய்யில், அவனுக்கு உத்தமமான பலமடையப்படும்;அத்தியானத்திலே சாஸ்திரப்பிரமாணத்தால்விஷ்ணுரூபம் சதுர்ப்புஜ மூர்த்தியாகச் சங்கு, சக்கிர, கதை, பத்மம்,இலக்குமி இவைகளோடு கூட அறியப்படுகின்றது: நேத்திரப்பிரமாணத்தால் சிலையாக அறியப்படுகின்றது; அப்படியறியப்படினும் விதி,விசு

வாசம், இச்சை இவைகளால் சாலிக்கிராமம் விஷ்ணுவென்று தியானம்பண்ணப்படுகிறது; அத்தியானம் நாநாவிதமாம். ஓரிடத்து ஒன்றை யொன்றாகத்தியானிக்கப்படும்;அது முன்சொன்ன சாலிக்கிராமத்தை விஷ்ணுரூபமாகத் தியானிக்கப்படுவதாம்; இதனைப் பிரதீகத்தியானமென்பர். வேறே வைகுண்டலோக வாசியாகிய விஷ்ணுவைச் சங்குசக்கிராதிகளோடுகூடின சதுர்ப்புஜ மூர்த்தியாகத் தியானிக்குந்தியானம் ஒன்றையொன்றாகத் தியானிக்குந் தியானமல்ல: தியேயாநுசாரத்தியானமாம். என்னை? வைகுண்டவாசியாகிய விஷ்ணுவின்சொரூபம் பிரத்தியட்சமாகவோஇல்லை: கேவலம் சாஸ்திரத்தாலறியப்படுகிறது; சாஸ்திரங்கள் சங்க, சக்கிராதி சகிதமாகவே விஷ்ணுவின் சொரூபங் கூறுகின்றதாகலின், * தியேயசொரூபத்தி;னநுசாரமாகவே அத்தியான முண்டாகின்றதென்க.

விதி, விசுவாசம், இச்சை இவைகளின்றித்தியானமுண்டாகாது இவற்றுள், விதியாவது இவ்வாறு தியானஞ் செய்வாயாக வென்னும் புருஷனதுபிரோதரகவசனமாம்;அவ் வசனத்திலுள்ள சிரத்தையை விசுவாசமென்பர். அந்தக்கரணத்தினுடைய காமனாரூபமான ரஜோகுணவிருத்தி இச்சையாம், இம்மூன்றும், தியானத்திற்கேதுவே யல்லாமல் ஞானத்திற்கேதுவல்ல; இன்னும், தியானம் அ--த்தினாலுமுளதாம்: ஞானத்தில் அடத்தினபேட்சையில்லை. என்னை ? நிரந்தரந் தியேயாகாரமான சித்தவிருத்தியைத் தியானமென்பர்; அங்கே விருத்தியில் விட்சேப முண்டாகுமாயின், அடத்தினால் விருத்தியின் ஸ்திதி செய்யவேண்டும்.ஞானரூபமான அந்தக்கரண விருத்தியினால் தற்காலம்ஆவரணம்பங்கமாயிடில் விருத்தியின்ஸ்திதிக்கு உபயோகமில்லை; ஆகலின், அடத்தினபேட்சையில்லை. வைகுண்ட வாசியான சதுர்ப்புஜமுடைய விஷ்ணுவின் தியானம்போல நான்பிரமமாகிறேனென்னுந் தியானமும் தியேயாநுசாரமாம்; ஆகலின், இது பிரதீகத்தியானமல்ல: அகங்கிரகத்தியானமாம். தியேயசொரூபத்தைத் தன்னோடபேதமாகச் சிந்திப்பதை அகங்கிரகத்தியான மென்பர். யாவனொருவனுக்கு அபரோட்சஞான முண்டாகவில்லையோ! அவன் வேதத்தின் ஆக்ஞாரூபமானவிதியில் விசுவாசஞ்செய்து அடத்தினால்நிரந்தரம் நான் பிரமமாகின்றேனென்னும் விருத்தியின் ஸ்திதிரூபமான அகங்கிரகத்தியானஞ் செய்யவேண்டுவது ; அங்ஙனஞ்செய்யில் அவனுக்கு ஞானமுண்டாகி மோட்சமுளதாம்."ஒன்றையோன்றவிவன்

---

* தியேயம்=தியானிக்கப்படுவது.

பாவித்தும்"எ-து, சாலிக்கிராமத்தில் விஷ்ணுந்தியானம் போலப் பிரதீகமல்ல: வைகுண்டவாசியாகிய விஷ்ணுத்தியானம் போலத் தியோனுசாரமாம்; ஆயினும், அபரோட்ச மாகுமளவும் மனோமய மாகவிருத்தலின் அங்ஙனங்கூறினர், இவ்வாறுமானசக்கிரியாரூபமான தியானத்திற்கும், ஞானத்திற்கும் தாரதம்மியமிருத்தலின், இவ்விரண் டும் ஒன்றல்ல. விரோதியல்லாமையின், சர்ம்மம் அஞ்ஞானத்தைக் கெ டுக்கமாட்டாது; விரோதியாகலின், ஞானமேஅஞ்ஞானத்தைக் கெடு க்கும் என்பது. (அகூ)

(உஉகூ) [பொய்யான மருத்தலசலம் தாகசாந்தி பண்ணிற்றென் பது ஓரிடத்துங் காணப்படாமையின், பொய்யான தியானம் மெய்யான மோட்சத்தை எங்ஙனந் தரற்பாலதா மென்று சங்கித்துச் சமா தானங் கூறுகின்றார்.]

சருவ முத்தியைத் தருகின்ற தியானமுஞ் சத்திய மன்றே ன்றால், சருவ முத்தியுஞ் சத்திய மன்றென்று சங்கியாதே நீ கேள், உருவங் கேட்டவன் றியானிக்கும் பொழுதிலவ் வுரு வம்வாஸ் தவமன்றே, உருவ மாகுமப் பொழுதுகண் ணாற் கண்ட வுருவம்வாஸ்தவமாமே.

இ-ள். சருவ முத்தியைத் தருகின்ற தியானமும்=சர்வ(அனர்த் தத்தின் றும்சரூபமான பிரமா§வஸ்தாரூபத்தைத் தாராநின்ற (நிர்க்குணப்பிரமத்) தியானமும்—சத்தியும் அன்று என்றால்=சத்திய மல்லவென்று கூறிடின்'—சருவமுத்தியும்=சர்வ (அனர்த்தத்தின் றும்சரூபமான)பிரமாவஸ்தாரூபமும்—சத்தியம் அன்று என்று= அசத்தியமாமென்று--நீசங்கியாதே=நீ சங்கைசெய்யாதே;--கேள்= (அதற்குச் சமாதானங்கூறுதும்) கேட்பாய்.—உருவம் கேட்டவன்= சஙகுசக்கிராதி சின்னங்களையுடையவிஷ்ணுவாதி உருவங்களை(ச்சா ஸ்திரங்களாலும், பெரியோர்களாலும்) கேள்வியுற்றவன்—தியானிக் கும்பொழுதில்=தியானிக்குங்காலையில்—அவ்வுருவம்வாஸ்தவம்அன் று=அவ்வுருவம் (பாவனாமயமாகலின்,)சத்தியமல்ல:—உருவம் ஆகும் அப்பொழுது=(அப்பாவனையானதுதிடமாய்) அம்மூர்த்திதானாகும் போது—கண்ணால் கண்ட உருவம்=நேத்திரப் பிரமாணத்தினாற் காணுகின்ற அவ்வுருவமானது—வாஸ்தவம் ஆம்=சத்தியமாம்;(அது

§ அவஸ்தாகம்=சொரூபநிலைபெறல்.

போலப் பிரமத்தைச் சாஸ்திரங்களும், பெரியோர்களுமுபதேசிக்கக் கேட்டவன் தியானிக்கும்போது பாவனைமாத்திரத்திற் பிரமமாயிரு த்தலின், அப்பாவனாரூபப் பிரமம்சத்தியமல்ல: தியானபரிபாகவசத் தா லடையாநின்ற பிரமாவஸ்தாரூபம் சத்தியமாம்.)—எ-று.

தாஷ்டாந்தம் எஞ்சிநின்றதால்வருவித்தாம். சர்ப்பத்தின்றும்ச ரூபம் எப்படி ரச்சுரூபமோ! அப்படிச் சர்வவனர்த்தத்தின்றும்ச ரூபம் பிரமமாவதால், "சர்வமுத்தி" என்றார். சர்வவனர்த்தத்தின் அபாவரூபம் பிரமமென்பதை முதற்படலத்தில், ருகூ-ம் செய்யுளின் விசேஷவுரையிற் காட்டினும்.

"உருவ மாகுமப் பொழுதுகண் ணாற்கண்ட வுருவம் வாஸ்தவ மாம்" எ-கு, உ-ம் வாசிட்டம்,

"பிரம னுமே சிருட்டியெலாம் பிறப்ப தெம்பா லென்றுள் திரம தான மனத்தாலே சிந்தித் திடலிற் சிந்தையற [வே மரம தென்ன விருத்தலுமே வருநாட் பலபோய் மனோபாவ முரம தாதி யயனுறு மொருப துலக முளதான."—

எனவரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (அசு)

[பொய்யாகிய தியானத்திற்கு மெய்யான மோட் சத்தைத் தரும்படியான திடத்துவமெப்படிக் கூடுமென் றுசங்கித்து அதற்குத் திருஷ்டாந்த முகத்தாற் சமாதானங் கூறுகின்றார்.]

சடம தாகிய தியானமெய் யாகிய சர்வமுத் தியைநல் கும், திடம தானதெப் படியெனி லவரவர் தியானமே பிறப் பாகும், உடல மாசையாற் றியானிக்கிற் றியானித்த வுடல்க ளா குவர்மைந்தா, தொடர்ப வங்கெடச் சொரூபமே தியா னிக்கிற் சொரூபமா குவர்மெய்யே. (அரு).

இ-ள். சடமது ஆகிய தியானம்=பொய்யாகிய நிர்க்குணத் தியானமானது—மெய் ஆகிய—சர்வமுத்தியை நல்கும்=சர்வஅனர்த் தத்தின் றும்சரூபமான பிரமத்தினவஸ்திதியைத்தரும்—திடமது ஆனது=திடத்தையுடைத்தாயிருப்பது— எப்படி எனில்=எங்ஙன மென்றுசங்கிக்கில்,—அவர் அவர் தியானமே பிறப்பு ஆகும்=(மரண காலத்தி லுண்டாகின்ற) அவரவர்பாவனையி னநுசாரமாகவே(அவர

வர்க்கு) ஜன்மமாமென்று சொல்லப்படும்—(ஆகலின்,) மைந்தா—உடலம் ஆகையால் தியானிக்கில்=சகுணப்பிரமப் பிராப்தியின் இச்சையோடுகூடி (ச்சகுணப்பிரமங்களை) த்தியானிக்கில்,—தியானித்த உடல்கள் ஆகுவர்=தியானித்த சகுணப்பிரமங்களாகுவர்.—தொடர் பவம் கெட=அநாதிகாலந் தொடுத்துவந்த ஜன்மமானது (மீண்டுண்டாகாமல்) நாசமாகும்படி—சொரூபமே தியானிக்கில்=(நிர்க்குணப் பிரமப்பிராப்தியி னிச்சையோடுகூடி) நிர்க்குணப் பிரமசொரூபத்தையே தியானிக்கில்,—சொரூபம்ஆகுவர்=அந்நிர்க்குணப் பிரமசொரூபமே யாகுவர்;—மெய்யே=இஃதுண்மையே.—எ-று.

தியானமேற் பிறப்பாகும் என்றும் பாடமுளது. இது சுருதி ஸ்மிருதிகளின் சித்தாந்தமா மென்பார், "மெய்யே" என்றார்.

"அவரவர் தியானமே பிறப்பாதும்" எ-கு,உ-ம் பகவற்கீதை;

"இந்த வுடலம் விடும்பொழுது யாவனியாதொன் றினை
நினைந்தா, னந்த வளவே யந்தப்பா வனையா லதனை யடை
யுமா, லென்ற னியல்பே யெப்பொழுது மிதயத் திடைகொ
ண் டென்பாலாஞ், சிந்தை யொடும்வா ளமர்தொடங்கி லதை
ன லென்னையே சேருதியால்.''—

எனவரும். மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க (அடு)

(உஉஎ) [நிர்க்குணப் பிரமத்தினாலேயே பிரமப் பிராப்திரூபமான மோட்சமுண்டாமாயின் விசாரமும், விசாரஜந்நிய ஞானமும் எற்றிற்கு வேண்டற்பாலவாமேன் றாசங்கித்து அதற்குச் சமாதானங் கூறுகின்றார்.]

பிரம ரூபத்தைத் தியானித்த பேர்களும் பிரமமா குவ
ரென்றால், நரசரீரமாங் குரவனே விசாரமேன் ஞானமே
னென்னாதே, பரம பாவனை பரோட்சமாம் பின்பந்தப் பரோ
ட்சமே யபரோட்சம், திரவி சாரமா ஞானமா முத்தியாந் தீர்
வையி தறிவாயே (அசு)

இ-ள். பிரம ரூபத்தைத் தியானித்த பேர்களும்=(விசாரத்திற் சமர்த்தர்களாய் நிர்க்குணப்) பிரமரூபத்தையே தியானித்தவர்களும்—பிரமம் ஆகுவர் என்றால்=(தியானத்தின் பரிபாகவசத்தால் நிர்க்கு

ணப்) பிரமரூபமாவரென்று கூறப்படுமாயின்,—நர சரீரம் ஆம் குரவனே=(அருளேதிரண்டு) மானுடவடிவமாக வெழுந்தருளிய குருவே—விசாரம் என்=(ஞானஜநகமான) விசாரமெற்றிற்கு?—ஞானம் என்=(நிரந்தர விசாரப் பிரயத்தனத்தால் ஜநியாநிற்கும்) ஞானமெற்றிற்கு—என்னாதே=என்று சங்கியாதே.—பரம பாவனை—பிரமத்தியானமானது—பரோட்சம் ஆம்=(முன்னே தியானிக்கும்போது) பரோட்சபுத்தியாம்;—பின்பு—(அத்தியானம்பரிபாகமான)பின்னர்,—அந்தப் பரோட்சமே=அபரோட்ச புத்தியே—அபரோட்சம்=(உபாசனையின் சாமர்த்தியத்தால்) அபரோட்ச புத்தியாம்;—திர விசாரம்ஆம்=(இவ்வபரோட்ச புத்தியே) திரமான விசாரமுமாம்,—ஞானம் ஆம்=(மூலாவித்தையை நிவிர்த்திக்கத் தக்கதான) ஞானமுமாம்—முத்தி ஆம்=மோட்சமுமாம்.—ஈது தீர்வை அறிவாய்=இது (சுருதி, ஸ்மிருதிகளின்) சித்தாந்தமாமென் றறிவாயாக.—எ-று.

மானசக்கிரியா ரூபமான நிர்க்குண வுபாசனைக்கு முத்தியின் சாதனத்தன்மை கூறிடின், விருத்தமாமே யென்னுஞ் சங்கைக்கு அவிமுக்தமென்னுஞ் சகுணபிரமத்தி னுபாசனையால் தாரகப் பிரமமாகிய சகுணப் பிரமத்தின் புத்தியுண்டாவதுபோல நிர்க்குணப்பிரம வுபாசனையின் சாமர்த்தியத்தால் மூலாவித்தையை நிவிர்த்திக்கவல்ல புத்தியுண்டாவதால் விரோதமாகாதென்று பஞ்சதசியில்தியானதீபத்தில்வித்தி யாரண்ணிய சுவாமிகள் அருளிச்செய்திருப்பதுபோல இவ்வாசிரியருங் கூறின ரென்றறிக.

நிர்க்குணவுபாசனையின் முடிவில் விசாரமும், ஞானமுமுளவாகலின், முத்திக்கு அவை இன்றியமையாதன வென்பது கருத்து.(அசு)

(உஉஅ) [தத்துவஞானத்தாற் காரியத்தோடுகூட அவித்தை நிவிர்த்தியாயினும் தத்துவஞான நிவிர்த்திக்கு வேறே காரணங்காணப்படாமையின், அகண்டாநுபூதி எங்ஙன்கூடு மென்றாட்சேபித்து அது நிவிர்த்தியாகுந் தன்மையைத் திருஷ்டாந்தமுகமாகக் கூறுகின்றா.]

வீட தாம்பரி பூரண சொரூபத்தில் விருத்திஞா னமுங்
கூடிச், சேடமாகினு லகண்டமா மநுபவ சித்தியெப் படியெ
ன்றால், சாடி நீர்மண்ணைப் பிரித்ததேற் றாம்பொடி தானு

மண் ணொடுமாயும், ஊடி ஞானமு மறிவிலா மையைக்கெடுத்
தொக்கவே கெடுந்தானே. (அஎ)

இ-ள். வீடது ஆம் பரிபூரண சொரூபத்தில் = முத்திரூபமான பரிபூரணப் பிரமசொரூபத்தில்—விருத்தி ஞானமும் கூடிச் சேடம் ஆகினால்=(காரியத்தோடுகூட அஞ்ஞானத்தை நிவிர்த்தித்த) அந்தக் கரணத்தின் விருத்தி ரூபமான தத்துவஞானமுங் கூடிச் சேஷமா யிருந்தால்—அகண்டம் ஆம் அநுபவ சித்தி=*அகண்டமாகிய வநுபவசித்தி—எப்படி என்றால் = எங்ஙனமாமென் றாட்சேபிக்கின்,—சாடி நீர் மண்ணைப் பிரித்த=குடசலத்திலுள்ள சேற்றை வேறுபடுத்திய—தேற்றாம் பொடிதானும் மண்ணொடு மாயும்=கதகரேணுவும் அச்சேற்றோடுகூட எப்படிக் கெடுமோ வப்படி—ஞானமும் ஊடி அறிவிலாமையைக் கெடுத்து=தத்துவஞானமும் பகைத்து அஞ்ஞானத்தை நாசஞ்செய்து—ஒக்கவே தானே கெடும்=(அவ்வஞ்ஞானத்தோடு) கூடவே தானே நாசமாம்.—எ-று.

"தானே" எ-து, தத்துவஞான நிவிர்த்திக்குக்கதகரேணுவுக்குப் போல சாதனாந்தரத்தி னபேட்சை யின்றென்பதை விளக்கின்றது.

மஹாவாக்கிய விசாரத்தால் ஜநியாநிற்கும் அந்தக்கரணத்தின் பிரமாரூபமாகிய விருத்திஞானம்காரியத்தோடுகூட அஞ்ஞானத்தை நிவிர்த்தித்துத் தானும்நசித்துப்போய் அகண்டைகரசப் பிரமமாத்திரம் சேஷித்திருத்தலால், அகண்டாநுபவசித்தி நிர்விவாதமாய்க் கூடுமென்பது கருத்து. (அஎ)

(உஉகூ) [இவ்வநுபவஞ் சீவன்முத்தரிடத் தெவ்வாறிருக்கு
மென் றாட்சேபித்து அஃதவர்பாலுள்ள
தன்மையை யுணர்த்துகின்றார்]

இந்த நிச்சய முத்தரு ளநுபவ மிருப்பதெப் படியென்
றால், சிந்தை யற்றபூ மண்டல விராசனுஞ் சிசுவும்போற் சுக
மாவர், பந்த முத்திகண் மறந்துபோ முண்டென்று பலர்
சொலி னகையாவர், அந்த ரத்தையுண் டுமிழ்ந்ததோர் கொ
சுகெனு மவர்களை நகையாரோ. (அஅ

இ-ள். இந்த நிச்சய அநுபவம்=இந் நிச்சய ரூபமான வகண்டாநுபவமானது—முத்தர் உள்=சீவன் முத்தரிடத்தே—இருப்பது=

*அகண்டம்=பேதரகிதம்.

இருக்கின்றது—எப்படி என்றால்=எவ்வாறென்று நீ வினவிடில்,—சிந்தை அற்ற=சிந்தனாரூபமான துன்பமற்ற—பூமண்டல இராசனும் =சக்கிரவர்த்திராசாவும், சிசுவும்போல் = (அதி) பாலனும்போல—சுகம் ஆவர்=பரமாநந்த சொரூபமாகவே யிருப்பர்.—பந்த முத்திகள் மறந்துபோம்=பந்தமுத்தி (ரூபமான பாவனாவிகற்பங்) களொழிந்து போம்.— உண்டு என்று=(பந்தமுத்திகள்) உளவாமென்று—பலர் சொலில்=பல (மதஸ்த) ர் கூறிடில்—நகையாவர்=(இஃதென்னை ! நம்பிராந்தியென்று) நகையாநிற்பர்.—இதற்குவமைகூறுகின்றார்.] ஓர் கொசுகு=(அற்பமான) ஓர் மசகமானது——அந்தரத்தை உண்டு உமிழ்ந்தது=(சர்வத்திர பரிபூரணமான) ஆகாசத்தை (யான்காண) உண்டுகக்கிற்று—எனும் அவர்களை=என்று கூறும்பிராந்தர்களை—நகையாரோ=யாவர் நகையார்; (அதுபோல.)—எ-று.

சர்வ போகங்களாலுந் திருப்தனான சார்வபூமனானவன் மநுடாநந்தத்தி னவதியை யடைந்து வேண்டற்பாலனவானவிஷயங்களின்மையின் இராசாதிரகிதனாய், ஆநந்த மூர்த்தியா யிருப்பதுபோலும், அதிபாலன் ஸ்தனபானஞ்செய்து மிருதுவான சையையிற்கிடந்து சிரித்துக்கொண்டு யானென தென்பன முதலிய ஞானமின்மையின், இராகாதி ரகிதனாய்ச் சுகமூர்த்தியாகவே யிருப்பதுபோலும், பிரத்தியகபின்ன பிரம சாட்சாத்கார முடையோரும், கிருதகிருத்திய ரூபமான வித்தியாநந்தத்தின் பரம‡காஷ்டையான சீவன் முத்தித்தன்மையை யடைந்து பரமாநந்த சொரூபராகவே யிருப்பரென்பார், "சிந்தையற்றபூ மண்டல விராசனுஞ் சிசுவும்போற் சுகமாவர்" எ-ம், நித்தியமுத்த ஆன்மசொரூபர்தாமான சீவன்முத்தர் அந்தக்கரணத்தில் முன் பெத்தராயிருந்து பின்முத்தரானோமென்னும்விகற்பம் மறந்து மெழாமையின், "பந்த முத்திகண் மறந்துபோம்." எ-ம், பதிகரிருவர்ஓரிடத்துப் படுத்து ஒருவன் நித்திரை செய்ய மற்றொருவன் விழித்திருந்தானாகை. நித்திரை செய்யாநிற்கும் ஒருவன் கள்ளர்கள்வந்து தன்னை வாய்திறக்க வொட்டாம லடித்து வுபத்திரவஞ்செய்து கைகால்களைக் கட்டிவிட்டுத் தன்னிடத்துள்ள நிதியைக் கவர்ந்துகொண்டு போவதாக அந்நித்திரா மோகத்தினாற் கண்டு அந்நித்திரையிற்றானே கட்டினை யவிழ்த்துவிட வல்லோர் ஈண்டிலரோவென்று வெளிக்குக் கேட்பக் கூப்பிட்டலறும்போது விழித்திருக்கு மற்றொருவன் ஈதென்ன! பிராந்தியென்று சிரிப்பதுபோலப் பரமார்த்ததிருஷ்டியிலில்லாதபந்தமுத்திகளை உண்டென்றுபலமதஸ்த

‡ காஷ்டை=அவதி.

ர்கள் வியவகரிக்கில் அவர்களுடைய பிராந்தியின் மகிமையைநாடிச் சிரித்தலின், "உண்டேன்று பலர்சோலி னகையாவர்" என்றுங் கூறினர். "அந்தரம்" எ-து, திக்குக், கால, தேசாதிகளால் அபரிச்சின்னமான சொரூபத்திற்கும், "கோசுநு" எ-து, மண்ணின்கட் கடசத்தி ஏகதேசம்போல அச்சொரூபத்தின்கண் ஏகதேசமாயுள்ள அச்சரூபமான மாயைக்கும் உபமானம். "பலர்" என்றதால், மதஸ்தர் என்றும். மநுஷியாநந்தத்தி னவதியையடைந்துள்ள இராசாவைப்போலவென்பது பாமரதிருஷ்டியைப்பற்றிய உபமானமாம்: தத்துவ திருஷ்டியாலோ வெனின்;—சீவன் முத்தருடைய ஆநந்தத்திற்கு அஃதுபமானமல்ல. "வாக்கானது யாதோன்றின்கட் செல்லாது மீளுமோ" என்பது முதலிய சுருதிகளால் இரணிய கற்பாநந்தாந்தந் திவலையாம்; பிரமாநந்தமளவிறந்த மஹார்ணவமாம் எனப் பிரதிபாதிக்கப்படுதலின் என்று பெரிய்வாசிட்டத்தில் வியாக்கியானஞ் செய்திருக்கிறது; இவ்வாறே, பினவாநந்தங்கணுரையாம் பிரளய வெள்ளக்கடல்பிரமாநந்தம்" என்று இப்படலத்தின் கடுக-வது செய்யுனிற் கூறியிருப்பதுங் காண்க.

சர்வவனர்த்தங்களும், அவைகட்கு மூலமான சகலவிகற்பங்களுமொழிது பரிபூர்ண பரமாநந்த பரமசீதளமான பிரமமாத்திரமாய் நிற்பதே அகண்டாநுபவமா மென்பது கருத்து.

"சிந்தை யற்றபூ மண்டல விராயனும்போல்" எ-கு, உ-ம் வாசிட்டம்,

"அன்னுன் சமமா மழிவில்லா வான்மா வாய்நின்றின் பமுறு, மென்னு கினுமொன் றுடுப்பவனு யென்னு கினுமொன் றுண்பமுனு, யுன்னு தெங்கா கினுமொருபா லுறங்குவோனு யாங்கவனே, பொன்னுர் பூமி முழுதாளும பூபலனைப்போற் பொலிவுறுமால்."—

எனவரும் மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (அஅ)

(உ௬0) [சீடனுக்கு இவ்வகண்டாநுபூதிசித்தித்தற்குச்சகத்தில் அநாதரபுத்தியுண்டாக வேண்டுமோதலின், அதற்கு வாசிட்டத்திற் கூறியுள்ளபாலகாக்யாயிகைபோல ஓராக்யாயிகை இங்கே கூறுகின்றார்]

மலடி மைந்தனுந் தானுவிற் புருடனும் வான்மலர்முடி சூடி, இலகு கந்தர்ப்ப நகரிலே சுத்திகை யிரசதம் விலை

பேசிக், கலக மாய்முயற் கொம்பினுற் குத்தியே களைத்திருவருமாண்டார், அலகை யாயினு ரெனும்விவ காரத்தை யறிந்தவன் மயங்கானே. (அகூ)

இ-ள். மலடி மைந்தனும்=மலடி ஈன்ற மகனும்,—தானுவில் புருடனும்=கட்வடயிற்றோன்றிய புருஷனும்—வான்மலர் முடிசூடி=ஆகாய(த்திலுண்டாகிய) புஷ்பங்களை முடியில் (அலங்காரமாகச்) சூடிக்கொண்டு—இலகு கந்தர்ப்ப நகரிலே=விளங்குகின்ற*கந்தர்வ நகரத்திலே—சுத்திகை இரசதம் விலை பேசி = இப்பிவெள்ளியை விலைகூறி—கலகம் ஆய் முயல் கொம்பினுல் குத்தி =(அதனுற்) கலகம்விளைந்துசசவிஷாணத்தினுல்ஒருவனையொருவர்குத்தி—களைத்து இருவரும் மாண்டார் அலகை ஆயினுர்=களை(மேலிட்டுஒழர்ச்சி)த்து (வீழ்ந்து)இருவருமடிந்து (அதுதான்மரணமாகலின்,)பேயாயினர்—எனும்விவகாரத்தை=என்று கூறும் இவ்வழக்கை—அறிந்தவன்மயங்கான்=(பொய்யென்று தெளியாத பாலன் அல்லது) தெளிந்தவன் மயங்கான்.—எ-று.

"கலக மாயினு ரிடையினிற் கயிற்றாக் கடித்திரு வருமாண்டார்," என்றும் பாடமுளது.

கூறிய ஆக்யாயிகையில் அறிந்தவன் மயங்காமைபோல விவேகியாகிய நீயும் துச்சமான சகத்தின்கண் மயங்காதிருவென்பது கருத்து. (அகூ)

(உ௬க) [பிரத்தியட்சாதி பிரமாணங்களால் அநுபவிக்கப் படாநின்ற சகத்து, பாலகாக்யாயிகை போலத் துச்சமேன்பது எவ்வாற்றுலாம்என உள்ளே சிந்தித்துக்கொண்டு ஒன்றும் கூறுதிருக்குஞ் சீடன் கருத்தினை யுணர்ந்து காரணந் துச்சமாகலின், காரியமுந் துச்சமாம் என்று ஆசாரியர் கூறுகின்றார்.]

மாயை யென்பது பொய்யெனி லதுபெற்ற வகையெலாம் பொய்யாமே, தாயை யன்றிமக் களுக்கொரு பிறவியுஞ் சாதி

* கந்தருவநகரம்=கந்தருவருடையநகரம்போலச் சூன்யவதிஷ்டானத்தில் புராகாரமாக நீலபீதாதி மேகங்களாற் பண்ணப்பட்ட வேறுபாடு.

யும் வேறுண்டோ, சேய சொர்க்கமு நரகமு நன்மையுந் தீமையும் பாராமல், தூய சத்துச்சித் தாநந்த பூரண சொரூபமா யிருப்பாயே. (கூ0)

இ-ள். மாயை என்பது பொய் எனின்=(சகத்திற்கு உபாதான காரணமான) மாயையென்று சொல்லப்படுவது யாது! அது (சுருதி, யுத்தி, அநுபவங்களான்) மித்தையென்று சொல்லப்படுமாயின்,—அது பெற்ற வகை எலாம்=அம்மாயை கற்பித்த கூறுபாடுகளனைத்தும்—பொய் ஆம்=(அசற்குமுன்னரே) மித்தையாம்.—[இஃதேது போலவேனின்;] தாயை அன்றி=தாயையல்லாமல்—மக்களுக்கு=புத்திரர்க்கு—ஒருபிறவியும்சாதியும்=ஒருஜன்மமும், ஒருஜாதியும்—வேறு உண்டோ=வேறேயுண்டாமோ (அதுபோலாம்;—ஆகலின்,) சேய சொர்க்கமும் நரகமும்=சேய்மையவான சுவர்க்க நரகங்களும்,—நன்மையும் தீமையும்=நன்காயுள்ளன, தீங்காயுள்ளனவும் (ஆகிய பிரபஞ்ச முழுவதையும்)—பாராமல்=(சத்தியமாகப்)பாராமல் (மித்தையென்றுபேட்சித்து)—தூய சத்துச் சித்து ஆநந்த பூரண சொரூபம் ஆய் இருப்பாய்=சுத்தமான சச்சிதாநந்த பரிபூரண பிரமசொரூபந்தானாய் நிற்பாய்.—எ-று.

"வகையேலாம்" எ-து, மகதத்துவம், அகங்காரதத்துவம், பஞ்சதன்மாத்திராதி ரூபங்களான சகத்தனைத்தையும். தாய் யானையாகில் கன்றும் யானையாய், தாய் பசுவாகில் கன்றும் பசுவாய், தாய் புலியாகில் குட்டியும் புலியாய்ப் பிறக்கக்காண்டலின், "தாயையன்றி மக்களுக்கொரு பிறவியுஞ் சாதியும் வேறுண்டோ" என்றார்.

"இதுவே நன்றி தன்றென்னு மிதுவே வித்தா மிடரொழுங்குக்கு"—

என்று வாசிட்டத்திற் கூறியிருப்பதால் அக்க நிவிர்த்தியையிச்சித்திருக்கின்ற நீ காஞ்சன வியதிரிக்தமாகக் கடக, மகுடாதி பூஷணங்களில்லாததுபோல அத்தியஸ்தமான சகத்து அதிஷ்டானவியதிரிக்தமாக இன்றென்று நிச்சயித்துச் சகத்தென்னும் வாசனையையொழித்தென்பார், "சேய சொர்க்கமு நரகமு நன்மையுந்தீமையும் பாராமல்" என்றார். "தூய" என்பது, லட்சியார்த்தத்தைக் காட்டுகின்றது.

பொய்யில் உறக்கமும், மெய்யில் விழிப்புமாகியிருளென்பதாம். ()

(உகூஉ) [யாவர்க்கும் நன்மைபயக்கத்தக்கனவான பிரபஞ்சங்களை மித்தையென்றநாதரஞ் செய்யின், அஃதபராதமாகாதோ என்று சீடன் வினுதல்]

பங்க யாசனன் முதற்பல தேவரும் பாருள பெரியோரும்
கங்கை யாதியாந் தீர்த்தமுந் தேசமுங் காலமு மறைநாலும்
அங்க மாறுமந் திரங்களுந் தவங்களுமசத்திய மெனச்சொன்
னுல், எங்க ணுயக னேயத னூற்குற்றமில்லையோ மொழியீரே.

இ-ள். பங்கயாசனன் முதல் பலதேவரும்=பிரமன்முதலியபற்பலதேவர்களும்,—பார்உளபெரியோரும்=பூமியின்கண்ணுள்ள பெரியோர்களும்,—கங்கை ஆதி ஆம் தீர்த்தமும்=கங்கைமுதலிய (புண்ணிய) தீர்த்தங்களும்,—தேசமும் = (குருக்கேத்திரமுதலிய புண்ணிய)தேசங்களும்,—காலமும்=(அர்த்தோதயம், மஹோதயமுதலிய புண்ணிய) காலங்களும்,—மறை நாலும்=இருக்குமுதலியவேதங்களுன்கும்,—அங்கம் ஆறும்=(சந்தசு, கற்பமுதலிய)ஆறங்கங்களும்,—மந்திரங்களும் = (பஞ்சாட்சரமுதலிய) மந்திரங்களும்,—தவங்களும்=(கிருச்சிர சாந்தராயணாதி) தவங்களும்—அசத்தியம்எனச்சொன்னுல்=பொய்யென்றுசொல்லில்,--எங்கள்நாயகனே=எங்கட்கிறைவனே—அதனுல்=(தமக்குறுதி வேண்டினோர் வழிபாடுசெய்துபுண்ணியமேவிட்டுப் பாவமகன்றுபரகதியடையக் காரணமாய்ச்சுருதிசித்தமாயுள்ள வுயர்வானபிரபஞ்சங்களைப் பொய்யென்றுசொல்)வதனுல்—குற்றம் இல்லையோ = தோஷமில்லையோ ?—மொழியீர்=அதன் உண்மையை யுரைத்தருள்வீர்.—எ-று. (கூக)

[அதற்குவிடை கூறல்.]

சோற்ப னந்தனிற் கண்டதைப் பொய்யென்று சொல்வது பிழையானுல், அற்ப மாயையிற் றோன்றிய சகங்களையசத்தெனல் பிழையாமே, சொற்ப னந்தனிற் கண்டதைப் பொய்யென்று சொல்லலா மெனின்மைந்தா, அற்ப மாயையிற் றோன்றிய சகமெலா மசத்திய மெனலாமே. (கூஉ)

இ-ள். சொற்பனந்தனில் கண்டதை = சொப்பனுவஸ்தையிற் காணப்பட்ட(பிரமாமுதலியதேவர்கள், கங்கைமுதலியதீர்த்தங்களாதிய சொப்பனசுருதி சித்தமான உயர்வாகிய) பிரபஞ்சங்களை—பொய் என்று சொல்வது=(சாக்கிரத்தில் விழித்தவன்)மித்தையென்

று கூறுவது—பிழைஆனுல்=தோஷமாயின்,—அற்பமாயையில்தோன்றிய சகங்களை=(மண்ணிற் கடசத்திபோலத்தன்னில்)ஏகதேசமான மாயையிலுண்டான பிரபஞ்சங்களை—அசத்து எனல்பிழைஆம்=மித்தையென்றுசொல்லுவதுந்தோஷமாம்.—சொற்பனந்தனில்கண்டதை=சொப்பனத்தில் (யோக்கியதேச கால சாமக்கிரியின்றி நித்திராதோஷ சகிதவவித்தையினு லுண்டாய்க்) காணப்பட்டவுயர்வான பிரபஞ்சங்களை—பொய் என்று சொல்லல் ஆம் எனின்=(சாக்கிரத்தில் விழித்தவன்)மித்தையென்றுசொல்லலாம், (அதனுற்றோஷமில்லை (என்றுசொல்விடில், —மைந்தா=மகனே—அற்பமாயையில் தோன்றிய சகம் எலாம்=(பிரத்தியகபின்ன பரமான்மாவாகிய தன்கண்) ஏகதேசமாயையிற்றோன்றிய சகமனைத்தும்—அசத்தியம்எனல் ஆம்=(தன்னில்விழித்தஞானிக்குமுயற்சியின்றியேமித்தையாகத்தோன்றுதலின், அவன்) மித்தையென்றுசொல்லலாம், (அதனுற்றோஷமின்றென்றறிதி.—எ-று.

சொப்பனத்தில் நித்திராமோகத்தாற் கண்டு யாவராலும் வழிபட்டு வழிபாட்டிற்கேற்ற பலன்களை யடையத்தக்கனவான ஈசுராதிகள் சாக்கிரத்தில்விழிக்கில் அசத்தாய்ப்போதலின்,அவைகளை அசத்தென்று சொல்லுதல் அபராதமாகாததுபோலச் சுத்தப்பிரமத்தில் ஏகதேசகற்பிதமான மூலாஞ்ஞானமாகிய நித்திரையினுற் கற்பிக்கப்பட்டு வழிபட்டுவந்த ஈசுராதிகள் ஞானமாகிய சாக்கிரத்தில் அசத்தாய்ப்போதலின்,அசத்தியமென்று சொல்லுவது அபராதமாகாதென்பது.

"அற்பமாயை" எ-கு, உ-ம் பஞ்சதசி,

"பிரமத்தோ ரிடத்தல் லாது பிறங்குறு ,தன்ன தெங்கும்
வருகுட சத்தி மென்மை மண்ணினி னிகழு மாபோ
லொருபத மனைத்தா மீதி னுளிருமுப் பதமற் றுண்டு
சுருதியோ ரிடத்து மாயை துன்னிடு மென்றுஞ் சொல்
லும்."—

எனவரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (கூஉ)

[அபராதமாகா தேன்பதைத்தானே இன்னும்
வற்புறுத்துகின்றூர்.]

பொய்யை மெய்யென்ற மூடர்புண் ணியரென்று புரா
ணங்கூப் பிடுமானுல், மெய்யை மெய்யென்ற ஞானிக்குக்

குற்றங்கள் விதித்தசாத் திரமுண்டோ, பொய்ய தேதெனி
னுமரு பங்களாம் பூதமா கியமாயை, மெய்ய தேதெனிற்சச்
சிதா நந்தமாய் வியாபிக்கு மான்மாவே. (கூங)

இ-ள். பொய்யை மெய் என்ற மூடர்=(சுருதி யுத்தியநுபவசித்தமான அத்வைதத்தை அநாதரவுசெய்து சுருதியாதிகளால்)மித்தையென்று நிஷேதிக்கப்பட்ட தொய்தத்தைச் சத்தியமென்றுகூறுநிற்கும்(சாங்கியகணுதமுதலிய மதாநுசாரியரான)மூடரை—புண்ணியர் என்று=தர்மவான்களென்று—புராணம் கூப்பிடும்ஆனுல்=புராணங்கூறுமாயின்,—மெய்யை மெய் என்ற ஞானிக்கு=(சுருதியாதிகளாற்சித்தமான) அத்வைதத்தைச்சத்தியமென்றுகூறுநிற்கும்ஞானிக்கு—குற்றங்கள் விதித்த சாத்திரம்உண்டோ=அபராதங்களை விதித்த சாஸ்திரம் எது? (இல்லை.)பொய்யது எது எனின்=மித்தையாவது யாதெனில்,—நாம ரூபங்கள் ஆம் பூதம் ஆகிய மாயை=நாமரூபங்களான பூதபௌதிக ரூபமாகிய மாயையாம்:—மெய்யது எது எனில்=சத்தியமாவது யாதெனில்,—சத் சித்ஆநந்தம் ஆய்=சச்சிதாநந்தரூபமாய்—வியாபிக்கும் ஆன்மாவே=யாவரிடத்தும் வியாபித்திருக்கும் பிரத்தியகான்மாவே.—எ-று.

சுருதி, யுத்தி, பிரமவித்துக்க ளநுபவம் இவைகளான் மித்தையென்று நிஷேதித்தபிரமாமுதலிய தேவர்கள்,பெரியோர்கள்,கங்கைமுதலியதீர்த்தங்கள்,தேசங்கள், காலங்கள், வேதங்கள், அங்கங்கள், மந்திரங்கள், தவங்கள் முதலியவற்றைச் சத்தியமென்றுநிச்சயித்துத் தீர்த்தமாடல், சேவை, அர்ச்சனை, தானம், தவம் மகமுதலியவற்றைச் செய்யாநிற்கும் பரமார்த்த வறிவின்மையரையே தர்மவான்களென்று புராணங்க டுதிக்குமாயின் என்பார், "பொய்யைமெய்யென்றமூடர்புண் ணியரென்று புராணங்கூப் பிடுமானுல்" எ-ம், பரமாத்வைத ஞானியைச்சுருதி, ஸ்மிருதி, இதிகாச, புராணுகமங்க டுதிக்கக் கண்டேமல்லது நிந்திக்கக்கண்டிலேமென்பார், "மெய்யை மெய்யென்ற ஞானிக்குக் குற்றங்கள் விதித்தசாத் திரமுண்டோ." என்றுங்கூறினர்.

"ஞானிக்குக் குற்றங்கள் விதித்தசாத் திரமுண்டோ" எ-கு, உ-ம் பிரமகீதை,

"ஈசனு ஞானி யிருந்துள விடத்தே யிருப்பது முத்தி
தா னந்தத், தேசிக னேவல் செய்பவன் காலென் சென்னியி

விருப்பது மன்னி, மாசிலாப் பரம ஞானியா முனிக்கு மகே சனு மொப்பலன் மதிக்கி, லாசிலா வரியு மொப்பல னுனு மொப்பல னேவரொப் பாரே.''—

எனவரும். மற்றும் வருவனவற்ருற் காண்க. (கூங)

(உகூங) [மாயை மித்தையேன்பதை நன்றுயறிந்து அதனை யகற்றுதற்பொருட்டு அதனது சொரூபமுதலிய வற்றை வினுதல்.]

மாயையென்பதே தடையரா ரெப்படிவந்தது வருவா னேன், மாயை யென்பது பிரமத்தின் வேறெனின் வஸ்துவு மிரண்டாமே, மாயை யென்பதும் பிரமமு மொன்றெனின் வஸ்துவும் பொய்யாமே,மாயை யென்றமே கங்களுக் கொரு சண்ட மாருத குருமூர்த்தி. (கூச)

இ-ள். மாயை என்பது = மாயையென்று சொல்லப்படுவது—ஏது=எப்படிப்பட்டசொரூபமுடையது?—உடையர்ஆர்=(சீவேசுரருள், அதனை அபிமானவாசிரயமாக) உடையோர் யாவர்?—எப்படி வந்தது=(ஆரம்ப, பரிணும, விவர்த்தபட்சங்களுள்) அதனதுற்பத்தி எவ்வாறு?—வருவான் என்=என்னகாரணத்தால்(எனக்கு) வந்தது?—மாயை என்பது=மாயையென்று சொல்லப்படுவது—பிரமத்தின் வேறுஎனின்=பிரமத்தைப்பார்க்கிலும் பின்னமென்றுசொல்லில்,—வஸ்துவும் இரண்டு ஆமே=பிரமமும் (தம்பதிபோல)உபயமாமே?—மாயைஎன்பதும் பிரமமும்=மாயையும், பிரமமும்—ஒன்றுஎனின்=அபின்னமென்றுசொல்லில்,— வஸ்துவும் பொய் ஆமே = பிரமமும் (உப்பளத்தில் வீழ்ந்தமாங்கனிமுதலியவை தமது தன்மைபோய்அவ்வுப்பாவதுபோலத் தனது சச்சிதாநந்தசுபாவங்கெட்டு) அசத்துச்சடத்தமாமே—மாயை என்ற மேகங்களுக்கு=மாயையென்று சொல்லப்பட்டமேகங்களைப்போக்குதற்கு—ஒரு=ஒப்பற்ற—சண்டமாருத குருமூர்த்தி=சண்டமாருதமென்று சொல்லுங் குருவே.—எ-று.

"மாயை யென்ற மேகங்களுக்கு"என்று பன்மைகூறினதுமாயையானது ஆவரணம், விட்சேபமென்னும் இருகூறுயிருத்தலினென்க. சொரூபத்தை ஆச்சாதனஞ் செய்தலின் மாயையை,"மேகம்" எ-ம், உபாயத்தால் அதனை நிவிர்த்திக்குஞ் சாமர்த்திய மிகுந்துடைமையின் குருவை, "சண்டமாருதம்" என்றுங் கூறினன். (கூச)

(உகூச) [அறுவகை வினுக்களுள், முதனன்கு வினுக்களுக்கு உத்தரங் கூறுகின்ருர்.]

அதனை யின்னதென் றுரைத்திடப் படாமையா லவாச்சிய வடிவாகும், இதுதனக்குள துடலியா னுலகுமெய் யெனுமவ ருடையோர்கள், கதையிலாதபொய் வந்ததிப் படியென்று கண்டபே ரிலைமைந்தா, விதன மாயையேன் வந்ததென் ருற்புத்தி விசாரமற் றதனுலே. (கூரு)

இ-ள். அதனை=அம்மாயையை—இன்னது என்ற=(பின்னம், அபின்னம், பின்னுபின்னம், சத்து, அசத்து, சதசத்து, சாவயவம், நிரவயவம், சாவயவநிரவயவமென்னும் இவற்றுள்,) இத்தன்மைத்தான சொரூபமுடையதென—உரைத்திடப்பட்டாமையால்=நிச்சயித்துச் சொல்லக்கூடாமையின்,—அவாச்சிய வடிவு ஆகும்=அநிர்வசனீய சொரூபமாம்.—இது தனக்கு உளது=இப்புத்திராதி க்ஷேத்,திராதிதனக்குடையன,—உடல்யான்=இத்தேகம் நான்,—உலகுமெய்=பிரபஞ்சஞ் சத்தியம்—எனும் அவர் உடையோர்கள்=என்னும்(அபிமானமுடைய) சீவர்களே அதனை யுடையவர்கள்.—கதையிலாத பொய்=வாக்கால் (சத்தசத்தென்று) வசனித்தற்கில்லாதஅம்மாயை—வந்தது இப்படிஎன்று=(அநாதியாகலின்,)அஃதுண்டானது(ஆரம்பம், பரிணுமம், விவர்த்தம் என்னும் பட்சத்திரயங்களுள்,) இவ்விதமாமென்று—கண்டபேர் இலை = கண்டவர் (ஒருவரும்) இலர்.—மைந்தா=மைந்தனே—விதன மாயை=(அசத்துச்சட) துக்காத்மகமான மாயை—என் வந்தது என்ருல்=(எனக்கு) என்னகாரணத்தாலுண்டாயிற்றென்று நீ சங்கிக்கில்,—புத்தி விசாரம் அற்றதனுல்=(உன்) புத்தியின்கண் (யாமார்? சகத்தேது என்னும்)விசாரமின்மையினுலே (வந்தது என்றறிதி.)—எ-று.

(உகூரு) அஞ்ஞானம், அவித்தை, மாயை, பிரகிருதி, சத்திஎன்பன ஒருபொருட்சொற்கள். மாயை, அவித்தையின் பேதவாதம் ஏகதேசிகள் மதம். நையாயிகர்முதலியோர், ஞானுபாவத்தையே அஞ்ஞானமென்பர்;சித்தாந்தத்தில் ஆவரண,விட்சேபசத்திகளையுடைய அநாதிபாவரூபபதார்த்தம் அஞ்ஞானம். அவ்வஞ்ஞானமும், சேதனத்தோடு பின்னமோ? அபின்னமோ எனின்;—அவ்விரண்டு பட்சமுங் கூடாது. என்னை? "ஈண்டு நாநா அந்பழமில்லை" என்பது முதலிய சுருதிவசனத்தால் சேதனத்தோடு பின்னமென்பது நிஷே

திக்கப்படுகிறது. சடசேதனங்கட்கு அபேதங் கூடாமையின், அபின்னமென்பதுங்கூடாது. பின்னத்துவ, அபின்னத்துவங்கள் பரஸ்பரம் விரோதமாகலின், அஞ்ஞானம் சேதனத்தோடு பின்னாபின்னமென்பதுங் கூடாது. அப்படியே அத்வைதப் பிரதிபாதக சுருதி விரோதத்தால் அஞ்ஞானத்திற்குச் சத்ரூபத்தன்மை கூடாது. பிரபஞ்சத்தின் காரணத்தன்மை கூடாமையின், துச்சத்துவரூப அசத்ரூபத்தன்மை கூடாது. பரஸ்பரம் விரோதிதர்மங்கள் ஒன்றன்கட் சம்பவியாமையின், சதசத்தென்னல் கூடாது. அப்படியே அஞ்ஞானத்தைச் சாவயவமென்று ஒப்பிடில், நியாயமதத்தில் திரவியவாரம்பக உபாதானத்தை அவயவமென்றனர். சாங்கியாதிமதத்தில் திரவியரூப பரிணாமமுடைய உபாதானத்தை அவயவமென்றனர். உபாதானத்தையே அவயவமென்னில், சத்தத்திற்கு உபாதனவாகாசமும் சத்தத்திற் கவயவமாம்: அப்படியே தமதுகுணம், கிரியைகட்கு உபாதானகாரணமான கடாதிகளும் உருவமுதலிய குணங்கட்கும், சலனரூபமான கிரியைக்கும் அவயவமாம்; ஆதலால், திரவியவுபாதான காரணத்தை அவயவமென்றனர்: அந்நியங்களின் உபாதானத்தை அவயவமென்கிலர்; அவயவத்தினின்றும் ஜந்நியமானதைச் சாவயவமென்பர். அவித்தை திரவியமாயின், சாவயவத்தன்மைகூடும்; திரவியம், திரவியத்துவம் இரண்டும் அதற்குப்பொருந்தாது. என்னை? நித்திய அநித்திய பேதத்தால் திரவியம் இருவகைத்தாம்; அவித்தையை நித்தியத்திரவிய ரூபமாக வொப்பிடில், சாவயவத்துவமென்று சொல்லுதல் அசங்கதமாம்: அப்படியே ஞானத்தால் அவித்தை நாசமாக வேண்டுவதில்லை. அநித்தியத்திரவிய ரூபமாகவொப்பிடில், அதனவயவமும் ஆன்மாவினும் பின்னமாகலின் அநித்தியமேயாம்: அவயவத்தின் அவயவமும் அநித்தியமாவதால் அநவஸ்தாதோஷம் வரும். அந்தியவவயவத்தைப் பரமாணுவைப்போல நித்தியமாகவொப்பிடில், அத்வைதப் பிரதிபாதக சுருதிவசனத்திற்கு விரோதமாம். நியாயமதத்தில் பரமாணுவையும், சாங்கியமதத்தில் பிரதானத்தையும் நித்தியமாக அங்கீகரித்திருப்பது சுருதி விருத்தமாம்; இவ்வாற்றால், திரவியத்துவத்தினபாவத்தால் அஞ்ஞானத்தில் சாவயவத்துவங் கூடாது. அப்படியே உபாதானத்தன்மை கூடாமையின், அஞ்ஞானம் நிரவயவமென்று சொல்லுதலுங் கூடாது. சாவயவமே உபாதானகாரணமாம். நியாயமதத்தில் சத்தத்திற் குபாதானகாரணமான ஆகாசம் நிரவயவமென் றுரைப்பினர்; அதுவும் ஆன்மாவினின்றும் ஆகாசமுண்டாயிற் றென்னுஞ் சுருதிக்கு விருத்தமாம்: அப்படியே அவியணுகத்தின் உபாதான காரணமான பரமாணு நிரவயவ

மென்றுரைப்பினர்; அதுவும் நிரவயவ பரமாணுவின் சம்யோகங்கூடாதென்பதுமுதலியதோஷத்தால் சூத்திரகாரர்சாரீரகசாஸ்திரத்தின் துவிதீய அத்தியாயத்திலுள்ளதுவிதீயபாதத்தில்நிஷேதித்திருக்கின்றனர். ஆதலால், பிரபஞ்சத்தின் உபாதானமான அஞ்ஞானத்திற்கு நிரவயவத்தன்மை சம்பவியாது. அஞ்ஞானத்திற்குப் பிரபஞ்சத்தின் உபாதானத்தன்மை மாயையைப் பிரகிருதியென் றறியத்தக்கதென்னுஞ் சுருதியில் பிரசித்தமாயிருக்கிறது. மாயை அஞ்ஞானங்கட்குப் பேதமில்லை. இவ்வாற்றால், அஞ்ஞானத்திற்குச் சாவயவத்தன்மை அல்லது, நிரவயவத்தன்மை கூடாது: அப்படியே பரஸ்பரம்விருத்தமான உபயரூபத் தன்மையுங் கூடாது.

இப்படி எவ்வித தர்மத்தினாலும், அஞ்ஞானத்தின் நிரூபணம் அசக்கியமாவதால் அதனை அநிர்வசனீயமென்றனர். அநிர்வசனீயமானவஞ்ஞானம் அநாதிபாவரூப பதார்த்தமாமென்றுஅதற்குப்பாவரூபத்தன்மை சொல்லுவதால் சத்துரூபத்தன்மை சித்திக்கிறது;சத்துரூபத்தன்மை நிஷேதிக்கப் பட்டிருப்பதால் அங்ஙனங் கூறுதல் கூடாதேயெனின்;—அதற்குச் சமாதானம். அஞ்ஞானம் சத்துவிலட்சணமெப்படியோ! அப்படியே அசத்விலட்சணமுமாம். ஆதலால், அபாத்தியரூபசத்துவமோ அஞ்ஞானத்தி லில்லையாயினும்,துச்சரூபமான அசத்தினும் விலட்சணத்தன்மை ரூபமான சத்துவம் அஞ்ஞானத்தில் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது; இக்காரணத்தால், சத்து அசத்தினும் விலட்சணமான அநிர்வசனீயம் அஞ்ஞானமாம். சர்வதாவசனத்தினகோசரம் அநிர்வசனீயமல்ல; பாரமார்த்த சத்ரூபப்பிரமத்தின் விலட்சணமும், சர்வதா சத்தாஸ்பூர்த்திசூனிய சசசிருங்காதி அசத்தின் விலட்சணமுமே அநிர்வசனீயசத்தத்தின் பாரிபாஷிகவர்த்தமாம்; ஆதலால், அநாதிபாவ ரூபத்தன்மையதெனல் கூடும்.

உற்பத்தியின்மையின்,அநாதியாம். கடம்போல அவயவசமேதரூபமான சாவயவமல்ல:அந்தகாரம்போலச் *சாம்ஸமாம்; ஆகலின் †சர்வதாவசனத்திற்ககோசரமென்றது,"அதனையின்னதென்றுரைத்திடப் படாமையா லவாச்சிய வடிவாகும்"எ-ம்,அகந்தைமமதையோடு கூடிஅசத்தியமான பிரபஞ்சத்தில்சத்தியத்துவப்பிராந்தியையுடைய சீவரிடத்து நான் அஞ்ஞானியென்னும் அநுபவங் காணப்படுதலின்

* சாம்ஸம்=அம்ஸத்தோடு கூடினது; அம்ஸம்=கூறு. † சர்வதா சர்வப்பிரகாரம்.

"இது தனக்குள்துடலியா னுலதுமெய்யேனு மவநடையோர்கள்" எ-ம், ஆதியின்மையின் அநாதி: உற்பத்திக்கு ஆதி என்று பெயர்; மாயையின் உற்பத்தி அங்கீகரிக்கில் புத்திரனினின்றும் பிதாவினுற்பத்தி கூடாததுபோல மாயாகாரியமான பிரபஞ்சத்தினின்றும் மாயைக்கு உற்பத்தி கூடாது. சேதனத்தினின்றே மாயைக்குஉற்பத்தியொப்பவேண்டும்; அங்கே சீவபாவமும், ஈசுரபாவமும் மாயையின் காரியமாகலின், மாயை சித்தியாமற் சீவேசுரருருவம் சித்தியாது; ஆதலால் சீவசேதனம், ஈசுரசேதனங்களினின்றும் மாயையினுற்பத்தி கூறுதல் கூடாது. சுத்தசேதனமோ! அசங்கமாயும், அக்கிரியமாயும், நிர்விகாரமாயும் இருப்பதால் அதினின்றும் மாயையினுற்பத்தி யொப்பிடில், விகாரியாம்; அன்றியும், சுத்தசேதனத்தினின்றும் மாயை உற்பத்தியாமேல், மோட்சதசைக்கண் பின்னரும் மாயை யுண்டாகாநிற்கும்; அஃதுண்டாகவே, மோட்சநிமித்தமான சாதனங்கள் நிஷ்பலமாம்; இவ்வாற்ருன், மாயை உற்பத்திரகிதமாயிருத்தலின், "கதையி லாதபோய் வந்ததிப் படியென்று கண்டபேரிலை" எ-ம், பாலனுக்கு அவிவேகத்தால் வெறும்பொய்யான பேய்த்தோற்ற முண்டாவதுபோல அசத்துச் சடதுக்காத்மகமான மாயை அவிவேகத்தாற் ரேன்றுவதால், "விதனமாயையேன் வந்ததேன் றற்புத்தி விசாரமற் றதனுலே" என்றுங்கூறினர். "விதனம்" என்றதனுல், அசத்துச்சடங்கள் வருவித்தாம். (கரு)

(உரு௬) [ரு-ம், சு-ம், வினுவிற்கு உத்தரங்கூறத் தொடங்கிப் பிரமத்தின்சத்தி காரியரூபமான லிங்கத்தாலறியற்பாலதேனத் திருஷ்டாந்த முகமாகக் கூறுகின்ருர்.]

அருவ மாகுமா யாவிவித் தைகள்விளை யாடுமுன்றெரியாவே
உருவ மாம்பல கந்தர்ப்ப சேனையா யுதித்தபின்வெளியாகும்
பிரம சத்திக ளநந்தமா மதைக்கண்டு பிடித்திடல் கூடாதே
பரவு பூதங்கள் கண்டநுமானத்தா ற்பலருக்கும் வெளியாமே.

இ-ள். மாயாவி=இந்திரஜாலமறிந்தவனுடைய—அருவம்ஆகும் வித்தைகள்=அருவமாகிய(மணிமந்திராதிரூபமான)மாயாசத்திகள்—விளையாடும் முன்=(கந்தர்வநகர முதலானதைக்காட்டி அவன்)விளையாடுதற்கு முன்னே—தெரியா= (ஒருவருக்குந்) தோன்ருதனவாய், —உருவம் ஆம் பல கந்தர்ப்பசேனை ஆய்=உருவமாகிய பற்பலவான

கந்தர்வ சேனைகளாகி—உதித்தபின் வெளி ஆகும்=உண்டானபின் (யாவர்க்கும்) தோன்ருநிற்கும்;—(அதுபோல) பிரமசத்திகள் அநந்தம் ஆம்=பிரமத்தின் சத்திகள் அநேகமாம்;—அதைக்கண்டு பிடித்திடல்=அவைகளைக் கண்டறிந்திடல்—கூடாது = (ஒருவருக்கும்) கூடாது:—பரவு பூதங்கள் கண்ட=எங்கும் விரிந்துள்ள ஆகாசாதி பூதங்களைக்கண்டுஅநுமானித்த—அநுமானத்தால்=இலிங்கஞானத்தால்—பலருக்கும் வெளி ஆம்=யாவர்க்கும் (அச்சத்திகள்) வெளியாகும்.—எ-று.

சத்திகள் காரியத்திற்குமுன் ஒருவாரானு மறியக்கூடாமையின் காரியரூபமான லிங்கத்தால் அறியலாயினவென்பதாம். "பிரம சத்திகளநந்தமாம்" எ-கு, உ-ம் வாசிட்டம்,

முழுதுசத் தியுமாய்ப் புரணமா யென்று முடிவறு பிர
மமா வதுதான், பழுதின்ஞா னிகடம் மனமலா தில்லை பர
மமா மிதிலிலா தில்லை, யெழுதருஞ் சத்தி யாவுமா யிலங்கு
மிவைகளோர் காலமொன் றுளதாம், வழுவிலாப் பிரம மு
டையசிற் சத்தி மறிதரு முடல்களிற் ரேன்றும்."—எ-ம்,

"காற்றிலே யசைவுங் கல்லிலே திடமுங் கனலிலே சூ
டும்வான் றனிலே, தோற்றலா மையுநன் னீரிலே நெகிழ்வுந்
தொலைவுறு மாய்விலே மாய்வு, மூற்றமாம் விதையின் மரங்
களும் போல வுள்ளுறை பிரமசத் திகடா, மாற்றல்சால் கால
தேசசித் திரத்தா லவனியிற் சாலிபோற் ரேன்றும்."—

எனவும் வரும். மற்றும் வருவனவற்ருற் காண்க. (௬௬)

[சத்திக ளநுமானத்தா லறியற்பாலன வல்லது, பிரத்தியட்ச மாகாவேன்பதைத் திருஷ்டாந்தமுகமாக வற்புறுத்துகின்ருர்.]

காரி யங்களுஞ் சத்தியா தாரமுங் காணுமற் றதுமாயம்
பாரி னின்றமா யாவியுஞ் சேனையும் பார்ப்பவர் கண்காணும்
வீரியந்திகழ் வித்தையா யினசத்தி வெளிப்படா ததுபோலே
பேரி யற்பிர மத்துக்கு முலகுக்கும் பிறிதுசத்திகளுண்டே.

இ-ள். பாரில் நின்ற மாயாவியும்=பூமியின்கண் நிற்கின்ற இந்திரசாலமறிந்தவனும்,—சேனையும்=(அவன் இந்திரசாலசத்தியினுல்

ஆகாசத்தின்கட் டோற்றுவிக்கின்ற கந்தர்வ) சேனைகளும்—பார்ப்பவர் கண்காணும்=பார்ப்பவர்களுடைய கண்களுக்கு வெளியாகும்:-வீரியம் திகழ் = பராக்கிரமமுடையதாய் விளங்குகின்ற—வித்தை ஆயின சத்தி=இந்திரசால வித்தைரூபசத்தியானது—வெளிப்படாது =(பார்ப்பவர் கண்களுக்கு) வெளியாகக் காணப்படாது;—அதுபோலே=அத்திருஷ்டாந்தம் போலவே,—சத்தி காரியங்களும்=மாயா சத்தியின் காரியங்க(ளான ஆகாசாதிப்பிரபஞ்சங்க) ளும்,—(சத்தி) ஆதாரமும்=மாயாசத்திக் காரியமான பிரமமும்—காணும்=(பார்ப்பவர்க்குக்) காணப்படும்;—மற்றது மாயம்=(காரியத்திற்கும், ஆதாரத்திற்கும் விலட்சணமான) சத்தியானது காணப்படாது.—பேர் இயல் பிரமத்துக்கும்=மஹத்துவமான சுபாவமுடைய (ஆதாரமாகிய) பிரமத்திற்கும்,—உலகுக்கும் = (காரியமாகிய) சகத்திற்கும்—பிறிது சத்திகள் உண்டு = விலட்சணமாக அநந்த சத்திகளுளவாம்.—எ-று.

(௯௭)

["மாயை யென்பது பிரமத்தின் வேறெனில் வஸ்துவு மிரண்டாமே, மாயையென்பதும் பிரமமு மொன்றெனின் வஸ்துவும் பொய்யாமே" என்று ௯௬-ம் செய்யுளில் சீடன் வினவிய வினவிற்கு உத்தரங் கூறுகின்றார்.]

சத்தி சத்தனைத் தவிரவே றன்றுகாண் சத்தனு மாயாவி, வித்தை காட்டிய விந்திர சாலம்பொய் வித்துவான் மெய்போலப், புத்தி மைந்தனே சத்திமா னாகிய பூரண வான்மாவின், வத்து நிர்ணயஞ் சொன்னதிட் டாந்தத்தின் வழிகண்டு தெளிவாயே.

(௯௮)

இ-ள். சத்தி=(இந்திரசால) சத்தியானது—சத்தனைத் தவிர=(அதையுடையவனான) இந்திரசாலக்காரனைத் தவிர—வேறு அன்று காண்=பின்னமல்ல.—சத்தன் ஆம்மாயாவி=சத்தியையுடையவனான இந்திரசாலக்காரன்—வித்தைகாட்டிய = இந்திரசால வித்தையாற் றோற்றுவித்த—இந்திரசாலம் பொய்=இந்திரசாலம் பொய்யாய்;—வித்துவான் மெய்போல = இந்திரசாலக்காரன் மெய்யாயிருப்பது போல—புத்தி மைந்தனே= அறிவுடைய மைந்தா—சத்திமான் ஆகிய=சர்வசத்திமானாகிய—பூரண ஆன்மாவின்=பரிபூரண ஆன்மாவினுடைய—வஸ்து நிர்ணயம் = வாஸ்தவநிர்ணயத்தை—சொன்ன திட்

டாந்தத்தின்வழி=சொல்லிய திருஷ்டாந்தவாயிலாக—கண்டு=(இந்திரசாலியினுடைய இந்திரசால சத்தியைப்போல அநிர்வசனீயசொரூபமாகிய மாயாசத்தியும் பிரமத்திற்குப் பின்னமல்லாமையின், வஸ்துவுந்தொய்தமல்ல. இந்திரசாலம் பொய்யாய், இந்திரசாலி மெய்யாயிருப்பதுபோலப் பிரபஞ்சம் ஓரவத்தையிற் கண்டது மற்றோரவத்தையிற் காணாதழிதலின் அசத்தியமென்றும், பிரமம் அசங்கமாதலால் அவைகளோடழியாமல் சாட்சியாயிருத்தலின் சத்தியமாமென்றும்) அறிந்து—தெளிவாய்= (பின்னமெனின் வஸ்துவுந் தொய்தமாமே, அபின்னமெனின் வஸ்துவும் மித்தையாமே என்னும்) சந்தேக மொழிவாயாக.—எ-று.

"புத்திமைந்தனே" என்னுஞ் சம்போதனையில், புத்தியென்னும் விசேஷணந்தந்தது பொருணிச்சயத்திற்கு முக்கியகாரணமான அறிவினை யுடையையாதலால், நினக்கஃதரிதல்லவென்பதைக்குறிப்பித்தற்கு என்க. "பூரணவான்மா" எ-து, பிரமத்தினுடைய பாரமார்த்திகரூபம், "சத்திமான்" எ-து, அதற்கே சோபாதிகரூபம்ஆம்.

கானற்சலத்தால் ஊஷரபூமி நனையாததுபோல மாயையால் பிரமத்தின்சொரூபம் ஹானியாகாது. மாயையும், மாயாகாரியப் பிரபஞ்சமும் பிரமமேயல்லாமல் வேறில்லை என்பது கருத்து. (௯௮)

(௨௯௭) [முன் அநுமானத்தாற் சாதித்த சத்தியை இன்னும் சங்கித்து உணர்த்துகின்றார்.]

இல்லை யாகிய சத்தியை யுண்டென்ப தெப்படி யெனக்கேட்கில், புல்லை யாதியா மசேதனப் பொருளெலாம் பூத்துக் காய்ப்பன பாராய், நல்லை யாமக னேயதிற் சிற்சத்தி நடந்திடா திருந்தக்கால், தொல்லை யாய்வருஞ் சராசர வுயிர்க்கெலாஞ் சுபாவங்கள் வேறாமே. (௯௯)

இ-ள். இல்லை ஆகிய சத்தியை=(பிரமத்தைத்தவிர) வேறில்லையென்னுஞ் சத்தியை—உண்டு என்பது=உண்டென்று கூறுவது—எப்படி எனக்கேட்கில்=எங்ஙனமென்று நீ வினவிடில்,—புல்லை ஆதி ஆம்=புல்முதலாகிய—அசேதனப்பொருள்எலாம்=அசேதனமாகிய பொருள்களனைத்தும்—பூத்துக் காய்ப்பன பாராய்=(புஷ்பிக்குங் காலத்திற்) புஷ்பித்துக் (காய்க்குங்காலத்திற்) காய்க்கும் விசித்திரங்களைப்பார்.—நல்லை ஆம் மகனே=நற்குணங்களை யுடையையாகிய

மைந்தா—அதில் சிற்சத்தி=அவ்வப்பொருள்களிற் பிரமத்தின்சத்தியானது—நடந்திடாதுஇருந்தக்கால்=சஞ்சரியாதிருந்தால்—தொல்லை ஆய்வரும்=அநாதியாய் வரும்—சர அசர உயிர்க்கு எலாம்=சராசரமாகிய வுயிர்களனைத்திற்கும்—சுபாவங்கள் வேறு ஆம்=இயற்கைகள் வேறாய்விடும்.—எ-று. (௯௯)

[இன்னும், சரவுயிர்களிடத்துள்ள சத்திவிசித்திரத்
தையும், அஃதில்லாவிடிற் பிரபஞ்ச சுபாவம்
மாறுபடு மேன்பதையும் விரித்துணர்த்து
கின்றார்.]

கருப்பை முட்டையுட் பறவைகள் பலநிறங் கலந்தசித்திரம்பாராய், அருப்ப மாஞ்சத்தி நியமமில் லாவிடி லரசிலா நகர்போலாம், நெருப்பு நீரதாங் கசப்புமே மதுரமா நீசனு மறையோதும், பொருப்பு மேகமாங் கடலெலா மண்களாம் புவனமிப் படிப்போமே. (௧௱)

இ-ள். கருப்பை=கருப்பாசயத்திற் (கட்டுப்பட்டுள்ள)—முட்டையுள்=முட்டைக்குள் (சலமயமாயிருந்தசரு)--பறவைகள்=(பின்) பறவைகளாய்—பலநிறம் கலந்த=பற்பலவர்னங்களோடுங் கூடிவந்த—சித்திரம் பாராய்=ஆச்சரியத்தைப்பார்.—* அருப்பம்ஆம்=அருவமாகிய—சத்தி நியமம் இல்லாவிடில்=சத்தியினது அங்கீகாரம்(அல்லது, நிச்சயம்) இல்லையாயின்,—அரசு இலா நகர் போல் ஆம்=அரசனில்லாத நகரம்போல(ச் சகலபிரபஞ்ச சுபாவமும்)மாறுபடும்;—[அஃதெங்ஙனேனில்,]நெருப்பு நீரது ஆம்=(உஷ்ணசுபாவமான அக்கினி சலம்போல(ச் சீதளசுபாவம்) ஆம், கசப்பு மதுரம் ஆம்=கைப்பு(ச் சுபாவமுடையவேம்பு) மதுரமுடையதாம்,—நீசனும்மறை ஓதும்=(வேதாத்தியயனத்திற்கு வெகுதூரமான)சண்டாளனும் வேதாத்தியயனஞ் செய்வன்,—பொருப்பு மேகம்ஆம்=(அசஞ்சலசுபாவமுடைய)பருப்பதங்கள்மேகங்கள்போல(ச் சலனசுபாவங்களையுடையன) வாம்,—கடல் எலாம் மண்கள் ஆம்=(இட்சு, க்ஷீராதிசுபாவங்களையுடைய) சமுத்திரங்களெல்லாம்மண்களாகும்;—புவனம்=சகத்தானது—இப்படிப்போம்=இங்ஙனம் (தத்தஞ்சுபாவ)மாறிப்போம்.—எ-று.

* அருவம் "அருப்பம்" எனத் திரிந்தது,காவியம்காப்பியமென்றாற்போல் என்றறிக.

பிரத்தியட்சப்பிரமான சித்தமான அக்கினியாதிகளின் சொரூபம் பிரதிபந்திக்கக் கூடாமையின், மணிமந்திராதிப் பிரதிபந்தமும் நிர்விஷயமாம். ஆதலால், சத்திமானைப்பார்க்கிலும் பின்னமாகப் பிரதிபந்தத்தின் விஷயமான சத்தியை ஒப்பவேண்டுவதுபோலப் பிரமத்தினும் பின்னமாகச் சத்தி யொப்பவேண்டுமென்பது கருத்து.

முட்டை கருப்பாசயத்திற் கட்டுப்பட்டுள்ள தென்பதற்கு,உ-ம் சாங்குசித்தர் திருவாக்கு,

"கருப்பைக்குண் முட்டைக்குங் கல்லினுட் டேரைக்கும்
விருப்புற் றமுதளிக்கு மெய்யன்-உருப்பெற்றால்
ஊட்டி வளர்க்கானோ வோகெடுவா யன்னுய்கேள்
வாட்ட முனக்கேன் மகிழ்."—

எனவரும். மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க,

"நியமமில் லாவிடில்"எ-கு,உ-ம் ஈசுரகீதை,

"உற்பவ சராசரவி யோனியொரு நாலும்
பற்பலவ தாகமொழி பாதலம னைத்தும்
மெப்புவன மும்பிரம ரண்டமவை யாவும்
இப்படியி ருக்குமது வென்றனிய மத்தால்."—

எனவரும். மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. (௧௱)

(௨௫-௮) [இவ்வாறு, பிரமத்திற்குப் பின்னமாகச் சத்தி
உண்டென்று ஒப்பப்படுமோயின், அத்வைதபா
வனை கூடாமையின் மோட்சப் பிரதிபாதனம்
பயனில் கூற்றென்றும்; ஆகலின், அதனிவிர்த்தி
யுபாயங் கூறவேண்டுமேன வினுதல்,]

ஆர்க்குங் காணவு மறியவும் படாதென்று மவாச்சிய வடிவென்றும், சேர்க்கு நாமரூ பப்பயிர் வித்தென்றுஞ் செப்பிய சிற்சத்தி பேர்க்கு மாறெங்ஙன் பிறித்திடப் படாதெனிற் பிரமபா வனையொன்றாப், பார்க்கு மாறெங்ஙன் முத்தியா குவதெங்ஙன் பரமசற் குருமூர்த்தி. (௧௱௧)

இ-ள். ஆர்க்கும் = யாவர்க்கும்—காணவும் அறியவும் படாது என்றும்= (வாகியமான கடபடாதிகளைப்போலக் காணவும், (ஆந்தா

விஷயமான சுகதுக்கங்களைப்போல) அறியவுங் கூடாதென்று, ௬௬-௬ள-ம் செய்யுளிலும்,—அவாச்சிய வடிவு என்றும்="அதனை யின்ன தென் றுரைத்திடப் படாமையால் அவாச்சிய வடிவாதும்" என்று, ௬௫-ம் செய்யுளிலும்,—நாமரூபப் பயிர் சேர்க்கும் வித்து என்று= நாமரூபமாகிய பயிர்களை யுண்டாக்காநிற்கும் விதையென்று, ௬௬-௧00-வது செய்யுளிலும்—செப்பிய சிற்சத்தி=சொல்லியமாயையை —பேர்க்கும் ஆறு எங்ஙன்=நிவிர்த்திக்கும் வழியெப்படி?—பிறித் திடப்படாது எனில்=நிவிர்த்திக்கக்கூடாதென்றுசொல்லில்,—பிரம பாவனை ஒன்றுப்பார்க்கும் ஆறு எங்ஙன்=பிரமத்தியானத்தால்(அல் லது, பிரமவிசாரத்தால்) பிரமத்தை ஏகமாகப் பாவிக்கும் விதமெப் படி?—முத்தி ஆகுவது எங்ஙன்=(சர்வவனர்த்தநிவிர்த்தி, ஆநந்தப் பிராப்திரூபமான)மோட்சமுண்டாவதெப்படி—பரமசற்குருமூர்த்தி =யாவர்க்குமேலான சற்குருவே.—எ-று. (௧0௧)

(௨௬௬) [மாயாநிவிர்த்திக்கு உபாயங் கூறல்]

வாயுத் தம்பனஞ் சலத்தம்ப னம்மணி மந்திர மருந்தா லே, தேயுத் தம்பனஞ் செய்திடி லதிலதிற் சிறந்தசத் திக ளெங்கே, நீயச் சச்சிதா நந்தமாய் வேறென்று நினைந்திடா திருப்பாயேல், மாயச் சத்திபோ மீதன்றி மந்திர மறைகளிற் காணேமே. (௧0௨)

இ-ள். வாயுத் தம்பனம்=வாயுஸ்தம்பனமும்,—சலத்தம்பனம்= சலஸ்தம்பனமும்,—தேயுத் தம்பனம் = தேயுஸ்தம்பனமும்—மணி மந்திர மருந்தாலே செய்திடில்=மணிமந்திரவவுடதங்களினாலே(மந் திராவாதியாற்) செய்யப்படுமாயின்,—அதில் அதில்=அவ்வப்பொருள் களில்—சிறந்த சத்திகள் எங்கே=விசேஷமாகவுள்ள (சலன, திரவ, தாச சத்திகள் நாசம், அல்லது திரோதானமாய் நிவிர்த்தித்துப்போ மேயல்லது) எங்கே காணப்படும்;—(அதுபோலவே) நீ அச்சத் சித் ஆநந்தம் ஆய் = நீயும் (மாயைக்காதாரமாகிய) சச்சிதாநந் தாத்மகமா ன பிரமமாய்—வேறு ஒன்றும் நினைந்திடாது இருப்பாயேல்=அந்நிய மொன்றையும் நினையாதிருப்பாயாயின்,—மாயச் சத்திபோம்=(அச த்துச்சட துக்காத்மகமான) மாயாசத்தி (மீண்டெழாமல்) நிவிர்த்தி யாய்விடும்;—ஈது அன்றி=(ஜநநமரணரூபமான மாயாவிர்த்திக்கு) இத்திருசிய ‡விஸ்மரணமல்லாமல்—மந்திரம்=குப்தமானவசனம்— மறைகளில் காணேம்=சுருதிகளில் யாம் கண்டிலேம்.—எ-று.

‡ விஸ்மரணம்=நினைவின்மை.

சாதன சதுஷ்டய சம்பன்னனான அதிகாரி மாயையை நிவிர்த் தித்தற்கு முக்கியோபாயமான திருசியவிஸ்மரணமே சுருதிகளால் இரகசியமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்ற தென்பது கருத்து.

"வேறென்று நினைந்திடா திருப்பாயேல், மாயச் சத்திபோம்" எ-கு, உ-ம் வாசிட்டம்,

"பிறப்பிறப்பாம் பெயருடைய வித்த மாயைப்
பெருமையினை முடிவுபெறப் பேச வொண்ணு
வறப்பெரிய தன்மனதை வென்றோன் மாணு
மல்லதொரு வகையாலு மகற்ற லாகா
சிறப்புடைய வன்மாயை விரிவி னுள்ள
சித்திரந்தோன் றிடவுனக்குச் செப்புங் காதை
மறப்பறுசிந் தையனுகிக் கேட்டி யென்று
மனுகுலநா யகனுக்கு வசிட்டன் சொல்வான்."—

எனவரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (௧0௨)

(௨௬0) [அக்கினியின் கண்ணுள்ள தாகசத்தி அதற்குப் பின்ன மல்லவேனின், மணிமந்திராதிப் பிரதிபந்தம் நிர்விஷய மாம்; ஆதலால், அது பின்னமாவதுபோல மாயையும் பிரமத்திற்குப் பின்னமேன்றும், காரியத்தால் அநுமேய மேன்றுங் கூறப்பட்டிருப்பதால், காரியமானதிருசியவி ஸ்மரணத்தால் காரணமான மாயாசத்தி எங்ஙனம்நிவிர் த்தியாமேன்று சீடன்கோள்ளுமாசங்கையைஅறிந்துசிரு ஷ்டிக்குமுன் அவ்வியாகிருதமாயிருந்த சகத்து சிருஷ்டி யவசரத்தில் நாமரூபமாகப்பிரகடமாயிற்று;பிரமத்தின் கண் யாதொரு அசிந்தியமாயையுண்டோ அஃதவ்வியா கிருதநாம முடையதாம் என்னும் பிருகதாரண்ணியசுருதி யால் காரியகாரணங்கள் அபேதமாகலின்,காரியமாகுய திருசிய விஸ்மரணத்தால் காரணமாகிய மாயாசத்தியி னிவிர்த்திகூடும் என்பதைத்திருஷ்டாந்தமுகமாகக் கூறுகின்றார்.]

மேவு மண்ணிலவ் வியத்தமே வியத்தமாம் விவகரித் தி டவேண்டில், நாவி னுன்மண்ணைக் குடமென்ப ரக்குட நசிப்

பது நாவாலே, பாவு நாமரூபங்களை மறந்துமண் பார்ப்பதே பரமார்த்தம், சீவ பேதகற் பிதங்களை மறந்துநீ சின்மய மாவாயே.

(௧0௫)

இ-ள். மேவும் மண்ணில்=திரளையான மண்ணில்—அவ்வியத்தமே=(குலால வியாபாரத்திற்குமுன்) அப்பிரகடமாயிருந்த கடசத்தியே (வெளிப்படாததா யிருந்த வென்றபடி)—வியத்தம் ஆம்=(குலாலவியாபாரத்திற்குப்பின்) பிரகடமாய்க் கடமென்னும் நாமத்தையடையும்;— (அதுபோலச் சிருஷ்டிக்குமுன் * அவ்வியாகிருத நாமமுடையதாயிருந்த இந்த ஆகாசமுதலியசகத்தே பின் சிருஷ்டியவசரத்தில் நாமரூபங்களாகப் பிரகடமாயின; இங்ஙனங்கூறிய பிருகதாரண்ணிய சுருதியின் றாற்பரியம் காரியகாரணங்கள் அபேதமாகலின், காரியமான திருசியவிஸ்மரணத்தால்காரணமானமாயைநிவிர்த்தித்துப்போமென்பதாம்) [சத்தியின் காரியமானகடம் மித்தை, சத்தியின் ஆதாரமானமண் சத்தியம் என்னும்சாந்தோக்கியசுருதியின் பொருளைத் தொகுத்துக் கூறுகின்றார்.] விவகரித்திட வேண்டில்=(கடத்தை) வியவகரிக்கவேண்டின்,—நாவினால்=வாக்கினால்—மண்ணைக் குடம் என்பர்=(மண்ணைத்தவிரக் கடமின்மையினால்,) மண்ணைத்தானே கடமென்று வியவகரிப்பர்;—அக்குடம் நசிப்பதும் நாவாலே=அக்கடம்நசித்ததென்னும்வியவகாரமும்வாக்குமாத்திரத்தாலே (உளதாம்.)—இப்படிக் காரியமானகடம் உபாதானகாரணமான மண்ணைத்தவிர வேறின்மையின், உண்டென்பதும், நசித்ததென்பதும் வாக்குமாத்திரமாதலால்,) பாவும் நாமரூபங்களை மறந்து=சத்தியின் விரிவாகுங் கடமென்னும் நாமமும், († பிருதுபுத்நோதராகாரமான) உருவமும் ஆகிய இவைகளை (மித்தையென்று) உபேட்சித்து—மண் பார்ப்பதே=(கடம்)மண்ணென்றுபார்ப்பதே—பரமார்த்தம்=பரமார்த்தமாம்.—(அதுபோலஆகாசமென்பது முதலிய நாமமும், அவகாசமென்பது முதலியஉருவமும் அஸ்திபாதிப்பிரியரூபமானபிரமத்தைத்தவிர வேறின்மையின், சகத்தென்பது வாக்குமாத்திரமாம் ஆகலின்,) சீவபேத கற்பிதங்களை=சீவத்துவிதமாகிய (நாமரூப) கற்பனைகளை—மறந்து=(மித்தையென்று) உபேட்சித்து—நீ சின்மயம் ஆவாய்=நீ (சதாநந்த) சின்மயனாவாய்.—எ-று.

---

* அவ்வியாகிருதம்=அப்பிரகடம். † பிருது=ஸ்தூலம்: புத்நம்=வட்டவளைவு: உதரம்=வயிறு: ஆகாரம்=வடிவு.

(௨௪௧) தாஷ்டாந்த ஞானத்தின் பொருட்டுத் திருஷ்டாந்தத்தை விரிக்குதும். பிருதுபுத்நோதராகாரமான கடம்காரியம்: சத்தாதி ஐந்து குணங்களோடு கூடிய மண் ஆதாரம்; சத்தி இவ்விரண்டற்கும் விலட்சணம். என்னை? சத்தியின்கண் பிருதுபுத்நாதி காரிய தர்மமும் இல்லை, சத்தமுதலான காரண தர்மமுமில்லை; ஆகலான், சத்தி இரண்டற்கும் விலட்சணமாம்; ஆனால் அஃதெப்படியுளதெனில்? எப்படியோ அப்படியுளது; அப்போதசிந்தியத்தன்மையதென்றுமாலோவெனின்;—பேதமென்றாவது, அபேதமென்றாவது அசிந்தியமென்றாவது சொல்ல யோக்கிய முடையதன்று. காரணசொருபத்தினும் பின்னமாகச் சத்தியிருக்குமேல், காரணசொருபத்தைப்போலத் தோன்றாததேனெனின்;—மண்ணின் சத்தி கடாதி காரியோற்பத்திக்குமுன் மண்ணின்கட் கூடமாயிருந்தலால் தோற்றவில்லை என்க. ஆனால் பின்னருந் தோன்றாதேனின்;—நவநீத முதலியவை மதநத்தாற் றோற்றா நிற்பதுபோலக் குலாலாதிகளின் சகாயத்தாற் கடாதியாகாரத்வத யடையும். உபாதானகாரணத்தினும் பின்னமாகச் சத்தியின்காரியமுண்டென்றால் காரியகாரணங்களின்பேதம் என்றேற்றவில்லையெனின்;—அவிவேகசனங்கள் பிருதுபுத்நாதி ரூபமான காரியத்தையும், சத்தபரிசாதி குணரூபமான காரணபூதமாகிய மண்ணையும் ஒன்றாச் சேர்த்துக் கடமென்று சொல்லுவதால் காரியகாரணங்களின் பேதந் தோற்றவில்லை என்க; அஃதவிசாரமென்பது; என்னை? குலாலவியாபாரத்திற்குமுன் எத்துணைக் கூறுண்டோ அத்துணைக்கூறுங் கடமல்லாமையின் என்க. ஆனால்யாது கடமெனின்;—குலாலவியாபாரத்திற்குப்பின் பிருதுபுத்நோதராகாரத்திற்கே கடசத்தத்தின் வாச்சியத்தன்மையுசிதமாம், என்னை? சொல்லிய ஆகாரத்தினுற்பத்தியின் பின்னரே கடசத்தவியவகாரங்காண்டலின் என்க. மண்ணினின்று வேறுசெய்யின் கடம் காணப்படாமையின் மண்ணுக்குப் பின்னமுமல்ல: பூர்வம் பிண்டதசையிற் கடம் காணப்படாமையின், மண்ணுக்கபின்னமுமல்ல; ஆதலால் சத்தியைப் போலக் கடமும் அநிர்வசனீயமேயாகலின், கடம் சத்தியின் காரியமாம். சங்கை;—சத்தியும், காரியமும் அநிர்வசனீயமாயின், சத்தியென்றும், காரியமென்றும் பேதவியவகாரம் வருவானேனெனின்; அவ்வியத்தமா யிருந்தபோது சத்தியென்றும், வியத்தமானபோது கடமென்றுஞ் சொல்லப்படுகிறது; இது பிரசித்தமாகக்காணப்படவில்லையேயெனின்;—இந்திரசால சம்பந்தியான மாயையும்மணிமந்திராதிப் பிரயோகத்திற்குமுன்னேபிரகடமாகாமல் மணிமந்திராதிப்

பிரயோகத்தின் பின்னர்ப் பிரகடமாவதால் இது பிரசித்தியாமென்க. மாயையின் காரியமாதலால் கடாதி விகாரங்கள் மித்தையென்றும், விகாரங்கட் காதாரமான மண்மாத்திரமே சத்தியமென்றும் சுருதி கூறுகின்றது. இதற்கபிப்பிராயமேதோவெனின்;—சத்தியும்,காரியமும் ஒவ்வோர் காலத்தில் தோற்றுவதால் மித்தை, ஆதாரம் மூன்று காலத்தினுமிருப்பதால் சத்தியமாம் என்பதாம். காரியம் மூவகையேதுக்களால் அசத்தியமாம்; மூவகையேதுக்கள்,அசத்தாய்த்தோற்றுகின்றதும், உற்பத்தி நாசமுடைத்தாய்க் காணப்படுகின்றதும்,உற்பத்தியானபின்னர் வாக்கிந்திரியத்தாற் சனியாநின்ற நாமஸ்வரூபமாக வியவகரிக்கப்படுகின்றதும் ஆம்.

(உசஉ) அன்றியும், கடம் நசித்தும் நாமம் நசியாது: மநுடருடைய முகங்களிலே பின்னருமிருக்கின்றது; இதனால் ஏதாயிற்றெனில்? விவாதத்துக்கு விஷயமான கடம் சத்தரூபமாகைக்கு யோக்கியமாம், கடசத்தத்தால் வியவகரிக்கப்படுதலின், கடசத்தத்தைப் போல என்னும் அநுமானத்தினாலுங் கடம் மித்தையாம்.

(உசங) இனி விகாரத்திற் கதிஷ்டானரூபமான மண்ணின் சத்தியத்தன்மையின் அநுமானமாமாறு;—மிருத்திகை ரூபமான சத்தியத்தன்மையின் அநுமானமாமாறு;—மிருத்திகை ரூபமான வஸ்து சத்தியமாகைக்கு யோக்கியமாம்; மூன்று காலத்தினும் ஒராகாரமுடையதா யிருப்பதால், ஆன்மாவைப்போல: மிருத்திகை ரூபமான வஸ்து சத்தியமாம், வாஸ்தவமாவதால்,ஆன்மாவைப்போல என்க.

(உசச) பரிணாமம், ஆரம்பம்,விவர்த்தம் எனக் காரியோற்பத்தி மூவகையுள், சித்தாந்தத்தில்விவர்த்தபட்சம் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருப்பதால், க்ஷீரம்போல அந்நியாவஸ்தையையடையாநின்ற மிருத்திகை, சுவர்ணங்கள் விவர்த்தத்திற்கு எப்படித் திருஷ்டாந்தமாமெனின்;—க்ஷீரமானது பூர்வரூப பரித்தியாக பூர்வகமாக அந்நியாவஸ்தையையடையாநிற்பது உண்மையாகலின், பரிணாமமேயாம். மிருத்திகை, சுவர்ணங்கள் அந்நியாவஸ்தையை யடையாநிற்பினும் பூர்வரூபத்தை விடாமையின், விவர்த்தத்தன்மையுமாம். மிருத்திகை, சுவர்ணங்களைப் பரிணாமமும்,விவர்த்தமுமாக அங்கீகரித்ததுபோல ஆரம்பமாகவும் ஏன் அங்கீகரிக்கவில்லை யெனின்;—ஆரம்பவாதிமதத்தில் காரணத்துவ, காரியத்துவ ரூபவியவகார பேதத்தாற் காரியகாரணங்களின் பேதந் தோற்றுகின்றது. ஆதலால், காரணரூபமாகவும், காரியரூபமாகவும் காரணம் ஒன்றேயிருப்பதால் காரியத்தின் சொரூபத்தில் காரணத்தின் இருவகைக் குணத்தன்மையுண்டாகும்.எப்போது காரணத்தில் இருவகைக் குணத்தன்மை யுண்டாயிற்றோ அப்போது காரணகதமான சத்த, பரிச, ரூப, ரச, கந்தகுணமுதலிய தர்மங்களுக்கும், காரியகதமான சத்தாதிகுணமுதலிய தர்மங்களுக்கும் இருவகைக்குணத்தன்மையாகிய பின்னத்தன்மை யுண்டாதல்வேண்டும். ஆனாலும், இவை தந்துவின் ரூபாதிகளென்றும், இவை படத்தின் ரூபாதிகளென்றும் இப்படிப்பட்ட வியவகாரங் காணப்படவில்லை. காரியத்துவ, காரணத்துவ வியவகாரபேதத்தால் எங்ஙனம் காரியகாரணங்களினுடைய அபேதஞ்சித்திக்கவில்லையோ அங்ஙனம் தந்து அல்லது, மிருத்திகை முதலிய காரணங்களின் பின்னமாகப் படம், கடம் முதலியகாரியங்கள் தோற்றாமையின்,காரியகாரணங்களின்பேதமுஞ் சித்திக்கமாட்டாது. பின்னையோவெனின்;—காரியகாரணங்களின் பேதங் கற்பிதம்: வாஸ்தவம் அபேதமாம்; ஆதலால், ஆரம்பவாதமசங்கதமாம் என்க. சாந்தோக்கியத்தின் ஆறாம் அத்தியாயத்தில், மண்,பொன்,இரும்பென்னும் மூன்றும் விவர்த்தத்திற்குத்திருஷ்டாந்தமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. ஆதலால், பூதபௌதிகரூபமானசர்வவஸ்துக்களிலும் காரியத்தின்மித்தியாத்தன்மையை அடிக்கடி யநுபவித்து அதனை அவ்வநுபவஜந்நிய சம்ஸ்காரரூபமான வாசனைக்கு விஷயமாக்கல் வேண்டும்.

(உசரு) இங்கே ஈதிரகசியம்;—இரச்சுவைப்போல மிருத்திகை, சுவர்ணங்களை அதிஷ்டானமாக வொப்பிக் கடம், குண்டலாதிகளை விவர்த்தமென்றது ஸ்தூலதிருஷ்டியால்; சூட்சுமதிருஷ்டியால் விசாரித்துப்பார்க்கின், மிருத்திகை முதலியவற்றிற்குக் கடாதிகளின் அதிஷ்டானத்தன்மை பொருந்தாது. என்னை? சித்தாந்தத்தில் யாதொரு கற்பிதவஸ்துவும் அந்நியகற்பிதங்கட்கு அதிஷ்டானமென்னல் பொருந்தாது. பின்னையாதெனின்;—சேதனமே சர்வத்திற்கும் அதிஷ்டானமாம்: மிருத்திகை முதலியவை தாமே கற்பிதமாகலின், கடாதிகட்கு அதிஷ்டானமென்னல் பொருந்தாது. எப்படி இரச்சுவுபகிதசேதனம்கற்பிதசர்ப்பத்திற்கு அதிஷ்டானமோ அப்படிமிருத்திகை, சுவர்ணமுதலிய தத்தம் உபாதானங்களால் உபகிதமானசேதனம் கடம், குண்டலமுதலியகாரியங்கட் கதிஷ்டானமாம். ஆதலால், கடாதிகளில் விவர்த்தத்தன்மை நிர்விவாதத்தால் சித்தமாம். (கoங)

(உசசு)[சுத்தியிலாரோபிதமானவெள்ளிசுத்திஞானத்தால் நிவிர்த்தியாவதுபோல, மாயாமயமானசகத்தும் அதிஷ்டான ஞானத்தால் நிவிர்த்தியாகாமற் பூருவம் போலவே தோற்றுவதால் அஃதெவ்வாறு நிவிர்த்தியாமென் ருட்சேபித்துச் சுத்திரஜதம் நிருபாதிகப் பிரமையாகலின், அது அங்ஙனமாம்: சகத்துச் சோபாதிகப்பிரமையாகலின், இதில் மித்தியாத்துவ புத்தியுளதாதலே நிவிர்த்தி யானதாமென்று திருஷ்டாந்த முகத்தாற் கூறுகின்ருர்.]

பூரிக் குங்கன சச்சிதா நந்தத்திற் பொய்சடந் துயர்மூன் றும், ஆரத் தாயினுந் தோன்றுபாழ் விபரிதந் துடைப்ப தெப் படியென்ருல், நீரிற் ருேன்றுந்தன் னிழறலை கீழதாய் நின்றலை யினுநேராய்ப், பாரிற் ருேன்றிய தன்னைநோக் கிடிலந்தப் பாழ்நிழல் பொய்யாமே. (க0ச)

இ-ள். பூரிக்கும்=(பொன்னனது பூஷணத்தைப்போலச்சர்வத்தையு)நிறைத்துநிற்கும்—கன சத் சித் ஆநந்தத்தில்=பரிபூரணமாகிய சச்சிதாநந்தரூபப்பிரமத்தில்—பொய் சடம் துயர மூன்றும்=அசத்துச்சடதுக்காத்மகமான மாயாம்சமூன்றும்—ஆரத்து ஆயினும்=(நீரிலே புழுதியும், கனவிலே தோயமும்போலச்) செய்மைத்தாயினும், (இல்லையாயினுமென்றபடி)—தோன்று பாழ் விபரிதம் = தோற்ருநின்ற அபாவரூபமான விபரீதத்தை—துடைப்பது = (தோற்ருமல்) நாசமாக்குவது—எப்படி என்ருல் = எவ்வித வுபாயத்தாலென்று நீ ஆட்சேபித்தால்—நீரில் தோன்றும் தன் நிழல்=தடாகசலத்திற்ருேன்ருநிற்குந் தன்னுடைய சாயையானது—தலை கீழது ஆய்=அதோமுகமாய்—நின்று அலையினும்=நின்றசலிப்பினும்--நேர் ஆய்=ஊர்த்தமுகமாய்—பாரில்தோன்றிய=(தடாகக்) கரையினின்று விளங்கிய—தன்னை நோக்கிடில்=தன்னை நாடிடில்,—அந்தப் பாழ் நிழல்=அவ்வபாவமான அதோமுகச்சாயை—பொய் ஆம்=மித்தையாம்,—எ-று.

அதுபோலக் காரணஞானத்தாற் காரியம் மித்தையென்னும் ஞானமுளதாம்; இவ்வாறுளதாகும் ஞானத்தையே அத்வைதவாதத்திற் புருஷார்த்தமென் ருெப்பினர் என்பது எஞ்சிநின்றது.

தடாகசலத்தில் அதோமுகமாகச் சாயைதோற்றினும் வாஸ்தவமாகப் புருஷன்அப்படிக்கில்லாததுபோலச் சச்சிதாநந்தப்பிரமத்தில்

அநிருதசடதுக்கரூபமான சகத்துத்தோற்றினும்வாஸ்தவமாகஇல்லை. யாரொருபுருஷருக்கும் அதோமுகப் புருஷச்சாயையினிடத்து அது சத்தியமென்னும்அபிமானம் யாதொருதேசத்தினும்,யாதொருகாலத்திலுங் காணப்படவில்லை. அப்படிச் சோபாதிகப்பிரம[ஞ௭]ஸ்தலத்தில் சத்தியபுத்தியின் நாசமேஞானத்தாலுளதாகும் நிவிர்த்தியெனக்கொள்ளற்பாலதாம் என்பது தாற்பரியம். (க0ச)

(உசஎ) [காரணமிது காரியமிதுவென்றும்,பிராரத்தமுள்ளளவில் காரியத்தோற்ற மபாவமாகா தாகலின், அதனை மித்தையென் றநாதரஞ்செய்து காரணமாத்திரமாய் நிற்றியென்று கூறுகின்ருர்.]

ஞானங் காரண மறிபொருள் காரிய நாமரூ பப்பேய்கள், ஆன தெப்படி யழிந்த தெப்படியென வாய்குதல் பலனன்றே, மான மைந்தனே தீர்க்கசொப் பனசகம் வந்ததும் பாராமல், போன துங்நினை யாமலுன் போதமாய்ப் பூர்ணமாயிருப்பாயே. (க0ரு)

இ-ம். ஞானம் காரணம்=அறிவாகியபொருள் காரணம்:—அறிபொருள் காரியம்=அறியப்படுவனவான பொருள்கள் காரியமாம்.—நாமரூபப் பேய்கள்=நாமரூபங்களாகிய இப்பசாசங்கள்—ஆனது எப்படி=உண்டாகுமாறெங்ஙனம்?— அழிந்தது எப்படி=(அத்தியந்தந்தோன்ருமல்)அழியுமாறெங்ஙனம்—என ஆய்குதல் பலன் அன்று=என்றுவிசாரித்தல்பயனன்ரும்;--[மற்றியாதுபயனெனின்;—]மான மைந்தனே=பெருமையுடைய மைந்தா—தீர்க்க சொப்பன சகம்=நீண்ட கனவென்னும் பிரபஞ்சம் வந்ததும் பாராமல்=இன்னகாரணத்தினின்று இவ்வாறுண்டாயிற்றென்பதையும் விசாரியாமல்,—போனதும் நினையாமல் = அத்தியந்தந்தோன்ருமல் (என்னவுபாயத்தால்) நிவிர்த்தியாமென்பதையும் விசாரியாமல்—உன் போதம் ஆய் பூர்ணம்ஆய் இருப்பாய்=உனதான்மாவாய்ப் பரிபூர்ணமாகியபிரமமாயிருக்கக்கடவாய்; (இதுவே பயனும்.)—எ-று.

"ஆனது, அழிந்தது" என்பன, இயல்பினல்வந்த காலவழுவமைதி. அறிதல்காண்காரியம் என்றும் பாடம். பாலனுக்குப்பேய்போல அவிவேகதிருஷ்டிக்கு நாமவுருவங்கள் உண்மையாகத் தோற்றரவாகலின்,அவற்றை "பேய்" எ-ம், "பன்மைப்பேய், இயக்கங் காணுப்பொருள்" என்னுஞ் சுருதியாலும், பிராரத்தத்தாற் பிரதிபந்திக்கப்பட்டுள்ள விட்சேபரூபமான அஞ்ஞானம்ஸமானது பிராரத்தமுள்

ளளவில் தக்தப்படம்போலத்தோற்றுவதல்லதுயாதோருபாயத்தாலும் நிவிர்த்தியாகாதாகலானும், "ஆனதேப்படி யழிந்ததேப்படி யேன வாய்க்குதல் பலனன்று" என்றுங்கூறினர். "தீர்க்கசோப்பனசகம்" எ-து, பிராரத்தமுள்ளளவுந் தோற்றாவாகலின். "சோப்பனம்" எ-து, தேசகாலசாமக்கிரியின்றித் தோற்றாவாகலின்; அன்றியும், "சொப்பனம்" எ-து, எது கற்ப விசேஷணமுமாம். இதற்கு, உ-ம் வாசிட்டம்,

"போய்ய தாமுயற் கொம்பினைப் பற்றவும் போக்கவு நினைப்பாரா, ணைய னேபர போதபூ ரணத்திலே யயலொன் று வருமாறென், பொய்ய தாகிய வநேகபா வனையினைப் போருந்தல்புன் பிறப்பாகு, மைய மின்றிய வேகபா வனையினி லழுந்துதல் பவந்தீர்தல்,"—எ ம்,

"எங்கே யெனினுந் தோன்றுமிந்த மனதைமுத்திச்
சங்கேதத்தா லூகந்தன்னிற் கூட்டினன்றும்."—எ-ம்,

"யாதினிற் றோன்றிய தென்றுமி யாதிதென்று மிற ந்தநெறி யாதென்று மிறந்தாற் றோன்று, மாதலினால் வன்றுய ரின் சாலையா னவவித்தை யெனுநோய்க்கு மருந்தருந்தச் செய்தால்"—

என்றும் வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (௧0௫)

(உ௪வு) [பிரமஞானத்தின் றிடத்துவம் தோய்தத்தின் அநா தரவின் வாயிலாக வுண்டாவதால் சிரவணுதிகள்போலத் தோய்தமித்தையென்னும் நிராதரவும் சிஞ்ஞாசுக்குக் கர்த்தவ்விய மேன்று கூறுகின்றார்.]

அசத்தி லெம்மட்டுன் டம்மட்டும் பராமுக மாகினு லம் மட்டும், நிசத்தி லுள்விழிப் பார்வையா மிப்படி நிரந்தரப் பழக்கத்தால், வசத்தி லுன்மன நின்றுசின் மாத்திர வடிவமா யிடின்மைந்தா, கசத்த தேகத்தி லிருக்கினு மாநந்தக் கடல் வடி வாவாயே.

இ-ள். அசத்தில்=மித்தையான நாமரூபத்தில்—எம்மட்டு உண் டு=எவ்வள வெவ்வள வாதர முண்டோ—அம்மட்டும்=அவ்வளவவ் வளவாதரமும்—பராமுகம் ஆகினால்=உபேட்சிக்கப் படுமாயின்,—அம்மட்டும்=அவ்வளவவ்வளவும்—நிசத்தில்=சத்தியரூபமானபிரமத் (௧0௬)

தில்—உள் விழிப்பார்வை ஆம்=அகமுகதிருஷ்டியுளதாம்.-(எவ்வள வெவ்வளவு பிரமதரிசனமாமோ ! அவ்வளவவ்வளவுநாமரூபம்விடப் படும்.) [நாமரூபத்தின் அநாதரமும், பிரமதரிசனமுமாகிய இருவித அப்பியாசத்தின் பயன் கூறுகின்றார்.] இப்படிநிரந்தரப்பழக்கத்தால் =இங்ஙனம், நிரந்தரம் (நெடுங்கால மாதரத்தோடு கூடிச்செய்யு ம்) அப்பியாசத்தால்—மனம் உன் வசத்தில்நின்று—சின்மாத்திரவடிவம் ஆயிடின்=சேதனமாத்திர ரூபமாய் ஸ்திதிபெறில்,—மைந்தா—கச த்த தேகத்தில் இருக்கினும்=வெறுக்கத்தக்க துக்கமயமானதேசத்தி லிருப்பினும்—ஆநந்தக் கடல் வடிவு ஆவாய்=நீ ஆநந்த சமுத்திரரூப மாவாய்.—எ-று.

ஆசரவு = அபிமானரூபமான ஆசை. "உள்விழிப் பார்வை" எ-து, பிரமதரிசனத்தை. எவ்வளவெவ்வளவு பிரமதரிசன மாமோ. அவ்வளவவ்வளவு நாமரூபம் விடப்படும் என்னும் இதற்கு முன்னு லான பஞ்சதசியின் சுலோகார்த்தம் எஞ்சிநின்றதால் அதனை வருவித் தாம். சீவித்தவனுயிருந்தே முத்தனுவாயென்பார், "கசத்த தேகத்தி லிருக்கினு மாநந்தக் கடல்வடி வாவாய்" என்றார்.

இவ்வாசிரியர் கூறினவாறே, பஞ்சதசியிற் கூறியிருப்பது மன்றி வாசிட்டத்தும்,

"எத்தனையெத் தனைநீத்தா யகிலத்தைப் பரஞ்சுடரா யெறிக்குஞ் சோதி, யத்தனையத் தனைதோன்றும்"—

என்று கூறியிருப்பது காண்க.

மேலே, ௧௨௧-வது செய்யுள் தொடங்கி இனிக்கூறப்படும்எண் வகை யாநந்தங்களுள், இஃதத்துவிதாநந்தம் என்றறிக. (௧0௬)

(உ௪௯) [ஆசாரியர் மாயாலட்சணங் கூறப்புகுந்த வாயிலாக அத்விதாநந்தஞ் சாதித்தலின், அகமகிழ்ந்த சீடன் ஆன்மா நந்தத்தை யறியுங் கருத்தினனாய் ஆன்மா சச்சிதாநந்த ஏகரசமானால் சருவவிருத்திகளிலும் சத்தும், சித்தும் போல ஆநந்தம் ஏன் விளங்கவில்லையேன வினுதல்.]

[வேறு.]

நானன்றி வேறொன்று மில்லாத பூரணச்
சச்சிதாநந்த குணமாய்
ஊனின்ற வுயிர்தோறு மொன்றாகு மென்றாலஃ
தொக்கின்ற படிகண்டிலேன்

நானென்ற சீவன்கள் சத்தான வகையொக்கு
ஞானங்கள் வெளிகண்டதால்
ஆனந்த மிதுபோல வெளியாக வுதியாத
வடைவேது குருநாதனே. (க0எ)

இ-ள். குருநாதனே,—தான் அன்றி வேறு ஒன்றும் இல்லாத=தானல்லாமல் மற்றொன்றும் (பரமார்த்தமாகத் தன்கண்) இல்லாத (ஆன்மா)—பூரண சத் சித் ஆநந்த குணம் ஆய்=பரிபூரண சச்சிதாநந்த சுபாவமாய்—ஊன்நின்ற உயிர்தோறும்=தேகத்தின்கண் நான், நானென்று வியவகரித்துள்ள வுயிர்கடோறும்—ஒன்று ஆகும் என்றால்=ஏகரசமாக இருக்குமென்று கூறப்படுமாயின்,—அஃது ஒக்கின்றபடி கண்டிலேன்=(அவ்வான்மா) அங்ஙனம் பொருந்தாநின்ற தன்மையை யறிந்திலேன்.— [அதற்குக் காரணங் கூறுகின்றான்.] நான் என்ற சீவன்கள்=யான் (கண்டேன், உண்டேன்) என்று வியவகரிக்கின்ற சீவர்கள்—சத்து ஆன வகைஒக்கும்=சத்தென்னுந் தன்மைகூடும்.—ஞானங்கள் வெளி கண்டது=ஞானங்கள் வெளியாகக் காணப்பட்டது;—ஆனந்தம்= ஆநந்தமானது—இதுபோல=இச்சத்துஞ் சித்தும்போல—வெளியாக உதியாத=(சர்வவிருத்திகளிலும்) வெளியாகத் தோன்றாத—அடைவு ஏது=முறைமை யாது?—எ-று. ஆல்=அசை.

“சச்சிதாநந்த குணமாய் ஒன்றதம்” என ஒட்டுக. சீவர்கள்சத்தல்லவாயின், வந்தியாசுதன்போல வியவகாரங் கூடாமையின், “நானென்ற சீவன்கள் சத்தான வகையொக்கும்” எ-ம், நேத்திராதி இந்திரியங்களின் வாயிலாகப் பிரமாணமென்னும் அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி வெளிப்பட்டு உருவ முதலிய பிரமேயங்களை யடைந்தபோது நான்கண்டேன், கேட்டேனென்னும் அநுவியவசாய ஞானவியவகாரம் உளதாகலின், “ஞானங்கள் வெளிகண்டதால்”என்றுங் கூறினான். “ஞானங்கள்” என்ற பன்மை உபாதியான விருத்தியின் பன்மையாய் என்க. (க0எ)

[சச்சிதாநந்தங்கள் ஆன்மாவின் சொரூபமாயின், சத்துஞ் சித்தும்போல ஆநந்தமும் சர்வவிருத்திகளிலும் பாநமாக வேண்டுமேயென்னும் சீடனுசங்கைக்கு அது நியமமில்லையென்று திருஷ்டாந்த முகத்தாற் சமாதானங் கூறுகின்றார்.]

உருவங்க ளிரதங்கள் பரிசங்க ளொருபூவி
லொன்றாகு மென்றாலுமே
கரணங்க ளோரொன்றி லோரொன்று தெரியுங்க
ணக்கன்றி வாராதுகாண்

அருமந்த சச்சிதா நந்தச் சுபாவங்க
ளான்மா வின்வடிவாகிலும்
பிரபஞ்ச மயமாம்வி ருத்திபே தத்தினாற்
பேதங்க ளமைந்தனே. (க0அ)

இ-ள். ஒரு பூவில்=ஓர் (தாமரைப்) புஷ்பமாகிய திரவியத்தில்,—உருவங்கள் இரதங்கள் பரிசங்கள்=ரூப, ரச, பரிச, கந்தங்கள்—ஒன்று ஆகும் என்றாலும்=ஏகமாக இருக்குமாயினும்,—கரணங்கள் ஓர் ஒன்றில்=இந்திரியங்களொவ்வொன்றில்—ஓர்ஒன்று=ஒவ்வொரு குணங்கள்—தெரியும் கணக்கு அன்றி=தோன்றுமளவினதல்லாமல்—வாராது காண்=(ஓரிந்திரியத்தில் சகலகுணங்களுமெப்படித்)தோன்றுவோ(அப்படி)—அருமந்த=அருமருந்தன்ன[அமுதமொப்பான வென்றுபொருள்]—சத் சித் ஆநந்தச் சுபாவங்கள்=சச்சிதாநந்தமாகிய குணங்கள்—ஆன்மாவின் வடிவு ஆகிலும்=ஆன்மாவின்சொரூபமாயினும்,—பிரபஞ்சமயம் ஆம்=பிரபஞ்சமயமாகிய—விருத்திபேதத்தினால்=விருத்திகளின் பேதத்தால்—பேதங்கள்ஆம்=பேதங்களாகப் பாநமாம்—மைந்தனே.—எ-று.

அடைந்தோரை அஜராமரண ரூபமாக்குதலின், “அருமந்த சச்சிதாநந்தச் சுபாவங்கள்” என்றார். (க0அ)

[இனி விருத்திபேதத்தைத் தெரிந்துணர்த்துகின்றார்.]

தாமதமி ராசதஞ் சாத்துவித முக்குணத்
தால்வரும்வி ருத்திமூன்றும்
ஆமவைகண் மூடமுங் கோரமுஞ் சாந்தமும்
மபிதான மாகுமகனே
ஏமுறவி ருக்கின்ற சச்சிதா நந்தங்க
ளென்றென்று மொன்றாகிலும்
நாமுறைக் கும்விருத் திப்பிரிவி னாற்சொருப
ஞானதி பிரிவாகுமே. (க0கூ)

இ-ள். தாமதம்=தாமதமும்,—இராசதம்=இராசதமும்,—சாத்துவிதம்=சாத்துவிதமும்—(என்னும்) முக்குணத்தால் =எனப்படும் இம்மூவித குணங்களால்—வரும் விருத்தி மூன்று ஆம்=உண்டாகாநின்ற விருத்திகளும் மூவகையாம்;—ஆம் அவைகள் = அம்மூவகை விருத்திகளும்—(முறையே)மூடமும் கோரமும் சாந்தமும் = மூட

விருத்தியெனவும்,கோரவிருத்தியெனவும்,சாந்தவிருத்தியெனவும்— அபிதானம் ஆகும்=பேர்பெறும்.—-மகனே=மைந்தா—ஏமுற இருக்கின்ற=(அடைந்தோர்)இறுமாப்புறக் காரணமாக விருக்கின்ற—சத் சித் ஆநந்தங்கள்=அஸ்திபாதிப்பிரியங்கள்—என்று என்றும்=சார்வகாலமும்—ஒன்று ஆகிலும் = (ஆன்மாவின்கண்) ஏகரசமாகவிருக்கினும்,—நாம் உரைக்கும்=யாங்கூறுகிற்கும்—விருத்திப் பிரிவினல்=(மூட, கோர, சாந்தமென்னும்) விருத்திபேதத்தால்,—சொரூப ஞானதி=ஆன்மாவின், சச்சிதாநந்தங்கள்—பிரிவு ஆகும்=பேதமாகவபிவியத்தியாம்.—எ-று.

"ஏழற விருக்கின்ற" என்பதற்கு, உ-ம் தேவாரம்,

"இறுமாந் திருப்பன்கொலோவீசன் பல்கணத்தெண்ணப்பட்டுச், சிறுமானேந்திதன் சேவடிக் கீழ்ச்சென்றங் கிறுமாந் திருப்பன்கொலோ."

எனவரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (௧௦௧)

[விருத்திபேதத்தால் சச்சிதாநந்தங்கள் பேதமாகப் பாநமாகுமேன்பதை, அநுபவவாயிலாகக் காட்டுகின்றார்.]

சடமான மூடத்த ருக்கல்லு மண்களிற்
சத்தொன்று மேதோன்றுமால்
விடமான காமாதி கோரத்தி லாநந்தம்
விளையாது மற்றவைகளாம்
திடமான வொழிவாதி சாந்தத்தி லேசச்சி
தாநந்த மூன்றும்வெளியாம்
படமான மூடங்கள் கோரங்கள் விடுசாந்த
மனமாகி லாநந்தமே. (௧௧௦)

இ-ள். சடம் மூடம் ஆன=சடமும், மூடமுமான—தரு கல்லு மண்களில்=விருட்சம், பாஷாணம்,மிருத்திகை முதலியவற்றில்,—சத்து ஒன்றுமே தோன்றும்=(பிரமத்தின் சுபாவங்களுள்,) சத்தொன்றுமே பிரகடமாம்: (ஏனைய சிதாநந்தங்கள் பிரகடமாகா.)—விடம் ஆன காமாதி கோரத்தில்—விஷம்போலும்(புருஷனை மயக்குவன) ஆன காமக் குரோதாதி (ரூப புத்தியின்) கோரவிருத்தியிலும், (மோ கபயாதிரூ பபுத்தியின்மூடவிருத்தியிலும்)—ஆநந்தம்விளையாது

மற்றவைகள் ஆம்=ஆநந்தம் பிரகடமாகாது: சத்தும், சித்தும் பிரகடமாம்.—திடம் ஆன ஒழிவு ஆதி சாந்தத்திலே = திடமாகிய வைராக்கியம், பொறுமை,உதாரமுதலிய (ரூப புத்தியின்) சாந்தவிருத்தியின்—சத் சித் ஆநந்தம் மூன்றும் வெளி ஆம் = சச்சிதாநந்தங்கள் மூன்றும் வியத்தமாம்,—[இனிவிஷயத்தின் வைராக்கியத்திலோ மஹத்தமசுக முண்டாகுமென்று கூறுகின்றார்.] மடம் ஆன மூடங்கள் கோரங்கள்=அறியாமையினு லுளவாவனவான (மோக பயாதிரூப) மூடவிருத்திகளையும், காமக்குரோதாதிரூப கோரவிருத்திகளையும்—விடுசாந்தமனம் ஆகில்=விட்ட சமையாதிரூபமாகிய அந்தர்முக விருத்தியுண்டாயின்,—ஆநந்தம்(ஆம்)=(நிர்விக்கினமாகப் பிரமத்தினது) ஆநந்தம் பிரதிவிம்பிக்கும்.—எ-று.

கோர,மூடவிருத்திகளில் சுகாநுபவங் காணப்படவில்லை சாந்தவிருத்தியில் சுகாநுபவங் காணப்படுகின்றது; அதுவும், நியூனமதிகமாகக் காணப்படுகின்றது. கோர மூடவிருத்திகளில் சுகம் ஏன் காணப்படவில்லை எனின்;—கிரகக்ஷேத்திராதி விஷயங்களில் இது நமக்கு வேண்டுமென்னும் இச்சையுண்டாகும்போது கிடைக்குமோ? கிடையாதோ என்னும் சமுசயமுண்டாவதாற் றுக்கமுண்டாகின்றது; கிடையாமற்போமாயின், அத்துக்க மிகுகின்றது. ஒருவரால் விக்கினஞ் செய்யப்படின், குரோதமுண்டாகின்றது: பிரதிபந்தத்தை நிவிர்த்திக்கக்கூடாவிடின், விஷாதமுண்டாகின்றது; இப்படிக் குரோதாதிகளில் மஹத்தான துக்கமே யிருக்கிறது: சுகமுண்டென்பதற் கிடமில்லை. வாஞ்சிதவஸ்து லபித்தபோது சாந்தவிருத்தியுண்டாகின்றமையின், மஹத்தாகியசுகமுண்டாம். போகத்தில் மஹத்தரசுகமுண்டாம்: இலாபப்பிரசக்தியில் அற்ப சுகமுண்டாம். சாந்தவிருத்தியினும் விஷயலாபத்திற்குத்தக்கதாகத் தாரதம்மிய சுகம்பாநமாம். ஞானிக்கு இச்சையினபாவரூப வைராக்கியத்தால் * மகத்தமசுகமுண்டாகும்; இது வித்தியாநந்தமாம் என்றறிக.

கோர, மூடவிருத்தியிரண்டும் கலங்கிய விருத்தியாதலால், சத்தும், சித்துமன்றி அவைகளி லாநந்தந் தோன்றாமல் சாந்தவிருத்தி நிர்மலமாதலால் அதில் சச்சிதாநந்தங்கண் மூன்றும் பாநமாகின்றன; ஆதலால், சத்துஞ்சித்தும்போல ஆநந்தமும், ஆன்மாவின் சொரூபமென்றே அறியற்பாலதென்று தாற்பரியம். (௧௧௦)

* மகத்தமம்=நிரதிசயம்.

(உ௫0) சச்சிதாநந்த விலக்கண மறியும்பொருட்டுச் சீடன் வினுதலும், அதற்காசாரியர் விடைகூறலும்.

இகமான குருநாத னேசச்சி தாநந்த
மெனுமிலக் கணமறிகிலேன்
அகலாத சத்தாவ தேதுசித் தாவதே
தாநந்தமே தென்றிடில்
மிருகால மூன்றுங்கெ டாதிருப் பதுசத்து
வேறுபா டறிதல்சித்தாம்
மகிழ்காம நுகர்போது சுகமாகு மநுபூதி
வாழ்வென்ப தாநந்தமே. (ககக)

இ-ள். இகம் ஆன குருநாதனே=இகத்தில் (அருளுருவாய்)எழுந்தருளிய குருவாகிய இறைவனே,—சத் சித் ஆநந்தம் எனும் = சச்சிதாநந்த மென்பவற்றின்—இலக்கணம் அறிகிலேன்=இலக்கணங்களை யானறிந்திலேன்;—அகலாத = நீங்காத—சத்து ஆவது எது=சத்தினிலக்கணம் யாது,—சித்து ஆவது எது=சித்தினிலக்கணம்யாது,—ஆநந்தம் எது=ஆநந்தவிலக்கணம்யாது—என்றிடில்=என்று நீ வினவிடில்,—மிருகாலம் மூன்றும்=மிகுந்த காலத்திரயங்களிலும்—கெடாது இருப்பது=நிவிர்த்தியாகாமலிருப்பது—சத்து = (ஆன்மாவின்)சத்துலட்சணமாம்:—வேறுபாடு அறிதல்=ஒன்றற்கொன்றுபிருதக்கான(அகங்காராதிப்)பிரபஞ்சத்தை யறிதலே—சித்துஆம்=(ஆன்மாவின்) சித்துலட்சணமாம்:—மகிழ் காமம் நுகர்போது=வாஞ்சிதவஸ்து (லபித்து, அதனை) அநுபவிக்கும்போது—சுகம் ஆகும்=(சந்தோஷரூபமான சாந்தவிருத்தியின்கண்) சுகமாயெழுவதான—அநுபூதிவாழ்வு என்பது=அநுபூதி * வாழ்வென்று சொல்லப்படுவதே—ஆநந்தம்=(ஆன்மாவின்) ஆநந்த லட்சணமாம்.—எ-று.

(உ௫க) யாதொருவஸ்து ஞானத்தால் அபாவமாமோ அஃதசத்தென்றும், யாதொருவஸ்து யாதொருகாலத்தும் நிவிர்த்தியாகாதோ அதுசத்தென்றுஞ் சொல்லப்படும். சர்வபதார்த்தங்கட்கும், அவைகளினிவிர்த்திக்கும் ஆன்மா அதிஷ்டானமாம்;ஆன்மாவுக்கு நிவிர்த்தியுண்டெனின்;—சூனியத்தில் நிவிர்த்தி கூடாதாகலின், அதற்கு வேறே அதிஷ்டானஞ் சொல்லல்வேண்டும்; ஆன்மாவிற்கும்,அதனிவிர்த்திக்கும் அந்நிய அதிஷ்டானமங்கீகரிக்கின் அதற்கு வேறேஅதி

* வாழ்வு=இன்பம்.

ஷ்டான மங்கீகரிக்கவரும். இவ்வாற்றால், அநவஸ்தையுளதாம்; அன்றியும்,ஆன்மாவினிவிர்த்திஅங்கீகரிப்பவனா ஆன்மாவின்நிவிர்த்தியாரேனு மநுபவித்ததுண்டா?அல்லது இன்று என்று வினவுவாம்;அநுபவித்ததுண்டெனின்;—அது பொருந்தாது. என்னை? அநுபவித்தது யாது அது ஆன்மாவாம்; அன்றியும், தன்சொரூபநிவிர்த்தியினநுபவம் தனதுமஸ்தகச்சேதனத்திற்குச் சமானவநுபவமாம்;ஆதலால், ஆன்மாவின் நிவிர்த்தியநுபவம் பொருந்தாது; ஆன்மாவின் நிவிர்த்தியுண்டு, அதனநுபவம் ஒருவர்க்குமில்லையெனின்;—அப்போது ஆன்மாவின் நிவிர்த்தி இல்லையென்னும் வார்த்தை சித்தித்தது. என்னை? யாரொருவரானும் அநுபவிக்கப்படாத ஒருவஸ்து வந்தியாபுத்திரனுக்குச் சமானமாம்; ஆகலின், ஆன்மா ஒருபோதும் நிவிர்த்தியாவதில்லை; இதனால், "மிருகால மூன்றுங்கெ டாதிருப் பதுசத்து." என்றார்.

(உ௫உ) ஆன்மா சித்தாம்: பிரகாசரூபமான யாதொரு ஞானமுண்டு அது சித்தெனப்படும். ஆன்மா அப்பிரகாசரூபமென்னின் அநான்மாக்க ளாகிய சடவஸ்துக்கள் ஓர்போதும் பிரகாச மாகா. அந்தக்கரணம், இந்திரியம் இவைகளால் பதார்த்தங்கள் பிரகாசிக்கின்றனவென்னின்;—அதுபொருந்தாது. என்னை?அந்தக்கரணமும் இந்திரியங்களும் பரிச்சின்னங்களாகலின், காரியங்களாம்: தேசகாலங்களால் யாது அந்தமாமோ அது பரிச்சின்னமெனப்படும்; யாதொன்று காரியமாமோ அது சடமாமாகலின், அந்தக்கரணமும் இந்திரியங்களுஞ் சடமாம்; அவைகளால் யாதொருவஸ்துவும் பிரகாசியாது; ஆதலால், யாதொரு ஆன்மா சர்வத்தையும் பிரகாசிப்பிக்கின்றதோ அது பிரகாசரூபமாம்; ஆன்மா பிரகாசரூபமன்று பின்னையோ சடமாம்,அதன்கண் ஞானகுணமுண்டு அந்தஞானத்தால் ஆன்மாவும், அநான்மாக்களும் பிரகாசிக்கின்றன வெனின்;—இங்ஙனங்கூறுநிற்பவனா ஆன்மாவின் ஞானகுணம் நித்தியமா? அல்லது அநித்தியமா என்று வினவுவாம்; நித்தியமெனின்;—ஞானம் ஆன்மாவின் சொரூபமென்றே சித்தித்தது. என்னை? இது நியமம்: யாதொன்று ஆன்மாவின் வேறோ அஃதநித்தியமாம். ஞானத்தைஆன்மாவின்வேறாக வங்கீகரிக்கில், அநித்தியமேயாம்; ஆதலால் நித்தியமாகவொப்பி ஆன்மாவின் வேறாக ஞானமுண்டென்னல் பொருந்தாது. அநித்தியமாகவங்கீகரிக்கில், கடாதிகள்போலுஞ் சடமாம்;யாதொன்றநித்தியவஸ்துவாமோ அது சடமாம்;ஆதலால், ஞானம் அநித்தியமென்னல்

பொருந்தாது. பின்னையோவெனின்;—ஞானம் நித்தியமேயாம்: அந்நித்தியமானஞானம் ஆன்மாவின் சொரூபமே; அநித்தியமென் றங்கீகரிக்கில், ஆன்மாவின்கண் ஞானம் ஓர்போதிருப்பதும், ஓர்போதிராததுமாம்; ஆதலால், ஞானம் ஆன்மாவின்வேறுமாம்;ஞானம் நித்தியமென் றங்கீகரிக்கில், வேறாகாது. யாதொன்று குணமாமோ அது குணமுடையதன்கண் ஓர்பொழு திருப்பதும், ஓர்பொழு திராததுமாம்;அஃதெங்ஙனமெனின்;—வஸ்திரத்தின்கண் நீலாதிகுணங்கள் ஒருகாலிருப்பதும், ஒருகாலில்லாமற்போவதும் போலாம்; அப்படிப் போகாமல் ஞானம் நித்தியமா யிருத்தலால், ஆன்மாவின் சொரூபமென்றே கொள்ளற்பாலதாம்.

ஞானத்தை அநித்தியமெனின்;—இந்திரியம், அல்லது அந்தக்கரணம் இவைகளால் ஞானம் உற்பன்னமாயிற்றென்று சொல்லல் வேண்டும்; அது கூடாது. என்னை? சுழுத்தியின்கண் இந்திரியாதிகளில்லாதிருக்கவும் சுகத்தின் ஞானம் உண்டாகின்றது; அஃதுண்டாகவேண்டுவதில்லை;சுழுத்தியின்கண்சுகத்தின்ஞானம்அங்கீகரிக்கவில்லையாயின், விழித்து நான் சுகமாக நித்திரை செய்தேனென்று சுழுத்திச்சுகத்தின் ஸ்மிருதியுண்டாகின்றது;அஃதுண்டாகவேண்டுவதில்லை. யாதொருவஸ்துவின் ஞானம் பூர்வமுண்டோ அதன் ஸ்மிருதி உண்டாகின்றதேயல்லாமல், அஞ்ஞாதவஸ்துவின்ஸ்மிருதிஉண்டாகின்றதில்லை: சுழுத்திச்சுகத்தின்ஸ்மிருதிவிழித்தபொழுதுண்டாகின்றது; ஆதலால்,சுழுத்தியின்கண் சுகத்தின்ஞானம்உண்டாயிருக்கின்றது; அந்தஞானத்திற்கு ஜநகமாக இந்திரியாதிகள் சுழுத்தியின்கண் இல்லை; ஆதலால், ஞானம் நித்தியமாம்: ஞானத்தை விடுத்து ஆன்மா ஒருபொழுதுமிருக்கவில்லை; ஆதலான், ஞானம் ஆன்மாவின் சொரூபமாம். எப்படி உஷ்ணத்தன்மையை விடுத்து அக்கினி ஒருபொழுது மிராமையால் உஷ்ணத்தன்மைஅக்கினியின் சொரூபமோ அப்படி ஞானமும் ஆன்மாவின் சொரூபமாம். யாதொன்றுஆகமாபாயியாமோ அது குணமாகும்: உஷ்ணத்தன்மையும், ஞானமும் ஆகமாபாயியல்ல; ஆதலால், முறையே அக்கினி, ஆன்மா இவைகளின் சொரூபங்களாம்: யாதொருவஸ்து ஒருகாலிருந்து ஒருகாலிராதோ அது ஆகமாபாயி யெனப்படும்; உற்பத்தியும், விநாசமும் அந்தக்கரணத்தின் விருத்திக் குளவாகாநிற்கும்: ஞானத்திற்கில்லை. ஆன்மசொரூபமாகிய யாதொரு ஞானமுண்டோ அது விசேஷ வியவகாரத்திற்கேதுவல்ல; மற்றெது எதுவெனின்;—ஞானசகிதவிருத்தி, அல்லது விருத்தியின்கண் ஆரூடஞானம் வியவகாரத்திற்கேதுவாம்: இஃது

வச்சேதவாதத்தின்கொள்கை.ஆபாசவாதத்தில்ஆபாசசகிதவிருத்தியால் வியவகாரமாம். ஆபாசவாயிலாக அல்லது, நேரேவிருத்திவாயிலாக ஆன்மசொரூப ஞானத்தாலேயே சர்வவியவகாரங்களும் உளவாம்: இல்லையாயின், உளவாகா; இவ்வாறு, ஆன்மா சர்வப்பிரகாசக ஞானசொரூபமாக இருப்பதால், "வேறுபா டறிதல் சித்தாம்." என்றார்.

(௨௫) ஆன்மாஆநந்தரூபமாம்; அல்லவெனின்;— விஷயசம்பந்தத்தால் யாதொரு சொரூபாநந்தத்தின் பாநமுண்டாகின்றதோ அஃதுண்டாகவேண்டுவதில்லை.விஷயத்தின்கண்ஆநந்தமில்லை,உண்டெனின்;—யாதொருவிஷயத்தால் எந்தப் புருஷனுக்குச் சுகமுண்டாமோ அதனாலேயே அந்நியனுக்குத் துக்கமுண்டாகின்றது. அஃதெங்ஙனமெனில்;—அக்கினியின்பரிசத்தால் அக்கினிகீடத்துக்கும், சர்ப்பசிம்மங்களி னுருவங்களைக் காண்டலால் * சர்ப்பணி, சிம்மனிகளுக்கும் ஆநந்தமுண்டாகின்றது; அஃதுண்டாக வேண்டுவதில்லை; சித்தாந்தத்திலோ அக்கினிகீடத்துக்குஅக்கினியின்பரிசவிச்சையுண்டாமேல், அப்பொழுதுசொரூபாநந்தத்தின் பாநமுண்டாகிறதில்லை; அக்கினி சம்பந்தத்தால் க்ஷணமாத்திரம் இச்சைநீங்கி நிச்சலபுத்தியின்கண் சொரூபாநந்தத்தின் பாநமாகின்றது; அந்நியபுருஷனுக்கு அக்கினிசம்பந்தத்தினிச்சையில்லை;பின்னையாதுண்டெனின்;—அந்நியபதார்த்தத்தினிச்சையுண்டு; அவ்வந்நியபதார்த்தத்தினிச்சை அவனாலன்றி அக்கினிசம்பந்தத்தானிவிர்த்தியாகாது.ஆதலால்,அவனது சஞ்சலவந்தக்கரணத்தின்கண் அக்கினிசம்பந்தத்தால்ஆநந்தமுண்டாகமாட்டாது. சங்கை;—யாதொரு இச்சாரூபமானஅந்தக்கரணத்தின் விருத்தியுண்டோ அது அவ்விஷயப்பிராப்தியால் நாசமாய்விட்டது; அந்நியவிருத்திக்கு யாதொரு நிமித்தமுமில்லை; ஆகலின், அந்நியவிருத்தி உற்பத்தியாகவில்லை. விருத்தியின்றிச் சொரூபாநந்தம் பாநமாகாதாகலின், விஷயத்திலேயே ஆநந்தமுண்டெனின்,—அது கூடாது. என்னை? இச்சாரூபஅந்தக்கரணத்தின் விருத்தி அபாவமாயிருக்கின்றதுண்மைதான்; அவ்விச்சாரூபவிருத்தி அபாவமாக விருக்கினும் அஃதிராஜதமாகலின்,அதன்கண் ஆநந்தம் பிரகாசமாகாது; ஆநந்தத்தின்பிரகாசம் சாத்வீகவிருத்தியின்கட் டோன்றும்: சத்துவகுணத்தால் ஞானமுண்டாமென்பது நியமமாகலின். வாஞ்சிதபதார்த்தங்கிடைத்து அதை விஷயம்பண்ணும்பொருட்டு யாதொரு அந்தக்கரணத்தின் ஞானரூபவிருத்தியுண்டாகின்றதோ அதுசாத்வீ

* சர்ப்பணி, சிம்மனி என்பன, சர்ப்பசிம்மங்களின்பெண்பால்.

கந்தான்; அச்சாத்வீகவிருத்தியில் ஆநந்தம் பாநமாம்; ஆயினும், அந்த ஞானரூபவிருத்தி பகிர்முகமாகவிருப்பதால் அதன்பிருஷ்டபாகத்திலுள்ள அதனுபகிதசேதன சொருபாநந்தத்தை அது கவராது; ஆதலால், விஷயவுபகிதசேதனரூபாநந்தம் அவ்விருத்தியிற் பாநமாகின்றது; அவ்விஷயவுபகிதசேதனம் ஆன்மாவின் வேறல்ல; ஆகலின், ஆன்மாநந்தமே விஷயத்தில் பாநமாகின்றதென்று சொல்லப்படுகின்றது; அந்த ஞானரூபவிருத்தியில் விஷயத்தோடுகூட நேத்திராதி இந்திரியங்களின் சம்பந்தமே நிமித்தமாம்; அல்லது, யாதொரு ஞானரூப பகிர்முக விருத்தியுண்டோ அதனினுபர்சியமாக அந்தர்முகவிருத்தியுண்டாகின்றது, அதன்கண் அந்தக்கரண வுபகிதசேதனரூபஆநந்தமே பாநமாகின்றதென்னும் இதுஉத்தமசித்தாந்தமாம்; அவ்விருத்தியினுற்பத்தியில் இச்சைமுதலியவற்றினபாவமே நிமித்தமாம்; இச்சைமுதவியவையின்றி ஏகாந்தத்துதாசீனனுயிருக்கும்புருஷனுக்குப் பகிர்முக ஞானரூபவிருத்தியுண்டாகாதிருந்தும் ஆநந்தம்பாநமாகின்றது; ஆதலால், இச்சைமுதலியவற்றின் அபாவரூப நிமித்தத்தால் ஆநந்தத்தைக்கவர்வதாய்அந்தர்முகவிருத்தி எப்படியுண்டாகிறதோ அப்படி வாஞ்சிதவிஷயலாபத்தால்உளதாகும் இச்சைமுதலியவற்றினபாவத்தால் ஞானத்திற்குப்பின்னர் அந்தர்முகவிருத்தியுண்டாய் அதனுல், அந்தக்கரணவுபகிதவாநந்தமே கவரப்படுகின்றது; அச்சொரூபாநந்தத்தின் கவர்ச்சியும், விஷயத்தின் ஞானமும் அத்தியந்தம் அவ்வியவகிதமாயிருத்தலின், புருஷனுக்கு யான்விஷயத்தில் ஆநந்தமநுபவித்தேனென்னும்பிராந்தியுண்டாகின்றது. பிரதமபட்சத்திலும், இப்பட்சம் உத்தமமாம். என்னை? விஷயஞானரூப விருத்தியினுன் அந்தக்கரண வுபகித ஆநந்தபானங்கூடாது; கூடுமாயின், மார்க்கத்திற் செல்லுழியுளதாகும்விருட்சத்தின் ஞானரூபவிருத்தியும்சாத்விகமேயாதலால், அதனுனும் விருட்சவுபகிதசேதன சொருபத்தின் ஆநந்தம் பாநமாதல்வேண்டும். அப்படியே சர்வஞானத்தாலும் ஞேயவுபகிதசொருபத்தின் ஆநந்தம் பாநமாதல்வேண்டும்; அங்ஙனமாகாமல் ஆன்மசொரூபத்தின் ஆநந்தமே பாநமாவதால், "மகிழ்காம நுகர்போது சுகமாது மநுபூதி வாழ்வேன்ப தாநந்தம்" என்ருர் இவ்வாறே வாசிட்டத்தும் சித்தர்,

"அறிவானு மறிபொருளுங் கூடியகூட் டரவிலெழு மறிவா னந்தம், பிறியாத வான்மதத் தவத்தெழுந்த தாமதனைப் பேணல் செய்வாம்."—என்றனர்.

திரிகாலத்தினும் அபாத்தியமாயிருப்பதே சத்திலக்கணமென்றும், சர்வப்பிரகாசக ஞானசொரூபமாக இருப்பதே சித்திலக்கணமென்றும், விஷயசம்பந்தத்தாற் சாத்துவீக அந்தக்கரண விருத்தியின்கண் எழாநிற்குஞ் சுகமே ஆநந்தத்தி னிலக்கண மென்றுங் கூறியதாம். (௧௧௧)

(௨௫௪) [இவ்வாருனசச்சிதாநந்த விலக்கணமுடையபிரமமே நீ எனச் சுருதிகளானும், குருவினுனும் உபதேசிக்கினும், நீ யென்னும் சப்த வாச்சியனுன புருஷனிடத்து அவற்றி னநுபவ மேவ்வா றுள தெனச் சீடன்வினுதல்.]

நாசச்ச ரீரத்தி ருக்குஞ்ச ரீரிதனை
நால்வேத மாவாக்கிபம்
நீசச்சி தானந்த மென்றிடினு மாசிரியர்
நீபிரம மாகுமெனினும்
மாசற்ற சச்சிதா நந்தநா னென்னவிவன்
மன்னுமநு பவமெங்ஙனே
கோசப்பு ரங்களையி டித்துத்த கர்க்குமத
குஞ்சரக் குருநாதனே. (௧௧௨)

இ-ள். நாசச் சரீரத்து இருக்கும் சரீரிதனை=நாசத்தையுடைய சரீரத்தின்கண் (அபிமானியாய்) இருக்குஞ் சரீரியை—நால்வேத மாவாக்கியம் = நான்குவேதங்களிலுள்ள நான்குமஹாவாக்கியங்களும்—நீ சத் சித் ஆநந்தம் என்றிடினும்=நீயே சச்சிதாநந்தப்பிரமமென்றுபதேசிக்கினும்,— ஆசிரியர் நீ பிரமம்ஆகும் எனினும்=நீயே சச்சிதாநந்தப் பிரமமென்றுஆசிரியருபதேசிக்கினும்—மாசு அற்ற=குற்றமற்ற—சத் சித் ஆநந்தம் நான் என்ன=சச்சிதாநந்தப் பிரமமே நானென்றநுபவிக்க—இவன்மன்னும் அநுபவம்எங்ஙனே=சரீரியாகிய இப்புருஷனிடத்தே நிலைபெற்ற (அச்சச்சிதாநந்தங்களின்) அநுபவமெவ்வாறு (உள்ளன?)—கோசப்புரங்களை=பஞ்சகோசமாகியநகரங்களை--இடித்துத்தகர்க்கும்=இடித்துப்பொடியாக்கும்—மதகுஞ்சரக் குருநாதனே=(ஞான) மதயானையாகிய குருபரனே.—எ-று.

பஞ்சகோசத்தில் நானென்னும் புத்திரூப அபிமானத்தைச்சுருதி யுத்திகளால் அபாவமாக்குவதை, "இடித்துத்தகர்க்கும்" என்ருர். "குஞ்சரம்" எ-து, உருவகம். (௧௧௨)

கந்தான்; அச்சாத்விகவிருத்தியில் ஆநந்தம் பாநமாம்; ஆயினும், அந்த ஞானரூபவிருத்தி பகிர்முகமாகவிருப்பதால் அதன்பிருஷ்டபாகத்திலுள்ள அதனுபகிதசேதன சொரூபாநந்தத்தை அது கவராது; ஆதலால், விஷயவுபகிதசேதனரூபாநந்தம் அவ்விருத்தியிற் பாநமாகின்றது; அவ்விஷயவுபகிதசேதனம் ஆன்மாவின் வேறல்ல; ஆகலின், ஆன்மாநந்தமே விஷயத்தில் பாநமாகின்றதென்று சொல்லப்படுகின்றது; அந்த ஞானரூபவிருத்தியில் விஷயத்தோடுகூட நேத்திராதி இந்திரியங்களின் சம்பந்தமே நிமித்தமாம்; அல்லது, யாதொரு ஞானரூப பகிர்முக விருத்தியுண்டோ அதனினுபர்நியமாக அந்தர்முகவிருத்தியுண்டாகின்றது, அதன்கண் அந்தக்கரண வுபகிதசேதனரூபஆநந்தமே பாநமாகின்றதென்னும் இதுஉத்தமசித்தாந்தமாம்; அவ்விருத்தியினுற்பத்தியில் இச்சைமுதலியவற்றினபாவமே நிமித்தமாம்; இச்சைமுதலியவையின்றி ஏகாந்தத்துதாசீனனுயிருக்கும்புருஷனுக்குப் பகிர்முக ஞானரூபவிருத்தியுண்டாகாதிருந்தும் ஆநந்தம்பாநமாகின்றது; ஆதலால், இச்சைமுதலியவற்றின் அபாவரூப நிமித்தத்தால் ஆநந்தத்தைக்கவர்வதாய்அந்தர்முகவிருத்தி எப்படியுண்டாகிறதோ அப்படி வாஞ்சிதவிஷயலாபத்தால்உளதாகும் இச்சைமுதலியவற்றினபாவத்தால் ஞானத்திற்குப்பின்னர் அந்தர்முகவிருத்தியுண்டாய் அதனுல், அந்தக்கரணவுபகிதவாநந்தமே கவரப்படுகின்றது; அச்சொரூபாநந்தத்தின் கவர்ச்சியும், விஷயத்தின் ஞானமும் அத்தியந்தம் அவ்வியவகிதமாயிருத்தலின், புருஷனுக்கு யான்விஷயத்தில் ஆநந்தமநுபவித்தேனென்னும்பிராந்தியுண்டாகின்றது. பிரதமபட்சத்தினும், இப்பட்சம் உத்தமமாம். என்னை? விஷயஞானரூப விருத்தியினுன் அந்தக்கரண வுபகித ஆநந்தபானங்கூடாது; கூடுமாயின், மார்க்கத்திற் செல்லுழியுளதாகும்விருட்சத்தின் ஞானரூபவிருத்தியும்சாத்துவிகமேயாதலால், அதனுனும் விருட்சவுபகிதசேதன சொரூபத்தின் ஆநந்தம் பாநமாதல்வேண்டும். அப்படியே சர்வஞானத்தாலும் ஞேயவுபகிதசொரூபத்தின் ஆநந்தம் பாநமாதல்வேண்டும்; அங்ஙனமாகாமல் ஆன்மசொரூபத்தின் ஆநந்தமே பாநமாவதால், "மகிழ்காமநுகர்போது சுகமாதுமநுபூதி வாழ்வென்ப தாநந்தம்" என்றுர் இவ்வாறே வாசிட்டத்தும் சித்தர்,

"அறிவானு மறிபொருளுங் கூடியகூட் டரவிலெழு மறிவா னந்தம், பிறியாத வான்மதத் துவத்தெழுந்த தாமதனைப் பேணல் செய்வாம்."—என்றனர்.

திரிகாலத்தினும் அபாத்தியமாயிருப்பதே சத்திலக்கணமென்றும், சர்வப்பிரகாசக ஞானசொரூபமாக இருப்பதே சித்திலக்கணமென்றும், விஷயசம்பந்தத்தாற் சாத்துவீக அந்தக்கரண விருத்தியின்கண் எழாநிற்குஞ் சுகமே ஆநந்தத்தி னிலக்கண மென்றுங் கூறியதாம். (௧௧௧)

(௨௫௪) [இவ்வாறுனசச்சிதாநந்த விலக்கணமுடையபிரமமே நீ எனச் சுருதிகளானும், குருவினுனும் உபதேசிக்கினும், நீ யென்னும் சப்த வாச்சியனுன புருஷனிடத்து அவற்றி னநுபவ மேவ்வா றுள தெனச் சீடன்வினுதல்.]

நாசச்ச ரீரத்தி ருக்குஞ்ச ரீரிதனை
நால்வேத மாவாக்கியம்
நீசச்சி தானந்த மென்றிடினு மாசிரியர்
நீபிரம மாகுமெனினும்
மாசற்ற சச்சிதா நந்தநா னென்னவிவன்
மன்னுமநு பவமெங்ஙனே
கோசப்பு ரங்களையி டித்துத்த கர்க்குமத
குஞ்சரக் குருநாதனே. (௧௧௨)

இ-ள். நாசச் சரீரத்து இருக்கும் சரீரிதனை=நாசத்தையுடைய சரீரத்தின்கண் (அபிமானியாய்) இருக்குஞ் சரீரியை—நால்வேத மாவாக்கியம் = நான்குவேதங்களிலுள்ள நான்குமஹாவாக்கியங்களும்—நீ சத் சித் ஆநந்தம் என்றிடினும்=நீயே சச்சிதாநந்தப்பிரமமென்றுபதேசிக்கினும்,— ஆசிரியர் நீ பிரமம்ஆகும் எனினும்=நீயே சச்சிதாநந்தப் பிரமமென்றுஆசிரியருபதேசிக்கினும்—மாசு அற்ற=குற்றமற்ற—சத் சித் ஆநந்தம் நான் என்ன=சச்சிதாநந்தப் பிரமமே நானென்றநுபவிக்க—இவன்மன்னும் அநுபவம்எங்ஙனே=சரீரியாகிய இப்புருஷனிடத்தே நிலைபெற்ற (அச்சச்சிதாநந்தங்களின்) அநுபவமெவ்வாறு (உள்ளன?)—கோசப்புரங்களை=பஞ்சகோசமாகியநகரங்களை--இடித்துத்தகர்க்கும்=இடித்துப்பொடியாக்கும்—மதகுஞ்சரக் குருநாதனே=(ஞான) மதயானையாகிய குருபரனே.—எ-று.

பஞ்சகோசத்தில் நானென்னும் புத்திரூப அபிமானத்தைச்சுருதி யுத்திகளால் அபாவமாக்குவதை, "இடித்துத்தகர்க்கும்" என்றுர். "குஞ்சரம்" எ-து, உருவகம். (௧௧௭)

[சரீரியின்கண்ணுள்ள சச்சிதாநந்த வநுபவம்யாவர்க்குமொப்ப
இரண்டுசெய்யுளாற் கூறுகின்றார்.]

சென்மாந்த ரஞ்செய்த வினைகளுட றருமெனிற்
செல்கால மிவனுண்டலோ
கன்மாநு பவநரக சொர்க்கமெனில் வருகின்ற
காலத்து மிவனுண்டலோ
உன்மாத யாதனு வுடல்கடவு ளுடன்மநுட
வுடன்மாறி மாறியழியும்
தன்மாய வுடல்கெடினு மிவனிருப் பதுகொண்டு
சத்தென்ப தொக்குமகனே. (௧௧௩)

இ-ள். சென்மாந்தரம் செய்த வினைகள்=அந்நிய ஜநநங்களில் (தான் மனவாக்குக்காயங்களாற்) செய்த கர்மங்கள்—உடல் தரும் எனின்=தேகத்தைத்தருமென்றுசொல்லின்,—செல்காலம்=இறந்த காலத்தும்—இவன்=இச்சரீரியென்பவன்--உண்டலோ=உண்டல்லவா?—கன்ம அநுபவ நரக சொர்க்கம் எனின்=(நிகழ்காலத்திலிவன் செய்யாநின்ற) பாவபுண்ணியத்திற்கு அநுபோகமாக (முறையே)நரகமும், சொர்க்கமும் வருமென்றுசொல்லின்,—வருகின்ற காலத்தும்=எதிர்காலத்தும்—இவன் உண்டலோ=இச்சரீரி யாதனுசரீரந் தேவ சரீரங்களைத் தரித்துக்கொண்டு)உளனல்லவா?—உன்மாத யாதனு உடல்=சித்தவிப்பிரமைக்குக் காரணமான யாதனுசரீரமும்,—கடவுள் உடல்=தேவசரீரமும்,—மநுட உடல்=மநுஷசரீரமும்—மாறி மாறி அழியும்=(அநேகமாய்) வேறுவேறுயுண்டாய் நசிக்கும்;—தன்மாய உடல் கெடினும்=தனது மாயாமய சரீரங்களுசமாயினும்,—இவன் இருப்பது கொண்டு=இச்சரீரி(திரிகாலத்தும்அபாத்தியமாய்) இருப்பதால்—மகனே சத்து என்பது ஒக்கும்=மைந்தா(இவன்) சத்தென்று சொல்லுவது (யாவர்க்குஞ்) சம்மதமாம்.—எ-று.

தரித்திரன், மகாராஜன், கருமி, பக்தன், முமுட்சு இவ்வைவருடைய வசனத்தால்,“சென்மாந்த ரஞ்செய்த வினைகளுட றருமெனிற் செல்காலமிவனுண்டலோ, கன்மாநுபவநரகசொர்க்கமெனில் வருகின்ற காலத்து மிவனுண்டலோ” எனினும்ஆம்; இவ்வைவர் வசனம்வாசுதேவமனனத்தில்சச்சிதாநந்தநிருபணத்திற்காண்க. ()

இருளாக மூடுஞ்சு ழுத்தியி லிராத்திரியி
லிரவிசுட ரற்றபொழுது
மருளாம லிருளையும் பொருளையுந் தெரிகின்ற
வகைகொண்டு சித்தாகுமே
பெருவாழ்வு மிக்கதா னேதன்னி டத்தினிற்
பேராத பிரியமதனல்
அருகாத பிரியஞ்சு கத்தில்வரு மாதலா
லாநந்த மாமைந்தனே. (௧௧௪)

இ-ள். இருள் ஆக மூடும் சுழுத்தியில்=(மறைநிசி) இருள்போல (யாதொருவிஷயமுந் தோன்றாமற்போக) மறையாநிற்குஞ் சுழுத்தியின்கண்—(மருளாமல்)=மயங்காமல்—(இருளையும் பொருளையும்)=(அவித்தையாகிய) இருளையும், (அதிற் பிரதிபலியாநிற்கும் ஆநந்தமாகிய) பொருளையும்—இரவி சுடர் அற்றபொழுது=சூரியன் (முதலியவாகிய) பிரகாசங்களொழிந்த (காடாந்தகார) சமயத்தில்—இராத்திரியில் = இரவில் (உளதாகுஞ் சாக்கிரத்தின்கண்)—மருளாமல்=மயங்காமல்—இருளையும்பொருளையும்=காடாந்தகாரத்தையும், (அதிற்சாமான்யமாக ஸ்பரிசத்தாற் றோன்றாநிற்குங் கடபடாதிப்) பொருள்களையும்—தெரிகின்றவகைகொண்டு=அறிகின்றதன்மையால்,—சித்துஆம்=சித்தென்பதநுபவமாம்.—பெருவாழ்வுமிக்க=பேராநந்தத்தால்நிரதிசயமாகிய—தானே தன்னிடத்தினில்=தான்றானே தன்னிடத்து—பேராதபிரியம் அதனல்=மாறாதபிரேமம் வைத்திருப்பதால்—அருகாத பிரியம் = குறைவற்ற பிரியமானது—சுகத்தில் வரும்ஆதலால்=(யாவர்க்குந் துக்கத்தின்கணுண்டாகாமல்)சுகத்தின்கணுண்டாவது உலகிற்பிரசித்தமாதலால்,—மைந்தனே—ஆநந்தம் ஆம்=இவன் ஆநந்தமென்பதநுபவமாம்.—எ-று.

ஓர்விருட்சத்தினின்றுமுண்டானபீஜம்அந்நியவிருட்சத்திற்குக் காரணமாவதல்லது, தன்னை யுண்டாக்கிய விருட்சத்திற்குக்காரணமாகாததுபோல வர்த்தமானதேகத்தினின்றுமுண்டாகாநின்றவினைகள் மேல்வரும் ஜநநத்திற்குக் காரணமாவதல்லது, அச்சநநத்திற்குக் காரண மாகாமையின், “சென்மாந்த ரஞ்செய்த வினைகளுட றநும்” எ-ம், இப்படி உத்தரோத்தர ஜநநத்திற்குப் பூர்வ பூர்வவினைகள் காரணமாக முன்சென்ற அநேககோடி கற்பங்களிலும் ஆன்மா சரீரமுடையவனாகஇருந்திருத்தலின், “செல்காலமிவனுண்டலோ”

எ-ம், இச்சநநத்தில் சிரவணதிப்பிரயத்தனத்தால் பிரமான்ம வயிக்கிய ஞானத்தைப் பிரதிபந்தரகிதமாக அடையாவிடின், பூர்வகர்மத்தின் பயனாக இச்சரீரம் வந்ததுபோல இப்போதுசெய்யுங் கருமத்திற்குப் பயனாக இன்னும் அநேககோடி ஜநநங்கள் வருமாகலின், அவைகளைத் தரித்துக்கொண்டு இனிவரும் அநேககோடி கற்பங்களிலும் ஆன்மா இருப்பதால், "கன்மாநுபவநரகசோர்க்கமேனில்வருகின்றகாலத்து மிவனுண்டலோ" எ-ம், முன்வந்ததும், இனிவருவதுமாகிய அநேககோடி சரீரங்களழிந்தும் சரீரியழியாமையின், இவன் சத்தெனல் யாவர்க்குமொப்ப அநுபவமாமென்பார், "யாதனு வுடல்கடவு ளுடன்மநுட வுடன்மாறி மாறியழியுக், தன்மாய வுடல்கெடினு மிவனிருப்பதுகொண்டு சத்தென்பதொக்கும்" என்றுங் கூறினார். "இரவி" என்பது, உபலட்சணமாகலின் வாகியப்பிரகாசங்களனைத்துங்கொள்க. "இரவிசுட ரற்றபோழ திராத்திரியில்" என்றதால், காடாந்தகாரசமயத்தில் என்பதும், "மருளாம லிருளையும்போருளையுந் தேரிகின்ற வகைகோண்டு" என்றதால், சாக்கிரத்தின்கண் என்பதும் வருவிக்கப்பட்டன. வாகிய வொளிகளற்ற சாக்கிரமாவது மழைநாளிரவிற் காடாந்தகார சமயத்திலுளதாகுஞ் சாக்கிரம், அல்லது இரவிற் கபாடமுதலியவை பந்திக்கப்பட்டுத் தீபமணைந்த அந்தர்க்கிரகத்தி லுளதாகும் சாக்கிரமெனினுமாம். இவ்வனங்கூறியது பிரகாசாந்தர அபேட்சையின்றியே ஆன்மா சொப்பிரகாசசித்ருபமா யிருக்கும் அநுபவம் விளக்குதற் பொருட்டென்க. சூரியன், சந்திரன், அக்கினி, முதலிய பிரகாசங்களொழிந்த சாக்கிரத்தின்கண் நேத்திரமுதலிய இந்திரியவாயிலாக இருண் முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் அந்தக்கரண விருத்தியும், சுழுத்தியின்கண் அஞ்ஞானகோசரம், ஆநந்தகோசரமாகிய அவித்தியாவிருத்தியும் அக்கினியானது உருபபதார்த்தங்களைப் பிரகாசித்தற்குத்திரிமுதலியவைபோல உபாதிமாத்திரமா யிருக்கின்றன. புத்திக்கு ஞான மொருகாலு மின்றென்று ஆன்மபோதத்திற் பூச்சியபாதரான ஸ்ரீ-சங்கராசாரியரால் அருளிச்செய்யப்பட் டிருக்கின்றது. சாக்கிரம், சுழுத்தி இரண்டிற்கும் மத்தியமான சொப்பனத்தின்கண்ணும் ஞாதா, ஞான, ஞேயரூபமான திரிபுடிகளையும் பிரகாசாந்தரங்களை யபேட்சியாமலே ஆன்மாவாகிய தான் பிரகாசிப்பிக்கின்றதும் இவன் "சித்து" என்பதற் கநுபவமா மெனக்கொள்க. யானெப்போது மிலனாகாமல், உளனாதல் வேண்டும் என்றிவ்வாறான பிரேமை ஆன்மாவின்கண் யாவர்க்குமுளது; அந்நியங்களில் யாதொரு பிரேமையுண்டாமோ அதுவும்

தன்பொருட்டேயாம்: ஆன்மாவின்கணுள்ள பிரேமையோ அந்நியத்தின் பொருட்டன்று; இப்படி ஆன்மாவின்கண்ணே பரமமான பிரேமை யிருத்தலால் இச்சரீரி, "ஆநந்தம்" என்பது அநுபவமாமென்றறிக.

இதற்கு, உ-ம் பிரமகீதை,

"சீவ னன்று புரமூன்றிற் சித்தாமவனே விளையாடு
மேவு மெல்லா மெய்போல வவனால் விளைத லான்மெய்யத்
தேவ னேசான் றதலினாற் சித்து மவனே யத்துவிதன்
யாவுந் தானா தலினெதினுந் தனையே விரும்ப லாலின்பன்."
—எ-ம்,

"இந்தப் புரங்க ளொருமூன்று மிவன்ற னிடையே யிறப்பதுநித், தொந்தப் புருட னொருகாலு நசியா னாதலாற் சொல்லு, மந்தப் பரம னேயவன்று னறியா மையினா லப்பரனைப், பந்தப் படுமோர் சீவனெனப் பார்ப்பார் பவத்தே பதைக்கின்றார்."—

எனவும் வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

"இருளாக ழடுஞ்சு ழுத்தியி லிராத்திரியி லிரவிசுடரற்றபோழது" எ-கு, உ-ம் பிரமகீதை,

"காண்டல் கேட்டல் கருதல்செ யப்படு வானலன்றான்
காண்டல் கேட்டல கருதல்செ யப்படு வானொருத்தன்
றாண்டு சோதியி னலனல் சோம னருக்கனெல்லா
மாண்ட போதும் விளங்கும னக்கரி யாகின்றே"—எ-ம்,

"சித்தமத் தமித்திடத் தபாவமுந் தெரிந்திடுஞ்
சுத்தநற் சுழுத்தியிற் றுய்க்குமாயை கண்டிடு
மத்தமித் தலும்பிறத் தலும்மிலா னபாவபா
வத்தைவிட் டகண்டமா யறிந்தபோ தடங்கவாம்."—

எனவும் வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (௪௧௪)

(உருரு) [சுகத்தின் சாதனரூபமான அந்நபானாதிகளிடத்துப் பிரீதி காணப்படுவதுபோல ஆன்மாவிடத்தும் பிரீதி காணப்படுதலின், ஆன்மாவும் அந்நபானாதிகள்போலச் சுகசாதன மாகுங்கோலென வருமாசங்கையை அந்நபானாதிகளிடத்துப் போகசாதனத் தன்மை ரூபவுபாதியிருத்தலின், அவை சுகசாதனமாம், ஆன்மாவினிடத்து அஃதில்லாமையின், ஆன்மா சுகசாதனமல்லவென்னும் அபிப்பிராயத்தாற் பரிகரிக்கின்றார்.]

அன்னபா னாதிசுக் சாதனம தாகையா
லார்க்கும் வெகு பிரியமாகும்
இன்னவா றான்மாவு மாநந்த சாதன
மெனக்கருதல் பொரு ளல்லவே
சொன்னவான் மாவையொரு சுகசாத னங்களொடு
சொல்லுவா யாகின் மகனே
உன்னதா நந்தம்வே றேதநுப விப்பதா
ருபயவான் மாவு முளவோ. (கககரு)

இ-ள். அன்னபான ஆதி=அந்நபான முதலியவை—சுகசாதனமது ஆகையால்=சுகத்திற்குச் சாதனமாமாதலால்,—ஆர்க்கும்வெகு பிரியம் ஆகும்=யாவர்க்கும் அவையதிகப்பிரியமாம்;—இன்ன ஆறு=இந்தப்படி—ஆன்மாவும் ஆநந்தசாதனம் என=ஆன்மாவும் ஆநந்தத்திற்குச் சாதனமாமென்று—கருதல் பொருள் அல்ல=எண்ணுநிற்பது சுருதிவிரோதமாம்;—சொன்ன ஒரு ஆன்மாவை=(சுகரூபமென்று சுருதி) கூறிய ஏகமானவான்மாவை—சுக சாதனங்களொடு=(அந்நபானாதிகளென்னுஞ்) சுகசாதனங்களோடு சேர்த்து—சொல்லுவாய் ஆகின்=(இதுவும் சுகசாதனமாமென்று) கூறுவையாயின்,—மகனே—உன்னது ஆநந்தம் வேறு ஏது=உன்னுடைய (அநுகூலவிஷயமான) ஆநந்தம்வேறே ஏது?—அநுபவிப்பது ஆர்=அதனையநுபவியாநின்ற (கர்த்தாவேறே) யார்?—உபய ஆன்மாவும் உளவோ=(விஷயபாவம், விஷயீபாவமாக) இரண்டான்மாவுமுண்டா?—எ-று.

ஒரே ஆன்மாவுக்கு ஒருகாலத்தில் * உபகாரியத்தன்மை, ‡ உபகாரகத்தன்மை யென்னும் இரண்டு தர்மம்விரோதமாமாகலின், அங்

* உபகாரியத்தன்மை=கர்மம். ‡ உபகாரகத்தன்மை=கர்த்தா.

னங் கூறுதல் கூடாதென்பார், "உன்னதா நந்தம்வே றேதநுபவிப்பதா நுபயவான் மாவுமுளவோ." என்றார். (கககரு)

(உருசு) [ஆன்மாவுக்கு அந்நாதிகள்போலச் சுகசாதனத் தன்மையில்லையாயினும், சுகம்போலப் போக்தாவினுபகாரத்தன்மை யிருக்கலாமே யென்று சங்கித்து அவற்கு நிரதிசயப் பிரேமைக்கு விஷயத்தன்மை யிருப்பதால் அங்ஙனங் கூறுகிற்பது பொருந்தாதென்று பரிகரிக்கின்றார்.]

விடயசுக மதில்வருதல் பிரியமாத் திரமாகும்
வெகுபிரிய மான் மாவிலாம்
விடயசுகம் வருபிரிய மாறிவரு மான்மாவில்
வெகுபிரிய மாறுது காண்
விடயசுகம் விடலுமாங் கொளலுமா மான்மாவை
விடுவதெவர் கொள்வ தெவர்பார்
விடயசுக போகங்கள்விடுமவனே யவனால்
விடப்படா தொரு நாளுமே. (கககசு)

இ-ள் விடய சுகமதில்வருதல் பிரியமாத்திரம் ஆகும் = விஷயஜந்யசுகத்தின்கண் வாராநிற்பது பிரீதிமாத்திரமேயாம், (நிரதிசயப் பிரீதியன்று:—ஆன்மாவில்(வருதல்)வெகு பிரியம் ஆம்=ஆன்மாவின்கண்வாராநிற்பது நிரதிசயப்பிரீதியாம்; (ஆதலால்,விஷய ஜந்யசுகம் போலல்ல)—[எதனாலெனின்] விடயசுகம் வருபிரியம் மாறிவரும்=விஷயஜந்ய சுகத்தின்கண் வாராநின்ற பிரீதி வியபிசாரத்தையடைகின்றது: (ஒருகாலந்நியசுகத்திற் செல்கின்றது, அவ்விஷயத்திலேயே நிரியமமாக விருக்கவில்லை யென்றவாறு.)—ஆன்மாவில் மாறுது காண்=ஆன்மாவின் கண்ணுள்ள (பிரியம்) வியபிசாரத்தை யடைவதில்லை;—(ஆதலால்,) வெகு பிரியம்=(அவ்வான்மாவின்கண்ணுள்ள பிரீதி) நிரதிசயமாம்:—[விஷப்பிரீதியின் வியபிசாரத்தைத் தரிசிப்பிக்கின்றார்.]விடய சுகம் விடலும்ஆம் கொளலும்ஆம்=ஓர்விஷய ஜந்ய சுகத்தை விடவுங்கூடும், (அந்ய விஷயஜந்ய சுகத்தைப்) பற்றவுங்கூடும்.—[இனி ஆன்மாவின் கண்ணுள்ள பிரீதி வியபிசாரமில்லாதிருப்பதைத் தரிசிப்பிக்கின்றார்.] ஆன்மாவை விடுவது எவர் கொள்வது எவர் பார்=ஆன்மா (தள்ளத்தக்கவனும், கொள்ளத் தக்கவனும் அலனாதலால்,) அவனை விடத்தக்கவர் யாவர்? கொள்ளத்

தக்கவர் யாவர் நீ பாராய்.—[பலிதந்தைச்சொல்லுகின்றார்.] விடய சுகபோசங்கள்விடும் அவனை=விஷய (ஐந்திய)சுகபோகங்களைத்தியாகஞ்செய்யும் அவ்வான்மாவை—அவனால் ஒருநாளும் விடப்படாது= அவ்வான்மாவால் சதாத் தியாகம் பண்ணக்கூடாது.—எ-று.

ஆன்மாவைத் தியாகஞ்செய்யவும், கிரகணஞ் செய்யவுங் கூடாமையின், அவனிடத்துள்ள பிரீதி எப்படி வியபிசாரத்தையடையுமென்பார், "விடயசுக போகங்கள் விடுமவனை யவனால் விடப்படாதொருநாளுமே." என்றார். (௧௧௬)

(௨௫௭) [உலகின்கண்ணே சிலர் துவேஷத்தால் ஆன்மத் தியாகஞ்செய்யக் காணப்படுதலின், ஆன்மா தியாகத்தின் விஷயமன்றெனல் கூடாதென்றுவருஞ் சங்கையை அத் தியாகம் ஆன்மாவின் வேறான தேகத்தின் விஷயமேயன்றி ஆன்மவிஷய மன்றெனப் பரிகரிக்கின்றார்:]

வேகின்ற கோபங்க ளாலென்னை நான்கொன்று
விடுகின்றே னென்று சிலபேர்
சாகின்ற படியினாற் றன்னையே தான்கொன்று
சாவனெனல் சங்கை யலவே
தேகந்த னைக்கொல்லு மவனால்வி டப்பட்ட
தேகமவ னல்லன் மகனே
ஆகந்த னிற்கோப மலதுதனை யொருநாளு
மான்மாவெ றுப்ப தில்லையே. (௧௧௭)

இ-ள். வேகின்ற கோபங்களால் = (விருட்சந் தானடைந்த தீயால் வேதல்போலத்தாம்) வேகாநின்ற (வியாதி,) கோபங்களால்— என்னை நான்=என்னையான்—கொன்று விடுகிறேன்என்று= கொலை செய்து தியாகம் பண்ணுகின்றேனென்று சொல்லி—சிலபேர்=சிலர் —சாகின்றபடியினால் = (ஒரோர்காலத்தில் உலகில்) மரணமாகின்றமையின்,—தன்னையே தான்கொன்று=(ஆன்மாத்) தன்னையேதான் (விருச்சிகாதிகளிற்போலத் துவேஷித்துக்) கொலைசெய்து—சாவன் எனல்=மரணரூபமான தியாகவிஷய மாகின்றனனென்று சங்கித்தல்—சங்கை அல=சங்கையன்று —[அஃதியாதினாலெனின்?—] தேகம் தனைக் கொல்லும் அவனால்=தேகத்தின் வேறாயிருந்து அதனைக்

கொன்று தியாகம் பண்ணுகின்ற யாதொருசீவனுண்டோ அவனால் —விடப்பட்ட தேகம்=தியாகம் பண்ணப்படுகிற தேகம்—அவன் அல்லன்=அவனல்லனும்.—மகனே—ஆகம்தனில் கோபம்அலது= அந்நியமான தேகத்தின்கண் துவேஷமேயல்லாமல்—தனை ஒரு நாளும்=தன்னை யொருபோதும்—ஆன்மா வெறுப்பது இலை = தான் துவேஷிப்பதில்லை.—எ-று.

ஆன்மா அந்நாதிபோலப் பிரியவிஷயமும், விருச்சிகாதிபோலத் துவேஷவிஷயமும் அல்லனாயின், திருணாதிபோல உபேட்சா விஷயமாவனோவெனின்;—உபேட்சிப்பவனுடைய சொரூபமே யாவனாதலால் உபேட்சாவிஷயமு மாகான் என்றறிக. (௧௧௭)

(௨௫௮) [ஆன்மாவே பிரியவஸ்துவாயின், வித்த, புத்திராதிகளும் பிரியவஸ்துக்களாகத் தோற்றுவானேனென்று சங்கித்து ஆன்மாவைச் சமீபித்ததுகொண்டு அவைகளில் தாரதம்மியமான பிரீதி தோன்றுநின்றதென்று அநுபவத்திற்காட்டி அவையனைத்தினும் ஆன்மாவில் அதிகப்பிரிய மிருத்தலால் ஆன்மாவே முக்கியமென்று கூறுகின்றார்.]

தாகப்ப டும்பொருளி லும்மகன் பிரியமாந்
தனயனி லு முடல்பிரியமாம்
ஆகத்தி லும்பிரிய மிந்திரிய மாங்கரண
மதனிலும் பிரியமுயிராம்
ஏகப்பி ராணனிலும் வெகுபிரிய மான்மாவி
லிந்தவான் மாமுக்கியம்
ஊகத்தி னூற்கௌண மித்தைகர்த் தாமூன்று
மோரொன்றி லதிகமகனே. (௧௧௮)

இ-ள். தாகப்படும் பொருளிலும் = யாவரும் பிரியப்படுகின்ற தனத்தினும்—மகன் பிரியம் ஆம்=புத்திரன் பிரியமாம்;—தனயனிலும்=புத்திரனிலும்,—உடல் பிரியம் ஆம்=அந்நமயமானதேகம்பிரியமாம்;—ஆகத்திலும்=தேகத்தினும்,—இந்திரியம் பிரியம் ஆம் = இந்திரியங்கள் பிரியமாம்;—கரணம் அதனிலும் = இந்திரியங்களினும்,—உயிர் பிரியம் ஆம்=பிராணன்பிரியமாம்;—ஏகப் பிராணனிலும் = (மனதோடு) ஒன்றாகிய பிராணனினும்,—ஆன்மாவில் வெகு பிரியம்=ஆன்மாவிடத்துப் பரமப்பிரியமாம்;—இந்த ஆன்மா முக்கி

யம்=ஆதலின், இச்சாட்சியே பிரதானரூபமாம்.—[ஆயின், ஆன்மா புத்திரனுனுன், புத்திரனில்லாதவனுக்குப் பரலோகமில்லை; இம்ம நுடலோகமும் புத்திரனுலேயே சம்பாதிக்கப்படுகிறது, அந்நியகர் மங்களாலில்லை என்று சுருதியின்கண்ணே புத்திரனைப் பிரதான மாகக் கூறியிருப்பதுஎன்னையோவெனச்சங்கித்துப்புத்திராதிகள் ஒரோர் சமயத்தில் முக்கியமாதல்பற்றி அங்ஙனங் கூறிற்றென்று கூறுகின்றார்.] ஊகத்தினுல்=(சுருதிக்கவிரோதமாகிய) தர்க்க உத்தியால் (ஆராயின்,)—கௌணம் மித்தை கர்த்தாமூன்றும்=கௌணான்மா, மித்தையான்மா, கர்த்தான்மா இவை மூன்றும்—மகனே—ஓர் ஒன்றில் அதிகம்=ஒரோர்சமயத்திற் பிரதானமாம்—எ-று.

புத்திராதிகளினுபத்தை நிவாரணஞ் செய்தற்பொருட்டுத் தனத்தைச் செலவிடுதலால் பொருளின்,மகன்பிரியம்;தனது தேகத்தை இரட்சித்தற்பொருட்டு ஓர்போது புத்திராதிகளையுந் தானஞ் செய்தலின், தனயனிலு முடல்பிரியம்; இந்தியங்களுக்குற்ற நாசத்தை நீக்குதற்பொருட்டுத் தாடனுதிகளா லுளதாகும்தேகத்தின் பீடையையும் அங்கீகரிக்கப் படுவதால் ஆகத்தின் இந்திரியம் பிரியம்; பிராணனீங்கும்படி வரில் அதைக் காத்தற்பொருட்டு இந்திரியங்களின்சேதனுதிகளையும் அங்கீகாரம் பண்ணப்படுதலின், கரணமதனின் பிரியமுயிராம்;இப்படித் தனமுதல், பிராண பரியந்தமாகிய பதார்த்தங்களில் உத்தரோத்தா மதிகப்பிரியத்தன்மை சர்வாநுபவசித்தம்.ஆன்மாவின் நிரதிசயப் பிரேமையின் விஷயத்தன்மை ஞானிகளநுபவசித்தமாம். பூர்வ பூர்வ பதார்த்தங்களினும், உத்தரோத்தர பதார்த்தங்களில் அதிகப்பிரீதியிருப்பது ஆன்மாவைச் சமீபித்திருத்தலின் என்க; அவை ஆன்மாவைச் சமீபித்திருக்குமாறு;—ஆன்மாவின் ஆபாசம் சூட்சுமசரீரத்திலுண்டு; மற்றொன்றில்லை; ஆகலின், ஆபாசவாயிலாக ஆன்மாவுக்குச் சூட்சுமசரீரத்தோடு சம்மந்தமுண்டு.ஸ்தூல சரீரத்தோடு சூட்சுமசரீரத்திற்குச் சம்பந்தமுண்டு;ஆகலின், ஸ்தூல சரீரத்தோடு சூட்சுமசரீரவாயிலாக ஆன்மாவுக்குச் சம்பந்தமுண்டு. புத்திரனோடு ஸ்தூலசரீரவாயிலாகச் சம்பந்தமுண்டு ; புத்திரனுடைய மித்திரரோடு புத்திரவாயிலாகச் சம்பந்தமுண்டு. இவ்வாறு உத்தரோத்தரம் யாதொன்று ஆன்மாவின்சமீபமோ அதன்கண் அதிகப் பிரீதியுளது. யாதொரு ஆன்மாவின் சம்பந்தத்தால் பதார்த்தங்களிற் பிரீதியுண்டாகிறதோ அவ்வான்மாவின்கண் முக்கியப் பிரீதியுண்டு : வேறொரு பதார்த்தங்களிலில்லை. புத்திரனுடைய மித்திரரிடத்துப் புத்திரனுடைய சம்பந்தத்தால்பிரீதியுண்டாதலின்,புத்திரனிடத்தே அதிகப்பிரீதிபிதாவுக்குஇருப்பதுபோலஆன்மாவினுடைய

அதிகசமீபத்தில் அதிகப்பிரீதி யுண்டாயிருப்பதால்ஆன்மாவின்கண்ணேயே சகலர்க்கும் பிரீதியிருக்கின்றது; அப்பிரீதி ஆநந்தத்திலும், துக்கத்தினபாவத்திலும் உண்டாகின்றது : வேறொன்றில் இல்லை. வேறுபதார்த்தங்களி லுண்டாகும் பிரீதிஆநந்தநிமித்தமும்,துக்கத்தினபாவ நிமித்தமுமேயாகலின், அவையன்றி வேறுபதார்த்தங்களில் பிரீதியில்லை. சகலர்க்கும் பிரீதிக்கு விஷயமான ஆன்மா ஆநந்தரூபமும், துக்கத்தி னபாவரூபமுமாம்; சர்ப்பத்தினபாவம் இரச்சுரூபமாவதுபோலக் கர்பிதத்தினபாவம்அதிஷ்டானரூபமாகலின்,கற்பிதமாகிய துக்கத்தினபாவமும் ஆன்மரூபமாம்;ஆதலால், "இந்தவான்மா முக்கியம்" என்றார்.

இங்கே பிராணசத்தத்தால் பிராணவுபலட்சிதமானமனதுகொள்ளற்பாலதாம். என்னை? மனது சொரூபானந்தத்தின் பிரதிவிம்பத்தை யுடைத்தா யிருப்பதானும், இந்திரியங்களைப் பிரேரிப்பதால் அவைகட்குச்சுவாமியாகலானும், நேத்திராதிஇந்திரியங்களில் பீடைவந்ததுகொண்டு மனதுக்கு விட்சேப முண்டாகில் அப்போது இந்திரியங்க ளொழிந்துபோமாயின், நான் சுகியாயிருப்பேனென்று மனோவிசிஷ்டனுன புருஷன்சொல்வதனுனும், மனத்தின் சஞ்சாரமும் அது தேகத்தினின்று வெளிப்படுதலும் பிராணனின்றிக்கூடாமையானும் பிராணசத்தத்தால் மனது கொள்ளற்பாலதாம் எனப் பஞ்சதசியின், * டிப்பணத்தி லெழுதப்பட்டிருக்கின்றது. வாசிட்டத்திலும்,

"தோடர்மன மேதென்னின், மெத்து மாகம பூடணருரைத்தது விசையுயி ரசைவாகும்"—

என வீநகவ்வியர்கதையில், ௨௯ - வது செய்யுளில் மனதுக்கும், பிராணனுக்கும் அபேதங் கூறியிருக்கிறது; "ஏகப்பிராணன்" என்றது இக்கருத்தே பற்றியென்க. (௬௧௮)

(௨௫௯) [கௌணான்மா முதலியவற்றுள்,இத்தருணத்தில்
இவ்வான்மா முக்கியமாமெனக் கூறுகின்றார்.]

கேடலான பொழுதிவன் காணிக்கு மகனுன
கௌணவான் மாமுக்கியம்
விடலாத வுடலம்ப ரிக்குநா ளுடலான
மித்தையான் மாமுக்கியம்

* டிப்பணம்=உரையின் அரும்பதவுரை.

திடமான நன்மைகதி வேண்டினுற் கர்த்தனுஞ்
சீவவான் மாமுக்கியம்
சடமாயு முத்தியினின் ஞானவான் மாவான
தானேம காமுக்கியம். (கககூ)

இ-ள். கெடல் ஆனபொழுது=ஒருவனுக்கு மரணம் வந்தகாலையில்,(தான் மரணமடையினும், புத்திராதிகள் எவ்வாறு தனமுதலியவற்ருல் சீவிப்பரோ அவ்வாறே எத்தனஞ் செய்கின்றதால்)—இவன்காணிக்கு மகன் ஆன=இவன் பூமிமுதலியவற்றை ஆளுதற்குரிய புத்திரனுகிய—கெவுண ஆன்மாமுக்கியம்=கௌணன்மாபிரதானமாம்.—விடலாத உடலம்பரிக்கும்நாள்=விடத்தக்கதல்லாதஅந்நமயகோசமானதேகத்தை (நான் இளைத்தேன்,இனிப்புஷ்டியைச்சம்பாதிம்பேனென்று புஷ்டிக்கேதுவான அந்நாதிகளைப் புத்திராதிகளைச் சேர்க்காமல் தானேயுண்டு) இரட்சிக்குங்காலையில்,—உடல் ஆனமித்தைஆன்மா முக்கியம்=தேகமான மித்தையான்மாப் பிரதானமாம்.—திடம்ஆன நன்மைகதி வேண்டினுல்=உறுதியான (அமிர்தாதிப்)பிரயோஜநத்தையுடைய சுவர்க்கத்தையடையவிச்சி(த்துத்தேகபோகங்களை வெறுத்தொழித்துக் கிருச்சிர சாந்திராயணுதிரூப தவத்தினையாசரி)க்கில், (அப்போது)—கர்த்தன் ஆம் சிவ ஆன்மா முக்கியம்=கர்த்தாவென்னுஞ் சத்தத்திற்கு வாச்சியமான (விஞ்ஞானமயகோசமாகிய) ஜீவான்மாப் பிரதானமாம்.—[அன்றியும்,முக்கியான்மாவினது ஸ்தலத்தை இனிக்கூறுகின்றர்.]சடம்மாயும் முத்தியினின்=அஞ்ஞானம், (அதன் காரியங்களனைத்தினேடும்) அபாவமாகாநிற்கும் மோட்சதசையில்,—ஞான ஆன்மா ஆன தானே=சிதான்மாவாகிய தானே—மகா முக்கியம்=மிகவும் பிரதானமாம்.—எ-று

சமதமாதி சாதனங்களைச் சம்பாதித்துமோட்சத்தை யடைவேனென்னும் புத்தியை எப்பொழுதடைவனே அப்பொழுது குருவாலுபதேசிக்கப்பட்ட மஹாவாக்கிய விசாரத்தா லுண்டாகின்ற அபரோட்சஞானத்தால் நான் கர்த்தாமுதலியரூபனல்லன்,சச்சிதாநந்தரூபப் பிரமமாகிறேன் என்றிப்படிச் சிதாமான்வையடைகின்றனன். இவ்வியவகாரத்தில் அவனுக்குச் சுத்தசேதனத்தன்மைரூபமேஉசிதமாம், கர்த்தாமுதலிய ரூபத்தன்மை அங்கே உசிதமாக இல்லை என்பார், "முத்தியினின் ஞானவான் மாவான தானே மகாமுக்கியம்" என்றுர். சத்தியஞானுநந்தம் பிரமம், விஞ்ஞானமாநந்தம் பிரமம். ※ அநந்தரம், § அபாகிதம், சம்பூர்ணம், * பிரஞ்ஞானகனம் ஆன்மா

※ அநந்தரம்=அந்தராகிதம். § அபாகியம்=வாகியரகிதம்,
* பிரஞ்ஞானகனம்=அதிசயஞானரூபம்.

என்னும் இவைமுதலிய சுருதிகளால் ஆன்மாவுக்குப் பிரமரூபத்தன்மையுண்டென்க.

(உசூ0) சப்தத்தின்கண்சத்திவிருத்தி,லட்சணுவிருத்திகள் எப்படியோ அப்படி மூன்ருவதான கௌணீவிருத்தியுமுண்டு;எப்படிச்சத்திவிருத்தியா லுணர்த்தாநின்றபொருளைச் சக்கியார்த்தம், முக்கியார்த்தம், வாச்சியார்த்தம் என்றும்,லட்சணுவிருத்தியா லுணர்த்தாநின்றபொருளை லட்சியார்த்தம் என்றுங்கூறுகிற்பரோ அப்படிக்குணவிருத்தியா லுணர்த்தாநிற்கும்பொருளைக்கௌணர்த்தமென்பர். பதத்தின்வாச்சியார்த்தத்தில்யாதொருகுணமுண்டோ அக்குணமுடைய அவாச்சியார்த்தத்தில் பதத்தின்கௌணீ * விருத்தியுண்டு."சிம்மம் தேவதத்தன்"என்னும் வாக்கியத்தில் சிம்மசப்தத்தின்வாச்சியார்த்தமான சிம்மமாகிய பசுவின்கண்ணுள்ள சூரத்துவம், குரூரத்துவமுதலிய குணங்களையுடைய சிம்மபதத்தின்அவாச்சியார்த்தத்தில் சிம்மபதத்தின் கௌணீவிருத்தி உண்டு;அப்படி ஆன்மபதத்தின்வாஸ்தவவாச்சியார்த்தமோ சாட்சியாம்; ஆதலால், சாட்சி முக்கியான்மாவெனப்படும். சாட்சியின்கண் ணுரோபிதமாதலால், ஆன்மபதத்திற்கு மித்தியாவாச்சியார்த்தம் லிங்கதேகமும், ஸ்தூலதேகமுதலிய சங்காதங்களுமாம்; அச்சங்காதங்களுள் இகலோக, பரலோக சம்பந்திகளான கர்மங்களில்பிரவிர்த்திரூபமான யாதொருகுணமுண்டோ அக்குணமுடைய ஆன்மபதத்தின் அவாச்சியமானபுத்திராதிகளில்ஆன்மபதத்தின் கௌணீவிருத்தியுண்டு;அக்கௌணீ விருத்தியால்உணர்த்தாநின்ற புத்திராதி ரூபங்களான பதார்த்தங்கள்ள கௌணன்மாவெனப்படும். கள்ளனின்வேருன கட்டையைக் கள்ளனென்பது எப்படி மித்தையோ அப்படிப் பஞ்சகோசங்களை ஆன்மாவென்பது மித்தையாம். சர்வத்தினும் ஆந்தரமாகலின், சர்வத்திற்குஞ் சாட்சியாகிய ஆன்மா முக்கியான்மா வெனப்படும் என்க. (ககக)

(உசூக) [விஷயங்களிலுள்ள விருப்பு, வெறுப்பு, நோதுமல் என்னும் இவை நியமமாயிராமல் மாறுவபோல ஆன்மாவின்கண்ணுள்ள விருப்பு மாருமையின், ஆன்மாவே ஆநந்தரூபமென்று ஆன்மாநந்தத்தை முடிக்கின்ருர்.]

புலியுமநு கூலமெனி லிட்டமாம் பகைசெயிற்
புதல்வனெனினும் வெறுப்பாம்

* விருத்தி=சம்பந்தம்.

உலகினிரு வகையுமல் லாதபுல் லாதியிது
　　தாசீன மாமாதலான்
மலினமறு சின்மயன் பலவகையு மிப்படி
　　மகிழ்ச்சியில் விருப்பமிகழான்
அலகிலா நந்தவடி வாகுமுன் சொரூபத்தை
　　யாராய்ந்துபார் மைந்தனே. (கஉ0)

இ-ள். புலியும்=(வெறுப்புவிஷயமான) வியாக்கிரமும்;—அநுகூலம் எனில் இட்டம்ஆம்=(விநோதப்போர்புரிவதால்சுகத்திற்குச்) சாதனமாமாயின்,(அப்போது)பிரியவிஷயமாம்.—பகைசெயில்=பிரதிகூலமான செய்கையை (த் தனக்குச்) செய்யில்,—புதல்வன் எனினும்=(அப்போது விருப்பு விஷயமான)புத்திரனானாலும்—வெறுப்பு ஆம்=வெறுப்புவிஷயமாம்.—உலகில்—இருவகையும்அல்லாத=விருப்புவிஷயமும்,வெறுப்புவிஷயமுமல்லாத—உதாசீன புல் ஆதியில்=கொதுமல் விஷயமான திரணமுதலியவற்றில்,—(இருவகையும்) ஆம்=(நீக்சாய்தன்முதலிய செய்கையில் அது பற்றுவித்தன்முதலியவற்றிற் குபகாரியாமாயின்,(அப்போது) விருப்பும்,(நடத்தன்முதலியசெய்கையில் காலின்கண் ணழுந்தத் தைத்தன்முதலியவற்றால் அபகாரியாமாயின், (அப்பொழுது) வெறுப்பு முளவாகாநிற்கும்.—மலினம் அறு சின்மயன்=சுத்த சின்மயனான ஆன்மா,—பலவகையும் = பலதிறத்தும்—இப்படி=(வியாக்கிரம்,புத்திரன்,திரணாதிகளில் விருப்பு, வெறுப்பு, கொதுமல்)இப்போதுகூறியபடி நியமமாகவில்லாமல் நீங்காநிற்பனபோல—மகிழ்ச்சியில் = தன்னானந்தத்தில்—விருப்பம் இகழான்=ஒருபோதும் விருப்பம் விடாமலுடைய னாகின்றான்;—ஆகலால்,—அலகில் ஆநந்த வடிவு ஆகும் உன்சொரூபத்தை = அபரிச்சின்ன ஆநந்தரூபமான உனது சொரூபத்தை—மைந்தனே—ஆராய்ந்து பார்=(தைத்திரியசுருதியிற் கூறியபடி பஞ்சகோசத்தை வேறுபடுத்தி அவைகளுள்ளே,) அநுபவித்தறிவாய்.—எ-று. (கஉ0)

(உகூஉ) [இனி இவ்வான்மாநந்தந்தானே யோகாப்பியா
　　சத்தால் முக்கியாநந்தமாக வெளிப்படுகிற தென்
　　றும்,சார்வபௌமாதி யாநந்தங்கள் இதனது லேச
　　மென்றும் தரிசிப்பித்தற்பொருட்டு ஆநந்தத்தின் பே
　　தமித்தன்மைத் தெனச் சங்கித்துணர்த்துகின்றார்.]

மானஞ்சி றந்தகுரு நாதனே யாநந்த
　　வகைகளெத் தனையென்னிலோ

ஞானந்தி கழ்ந்தபிர மாநந்தம் வாசனா
　　நந்தம்விட யாநந்தமென்
றாநந்த மூன்றுவித மெட்டுவகை யென்பர்சில
　　ரவ்வைந்து மிதிலடக்கம்
யானந்த வகைசொலக் கேண்மைந்த னேயெட்டு
　　மிஃதின்ன தின்னதெனவே. (கஉக)

இ-ள். மானம் சிறந்த=பெருமைமிகுந்த—குருநாதனே.—ஆநந்த வகைகள்=ஆநந்தத்தின் கூறுபாடுகள்—எத்தனை என்னில்=எத்தனையென்று நீ வினவில்,—ஞானம் திகழ்ந்த பிரமாநந்தம்=தனது ஞானத்தாலேயே(சுழுத்தியின்கண்) விளங்குவதான பிரமாநந்தமும், —வாசனாநந்தம்=(தூஷ்ணீம்ஸ்திதிக்கண் விஷயத்தி னநுபவமின்றி விளங்குவதான)வாசனாநந்தமும்,—விடயாநந்தம்=(வாஞ்சித்த விஷயத்தின்லாபத்தால்அந்தர்முகமனத்தின்கண்பிரதிவிம்பிக்கின்ற விஷயாநந்தமும்—என்று=என—ஆநந்தம் மூன்றுவிதம்=ஆநந்தம் மூவகையாம்; (அம்மூவகை யாநந்தங்களின் வேறாக இச்சகத்தின்கண் யாதொரு ஆநந்தமுமில்லை.)—எட்டுவகை என்பர் சிலர் = ஆநந்தமெண்வகை யென்பர் சிலபெரியோர்:—அவ்வைந்தும் இதில் அடக்கம்=அவர்கூறும் ஏனையஆநந்தங்களும் இம்மூவகை ஆநந்தங்களுள், அந்தர்ப்பாவமாம்;—எட்டும் இஃது இன்னது(இஃது,இன்னது என =எட்டினையும் இன்னவாநந்தம் இன்னநாமமுடையது, இன்னவாநந்தம் இன்னநாமமுடையதென்று—யான்=நான்—அந்தவகைசொல =அவ்வாநந்த வேறுபாடுகளையும், அவற்றின் நாமவேறுபாடுகளையுங் கூற—மைந்தனே கேள்.—எ-று.

(உகூங) முக்கியாநந்தம், ஆன்மாநந்தம், அத்துவிதாநந்தம் இம்மூன்றும் பிரமாநந்தத்திற்கு வேறின்மையின், பிரமாநந்தத்தில் *அந்தர்ப்பாவமாம். என்னை? பிரமாநந்தந்தானே அதிவிவேகிக்குயோகரூப வுபாயத்தால் முக்கியாநந்தமாகவும், மந்தப் பிரஞ்ஞையுடைய சிஞ்ஞாசுக்கு ஆன்மாநந்த விவேகரூபவாயிலாகப் பரமப்பிரேமாஸ்பத வாநந்தமாகவும் வெளிப்படலானும், ஆன்மாவாகலாற் சஜாதீயமென்னும் கௌணான்மாவாகிய புத்திரபாரியாதிகளினும், அநான்மாவாகலின்,விஜாதீயமென்னும் ஆகாசாதிகளினும் வேறாய்ச் †சத்வைதமான ஆன்மாநந்தத்திற்கு அத்துவிதீய முக்கியாநந்தத்தின்றன்மை

* அந்தர்ப்பாவம்=உள்ளடக்கியிருப்பது.
† சத்வைதம்=துவைதத்தோடு கூடியது.

கூடாதென்றுவரும் வாதியின் சங்கையைப்பற்றி தைத்திரிய சுருதியிற் கூறிய ஆகாசமுதற் றனது தேகபரியந்தமான சகத்து ஆநந்தத்தின் அந்நியமல்லாமையின், ஆன்மாநந்தத்துக்கு அத்துவிதியப் பிரமத்தன்மை உண்டென்று இதற்கு முன்னூலான பஞ்சதசியிற்கூறியிருப்பதனுனும் சுழுத்தியின்கண் சுவம்பிரகாசமாயுள்ள பிரமாநந்தத்தில் முக்கியாநந்தம், ஆன்மாநந்தம், அத்துவிதாநந்தம் மூன்றும் அந்தர்ப்பாவமாம். இவர் யோகாநந்தத்தைப் பஞ்சதசியிற் கூறியபடி நிஜாநந்த மென்னுது முக்கியாநந்தமென்று இனிக்கூறுவதுசிரத்தை முதலியவற்றின்வாயிலாக ஓர்பொழுதுஆநந்தத்தினிச்சயத்தையுடைய புருஷன் உதாசீனகாலத்திலுந் தோற்றுவதான யாதொரு ஆநந்தத்தின் வாசனையுண்டோ அதையுபேட்சித்து முக்கியாநந்தத்திற் றற்பரனுய் அம் முக்கியாநந்தத்தையே பாவிக்கின்றனனென்று பஞ்சதசியிற் கூறியிருப்பதுகொண்டே என்க. [ஐக்கியமாகலான் விஷயாநந்தம், வாசனுநந்தம் அமுக்கியம்: ஐகமாகலாற் பிரமாநந்தம் முக்கியம்: பிரமாநந்தத்திற்கும், முக்கியாநந்தத்திற்கும்பேதமில்லை.] இவர் நிசாநந்தமென்று இனிக்கூறுவதை வாசனுநந்த நாமமுடையதாகப் பஞ்சதசியிற் கூறியிருக்கின்றனர்: சுழுத்தியினின்றும் எழுந்தகாலையில் சுகதுக்கங்களி னபாவமிருத்தலின், அதுஉதாசீனதசையாம்; அதில்சுழுத்தியில் அநுபவித்த பிரமாநந்தத்தின் வாசனைசொற்பகாலபரியந்தந் தொடர்ந்திருப்பதால் இச்செய்யுளில் பஞ்சதசியிற் கூறியபடி வாசனுநந்த மென்றனர். அப்படியே சாக்கிரத்தில் எங்கே எங்கே சுகதுக்கமிரண்டும் அபாவமா யிருக்குமோ அவ்வக்காலம் உதாசீனமென்று சொல்லப்படுகிறது. எங்கேசுகமுண்டோ அங்கே இராகமுண்டாம்: எங்கே துக்கமுண்டோ அங்கேதுவேஷமுண்டாம்; ஆகலின், சுகதுக்கரூப நிமித்தத்தா லுண்டாகாநிற்கும் இராகத்துவேஷங்களின்அபாவகாலத்தைஉதாசீனத்துவமென்றும், தூஷ்ணீம் ஸ்திதியென்றுங் கூறுவர்; ஆதலால், தூஷ்ணீம் பூதாவஸ்தையிலுளதாகும் ஆநந்தம் இங்கே கூறிய வாசனுநந்தத்தில் அந்தர்ப்பாவமாம். என்னை? இரண்டும் நிர்விஷயமாகலின். விஷயாநந்தம்போல வித்தியாநந்தமும் அந்தக்கரண விருத்திரூபமேயாதலால், விஷயாநந்தத்தில் அஃதந்தர்ப்பாவமாம் என்றறிக. (கஉக)

(உசுச) எண்வகை யாநந்தங்களின் நாமங்களோடு அவற்றின் ரூபங்களைத் தொகுத்துக் கூறுகின்றார்.

போகத்தில் வருசுகம் விடயசுக நித்திரைப்
போதுளது பிரமசுகமாம்

மோகத்த னந்தலிற் சுகம்வாசனைச் சுகமு
முப்பிரிய மான்மசுகமாம்
யோகத்தி லுளதுமுக் கியசுகமு தாசீன
முற்றசுக நிசசுகமதாம்
ஏகத்தை நோக்கலத் துவிதசுகம் வாக்கியமெ
ழுந்தசுக ஞானசுகமே. (கஉஉ)

இ-ள். போகத்தில் வருசுகம் விடயசுகம்=(இஷ்ட விஷயங்களானமாலைமுதலியவைலபித்துஅவைகளை) அநுபவிக்கும்போது(இச்சாநிவிர்த்தியின் நிமித்தத்தா லுளதாகாநிற்கும்அந்தர்முகமனோவிருத்தியின்கண் யாதொருஆன்மசொரூபாநந்தம்) பிரதிவிம்பியாநிற்குமோ அது விஷயாநந்தமாம்.—நித்திரைப்போது உளது பிரமசுகம் ஆம்=சுழுத்திகாலத்தில் (சொப்பிரகாசமான யாதொரு) சுகமுண்டோ அது பிரமாநந்தமாம்.—மோகத்து அனந்தலின் சுகம்=(சாகரணமடைந்த புருஷனுக்கு) மயக்கத்தையுடைய சுழுத்தியின்கண் (அநுபவித்த) பிரமாநந்தத்தின் * வாசனை (பின்னர் சொற்பகாலபரியந்தந் தொடர்ந்திருப்பதால்,)—வாசனைச் சுகம் = வாசனுநந்தமாம்.—முப்பிரியம்=பிரியவஸ்துக்களுள், யானே அதிகப்பிரிய வஸ்துவென்னும் விவேகத்தால் எழாநின்றவாநந்தம்—ஆன்மசுகம் ஆம்—ஆன்மாநந்தமாம்.—யோகத்தில்உளது=சமாதியின்கண் (நிராவரணமாய்த்) தோன்றுநிற்கும் ஆநந்தம்—முக்கிய சுகம்=முக்கியாநந்தமாம்.—உதாசீனம் உற்றசுகம்=உதாசீனகாலத்திற் பொருந்தாநிற்கு மாநந்தம்—நிசசுகமது ஆம்=நிசாநந்தமாம்.—ஏகத்தை நோக்கல்=(துவிதத்தை மாயாமயமென் றுபேட்சித்து) அத்துவிதமான தன்னை நாடாநிற்கும் (விவேகத்தாற் றோன்றுநிற்கும்) ஆநந்தம்—அத்துவிதசுகம்=அத்துவிதாநந்தமாம்.—வாக்கியம் எழுந்த சுகம்=மஹாவாக்கிய விசாரத்தாலுண்டாகாநின்ற (சமுசயரகிதமான ஞானத்தால் அந்தக்கரண விருத்தியின்கண் பிரதிவிம்பியாநின்ற) ஆநந்தம்—ஞானசுகம்=வித்தியாநந்தமாம்.—எ-று. (கஉஉ)

(உசுரு) [இனி அஷ்டவிதாநந்தங்களை விஸ்தாரமாகக் கூறத்தொடங்கி விஷயாநந்தத்தின் சொரூபத்தைத் தரிசிப்பிக்கின்றார்.]

[வேறு.]

இவ்வா றுரைசெயுஞ் சுகபே தங்களி னியல்பா மவை

* வாசனை=சம்ஸ்காரம்.

சொல மகனேகேள், ஓவ்வா நனவினி லுழல்வா னிடர்கெட
வுறங்குஞ் சயனம தறுநேரம், செவ்வா மனமக முகமா மதி
லொளிர் சித்தின் சுகநிழல் சேருங்காண், அவ்வா றிவனுள
மகிழ்வா மநுபவ மதுதான் விஷயசு காநந்தம் (௧௨௩)

இ-ள். இவ்வாறு உரைசெயும்=இந்தப்படியாகப் (பஞ்சதசிமுதலிய சாஸ்திரங்களிற்) பிரதிபாதியாநிற்கும்—சுகபேதங்களின்=ஆநந்த வேறுபாடுகளின்,—இயல்பு ஆம் அவைசொல=சுபாவங்களையாங் கூற—மகனே கேள்=மைந்தனே கேட்பாய்;—நனவினில் உழல்வான்=சாக்கிரத்தின்கண் (தனக்குவேண்டுவனவான விஷயங்களைச் சம்பாதித்தன்முதலிய வியவகாரங்களிற்) சுழலாநின்ற சீவனானவன்—ஒவ்வா இடர்கெட=(அவ்வியவகாரங்களா லுளவாகாநிற்கும்) சகிக்கக்கூடாத துன்பங்கள் நீங்குதற்பொருட்டு—உறங்கும் சயனமது உறுநேரம்=நித்திரை பண்ணுதற் கேதுவாகும் மிருதுவானசையை முதலியவற்றிற் சயனஞ்செய்யுஞ் சமயத்தில்—செவ்வாமனம்=செவ்வையாகஅவனது புத்தியானது—அகமுகம் ஆம்=அந்தர்முகமாகும்;—அதில்=அவ்வந்தர்முகமானபுத்திவிருத்தியின்கண் (தனதுஎதிரான தர்ப்பணத்தின்கண் முகம்போல)—ஒளிர் சித்தின் சுகநிழல்=விளங்காநின்ற சொரூப பூதாநந்தத்தின் சாயையானது—சேருங்காண்=பிரதிவிம்பியாநிற்கும்;—அவ்வாறு=கூறியவழியாக—இவன் உளம்=புருஷனுடைய புத்திவிருத்தியில்—மகிழ்வு ஆம் அநுபவம் அதுதான்=இன்பமாகிய அவ்வநுபவமே—விஷய சுக ஆநந்தம் = விஷயசுகமான ஆநந்தமாம்.—எ-று.

உரைசெய்த வென்றும் பாடம். (௪௨௩)

(உ௬௬) [பிரமாநந்தவியல்பு கூறுகின்றார்.]

ஈனந் தருசுக விடயந் திரிபுடி யிடரா மெனமன ம
சையாமல், சேனந் தனதகு லாயந் தனில்விழு செயல்போ
னித்திரை செறிசீவன், தானந் தமில்பர னுடனொன் றுவ
னொரு தனியல் லதுபிற நினையாமல், ஆனந் தமயனு மாவன்
சுகமிகு மதுதா னுயர்பிர மாநந்தம். (௧௨௪)

இ-ள், ஈனம் தரு விடயசுகம்=இழிவைத்தராநின்ற விஷயசுகமானது—திரிபுடி இடர் ஆம் என=புசிப்பவன், போகம், போக்கியரூபமான திரிபுடியோடு கூடினதால் துக்கமாமென்றசுருதி (அத்திரிபுடியா லுண்டாகாநின்ற சிரமநிவிர்த்தியின்பொருட்டு)—மனம் அசையாமல்=மனஞ்சலியாமல்—நித்திரை செறி சீவன்=நித்திரைபொருந்திய அச்சீவனானவன்—அந்தம் இல் பரன் உடன் ஒன்றுவன்=அந்தமற்ற (ஆனந்தரூபமான) பிரமத்தோடுகூடத் தாதாத்மியத்தையடைவன்.—ஒரு தனி அல்லது=அத்வைதமான தன்னையல்லாமல்—பிற நினையாமல்=வேறொன்றையுஞ் சிந்தியாமல்—தான் ஆநந்தமயனும் ஆவன்=(சுழுத்தியில் பிரமத்தோடேகசத்துவத்தை யடைகிறானென்னுஞ் சுருதியால்) தானும் அச்சுழுத்தியின்கண்ணுள்ள ஆநந்தரூபனுமாவன்;—மிகுசுகம் அதுதான்=(சுழுத்தியிலுள்ள) மிக்கஆநந்தமாகிய அதுவே—உயிர்பிரமாநந்தம்=உயர்வான பிரமாநந்தமாம்.—[சொல்லிய சுழுத்தியின்கண்ணுள்ள ஆநந்தத்திற்குச் சேனமுதலிய வேதிருஷ்டாந்தங்கள் சுருதியிற் கூறியிருக்கின்றதென்று கூறுகின்றார்.] சேனம்=பருந்தானது—தனது குலாயம் தனில்=தனது கூட்டில்—விழுசெயல்போல்=ஆகாசத்தினின்றும் வீழாநின்ற செய்கைபோல.—எ-று.

(உ௬௭) "சேனம்" என்பது, உபலட்சணமாகலின்சுழுத்தியாநந்தத்திற்குத்திருஷ்டாந்தமாகச் சுருதிகளிற்கூறியுள்ள சகுனி, சேனம், குமாரன், மஹாராஜன், மஹாப்பிராமணன் என்னும் ஐவகைத்திருஷ்டாந்தமுங் கொள்ளற்பாலனவாம்; அத்திருஷ்டாந்தங்களாவன; க-வது—அஸ்த, தம்ப முதலானவைகளிற் கட்டுண்டிருந்த*சகுனிப்பட்சி இரை முதலியவற்றைக் கவர்தற்பொருட்டுப் பூர்வாதி திசைகளிற் சுழன்றுதிரிந்து அங்கே விசிராந்தியடையாமற் பின்கட்டுண்டஸ்தானமான அஸ்தம் முதலானவைகளை யாசிரயிப்பதுபோலச் சீவனுடைய உபாதிரூபமான மனதும் புண்ணியபாவப் பயனான சுகதுக்கங்களை யநுபவித்தற் பொருட்டுச்சொப்பன, சாக்கிரமென்னும்அவஸ்தைகளில் அங்கங்கே சுழன்று போகப்பிரதமான கன்மம்நசிக்கில் தனது உபாதானமான அஞ்ஞானத்தில் லீனமாம்; அம்மனம் லயமாகின், மனோரூப உபாதியுடையசீவன் பரமான்மாவே ஆய்விடுவன்; இதுசாந்தோக்கியசுருதியின் சஷ்டாத்தியாயத்திலுள்ளவாக்கியார்த்தம் உ-வது—ஆகாசத்தின்கண்எங்குஞ்சஞ்சரியாநின்ற சேனமென்னு நாமமுடையபட்சி ஆகாசத்தில் சஞ்சாரரூபநிமித்தத்தா லுளதான சிரமநிவிர்த்தியின் பொருட்டுச்சொப்பனஞ்செய்தற்குத் தனதுஸ்தானத்தின் அபிலாஷை யொன்றனையேயடைத்தானதாய்த்தனதுகுடம்பையிற் பட்சங்களை யொடுக்கிக்கொண்டு அதிவேகமா வீழாநிற்பது

* சகுனி=இராஜாளிப்பட்சி.

போல மனோவுபாதியையுடைய சிதாபாசனும் பிரமாநந்தம் ஒன்றி லேயே அபிலாஷையுடையனாய் யாதொன்றினானுந் தடைபடாமல் சுழுத்தியினிமித்தம் இருதயாகாசரூபமான ஸ்தானத்தில் வேகமாகச் செல்லா நின்றனன்; இது பிருகதாரண்ணிய வுபநிடதவாக்கியார்த் தம்.௩-வது—அதிபாலன் கழுத்தளவு ஸ்தனபானஞ் செய்து மிருதுவான சய்யையிற் சயனித்துக்கொண்டு யான், எனது என்பன வாதிய விசேஷஞானமின்மையின், இராகாதிரகிதனாய்ச்சுகமூர்த்தி யாகவே யிருக்கின்றனன் என்பதும், ௪-வது—சக்கிரவர்த்தியாகிய அரசன் ஞானத்தோடுகூடிய புத்தியின்மையனாயினும், சர்வமநுடா நந்தங்களோடுங் கூடினவனாதலால் பிராத்திக்க யோக்கியமான விஷ யங்களி னபாவத்தால் இராகாதிரகிதனாய், ஆநந்தமூர்த்தியாகவேயிரு க்கின்றனன் என்பதும், ௫-வது—மஹாப்பிராமணனென்னும் பிரத் தியகபின்ன பிரமசாட்சாத்காரமுடையவன் நான்கிருதகிருத்தியனா கின்றேனென்னும் வித்தியாநந்தத்தின் பரமகாஷ்டையை யடைந்த வனாய்ப் பரமாநந்தசொரூபமாகவே யிருக்கின்றனன் என்பதும் பிரு கதாரண்ணியத்திற் பாலாகிப்பிராமணப் பிரகரணத்திலுள்ளன; இவ்வைந்து திருஷ்டாந்தங்களாலும் சுழுத்தியை யடைந்த புருஷன் ஆநந்தரூபமாகவே யிருக்கின்றமை காண்க.

(௨௬அ) குமாரன்முதலிய மூவகைப் புருஷரை உதாரணமாகக் கூறியதன் தாற்பரியமேதெனின்:—விவேகரகிதபுருஷரின்மத்தியில் அதிபாலன் சுகியாயிருக்கின்றனன். ‡ விவேகி புருஷரின் மத்தியில் சாருவபௌமன் சுகியாயிருக்கின்றனன். அதிவிவேகபுருஷனே மத்தி யில் ஆனந்தரூபமான ஆன்மசாட்சாத்காரமுடைய புருஷனே சுகியா யிருக்கின்றனன். அந்நியபுருஷரோசர்வதா இராகாதியுடையராயிருத் தலின், சுகமின்மையராகவே யிருக்கின்றனர், ஆதலால், அவர்களைச் சுழுத்தியுடையவனுக்குத் திருஷ்டாந்தமாகக் கூறவில்லை என்க. ()

(௨௬௯) சுழுத்தியின்கண் ஆநந்தமுண் டேன்பதைச் சுருதி,
யுத்தி, அநுபவங்களா லுணர்த்துகின்றார்.]

தூங்குஞ் சுகமது பிரமச் சுகமெனல் சுருதிப் பொருள்வி
ழி துயிலவோர்கள், தாங்கும் மலரணை நன்றா கச்சிலர் சம்பா
திப்பது தானூகம், தீங்குந் நன்மையு மாண்பெண் முறைமை

‡ விவேகி=விவகாராதிகளிற் குசலர்

யுந் தெரியா தமளிசெய் பொழுதேபோல், ஆங்குள் வெளி
களு மறியா வநுபவ மதனா லதுபிர மாநந்தம். (௧௨௫)

இ-ள். தூங்கும் சுகமது=உறங்கும் (காலையில் சகலப்பிரபஞ்ச மும் விலீனமான தமப்பிரதான பிரகிருதியால் ஆச்சாதிதனான சீவ னானவன் அடையாநின்ற) சுகமானது—பிரமச்சுகம் எனல்=பிரமாந ந்தமென்று சொல்லுதல்—சுருதிப்பொருள்=சுருதியின் அர்த்தமாம்.—விழி துயில்வோர்கள்=நித்திரை செய்யாநிற்பவருள்ளே,—சிலர்=(தனவான்களான) சிலபேர்—தாங்கும் மலர்அணை = (நித்திரைக்கு விக்கினமாகச் சரீரத்தின்கட் பீடையுறாமல்)காக்கத்தக்கமிருதுவான பூவணை முதலியவற்றை—நன்றாக = திரவியஞ்செலவிட்டுச் சரீர பீடைமுதலிய வெகு பிரகாரமான பரிசிரமத்தால்—சம்பாதிப்பது தான்=சம்பாதிப்பதே--ஊகம்=(சுழுத்தியில்பிரமானந்தமுண்டென் பதற்கு) உத்தியாம்.—தீங்கும் நன்மையும்=நன்மைதீமைகளான வா கிய விருத்தாந்தமும்,ஆந்தரவிருத்தாந்தமும்,—ஆண் பெண் முறை மையும்=ஆண்பெண்ணென்னு மொழுங்கும்—தெரியாது=(கிஞ்சித் தும்) அறியாமல்—* அமளி செய்பொழுதேபோல்=(காமியாகிய புரு ஷன் தனக்குப் பிரியமான) ஸ்திரீயை ஆலிங்கனஞ் செய்யுங்காலையி லே (சுகமூர்த்தியாயிருப்பது) போல—ஆங்கு=அச்சுழுத்தியின்கண் (பிராஞ்ஞனவன் பரமாத்மாவோடுகூட ஏகத்துவத்தை யடைந்த வனாய்)—உள் வெளிகளும் அறியா=ஆந்தரவாகியங்களுள், ஒன்று மறியாமல் (ஆநந்தமூர்த்தியாகவே) இருப்பது—அநுபவம்=அநுபவ மாம்;—அதனால்=இப்படிச் சுருதி, யுத்தி, அநுபவங்க ளாலாகை யால்,—அது பிரமாநந்தம்=(சுழுத்தியின்கண்ணுள்ள) அவ்வாநந்தம் பிரமாநந்தமாம்.—எ-று.

சுழுத்திகாலத்திற் சகலபிரபஞ்சமும் விலீனமான தமப்பிரதான மாகிய பிரகிருதியால் ஆவிருதனான சீவன் சுகரூபமான பிரமத்தை யடைகின்றானென்று அதர்வணவேதத்தின் கைவல்யசுருதி கூறு கின்றதென்பார்,“தூங்குஞ் சுகமதுபிரமச் சுகமெனல்சுருதிப்பொ ருள்” எ-ம், சுழுத்தியின்கண் சுகமில்லையாயின், மகத்தரப் பிரயாசத் தால் மிருதுசய்யாதி சாதனங்கள்ஏன் சம்பாதிக்கின்றார்களென்பார், “விழிதுயில் வோர்கள், தாங்கும் மலரணை நன்றா கச்சிலர் சம்பா திப்பது தானூகம்” என்றும் கூறினர். “அமளிசெய் பொழுதே போல்”என்னும் உத்தி பிருகதாரண்யத்தின்ஜோதிப்பிராமண நா

* “அமளிசெய்” என்பது, இடக்கரடக்கல்.

மப்பிரகரணத்திலுள்ள வாக்கியம். திருஷ்டாந்தத்தில்வெகுமார்க்கங்கள் எங்கே யொன்றாகக் கூடுகின்றனவோ அப்படிப்பட்டஸ்தானம் அல்லது, லகுமார்க்கம் இவை முதலியவை வாகியவிருத்தாந்தம், கிரகிருத்தியம் ஆந்தர விருத்தாந்தம்: தாஷ்டாந்தத்தில் சாகரணம் வாகியவிருத்தாந்தம், நாடியின்கண்ணுள்ள சொப்பனம் ஆந்தரவிருத்தாந்தம் என்றறிக. "தீங்குநன்மையு மாண்பெண் முறைமையும்" என்பது, இவர்கருத்து. இதற்குமுன்னூலான பஞ்சதசியை ஆராய்ந்து இவ்வா றுரைசெய்யாமல் சுவகபோல கற்பனையாக இச்செய்யுளுக்கும், இதற்கு முன்னும் பின்னுமுள்ள செய்யுள்கட்கும் உரைசெய்திருக்கின்றனர்; அறிந்தோர்கள் அதனை உரையென்று ஒப்பார்கள். ஆநந்த மூவகையென்றும், அதன்விரிவு எண்வகையென்றும், எனைய வைந்தும் மூவகையி லந்தர்ப்பாவமென்றும், பிரமாநந்தம், வாசனாநந்தம், விஷயாநந்தமென்னும் இம்மூவகை ஆநந்தத்திற்கு அந்நியமாக உலகில் ஆநந்தமில்லையென்றும் இதற்குமுன்னூலான பஞ்சதசியில் ஸ்ரீ-வித்யாரண்ய சுவாமிகளால் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்க அதற்கு முரணாக தானசுகமென்று பாடங்கூறி அதற்குரைசெய்திருப்பது வேறே எப்பிரமாணங்கொண்டோ யாம் அறியேம். (௧௨௫)

(௨௭0) [அநுபவம், ஸ்மரணம் இவ்விரண்டற்கும் அதிகரணம் ஒன்றேயென்னும் நியமத்தால் யான் சுகமாக வுறங்கினேன், ஒன்று மறியாதிருந்தேன் என்று சுழுத்திகாலத்திலுள்ள சுகத்தையும், அஞ்ஞானத்தையும் விஞ்ஞானமய சத்தவாச்சியனான சீவன் ஸ்மரணஞ்செய்யக் காணப்படுவதால் அவனுக் கஃதெவ்வாறு கூடுமென்று சீடன் சங்கித்தல்.]

உதவும் புவியினி லொருவ னநுபவ மொருவன் மனதினி லுதியாதே, மதியுங் கெடுகிற துயில்கொண் டாநந்த மயனன் றோசுக முறுகின்றான், இதுவிஞ்ஞான மயனுஞ் சிந்தையி னினைவாய் வந்திட லழகன்றே, சுதைவிண் ணோர்புகழ் குருவே நீரிது சொல்லீர் சகலமும் வல்லீரே. (௧௨௬)

இ-ள். உதவும் புவியினில்=(கர்மாநுஷ்டான வாயிலாகச் சர்வாபீஷ்டங்களையும் யாவர்க்கும்) பயவாநிற்கும் பூமியின்கண்ணே—ஒருவன் அநுபவம் ஒருவன் மனதினில் உதியாதே=தேவதத்தன் என்னுமொருவன் அநுபவம் எக்ஞதத்தன் என்னு மற்றொருவன் மனதின்கண் (* ஸ்மரணரூபமாக) உதிக்கமாட்டாதே? மதியும் கெடுகிற துயில்கொண்டு=(மனோமயகோசத்தோடு) விஞ்ஞானமயகோசமும் நாசமாகின்ற நித்திரையடைந்து—ஆநந்தமயன் அன்றோ சுகம் உறுகின்றான்=ஆநந்தமயனல்லவா சுகமநுபவிக்கின்றான்;—இது=இவ்வநுபவம்—விஞ்ஞானமயன் ஆம்=விஞ்ஞானமயனுக்கு (கர்த்தாவின்,)—சிந்தையில்=கரணரூபமாகும் மனதில்—நினைவு ஆய் வந்திடல் அழகு அன்றே=ஸ்மரணமா யெழுதலழகல்லவே; (ஆகலின், இது பொருந்துமாறெவ்வாறு?)—சுதை விண்ணோர் புகழ் குருவே=அமுத (பானஞ்செய்து அஜராமரணராயுள்ள தேவர்களாலுந் துதி செய்யப்படுகின்ற) மகிமையினையுடைய குருவே—நீர்=தேவரீர்—சகலமும் வல்லீர் = (என்போலிகள் வினவாநிற்குஞ் சந்தேகங்கள்) அனைத்தையும் போக்கவல்ல சர்வஞ்ஞராதலால்,—இது சொல்லீர்=இச்சந்தேகத்துக்குஞ் சமாதான மருள்வீராக.—எ-று.

நினைவாய் வந்திடு மெனல்கண்டேன், என்றும் பாடம். (௧௨௬)

[மேலதற்கு உத்தரங் கூறுகின்றார்.]

நெய்யும் வெண்ணெயு மிருபேர் களுமறி நினைவிற்பிறிவறிவினிலில்லை, செய்யுந் நனவினி லிறுகும் மனதொடு சேருஞ் சின்மய விஞ்ஞானன், நையுந் துயர்மன நழுவும் பொழுதுணர் ஞானச் சுகமுணு மாநந்தன், பெய்யுந் துளிகளு நீருங் குளமொடு பாகும் போலிவர் பிறிவன்றே. (௧௨௭)

இ-ள். நெய்யும் வெண்ணெயும்=(உருக்கின) நெய்யும், (உருக்காத) நெய்யும் (உருவின்வேறு சுவையினொன்றுபோல)—இருபேர்களும்=ஆநந்தமயன், விஞ்ஞானமயனென்னு மிருவரும்—நினைவில் பிறிவு அறிவினில்இல்லை=அவித்தை, அந்தக்கரணவிருத்தி (ரூபஉபாதிதிருஷ்டி) யினாற் பிரிவேயன்றிப் பிரதிவிம்பசேதன ரூபதிருஷ்டியினாற் பிரிவில்லை.—[ஓர் பிரதிவிம்ப சேதனந்தானே உபாதிபேதத்தால் இருவகைநாமமடைந்ததேயன்றிச் சொரூபமாகப் பேதமின்றென்பது நன்றாக விளங்குதற்பொருட்டு அநேக திருஷ்டாந்தமுகத்தால் கூறுகின்றார்.] செய்யும் நனவினில்=(போகப்பிரதமான கர்மவசத்தால் நாநாவியவகாரங்களையுஞ்) செய்யாநின்ற சாக்கிரத்தின்கண்—இறுகும் மனதொடுசேரும் = தூலமாகுமந்தக்கரண வுபாதி

---

* ஸ்மரணம்=ஞாதவஸ்துவின் அநுபவாதீன சம்ஸ்கார ஜந்நிய ஞானம்.

யோடு கூடாநிற்கும்—சின்மய விஞ்ஞானன்=சின்மயனான விஞ்ஞானமயனென்னும் ஆன்மா—னையும் துயர் மனம்=வருந்துந்துன்பகாரணமான அந்தக்கரணம்—நழுவும்பொழுது=(போகப்பிரதமானகர்மக்ஷயவசத்தால் நித்திராரூபமாக) விலீனமாகுங் காலையில்,—உணர் ஞானச் சுகம் உணும் ஆநந்தன்=(கரணசாபேட்சையின்றி அஞ்ஞானத்தை) அறியவல்ல பிரமாநந்தத்தை அநுபவியாநிற்கும்ஆநந்தமயன் என்று சொல்லப்படுவன்.—(ஆகலின்,) பெய்யும் துளிகளும்=(மேகத்தாற்)சொரிகின்ற மழைத்துளிகளும்,—நீரும்=கூவதடாகாதிகளிலுள்ளபுனலும்,—குளமொடு பாகும்போல்=வெல்லமும், பாகும்போலவும்—இவர் பிறிவு அன்று=இவர் வேறல்லர்—அறி= (என) இங்ஙனம் அறிதி.—எ-று.

இக்காரணத்தால், ஆநந்தமய னநுபவஸ்மரணம் விஞ்ஞானமயனுக் குண்டாவதால் விரோதமின்று மென்பது கருத்து.

இதன் விவரம் முதற்படலத்தில் உங-வது செய்யுளின்விசேஷவுரையில் அவஸ்தைகளி னிலக்கணங் கூறியிருப்புழி காண்க. "ஞானச்சுகமுணும்" என்றதால்,சுழுத்தியின்கண் ணந்தக்கரணம்அபாவமா யிருத்தலின், அதனையுண்ணுதற்கு வேறேகரணமேதெனின்;—சொரூப பூதமான சுகத்தைச் சிதாபாசசகித அஞ்ஞானத்தினின்றும் உற்பன்னமாய்ச் சுகாதிகளை விஷயமாகவுடைய சத்துவகுணத்தின் பரிணாம விசேஷரூபமான விருத்தியால் உண்ணுகின்றன னெனக்கொள்க ; இதனை,

"பிரமானந்த முறுமாயா விருத்தியெனு நுண்கரணந் தன்னா லநுபவித்தல் சுழுத்தியாம்"—

என்னும் வேதாந்தசூடாமணியானும் அறிக. இங்கே "வெண்ணெய்" எ-து, அக்கினியின் சையோகாதிகளால் உருகிப் பின்னர் வாயுவாதிகளின் சம்பந்தத்தால் உறைந்து வெண்மை நிறமுற்ற நெய்யை. (கஉ.எ)

(உ.எக) [சுழுத்தியின்கண் ஆநந்தமயரூபனான சீவனால் பிரம
சுகமநுபவிக்கப் படுமாயின், அதைப் பரித்தியாகஞ்
செய்து வாகியத்தில் துக்காலயமான சாக்கிரத்திற்கு
வருவானேனேனென்று சங்கித்துச் சமாதானங் கூறுகின்றார்.]

ஒன்றா கியபிர மாநந் தச்சுக மொழிவா னேன்வெளி வருவானேன், என்றான் முன்செய்த கருமம் வெளியினி லிழுக்குஞ் சுழுத்திவிட் டெழுந்தோனும், நன்றா யினசுக மகலான் வெளியிலு நடவான் மறதியும் பெறமாட்டான், அன்றாமென விருந் துறங்குஞ் சிலகண மதுவே வாதனையாநந்தம்.(கஉ அ)

இ-ள். (ஆனந்தமயனான சீவனானவன்) ஒன்று ஆகிய பிரமாநந்தச் சுகம்=ஏகமாகிய பிரமாநந்த சுகத்தை—ஒழிவான் என்=பரித்தியாகஞ் செய்தற்குக் காரணமென்னை?—வெளி வருவான் என்=வெளியே (சாக்கிரத்தில்) வருதற்குக் காரணமென்னை—என்றால்=என்று சங்கிக்கின்,—முன்செய்த கருமம் வெளியினில் இழுக்கும்=பூர்வஞ்செய்த(புண்ணியபாவரூபமானபாசத்தால் கட்டுண்டிருத்தலால்) அக்கர்மபாசம் (சாட்சாதவ னநுபவித்திருந்த பிரமாநந்தத்தையும்) பரித்தியாகஞ் செய்யும்படி பண்ணி) வாகியத்தில் சாகரணாதிகளில் இழுக்கும்;—(இப்படிக் கர்மவசத்தால் சாகரணாதி அவஸ்தைகள் உளவாமென்ப தெதனா லறியப்படுகின்றதெனின்;—சுழுத்தியடைந்த சீவன் சொப்பனம் அல்லது, சாகரணத்தை யடைகின்றனனென்னும் கைவல்லியசுருதிவாக்கியத்தால்அறியப்படுகின்றதென்க.)[சுழுத்தியின்கண்பிரமாநந்தத்தினநுபவமுண்டேன்பதிற் காரணங்கூறுகின்றார்.] சுழுத்திவிட்டு எழுந்தோனும்=சுழுத்தியவஸ்தையைவிட்டுச் சாக்கிரத்தை யடைந்த புருஷனும்—(சிலகணம்)=சொற்பகாலபரியந்தம்—நன்றாயினசுகம் அகலான்=(சுழுத்தியிலநுபவித்த)பிரமபூதமான ஆநந்தத்தின் வாசனையை விடாதுளன்.—[அதற்குக் காரணம் கூறுகின்றார்.] வெளியிலும் நடவான்=புறத்துஞ் செல்லானாய்,—மறதியும் பெறமாட்டான்=அகத்தே யநுபவித்த ஆநந்தத்தையும் விடாதுளன்;—(இங்ஙனங் கூறியவாற்றால் நிர்விஷயனாய், சுகியாய், உதாசீனனா யுளனென்பது பெறப்படுகின்றது; இதனால், பிரமாநந்தவாசனை பின்னே தொடர்ந்திருக்கின்றதென்பது கருத்து. இவ்வாறு பொருளுரைத்தது இதற்கு முன்னூலான பஞ்சதசியைக் கொண்டென்க.) "அன்றா மெனவிருந் துறங்குஞ் சிலகண மதுவேவாதனையாநந்தம்" எ-து, இவ்வாசிரியர்கருத்து. அன்றுஆம்என=சுழுத்தியுமன்று சுழுத்தியுமாம், சாக்கிரமு மன்று சாக்கிரமுமாம் என்று கூறும்படி—சிலகணம் இருந்து உறங்கும்=சொற்பகாலபரியந்தம் அங்ஙனமிருந்து உறங்காநிற்கும்—அதுவேவாதனை ஆநந்தம்=(சுழுத்தியின் சம்ஸ்காரமாகிய) அத்தூஷ்ணீம் ஸ்திதியே வாசனாநந்தமாம்.—எ-று.

"ஒழிவான் வருவான்" என்பனவற்றிலுள்ளவான்விகுதி=தொழிற்பெயர்ப்பொருட்டு. (கஉ அ)

(௨௭௨) [ஆயின்,சர்வதா அங்ஙனம் என்இருக்கவில்லையெனின், அதற்குக் கூறுகின்றார்.]

அந்தக் கணமுட லகமென் றிடர்களி லலைந்தே சுகந்தனை
மறந்தேபோம், முந்தைச் செயும்வினை சுகதுக் கந்தரு மோ
னந் தருநடு வடிவேகாண், எந்தப் புருடனு மொருசிந் தையு
மற விருந்தே னெனலநு பவமாகும், இந்தப் படிதனு தாசீ
னச்சுக மிதுவே நிசமெனு மாநந்தம். (௧௨௯)

இ-ள். அந்தக்கணம் = (சுழுத்தியினின்றும் வெளியேயெழுத்த பூர்வகர்மம் அப்படித் தூஷ்ணீம் பூதனாயிருக்கவொட்டாமற் பின்னரும் பிரேரிக்க) அந்தட்சணமே—உடல் அகம் என்று=(சகலபிராணிகளும்) தேகமே தாமென்று (அத்தேசத்தி லபிமானமுற்று)—இடர்களில் அலைந்தே=(பலவேறுவகைப்பட்ட) துக்கங்களிலுழன்று (அத்துக்கா நுசந்தானத்தால்)—சுகந்தனை = (அநுபவித்த) பிரமாநந்தத்தை—மறந்தேபோம்=(சொற்பகாலத்தோடு) மறந்தேவிடும்;—(இவ்வாறு தினந்தோறும் மநுடர்க்கு நித்திரைக்கு முன்னும்பின்னும்பிரமாநந்தத்தின்கண் *பட்சபாதமுண்டென்றறிக. "உடலகம்" என்றதால், சீவன் தேகத்தோடு தாதான்மியனாய் உதாசீனன், சுகி, துக்கி என்னும் மூவவஸ்தையுடையனா யிருப்பனெனக் கொள்ளக் கிடந்தன; கொள்ளவே, அம்மூவகையுள்) முந்தைச் செயும்வினை=பூர்வஜநநங்களிற்செய்த புண்ணியபாவங்கள்—சுக துக்கம் தரும்=சுகதுக்கமாகிய இரண்டையுந் தரும்; (ஆகலின், அவைகள் கர்மகாரியங்களாம். சுகதுக்கங்களும் வாகியபோகத்தினாலும், மனோராச்சியத்தாலும் இருவகையாக வொப்பினர்.)— [மூன்றாவதான உதாசீனத் தன்மை எப்போதுண்டாமெனின்;—அதற்குக்கூறுகின்றார்] நடு வடிவே=சுகதுக்கங்களின் அந்தராளமே—மோனம் தரும்=(உதாசீனமென்னும் தூஷ்ணீம் ஸ்திதியைத்தரும்;—[இப்படியோரவஸ்தையுள தென்பதற்கு அநுபவ மென்னையெனின்;—] எந்தப் புருடனும்=எப்புருஷனும்—ஒருசிந்தையும் அற=யாதொருசிந்தனையுமில்லாமல்—இருந்தேன் எனல்=(நான்) சுகமாயிருந்தேனென்று சொல்லுதலே—அநுபவம் ஆகும்=அநுபவமாம்;—இந்தப்படி—தன்உதாசீனச்சுகம்இதுவே=தன்னுடைய உதாசீனகாலத்திற்றோன்றுகின்ற இவ்வாநந்தமே—நிசம் எனும் ஆநந்தம்=நிசாநந்தமாம்.—எ-று.

---

* பட்சபாதம்=சிநேகம்.

சாக்கிராவஸ்தையின்கண்ணும் நிசாநந்தத்தின்றோற்ற முண்டென் றறியத்தக்கதென்பது தாற்பரியம். (௧௨௯)

(௨௭௩) [உதாசீனதசைக்கண்டோன் றுநின்றசுகம் நிசாநந்தமாயின், அது பிரமாநந்த ரூபமாவதால் முற்சொன்ன வாசனாநந்த ரூபத்தன்மைய தாகாதேன் றாசங்கித்து, உதாசீனதசைக் கண் டோன்றுநின்றசுகம் சாமான்ய வகங்காரத்தால் ஆவிருதமாயிருத்தலால், பிரமாநந்தரூபத்தன்மையதன் றென்று பரிகரிக்கினறார்.]

நிசமா னதுமுக் கியமோ குடத்துள நீரன் றேவெளி யீரந்
தான், வசமாவ கங்கர மறைத்தா னிசமது படிந்தான் முக்கிய
வகையாகும், திசையார் திரிசய மறியா தேதுயில் செறியா
தேயுட றறிபோல அசையா தேமதி சமமா கியநிலையதுதான்
முக்கிய வாநந்தம். (௧௩௰)

இ-ள். அகங்கர வசமா மறைந்தால்=(நான் தேவதத்தனாகின்றேன் என்பது முதலிய விசேஷத்தோடு கூடாது நானிருக்கின்றேனென்னும் உருவமுடைய சாமான்ய) அகங்காரவசமாய்ப் பிரமாநந்த மறைவுற்றால்,—நிசம்=(அவ்வுதாசினதசைக் கண்டோன் றுகின்றவாநந்தம்) நிசாநந்தவாசனையாம்:—(ஆகலின்,) நிசம் ஆனது=அந்நிசாநந்த வாசனையானது—முக்கியமோ—முக்கியநிஜாநந்தமா? (அன்று)—முக்கியாநந்தத்தின்வேறய்வாசனாநந்தமுண்டென்பதற்குத் திருஷ்டாந்தங்கூறுகின்றார்.] வெளி ஈரம் தான்=(சலத்தாற் பூர்ணமான கும்பத்தினுடைய) வாகியபாகத்தில் ஸ்பரிசத்தாற் றோன்றுகின்ற சீதளத்தன்மை—குடத்து உள நீர் அன்றே=கும்பத்தினுள்ளேயுள்ள முக்கியசலமல்லவே?—(பின்னை அச்சீதளத்தன்மையாதெனின்? அது சலத்தின்குணமாம்;சீதளத்தன்மை சலத்தின்குணமென எவ்வாறறியப்படுகின்றதெனின்? அச்சீதளத்தன்மைரூப ஏதுவால்சலத்தின்சற்பாவங் கடத்தின்கண் அநுமானத்தா லறியப்படுகின்றது; அஃதெங்ஙனமெனின்;—விவாதவிஷயமான கடத்தின்கட்டோற்றுகின்ற சீதளத்தன்மை சலத்தினின்றும் ஜந்யமாதற்குயோக்கியம், சீதளத்தன்மையால், சலத்தின்கட் தோற்றுகின்ற சீதளத்தன்மைபோலஎன்க.) [அங்ஙனம் சீதளத்தன் மைசலத்தின் அநுமானத்திற் கேதுவாதுக, அதனால்,பிரகிருதமானவாசனாநந்தத்திற்குயாதாயிற்றென்றசங்கித்து அச்சீதளத்தன்மைபோல வாசனாநந்தத்திற்கும்முக்கியாநந்தத்தினு

டைய அநுமானத்தின் ஏதுத்தன்மைபெறப்பட்டதெனக் கூறுகின்றர்.] அத†படிந்தால் ("வாக்கது மனத்திடை வைத்துமம்மனம், போக்கிடும் புந்தியுள் புந்தி மானிலே, யாக்கிடு மந்தமானிவைய ளைத்தினுந், தாக்கறுஞ் சாந்தமாந் தன்னிற் சாந்தமாம்." என்னும் சுருதியாற்) கூறுநின்ற நிரோதசமாதின் அப்பியாசயோகத்தால் (அகங்காரம்விலயமாய் எத்துணை எத்துணைச் சித்தத்தின் சூட்சுமத் தன்மை யுண்டாமோ அத்துணை யத்துணை)—முக்கியவகை ஆநும்= முக்கியநிசாநந்தம் ஆவிர்ப்பாவமாம்(எனஇவ்வாறு அநுமானஞ்செய் யப்படுகின்ற தென்பது எஞ்சிநின்றது; இங்கே இஃதநுமானம்: அகங்காரத்தினது சங்கோசத்தின் விலட்சணத்தன்மையோடுகூடிய க்ஷணங்களில்இரண்டாவதுமுதலிய க்ஷணரூபமான பட்சங்கள் பூர்வ க்ஷணத்தினும் அதிக நிசாநந்தத்தின் ஆவிர்ப்பாவமுடையன, அகங் காரத்தினது சங்கோசத்தின் விலட்சணத்தன்மையோடுகூடிய கால ரூபமாகலின், அகங்காரத்தினது சங்கோசத்தோடுகூடிய பிரதம க்ஷணத்தைப்போல. இதற்கு முன்னூலான பஞ்சதசியின் சுலோகம் வியாக்கியானங்களைக்கொண்டே இவ்வாறுபதங்களை அந்நுவயித்துப் பொருளுரைக்கப்பட்டது.) [புந்தியின் சூட்சுமத்தன்மைக்கு அவதி யாதென்றுசங்கைவரில்;—அதற்குச்சர்வ அநான்மாகாரவிருத்திக ளும்நிரோதமாய்ப் பிரமாகாரத்தையடைந்த அந்தக்கரணத்தின்க ண்அதுநானெனஉளதாதும் ஞானநுபசாட்சாத்காரமேஅவதி என்று கூறுகின்றர்.] மதி=அகங்காரமானது—திசையார் திரிசயம் அறி யாதே = சர்வதிக்குகளிலுநிறைந்துள்ள திருசியங்களை நினையாமல் (மறந்து)—துயில் செறியாதே = நித்திரையு மடையாமல் —உடல் தறி போலே=சரீரம் ஸ்தம்பம்போலே — அசையாதே = அசையா மல் இருக்க (பூமியிலே வீழாமலென்றபடி)—(பரமமான சூட்சுமத் தன்மையையடைந்து) சமம் ஆகிய நிலையதுதான்=பிரமாகாரமாகிய ஸ்திதியே—முக்கிய ஆநந்தம்=முக்கிய நிசாநந்தமாம்.—எ-று.

புத்தியானது சர்வதிருசியங்களையும் ஸ்மரியாமல் சூட்சுமத்தன் மையையடையின், அப்போது அது நித்திரையாமேயென்றுவரும்சங் கையைப்பற்றிச் சர்வவிருத்திகளும் விலயமாயினும் அந்தக்கரணத் தின்சொரூபம்விலயமாகாமையின், அகங்காரத்தின்சூட்சுமத்தன்மை நித்திரையல்லவென்பார், "துயில் செறியாதே" எ-ம், எங்கே சுழுத் தியாதிகளில் அந்தக்கரணம் விலீனமாமோ அங்கே தேகம் பூமியின் கண்வீழாநிற்பது காணப்படுகின்றது. இங்கே அது வீழாமையின். அகங்காரம் விலீனமாகாமல் கூடமான அந்தக்கரணரூபமாக வுள

† படிதல்=நிரோதமாதல்.

தென்பதை அறிதற்குத்தேகம்பூமியின்கண் வீழாததேஇலிங்கமென் பார், "உடறறிபோலே அசையாதே" என்றுங் கூறினர். எங்கே தொய்தமுந்தோன்றுமல்,நித்திரையுமல்லாமலிருக்கின்றதோஅங்கே யுளதாகும்சுகம் பிரமாநந்தமென்று ஸ்ரீ-பகவானுல் கீதையின் ஆறு மத்தியாயத்திற் கூறப்பட்டிருப்பதுங் காண்க. (கநO)

(உஎச) [முக்கியாநந்தத்தின் மகிமைகூறல்.]

மனுடன் மனுடகந் தருவன் றேவநன்மாகந் தருவனெண்
பிதிரோடே, பனுமாஜானர்கள் கருமத்தேவர்கள் பகர்முக்கி
யரிந் திரனுசான், கனமார் பிரஜா பதியென் விராட்டுபொன்
கர்ப்பப் பிரமனென் றின்னோர்கள், பினவா நந்தங்க ளுனை
யாம் பிரளய வெள்ளக் கடல்பிர மாநந்தம். (கநக)

இ-ள். மனுடன்=சார்வபௌமன்,—மனுடகந்தருவன்,—தேவ நன்மாகந்தருவன்,—ஒண் பிதிரோடே=ஒள்ளிய அக்கினிஷ் வாத் தாதிபிதிரரோடு—பனும் ஆஜானர்கள்=பிதிரர்க்குமேலாகச் சொல் லாநின்ற ஆஜானதேவர்கள்,—கருமத்தேவர்கள்= (ஆஜானதேவரா லும் பூஜிக்கப்பட்ட) கருமதேவர்கள்,—பகர் முக்கியர்=கருமதேவர் க்குமேலாகச்சொல்லும்(யமன்,அக்கினிமுதலிய)முக்கியதேவர்கள்,— இந்திரன்=(இவர்க்கிறையாகிய) இந்திரன்,—ஆசான்= (பிருகஸ்பதி யென்னும்) தேவகுரு,—கனமார் பிரஜாபதி என் விராட்டு,—கனம் பொருந்திய பிரஜாபதியென்னும் நாமமுடைய விராட்டு,—பொன் கர்ப்பப் பிரமன் என்ற இன்னோர்கள் = இரணிய கர்ப்பனென்னு நாமமுடைய பிரமா என்று தைத்திரியசுருதியிற் கூறுநின்ற இப்பதி னொருபேர்களுடைய—பின ஆநந்தங்கள்=(உத்தரோத்தரம் நூறு நூறுபங்கு) அதிகமான ஆநந்தங்கள்—நுனை ஆம்=பேன (புற்புத தரங்கங்கள்போலலேச) மாம்:—பிரளயவெள்ளக்கடல் பிரமாநந்தம் =பிரளயகாலத்து மகோததிபோலும் பிரமாநந்தமாம்.—எ-று.

(உஎரு) க-வது—யௌவனனுய், ரூபவானுய், வித்தை, அரோ கம், திடசித்தம் இவைகளுடையவனுய்ச் சேனைசமுகங்களோடுகூடிச் சர்வப்பிருதுவியையும் பாலனஞ்செய்பவன், "சார்வபௌமன்" உ-வது—இக்கற்பத்திலேயே மநுடனுயிருந்து புண்ணிய விசேஷத் தால் கந்தருவபதத்தையடைந்தவன்,"மநுடகந்தருவன்."ந-வது— பூர்வகற்பத்திற்செய்த புண்ணியத்தால் இக்கற்பாதியிலேயே கந்தரு வனானவன், "தேவகந்தருவன்."ச-வது—தமதுலகின்கண் சிலகால

பரிபந்தம் வாசம்பண்ணுநின்ற அக்கினிஷ்வாத்தாதியர் "பிதிரர்." ரு-வது—கற்பாதியிலேயே தேவத்துவத்தை யடைந்தோர் "ஆஜான தேவர்." சா-வது—வர்த்தமானகற்பத்தில் அசுவமேதாதிகருமங்கள் செய்து மகத்பதத்தையடைந்து ஆஜானதேவர்களால் சேவியராயுள்ளோர் "கருமதேவர்." எ-வது—அஷ்டவசு, துவாதசாதித்தியர், ஏகாதசருத்திரர் இவர் முப்பத்தொருவரும் "முக்கியதேவர்." அ-கூவது—"இந்திரன்." "பிருகஸ்பதி." பிரசித்தம். க0-வது—பிரஜாபதி="விராட்டு." கக-வது "இரணியகருப்பன்."=பிரமன்; இவர்கள் ஒருவர்க்கொருவர் உத்தரோத்தரம் நூறநூறுமடங்கு அதிகமான சுகத்தைக் கிரமமாக அடைகின்றனர் எனத்தைத்திரீயசுருதிகூறுகின்றதென்ப. (கஙக)

(உஎசா) முக்கிய நிசாநந்தமடைந்தோனைத் துதிக்கின்றார்.

எவனு கினுமிந்தத் துரியா தீதத்தி லேழாம் பூமியி லிருந்
தானேல், அவனு ரதன்சுகன் சிவன்மா லயன்முத லறிவோ
ரநுபவ சுகபோதம், விவகா ரதிர்சய மிதுவே யநுபவ மென
முன் சொல்லிய விவகாரி, உவமா னமுமறி மகனே யவனடி
யுதிரும் பொடிகளென் முடிமேலே. (கஙஉ)

இ-ள். எவன் ஆகிலும்=யாவனுயிருக்கினும்—இந்தத் துரியாதீதத்தில் ஏழாம்பூமியில்=இத்துரியாதீதமென்னும் ஏழாவதுபூமியில்—இருந்தானேல்=இருந்தானுயின்,—அவன்=அம்மகான்—நாரதன்=நாரதனும்.—சுகன்=சுகனும்,—சிவன்—சிவனும்,—மால்=திருமாலும்,—அயன்=பிரமனும்—முதல் அறிவோர்=முதலிய அறிஞர்களுடைய—அநுபவ சுகபோதம்=அநுபவமான ஆநந்தசின்மயமாவன்;—(அன்றியும்.) விவகார அதிர்சயம் இதுவே அநுபவம்என=தொய்தந் தோன்றுததும்,நித்திரையல்லாததுமான இந்நிலையேமுக்கியநிசாநந்தாநுபவமாமென்று—முன்சொல்லிய=முன்னே(கஙO-வது செய்யுளிற்) கூறிய—விவகாரி=முக்கியாநந்தாநுபவிக்கு—உவமானமும்=அந்நாரதாதி சிவன்முதலியோர் உவமானமுமாவர்;—மகனே அறி=மைந்தா (நீ இதனை) அறிவாய்.—அவன் அடி உதிரும் பொடிகள்=அவன்பாதத்தினின்று முதிராநின்ற துகள்கள்—என் முடிமேலே=எனது சிரசின்மீது (தரிக்கத்தக்கனவாம்.)—எ-று.

பிரமவித்து பிரமமேயென்னும் சுருதியால், "அவனுரதன்சுகன் சிவன்மாலயன்முதலறிவோரநுபவசுகபோதம்." என்றார். விவகார அதிர்சயம்=விவகாரதிர்சயம் என நிலைமொழியீற்று அகரம் தொகுக்கப்பட்டது.

இப்படியே வாசிட்டத்திலும்,

"மனமெனும் வினையை வென்றோர் மலரடி முடிமேற் கொள்வாம்."—என்றனர். (கஙஉ)

(கஉக-வது செய்யளில் ஆநந்தம் எண்வகை என நுதலிப்புகுதலின், ஏனைய ஆநந்தங்களோவெனின்? அதற்குக் கூறுகின்றார்.)

(வேறு.)

இந்தவா றைந்துசுகஞ் சொல்லினோம் வித்தைசுக மினி
மேற் சொல்வோம், முந்தமா யையுஞ்சச்சி தாநந்தப் பொரு
ளுமே மொழியும் போதில், அந்தமா மத்துவித சுகமான்ம
சுகமிரண்டு மங்கே சொன்னோம், தொந்தமாற் றியமகனே
யின்னமுனக் கையமுண்டேற் சொல்லு வாயே. (கஙங)

இ-ள். இந்த ஆறு ஐந்துசுகம்சொல்லினோம்=இந்தப்படி (கஉங-வது செய்யுளில் விஷயாநந்தமும், கஉசு-முதல், கஉஎ-வதுசெய்யுள் வரையினும் பிரமாநந்தமும், கஉஅ-வதுசெய்யுளில் வாசனாநந்தமும், கஉகூ-வது செய்யுளில் நிசாநந்தமென்னும்மற்றோர்வாசனாநந்தமும், கஙO-வது செய்யுளில் முக்கியநிசாநந்தமும்ஆக)ஐவகைஆநந்தங்களையுங் கூறினோம்;—வித்தை சுகம்இனிமேல் சொல்வோம்=வித்தியாநந்தத்தை இனி இந்நூலினந்தத்திற்கூறுவாம்.—முந்த=முன்னே—மாயையும் சத் சித் ஆநந்தப் பொருளும் மொழியும்போதில்=மாயையினிலக்கணத்தையும், சச்சிதாநந்த சத்தங்களின் பொருள்களையுங் கூறுங்காலையில்,—அந்தம் ஆம்=(சுருதியின்கண்) முடிந்தநிலமாகிய—அத்துவிதசுகம்=அத்துவிதாநந்தமும்,—ஆன்மசுகம்=ஆன்மாநந்தமும்—இரண்டும்=ஆகிய இரண்டனையும்—அங்கே சொன்னோம்=முறையே கூடு-வது செய்யுள்முதல்,கஉ-செய்யுளானும், கக சு-வது செய்யுள்முதல், எ-செய்யுளானும கூறினோம்;—தொந்தம் மாற்றிய மகனே=(பிரமாநுபூதிவலியால்)சுகதுக்காதி தொந்தங்களைப் போக்கிய மைந்தா—இன்னம்உனக்குஐயம் உண்டேல்=இன்னமும் உனக்குச்சந்தேகமுளவாயின்,—சொல்லுவாய்=வினவியறிவாய்.—எ-று.

(௨௭௭) [சச்சிதாநந்தப் பதங்கள் பிரமத்தின் பரியாய நாமங்
களாகவிராமல் வேறுவேறு பொருளுள்ளனவாகத்
தோற்றுதலால் என்மனம் ஒன்றேன்னு மநுபூதியி
லழுந்தவில்லை; ஆதலால், அவற்றை அகண்டைகரச
மாகக் காட்டல்வேண்டுமெனச் சீடன்வினுதல்.]

குகன்றனையு மெனையுமுல கினையுமீன் றளித்தருளுங்
குருவே கேளீர், புகன்றசச்சி தாநந்தப் பதங்கடனித் தனி
யாகிப் பொருள்வே றானல், உகண்டமன முறைப்பதெங்ஙன்
பரியாய பதங்களைப்போ லுறவு காணேன், அகண்டமாயொ
ருசுவையாய்த் தேனிக்கூட் டியமதுவா வறிவிப்பீரே. (௧௩௪)

இ-ள். குகன் தனையும்=சுப்பிரமணியனையும்,—எனையும்=என்னையும்,—உலகினையும்=ஆகாசமுதலியசகத்தையும்—ஈன்று=படைத்து,—அளித்து அருளும்குருவே = அளித்தருளாநிற்குங்குருவே—கேளீர்—புகன்ற சத் சித் ஆநந்தப் பதங்கள்= (ஆன்மாவின்சொருபமாக முன்னே)உபதேசித்தருளிய சத்து,சித்து,ஆநந்தம் என்னுமுப்பதங்களும்—தனித் தனி ஆகி=(கடபடமென்னுஞ் சத்தங்களைப்போல) வெவ்வேறாகி—பொருள் வேறு ஆனல்= (கடசத்தத்திற்குக் கலசமும்,படசத்தத்திற்குவஸ்திரமுமாக) வேறுவேறானபொருள்கள் தோன்றாநிற்பனபோல நிவிர்த்தியின்மையது சத்தென்றும், சடத்தின்வேறானபிரகாசரூபஞ் சித்தென்றும்,துக்கத்தின் வேறானமுக்கியமாகிய பிரீதிக்கு விஷயம் ஆநந்தமென்றும் பொருள்களும் பின்னமாகத்தோற்றுமாயின்,—உகண்ட மனம்=(ஓர்விஷயத்தினின்று மற்றோர்விஷயத்தில்) தாவிச் சஞ்சலப்படாநின்றஅந்தக்கரணம்—உறைப்பது எங்ஙன்=அநுபூதியிலழுந்தாநிற்பது எப்படி? பரியாய பதங்களைப்போல்=ஒரு பொருளைப்போதிப்பவைகளான அஸ்தம், கரம், பாணி என்னும் பரியாயசத்தங்களைப்போல—உறவுகாணேன்=சமார்த்தபோதக சத்தங்களாகக் கண்டிலேன்;—(ஆகலின், சச்சிதாநந்த பதங்களை) அகண்டம் ஆய் ஒரு சுவை ஆய்=அகண்டைகரசமாக—தேன் ஈக் கூட்டியமதுவா அறிவிப்பீர்=பலபூக்களினின்றெடுத்துத் தேனீக்கள்சேர்த்த மதுப்போல அறிவிப்பீராக.—எ-று.

"குகன்" என்பதும், "எனை" என்பதும் உபலட்சணமாகநிற்றலின், முறையே ஈசுரவகுப்பும், சீவவகுப்புங் கொள்க. (௧௩௪)

(௨௭௮) [முற்செய்யுளிற் சீடன் வினவிய சங்கைக்குச் சுருதி,
யுத்தி, அநுபவங்களால் விரித்துச் சமாதானங் கூறத்
தொடங்கி அநேக திருஷ்டாந்தமுகமாக அவைகள் அக
ண்டைகரசமாவுள்ள தன்மையை யுணர்த்துகின்றார்.]

குளிரிளகல் வெண்மையென்ற பதங்களினு னீர்மூன்று
கூறா யிற்றோ, ஒளிதவனஞ் செம்மையென்ற பதங்களா லக்
கினியு மொருமூன் றாமோ, வெளிமுதலாஞ் சகமசத்து மூட
மிட ரெனப்பிரித்து விலக்கி வேதம், எளிதறிய முரண்மொ
ழிந்த சத்தாதி யெனும்பிரம மேகந் தானே. (௧௩௫)

இ-ள். குளிர் இளகல்வெண்மைஎன்றபதங்களினால்=குளிர்ச்சி, நெகிழ்ச்சி, வெண்மை என்னுஞ் சத்தங்களால்—நீர் மூன்று கூறு ஆயிற்றோ=நீரானது மூன்றுபொருளாயினதோ?—ஒளி தவனம் செம்மை என்ற பதங்களால் அக்கினியும் ஒரு மூன்று ஆமோ=பிரகாசம்,உஷ்ணம்,லோகிதம் என்னுஞ் சத்தங்களால் அக்கினி மூன்றுபொருளாமோ?—(இவைபோல) வெளிமுதல் ஆம் சகம்=ஆகாசமுதல்அகங்காரபரியந்தமானபிரபஞ்சங்கள்— (அத்தியாசத்தால்அஸ்திபாதிப் பிரியரூபங்களாகத்தோன்றாநிற்றலால் அவை இரச்சுவிற் சர்ப்பம்போல அத்தியஸ்தமாகலின்,)அசத்துமூடம் இடர் எனப்பிரித்து விலக்கி=அசத்துச்சடதுக்கங்கள் எனப் பிரித்து ஒழித்து—எளிது அறிய=எளிதாக(ப்பிரத்தியகபின்னபிரமத்தை) அறிதற்பொருட்டு—முரண்=(அவ்வசத்துச்சட துக்கங்கட்கு)மாறாக—வேதம்மொழிந்த=சுருதிகூறிய—சத்துஆதிஎனும் பிரமம்=சச்சிதாநந்தமாகியபிரமம்—ஏகம் தானே=ஒன்றே.—எ-று.

சச்சிதாநந்தங்கள் பரஸ்பரம் பின்னமல்ல ஏகந்தான்; குணமாயின் பின்னமாம், பிரமசொரூபமாகலின் பின்னமாகா. பிரமமொன்றே நிவிர்த்தியின்மையின் சத்தென்றும், சடத்தின் விலட்சணமான பிரகாசரூபமாகலின் சித்தென்றும். துக்கத்தின்வேறாய், முக்கியப் பிரீதிக்கு விஷயமாகலின் ஆநந்தமென்றுங் கூறப்படுகின்றது. சலமானது எப்படி நெகிழ்ச்சி,குளிர்ச்சி, வெண்மைரூபமோ! அக்கினியானது எப்படி லோகிதோஷ்ணப்பிரகாசரூபமோ! அப்படிப்பிரமமும் சச்சிதாநந்தரூபமென் றறிக. "வெளிமுதலாஞ் சகமசத்து மூடமிட ரெனப்பிரித்து விலக்கிவேத, மெளிதறிய முரண்மொழிந்த."எ-து, பிரமத்தைச் சச்சிதாநந்தமென்று சுருதி கூறினதற்குக்காரணங்கூறி

யாது; இப்படியேவாசுதேவமனனத்திலும், ஆன்மசுபாவமாகியசத்து அசத்தாகியஜகசுபாவமாகவும், ஆன்மசுபாவமாகியசித்து சடமாகிய புத்தியாதி சுபாவமாகவும், ஆன்மசுபாவமாகிய ஆநந்தம் துக்கரூபமாகிய புத்திர, பாரியாதி சுபாவமாகவுந் தோற்றிக்கொண்டேசகசுபாவமாகிய அசத்து ரூபத்துவமும், புத்தியாதிசுபாவமாகிய சடரூபத்துவமும், புத்திரபாரியாதிசுபாவமாகிய துக்கரூபத்துவமும், நான் செத்துப்போகிறேன், நான் சடன், நான் துக்கி என்று ஆன்மசுபாவமாய்த் தோன்றுகின்றதால், இவ்விபரீதப்பிராந்தியை நிராகரிக்கும் நிமித்தம் ஆன்மா சத்ரூபன், சித்ரூபன், ஆநந்தரூபனெனச் சுருதி சொல்லுகின்றதேயல்லாமல் ஆன்மசொரூபமாகிய சச்சிதாநந்தங்கட்கு அந்நியோந்நியபேதஞ் சொல்லுகின்றதில் அதற்குத் தாற்பரியமில்லை; அன்றியும், சிலமதஸ்தர்கள் ஆன்மா சடரூபனென்றங்கீகரித்து அவனுக்குச் சத்து தர்மமென்றும், சிற்சுகங்கள் குணங்களென்றுஞ்சொல்லாநிற்பதை மறுத்தற்பொருட்டு ஆன்மா சச்சிதாநந்த சொரூபம் எனச் சுருதி சொல்லுகின்றதேயல்லாமல் அவற்றிற்கு அந்நியோந்நியபேதஞ் சொல்லுகின்றதிற் றாற்பரியமே இல்லை; ஆதலால், சத்தேசித்து, சித்தேஆநந்தம் எனச்சுருதிதாற்பரியாலோசனையால் அபேதஞ்சித்தித்ததெனக் கூறியிருப்பதுங் காண்க. (௧௩௫)

(௨௭௧) [சச்சிதாநந்தங்கள் பரஸ்பரம் பின்னமல்ல வென்பதைச் சுருதிப்பிரமாணத்தா லுணர்த்துகின்றார்]

நித்தியம் பூரணமேகம் பரமார்த்தம் பரப்பிரம நிதானஞ்
சாந்தம், சத்தியங்கே வலந்துரியஞ் சமந்திருக்குக் கூடஸ்தன் சாட்சி போதம், சுத்தமிலக் கியஞ்சநா தனஞ்சீவன் றத்துவம்வின் சோதி யான்மா, முத்தம்விபு சூக்குமமென் றிவ்வண்ண விதிகுணங்கண் மொழியும் வேதம். (௧௩௬)

இ-ள். நித்தியம்=[லட்சுணவிருத்தி] பின்னமாகிய எத்தேசத்தினும், எக்காலத்தினும் ஆகாச மொருதன்மைத்தா யிருப்பதுபோலச் சர்வபிரபஞ்சங்களிலும் பஞ்சகோசங்களுள்ள விடங்களில் கோசங்களைக்காண்பதாகிஎப்போதுமிருத்தலின் நித்தியம்,--பூரணம்=[ல-தி] நீரினாற்பூரிதமானகடம்போலப் பஞ்சகோசங்கள் பூர்வபூர்வம், உத்தரோத்தரங்களாற் பூரிதமாய்ச் சீவனாலும் பூரிதமாகிய கோசங்களாற் பஞ்சபூதங்கள் பூரிக்கப்பட்டு அப்பூதங்களாற் பூரிக்கப்பட்டிருப்பது சகம்; அச்சகத்தில் எங்கணும் வியாபித்துள்ள மாயாவிசிட்டனும்பிரமத்தாற் பூரிதமாய்த்தன்னைப்பூரிப்பதாய் வேறொன்றின்மையாற்பூர

ணம்,—ஏகம்=[விஷ்ணுசகஸ்திரநாமபாஷியம்] "ஏகமேவாத்துவிதீயம்" என்னும் சுருதியால் மரத்திற்குச்சமானஜாதியான மற்றொரு மரமும், விஜாதீயமான கொடிமுதலியவையும், ஸ்வகதபேதமானபத்திர, புஷ்ப, பலபேதங்களு மிருப்பனபோலப் பரமார்த்தமாகச் சச்சிதாநந்தபரிபூரணவஸ்துவாக ஒருசஜாதீயபேதமில்லை, விஜாதீயமென்னும் அநிருதசடதுக்காத்மகமான பிரபஞ்சமும்சுத்திரஜதம்போல அதிதுச்சமாகலின் இல்லை, நிரவயமாகலின் ஸ்வகதபேதமுமில்லை ஆகலின் ஏகம்,—பரமார்த்தம்=[ல-தி] சொப்பனம் அபரமார்த்தம், சாக்கிரம் பரமார்த்தம், சாக்கிரத்தின்கண்ணும் மின், மேகம் அபரமார்த்தம், மற்றவை பரமார்த்தம் இவற்றுள்ளும், தேகமுதலிய இவ்வுலக வத்துக்கள் அபரமார்த்தம், சொர்க்கமுதலியவை பரமார்த்தம் இவற்றினும், பிரமலோகம் பரமார்த்தம் என இவ்வாறு தாரதம்மியமாகக்கூறுநிற்கும் சகசீவபரங்கண்முழுவதும் ஆராயுங்காலையில் பரமார்த்தமாகாமையின், சர்ப்பாதிக்கு இரச்சுவாதிபோலத் தான் பரமார்த்தரூபமாதலானும், தனக்கழிவுவந்து வேறொருவஸ்து பரமார்த்தமாகாமையினானும் பரமார்த்தம்,—பரப்பிரமம்= [வி-ச-பா-ம்] சத்தியஞானாநந்தம் பிரமமென்னும்சுருதியானும், விஷ்ணுபுராணத்தில் சஜாதீய, விஜாதீய, ஸ்வகதபேதரகிதமாகவும், மனவாக்குகட்கு கோசரமாகவும், சத்தியஞானசுகமாத்திரமாகவும், சுவயம்பிரகாசசுவவேத்தியமாகவும் இருக்கிற ஞானமாத்திரம் பிரமமென்று நிர்ணயித்ததானும் பரப்பிரமம்,—நிதானம்=[வி-ச-பா-ம்] காரணமாத்திரம். இதுதானே பிரபஞ்சோற்பத்தியிலே உபாதானகாரணமாயிருக்கின்ற பிரகிருதியும், நிமித்தகாரணமாயிருக்கின்றகாலாதியுமாவதால் நிதானமென்னுங்காரணம்,—சாந்தம்=[வி-ச-பா-ம்]நிஷ்களம், நிஷ்கிரியம், சாந்தம் என்னும்சுருதியால் விஷயபோகங்களில் அசங்கமாயிருத்தலால் சாந்தம், அன்றியும், [ல-தி] காஷ்டத்திலுண்டானவக்கினி அக்காஷ்டத்தைச்சுட்டுத் தானுஞ்சாந்தமாவதுபோலச் சுருதியினானும், குருவினானும் உளதாகாநிற்கும் அகண்டாகாரவிருத்திஞானம் பிரமத்திற்குவேறான சாத்திரமுதலியவைகளைச் சுட்டுத் தானும் சாட்சியாகிய தன்னிலிறத்தலால், நிஷ்பிரபஞ்சமாகியதான் சாந்தம் —சத்தியம்=[வி-ச-பா-ம்] பரமார்த்தசத்தியசொரூபமாயிருக்கையினாலே பிரதீதிகசத்தியமாயிருக்கிற சுத்திரஜத, இரச்சுசர்ப்பாதிகளினும், வியவகாரசத்தியமாயிருக்கிற ஆகாசாதிபதார்த்தங்களினும் விசேஷமாக நித்திய பரிபூரணசார்வகாலிக சர்வசாட்சியா யிருத்தலின் சத்தியம்,—கேவலம்=ஏகமாவதால்அல்லது, முழுதுமாவதால்அல்லது, நிச்சயமமாயிருத்தலால்அல்லது, ஞானமாயிருத்தலால்அல்லது, சுத்

தமாயிருத்தலால்கேவலம்,—துரியம்=[ல-தி]நான்காம்பொருள்அஃதெங்ஙனம்? ஓரவஸ்தையுண்டாகில், மற்றோரவஸ்தைதோன்றாமல் அழியாநிற்கும் அவஸ்தாத்திரயப்பிரபஞ்ச மூன்றிற்கும் சாட்சியாய், நான்காம்பொருளாயிருத்தலின் துரியம்,—சமம்=[வி-ச-பா-ம்]சர்வவுலகங்களினும் சர்வவியவகார ரகிதமாயிருத்தலால் சமம், அல்லது, [ல-தி] தாரதம்மியமான உலகங்கள், பிரமாமுதற்றம்பபரியந்தம்உத்தம, மத்திம, அதன்மமானஉடல்கள்,ஞானி, யோகி,உபாசகன்கர்மியென்னும் சீவர்முதல் ஈசுரன்பரியந்தந் தாரதம்மியமாக விளங்காநிற்கும் வஸ்துக்களனைத்தினும் சத்தாகாரமாய்த் தாரதம்மியமற எப்போதுமிருத்தலால் சமம்,—திருக்கு=[ல-தி] அறிவதுயாது அதுதிருக்கு,பிரமம்சர்வதிருசியங்களையும் அறிவதாயிருத்தலால் திருக்கு,—கூடஸ்தன்=[ஷை]கூடம்=கொல்லன்அடைகல்லு;அதுபோலநிர்விகாரரூபமாயிருத்தால் கூடஸ்தன், அல்லது [விசாரசாகரம்] கூடமென்பது, மித்தையாகிய புத்தியும், சிதாபாசனுமாம் ; அவைகளில் அசங்கரூபமாகஇருப்பவன் கூடஸ்தன்,—சாட்சி=[வி-ச-பா-ம்]நேரே மறைவில்லாமற் சொரூபபூதஞானத்தாலே சகல பிரபஞ்சத்தையும் பார்ப்பதலால்சாட்சி,—போதம்=[பஞ்சதசி]சத்தமுதலானவிடயங்களனைத்தையும் அறியும் சம்வித்ரூபமாவதால்போதம்,—சுத்தம்=[ல-தி] சாதிவர்ணாச்கிரமாதித்துடக்குற்றசீவன்,கிருபையவதாரமுதலியதுடக்குற்றஈசுரன், சீவசங்கத்தால் அசுத்தமுற்றபூதங்கள் இவைக்குவேறான தான் இவைகளோடுகூடினுந் தன்னை அசுத்தம் பற்றாமையினானும்,இவை தனது விவர்த்தமாதலானும் சுத்தம்,—இலக்கியம்=இலட்சணையினாற் போதிக்கப்பட்ட அர்த்தமாகலின் இலட்சியம்,—சநாதனம்=[முத்திகண்டம்] சந்ததம் ஒரேவடிவாயிருத்தலால் சநாதனன்,—சீவன்=[பிருகத்கோசம்]கடாவச்சின்னாகாசம்போலச் சரீரத்திரயங்களாய் அவச்சின்னமா யிருத்தலால் சீவன்,—

சீவனா யிருந்து காணுஞ் சிற்பர தத்து வத்தே
மேவிய நனவை யுநரோர்.''—

என்னும் வாசிட்டத்துங் காண்க. தத்துவம்=[வி-ச-பா-ம்]தத்துவம், அமிர்தம், சத்தியம், பரமார்த்தம், யது,தது, துவம் என்னும் இவ்வேழுசப்தங்களும் பரமார்த்தசத்தாயிருக்கின்ற பிரமத்தையுணர்த்துகின்றனவாகலின் தத்துவம் பரப்பிரமம்,—விண்=[வாசிட்டம்] ''கடமான வதன்புற மில்லாமையினால்'' விண்,அல்லது அசங்கத்துவாதிதர்மத்தால் ஆகாசசதிருசமாவதால்விண்—சோதி=[மு-ம்]சூரியன்முதலியசோதிகளை விளக்குவிக்குஞ் சிற்சோதியாவதால்சோதி, அல்லது [வி-ச-பா-ம்] இதரமாகவிருக்கின்ற ஆதித்திய சந்திராதிகளை யபேட்சியாமற்றானேமிகவும் பிரகாசமாகப்பிரகாசிக்கின்றதால் சோதி,—ஆன்மா=[ல-தி] நானென்றபிமானத்திற்கிடமாய்த்தோன்றாநின்ற புத்திராதி, காரியகாரணதேகம், சீவன் இவை வெவ்வேறான நாமமடைந்து தனக்கந்நியமாகத் தோன்றலானும் இவைக்கப்பாலாய், ஞானகனப்பிரமமாகிய தான் அந்நியமாகாமையானும் ஆன்மா,—[வாசிட்டம்.]

''அகமகமென் றனைத்துயிரி னிடத்துமிருந் தனவரத
முனைப்ப தாகி, நிகழொளியா யான்மதத் துவமான சொரூ
பத்தை நினைத்தல் செய்வாம்.''—என்றது.

[பிரமகீதை]

''உரையாடுகின்றநா னென்னுமுரைக்கு மறிவுக்குமறி
வாய் நாடுகின்ற வுணர்வொன் றுண்டதுவே யான்மா நமக்
கெல்லாம்.''—என்றது.

முத்தம் = [வி-ச-பா-ம்] விடுபட்டவனென்னும் சுருதியால் சுபாவமாகச் சம்சாரபந்தம் சர்வாத்மனா இல்லை ஆகலின் முத்தம்,—விபு = [வி-ச-பா-ம்] சகலபிரபஞ்சாகாரராகவும், இரணியகர்ப்பாதி விவிததேவராகவும் நாநாவிதமாக வுண்டாகின்றதால் விபு, அன்றியும் சர்வத்திரபரிபூரணராகவும், லோகநாயகராகவும் இருப்பதால்,விபு[ல-தி] அவித்தியாவிசிட்டனின்விபு லிங்கதேகம்,இதனின் விபு தூலதேகம்,இதனின் ஒன்றின் ஒன்று விபு பிருதுவியாதி பூதங்கள்,இவற்றினொன்றினொன்று விபு இரணியகர்ப்பாதி, இவைகளான் மட்டிடக்கூடாது விரிந்த மாயாவிசிஷ்டனாலும் மட்டிடக்கூடாது விரிந்த அஸ்திபாதிப்பிரியரூபமாகலின் விபு,—சூக்குமம்=[வி - ச - பா-ம்] ''நுண்மை யாமதி னுண்மையாம்'' என்னும் சுருதியானும், ''சர்வகதம் சூட்சுமம்''என்னும்சுருதியானும்உத்தரோத்தரப்ஸ்தூலகாரணமாயிருக்கின்ற பிருதிவியாதி பூதங்களும், கர்த்தாதிகுணங்களும் பிரளயத்திலே யில்லாமையினாற் சூக்குமம்,—வாசிட்டத்தில், ''சூக்குமமாயெட் டாமையினாற் சொன்னபரமேபரமாணு''என்றது. என்று இவ்வண்ணம் விதிகுணங்கள் மொழியும் வேதம்=என்றிவ்வாறு விதிகுணங்களைப்பிரதிபாதியாநிற்கும் வேதமானது.—எ-று.

(௨௪௰) [இனி நிட்டைநாமங்கள் கூறுகின்றார்.]

அசலநிரஞ் சனமமிர்த மப்பிரமே யம்விமலம் வசனா தீதம்
அசடமநா மயமசங்க மதுலநிரந் தரமகோ சரம கண்டம்
அசமநந்த மவிநாசி நிர்க்குண நிட்கள நிரவ யவம நாதி, அச
ரீரமவிகார மத்துவித மெனவிலக்கா மநேக முண்டே (௧௩௭)

இ-ள். அசலம்=[ல-தி]வீடு, ஊர், தேசம் இவைகளில் ஒன்றை
விட்டு மற்றொன்றில் அலைகின்ற ஸ்தூலதேகம், உலகங்களில் ஒன்றி
னின்றொன்றில் அலைகின்ற லிங்கதேகம்,காரணதேகங்களோடு பிரு
திவியை வளையமாகச்சுற்றி யலைக்கின்ற அப்பு, அக்கினி இவைகளை
யலைக்கின்றவாயு, இவைகட்கிடமாயுள்ள ஆகாசம் இன்னும்பௌதிக
சமஷ்டியோடுகூட இவையனைத்தையும் உடலாகக்கொண்டு அறிவி
னுள்ளே அலையாநின்ற ஈசுரனும்,அதிவேகமாக ஆகாசத்திற்கருடன்
போலப் பத்துத்திக்கினும் நூறுகோடி கற்பங்களோடி அளவிடவே
ண்டுமென்று பார்க்கினும் அளவுகாணக்கூடாததாய்,அங்கங்கேசாட்
சியாய் அசைவற்றிருக்கின்றதால் அசலம்,—நிரஞ்சனம்=அஞ்சனம்
=தமம்: மலினசுபாவத்தால் ; அஃதில்லாமையால் நிரஞ்சனம, அன்
றியும், ஆன்மபோதடீகா அஞ்சனரகிதன் நிரஞ்சனன் ; அஃதெங்ஙு
னம்? மனோவியாபாரமே அஞ்சனமாகலின், மனதேயில்லாமலிருத்த
லால் நிரஞ்சனம், இன்னும் லட்சணவிருந்தியிலுங் காண்க.—அமிர்
தம்=[ல-தி] மிர்தமற்றது அமிர்தம்: யோகாமிர்தம், தேவாமிர்தங்க
ளைப்புசித்து நமக்கு மரணமில்லை யென்றிருப்பவரும்ஈசுரப்பிரளயத்
தில் மரணமாவதுபோல அநந்தாநந்த சின்மாத்திரமே நாமென்று
மோட்சாமிர்தமான தன்னையடைந்தோர் மரணமாகாமையின் அமிர்
தம்,[வி-சு-பா-ம்] ஓர்காலத்தும் மரணமில்லாமல் நித்தியமாயும்,சத்
தியமாயும் இருத்தலின் அமிர்தம்,—அப்பிரமேயம்=[வி-சு-பா-ம்]
சர்வப்பிரமாணங்கட்கும் விடயமாகாமையின் அப்பிரமேயம்சத்தஸ்,
பரிசரூப கந்தாதிகளான குணங்கள் இவரிடத்தில்லாமையினுன்கடப
டாதிகள்போலப்பிரத்தியட்சவிஷயரல்ல,காரியலிங்கமில்லாமையின்
அநுமான விஷயரல்ல, சாதிருசமில்லாமையின் உபமானவேத்திய
ரல்ல, ஜாதிகுணக்கிரியைக ளில்லாமையின் சத்தப்பிரமாணவிஷயரு
மல்ல, உபாதானதர்மமில்லாமையின் அர்த்தாபத்தி விஷயருமல்ல,
பாவ [ஹாவ] ரூபமான சிற்சொரூபராகலின் அபாவகோசரருமல்ல,
அபாவத்திற்குச் சாட்சியாயிருத்தலானும் அபாவவிஷயரல்ல; இப்ப

டிச் சகலபிரமாணங்கட்கும் விஷயராகாவிடில் வேதாந்தசாஸ்திரங்
களாலே எப்படி யறியப்படுவாரெனின்;—சகலமான பிரத்தியட்ச,
அநுமான, உபமான, சத்த, அர்த்தாபத்தி, அபாவசாஸ்திராதி
கட்கும் சாட்சியாக அறிகிறவராகவும், சுவயம்பிரகாசராகவும் இருத்
தலின் பிரமாணங்கட்கு விஷயராகாவிடினும் தம்மிடத்திற் கற்பிக்
கப்பட்ட சகலபிரபஞ்ச பிரமாணங்களையும் சொப்பிரகாசத்தினாலே
மித்தையென்று நிச்சயித்து ஆநந்தசின்மாத்திரமாயிருத்தலால்,சாஸ்
திரயோனியென்று சொல்லப்படுகிறார்; ஆகலின் அப்பிரமேயம்,—
விமலம்=[ல-தி] மலமற்றது, மலமூத்திராதி மலம்பொருந்திய பிரு
திவி, கலங்கல், புகை, புழுதி முதலான மலம் பொருந்திய மற்றநா
ன்கு பூதங்கள், கோழை, சளி, பித்தம், மலம், மூத்திரமுதலானமல
முடையதூலதேகம்,காசபடலங்காமக்குரோதமுதலானமலமுடைய
லிங்கதேகம், ஞானஞ்ஞான மலமுடையசீவன், பஞ்சகிருத்தியாதி
மலமுடைய ஈசுரன் இவைக்கு வேறா யாதொரு மலமுமற்றபிரகாச
ஞானாநந்தவடிவாகலின் விமலம்,—வசனாதீதம்=வாக்கின்சக்திவிருத்
திக்குக் கோசரமாகாமையின் வசனத்திற் கெட்டாதது,—அசடம்=
தேகமுதலியவைபோலச் சடமாகாமையின் அசடம்,—அநாமயம்=
ஆமயம்=நோய்; அஃதற்றதால் அநாமயம், [ல-தி] ஆதிவியாதி வாச
னையென்னும் மூன்றசரீரத்துச் சுரங்களுந் தனக்கு இல்லாமையின்
அநாமயன்,—

"சுழலும்வினை நலனுமன் றியதுநரை மரணமும் பசி
யைமுத, அலகுறுந் துயர்முழுது முடையனன் றொருபொ
ழுதும்."—என்னும்,

பிரமகீதையினுங்காண்க. அசங்கம்=[விசாரசந்திரோதயம்]
சங்கமென்பது, சம்பந்தம்; அது சஜாதீய விஜாதீய சுவகதபேதத்
தால் மூவகையாம்: பிராமணனுக்கு அந்நியபிராமணனோடுளதா
குஞ் சம்பந்தம் சஜாதீயசம்பந்தம், சூத்திராதியரோடுளதாகுஞ் சம்
பந்தம் விஜாதீயசம்பந்தம், அஸ்தபாதாதிகளோடுள்ளசம்பந்தம் சுவ
கதசம்பந்தம். தான் ஏகமாகலின் சாதியில்லை, சீவன், ஈசுரன், பிர
மா, விஷ்ணு, சிவன், நான், நீ முதலியபேதமோ உபாதியாற் பண்
ணப்பட்டது ஆகலின், தனக்கு யாதொன்றோடுஞ் சஜாதீயசம்பந்த
மில்லை, அப்படியே தான்அத்வைதமாயும்,சத்தாயுமிருத்தலின்தனக்
குப் பின்னமாகமாயை,மாயாகாரியமானதூலசூட்சுமப்பிரபஞ்சங்கள்
அசத்தாம்,அசத்து அற்பமும் வஸ்துவன்றாகலின், தனக்குயாதொ

ன்றோடும் விஜாதீயசம்பந்தமில்லை, அப்படியே தான்நிரவயவமாகலின் சச்சிதாநந்தாதிகளோ தனதவயவமல்ல, பின்னையோ ஏகரூபமாகலின் தனது சொரூபமாம் இதனால் தனக்குயாதொன்றோடும்சுவகத சம்பந்தமில்லை; இவ்வாறுசர்வசம்பந்தமு மில்லாமையின் அசங்கம், —அதுலம்=[வி-ச-பா-ம்] உபமானமற்றது, இதற்குச்சமானவஸ்து ஒருகாலத்தும், ஓரிடத்தும் இல்லாமையின் அதுலம், —நிரந்தரம்= அந்தரம்=அவகாசம்; அஃதில்லாதது நிரந்தரம், [நிச்சித்திரம்என்று பொருள்]—இதனை,

“நிலன்விண் கால்கிரி திசையெலா மேவியு நெடுஞ்சிலை புரையாகா.”—

என்னும் வாசிட்டத்தால் அறிக. அகோசரம்=கோசரம்=விடயம், தானொன்றிற்கும் விடயமாகாமையின் அகோசரம், —அகண்டம்= காலதேசவஸ்துக்களால்கண்டிதமாகாமையின் அகண்டம், —அசம்= ஜநநமில்லாதது, [வி-ச-பா-ம்.] நித்தியசித்தமாகஇருப்பதுகொண்டு ஜநநத்தை யடையாமையின் அசம், —

“ஊறுபட வொன்றினுளே பிறத்தல்பிறந் துளவாதல்
வேறுபட வளர்தல்வளர்ந் தயலொன்றாய் விளைந்தமைதன்
மாறுபடத் தேய்தலற மாய்தலென வருகின்ற
வாறியல்பு முடம்பன்றி யறிவடை யா.”—

என்னும் கீதையினால்அறிக. அநந்தம்=[வி-ச-பா-ம்] நித்தியமாகவும், சர்வகதமாகவும் இருத்தலின் தேசகாலவஸ்துக்களால்பரிச்சேதமில்லாமையான் அநந்தம், —அவிநாசி=நாசரகிதமாகலின் அவிநாசி, —நிர்க்குணம்=[வி-ச-பா-ம்] பரமார்த்ததசைக்கண் குணத்திரயங்களில்லாமையான் நிர்க்குணம், அல்லது சத்த, ஸ்பரிசாதிகுணரகிதமாயும், நித்தியசுத்த ஞானைகரூபமாயும் இருத்தலின் நிர்க்குணம், [ல-தி] சத்துவகுணத்தால் ஈசுரனையும், இராஜோகுணத்தால் சீவனையும், தமோகுணத்தால் சகத்தையுமுண்டாக்கி அவைகளை யுகந்தோறும் விரித்தடக்கி விநோதியாநிற்கும் பிரகிருதிக்கு அதீதமாய்ச்சுத்த அதிஷ்டான சுகஸ்வரூபமாகத் தானிருத்தலின் நிர்க்குணம், —நிட்களம்=களை=அவயவம்; அஃதின்மையின் நிட்களம், [ல-தி] பிரமம் ஆகாசவுருவா யிருக்குமென்றது ஒருவேதம், அதற்குநாமரூபமில்லை, அமூர்த்தமா யிருக்குமென்றது ஒருவேதம், பிரமத்திற்கு முன்பின் உட்புறமில்லை, அது சாட்சியாயிருக்குமென்றது ஒருவேதம், அறியப்

பட்டது மறியப்படாததும் பிரமமல்ல, அவைக்கந்நியமாய் அவைகளைப் பிரகாசிப்பிக்கும் அறிவு நிராகாரமென்றது ஒருவேதம்; இவ்வாறு கூறுகின்ற சுருதியானும், சூரியனை நாடாநிற்கும்மனதோடுகூட நீண்ட சிதாபாசனைக் கற்பிதசேதனமென்றதுகொண்டு வாளால் வெட்டுதலும், அக்கினியாற்சுடுவதும், நீட்டினகரத்திற்றாக்குவது போற்றாக்காமற்போமாயின், சுபாவசித்து ரூபரகிதமென்னல் வேண்டுமோ வென்னும் உத்தியானும், தான் உள்ளிந்திரியம், வெளியிந்திரியங்களுக்கு விஷயமாகாமல் அவைகளைப் பிரகாசிப்பிக்கும் அநுபவத்தானும் நிஷ்களம், —நிரவயவம்= [ல-தி] அஸ்தபாதாதி அவயவங்களையுடைய மூவகைச் சரீரங்கட்கும் அந்நியமாய், ஆகாயம்போலும் உருவமாய், மூவகை யவஸ்தைகட்குஞ் சாட்சியாய், நித்தியமாகியுள்ள தனக்குத் தனக்கென ஓரவயவமின்மையானும், தன்போல உண்மையா யில்லாமல் தனதவயவமென்று சொல்லத்தக்கதான பொருளும் அல்லாமல் தன்னிற் கற்பிதமாய்த் தோன்றாநின்ற பிரபஞ்சத்தைக் குறித்தும் ஓரவயவ மின்மையானும் தான்நிரவயவம், —அநாதி=ஆதி=உற்பத்தி, அஃதில்லாதது அநாதி, [வி-ச-பா-ம்] இதற்குக் காரணமில்லை, இதுதானே சகத்பிராந்திக்கு ஆதிகாரணமாயும், அதிஷ்டானமாயு மிருத்தலால் அநாதி [ல-தி] யாவைக்குங் காரணமான தனக்குக் காரணம் இன்மையானும், அநாதியென்று கூறும் கர்மம், அஞ்ஞானம், வேதம், ஈசன், சீவன் என்னும் சோபாதிகசகத்தும், நிருபாதிக சைதந்நியமான பிரமமும் ஆகிய இவ்வாறினுள்ளேகற்பித அநாதியான ஐந்திற்கும் மூலமான சித்திற்கு ஆதியின்மையின் அநாதி, —அசரீரம்=தேகமின்மையது, [ல-தி] சரீரங்களையுடைய கருமி, யோகி, உலகபாலர், வைசுவாநரன்முதலிய சீவர்க்கும், சகசரீரமுடைய ஈசுரனுக்கும் அந்நியமாய் விளங்காநிற்குந் தான் சிற்சதாநந்தரூபமாவதானும், தனக்கொரு சரீரமின்மையானும், சரீரம் என்னதென்னும் அநுபவத்தாற் றனக்குச்சரீரம் அந்நியம், அநித்தியமென்னும் யுத்திசர்வலோக சம்மதமாவதானும் தான் அசரீரன், —அவிகாரம்=விகாரமின்மையது, [ல-தி] பஞ்சகோசங்களையும், அவைகளின் விகாரங்களையும் அறியும் அறிவே வடிவாதலால் அவிகாரம், —அத்துவிதம்=[ல-தி] துவிதமென்பது இரண்டு; அஃதின்மையது அத்துவிதம், துவிதசகந் தோன்றுவதனாற் றான் அத்துவிதமென்பது எவ்வாறெனின்; —மரஞ் செடிகொடிமுதலியவை மண்ணிலேயுண்டாய் மண்ணிலேயிருந்து, மண்ணாகவே அழிதல்போலச் சாக்கிராதிய அவஸ்தைகளிற் றோன்றாநின்ற சகம் சாட்சியாகிய தன்னிலே யுண்

டாய்த் தன்னிலேயிருந்து தானுகவே அழிதலானும், தன்னைப்போல மற்ருேர்வஸ்து இன்மையானும் தான் அத்துவிதம்—எனவிலக்குஆம் அநேகம் உண்டு—என்று நிஷேதங்களான நாமங்கள் அநந்தமுள.— எ-று.

அநந்தமென்றமையால், இன்னும் அஸ்தூலம், அநணு, அகிருஸ்வம், அதிர்சயம், அக்கிராகியம், அசப்தம், அஸ்பர்சம், அரூபம், அவ்வியயம் என்பன முதலியவுங் கொள்க. (௧௩௭)

[இப்படி விதிமுகத்தானும், எதிர்மறைமுகத்தானும் பிரமத்தைச் சுருதிகள்கூறும் சத்தங்கள் அநேகமாயினும் பொருளொன்றே யாவது போலச் சச்சிதாநந்த சத்தங்கட்கும் பொருளொன்றே யெனச் சுருதியாற் சந்தேகநிவிர்த்தி செய்கின்ருர்.]

இன்னவகை விதிவிலக்குக் குணங்க ணன்ருய்ச் சேர்ந் தொருமித் தெல்லாங் கூடிச், சொன்னபொரு ளொன்றன்றி யிரண்டில்லை யொருபொருளைச் சொல்லுஞ் சொற்கள், பின் னபத மாமதனுற் சத்தாதி குணப்பொருளாம் பிரம மேகம், அன்னபொரு ளொருமையறிந் தகண்டபரி பூரணமா யாவா ய் நீயே. (௧௩௮)

இ-ள். இன்னவகை=இப்படி (அநேகமாகச் சுருதிகள் கூறுகிற்கும்)—விதி விலக்குக் குணங்கள்=விதிநிடேதங்களாகியகுணங்கள்—நன்று ஆய்ச்சேர்ந்து ஒருமித்து எல்லாம்கூடிச் சொன்னபொருள்=நன்ருகச் சார்ந்தொன்றுபட்டு முழுவதுந்திரண்டுசொல்லியவஸ்துவானது—ஒன்று அன்றி இரண்டுஇல்லை=ஒன்றேயல்லாமல்உபயமில்லை.—ஒருபொருளை=அகண்டைகரசமான பிரமத்தை—சொல்லும் சொற்கள்=பிரதிபாதியாநின்ரசத்தங்கள்--பின்னபதம்ஆம்=(பரஸ்பரம்) பின்னமானசத்தங்களாம்;—அதனுல்=அக்காரணத்தால்,—சத்தாதிகுணப்பொருள் ஆம் பிரமம்=சத்து, சித்து, ஆநந்தமென்னும் விசேடணத்தையுடைய வஸ்துவாகிய பிரமம்—ஏகம்=ஏகரூபமாம்—அன்னபொருள் ஒருமை அறிந்து=அத்தன்மையான பிரமத்தின் ஏகரசத்தன்மையை(ச்சுருதிப்பிரமாணத்தால்)உணர்ந்து—அகண்டபரிபூரணம் ஆய் ஆவாய் நீயே=(சஜாதியாதி)பேதரகிதமான பரிபூரணமா யிருப்பாய் நீ.—எ-று.

கைமலை, கறையடி, புழைக்கை என்னுஞ்சொற்கள் பின்னபதமாயினும் அவைகளின் பொருளான யானை பின்னமாகாமல் ஒன்றேயாவதுபோலும், ஓர்புருடனைப் பிதா, மகன், தம்பிஎன்னும்அநேக சொற்களாற் சொல்லினும் அவன் அநேகனுகாமல் ஒருவனேயாவது போலும் சச்சிதாநந்தாதி பதங்களாற் சுருதிகூறிய பிரமமும் அகண்டைகரசமாக இருத்தலாற் சந்தேகமொழிந்து அதுவாயிருத்தி யென்பதாம். (௧௩௮)

(௨௪௧) [பிரமம் நிர்க்குணமேன்றதால் அதற்குக் குணங் கூறுதல் என்தாய் மலடி யெனல்போல அசங் கதமா மென்ருசங்கித்துக் குணமாயின் அங்ஙன மாம், சொரூபமாகலின் அங்ஙனமாகா தென்று பரிகரிக்கின்ருர்.]

நிற்குணவத் துவின்குணங்க ளுரைப்பதுதாய் மலடியென னிகரென் னுதே, சற்குணனே வத்துநிலை யுரையாம லறியவல்ல சதுர ருண்டோ, நற்குணவே தங்களிந்தச் சீவன்முத்தி பெறப்பிரம ஞானந் தோன்றச், சொற்குணங்கள் பிரமத்தின் குணங்களன்று பிரமமாஞ் சொரூபந் தானே. (௧௩௯)

இ-ள். நிற்குண வத்துவின் குணங்கள் உரைப்பது=நிர்க்குணவஸ்துவிற்கு (ஆநந்தாதி, அஸ்தூலாதிகளான அநேக) குணங்களைச் சுருதிகூறுவது—தாய் மலடி எனல்நிகர் என்னுதே=(என்) தாய்மலடியென்னுங் கூற்றிற்கிணையாய், * வியாகாதமாமென்று சங்கியாதே;—சற்குணனே=(சமாதி) சற்குணங்களை யுடையமைந்தா—வத்துநிலைஉரையாமல்=வஸ்துவினுடைய (ஆநந்தாதி, அஸ்தூலாதி)குணங்களை(ச்சுருதியானும், பெரியோர்களானுங்) கற்பியாமல்—அறியவல்ல சதுரர் உண்டோ=அறியச்சாமர்த்தியமுடைய அறிஞருளரா? (இலர்;)—நற்குணவேதங்கள் = (ஆகலின், யாவரிடத்துங்) கருணையுடைய சுருதிகள்—இந்தச் சீவன்முத்தி பெற=(௧௩0-வது செய்யுளிற்கூறிய) லட்சணமுடைய சீவன்முத்திச் சுகமடையவும்,—பிரமஞானம்தோன்ற = (முதற்படலத்தில், ௫௯-௬0-வது செய்யுளிற் கூறிய)பிரமத்தின்பரோட்ச அபரோட்சவிஞ்ஞானம்அதிகாரிக்குண்டாதற்பொருட்டும்—சொல்குணங்கள்=கற்பியாநின்ற குணங்கள்—பிரமத்தின் குணங்கள் அன்று=பிரமத்தினுடைய குணங்களல்ல;—

* வியாகாதம்=முன்னுக்குப்பின் விரோதமான வார்த்தை.

[மற்றென்னையெனின்;—] பிரமம் ஆம் சொரூபந்தானே = பிரமத்தின்சொரூபமே.—எ-று.

"வந்துநிலை யுரையாம லறியவல்ல சதுரருண்டோ" எ-கு, உ-ம் வாசிட்டம்,

"சத்தியம் பிரம மான்மா பரமுதற் சாற்ற வேண்டி
யித்திறப் பெயர்மேலோரா லிடப்பெற்ற விந்த வான்மா."

எனவரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

"பிரமமாஞ் சோருபந் தானே" எ-கு உ-ம் வாசிட்டம்,—

"எல்லாமென் றுரைத்ததெலா மறிவித்தற் பொருட்டேயா மிசையச்சொன்ன, சொல்லாலென் வீணன்றே யாதலினுலோமென்று துணிக வித்தை.'—

எனவரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (௧௩௯)

[சச்சிதாநந்தம் ஏகரசமேன்பதிற் சுருதிப்பிரமாணத்தால் சந்தேகந்தெளிந்த சீடன் யுத்தியினுனும் சந்தேகநிவிர்த்தி யடைதற்பொருட்டு வினுதல்.]

மோகவிருள்கெடக்கோடி யருணனென வருகுருவேமொழியக் கேளீர், ஏகபரி பூரணமா மென்சொருப மென்னுளத்தி லிறுகும் வண்ணம், ஆகமங்கள் சொன்னபடி யென்னையகண் டார்த்தமா வறிந்தே னையா, ஊகமுமொத் திடவுரைத்தாற் பசுமரத்தி லாணிபோ லுறைக்கு நெஞ்சே. (௧௪௦)

இ-ள். மோக இருள்கெட=(தனதுகாரியவர்க்கங்களோடு) அஞ்ஞானவிருள் நாசமாக—கோடி அருணன் என வரு குருவே=கோடி ஆதித்தியர்போன்றெழுந்தருளியகுருவே,—ஐயா=ஐயனே—மொழியக் கேளீர்=(அடியேன் ஓர்) விண்ணப்பஞ்செய்யக் கேட்டருள்வீராக;—ஏக பரிபூரணம் ஆம் என் சொருபம்=ஏகரசசச்சிதாநந்தபரிபூரணமாகிய எனது சொருபவநுபூதி—என் உளத்தில் இறுகும் வண்ணம்=எனது அந்தக்கரணத்தின்கண்ணழுந்தும்படியாக—ஆகமங்கள்சொன்னபடி=சுருதிகள்கூறியவாறு—என்னை அகண்டார்த்தமா அறிந்தேன்=சச்சிதாநந்தமாகியவென்னை அகண்டைகாரசப்பொருளாக நிச்சந்தேகமாயறிந்துகொண்டேன்.—ஊகமும் ஒத்திட உரைத்தால்=(சச்சிதாநந்தம் ஏகமென்பதில்) உத்தியும் எனக்குச் சம்மதமாக வருளிச்செய்தால்—பசுமரத்தில் ஆணிபோல்=பச்சைமரத்தில் (அறைந்த) ஆணிபோல—நெஞ்சு உறைக்கும்=(அநுபூதியின்கண் என்) மனமழுந்தும்.—எ-று.

"மோகவிருள் கெடக்கோடி யருணனென வருகுருவே" எ-து, சமுசயத்திற்குக் காரணமான அஞ்ஞானவிருளை அற்பமுஞ் சேடியாமல் சுலபமாகப் போக்குவிக்கும் சுருதி,யுத்தி, அநுபூதிவலியைப்பூரணமாயுடையரா யிருத்தலினென்க. (௧௪௦)

(௨௮௨) [உத்தியினுல் சச்சிதானந்தங்களி னெருமையைத் தெரித்துணர்த்துகின்றுர்.]

சத்தேசித் தாகுமய லெனிலசத்தா மசத்தானுற் சாட்சியெங்கே, சித்தேசத் தாகுமய லெனிற்சடமாஞ் சடங்களுக்குத் திதியு மில்லை, ஒத்தேதோன் றியசத்துஞ் சித்துநல்ல சுகமாகு மூகத் துக்கோர், வித்தேயன் னியமாகிற் சடமசத்தாஞ் சுகாநுபவம் விளைந்தி டாதே. (௧௪௧)

இ-ள். சத்தேசித்துஆகும்=இருக்கின்றதே விளங்குகின்றதாம்;—அயல் எனின் = (இருக்கின்றதற்கு விளங்குகின்றது) அந்நியமெனில்,—அசத்துஆம்= (இருக்கின்றதற்குஅந்நியமானசித்துஇருப்பில்லாமையின், சசவிஷாணம்போல) அசத்தாம்;—அசத்து ஆனுல்= (அச்சித்து இருப்பில்லாமற் சசவிஷாணம்போல்) அசத்தாயின்,—சாட்சி எங்கே=அதுசாட்சியாதல் எவ்விடத்திற்காணப்படும்:(ஓரிடத்துங் காணப்படாது; ஆகலின், சத்தேசித்தெனக்கொள்ளல்வேண்டும்.)—சித்தேசத்து ஆகும்=விளங்குகின்றதே இருக்கின்றதாம்;—அயல் எனில் = (விளங்குகின்றதற்கு இருக்கின்றது) அந்நியமெனில்,—சடம் ஆம்=(அச்சத்திற்குவிளங்குந் தன்மையில்லாமையின், கடபடாதிகள்போல அச்சத்து)சடமாகும்.—சடங்களுக்குத் திதியும் இல்லை=சடபதார்த்தங்கட்கு (இரச்சுசர்ப்பம்போல) இருப்புமில்லை; (ஆகலின், சித்தே சத்தாகுமெனக் கொள்ளல்வேண்டும்.)—ஒத்தே தோன்றிய=(இவ்வாறுனயுத்திக்குப்பின்னமாகாமல்)ஏகமாகவேதோன்றிய—சத்தும் சித்தும்=சத்துஞ்சித்துமே—நல்ல சுகம்ஆகும்=பரமப்பிரேமாஸ்பதமான ஆநந்தமாம்;—அன்னியம் ஆகில்=சத்தாகிய சித்துக்கு ஆநந்தமந்நியமாயின்,—சடம்அசத்து ஆம்=சடமும்,அசத்துமாம்;—(ஆகவே,) சுகாநுபவம் விளைந்திடாதே = ஆநந்தாநுபவமுண்டாகாதே? (ஆகலின், சத்தும், சித்துமே ஆநந்தமெனக் கொள்ளல்வேண்டும்; கொள்ளவே,பிரமம் அகண்டைகாரசமென்பது யுத்தியாற் பெறப்படுகின்றது;)—ஊகத்துக்கு ஓர் வித்து=(சச்சிதாநந்தங்

களை அகண்டார்த்தமாக) யூகித்தற்கு இவ்வுத்தியே தலைமையான யுத்தியாம்.—எ-று.

"ஊகத்துக்கு" என்றதற்கு, ஏனையநாமங்களையும் ஊகித்தற் கெனினுமாம். (௧௪௧)

[இன்னும் சச்சிதாநந்தங்கள் அகண்டார்த்த மேன்பதை யுத்தியால் வற்புறுத்திக்கூறி முடிக்கின்றார்.]

வீயாத சத்துமுன்னம் விளங்குவது தன்னாலோ வேறொ
ன்றாலோ, வாயால்வே றெனிலதுவு மசத்தோசத் தோவசத்
தேன் மலடி மைந்தன், பேயாகா ரியஞ்செயுமோ சத்தென
விப் படியதையும் பிரித்துச்சொன்னால், ஓயாத வவத்தையாங்
குதர்க்கவிகற் பங்களைவிட் டொழிந்தி டாயே. (௧௪௨)

இ-ள். வீயாத சத்து=காலத்திரயாபாத்தியமான சத்து—முன்னம்விளங்குவது=ஏற்கெனவேவிளங்காநிற்பது—தன்னாலோ வேறு ஒன்றாலோ=(தீபம்போலத்) தன்னாலேயே விளங்குகின்றதா? (அல்லது தீபத்தினாலேகடம்போலத்) தனக்கு அந்நியமானவேறொருபதார்த்தத்தினாலே விளங்குகின்றதா?—வாயால் வேறெனில்=வாக்கால் தனக்கந்நியமான ஓர் பதார்த்தத்தால் விளங்காநின்றதென்னின்?—அதுவும்=(ஆன்மசத்திற் கந்நியமான) அப்பதார்த்தமும்,—அசத்தோ சத்தோ=சத்துவிலட்சணமா? அல்லது * சதந்தரமா?—அசத்தேல் =சத்துவிலட்சணமென்று சொல்லுவாயாகின்,—பேயா=மதிகேடனே—மலடி மைந்தன் காரியம்செயுமோ=வந்தியாசுதன்ஓர்காரியஞ் செய்வதுமுண்டா?—(சத்துவிலட்சணம் வந்தியாசுதன்போல அசத்தாகலின், அதற்குச் சத்தைப்பிரகாசிப்பிக்கிறரூபமான காரியங்கூடாதென்பது கருத்து.) சத்து என=சதந்தரமென்று—இப்படி=இவ்விதம்—அதையும்=அவ்வந்நியத்தையும்—பிரித்துச்சொன்னால்=பகுத்துக்கூறிடில்,—ஓயாத அவத்தையும்=(அச்சதந்தரம் நிக்கிருஷ்டமாயிருந்துகொண்டு அச்சத்தைத்தோற்றுவிக்கிறதா? அல்லது, சமானமாயிருந்துகொண்டு தோற்றுவிக்கிறதா? அல்லது, ஒன்றினால் தான் பிரகாச வதிசயம்பெற்றுத் தோற்றுவிக்கிறதா? அல்லது, தானே தோன்றிக்கொண்டு அச்சத்தைத் தோற்றுவிக்கிறதா என்று இப்படி நான்குவிதமான விகற்பம் வரும்; வரவே, அச்சதந்தரம் நிக்கிருஷ்டமாயிருந்துகொண்டு அச்சத்தைத் தோற்றுவிக்கிறதென்னும் முதல் விகற்பங்கூடாது. என்னை? சூரியப்பிரகாசத்திற்குநிக்கிருஷ்டமாகிய

* சதந்தரம்=வேறுசத்து.

தீபமும் சூரியனைத் தோற்றுவித்தல் வேண்டும்; அங்ஙனங் காணப்படாமையின் என்க. அச்சதந்தரம் சத்துக்குச் சமானமா யிருந்துகொண்டு அச்சத்தைத் தோற்றுவிக்கிறதென்னும் இரண்டாம்விகற்பமுங் கூடாது. என்னை? தீபத்திற்குச் சமானமான மற்றொருதீபம் அத்தீபத்தைத் தோற்றுவித்தல்வேண்டும்; அங்ஙனங் காணப்படாமையின் என்க. அச்சதந்தரம் ஒன்றினால் தான் பிரகாசவதிசயம்பெற்று அச்சத்தைத் தோற்றுவிக்கிறதென்னும் மூன்றும் விகற்பமுங் கூடாது. என்னை ? அச்சதந்தரத்திற்கும் பிரகாசவதிசயந்தருகிறவஸ்து சத்தா? அல்லது, அசத்தா என்று விகற்பிக்கவரும். சத்தென்னின்;—அது சொப்பிரகாசமா? அல்லது, அப்பிரகாசமா என்று விகற்பிக்க வரும்; அதுசொப்பிரகாசமாமென்னின்;—அப்பொழுதுசொப்பிரகாசமாகிய சத்தே சித்தாகலின், சத்துக்குச்சொப்பிரகாசத்துவமும், அத்துவிதீயத்துவமும் வேதாந்திகட் கந்நியரால்அங்கீகரிக்கப்படவில்லை; ஆதலால், ஆன்மசொரூபமாகிய சத்தைத் தோற்றுவிக்கிற சதந்தரத்திற்குப் பிரகாசவதிசயந் தருகிறசத்து சொப்பிரகாசமென்னல்கூடாது. அப்பிரகாசமென்னின்;—அதுவுங்கூடாது. என்னை? அப்பிரகாசமாகியவஸ்து பிரகாசமாகிய வஸ்துவுக்குப் பிரகாசவதிசயத்தைத்தருவது கண்டிலேம்; ஆகலின், அப்பிரகாசமெனலுங் கூடாது; ஆனால் அந்நியவஸ்துவினாற் பிரகாச வதிசயத்தைப் பெற்றுச்சதந்தரம் ஆன்மாவைத் தோற்றுவிக்கிறதென்னின்;—அந்நியவஸ்துஅசத்தாகலின், அங்ஙனஞ் சொல்லுதலும் கூடாது; அங்ஙனமாயின், ஆன்மசொரூபமான சத்திற்குப் பிரகாசவதிசயந்தருஞ் சதந்திரத்திற்குப்பிரகாசாதிசயந் தருஞ்சத்து அந்நியமொன் றுண்டெனல்வேண்டும்; அங்ஙனஞ் சொல்லின்;—அச்சத்துக்குப் பிரகாச வதிசயந்தருஞ் சத்து அந்நியமொன் றுண்டென்றும், அச்சத்திற்குப் பிரகாசவதிசயந் தருகிறசத்து அந்நியமொன் றுண்டென்றும் இப்படி) அநவஸ்தாதோஷமும், (சத்திற்கு அப்பிரகாசத்துவமும், தொய்தத்துவமுமுண்டென்று)வரும்.—(உலகின்கண்ணே ஒன்றிற்குப் பிரகாசவதிசயந்தரும் அக்கினியாதிகள் தாம் பிரகாசமாயிருந்துகொண்டே அந்நியங்களைப்பிரகாசிப்பிக்கக்கண்டோம்: தாம் அப்பிரகாசமாயிருந்துகொண்டு அந்நியங்களைப் பிரகாசிப்பிக்கக் கண்டிலேம், ஆதலால், முன்சொன்னபட்சத்திரயங்களுங்கூடாமையின், சத்தைத்தோற்றுவிக்கிறசதந்தரம்தானேசொப்பிரகாசமாயிருந்துகொண்டு அச்சத்தாகிய வஸ்துவைத் தோற்றுவிக்கிறதென்றே சொல்லல்வேண்டும்; இங்ஙனஞ்சொல்லில், சொப்பிரகாசமான சதந்தரமே சித்தென்று சித்தித்தது; இங்ஙனமாமேல், உல

இன்கண் ஆகாசத்திற்போலஉபாதியன்றிச்சத்துத்துவயம்நிரூபித்தல் கூடாது. ஏனெனில்;—நிருபாதிகமாகியசத்து அத்துவிதீயமென்று சுருதியாதிகளாற் சொல்லப்படுவதால்; ஆகலின், பிரகாசமாகியசதந் தரத்தால் அவ்வான்மசத்துத் தோன்றுநிற்கின்றதென்னல் கூடாது; மற்றெங்ஙனெனின் ;— ஆன்மசொரூபமாகியசத்துச் சொப்பிரகாச மாயிருத்தலின்,அதுவே சித்தென்று சித்தித்தது; அச்சித்தானசத்தி ற்கு விலட்சணமானவஸ்து அசத்தாகலின், அதற்குஇரண்டாம் வஸ்து இல்லை; ஆகையால்,அச்சித்தானசத்தே ஆநந்தரூபமாயிற்றென்று இப்படி யூகித்து)குதர்க்கவிகற்பங்களைவிட்டொழிந்திடாய்= (முன்னே நீ ஆட்சேபித்த)குதர்க்கமாகிய விகற்பங்களைவிட்டொழியக்கடவாய். —எ-று.

"பேயா" எ-து, சீடன் குதர்க்கங்களைவிட்டு நம்புதற்பொருட்டுத் திருவுள்ளத்தின்கண் சற்றே முனிவுற்றதுபோற் காட்டிக் கூறினது. (கசுஉ)

(உஅரு) சச்சிதாநந்தங்கள் அகண்டார்த்தமாகவுள்ளதன்
மையை, காடு-வது செய்யுடோடங்கி, கசுஉ-வது
செய்யுள்வரையும் சுருதியுத்திகளா லுணர்த்துவித்து
இனி அநுபூதியாலுந் தெரித்துணர்த்துகின்றார்.

சுருதியுத்தி யொத்ததுபோ லநுபவமுங் கேள்சுழுத்திச்
சுகவா நந்தம், மிருதிவடி வாதலிலவ் வாநந்த மேயறிவாம்
வேறங் கில்லை, கருதுபிர ளயஞ்சுழுத்தி யிரண்டிலுநீ யிருந்
திருளைக் காண்கின் றாயே, இருதயத்திப் படிநோக்கி யேக
பரி பூரணமா யிருந்தி டாயே. (கசுங)

இ-ள். சுருதி யுத்தி ஒத்ததுபோல்=(சச்சிதாநந்தங்கள் தம்மில் வேறுபடாமல்அகண்டார்த்தமாயிருப்பதில்)சுருதியுத்திகள்விரோதியாமல் ஒத்ததுபோல—அநுபவமுங்கேள்=அநுபவ மொப்பதையுங் கூறக்கேட்பாய்,—சுழுத்திச் சுக ஆநந்தம்=உனது சுழுத்தியின் கண் (நித்திய, நிருபாதிக, நிரதிசய) சுகசொரூபமாகிய ஆநந்தமானது—மிருதி வடிவு ஆதலில்=(அங்கே அஞ்ஞானத்தைப் பிரகாசிப்பித்துக் கொண்டிருந்து விழித்தபொழுதுஒன்றுமறியாமற்சுகமாயிருந்தேனென்னும்) ஸ்மிருதிரூபமாக உதித்தலால்,—அவ்வாநந்தமேஅறிவு ஆம்=அவ்வாநந்தமே சித்தாகும்.—[ஆண்டஞ்ஞானம் வேறேன்றல்விளங்கிற்றேன்பாயேல்,] அங்கு வேறு இல்லை=அச்சுழுத்தியின்கண் ஆநந்தத்தைத் தவிரப் பிரகாசாந்தரமில்லை.—கருதுபிராளயம்சுழுத்தி

இரண்டிலும்=கருதுகின்ற பிரளயமும்,சுழுத்தியும் ஆகியஇரண்டவ ஸ்தைகளிலும்—நீ இருந்து=(சிதாநந்தரூபனை)நீ இருந்தே—இரு ளைக் காண்கின்றாய்=(அஞ்ஞானமாகிய) இருளைக் காண்கின்றாய்;— (ஆகலின், நீ சச்சிதாநந்த சொரூபனும்: சச்சிதாநந்தசொரூபமே சா ஸ்திரங்களிற்பிரமமென்றுகூறியிருப்பதால்பிரமசொரூபமே ஆன்மா. வியாபகமாயிருப்பதற்குப் பிரமமென்று பெயராம். தேசத்தால் எதற்கந்தமில்லையோ அது வியாபகமென்று சொல்லப்படும்;அதற்கு ஆன்மா பின்னமாமேல்,தேசத்தாலந்தமுடையதாம்:எதற்குத்தேசத் தா லந்தமுண்டோ அதற்குக் காலத்தானும் அந்தமுண்டாம்; இது நியமமாகலின், ஆன்மா அநித்தியமாம்: எதற்குக் காலத்தாலந்தமுண் டோ அஃதநித்தியமெனப்படும்; இதனால்,பிரமத்திற்குப் பின்னமாக ஆன்மாஇல்லை; ஆன்மாவிற்குப்பின்னமாகப் பிரமமில்லை; பின்னமா யின், அநான்மாவாம் ; அநான்மாவாகிய கடாதிகள் சடமாகலின், ஆன்மாவிற்குப் பின்னமான பிரமமும்சடமேயாம்;ஆதலால், ஆன்மா விற்குப் பின்னமாகப் பிரமமுமில்லை; பின்னேயோ பிரமசொரூபமே ஆன்மாவாம். சேதனமொன்றே சர்வப்பிரபஞ்சத்திற்கும், மாயைக் கும் அதிஷ்டானமாவதால்பிரமமென்று சொல்லப்படுகிறது; அவித் தைக்கும், வியஷ்டிதேகாதிகட்கும் அதிஷ்டானமாவதால் ஆன்மா வென்று சொல்லப்படுகிறது. தற்பதலட்சியம் பிரமமென்றும்,துவம் பதலட்சியம்ஆன்மாவென்றுஞ் சொல்லப்படும். ஈசுரசாட்சிதற்பதத் திற்கு லட்சியம், சீவசாட்சி துவம்பதத்திற்கு லட்சியம்.வியஷ்டிசங் காதவுபகிதசேதனம் சீவசாட்சி,சமஷ்டிசங்காதவுபகிதசேதனமீசுர சாட்சி. சீவனுக்கும், ஈசுரனுக்கும் ஏகத்தன்மைகூடாதாயினும சீவ சாட்சிக்கும்,ஈசுரசாட்சிக்கும் உபாதியினனன்றிப் பேதமின்மையாற் சொரூபத்தா லவ்விரண்டுமொன்றே;மடத்தின்கண்ணுள்ளகடாகாச மடாகாசங்கட்கு உபாதியினாற்பேதமேயன்றிச் சொரூபத்தாற் பேத மின்மைபோல ஆன்மாவுக்கும், பிரமத்திற்கும் உபாதிபேதமேயன்றி வேறுபேதமில்லை: இரண்டுமொன்றே; இத்துணையுங்கூறியது,—

"கருதுபிர ளயஞ்சுழுத்தி யிரண்டிலுநீ யிருந்திருளைக் காண்கின் றாயே."—

என்பதன் கருத்துரை.) இருதயத்து இப்படிநோக்கி=உனது இருதயத்தின்கண் இவ்வாறுநாடி—ஏக பரிபூரணம் ஆய் இருந்திடாய்=(சஜாதீய, விஜாதீய, சுவகத) பேதரகிதமான பரிபூரணப் பிரமமாயிருப்பாய்.—எ-று.

"சுழுதிச் சுகவா நந்தம் மிருதிவடி வாதலில்" என்பதை,

"பரமமா யுண்டெனல் வடிவாய்,மின்னிய சமமா மறிவு காண் பவற்றின் மேவுற லெழுதல் சங்கற்பம்.''—எ-ம்,

"அறிவெனும் விதைசங் கற்பமா முளையாம்''—எ - ம்,

வாசிட்டச் செய்யுட்களா னுய்த்துணர்க.

௧௧௨-வது செய்யுளில்,

"சச்சிதா நந்தநா னென்னவிவன் மன்னுமநு பவமெங் ஙனே''—

என்று சீடன் சங்கையின் மேல்வைத்து உபக்கிரமித்ததை இங்கே உபசம்மாரஞ் செய்தன ரென்றறிக. (௧௪௩)

(௨௭௪) சீடன் குருவருளால் சமாதிரூபமான அநுபூதிவாயி லாகச் சந்தேகந் தெளிந்து ஆரூடமடைந்ததைக் கூறுகின்றார்.

பலகலையு முணர்ந்தகுரு மொழிந்தபடி யிவனுமநு பவம் விடாமல்,பலமலரின் மதுப்போலே சச்சிதா நந்தமொன்றாம் பரமார்த் தத்தைப் பலபொழுதுங் கண்மூடிச் சமா தியிருந் தான்விழித்துப் பார்த்த போது, பலவடிவாஞ் சராசரசித் திரங்களெலாந் தோன்றுமொரு படமா னானே. (௧௪௪)

இ-ள், பல கலையும் உணர்ந்த=பலஞான நூல்களையும்உள்ளபடி யறிந்து நிஷ்டையினையுமுடைய—குரு=குருவானவர்—பல மலரின் மதுப்போலே=பல புஷ்பங்களினின்றும் (தேனீக்களா லெடுத்துச் சேர்த்த) தேனைப்போல—சத் சித் ஆநந்தம் ஒன்று ஆம்=சச்சிதாநந் தங்கள் அகண்டைகரசமான—பரமார்த்தத்தை=உண்மைநிலையை—மொழிந்தபடி=சுருதி, யுத்தி, அநுபவத்தோடும் உபதேசித்தபடி—இவனும்=இச்சீடனும்—அநுபவம் விடாமல்=(சுருதி, யுத்திகளுக் கொத்ததான) தன்னநுபவத்தைவிடாமற்கொண்டு—பலபொழுதும்-பலகாலும்—கண்மூடி=(திசைகளைப்பாரா திருக்கும்படி) கண்களைத் தனது மூக்கின் நுநிமேலேநிறுத்தி—சமாதிஇருந்தான்=சமாதியிலி ருந்தனன்:—விழித்துப்பார்த்தபோது=(பின்னேசமாதியினின்றும்) உத்திதனாகிப் பார்த்தபோது—பல வடிவு ஆம்=அநேகவித ரூபங்க ளான—சர அசர சித்திரங்கள் எலாம்=சராசரங்களாகிய சித்திரங்க ளனைத்தும்—தோன்றும்=(நிச்சித்ரமானகண்ணாடியிற்புரம்போலத்) தோன்றாநிற்கும்--ஒருபடம்ஆனான்=அகண்டசச்சிதாநந்தப்பிரமமே தானானன்.—எ-று.

சராசரவுருவங்களைச் சித்திர மென்றமையின், அவற்றிற்காதார மாகிய அகண்டைகரசஞானதன்னை, "படம்" என்றார். தியானிக்கிற வனையும், தியானத்தையும் கிரமமாகப் பரித்தியாகஞ்செய்து தியா னிக்கப்படுகின்ற ஒரு பிரமமாத்திரம் கோசரமுடையதாய் நிவாதஸ் தலதீபம்போ லிருக்குஞ்சித்தஞ் சமாதியெனப்படும்."விழித்துப்பார்த்த போது, பலவடிவாஞ் சராசரசித் திரங்களெலாந் தோன்று மொரு படமானானே.'' எ-கு, உ-ம் வாசிட்டம்,

"நசனுயர் சமாதி நீங்கி யொருபதற் களிக்கு நெஞ்சன்
வசமறத் தழுதழுத்த வசனத்தன் யாது செய்கேன்
றிசையுறவெங்குசெல்கே ன்றீர்ப்பதென் கொள்வதென்னு
மிசையுயர் கற்ப நீர்போல்மேதினி யெங்கு நானே''-எ-ம்,

"மேனியிற் புறத்தினுள்ளின் மேலொடு கீழிற் றிக்கில்
வானில்வை யகத்திலெங்கும் யானன்றி மற்றொன் றில்லை
யானிலா விடமு மில்லை யெனதிடத் திலாது மில்லை
தானிகழ் பொருள்வே றில்லை சச்சிதா நந்த மென்றான்.''
-எ-ம்.

பாடுதுறை,

"தன்னிலே யெல்லாமி ருக்குமாகிற் றானெல்லாத் துள் ளுமி ருப்பனாகில், பின்னிலன் முன்னில னுவனாகிற் பெரிது மு டிந்ததென் வாழ்க்கைப் பாடே.''—

எனவும் வரும் மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. (௧௪௪)

[குருவையும், அவரருளாலே வேதாந்த விசாரத்தின் பயனான கர்த்தவ்விய புத்திநிவிர்த்தி தனக்குண்டானதையும் வியந்து முன்னே ௧௩௨-வது செய்யுளில் * உபோத்காதமாகக் குருவருளி யதைப்பற்றி வினோதமாகச் சீடன் சங்கிக்கின்றான்.]

இதயமொத்த சற்குருவே நமக்கிதுவே வினோதமன்றி

* உபோத்காதம் எ-து, பிரகிருதத்தைச் சொல்லாநிற்கும் உதா ரணம் : பிரகிருதார்த்தத்தை வர்ணித்தற்கு அந்நியார்த்தத்தை வர் ணித்தல். திருஷ்டாந்தம்.அந்நியனுடைய கிரகத்திற்குப்போய்மோர் வாங்க ஒருவனுக்கு இச்சைவந்தபோது அவன் அந்நியனுடைய கிர கத்திற்குப்போய் முன்னே மோர்கொடுவென்று சொல்லில், உலோ பியாகிய மநுடனால் மோர்கிடைக்க மாட்டாதாகலின், அந்தப் பிர யோஜனத்தை மனதில் வைத்துக்கொண்டு அதன்நிமித்தம் உன்னு டைய பசு கறவல் உண்டா? இல்லையா என்பது முதலியவார்த்தை யுரைத்தல் உபோத்காதம்.

யினி வேறுண்டோ, தையுரைத்து மதைநினைத்து மிருப்பத ன்றே ஞானிகளுக் கான நீதி, முதலுரைத்த துரியாதீ தமு மேழாம் பூமியுமுக் கியமா மென்ற, பதமுமதின் வகையுமெ னக் கெளிதாகத் தெளியும்வண்ணம் பணித்தி டீரே. (கசரு)

இ-ள். இதயம் ஒத்த சற்குருவே=எனதுமனதுக்கொத்த சத்து பதேசம் பண்ணுகின்றகுருவே—நமக்கு=(கிருதகிருத்தியரான) நமக் கு—இதுவே=(பிரமாகார விருத்தி யுண்டாதற்குக் காரணமானவே தாந்த வாக்கியங்களால் நமதான்ம சொரூபமான பிரமத்தைச் சிந் தித்து மகிழாநிற்கும்) இத்தொழில்தானே—வினோதம் அன்றி= வினோதமாக வுரியதல்லாமல்—இனிவேறுண்டோ=இனிமேல்இதற் கந்நியமான ஒருகிரியை செய்யத்தக்கதாகவுண்டா,(இல்லை.)—அதை உரைத்தும்=(சிஞ்ஞாசையுடையோர் வரில்) அப்பிரமத்தைத்தானே அவர்கட் குபதேசித்தும்,—அதை நினைத்தும் = (தனித்திருக்கில்) அதைத்தானே சிந்தித்தும்—இருப்பது அன்றே=இருப்பதல்லவா! —ஞானிகளுக்குஆனநீதி = அறிஞர்கட்குரியதான நியாயம்;—(ஆக —லின்,) முதல் உரைத்த=முன்னே (கஙஉ-வதுசெய்யுளிற்) கூறிய— துரியாதீதமும்,—ஏழாம்பூமியும்,—முக்கியம்ஆம்என்றபதமும்=முக் கியமாகுமென்று சொல்லியபதமும்,—அதின்வகையும்=அதன்கூறு பாடும்—எனக்கு—எளிதாகத்தெளியும் வண்ணம்=இலேசாகப்போ தமாகும்படி—பணித்திடீர்=அருள்வீராக.—எ-று.

அநேகபிரகாரமாகத் தானுட்சேபித்த ஆட்சேபங்களுக் கெல் லாஞ்சமாதானம் தன்மனத்துக்குச் சம்மதமாகும்படியருளிச்செய்து சந்தேகங்க ளனைத்தையுந் தெளிவித்தலால், "இதயமோத்த சற் குருவே" என்றான். (கசரு)

(உ௯௫) வேதாந்த சாஸ்திரங்களின் சாரபூதமான ஞான
சத்தபூமிகளை விஸ்தாரமாக வறியவேண்டிச் சீடன்
கடாவினதற்கு விடையாகக் கீர்த்திக்கத் தொடங்கி
அவைகளை விரோதியாகவுடைய அஞ்ஞான
சப்தபூமிகளின் நாமங்களை முன்னர்க்
கூறுகின்றார்.

வினவுமிடத் தஞ்ஞான பூமிகளேழ் ஞானபூ மிகளேழென் பார், இனியவற்று ளஞ்ஞான பூமிகளே ழையுமுந்தியியம்பக் கேளாய், தனிவித்துச் சாக்கிரஞ்சாக் கிரமகா சாக்கிரஞ்சாக்

கிரத்தைச் சார்ந்த, கனவுகனுக் கனவு:சாக்கிரஞ்சுழுத்தி யெ ன்றெழுபேர் கணித்தார் மேலோர். (கசசு)

இ-ள். வினவும் இடத்து=(பூமிகை எத்தனையென்று) ஆசங்கித் தாராயுமிடத்து—அஞ்ஞானபூமிகள் ஏழ் ஞானபூமிகள் ஏழ் என்பார் =அஞ்ஞானபூமிகள்ஏழென்றும்,ஞானபூமிகள்ஏழென்றும் (வாசிட்ட முதலிய கிரந்தங்களிற்) பெரியோர் கூறுவர்;—இனி அவற்றுள்= இனி அப்பூமிகளுள்,—அஞ்ஞானபூமிகள்ஏழையும்=அஞ்ஞானசத்த பூமிகளையும்—முந்தி இயம்பக் கேளாய்=முன்னே சொல்லுகிறேம் கேட்பாய்;—தனிவித்துச் சாக்கிரம்=க-வது கலப்பில்லாத பீஜசாக் கிரம்,—உ-வது சாக்கிரம்,—ங-வது மகாசாக்கிரம்;—சாக்கிரத்தைச் சார்ந்த கனவு—ச-வது சாக்கிரசொப்பனம்,—கனு=ரு-வது சொப் பனம்,—கனவு சாக்கிரம் = சு-வது சொப்பனசாக்கிரம்,—எ-வது சுழுத்தி—என்று—ஏழுபேர்=ஏழுநாமங்கள்- கணித்தார்மேலோர்= மதித்தனர் பெரியோர்.—எ-று.

கணித்தார்=எண்ணினரெனினும் ஆம். (கசசு)

(உ௯சு) [பீஜசாக்கிரம், சாக்கிரம், மஹாசாக்கிரம், சாக்
கிரசொப்பனம் என்னும் இந்நான்கு பூமிகளின்
இலக்கணங் கூறுகின்றார்.]

முந்தவகண் டத்தெழுமோ ரறிவுமாத் திரமதுதான்முதல் வித் தாகும், இந்தவறி விற்பண்டில் லாவகந்தை முளைபோ லா மிதுநனவாம், வந்துவந்து பிறவிதொறு மகமமதைவள ருமது மகாநனவாம், நந்துமகங் கொ[illegible]னனவின் மனோராச்சி யஞ்செயலே நனுக்க னவே. (கசஎ)

இ-ள். முந்த = சர்க்காதியில் அல்லது, சாக்கிரத்தினுதியில்— அகண்டத்து=மாயா*சபளசை தந்நியத்தினின்றும்—எழும் ஓர் அறி வுமாத்திரம் அதுதான் = எழுகின்ற சிதாபாசத்தோடுகூடின ஒரு அறிவுமாத்திரமான அதுவே—முதல் வித்து ஆகும்=பிரதமாவஸ்தை யான பீஜசாக்கிரமாம்;—(பின்னே) இந்த அறிவில்=பீஜசாக்கிரமெ ன்னு மிவ்வறிவின்கண்ணே—பண்டுஇல்லாஅகந்தை=முன்னில்லா தவையான அகந்தை, (மமதைகள்)—முளைபோல் ஆம் = அங்குரம் போலச் சூட்சுமமாக எழாநிற்கும்;—இது=இவ்வவத்தை—நனு ஆம் =சாக்கிரமாம்.—வந்து வந்து=உண்டாகி உண்டாகி — பிறவிதொ

* சபளம்—கூடியது.

றும்=சநநங்கடோறும்—அகம் மமதை வளரும் அது=அகந்தை ம்மதைகள்திடதரமாயுதியாநிற்குமதுவே--மகா நனு ஆம்=மஹாசாக்கிரமாம்.—நந்தும் அகங்கொடு=ஆக்சமுடைய அந்தக்கரணத்தைக்கொண்டு—நனவின் = சாக்கிரத்தின்கண்—மனோராச்சியம் செயலே = (முன்தான் அறிந்ததேனும், அறியாததேனும் அதன்மயமாய் † லவணன்போல) மனோராச்சியஞ் செயலே—நனுக்கனு=சாக்கிரசொப்பனமாம்.—எ-று.

"அகந்தை" என ஒன்றைக்கூறினும், இனம்பற்றி மமதையுங் கொள்ளப்பட்டது. இங்கே, "அகண்டம்" என்பதற்கு, மாயாசபளசைதந்யமென்று பொருள் விரித்தது மாயாரகிதத்திற் சிருஷ்டிகூடாதாகலின் என்க;இது பேரியவாசிட்ட வியாக்கியானத்தின் கருத்து; அது சம்பூரணமாகலின், "அகண்டம்" என்றார். சிதாபாச ‡ சம்வலிதமான சேதனம் நாமமின்றி, மலமின்றி என்பார், "அறிவுமாத்திரம்"எ-ம், தேகோற்பத்தி அநந்தரமுண்டாய் வளராநிற்கும்சித்தம், சிவன்முதலிய நாமசத்தங்கட்கும், அவைகளின்அர்த்தங்கட்கும் பீஜபூதமாய் நிற்றலாற் பீஜசாக்கிரமாமென்பார், "வித்தாகும்" என்றுங் கூறினர்.

"அகந்தை" எ-து, தேகம் நானென்னும் நிச்சயம். "மமதை" எ-து, போக்கியசமூகம் எனதென்னும் நிச்சயம். "பண்டில்லா" எ-து, "மூலபோலாம்"என்பதற்கேது கூறினது.சஜாதீயமானபூர்வபூர்வ சம்ஸ்கார உற்போதத்தால் விசேஷ அறிவு திடதரமா யுதியாநிற்கும் சாக்கிரத்நிச்சயம், "மஹாசாக்கிரம்" என்பார், "வந்து வந்து பிரவிதோறு மகமமதை வளருமதுமகாந னுவாம்" என்றார்.

[ஏனையமூன்று பூமிகளின் இலக்கணங் கூறுகின்றார்.]

உண்டுறங்கி மனோராச்சி யஞ்செயல்சொப் பனமெனும்
பேருடைய தாகும், பண்டுகனுக் கண்டுமறந் ததைமீண்டு நி
னைப்பதுசொப் பனநா னுவாம், மண்டுமிருண் மூடுவது சுழுத்
தியா மஞ்ஞான வகைகள் சொன்னோம், விண்டுநிறை முத்தி
தரு ஞானபூ மிகளேழும் விளம்பக் கேளாய். (கசஅ)

இ-ள். உண்டு உறங்கி = போஜனஞ்செய்து (பாயலிற்படுத்து)

† லவணம்=வாசிட்டத்திற் கூறியுள்ள ஓரரசன்.

‡ சம்வலிதம்=கூடியது.

நித்திரைசெய்து—மனோராச்சியம் செயல்=(அற்பகாலத்தில் அநேககால வியாபாரரூபமான) மனோராச்சியஞ்செய்து (நித்திரையினந்தத்தில்நித்திரைகாலத்தில் அநுபவித்ததை) நினைப்பதே—சொப்பனம் எனும் பேருடையது ஆகும்=சொப்பனமாம்.—பண்டு கனுக்கண்டு மறந்ததை=பூர்வஞ் சொப்பனங்கண்டு மறந்ததை—மீண்டும்நினைப்பது=திரும்பவும் (திடமான அபினிவேசத்தால் வெகுகால ஸ்தாயியாகப்) பார்ப்பது—சொப்பன நனு ஆம் = சொப்பனசாக்கிரமாம். (சொப்பனம் சாக்கிரம்போலச் சாக்கிரத்தின்கண்ணே தோன்றுதலின், சொப்பனசாக்கிரமாம். அரிச்சந்திரனுக்குத்துவாதசாத்மகவருடம்போல; இது பெரிய வாசிட்டவியாக்கியானக் கருத்து.)--மண்டும் இருள் மூடுவது=(மேலநுபவிக்கத்தக்கவாசனை கருமங்கள்) நெருங்கியிருக்கும் அஞ்ஞான விருண்மூடிச் சடமாயிருப்பது—சுழுத்தி ஆம்=சுழுத்தியென்னும் ஏழாம்பூமியாம்.—முந்தின ஆறவஸ்தைகளும் கர்மபலபோக பூமியாகலின், கர்மஜந்யங்கள் : சுழுத்தியோ பூர்வகர்மங்கள் போகத்தினால் நாசமாகி மேல்கர்மங்களுண்டாகாமலிருக்கும்போது மத்தியில் § சத்திர நாசத்திற்போலச் சர்வசூட்சும, ஸ்தூலப் பிரபஞ்ச விலயத்தில் அவைகளின்பீஜமான அஞ்ஞானமாத்திரஞ் சேடித்திருப்பதால் அதன்உபகிதமான ஆன்மாமாத்திரஞ் சேடித்திருப்பதான உருவமுடையது சுழுத்தியென் றபிப்பிராயஞ் [அஞ்ஞானபூமிகளை முடித்து ஞானபூமிகளைக்கீர்த்திக்கத் தொடங்கல்.] அஞ்ஞானவகைகள் சொன்னோம்=அஞ்ஞான சத்தபூமிகளின் கூறுபாடுகளைக் கூறினோம்;—(இனி) விண்டுநிறை முத்திதரும்=வியாபகமாக நிறைந்துள்ள மோட்சத்தைக்கொடுக்கும்—ஞான பூமிகள்எழும் விளம்பக்கேளாய்=ஞானபூமிகளேழையுங்கூறக்கேட்பாயாக. எ-று.

"விண்டு" என்பதற்கு, அஞ்ஞானத்தை யொழித்து எனப்பொருள்கூறினும் அமையும்; அங்கே"விண்டு"என்னுந் தன்வினைப் "குடிபோன்றிக்குற்றமுமாங்கேதரும்."என்றாற்போலப்பிறவினைப்பொருடந்து நின்றதெனக் கொள்க. (கசஅ)

(உஎள) [ஞானபூமிகளின் நாமங்களை மாத்திரங் கீர்த்திக்கின்றார்.]

புலவர்புகழ் முதற்பூமி சுபேச்சை விசா ரணையிரண்டாம்
பூமி யாகும், நலதநுமா னசிமூன்றாம் பூமிசத்து வாபத்தி நா
லாம் பூமி, சொலுமசம்சத் திப்பேரும் பதார்த்தாபா வனைப்

§ சத்திரம்=குடை.

பேருந் துரியப் பேரும், மலினமறு மகனேயைந் தாறேழு
பூமிகளா வகுத்தார் மேலோர். (௧௪௬)

இ-ள். புலவர் புகழ்=(சகலசகத்துந் துச்சமென் றவற்றின்கண்ணே அவாவொழிந்து அறியத்தக்கனவான அனைத்தினையும்அறிந்த) பெரியோர் கீர்த்தியாகிற்கும் (ஞானசத்தபூமிகளுள்,)—சுபேச்சை முதல் பூமி=சுபேச்சையென்பது முதற்பூமியாம்.—விசாரணை இரண்டாம்பூமிஆகும்=விசாரணையென்பது இரண்டாம்பூமியாம்.—நலதநுமானசி மூன்றும்பூமி=நல்லதநுமானசி யென்பது மூன்றும் பூமியாகும்.—சத்துவாபத்தி நாலாம் பூமி = சத்துவாபத்தியென்பது நான்காம் பூமியாகும்.—சொலும் அசம்சத்திப்பேரும் = சொல்லுகின்ற அசம்சத்தியென்னு நாமமுடையதையும்,—பதார்த்தா பாவனைப்பேரும்=பதார்த்தா பாவனையென்னு நாமமுடையதையும்,--துரியப்பேரும்=துரியமென்னு நாமமுடையதையும்—(முறையே) ஐந்து ஆறு எழு பூமிகளா = ஐந்தாம்பூமி, ஆறும்பூமி, ஏழாம்பூமிகளாக—வகுத்தார் மேலோர்=வகுத்தனர் பெரியோர்.—எ-று.

"மலின மறுமகனே" என்றது, விளி. (௪௪௧)

(௨௪௪) [அவற்றுள், முந்தின நான்குபூமிகளின்
இலக்கணங் கூறல்.]

துற்சங்க நிவிர்த்திவந்து சிவஞானம் விரும்புவது சுபேச்
சை யாகும், நற்சங்க மொழிவினவி ஞானநுல் பழகல் விசா
ரணையா நம்பி, முற்சங்க வேட்கைகள் விடறநுமா னசிபிந்த
மூன்றினுலும், சற்சங்க மனதிலுண்மை யறிவுதித்தல் சத்து
வா பத்தி தானே. (௧௫0)

இ-ள். துற்சங்க நிவிர்த்திவந்து சிவஞானம் விரும்புவது=மனைவி, புத்திராதிய (குசங்கங்களோடுகூடி இத்துணைநாளும் மூடமாயிருந்த காரணமென்னை? இனி அங்ஙனம் மோசம்போகாமல்) இக்குசங்கங்களை வயிராக்கியத்தாற் றுறந்து (அங்கிராசையினுல் பிரமநிஷ்டரான பெரியோர்களானும், ஞானசாஸ்திரங்களானும்அடையவேண்டிய) பிரமஞானத்தை (அடையக்கடவேமென்று அதனை) இச்சிப்பது—சுபேச்சை ஆகும்=சுபேச்சையென்னும் முதற்பூமியாம்.—நற்சங்கமொழி = (சுபேச்சைமுதிர்ந்து) சற்சங்கமான பெரியோரையடைந்து அவர்கள் வாக்கால்—ஞானநூல் வினவி=வேதாந்தசாஸ்

திரங்களைக்கேட்டு--பழகல்= அதை மனனம்பண்ணுவது--விசாரணை
ஆம்=விசாரணையென்னு மிரண்டாம்பூமியாம்.--நம்பி=(முன்சொன்
ன இரண்டு பூமிகளின் அப்பியாசவலியால்) குருசாஸ்திரவாக்கியார்த்
தங்களை விசுவசித்து — முற்சங்க எட்கைகள் விடல் = (நிதித்தியா
சனஞ்செய்து அங்கிதித்தியாசன வப்பியாசவலியால் சவிகற்பசமாதி
பரிபந்தஞ் சித்தித்து) முன்னுள்ள மலினவாசனைகளான இச்சைகளை
விடுதலே—தநுமானசி=தநுமானசியென்னு மூன்றும் பூமியாம்;—
இந்த மூன்றினுலும்=இம்மூன்றுபூமி யப்பியாச வலியினுலும் — சற்
சங்க மனதில்=(வாக்கியார்த்த விடயங்களில் சம்ஸ்காரநாசத்தால்ஆத்
தியந்திக திடவயிராக்கியரூப)சத்துவாசனையோடுகூடியமனதின்கண்
—உண்மை அறிவு உதித்தல்=ஆன்மசாட்சாத்காரமுண்டாதல்--சத்
துவாபத்தி—சத்துவாபத்தியென்னு நான்காம் பூமியாம்.—எ-று.

"துற்சங்கநிவிர்த்தி." எ-து, சாதனசதுஷ்டய வுபலட்சணம்;
இப்படிக் கூறினதனுல் நிஷித்தவர்ச்சிதமாயும், நிஷ்காமமாயும் இருக்
கின்ற யக்ஞம், தானமுதலிய அநுஷ்டானத்தாலுண்டானதாயும்,சந்
நியாசம், சாதனசதுஷ்டயம் இவைகளோடு கூடினதாயும், முத்தியை
முடிவாகவுடையதாயும், சிரவணுதிப் பிரவிர்த்தி பலத்தோடு கூடின
தாயு முள்ள ஆன்ம சாட்சாத்காரத்தின் தீவிரவிச்சையே முதற்பூமி;
அங்கியம் சித்தசுத்தி ஏதுவாகலால் முன்னமே சித்தித்திருத்தலின்,
குருச்சுசுருஷை, பிட்சாடனம், சௌசமுதலிய யதிதர்ம பாலனத்
தோடு கூடின சிரவணமனனங்களான சதாசாரமே என்பார். "நற்
சங்க மொழிவினவி ஞானநூல் பழகல்விசாரணையாம்" என்றார்;
சாதனசதுஷ்டயசம்பத்தியாதி பூர்வகமான சிரவணமனனங்களோடு
கூடின நிதித்தியாசனத்தினுன்மனதுக்குச்சத்தாதிவிஷயங்களில்இச்
சையொழிந்து சவிகற்ப சமாதியான யாதொரு சூட்சுமத் தன்மை
யுண்டோ அது; "தநுமானசி." தநு=சூக்குமதமம். மனதுசூக்குமதம
மான தன்மையை யடைதலின், "தநுமானசி." எனப்பெயராயிற்று.
இவ்வாறு சுரோத்திர முதலான சரணங்களால் சத்தாதி விஷயங்
களைக் கவர்வது எதுவரையிலுண்டோ அதுவரையில் தியானம்; அத
ற்குமேல்சமாதியென்று யோகசாஸ்திரத்திற் சொல்லியிருக்கின்றது
வாக்கியார்த்த விஷயங்களில் சம்ஸ்காரநாசத்தால் ஆத்தியந்தகமான
சித்தத்தின் கண்ணுள்ள திடவைராக்கியத்தால் மாயை, அதன் காரி
யம், அவஸ்தாத்திரயம் இவைகளினின்றுஞ் சோதிக்கப்பட்டசர்வா
திஷ்டான சன்மாத்திர ரூபமான ஆன்மாவின்கண் ஸ்நீநோதகம்

போலுந் திரிபுடிவிலயமாய்ச் சாட்சாத்கார பரியந்தமாக வுளதான நிருவிகற்ப சமாதிரூபஸ்திதியே சத்துவாபத்தி. மனது பரமாத்ம சத்துவரூபமாக ஆனமையின், சத்துவாபத்தி என்றறிக. (௧௫௦)

[ஏனைய மூன்றுபூமிகளி னிலக்கணங் கூறல்.]

நத்துவத்தின் மனமுறைத்து மித்தையெலா மறத்தலசம்
சத்தியாகும், அத்துவிதா நந்தம்வருந் திரிபுடிபோம் பதார்த்
தாபா வனைய தாகும், வத்துநிலை யிருந்தபடி யிருந்தமவு னசு
பாவந் துரியமாகும், இத்துரிய பூமியையுமுன் றுரியாதீ தப்
பதமென் றதுவுங் கேளாய். (௧௫௧)

இ-ள். தத்துவத்தின் மனம் உறைத்து=(முன்சொன்ன நான்கு பூமியின் அப்பியாசவலியால் நிரதிசயானந்த நித்தியாபரோட்ச) பிரமான்மபாவத்தில் மனதழுந்தி — மித்தை எலாம் மறத்தல்=மித்தையான அஞ்ஞானம், அதன் காரியங்க ளனைத்தையு நினையாதிருத்தலே—அசம்சத்தி ஆகும்=அசம்சத்தி யென்னும் ஐந்தாம் பூமியாம்.--அத்துவித ஆநந்தம் வரும்=(ஐந்துபூமிகளின் அப்பியாசவலியால்) அத்துவிதமான ஆன்மாநந்தம் மேலிடும்; (மேலிடவே,) — திரிபுடி போம்=(வாகியாந்தரங்களாயுள்ள) திரிபுடிரூபமான பதார்த்தங்கள் அபாவமாம்;—அது பதார்த்த அபாவனை ஆகும்=அதுவே பதார்த்தாபாவனையென்னும் ஆறும் பூமியாம்.—வத்துநிலை=(ஆறு பூமிகளின் அப்பியாசத்தால்,) ஆன்மசுபாவத்தில்—இருந்தபடி இருந்த=இருந்தபடியேயிருக்கும்—மவுன சுபாவம் = மோனநிஷ்டையே — துரியம் ஆகும்=துரியமென்னும் ஏழாம்பூமியாம்;—இத்துரிய பூமியை=இந்தத் துரியமென்னும் ஏழாம்பூமியையே — முன் துரியாதீதப் பதம் என்றதுவும்=முன்னே (௧௩௨-வது செய்யுளில்) துரியாதீதப்பதமென்று கூறினவகையையும்--கேளாய்=இப்போது கூறுதுங் கேட்பாய் —எ-று.

உத்தமாதிகாரிகட்கு இரண்டாம்பூமியிலுஞ்சாட்சாத்காரம் சாப்தாபரோட்சத்தாற்பிரசித்தமாயினும்மந்தமத்திமாதிகாரிகட்குமஆத்தியந்திகமான துவிதசம்ஸ்கார நாசத்தாலுண்டான உத்கர்ஷமான அதிசயமுடைய நான்காம்பூமியின்முடிவிலுண்டான சாட்சாத்காரம் ஐந்தாம்பூமியில் நிருடதரமாக உண்டாகுமென்பதைக் குறிப்பித்தற்பொருட்டு, "மனமுறைந்து" என்றார். வாகியாந்தரங்களான ஆகாரங்களோடும், அவைகளின் சம்ஸ்காரங்களோடும் சம்பந்தமில்லாமை

* "அசம்சத்தி." வாகியாந்தர பதார்த்தங்களி னுடைய அநுசந்தானமில்லாமை, "பதார்த்தபாவனை." ஆயின், தேகயாத்திரை எங்ஙன் கூடுமெனின் சிரகாலப்பரப்பிரயத்தனத்தாற்கூடுமென்க. † சுபாவீகநிஷ்டத்துவமென்பார், "வத்துநிலை யிருந்தபடி யிருந்த" என்றார். பரப்பிரயத்தனத்தாலும் பேதத்தையறியாமலென்பார், "மவுனசுபாவம்" என்றார். சாக்கிராதி மூவவத்தைகளினும் விடுபட்டதால், "துரியம்," பிரமவித்துமுதலியோருள் நான்காமவனை யடைதலின், ஏழாம்பூமியைத் துரியகாவென்றுங் கூறுவர். அஞ்ஞான சத்தபூமி, ஞானசத்தபூமி இவைகட்கு, உ-ம், வாசிட்டத்திலுற்பத்திப்பிரகரணத்திற் காண்க. (௧௫௧)

(௨௮௯) [முன்னே, ௧௩௨-வது செய்யுளில் துரியபூமியைத் துரியாதீதமேன்று கூறினதற்குக் காரணங் கூறுகின்றார்.]

முற்புவிமூன் றினுமுலகந் தோன்றுதலாற் சாக்கிரமா
மூன்றற் கப்பால், சொற்பனமா மதுவு மெள்ள நழுவுமைந்
தாம் பூமியே சுழுத்தி யாகும், அற்புதமாஞ் சுகாநுபவ மிகு
மாறும் புவிதுரிய மதற்கப் பாலோர், கற்பனையி லாதவிட
மதீதமென்று மௌனமாக் காட்டும் வேதம். (௧௫௨)

இ-ள். முற்புவிமூன்றினும் உலகம் தோன்றுதலால்=சுபேச்சையாதி மூன்றுபூமிகளிலும் (பூரணஞானமின்மையின்) சகத்துச்சத்தியமாய்த் தோற்றுதலின்,—சாக்கிரம் ஆம்=அம்மூன்றும் சாக்கிரமாம்;—மூன்றற்கு அப்பால்=அம்மூன்றிற்குமேல் — (நான்காம் பூமியிற் சகத்துச் சொப்பனம்போல மித்தையாகப்பிரதீதியாவதால்) சொற்பனம் ஆம்=அது சொப்பனமாகும்;--அதுவும் மெள்ள நழுவும்=அம்மித்தியாப்பிரதீதியுங்கிரமமாக நீங்காநிற்கும்—ஐந்தாம்பூமியே—சுழுத்தி ஆகும்=(சுழுத்திக்குச் சமானமாயிருப்பதாற்) சுழுத்தியாம்.--அற்புதம்ஆம் சுகாநுபவம் மிகும்= ஆச்சரியமான ஆநந்தாநுபவ மிகுந்துண்டாகாநிற்கும்-ஆறும்புவி=ஆறும்பூமி--துரியம்=(நான்காமவத்தையாவதால்) துரியமாம்;—அதற்கு அப்பால்=அதற்குமேல்—ஓர் கற்பனை இலாத இடம்=(சத்து, அசத்துமுதலிய)கற்பனைகளுள்ளேயாதொரு கற்பனையுமில்லாத ஏழாம்பூமியை — அதீதம் என்று=(சகல

* சம்சத்தி=சம்பந்தம்; அஃதில்லாமை அசம் சத்தி.
† சுபாவீகநிஷ்டத்துவம்=சொரூபமாயிருத்தல்.

விஷயசம்பந்தங்களு மற்றிருத்தலால்) துரியாதீதமென்று—மௌன மாக்காட்டும் வேதப்சுருதி மௌனமாகத் தரிசிப்பிக்கும்.—எ-று.

சுருதி மௌனமாக் காட்டுவது அதத்துவியாவிருத்தி லட்சணம், அல்லது, சக்திவிருத்தியாற் காட்டாமல் லட்சணாவிருத்தியாற் காட்டுவதாம் என்க; அதனை இப்படலத்தில், அ-கூ-வது செய்யுளால் அறிக.

ஏழாம் பூமிக்குமேல் பிராரத்தக்ஷயத்தி லுண்டாவதான விதேக கைவல்லியமேயல்லாமல்சமாதிபூமிவேறொன்றின்மையின் இதுவே முக்கியமான பதமாமென்பதுதோன்ற,"எவனுகிலுமிந்தத் துரியாதீதத் திலேழாம் பூமியி லிருந்தானேல்" எ-ம், துரியமென்னும்பெயருடைய ஏழாம்பூமியையேஅவஸ்தாவிபாகத்தாற் றுரியாதீதமாம் எ-ம், முன்னே நம்மால் கீர்த்திக்கப்பட்டதென்பது கருத்து. (கருஉ)

(உகூ0) [ஆனல், வாசிட்டத்தில் உற்பத்திப்பிரகரணத்தில் இங்ஙனங் கூருது விதேககைவல்லியத்தைத் துரியாதீதப்பதமென்று கூறினது என்னை? என்ருசங்கித்துச் சமாதானங் கூறுகின்றார்.]

துரியநிலந் தனைத்துரியா தீதமெனின் மயக்கமென்று கருதி மேலோர், அரியதொரு விதேகமுத்தி யதீதமென்பா ரதுகணக்கி லாறும் பூமி, மருவுசுழுத் தியிற்காட்சி சுழுத்தியென்பா ரென்பதுநீ மனதிற் கொள்வாய், பெருமைதரு ஞான பூமியின்னவிகற்ப மின்முண்டு பேசக் கேளாய். (கருங)

இ-ள். துரியநிலந் தனைத் துரியாதீதம் எனின்=(தேகத்தோடு கூடிச் சீவித்திருப்பவர்களால் அடைந்திருக்கும்) துரியமென்னும்பெயருடைய ஏழாம்பூமியைத்துரியாதீதபதமென்றுகூறிடில்,—மயக்கம் என்று கருதி=(தூலதிருஷ்டி யுடையோர்க்கு) மயக்கமுண்டாகுமென்றெண்ணி--மேலோர்=பெரியோர்--அரியது ஒருவிதேகமுத்தி =அரிதான வொப்பற்ற விதேககைவல்லியத்தை--அதீதம் என்பார்= துரியாதீதபதமாமென்று கூறுவர்;—அது=அங்ஙனங் கூறுகிற்பது கணக்கில்=பூமியின்கணக்கில்—(முதல் மூன்றனையுஞ் சாக்கிரமென்றும், நான்காவதனைச் சொப்பனமென்றும் முற்கூறிய முறைப்படியேகொண்டு) சுழுத்தியில் = (ஐந்தாவதான) சுழுத்தியில்—மருவு= கிட்டினதான—ஆறும் பூமி=ஆறும்பூமியானபதார்த்தாபாவனையை(ச்

சேர்த்து)--காட்சி சுழுத்தி என்பார்=அற்புதமானகாடசுழுத்தியென்று கூறுவர்—என்பதும் நீ மனத்தில் கொள்வாய்=என்று இங்ஙனங் கூறுகிற்பதனையும் நீ மனதின்கண் தரிப்பாய்.—பெருமை தரும்= (சிறுமையைப்போக்கிப்)பெருமையைத்தாராநிற்கும்—ஞானபூமியின் விகற்பம் = ஞானபூமிகளின் வேறுபாடான விசேடணம்—இன்னம் உண்டு=மேலுமுள ;—பேசக் கேளாய் = அவற்றையுங் கூறக்கேட்பாய்.—எ-று.

சுருதிமேலோர் என்றும்பாடமுளது. இங்கே மயக்கம்எ-து,ஐயறவை. காடசுழுத்தி=கனசுழுத்தி; பரப்பிரயத்தனத்தால் வெளிப்படுதலினென்க "பெருமைதரும்" என்றதால், சிறுமைபோக்கி என்பது, வருவித்தாம்.

சிறுமைபெருமை எ-கு, உ-ம்பிரமகீதை,—

"யாவனொருவன் றனையிழந்தே யளவில்வேறு படக்கண்டும், யாவனொருசொல் வேறுபடக் கேட்டுமறிந்தும் வருகின்றான், யாவனொருவன் றனக்கென்றுஞ் சிறுமைபதுவேபிறப்பிறப்புப், போவதில்லாக் காரணமு மதுவேயென்று புகன்றனனால்."—எ-ம்,

"அருளினு லியாவன் றன்க ணிவையில்வே றொன்று காணு
தருளினல் வேறு கேளா தறிந்திடா திருக்கி லஃதே
யருளதாம் பெருமை தானு மழிந்திடாச் சுகமு மெல்லா
விருளிலா விடு தானு மென்றனை னிமையோர்க் கெல்லாம்."

எனவும் வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (கருச)

(உகூக) சீடன்வினவிற்கு விடைகூறிமுடித்துஞானபூமிகளின் விசேஷணங்களைக் கூறுகின்றார்.

முன்னிலங்க ளேறியமூ வருமப்பி யாசிகளா முத்தரல்லர்,
பின்னிலங்கள் வரன்வரியான் வரிட்டனெனுஞ் சீவன்முத்தர்
பேத மாகும், சொன்னநடுப் பூமிவந்த ஞானிகளே பிரமவித்
தாந் தூய முத்தர், இன்னமுமப் பூமிகளின் பெருமைதனை
நீயறிய யான்சொல் வேனே, (கருரு)

இ-ள். முன் நிலங்கள் ஏறிய மூவரும்=சுபேச்சை, விசாரணை, தநுமானசி என்னும் முன்மூன்றுபூமிகளில் ஏறியிருக்கும்மூவரும்—

அப்பியாசிகள் ஆம்=அப்பியாசிகளாகும்:—முத்தர் அல்லர்—ஜீவன் முத்தரல்லராம்.—பின் நிலங்கள் = அசம்சத்தி, பதார்த்தாபாவனை, துரியம் என்னும் பின்மூன்று பூமிகளில் (ஏறியிருப்பவர்)—வரன்வரி யான் வரிட்டன் எனும் சீவன்முத்தர் பேதம்ஆகும்=வரன், வரியான் வரிட்டனென்கின்ற ஜீவன்முத்தரின்வேறுபாடாம்.—சொன்னநடுப் பூமி வந்த ஞானிகளே=சொல்லிய (சத்துவாபத்திஎன்னும்) மத்திய பூமியில்வந்த அறிஞரே—பிரமவித்து ஆம் தூயமுத்தர்=பிரமவித்தா கிய பரிசுத்த முத்தராம்;—இன்னமும் = மேலும்—அப்பூமிகளின் பெருமைதனை=அந்த ஞானபூமிகளின் மகிமையை—நீ அறிய யான் சொல்வேன்=நீயறியும்படி யான் கூறுவேன்.—எ-று.

பிரபஞ்சஞ் சத்தியமென்னும் புத்தியும், தேகஞ்சாமென்னும்புத் தியும் மறந்தும் வாராமையின், "தூயமுத்தர்." என்றார். (௧௪௫)

(௨௱௨) [ஜன்மந்துக்கமேன்றுகண்டு அது நிவிர்த்தித்தற்போ ருட்டுச் சிஞ்ஞாசையினல் யோகபூமி யப்பியாசத்திற்கு நேரே விக்கினங்களாதலாற் பரலோக சாதனங்களான கர்மாநுஷ்டானங்களைவிட்டு முதற்பூமி, இரண்டாம்பூமி, மூன்றும்பூமி அப்பியாசத்தோடு கூடிநின்று பிரதிபந்தத் தால் மோட்சசாதனமானயோக சித்தியடையாமல்மரண மானவன் மேகமண்டலத்தினின்றும் பிரிந்தமேகம் மற் றோர்மேகத்தோடு கூடாமல் மத்தியினின்று வியர்த்தமா வதுபோல வியர்த்தமாவனே? அலனேஎன்றுவருமாசங் கையைப்பற்றிக் கூறுகின்றார்]

நாலாம்பூ மியில்வருமுன் மூன்றுபூ மியுமடைந்து நடந்து மாண்டோர், மேலான பதமடைந்து பிறந்துமெள்ள மெள்ள வந்து வீடு சேர்வார், மாலான பவத்தில்விழார்முதற்பூமி கி டைப்பதுவே வருத்த மைந்தா, காலான முதற்பூமி கைவந் தான் முத்தியுங்கை வந்த தாமே. (௧௫௫)

இ-ள், நாலாம் பூமியில் வரும்முன்=(சத்துவாபத்தியென்னும் ஆரூடபூமியாகிய) நான்காம் பூமியில் வருதற்குமுன்னே—மூன்று பூமியும் அடைந்து நடந்து மாண்டோர்=சுபேச்சை விசாரணை, தநு மானசிஎன்னும் அப்பியாசபூமிகண் மூன்றனையும் அடைந்து நடந்து மரணமாயினோர்,—மேல் ஆனபதம் அடைந்து=(தேவவிமானத்தின் மீது ஆரூடராய்ச் சென்று) உயர்வான சுவர்க்கமுதலிய பதங்களை

யடைந்து (அங்குள்ள திவ்வியபோகங்களைப் புஜித்து)—பிறந்து= (பூமியில் சுத்தராயும்; ஸ்ரீமான்களாயும் உள்ளோர் மனையின்கண் ணே அல்லது, யோகிகள் வம்சத்தில்) ஜநித்து—மெள்ள மெள்ளவந் து=கிரமமாக ஆரூடதசையாகிய நான்காம் பூமியில்வந்து—வீடுசேர் வார்=மோட்ச மடைவார்:—மால் ஆன பவத்தில் விழார்=மயக்கந் திற்குக் காரணமான ஜநநங்களில் வீழார்கள். (பூர்வகதியினும் நீக்கி ருஷ்டகதியை யடையாரென்றபடி.)—முதல் பூமி கிடைப்பதுவே வருத்தம்=சுபேச்சையென்னும்முதற்பூமி கிடைப்பதே பிரயாசம்.— மைந்தா=மைந்தனே—காலான முதல்பூமி கைவந்தால்=(மற்றைப் பூமிகட்கு) வழியான முதற்பூமி ஒருவனுக்கு வசமாகில்,— முத்தியும் கைவந்தது ஆம்=முத்தியும் அவனுக்கு வசமானதாம்.—எ-று.

"முதற்பூமி கிடைப்பதுவே வருத்தம்" எ-து,

"எறியுங் கடலி னுகத்துளையி லாமைக் கழுத்துப் புகு வதுபோற், பொறிவெம் பிறவி யநேகத்தாற் புருடன் விவே கியெனப்பிறந்து."—

என்னும் வாசிட்டக்கருத்து.

"மறுபூமிக்கிந்த வொன்றே சநநபூமியென முடிவில்வெ ளியாம்."—

என்று வாசிட்டத்தில் கூறியிருப்பதால், "காலானமுதற்பூமி கைவந்தான் முத்தியுங்கை வந்ததாம்" என்றார். (௧௫௫)

[ஞானபூமிகளின் மகிமைதோன்றச் சபதத்தோடும் அதனைப் புகழ்ந்துகூறி உபசம்மரிக்கின்றார்.]

இப்புவியி லிஞ்ஞான பூமியொன்றி லிரண்டிலடைந் திரு ந்தா ராஞல், அப்புருடர்மிலேச்சரா கிலுமுத்தர் குருபாத த் தானை மெய்யே, தப்புரையென் றவர்கெடுவார் நடுவான மறைகளைநீ சங்கி யாதே, செப்புமொழி வழிதிடமா யகம்பி ரம மென்றிருந்து தெளிந்தி டாயே. (௧௫௬)

இ-ள். இப்புவியில் = இப்பூமியின்கண்—இஞ்ஞானபூமிஒன்றில் இரண்டில்=ஞானபூமிகளுள், சுபேச்சையென்னும் முதற் பூமியிலா வது, விசாரணையென்னும் இரண்டாம் பூமியிலாவது—அடைந்து

இருந்தாராஞல்=அப்பியாச முடையரா யிருப்பார்களாயின்,—அப் புருடர்=அந்தப்புருடர்கள்—மிலேச்சர் ஆகிலும்=மிலேச்சராயினும் —முத்தர்=முத்தராவர்:—குருபாதத்து ஆணை மெய்யே=சற்குருபா தத்தின்மீதாணை இது சத்தியமே;—தப்புரை என்றவர்=இதுகபட வார்த்தையென்று சொல்பவர்—கெடுவார்=நாசமாவார்.—நடுவான மறைகளை=(மக்களிடத்துத் தாய்போலும்) பாரபட்சமற்ற சுருதி வாக்கியங்களை—நீ சங்கியாதே = நீ சங்கைசெய்யாதே ;—செப்பும் மொழி வழி = சுருதி உபதேசியாநிற்கும் வாக்கியநெறியில்—திடம் ஆய்=உறுதி யுடையவனாய்—அகம் பிரமம் என்று இருந்து=நான்பிர மமாகின்றேனென் றநுசந்தானித்துப் பிரமமாகவேயிருந்து--தெளிந் திடாய்=* தெளிந்திடுதி.—எ-று.

“மிலேச்சர்” எ-து,உபலட்சனமாகலின் இராட்சதர், அசுரர்,பி ருகமுதலியனவுங்கொள்க. அசாமளன், கஜேந்திரன் இவர்ஞானபூமி யடைந்ததால்மோட்சமடைந்தனர்எனவாசிட்டஆறயிரவியாக்கியா னத்திலும்,அநுமன்,கப்கடி,பிரகலாதர்முதலியோர்ஞானபூமியினல் முத்தியடைத்தனர் எனப் பேரியவாசிட்ட வியாக்கியானத்திலுங் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. “குருபாதத்தாணை” என்றதால், இங்ஙனங் கூறினது அர்த்தவாத மன்றென்பதும், “மெய்யே” என்றதால், சுருதி, ஸ்மிருதி, புராணாதிகளின் சித்தாந்தமென்பதும் பெறப்படு கின்றன. உலகில் அரசனுடைய வாக்கியத்தை அவன் குடைக்கீழ் வாழ்வோர் அவமதிக்கில் அவர் க்ஷேமமடையாமல் நாசமடைவது போல இறைவன் திருவாக்கான சுருதியை அவமதிப்பவரும் க்ஷேம மடையாமல் நாசமடைவரென்பார்,“தப்புரையென்றவர்கெடுவார்” என்றார். (கடுசு)

(உகூரு) [வருணாச்சிரம துரபிமானிகளானசிலருடையபிராந்தி
வசனத்தைக் குருவாக்கால் நிவிர்த்திப்பிக்குங்
கருத்தினனாய்ச் சீடன்வினவுதல்.]

போல்லாத மிலேச்சருக்கும் விதேகமுத்தி தருஞானபூமி யென்று, நெல்லாகி முளைக்குமெனைத் தண்டுலமாக் கியகுரு வே நீர்சொன் னீரே, இல்லாளுங் குடும்பம்விட்டுச் சந்நியா சம்புகுந்தே காங்கியானோர், அல்லாமன் முத்திபெறா ரென் றுசிலர் சொலுமயக்க மகற்று வீரே. (கடுஎ)

* தெளிதல்=சந்தேக நீங்குதல்.

இ-ள். பொல்லாத* மிலேச்சருக்கும்=துஷ்டத்தன்மையுடைய மிலேச்சருக்கும்—ஞானபூமி விதேகமுத்திதரும் என்று=(சுபேச்சை யாதி) ஞானபூமி (அடையப்படுமாயின்,) விதேககைவல்லியத்தைக் கொடுக்குமென்று—நெல்ஆகி முளைக்கும் எனை=(உமியாதிகளோடு கூடி அங்குரியாநிற்கும்)நெல்லைப்போல(ஜநந ஏதுவான அவித்தை காம, கர்மங்களோடுகூடி) ஜநித்து மரியாநிற்குமென்னை=தண்டுலம் ஆக்கிய குருவே=(அங்குர ஏதுவான உமியாதிகளைக் குத்திப்போக் கிய) அரிசியைப்போல (ஜநநஏதுவான அவித்தையாதிகளைச் சுருதி, யுத்தி, அநுபவங்களாற்போக்கி ஜன்மஜராமரணமில்லாத) பிரமரூப மாகப்பண்ணிய ஆசிரியரே—நீர் சொன்னீரே=தேவரீ ரருளிச்செய் தீரே;—(இதற்கு முரணாக)சிலர்=உலகின்கட் சிலபேர் (நான்கு வரு ணங்களுட்சிறந்த பிராமணவருணத்திலும்)—இல்லாளும் குடும்பம் விட்டு=மனைவியையும், குடும்பத்தையுந் துறந்து—சந்நியாசம் புகுந்து = (தண்டதாரணாதிரூப) துரியாச்சிரமமடைந்து—ஏகாங்கி ஆனோர் அல்லாமல்=விஜனப்பிரதேசமாகிய பருவதச்குகை முதலான வைகளில் தனித்திருந்து ஞானபூமியை அப்பியாசிப்பவர் மோட்ச மடைவரேயல்லது -முத்திபெறார்என்று=(பிராமணரிற்கிரகாச்சிரம முடையோரும்,ஏனையக்ஷத்திரிய,வைசிய,சூத்திராதியரும்ஞான பூமி யப்பியாசத்தால்) மோட்சமடையார்களென்று--சொலும்மயக்கம் அ கற்றுவீர்=சொல்லாநிற்கும் பிராந்தியை நீக்குவிப்பீராக.—எ-று. ()

(உகூச) [சீடனையும், அவன் சங்கையையும் புகழ்ந்து சங்
கைக்குத்தரங் கூறப்புகுந்து சந்நியாச வகை
களும், அவற்றின் நாமங்களும், சந்நியாசத்து
க்கு முக்கிய காரணமுங் கூறுகின்றார்.]

சிட்டர்புகழ் மகனேநீ சங்கித்த சங்கைநன்று தெரியக் கே ளாய், கட்டழியுந் துறவுநால் வகையாகு மவைகளுக்கங் கா கும் பேர்கள், பட்டதுயர் கெடுங்குடீ சகம்வெகூ தகமஞ்சம் பரம வஞ்சம், விட்டகலுந் துறவுக்கு விராகங்கா ரணமன்றி வேட மன்றே. (கடுஅ)

இ-ள். சிட்டர் புகழ் மகனே=பெரியோராற் புகழப்படாநின்ற மைந்தா—நீ சங்கித்த சங்கை நன்று=நீ ஆட்சேபித்த ஆட்சேபம் நல்ல ஆட்சேபம்;—தெரியக் கேளாய்=(அதற்குச்சமாதானம்)உனக்

* மிலேச்சர்=கோமாம்சாதிபட்சிக்கும் கிராதாதி ஜாதிபேதம்.

குத் தோன்றக் கூறுதும் கேட்பாய்.--கட்டு அழியும் துறவு=குடும்ப சம்பந்தங் கெடுதற்குக் காரணமான சந்நியாசம்--நால்வகைஆகும்=நான்கு வகுப்பாம்;—அவைகளுக்கு ஆகும் பேர்கள்=அந்நால்வகைச் சந்நியாசங்கட்கும் உளவாகு நாமங்கள்—குடீசகம், வெகூதகம், அஞ்சம், பரம அஞ்சம்(என்பவையாம்;)—பட்டதுயர்கெடும் = (இவைகளாற் சம்சாரத்திற்) பட்ட துன்பங் கெடும்.—விட்டு அகலும் துறவுக்கு = (குடும்பத்தை) விட்டொழியுஞ் சந்நியாசத்திற்கு—விராகம் காரணம் அன்றி வேடம் அன்று=விராகங் காரணமேயல்லாமல்,(காஷாய வஸ்திரதாரணமுதலிய) வேஷங் காரணமன்று.—எ-று.

"அந்ந"=ஆங்கு என்னும் அசைநிலை யிடைச்சொற்றிரிபு. "நீ சங்கித்த சங்கைநன்று"எ-து, துறவறமடையாதவரும், சூத்திராதியரும் ஞானபூமி யப்பியாசத்திற்கு அருகரல்லர் என்னும் மித்தியா வசனத்தால் ஞானசாஸ்திரத்திற் புகாதிருப்பவருடைய பெருஞ் சந்தேகத்தைப்போக்கிப் புகச்செய்து ஞானவாயிலால் அநர்த்தநிவிர்த்தி ஆநந்தப்பிராப்திருபமான மோட்சமடையப் பண்ணுவதாலென்க. ()

[விராகம் மூவகைத்தென்றும், அவற்றின் இலக்கணம் இனையவென்றுங் கூறுகின்றார்.]

மந்தமுந்தீ விரமுந்தீ விரதரமு மெனமூன்று வகைவி ராகம், வெந்துயரம் வரும்பொழுது குடும்பத்தை வெறுத்துவரும் விராக மந்தம், இந்தவுட லளவுமனை தனம்வேண்டாமெனவிடறீ விரமென் பார்கள், அந்தணனூர் மித்தையென விடலதுதீ விரதரமா மறிந்தி டாயே. (௧௫௯)

இ-ள். விராகம்=வைராக்கியமானது—மந்தமும், தீவிரமும், தீவிரதரமும்—என மூன்று வகை=என மூவகையாம்;—(அம்மூவகையுள்,) வெம் துயரம் வரும்பொழுது = (புத்திரதாரதனாதி கணசித்துப்போனதனாற்) கொடியதுக்கமுண்டாகும்பொழுது--குடும்பத்தை வெறுத்து வரும் விராகம்=(அத்துக்கஞ்சகிக்கமாட்டாமல்இச்சம்சாரம் மகாகொடியது, இதனைச்சுடவேண்டும் என்று அக்காலத்தில்மட்டும்) குடும்பத்தை யுவர்த்துவரும் வைராக்கியம்—மந்தம்=மந்தவிராகமாம்.—இந்த உடல் அளவும்=(சொற்பபுண்ணியத்தால்) இத்தேகமுள்ளளவும்--மனை தனம் வேண்டாம்எனவிடல்=தாரதனமுதலிய சம்சாரம் நமக்கு வேண்டாம் என்று வெறுத்துவிடுகின்ற திடபுத்தியை—தீவிரம் என்பார்கள்=தீவிரவைராக்கியமென்பர்.—அந்தணன் ஊர்மித்தை எனவிடலது=(மகாபுண்ணியபலத்தால் மீண்டும்ஜநநத்தையுடைத்தான) பிரமலோகமுதலியவையும் மித்தையாகலின்,நமக்குவேண்டாம்என்று வெறுத்துவிடுதலே—தீவிரதரம்ஆம்=தீவிரதர வைராக்கியமாம்—அறிந்திடாய்=(என) அறிவாய்.—எ-று. (௪௫௧)

[முன் சொன்ன விராகங்கண் மூன்றனுள் மந்தவிராகம் சந்நியாசங்கட்குக் காரணமன்றென் றொழித்துத் தீவிரவிராகத்தா லுளவாகுஞ் சந்நியாச வேறுபாடுகளும். அவற்றின் இலக்கணங்களுங் கூறுகின்றார்.]

பாவிமந்த விராகத்திற் சந்நியா சங்களொன்றும் பலித்திடாதே, தீவிரத்திற் குடீசகமும் வெகூதகமு மென்றிரண்டு திறங்க ளுண்டாம், தாவிநடந் திடத்திடமி லாதவர்க்குக் குடீசகமுஞ் சகங்க ளெங்கும், மேவிநடந் திடத்திடமுள் ளவர்க்குவெகூ தகமுமென விதித்தார் மேலோர். (௧௬௦)

இ-ள். பாவி மந்தவிராகத்தில்=பாவியினது மந்தவைராக்கியத்தில்—சந்நியாசங்கள் ஒன்றும் பலித்திடாது=(நால்வகைச்சந்நியாசங்களுள்,) யாதொருசந்நியாசமுஞ் சித்திக்கமாட்டாது.--தீவிரத்தில்=தீவிரவைராக்கியத்தில்—குடீசகமும் வெகூதகமும் என்று இரண்டு திறங்கள் உண்டாம்=குடீசகம், பகூதகமென்றுசொல்லும் இருவித சந்நியாசங்களுளவாம்;—இனி அவற்றின் இலக்கணங்கூறுகின்றார்.] தாவி நடந்திடத்திடம் இலாதவர்க்குக் குடீசகமும்=தாவியாத்திரை முதலியவைசெய்யச் சத்தியில்லாதோர்க்குக் குடீசகமும்,—சகங்கள் எங்கும்=உலகங்களில் எவ்விடத்தும்—மேவி நடந்திடத் திடம்உள்ளவர்க்கு=தாவி யாத்திரை முதலியசெய்யச் சத்தியுள்ளோர்க்கு—வெகூதகமும்என=பகூதகமும் உரியதென்று--விதித்தார் மேலோர்=விதித்தனர் பெரியோர்.—எ-று.

துக்கம் பாவபலமாகலின், அதனாலடையப்படும் மந்தவிராகமுடையவனை, "பாவி" எ-ம், மயானவைராக்கியம்போலும்,கிராமியதர்மானந்தா வைராக்கியம்போலும் மந்தவிராகம் உடனே மாறுதலால், "பாவிமந்த விராகத்திற் சந்நியா சங்களொன்றும் பலித்திடாது" என்றுங் கூறினர். "இந்த வுடலளவுமனை தனம்வேண்டாமெனவிடறீ விரவிராகம்"என முன்னேகூறினதனால் அது காரண

மாகவுளவாகும் குடீசகம், பகூதங்கள் மறுமைப்பயன் குறித்ததென்றும், கர்மசந்நியாசங்க ளென்றும் அறிக. (௧௬௦)

[தீவிரதர விராகங்காரணமாக உளவாகுஞ் சந்நியாசங்களை இப்போது கூறுகின்றார்.]

இருவகைதீ விரதரத்து மஞ்சனென்றும் பரமாஞ்சனென்றுஞ் சொல்வர், வருமஞ்ச னுக்குமுத்தி சத்தியலோ கத்தன்றி வாரா தென்பார், பரமாஞ்ச னுக்குமுத்தி யிவ்வுலகின் ஞானத்தாற் பலிக்கு மென்பார், திரமருவும் பரமாஞ்சன் றானுமிரு வகையாகுஞ் செப்பக் கேளாய். (௧௬௧)

இ-ள். தீவிரதரத்தும்=தீவிரதர வைராக்கியத்தும்—அஞ்சன் என்றும் பரமாஞ்சன் என்றும்=ஹம்சனென்றும், பரமஹம்சனென்றும்—இருவகை சொல்வர்=இருவித சந்நியாசாதிகார முண்டென்று சொல்லுவர்;-(அவ்விரண்டில்) வரும்அஞ்சனுக்கு=வாராநின்றஹம்ச சந்நியாச முடையோனுக்கு--முத்தி=மோட்சமானது--சத்தியலோகத்து அன்றிவாராதுஎன்பார்=பிரமலோகத்தில்வருமேயன்றி (இந்தலோகத்தில்) வாராதென்று சொல்லுவர்.—பரம அஞ்சனுக்கு=பரம ஹம்ச சந்நியாசமுடையோனுக்கு--முத்தி=மோட்சமானது--இவ்வுலகில் ஞானத்தால் பலிக்கும் என்பார்=இவ்வுலகத்திலேயே தத்துவஞானத்தால்வாய்க்குமென்று கூறுவர்.--திரம்மருவும்=திட)விராகமும், தீவிரசிஞ்ஞாசையும்) பொருந்தாநிற்கும்—பரம அஞ்சன் தானும்=பரமஹம்சனும்--இருவகை ஆகும்=இருவிதக்கூறுபாடுடையசந்நியாசமுடையவனுயிருப்பன்;—செப்பக் கொளாய்=அவ்விருவகைச் சந்நியாசங்களின் நாமமும், இலக்கணமும்இனிக்கூறக்கேட்பாய்.—எ-று.

பிரமலோகவிச்சையால் முமுட்சுத்துவமில்லாவிடில் ஹம்சனென்றும், கீழ்ப்போன அநந்த ஜநநங்களிற்செய்துவந்தபுண்ணிய புஞ்சபரிபாகவசத்தாலுண்டான சித்தசுத்தியினன்முமுட்சுத்துவமுண்டாயிருந்தால் நேரேஞானசாதனமான பரமஹம்சசந்நியாசமுடையவனென்றுஞ் சொல்லப்படும் என்றறிக. (௧௬௧)

[பரமஹம்ச சந்நியாசத்தின் கூறுபாடான சந்நியாசங்களின் நாமமும், உடையோர் இலக்கணமுங் கூறுகின்றார்.]

சிஞ்ஞாசு ஞானவா னென்றிரண்டு பேர்களவ ரிற்சிஞ்ஞாசு, மெய்ஞ்ஞான பூமியின்முன் மூன்றுபூ மியுணடக்கும்

விவேகியானேன் சுஞ்ஞான வானெனன்போன் சீவன்முத்தி யடைந்திருக்குந் தூயமேலோன், அஞ்ஞான மகலுமந்தச் சிஞ்ஞாசு மிருவகையா மதுவுங் கேளாய். (௧௬௨)

இ-ள். (பரமஹம்ச சந்நியாசமுடையோரும்) சிஞ்ஞாசு ஞானவான்என்று=சிஞ்ஞாசென்றும், ஞானவானென்றும்—இரண்டு பேர்கள்=இருவிதபேத முடையராயிருப்பர்;—அவரில்=அவ்விருவருள், —சிஞ்ஞாசு=சிஞ்ஞாசென்பவன்—மெய்ஞ்ஞான பூமியில்=தத்துவஞான பூமிகளுள்,—முன் மூன்று பூமியுள் நடக்கும்=முன்னவையாகிய (சுபேச்சை, விசாரணை, தநுமானசி என்னும்)மூன்றுபூமி யப்பியாசத்திற்செல்லும்—விவேகி ஆனேன்=விவேகியாம்.—சுஞ்ஞானவான் என்போன்=நல்ல ஞானவானென்று சொல்லப்படுவோன்—சீவன்முத்தி அடைந்து இருக்கும்=சீவன்முத்தியையடைந்துள்ள—தூய மேலோன்=சுத்தனை பெரியோனும்.—அஞ்ஞானம்அகலும்=அஞ்ஞானம் கிரமமாக நீங்கப்படும்—அந்தச்சிஞ்ஞாசும்=அச்சிஞ்ஞாசுவின் பாகுபாடும்—இருவகை ஆம்=இருவிதமாகவிருக்கும்;—அதுவும்கேளாய்=அவ்விருவகைப்பாகுபாட்டையுங்கேட்பாயாக.—எ-று.

தன்னையறிய இச்சிப்பவன், "சிஞ்ஞாசு." தன்னைப் பிரதிபந்தரகிதமா யறிந்தவன், "ஞானவான்" என்க.

"அஞ்ஞானமகலும்" என்றதை,

"மாறுத வஞ்ஞான முழுதுமகல் வதுகூறின்"

என்னும் சொருபாநந்தஉபடநிடதத்தின், ௨௦-ம் செய்யுளாலறிக.

[சிஞ்ஞாசுகளின் பாகுபாடான இருவகை நிலைமையின் இலக்கணங்கூறல்.]

பந்தமனை துறந்துசில ரதிதிகளா யிருந்தடைவர் பரமஞானம், அந்தணர்மன் னவர்வணிகர் சூத்திரரா யிருந்துசிலரடைவர் ஞானம், இந்தவகைச் சாத்திரத்து முலகத்து நடப்பதுகண் டிருந்து மைந்தா, சிந்தனையின் மயக்கமென்னே சுருதியுத்தி யநுபவத்தாற் றெளிந்தி டாயே. (௧௬௩)

இ-ள். சிலர்=சிலபேர்—பந்த மனை துறந்து=(மமத்துவாபிமானத்தால்)பந்தரூபமான மனைவி, புத்திரர், தனங்களை (பிரைஷமந்திரோச்சாரணபூர்வமாக)ச்சந்நியாசித்து—*அதிதிகள் ஆய் இருந்து=

* அதிதி=பரதேசி.

(தண்டதாரணுதியாச்சிரமரூபமான)யதிகளாய்(க்குருவையடைந்து) நின்று—பரமஞானம் அடைவர்= ஞானபூமியை அப்பியாசித்துப்) பிரமஞானமடைவர்.—சிலர்=(யாதாயினும்ஓர்நிமித்தத்தால்பிரசித்தமான வாகியசந்நியாசஞ் செய்துகொள்ளப் பிரதிபந்தமுடையரான) சிலபேர்—அந்தணர் மன்னவர் வணிகர் சூத்திரர்ஆய் இருந்து=பிராமணர், க்ஷத்திரியர், வைசியர், சூத்திரராய் (மனைவி புத்திராதியரோடுகூடித்தத்தம்வருணத்திற்குரிய தருமங்களைச்செய்துகொண்டு மேன்மேற் சநநத்தைக்கொடுக்கத் தக்கனவான கர்மபலத்தி லிச்சையைமாத்திரம்விடுவதான மானசசந்நியாசத்தையுடையராய்க்குருவையடைந்து) நின்று—ஞானம்அடைவர்= (ஞானபூமியப்பியாசத்தால்) பிரமஞானத்தை யடையாநிற்பர்;—இந்தவகைச் சாத்திரத்தும் உலகத்தும் நடப்பது கண்டு இருந்தும்=இந்தப்படி சாத்திரங்களிலும், உலகின்கண்ணும் (முறையே) பிரதிபாதிப்பதையும், நடப்பதையுமறிந்திருந்தும்—மைந்தா=மைந்தனே—சிந்தனையில் மயக்கம் என்னே=(சிலருடையபிராந்திவசனத்தால்) உனதுமனத்தின்கண்மயக்கமுண்டாதல் இஃதென்னே!—சுருதி யுத்தி அனுபவத்தால் தெளிந்திடாய்=சுருதியுத்தி யநுபவங்களினாலே இச்சந்தேகமொழிந்துவித்தியாநந்தமடைதி.—எ-று.

"என்னே" என்பது அதிசய இரக்கச்சொல். இவ்வாறு நான்கு விதமான சந்நியாசங்கள் 'பராசரர்ஸ்மிருதியிற்' கூறியிருக்கின்றன.

"இல்லாளுங் குடும்பம்விட்டுச் சந்நியா சம்புகுந்தேகாங்கி யானோ, ரல்லாமன் முத்திபெறு ரென்றுசிலர் சொலுமயக்க மகற்றுவீர்."—

என்று, கருஎ-ம் செய்யுளிற் சீடனுட்சேபித்தபடி உலகின்கட்பெரும்பாலும் மயக்கத்திற்குக் காரணமாயுள்ள ஆட்சேபத்திற்கு விருத்திப்பிரபாகரகிரந்தத்திற் சமாதானங்கூறியிருப்பதையும் இங்ஙனம் உதாரணமா எடுத்துக்காட்டுதும்.

(௨௯௫) ஓர்கிரந்தகாரர்மதம்,—சந்நியாசவிதாயகமான வெருவாக்கியங்களிற் பிராமணபதமிருப்பதால், பிராமணர்மாத்திரத்திற்குச் சந்நியாசவதிகாரமிருக்கிறது, சந்நியாசமின்றிக் கிரகஸ்தர்முதலியோருக்குப் பிரமவிசாரத்திற் கவகாசமில்லை; ஆகவின், சந்நியாசத்திலும், அப்படியே பிரமசிரவணத்திலும் க்ஷத்திரிய வைசியர்க்கும் அதிகாரமில்லை என்பது.

(௨௯௬) மற்றோர் கிரந்தகாரர்மதம்,—சந்நியாசத்திற்கேவலம் பிராமணர்க்கு அதிகாரமுளதேனும் பிரமசிரவணத்தில் க்ஷத்திரிய வைசியர்க்கும் அதிகாரமுளது; ஆயினும், ஜன்மாந்தர சம்ஸ்காரத்தால் எவ்வுத்தமபுருடர்க்கு விடயங்களிற் றீனத்துவமுதலியதோடமுண்டாகவில்லையோ அப்படிப்பட்டசுத்தபுத்தியுடையோர்க்குச்சந்நியாசமின்றியே ஞானமுண்டாகாநிற்கும்; இக்காரணத்தால், கிரகஸ்தாச்சிரமத்திலே அநேகராஜரிஷிகள் பிரமவித்தென்றுசொல்லப்பட்டிருக்கின்றனர் என்பது.

(௨௯௭) வேறுசிலர்,—எப்படிப் பிரமசிரவணுதிகளில் க்ஷத்திரிய வைசியர்க்கு அதிகாரமுளதோ அப்படிச் சந்நியாசத்திலும் க்ஷத்திரிய வைசியர்க்கு நிஷேதமில்லை. ஞானேதயத்தால் கருத்திருத்துவ, போக்திருத்துவ புத்தியும், அப்படியே ஜாதி ஆச்சிரமவபிமானமும் அபாவமாகாநிற்கும்; கருத்திருத்துவ, போக்திருத்துவ புத்தியன்றியும், ஜாதிஆச்சிரமங்களினபிமானமன்றியும் கருமாதிகாரங்கூடாமையின், சர்வகர்மபரித்தியாக பூர்வகமாக அக்கிரிய, அசங்க ஆன்மசொரூபத்தோடு ஸ்திதிரூபமான வித்துவத்சந்நியாசத்திலும் க்ஷத்திரிய வைசியர்க்கு அதிகாரமுண்டு, கேவலம் விவிதிஷாசந்நியாசத்தில் அதிகாரமில்லை என்பர்.

(௨௯௮) வார்த்திககாரரான சுரேசுராசாரியர்மதம்,—விவிதிஷாசந்நியாசத்திலும் க்ஷத்திரிய வைசியர்க்கு அதிகாரமுண்டு: அநேக சுருதிவாக்கியங்களில் பிராமணர்க்குச் சந்நியாசஞ் சொல்லியிருந்தாலும் சந்நியாசவிதாயகஜாபாலசுருதியில் பிராமணபதமில்லாமலே கேவலம்வைராக்கியசம்பத்தியால் சந்நியாசஞ்சொல்லியிருக்கின்றது; ஆதலால், அநேக சுருதிவாக்கியங்களில் *துவிஜர்கட்கு உபலட்சணமாகப் பிராமணபதமுள்ளது; ஸ்மிருதியிலோவென்றால், ‡ ப்³ராஹ்மண: க்ஷத்ரியோ வாபி வைஶ்யோ வா ப்ரவ்ரஜேத்³க்³ருஹாத் த்ரயாணாம் வர்ணாநாம் வேத³யஜ்ஞாதி³ஷ்வதி⁴கார: ஶூத்³ரஸ்ய ॥

---

* துவிஜர்=மூவருணத்தர்.

‡ ப்³ராஹ்மண: × ஶூத்³ர:=அந்தணன், க்ஷத்திரியன், வைசியன் இம்மூவரும் கிரஹஸ்தாசிரமத்தைவிட்டு சந்நியாசாசிரமத்தையடைந்து காட்டுக்குப்போகவேண்டும்; இம்மூன்று வருணத்தரும் வேதம் கற்றுக்கொள்ளலாம்; இவர்க்கு பிரமச்சரிய, கிரஹஸ்த, வானப்பிரஸ்தஸந்நியாசம், என்னும் நான்காச்சிரமங்களும் உண்டு.

(ப்ராஹ்மண: க்ஷத்ரியோவாபி வைஸ்யோ வாப்ரவ்ருஜேத்க்ரு ஹாத் த்ரய்ாணும் வர்ணநாம் வேதமதீசத்யதவார ஆஸ்ரமா:) என்னும் வசனமிருப்பதால் க்ஷத்திரிய வைசியர்க்குச் சந்நியாசத்தில் அதிகாரம் உண்டென்பது.

(உகூகூ) வேறே ஒரு கிரந்தகாரர் மதம்,—சந்நியாச விதாயக சுருதிவாக்கியங்களிற் பிராமணபதம் உண்டு; அதற்குத் துவிஜர்மாத்திரத்திற்கு உபலட்சண முண்டென்பதிற் பிரமாணமில்லை. ஜாபால சுருதியில் பிராமணபத மில்லையாயினும், அநேகசுருதியநுசாரத்தால் அங்கேயும் பிராமணகர்த்தாவுக்கு * அத்தியாகாரம் உண்டு; ஆகலின், க்ஷத்திரிய வைசியர்க்குச் சந்நியாசத்தி லதிகாரமில்லையாயினும், அநேகஸ்தானத்தில் கிரகஸ்தரான இராஜாக்கள் ஞானவான்களாயிருந்தனரென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றனர்; ஆகலின், பிராமணர்க்குப் பிரமவிசாரத்திற்குச் சந்நியாசம் அங்கமாம்; சந்நியாசமின்றிக் கிரகஸ்தாதி ஆச்சிரமத்திலுள்ள பிராமணர்க்குப் பிரமவிசாரத்திலதிகாரமில்லை: சந்நியாசியாகிய பிராமணனுக்கே பிரமவிசாரத்தில்அதிகாரமுண்டு. க்ஷத்திரிய வைசியர்க்குச் சந்நியாசமின்றியே பிரமவிசாரத்தில் அதிகாரமுண்டென் றொப்பவேண்டும். என்னை? சந்நியாசவிதாயக வசனத்திற் பிராமணபதமிருத்தலின் என்க. க்ஷத்திரியவைசியர்க்குச் சந்நியாசத்தின் விதியில்லை. ஆன்மகாமனுக்கு ஆன்மசிரவணத்தின் அபாவஞ்சொல்லுகை பொருந்தாது; இதனால், க்ஷத்திரிய, வைசியர்க்கு ஞானத்தினுபயோகியான அதிருஷ்டமானது கேவலங்கருமத்தினாலேயே உண்டாகாநிற்கும். சந்நியாசஜந்யமான அதிருஷ்டத்தினபேட்சை க்ஷத்திரிய, வைசியர்க்கு ஞானத்திலில்லை; இதனாற்றான் கீதையிலும்,

"காதலா லரசன் சனகனே முதலோர் கருமமோ
டொழுகியே யன்றோ, போதரா யுலகம் புக்கது."

என்றிவ்வாறுபரமேசுரர்கூறியிருக்கின்றனர்; இவ்வாக்கியத்தில், "போதராய்" என்பதற்கு, அந்தக்கரணத்தின்சுத்திஅல்லது, ஞானம் என்றுபொருள். பாஷியார்த்தம், சந்நியாசரகிதமான கேவலம் கருமத்தால் அந்தக்கரணசுத்தியைஜனகர்முதலியோர் அடைந்தனர் அல்லது, சந்நியாசரகிதமான கேவலங் கருமத்தால் ஞானப்பிரதிபக்

* அத்தியாகாரம்=அவாய்நிலை; அது ஒருசொல் மற்றொரு சொல்லை அவாவிநிற்றல்.

தகநிவிர்த்திவாயிலாகச் சிரவணத்தால் ஞானத்தையடைந்தனர் என்பது; இவ்விருவகையாலும் க்ஷத்திரிய, வைசியர்க்குச் சந்நியாசநிரபேட்சமான கேவலங்கருமமே ஞானப்பிரதிபந்தகமான பாவநிவிர்த்திக்கேதுவாயிருக்கிறது. பிராமணர்க்குச் சந்நியாச சகிதமானகருமத்தால் ஞானப்பிரதிபந்தகமான பாவநிவிர்த்தியுளதாம். சிரவணத்திற்கங்கம்சந்நியாசமாமென்னும் இப்பட்சத்திலும் சந்நியாசம்பிராமணர்களின் சிரவணத்திற்கே அங்கமாம்'க்ஷத்திரிய, வைசியரின்சிரவணத்திற்கு அங்கமன்று. பின்னையோ பலாபிலாஷையும், குரோ்தாதிதோஷங்களும் இல்லாமல் ஈசுரார்ப்பணபுத்தியோடு செய்யும்தத்தம்வருணாச்சிரமதருமாநுஷ்டானத்தோடு கூடிய கரும அவகாசகாலத்தில் சிரவணத்தினாலேயே க்ஷத்திரிய, வைசியர்க்கு ஞானமுண்டாகும். சர்வதாவித்தையினுபயோகியான கருமத்திலும், சிரவணத்திலும்அதிகாரமுண்டு. என்னை? பிராமணரைப்போல ஞானேச்சை க்ஷத்திரிய, வைசியர்க்குஞ் சமமாம். பலத்தையிச்சித்தவனுக்குச் சாதனத்தில் அதிகாரமுண்டு; ஆதலால், ஆன்மகாமரான க்ஷத்திரிய, வைசியர்க்கு வேதாந்த சிரவணத்தில் அதிகாரம் உளதென்பது.

(௩00) மற்றோர்கிரந்தகாரர் மதம்,—மநுடர் மாத்திரத்திற்கு ஆன்மவிருப்பம் பொருந்தியிருப்பதால் க்ஷத்திரிய, வைசியர்போலஞானேச்சையின் சத்பாவத்தால் சூத்திரர்க்கும் சொல்லியவாற்றால் வேதாந்த சிரவணத்தின் அதிகாரமுண்டாகவேண்டியதேயாயினும், சூத்திரர்க்கு உபதேசங்கூடாதென்று நிஷேதித்திருப்பதால்சர்வதாஉபதேசரகித புருடர்க்குவிவேகாதிகூடாமையின், ஞானேச்சைகூடாது அப்படியே சூத்திரர்க்கு யக்ஞாதிகருமங்களும்நிஷேதித்திருப்பதால் வித்தையினுபயோகியான கர்மத்தினபாவத்தால்அவர்க்கு ஞானஏதுவான சிரவணத்தினதிகாரமில்லை என்பது.

(௩0௧) வேறேநகிரந்தகாரரது மதம்,—உபநயன பூர்வகமாக வேதாத்தியயனஞ்சொல்லியிருக்கிறது. சூத்திரர்க்கு உபநயனஞ்சொல்லவில்லை; ஆதலால், வேதசிரவணத்திலோ சூத்திரர்க்கு அதிகாரமில்லை; அப்படியானாலும், * "ஸ்ராவயெச்சதுரோவர்ணாந்"

* ஸ்ராவ×வர்ணாந்=நான்கு வருணங்களையுங் கேட்பிக்கலாம்.

என்பது முதலியவசனத்தால் இதிகாசபுராணாதிகளின்சிரவணத்தில் சூத்திரர்க்கும் அதிகாரமுண்டு. பூர்வஞ் சூத்திரர்க்கு உபதேசநிஷேதஞ்சொல்லியிருத்தற்கு அபிப்பிராயம்;வைதிகமந்திரத்தோடுகூடினயக்ஞமுதலிய கருமவுபதேசம் சூத்திரர்க்குச் செய்யற்க; அப்படியே வேதோக்த பிராணாதிய சகுணோபாசனையைச் சூத்திரர்க்கு உபதேசஞ்செய்யற்க என்பதாம். உபதேசமாத்திரத்தை நிஷேதிக்கவில்லை; உபதேசமாத்திரத்தை நிஷேதித்திருக்கிறதென்றால், தர்மசாஸ்திரத்தில்சூத்திரஜாதியின் தர்மநிரூபணம்நிஷ்பலமாய்விடும். வித்தையினுபயோகிகளான கருமத்தினபாவத்தால் வித்தையில் அதிகாரமில்லை எனச் சொல்வார்களாயின், அநந்துச்சயாதானம்; சாதாரணம்,அசாதாரணமான சகலசுபசருமங்களுக்கும் வித்தையிலுபயோகமிருக்கின்றது. சத்தியம், அஸ்தேயம், க்ஷமை, சௌசம், தானம், விடயத்தின் விமுகதை, பாகவதநாமோச்சாரணம், தீர்த்தஸ்நானம், பஞ்சாட்சர மந்திரராஜாதிகளின் ஜபம் இவைமுதலியசகலவருணங்களின் சாதாரணதருமங்களிலும், அப்படியே சூத்திரகமலாகரத்திற் சொன்ன சதுர்வருணங்களின் அசாதாரண தருமத்திலும் சூத்திரர்க்கு அதிகாரமுண்டு; அக்கருமங்களின் அநுஷ்டானத்தால் அந்தக்கரணசுத்திவாயிலாக வித்தையின் பிராப்திகூடும்; ஆகலின்,இதிகாசபுராணாதிகளின் சிரவணத்தால் விவேகாதிகள் பொருந்தாநிற்பதால் சூத்திரர்க்கும் ஞானேச்சையுண்டு; ஆகலின், வேதத்திற்குப் பின்னமான அத்யாத்மகிரந்தங்களின் சிரவணாதிகளிற் சூத்திரர்க்கும் அதிகாரமுண்டு; பாஷியகாரரும், பிரதமாத்தியாயத்தின் திருதீயபாதத்தில் உபநயனபூர்வகமாக வேதத்தின் அத்தியயனஞ் சொல்லியிருக்கிறது: சூத்திரர்க்கு உபநயனமின்மையின், வேதத்தில் அதிகாரமில்லை ஆயினும் புராணாதிகளின் சிரவணத்தால் சூத்திரர்க்கும் ஞானமுண்டாய்விடில், ஞானசமகாலத்திலேயே சூத்திரர்க்கும் பிரதிபந்தரகிதமாக மோட்ச முண்டாகாநிற்கும் எனக்கூறியிருக்கின்றனர்; இவ்வாறான பாஷியகாரருடைய வசனத்தினாலும்வேதத்திற்கு வேறான ஞானவேதுவாகிய அத்தியான்மகிரந்தத்தின் சிரவணத்தில் சூத்திரர்க்கு அதிகாரம் உண்டு.

(௩0௨) ஜன்மாந்தர சம்ஸ்காரத்தால் அந்தியஜாதிகட்கும் சிஞ்ஞாசையுண்டாய்விடில்பௌருஷேயவசனத்தால் அவர்கட்கும்ஞான

முண்டாகிக் காரியத்தோடுகூட அவித்தையின் நிவிர்த்திரூபமான மோட்சமுண்டாய்விடும். ஆகலின்,வேதாநுசாரிகளைப்போலச் சகலமநுடர்க்கும் தத்துவஞானத்தின் அதிகாரம்உண்டு.ஆன்மசொரூபத்தின் யதார்த்தஞானத்தைத் தத்துவஞானமென்பர்.ஆன்மஹீனமாய் ஓர்சரீரமுளதாயின், அதற்கு ஞானத்தின்அநதிகாரமுண்டு;ஆகலின், ஆன்மஞானத்தின் சாமர்த்தியம் மநுஷியர்மாத்திரத்திலுண்டு.

(௩0௩) ஆயினும், எந்தச்சரீரத்தில் தெய்வசம்பத் துண்டோ அதற்குத் தத்துவஞானமுண்டாகாநிற்கும்; அசுரசம்பத்திற் றத்துவஞான முண்டாகமாட்டாது. சர்வபூதங்களிலும் தயை, க்ஷமை,சத்தியம், * ஆர்ஜவம், சந்தோஷாதிகளான தெய்வசம்பத்தின் பிராப்தி பிராமணரிடத்திலுண்டு. க்ஷத்திரியர்க்குப் பிரஜைகளைப் பாலனஞ்செய்யும் பொருட்டுப் பிரவிர்த்திதரும முண்டாவதால் பிராமணரினும் கிஞ்சித்து நியூனமான தெய்வசம்பத்து உண்டு. தருமபுத்தியால் பிரஜாசம்ரட்சணத்தின் பொருட்டுத் துஷ்டப் பிராணிகளை இம்சிப்பது அகிஞ்சயாம்; ஆதலால், தெய்வசம்பத்தின் அசம்பவமில்லை. அப்படியே வைசியர்க்கும் கிருஷி, வாணிச்சியமுதலிய சரீரவியாபாரம் க்ஷத்திரியரைப் பார்க்கிலும் அதிகமுண்டாவதால் ஆன்மவிசாரத்திற்கு அவகாசங்கூடாமையின் அவர்க்குச்சாமர்த்தியங்கூடாமலிருக்கிறது; அப்படியானாலும் எத்தனையோ பாக்கியசாலிகளான வைசியர்க்குச் சரீரவியாபாரமில்லாமலே சகலவியவகாரங்களின் நிர்வாகமும்முண்டாகாநிற்கின்றது; அவர்கட்குத் தெய்வசம்பத்தின் பேறுருவானசாமர்த்தியங்கூடும். எவ்வாசிரியர்மதத்தில் க்ஷத்திரிய, வைசியர்க்குச் சந்நியாசத்தின் அதிகாரமுண்டோஅவர் மதத்தில் அநாயாசமாகவே தெய்வசம்பத்து கூடும். சதுர்த்தவருணத்திலும், அப்படியே அந்தியஜாதிகளிலும் தெய்வசம்பத்து துர்லபமாயினும் கர்மபலம் அநந்தவிதமாம்; ஆகலின், ஒருவர்க்கு ஜன்மாந்தரத்தின் கர்மத்தால் தெய்வசம்பத்தின் பேறுண்டாய்விடின், புராணாதிகளின் விசாரத்தால் சதுர்த்தவருணத்திற்கும், பாஷாப்பிரபந்தாதிகளின் சிரவணத்தால் அந்தியஜாதிகட்கும் பகவத்பக்தியும், தத்துவஞானப்பேற்றின்வாயிலாக மோட்சப்பேறும் நிர்விக்கினமாகவுளவாம்; இவ்வாற்றால், பகவத்பக்தியும், தத்துவஞானத்தின் அதிகாரமும் சகலமநுடர்க்குமுண்டு; இதுசாஸ்திரங்களின் நிர்ணயமாமென்று விருத்திப்பிரபாகரத்தின் அஷ்டமப்பிரகாசத்திற் கூறியிருக்கின்றது. ()

---

* ஆர்ஜவம்=சிரத்தையோடு கேட்பவனிடத்து நிச்சயித்தபொருளை மறையாமை.

(௩௱௪) [௧௩௩-ம் செய்யுளில் இனி வித்தியாநந்தங்கூறுவோ மென்றவாறே அதனைக் கூறத்தொடங்கிப் புருடனுன வன்ஆன்மாவை இவனேநானேனென்றறிந்தால்பின்னையா ருக்குப் போகநிமித்தமாக, எந்தப்போகத்தைக் குறித் து, சரீரதாபப்படுவன்னென்னும் பிருகதாரண்யசுருதியின் றுற்பரியமான இகலோகதுக்காபாவமும், புண்ணியம் என்றுவரும், பாவம் என்றுபோம் என்னும்சிந்தனுரூப மான பரலோக துக்காபாவமும் நான்கு செய்யுளாற் கூறுகின்றூர்]

[வேறு.]

பிறந்ததுண் டானு லன்றே பிறகு சாவதுதா னுண்டாம்
பிறந்ததே யில்லை யென்னும் பிரமமா வதுவு நானே
பிறந்தது நானென் றுகிற் பிரமமன் றந்த நானே
பிறந்தது மிறந்த தற்ற பிரமமா நானே நானே. (௧௬௪)

இ-ள். பிறந்தது உண்டானுல் அன்றே=(முன்ஒன்றினின்றும் நான்) ஜநித்ததுண்டாயினல்லவா—பிறகு சாவதுதான் உண்டாம்= பின்பு (ஒன்றுல்) மரிப்பதுஎனக்குண்டாகும்.—[ஜநநமரணம்உமக் கேனில்லையேனின்;—அதற்குக்கூறுகின்றர்.] பிறந்ததேஇல்லை என் னும் பிரமம்ஆவதுவும்நானே=(சகலமும் ஜநநமாதற்கு அதிஷ்டான மாகலின்,) அஜன்மம், அசங்கம் என்று சுருதியாதிகள்கூறும் பிரம ரூபமாகிய அப்பொருளும் நானுகிறேன்;—(ஆகலின், எனக்கு ஜன் மாதிசட்பாவவிகாரங்களின்றென்பது கருத்து.) [ஜன்மாதிசட்பாவ விகாரங்கள்உலகில்பிரசித்தமாயிருப்பதுமன்றிநீரும் இன்னுனுடைய புத்திரன் என்பது பிரசித்தமாகவிருத்தலின், உமக்கு ஜநநமரணமு ண்டேயென்று மேலுஞ்சங்கித்து அதற்குக் கூறுகின்றூர்.] பிறந்தது நான் என்றுகில்= (பூமியிற்) சநித்தது நானென்றுசொல்லப்படுமா யின்,—அந்த நான் பிரமம் அன்று=(ஜன்மஏதுவான அவித்தைகாம கர்மங்களோடுகூடிச்சநியாநின்றஅகம்சத்த வாச்சியமான அகங்காரம் பிரமமன்று:—பிறந்ததும் இறந்தது (ம்) அற்ற பிரமம் ஆம் நானே நானே=ஜநநமும், மரணமுமாகிய விகாரமிறந்த அசங்கபிரமரூப மாகிய (அகம்சப்தலட்சியார்த்தமான) கூடஸ்தனே நான்—எ-று.

துக்காபாவங்கூறத்தொடங்கி "பிறந்ததுண் டானு லன்றே." என்று முன்னே ஜன்மத்தை யெடுத்தது ஜன்மப்பிரதீதியநந்தரம் சர்வவநர்த்தங்களுந் தோன்றுகின்றனவாகலின்,அதுநிஷேதமாகவே சர்வவநர்த்தங்களும் நிஷேதமாமென்னுங் கருத்தால் என்க. (௧௬௪)

[நான் என்னும் சத்தத்தின் பொருளைப்பிரசித்தமான வநு பவத்திற் காட்டுகின்றூர்.]

நானென்ற பிரம மான நானேநா னறியே னென்றுல்
நானென்ப தேது பின்னை நமமுடைப் புந்தி யென்னில்
தானது மயக்கந் தன்னிற் சாகுமே சாவா தாகி
நானென நிறைந்தி ருந்த ஞானமா நானே நானே. (௧௬௫)

இ-ள். நான் என்ற பிரமம் ஆன நானேநான்=(தூஷ்ணீம்பூதா வஸ்தையில், யாதொரு குடும்பசிந்தனையு மில்லாமல்) யான் இருந் தேன்) என்று கூறுகின்ற பிரமரூபமான ஆன்மாவே நான்.—அறி யேன் என்றுல்=(தூஷ்ணீம் பூதாவஸ்தையில் ஆன்மாவை) அறியே னென்றுசொல்லில்,--பின்னை=பின்னர்—நான்என்பதுஏது=(விசே ஷமாக) நான் (தேவதத்தன், நான் எக்ஞதத்தன்) என்று கூறுவது யாது?—நம்முடைப் புந்தி என்னில்=நம்முடைய புத்திதான் அங்ங னங் கூறுநிற்கின்றதென்று சொல்லில்,—அதுதான்மயக்கந்தன்னில் சாகுமே=அப்புத்தி நித்திராமோகத்திலபாவமாமே;—(அங்ஙனம்,) சாவாதாகி நான் என நிறைந்து இருந்த=சுழுத்தியின்கண் அபாவ மாகாததாய் நானுகநிறைந்திருந்த—ஞானம் ஆம்நானே நான்=ஞான ரூபமாகிய ஆன்மாவே நான்.—எ-று.

"நானென்ற" என்று சாமான்யமாகக் கூறினதால், நிஜாநந்தசத் பாவமுள்ள சுகதுக்கங்களி னந்தராளமாகிய தூஷ்ணீம்பூதாவஸ்தை யும், "பின்னை" என்றதால், தேவதத்தன், எக்ஞதத்தன்என்பனவும் வருவித்தாம். "சாவா தாகி, நானென நிறைந்திருந்த ஞானமா நா னே நானே." என்றதால், தன்னிடத்துப் போக்கிருத்துவ மிறந்தி ருப்பதைக் குறிப்பித்தனர். (௧௬௫)

[அகம்சத்தத்தின் இலட்சியார்த்தமான ஆன்மாவைப் பிரசித்தமான அநுபவத்தாற்காட்டிச் சுழுத்தியில் ஆநந்தமாயிருக்கும் ஏதுவைக்கோண்டு இவ்வான் மாவே பிரமமேன்று சாதிக்கின்றூர்.]

நிறைந்தவா றெந்த வாறு நிலைதெரிந் திலனென் றுயேல்
அறிந்ததாஞ் சுழுத்தி தன்னி லாநந்த மதுவே யாகும்
குறைந்ததற் காநந் தந்தான் குவலயந் தன்னி லில்லை
நிறைந்ததே யிந்த வான்மா நிதானமிவ் வறிவுதானே. (௧௬௬)

இ-ள். நிறைந்த ஆறு எந்த ஆறு = (ஞானரூபமாகிய ஆன்மா) பூரணமாயிருக்குந்தன்மை எந்த வேதுவினால்—நிலை தெரிந்திலன் என்றாயேல்=அந்நிச்சயமான ஏதுவை யானறிந்திலன் என்று நீ சங்கிப்பாயாகில்,—சுழுத்திதன்னில்=சுழுத்தியின்கண்—அறிந்ததாம்=(அஞ்ஞானத்தை) அறிந்திருந்ததாகிய — அது = அவ்வான்மா — ஆநந்தம் ஆகும் = நிரதிசயாநந்தரூபமாம்; (ஆகலின், ஆன்மாவே பரிபூரணப்பிரமமாம்.) — இஃதெங்கேனுங் கண்டதுண்டோவெனின்;—உலகில்பிரசித்தமென்று கூறுகின்றார்.]குறைந்ததற்கு ஆநந்தத்தான்=குறைந்திருப்பதற்கு ஆநந்தமானது—குவலயந் தன்னில் இல்லை=உலகில் ஓரிடத்துங் காணப்படவில்லை;—(ஆகலின்,) இந்த ஆன்மா நிறைந்ததே =(சுழுத்தியின்கண் ஆநந்தமாயுள்ள) இவ்வான்மா பூரணந்தான்;—இவ்வறிவுதானேநிதானம்=இப்பரிபூரணப் பிரமசைதந்நியமே சகத்திற்கு ஆதிகாரணமாம்.—எ-று.

உலகில் தனதான்யாதி சம்பத்துண்டாயிருப்பினும் புத்திரன் இலனென்னுங் குறையுளதேற் சுகமில்லை; புத்திர, மித்திர, களத்திராதிகள் நிறைந்திருப்பினும் தனமில்லையென்னுங் குறையுளதேற் சுகமில்லை; பிறவும் இங்ஙனம் உலகிற் காணப்படுதலின், "குறைந்தற் காநந் தந்தான் குவலயந் தன்னி லில்லை" என்றார். (௧௬௬)

[பிரகாராந்தரமாக ஆன்மாநந்தவாயிலாற் றன்னிடத்துப் போக்திருத்துவாபாவத்தைக் காட்டித் தோய்தமித்தை யென்னும் சிந்தனுரூபமான அத்துவிதாநந்தவாயிலால் போக்கிய அபாவத்தையுங் குறிப்பாக வுணர்த்துகின்றார்.]

மனத்தினா லெண்ணித் தானே வந்ததிவ் வுலக மாகும்
நினைத்திடி லநேக லோக நிற்பதவ் வறிவி லன்றோ
அனைத்தையுங் கடந்தப் பாலு மந்தமற் றறிவி தாமென்
றெனைத்தனி விசாரித் திட்டா லேகமாய் நிறைந்தோனானே.

இ-ள். இவ்வுலகம் = (ஆகாசமுதற்றேகபரியந்தமான) இப்பிரபஞ்சம்—மனத்தினால்எண்ணித்தானே=மனத்தால்பாவனைசெய்தே—வந்தது ஆகும்=உண்டானதாம்.—நினைத்திடில்=ஆராயின்,—அநேக லோகம் நிற்பது=(மனதின் பாவனையாலுண்டான) அநேகவித வுலகங்களும் (அம்மனத்தோடுகூட) நிற்பது—அவ்வறிவில் அன்றோ = (வாயுவசத்தால் சமுத்திரத்திலுண்டான தரங்கபேன புற்புதங்கள்

சமுத்திரத்திற்போல மனத்திற்கு ஆதாரமான) அப்பிரம சைதந்நியத்திலல்லவா;—(ஆகலின்,) இது அறிவுஆம் என்று=(அறிவிலுண்டாகி, அறிவில்நிற்கும்) இம்மனமுதலான பிரபஞ்சம் அறிவேயாகுமென்று—எனைத் தனிவிசாரித்திட்டால்=(அறிவாகிய) என்னைச் சுத்தமாக (இங்ஙனம்) விசாரித்திடில்,—அனைத்தையும் கடந்து=(மனமுதலான) பிரபஞ்சமனைத்தையுங் கடந்து—அப்பாலும்=அதற்குமேலும்—அந்தம் அற்று=முடிவிறந்து—ஏகம் ஆய்=சுவகதாதிபேதரகிதமாய்—நிறைந்தோன் நான்=நிறைந்திருப்பவன் யான்.—எ-று.

நான்கு செய்யுளின் அபிப்பிராயம்,—சீவான்மா, பரமான்மா என ஆன்மா இருவகைத்தாம்; அவற்றுள், சேதனரூபமான ஆன்மா மூவகைத் தேகத்தோடுகூடத் தாதான்மியத்தாற்சீவனாய்ப் போக்திருத்துவத்தை யடைந்துளது. சச்சிதானந்தசொரூபமான பரமான்மா நாமரூபகற்பனைக் கதிஷ்டானமாகலின், அந்நாமரூபங்களோடு தாதான்மிய மடைந்து போக்கியத்துவத்தை யடைந்துளது. ௧௬௪, ௧௬௫, ௧௬௬-ம் செய்யுட்களிற் பிரகாராந்தரமாகச்சொன்ன ஆன்மாநந்தவாயிலானும், இந்த ௧௬௭-ம் செய்யுளிற் றொகுத்துக்கூறிய அத்துவிதாநந்த வாயிலானும்முறையேமூன்றுதேகத்தினின்றும்'பிரபஞ்சத்தினின்றும் சீவான்மாவையும், பரமான்மாவையும் பிரித்தறியும்பொழுது போக்தா, போக்கியம் என்னும் இவையில்லாமற் போதலின், போக்தா, போக்கியங்களின் சம்பந்தத்தால் உளவாகாநிற்கும் மூவகைச்சரீரங்களின்சுரங்களான இகலோகதுக்கமும், அக்கினியிலிட்ட பஞ்சுபோலச் சமுசயரகிதமான பிரமான்மவயிக்கியஞானத்தால் சகலசஞ்சிதகர்மங்களும் வெந்துபோனதனாலும், தாமரை யிலையிற் சலம்போல அகர்த்திருத்துவஞானத்தால் ஆகாமியகர்மங்கள் பற்றாமற்போனதனாலும், புண்ணியபாவ சிந்தனுரூபமான பரலோகதுக்கமும் அபாவமாயின என்பதாம். (௧௬௭)

(௩௱௫) [இனிச் சர்வகாமாப்தி கூறத்தொடங்கிச் சார்வபௌமன்முதல், இரண்யகர்ப்பாந்தமான ௧௩௧-ம் செய்யுளில் முன்சொன்ன சர்வாநந்தங்களிலும் ஞானி ஆசையில்லாமல் அருந்தினவன் போலவமைந்திருப்பதனாலும், தனதுதேகத்தின்கண்ஆநந்தாகாரமான புத்திக்குச் சாட்சியா யிருப்பதால்ஆநந்தியாயிருப்பதுபோலச் சார்வபௌமன் முதலிய தேகங்களிலும்ஆநந்தாகாரபுத்திக்குச் சாட்சியாயிருப்பதால் ஆநந்தியாயிருப்பதனாலும், சாமவேதத்

திற்சொல்லியபடி சர்வான்மபாவத்தால் சர்வபோக்கியரூபமுநானுகிறேன், சர்வபோக்தாரூபமுநானுகிறேனென்னும் அநுபவத்தானும் சர்வகாமாப்திஞானிக்குண்டடென்றுமுன்னூலான பஞ்சதசியிற் கூறியிருப்பதை இங்கே ஆட்சேப சமாதானவாயிலாக கசுஅ-ம் செய்யுண்முதல் நான்குசெய்யுட்களாற் கூறுகின்றார்.]

அந்தவா றிருந்து கொண்டே யாநந்த மநுப விக்க
எந்தவா றிருந்து கொண்டா லெனக்கிது தெரியு மென்னில்
இந்தமூன் றவஸ்தை தம்முளெழுந்திடும் விருத்தி நீக்கில்
அந்தவா றிருந்து நீயு மாநந்த மடைய லாமே. (கசுஅ)

இ-ள். அந்த ஆறு இருந்துகொண்டு=முன்சொன்னபடி சர்வாத்தமாய், அநந்தமாய், ஏகமாய்ப் பூரணமா யிருந்துகொண்டு—ஆநந்தம் அநுபவிக்க = சர்வகாமாப்தியென்னும் வித்தியாநந்தத்தை யநுபவிக்க—எந்த ஆறு இருந்துகொண்டால்=எவ்வாறிருந்தால்—எனக்கு—இது தெரியும் எனனில்=இச்சர்வகாமாப்திதோன்றுமென்று நீ சங்கிக்கில்,—இந்த மூன்று அவஸ்தை தம்முல்=இச்சாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுத்தி என்னும் மூவித அவஸ்தைகளில்—எழுந்திடும் விருத்தி நீக்கில்=எழாநிற்கும் கோர, மூட முதலிய விருத்திகளை ஒழிப்பாயாகில்,—அந்த ஆறு இருந்து=முன் கூறிய வழியேயின்று—நீயும்—ஆநந்தம் அடையலாம்=வித்தியாநந்தம் பெறலாம்.—எ-று. (கசுஅ)

[விருத்திநாசவுபாயங் கூறல்.]

வாதனு வசத்தி னுலே வருகிற விருத்தி யெல்லாம்
எதினு லடக்க லாகு மென்றுதான் விசாரஞ் செய்யில்
போதமா மிராசன் றுனுய்ப் புநதியைம் புலன்க ளெல்லாம்
தாதரா யிருக்கப் பெற்றுற் சகலமு மடங்குந் தானே. (கசுகூ)

இ-ள். வாதனு வசத்தினுலே = சம்ஸ்காரவசத்தால்—வருகிற விருத்தி எல்லாம்=(அந்தக்கரணத்தினின்றும்) எழுகின்ற விருத்திகளனைத்தையும்—எதினுல் அடக்கல் ஆகும் என்று=யாதொருபாயத்தால் நிரோதித்தல் கூடும் என—விசாரம் செய்யில்=நீ ஆராயில்,—போதம் ஆம் இராசன் தான் ஆய்=ஞானரூபமாகிய (ஆன்மதத்துவ அரசன்றானுகி—புந்தி ஐம்புலன்கள் எல்லாம் = அந்தக்கரணமும், ஐவகை ஞானேந்திரியங்களும், கன்மேந்திரியங்களும் ஆகிய வனைத்தும்—தாதர் ஆய் இருக்கப்பெற்றுல்=(தனது) ஆளாக விருக்கப்பெறில், (தனதுவசமாக விருக்கப்பெறில்என்றபடி.)—சகலமும் தானே அடங்கும்=சகலவாசனைகளுந் தானே நிரோதமாம்.—எ-று.

இரண்டாம் பாதத்திலுள்ள தான் அசை.

"போதமா மிராசன் றனுய்ப் புந்தியைம் புலன்களெல்லாந், தாதரா யிருக்கப் பெற்றல்" எ-து,

"அந்தமந் திரியந்தவேந்தா லெளிதுவென் றிடில் வணங்குறும்"—

என்னும் வாசிட்டக் கருத்து. "விருந்தி" எ-து, அகந்தை, மமதை, காமக்குரோதாதிரூப அந்தக்கரணத்தின் பரிணாமங்களை. (கசுகூ)

[விருத்திநாசத்திற்கு இன்னும் அநேக வுபாயங்கூறல்]

விருத்திக ளடக்க வின்னம் விநோதமாம் யோகத் தாலே
துருத்திபோ லூது மூச்சைச் சுகமுட னடக்கி னிற்கும்
கருத்ததற் கில்லை யென்னிற் காரண சரீர மாகிப்
பெருத்ததோ ரவித்தை தன்னைப் பிடுங்கிடி லடங்குந் தானே.

இ-ள். விருத்திகள் அடக்க=விருத்திகளையடக்க (வேண்டின்,)—இன்னம்=மேலும்—விநோதம் ஆம் யோகத்தாலே=(வாசிட்டத்தில், வீதகவ்வியர்கதையிற் கூறியிருக்கிறபடி) விநோதமாக (ச்செய்யாநிற்கும் ரேசக, பூரக, கும்பகாதிப்பிரயத்தனரூபமான)யோகாப்பியாசத்தால்—துருத்திபோல் ஊதும் மூச்சை=(கொல்லன்) துருத்திபோல (நாசித்துளைவழி) வீசாநிற்கும்பிராணவாயுவை—சுகம் உடன் அடக்கில்=அநாயாசமாக நிரோதஞ்செய்யில்,—நிற்கும்=(வாயுவடங்கினுல் ஆகாசத்திற் றூளியடங்குவதுபோல) விருத்திகளடங்கும்;—அதற்குக் கருத்துஇல்லை என்னில்=அவ்வியோக மப்பியாசித்தற்கு விருப்பமில்லையாயின்,—காரணசரீரம் ஆகி=(தூலசூக்குமசரீரங்கட்குக்) காரணசரீரமாய்,—பெருத்தது ஓர் அவித்தைதன்னை=(காடாந்தகாரம்போலுங்)கனத்திருப்பதான ஓரவித்தையை—பிடுங்கிடில்=நாசஞ்செய்யில்,—தானே அடங்கும் = (உபாதானநாசத்தால்) வேறொருநிமித்தத்தை யபேட்சியாமலே விருத்திகள் நாசமாம்,—எ-று

விருத்திகடாமும் என்றும்பாடமுளது. பேரிடாயளிப்பதாகிய அடையோகமல்லாததானவென்பார், "வினோதமாம்" என்றார். இதில், "பிடுங்கிடில்" என்பதும், பின்வருஞ்செய்யுளில், "களைவது" என்பதும் விருட்சத்திற்கு வேர்போல விருத்திகட்கு அவித்தை உபாதானகாரணமான மூலமாகலின், அதுநீங்கவே விருத்திகள் நிச்சயமாக நீங்காநிற்கும் என்னும் பொருளைக் குறிப்பித்து நின்றன.

"காரணசரீரமாகிப், பெருத்ததோ ரவித்தைதன்னைப் பிடுங்கிடி லடங்குந் தானே" என்று இவ்வாசிரியர் கூறினதுபோலவே வாசிட்டத்தில்,

"உலகமெலாம் பிரமமெனும் பாவனையா லஞ்ஞானமொழிந்துபோனன், மலமுறுவா தனைதோன்று"—

என்று கூறியிருப்பது காண்க. (கஎO)

[காரணசரீரத்தைப்போக்கும் உபாயம் யாதென்றுட்சேபித்து அவ்வுபாயங் கூறுகின்றார்.]

காரண சரீரந் தன்னைக் களைவதெவ் வாறென் றோதில்
ஆரணம் பொய்சொலலாதே யதன்பொரு ளகத்திலுய்த்துப்
பூரண மாகு மென்மேற் புவனங்க டோற்ற மென்று
தாரணை வந்த தாகிற் றரித்திடு மவித்தை யெங்கே. (கஎக)

இ-ம். காரணசரீரம்தன்னைக் களைவது=காரணதேகமான அவித்தையைப் போக்குவது—எவ்வாறு என்று ஓதில்=எத்தன்மையான உபாயத்தாலாம் என்று ஆட்சேபிக்கில்,—ஆரணம் பொய் சொலலாதே=(ஏனையநூல்போலச்) சுருதி அசத்தியஞ் சொல்லமாட்டாதே;—(ஆகலின்,) அதன்பொருள் அகத்தில்உய்த்து=("ஈண்டு நாநாவானவை அற்பமுமில்லை, ஈதனைத்தும் பிரமமல்லவா" என்பன முதலிய) சுருதியின் அர்த்தத்தைமனத்தின்கண்ணே (திடமாகத்) தரித்து—பூரணம் ஆகும் என்மேல்=பரிபூரணசொரூபமான என்கண்—புவனங்கள் தோற்றம் என்று=பிரபஞ்சங்கள் பிரதிபாசமாத்திரமாம் என்று—தாரணை வந்தது ஆகில்=*நிச்சயம்வந்ததாயின்,—எங்கே தரித்திடும் அவித்தை=அவித்தை எங்கேயிருக்கும்: (ஓரிடத்தும் இராமல் நாசமாய் விடும்.)—எ-று.

"பூரணமாகு மென்மேற் புவனங்க டோற்றம்" எ-து, கண்ணாடியிற் பிரதிவிம்பியாநின்ற நகரம்போலும், அருகின்மரங்கள் வாவிசலத்திற்போலும் என்றறிக. சூரியோதயமாயின், அந்தகாரம் ஓரிடத்துங் காணமல் ஒழிந்து போவதுபோலச் சமுசயரகிதமான திடஞானத்தால் ஆவரணரூபாம்சமான அஞ்ஞானம் லேசமுமில்லாமல் ஒழிந்துபோவதால், "தாரணை வந்ததாகிற் றரித்திடு மவித்தையெங்கே" என்றார்.

சமுசயரகிதமாகப் பரிபூரண பிரமாநுபூதி எழவே அவித்தை நிவிர்த்தியாம்; உபாதானகாரணமான அவித்தை நீங்கவே, அநாதி காலவாசனைகள் ஒழிந்துபோம்; அவை ஒழியவே, அவற்றின் வசத்தால் எழாநிற்கும் விருத்திகள் அடங்கிவிடும்; விடவே, தன்தேகத்தில் ஆநந்தாகார விருத்திக்குச் சாட்சியா யிருப்பதுபோலச் சார்வபௌமன் முதலியோர் தேகங்களிலும் ஆநந்தாகாரவிருத்திக்குச்சாட்சியா யிருப்பதால், சர்வகாமாப்தி யுளதாம் என்பதாம். (கஎக)

(௲௦௬) [இனிக் கிருதகிருத்தியத்தன்மை கூறுகின்றார்.]

அப்படி யிருக்கச் சித்த மலைதலால் விவகா ரத்தில்
எப்படி கூடு மென்னி லென்னைவிட் டொன்று மில்லை
இப்படி கண்ட வெல்லா மென்மய மென்க னுப்போல்
கற்பித மென்று தானே காண்கின்ற சித்து நானே. (கஎஉ)

இ-ள். அப்படி இருக்க=முன்சொன்னபடி (பரிபூரணமானஎன்கண் அகங்காராதி, ஆகாசாதிப்பிரபஞ்சந் தோற்றரவு மாத்திரம் என்னுந் தாரணையோடுகூடி) நிற்க—விவகாரத்தில் சித்தம் அலைதலால்=(பிராரத்தவசத்தால் வராநின்ற லௌகிகமோ அல்லது, வைதிகமோ யாதானுமொரு) வியவகாரத்திற் (பிரவிர்த்திக்குங்கால்)சித்தம்விட்சேபப்படுவதால்—எப்படி கூடும் என்னில்=எங்ஙனங்கூடும் என்றாசங்கிக்கில்,—என்னைவிட்டு ஒன்றும்இல்லை=(அசங்க சிதான்மாவான) என்னைத்தவிரயாதொரு(பிரபஞ்சமும் சசவிஷாணம்போலும், வந்தியாசுதன்போலும்)இல்லை.—[அநுபவகோசரமான பிரபஞ்சத்திற்குச்சசவிஷாணம்போலும்,வந்தியாசுதன்போலும்திரைகாலிகஅபாவத்துவங் கூடாதேயெனின்;—அதற்குக் கூறுகின்றார்.] இப்படிகண்ட எல்லாம்=இங்ஙனம் (நாமரூபங்களாகக்) காணுநின்ற (பிரபஞ்சங்கள்) அனைத்தும்—என் மயம்=(தரங்கபேனபுற்புதங்கள் எப்படிச் சலமயமோ, கடகமகுடாதி பூடணங்கள் எப்படிச் சுவர்ணமயமோ அப்படி அகண்டைகரச சச்சிதாநந்தரூபனுன) எனது மயமாம்,—(அல்லது,) என்கனுபோல் கற்பிதம்=எனதுசொப்பனப் பிர

* நிச்சயம்=சமுசயத்தின் வேறான ஞானம்.

பஞ்சம்போல மித்தையாம்—என்று=என்று (நிச்சயித்து உபேட்சித்து)—தானே காண்கின்ற=(வாகியமாயும், ஆந்தரமாயுமுள்ள பிரபஞ்சங்களைச்) சுயமேஅறியாநின்ற—சித்தேநான்=அசங்கசிதான்மாவே நான்.—எ-று. (கஎஉ)

[இதுவுமது.]

சித்துநா னிறைந்தோ னென்ற திடமற வாதி ருந்தால்
எத்தனை யெண்ணி னாலு மேதுசெய் தாலு மென்ன
நித்திரை யுணர்ந்த பின்பு நிற்கின்ற கனவே போல
அத்தனை யும்பொய் தானே யாநந்த வடிவு நானே. (கஎங)

இ-ள். சித்து நான்=அசங்க சிதான்மாவாகிய நான்—நிறைந்தோன்=பரிபூரணப்பிரமமானேன்—என்றதிடம்=என்னுமுறுதி—மறவாதுஇருந்தால்=(பிராமணனுக்குப்பிராமணத்துவம்போல) மறவாதிருக்கின்,—(கிருதகிருத்தியனான என்னுடையபுத்தியானது லோகானுக்கிரகவிச்சையால்)எத்தனை எண்ணினாலும்=எத்துணை (விஷ்ணுவாதி மூர்த்திகளைத்) தியானிக்கினும் (தியானிக்க,அன்றிப்பிரமாநந்தத்தின்கண்ணே லீனமாயினும் ஆகுக,)—ஏதுசெய்தாலும்=(சரீரமானது) தேவார்ச்சனை, ஸ்நானம், சௌசம், பிட்சை முதலியவற்றில்) யாதுசெய்யினும் (செய்க, வாக்கானது பிரணவஜபம்,வேதாந்த சாஸ்திரபாடம் முதலியவற்றுள், யாதுசெய்யினுஞ் செய்க)—என்ன =(அவைகளை நான்செய்பவனும், செய்விப்பவனும் அலனாகலின், அவைகளால் எனக்குஎன்ன (ஆனி:ஒன்றுமில்லை.)—நித்திரைஉணர்ந்த பின்பு=நித்திரையினின்றும் விழித்த பின்னர்—நிற்கின்றகனவே போல =(பிரயத்தனமில்லாமலே மித்தையாகத்தோன்றா) நிற்குஞ் சொப்பன (வியவகார)ம்போல—அத்தனையும் பொய்தான்=(காயவியவகாரமான தேவார்ச்சனை முதலியனவும், வாக்கின்வியவகாரமான ஜபமுதலியனவும், புத்திவியவகாரமானமூர்த்தித்தியானாதிகளும் ஆகிய) அவ்வளவும் மித்தைதான்:—ஆநந்தவடிவு நான்=பரமாநந்த பூரணரூபன் நானும்.—எ-று.

இங்ஙனங் கூறியவாற்றால் எனக்குச்செய்யற்பாலனவனைத்துஞ் செய்து முடிந்தனவாம் என்பது கருத்து. (கஎச)

(௬0எ) [இனி பிராப்தப் பிராப்பியத்தன்மை;—கிருத கிருத்தியத்தன்மையால் திருப்தனானவன் பின்னர், பிராப்தப் பிராப்பியத் தன்மையாற்றிருப்தனாய்த் தனது மனதினால் நிரர்தம் இவ்வாறு கருதுகின்றானன் என்பதைத் தன்மையிடத்துவைத்துக் கூறுகின்றனர்.]

நானென வுடலைத் தானே நம்பினே னநேக சன்மம்
ஈனராய்ப் பெரியோ ராகி யிருந்தவை யெலாமிப் போது

கானலில் வெள்ளம் போலக் கண்டுசற் குருவி னாலே
நானென வென்னைத் தானே நம்பியீ டேறி னேனே. (கஎச)

இ-ள். அநேகசன்மம்=(கீழ்ப்போன) அநந்த ஜநநங்களில்—நான் என உடலைத்தானே நம்பினேன்=யானென்று(சுர நர திரியக்காதி ரூபங்களான தேகங்களையே (அறியாமையால்) விசுவசித்திருந்தேன்.—(அப்போது) ஈனர்ஆய் பெரியோர்ஆகி இருந்தவைஎலாம்=இழிந்தோராயும், உயர்ந்தோராயும் இருந்த அவையனைத்தையும்—இப்போது=இப்பொழுது—சற்குருவினாலே= (கிருபாமூர்த்தியான சற்குருவினாலே—கானலில் வெள்ளம்போலக்கண்டு=கானலிடத்து(த்தோன்றாநின்ற பிராதிபாசிக)சலம்போல (மித்தையாக) க்கண்டு—நான் என என்னைத்தானே நம்பி=நானென்று (பிரத்தியகபின்னபரமான்மாவான) என்னையே விசுவசித்து—ஈடேறினேன்=உய்யப் பெற்றேன்,—எ-று.

இது குருவை வியந்தது. (கஎச)

[இதுவுமது.]

என்னபுண் ணியமோ செய்தே னேதுபாக் கியமோ காணே
நன்னிலந் தனிலெ ழுந்த நாரணன் கிருபை யாலே [ன்
தன்னிய னானே னுத் தரீயத்தை வீசு கின்றேன்
தன்னிய னின்னு நானே தாண்டவ மாடு கின்றேன். (கஎரு)

இ-ள். என்ன புண்ணியமோ செய்தேன்=எப்படிப்பட்ட (உத்கிருஷ்டமான) புண்ணியங்களை யான் செய்தேனோ!—ஏது பாக்கியமோ—யாது அதிஷ்டமோ!—காணேன்=யான் அறியேன்.—நன்னிலந்தனில் எழுந்த=நன்னிலமென்னும் மதுவனத்தில் (அருளேஉருவமாய்) எழுந்தருளிய—நாரணன்கிருபையாலே = நாராயணதேசிகருடைய பெருங்கருணையினாலே—நான் தன்னியன் ஆனேன்=நான் கிருதார்த்தனானேன்,—உத்தரீயத்தை வீசுகின்றேன்=ஏகாசத்தை ஆகாசத்திலெறிந்துவிளையாடுகின்றேன்;—தன்னியன்நான்=கிருதார்த்தனானயான்—இன்னும்தாண்டவம் ஆடுகின்றேன்=மேலும்ஆநந்தக் கூத்தாடுகின்றேன்.—எ-று. (கஎசா)

[குருவை வியந்துதுதித்தல்.]

தத்துவ ஞானம் வந்த சந்தோட வதிச யத்தால்
சித்தமா டுவன்கா ணென்ற நிலைமுன்ன மேய நிந்த

சத்திய மதனா லன்றோ தாண்டவா வென்றழைத்தார்
அத்தனை மகிமை யுள்ளோ ரன்னையும் பிதாவுந் தாமே. ()

இ-ள். தத்துவ ஞானம் வந்த=(சகலவநர்த்தங்களையு மொழித்து நிரதிசயாநந்தத்தை நேரேபயக்கவல்ல) தத்துவஞானத்தா லுண்டான—சந்தோட அதிசயத்தால்=வித்தியாநந்த மேலீட்டால்—நித்தம் ஆடுவென்காண் என்றனிலை=நாடோறும் (இவ்வாறுநந்த) நடனஞ் செய்யாநிற்பனென்னும் நிர்ணயத்தை=முன்னமே அறிந்த = திருவடியை யடைந்தவன்றே திருவுளத்தின்கண்ணே யுணர்ந்த—சத்தியம் அதனால் அன்றோ=உண்மையான சர்வஞ்ஞத்வத்தாலல்லவா—தாண்டவா என்று அழைத்தார்=தாண்டவாவென்று (காரண) நாமமிட்டுவிளித்தனர்;—(ஆகலின்,) அத்தனை மகிமை உள்ளோர் தாமே=அவ்வளவு மகிமையுள்ளஎனது குருவே—அன்னையும்பிதாவும்=(எனக்குத்) தாயுந் தந்தையுமாம்.—எ-று.

"இந்தவி டும்பையு டப்புறு மேது
தந்தையெ னப்புகழ் கின்றிலர் தக்கோ
ரந்தமி லாதவ கண்டமு நம்முட்
டந்தவர் தந்தையெ னச்சமை வுற்றார்."—

என்று பிரமகீதையிற் கூறியிருப்பதால், இவரும் "அன்னையும் பிதாவும்" என்று குருவையே கூறினர் எனக்கொள்க. அன்றியும்,

"தந்தை தாயுமெய்த் தகையுடை யுறவும்"—

என்னுஞ் செய்யுளானுமறிக. "தாண்டவராயன்" என்னுந் திருநாமம் குருவினால் இடப்பட்டது. (கசுசு)

[இன்னும் குருசாஸ்திராதிகளைப் புகழ்ந்து வணங்குதல்.]

வந்ததோ ரிவ்வா நந்த மகிழ்ச்சியா ருடன்சொல் வேன்யான்
சிந்தையி லெழுந்து பொங்கிச் செகமெலா நிறைந்து தேங்கி
அந்தமில் லாத தாயிற் றப்படி குருவே தாந்த
மந்திர மருளு மீசன் மலரடி வணங்கி னேனே. (கஎஎ)

இ-ள். வந்தது ஓர் இவ்வாநந்த மகிழ்ச்சி=பிரமவித்தையா லுண்டானதான ஒப்பற்ற இவ்வித்தியாநந்தத்தின்மகிழ்ச்சியை—ஆருடன் சொல்வேன்யான்=யான் யாவரோடு கூறுவேன்!—சிந்தையில் எழுந்து பொங்கி=புத்திவிருத்தியின்கண் ணுதயமாகி மேலிட்டு,—செகம் எலாம் நிறைந்து தேங்கி=ஜகத்தனைத்தினும் வியாபித்துப் பூரணமாய்,—அந்தம் இல்லாதது ஆயிற்று=களையிறந்த தாயினது;—அப்படி (அருளும்)=அப்படி (ப்பட்டவித்தியாநந்தத்தை) அருளாநிற்கும்—குரு=பிரமநிஷ்டனையும்,—வேதாந்தமந்திரம்=வேதாந்தவாக்கியங்களையும்—அருளும் ஈசன்=(குருரூபமாகவும்,வேதாந்தவாக்கியரூபமாகவும் இருந்து) அருளாநிற்கும்(சர்வக்ஞசிகாமணியாகிய) ஈசனுடைய—மலர் அடிவணங்கினேன்=மலர்போலுந் திருவடியையும் பணிந்தேன்.—எ-று. (கஎஎ)

(ரு0அ) [சொல்லிவந்த வித்தியாநந்தத்தை முடிப்பதோடு நூற்பயன் கூறல்.]

வித்தியா நந்த மிந்த விதமென விளம்பி னோமே
பத்தியா லிந்த நூலைப் பார்த்தநு பவித்த பேர்கள்
நித்திய தரும நிட்டை நிலைதனை யறிந்து சீவன்
முத்தியை யடைந்தி ருந்த முனிவர ராகு வாரே. (கஎஅ)

இ-ள். வித்தியாநந்தம் இந்தவிதம்எனவிளம்பினோம்=தத்துவஞான(த்தால் ஆவிர்ப்பவியாநின்ற) ஆநந்தம் இந்தப்படி (துக்காபாவம், சர்வகாமாப்தி, கிருதகிருத்தியம், பிராப்தப்பிராப்பியம்) என (நான்குவகைத்தாமென்று)கூறினோம்.—பத்தியால் இந்தநூலைப்பார்த்து=விசுவாசத்தோடு (கூடிப் பிரமநிஷ்டரான குருவையடைந்து அவர்முகத்தினால்)இந்நூலை(க்கேட்டு)விசாரித்து—அநுபவித்தபேர்கள்=(இந்நூலின் விடயமான பிரமான்மவயிக்கியத்தை இதிற்கூறியபடியே) அநுபவித்தோர்கள்—நித்திய தருமநிட்டைநிலைதனை அறிந்து=நித்தியமானபுண்ணியவிசேஷத்தையுடையசமாதியின் ஆரூடத்தை அநுபவித்து—சீவன்முத்தியைஅடைந்து இருந்த=சீவன்முத்தியையடைந்து (பூர்வம்) இருந்த—முனிவரர் ஆகுவாரே= * முனிவரர் நிகராவர்.—எ-று.

இங்கே, "தருமம்" எ-து, தனது † விலாசத்தோடுகூட அவித்தையை நிவர்த்தித்தற்கு நேரேகாரணமான சாட்சாத்காரத்திற்குப் பிரதிபந்தங்களான மலவிட்சேப தோடங்களை நிவர்த்திப்பிப்பதுவாயிலாகச் சாதனபூதமான புண்ணிய விசேஷத்தை. (கஎஅ)

* முனி=மனனசீலர் : வரர்=சிரேஷ்டர்; இவர் சுகர்,நாரதர், முதலியோர். † விலாசம்=காரியசமூகம்.

(௱0கூ) [குருவின் ஆக்ஞாபலங்கொண்டு இப்பிரபந்தம் முற்றுவித்தேனெனல்.]

ஆரணப் பொருளாம் வித்தி யாநந்தம் விளங்க வேதும்
காரணங் குறைவி லாமற் கைவல்ய நவநீதத்தைப்
பூரண மாக்க வேண்டிப் பூர்வமா நன்னி லத்தில்
நாரண குருந மக்கு நவின்றனர் யோகில் வந்தே. (களகூ)

இ-ள். ஆரணப்பொருள் ஆம்=சுருதியின் பொருளான—வித்தி யாநந்தம் விளங்க=(சாதனசதுஷ்டயமுதல்,) வித்தியாநந்த (பரியந்தம் அதிகாரிக்குநன்கு) விளங்க—காரணம் ஏதும் குறைவு இலாமல் (எடுத்துக்கூறவேண்டுங்) காரணங்களுள், யாதொன்றுங் குறைவுபடாமல்—கைவல்ய நவநீதத்தை=கைவல்யநவநீத (மென்னு நாமமுடைய இப்பிரபந்த) த்தை—பூரணம் ஆக்கவேண்டி=சம்பூரணமாக்கி (உலகுக்களித்தற்பொருட்டுக் கருணைகூர்ந்து)—பூர்வம்ஆம் நன்னிலத்தில்=பழைமையாகிய நன்னிலமென்னும்ஸ்தலத்தின்கண்—நாரணகுரு=நாராயண ரென்னுந் திருநாமமுடைய குருவரன்—நமக்கு—யோகில்வந்து=தியான (ம்பண்ணுங்)காலையில்ஆவிர்ப்பவித்து—நவின்றனர்=ஆக்ஞாபித்தனர்.—எ-று.

இங்ஙனங் கூறினதுகொண்டு கல்வி, கேள்விகளாலுளதாகிய எனது புத்திவலிகொண்டு இந்நூல் கூறினனல்லன் என அவையடக்கங் கூறினவாறுமாயிற்று. (சஎகூ)

(௱0க) [அநேக ஞானசாஸ்திரப் பொருள்களையும் இந்நூல் ஒன்றாலேயே அறியலாகுமெனத் திருஷ்டாந்தமுகத் தாற் கூறுகின்றார்.]

குலவுசற் குருவின் பாதக் குளிர்புனற் றலைமேற் கொண்டா
உலகினிற் றீர்த்த மெல்லா முற்றபே றடைவார் போல [ல்
நலமையா குங்கை வல்ய நவநீத நூலைக் கற்றோர்
பலகலை ஞான நூல்கள் படித்தஞா னிகளாய் வாழ்வார். ()

இ-ள். குலவு சற்குருவின்=(அகண்டைகரசப் பிரமசொரூபமாய்ப்) பிரகாசியாநிற்குஞ் சற்குருவினுடைய—பாதக்குளிர்புனல்=சீர்பாதத்தில் அபிஷேகஞ்செய்த சீதளதீர்த்தத்தை—தலைமேல்கொண்டால்=சிரசின்மீது புரோட்சித்துக்கொள்ளில்,—அப்படிக்கொண்டவர்) உலகினில் தீர்த்தம் எல்லாம் உற்றபேறு=உலகின்கண்ணுள்ள

கங்கைமுதலிய புண்ணிய தீர்த்தங்களனைத்திலுஞ் சென்று ஸ்நானஞ்செய்தோர் பெற்ற பேறனைத்தும்—அடைவார்போல=(எப்படிப்) பெறுவாரோ அதுபோல—நலமை ஆகும்=(அநர்த்தநிவிர்த்தி, ஆநந்தப்பிராப்திரூபமான) பயனைக் கொடுப்பதாகிய—கைவல்லிய நவநீத நூலைக் கற்றோர்=கைவல்யநவநீத மென்னுநாமமுடைய இந்நூலைக் கற்றோர்கள்—பலகலை ஞான நூல்கள்=பலகலைகளாகிய ஞானநூல்களனைத்தையும்—படித்த ஞானிகள் ஆய் வாழ்வார்=கற்றுணர்ந்த ஞானிகட்கொப்பாய் வாழ்வார்கள்.—எ-று.

இங்ஙனங் கூறினமையின் உலகில் தீர்த்தங்களோ அநந்தம்; அவ்வாந்த தீர்த்தத்திலும் ஆடி அவைகளால் வரும் பேறடைதல் யாவர்க்கும் அரிது: குருபாதோதகந் தலைமேற்கொள்ளப்பெறில், அவ்வளவிறந்த தீர்த்தப்பேறும் பெறுதல் எளிதாவதுபோல, அளவிறந்த ஞான நூல்களையு மாராய்ந்து அவற்றின் பொருள்களையறிதல் யாவர்க்குமரிது: இக்கைவல்ய ஞானநூலினைக் கற்கப்பெறில், அளவிறந்த ஞானநூற்பொருள்களனைத்தையும் இதனாற்பெறுதல் யாவர்க்கும் எளிதாகும்; ஆகலின், சிஞ்ஞாசையுடையோர் வேதாந்தத்தின் சூத்திரரூபமான இந்நூலை அவசியங் கற்கவேண்டும் என்பது கருத்து. (கஅ0)

சந்தேகந் தெளிதற்படலம்

முற்றிற்று.

ஆக படலம் உ-க்கு செய்யுள் - உஅஅ.

கைவல்லியநவநீதம் தத்துவார்த்ததீபவுரை

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

[இந்நூலாசிரியர் மாணுக்கர்
இவ்வாசிரியனையும், இந்நூலாலடையும்
அநுபூதியையுந் துதித்தல்.]

அண்ணறன் னருளி ஞலே யகம்புற மன்றி யொன்ருய்
எண்ணமி லக்கி யார்த்தத் தின்பொரு ளதுநா னென்ன
நண்ணின சரீர மாதி நாதத்தி னுபாதி யென்றே
நண்ணதா யனைத்துங் காணக் காட்டினன் ருண்ட வேசன். (க)

ஆன்ற பதமா மூன்றற்கு மதுநீ யானு யெனும்பொருளிற்
சான்ற துரியா தீதமெனுந் தடையற் றிலங்கொண் சைதந்நியம்
ஊன்றியுணர்ந்தோர் விசற்பமயக் கொழித்துத் தடையுமுடறுத்துத்
தோன்றித் தானே தாருவர் துலங்குந் தமக்கே சுவாநுபவம். (உ)

என்னு மாவாக் கியநான்கு மிசைக்கும் வித்தியா நந்தம்
சொன்ன நாரா யணன்பாதந் தொழுது துதித்தோர் துகளற்ருேர்
இன்ன மாணுக் கன்குருவாற் சந்தே கந்தீர்ந் திடபதத்தே
துன்னி நிறைந்து நின்ருேர்க ட்யே மூத்த ராகுவரே. (ங)

தத்துவ விளக்கத் தாலுஞ் சந்தேகந் தெளித லாலும்
ஒத்திருள் விடாத மாயா வுள்ளிரு ளிரிய வோங்கும்
சித்தசா மொளிவி ளங்கச் செய்துபின் விருத்தி பேதப்
புத்தியால் வருமை யத்தைப் புரையறத் தெளிவித் தாண்டான். (ச)

ஆண்டதே சிகனு மைய ஞரண னனந்தன் பாதம்
பூண்டவா ரோபத் தான்முன் பொய்ம்மயக் காய்வந் தத்தை
மாண்டநல் லபவா தத்தான் மாய்த்தரு ளேக்கத் தென்றும்
தாண்டிட வைத்த ளித்த காரணு போற்றி போற்றி. (ரு)

சற்குருவே துணை.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கைவல்லிய நவநீதச்சேய்யுளின் முதற்குறிப்பகராதி.

கைவல்லியநவநீதச் செய்யுளின்

முதற்குறிப்பகராதி

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

கைவல்லியநவநீதப்

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
26	25	என்னை —?	என்னை ?—
125	31	ஞானம்சக்தி	ஞானம்பதத்தின்சக்தி
131	8	சிரேஷ்ட	சிரேஷ்ட
,,	22	சந்தொடு	(123) சத்தொடு
133	4	திரயிருந்த	திரயிருக்த
235	2	சத்தாநது	சத்தாநநு
252	26	வல்லவா?	ஒல்லவா?—
341	22	கெஞன்மா	கெளஞன்மா

